

ב"ה
אין ליכט
פון תורה
ספר
לב טוב
אידיש

62

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ה לפ"ק

צדיקים יבאו בו

זה השער לה'

ספר

לב טוב

איר אלע מענטשן דיא בשעפניש פון גאט: וואש ער האט בשאפן ריא וועלט און ועני
 וועלט און איר וועט לייגן דאש ספר וועט איר דרינגן גיפנין דאש נאנצי ארשקייט
 און עש וועלן גרוש הנאה האבן די וואש וועלן לערנען דרינגן: דרינגן שמיים די הנדה
 פון דעם מענטשן פון זיין יוגנט אן: און אויך פיל דינים אויף הלכות שבת אונזום טוב:
 און אלץ וואש ניצליך איז היינטיגע צייטן: און דער וואש וועט האלטן וואש דרינגן
 שמיים וועט ער זוכה זיין צוא עולם הבא אמן:

זוילנא

בדפוס ר' שמואל יוסף בר' יצחק פין, ור' אברהם צבי בר' יוסף ראזענקראנג.

שנת תרכ"ה לפ"ק

СЕФЕРЪ ЛЕВЪ ТОВЪ.

т. е.

Хорошее Сердца.

ВІЛЬНО.

Въ типографіи С. І. Фина и А. Р. Ровенкранца.

1864.

Дозволено Цензурою 20 Октября 1864 года Вильно.

Mr D. Goldberg

1006 E

Lombard

2

הקדמה

ב

איר ליקח לייט איד וועל איד מודיע זיין די סיבה וואש
עש האט מיר גיבראכט דעם ספר צו מאכן דש
אזו ווייל איד האב גיזעהן פיל כנהגים וואש גפעלן מיר
גיט דען מיר האבין (הנהגה) איין גרויס גילבטי הנהגה
וואש הקב"ה האט אינגיגעבן אויף דעם בארג סיני
דורך משה רבינו ע"ה פאר דיא אויגן פון כל ישראל:
דער נאך האבין ממקן גיזעהן אויגעזעע נביאים און
הקמים זייער גוטע תקנות וויא זייא זייגען בשייט אין
דער גמרא און פוסקים אפר אצונדרט אין אונזרע
דורות און אין אונזרע קהילות דש עש זייגן נאר ווייניג
לייט וואש פנערין צו וויסן דיא דעכטע מנהגים און
איטלכער מאכט זיך מנהגים וויא אים גיפעלט בפרט
אין שול זייגען פאר האנדלן פיל לייט וואש זיצן צו
קדושה און שמונת עשרה און מודים אויף ריידן זייא
אין איר דברים בטלים אונקיינר איז גיט דא זייא צו
שטראפן און אוב עש גיפנט זיך ערניץ איינר וואש
וויל זייא זא שטראפן האט ער מורא איינש מען וועט
אים גיט פאלגן: מראכט ער זיך וואש גיצט מיין
ריידן דאש אנדרי אז ער וועט אן שרייאן אויף איינים
וועט ער אים נאך מזלול זיין מיט פיל בוזנות אויך איז
גיט פר האנדלן אין דעם דור איין מענטש ער זאל אין
זיך האבן דיא גוטע מדות פון לימיון צו שטראפן: דרום
מאכט זיך איטליכר איין מנהג וויא אים גיפעלט אז
וויא עש זייגן פר האנדלן פיל לייט וואש זאגן אין שול
נאר אן פונת בשעת זייערע תפלות אויך בשעת דער
תון זאגט די הויכע שמוע טראגן פיל לייט גלייך וויא זייא
גיהערין גיט דער צוא: און זעצין זיך אנדר אפילו צו
קדושה און מודים און צו קדיש און צום לייאנין אויך
קערט אום איינר זיין פנים צום אנדרין און זעצין זיך
אונטערן טיש און ווערין פרייליך בנאנדר וויא זאלין
מיר גיט שטיין אין מורא פר דעם לעבדיגן גאט גילובט
איז זיין נאמן דאש ער האט בשאפן הימל און ערד
און ער זעהט וואש ביי איטליכן אין הארצין טוט זיך
קער מען דאך גראי שטיין אין גרויש מורא: גון ליבי
לייט זעהט וויא מיר האבין איינמנהג ווען מען פענטשט
מוימן דא פענטשט איינר און דיא אנדרי הערין אים
גיט צו: אונד זייא ריידן דער ווייל דברים בטלים: אזו

איז ער דאך גיט זיצא און מוז נאך אמאל פענטשין:
אזו מרעפט זיך זעלסטן איינר זאל נאך אמאל פענטשין:
אזו אויך אין שול איז קיינר גיט זיצא קיין חובת תפלה
איפר זייער גרוישי עבירה פון דברים בטלים און דש
איז אסור אפילו אין דער היים מכל שכן אין דער
הייליגר שול נאך מער אום שבת גישעהין אויך פיל
עבירות אין אונזרי הייזר ווייל דיא בני בית ווייסן גיט
וואש מותר איז און וואש אסור איז: דרום האב איד
גימאכט דעם ספר אויף טייטשי און האב אים גרויפן
(לב טוב) דען דער וואש האט איין גוט הארץ דער
קענט באלד קומן צו אלי גוטע מדות פון דער וועלט:
אזו וויא מיר זענען אין פרק רבי יוחנן בן זכאי האט
גואנט צו זייני פינג קעסטליכי פלמידים דאש איטליכר
פון זייא זאל זיך פטראכטן און זאל זאגן וועלכש עש
איז דיא בעסטי מדה וואש דער פענטש זאל זיך אין
אים פהעפטן זאגט רבי אלעזר איין גוט אייז איז
דיא בעסטי מדה דען ער פר גינט איטליכן דאש זייניג
רבי יהושע זאגט איין גוטער חבר דען פון איין גוטן
חבר לערינט מען פיל נויט: רבי זסי זאגט איין גוטער
שכן דען ער וועט זעהן פון אים פיל נויט און וועט
אים נאך טראן רבי שמעון זאגט דיא בעסטע מדה
איז אז דער פענטש באקענט זיך וואש עש וועט זיין
רבי אלעזר בן ערך זאגט איין גוט הארץ איז דיא
בעסטי מדה דא זאגט צו זייא רבי יוחנן מיר גיפעלט
דאש רבי אלעזר בן ערך האט בעסער גיזאגט פון
איד אלע דען אין זייג רייד זייגן אין בלל אלע זייערע
רייד אויך: דען דער וואש האט איין גוט הארץ דער
קען גרינגער קומן צו אלע גוטע מדות: ער נעמט אן
שטראפן פון אנדער און אויך שטראפט ער זיך
זעלבירט: ער האט ליב דיא לייט און האט איין גוט
אויג ער פר גינט איטליכן אל דאש נויט און פנערט
גיט קיין פרעמדע אויך ווער עש וועט דעם ספר
לייענן וועט ער גיפן פיל גוטי מדות צוא קומן דורך
זייא צו איין גוט הארץ נאר די עצה וועל איד זעבין
דעם פענטשין וואש פנערט צו האבן איין גוט הארץ
דאש ער מוז אויף זיך פרייער נעמן די מדה פון ענה
אז וויא עש שטייט אין פרק פון ענה דען דער עני

קע

הקדמה

וויא דער פסוק זאגט כי לקח טוב נתתי לכם חורתי אל תעובו
 נוא זעהן מיר אז דיא תורה הייסט לב טוב דורך דעם
 ועולמן מיר זוכה זיין אין הייליגן לאנד אריין צו קומן אסאך
 יצחק בן לא"א מוהר"ר אליקים זצ"ל מק"ק פוזנא :

קען גרינג בקומן איין גוט הארץ: אָבד דעם בעל גאָוה
 איז עשׂ שׁווער אויך אלע דיא גוים מרות היינגן אין
 עגונה אויך הייסט די תורה לב טוב: דען זי הייבט זיך
 אן מיט איין ב בראשית און לאזט זיך אויש מיט איין
 ל לעיני כל ישראל ראש מאכט לב אויך הייסט זיא טוב

לב הלכות בית הכנסת פרק ראשון טוב

ווייל זיין זיין אייטל יצר הרע: מא זעהן מיר דאך אז
 די מלאכים און דיא בהמות האבין קיין שפך און קיין
 עונש גיט ווייל זיי קעגן מיין גיט מאן נאר צו דעם נוש
 זיי זיינין בשאפין גינארין: נאך דעם אז אלש איז שוין
 בשאפין גינען און אויך דר גיהנם און גן עדן האט די
 חכמה מיט גינען אז מען זאל בשאפין דעם מענטשין
 דען ווען גיט דר מענטש צו נוש נוצט רש אלץ: איז דש
 דען דר קבוד הקב"ה אז דר גיהנם און גן עדן זאל אום
 זיכט בשאפן זיין: אזו האט הקב"ה גיטן איין מלאך אין
 איין בהמה ראש מיניט מען די הייליג נשמה איז איין
 מלאך אייטל יצר טוב: אין דעם גוף וואש איז בלוט
 און פלייש איז אייטל יצר הרע: דער מיט האט ער
 בשאפין איין מענטשן און האט אים געעפן דיא תורה
 און מצות דער מיט האט ער גינען וויא ער זאל זיך
 נהג זיין נאך צו זיין נאך דער נשמה און גיט נאך
 דעם יצר הרע און אויך האט ער אים גינען דעם רעכטן
 וועג וויא ער קען קומן אין גן עדן: און אויב חיו פר
 קערט קומט ער אין גיהנם דרום אז דער מענטש טוב
 געמליכי ואבין און בצווינגט דעם יצר הרע און אלע
 זייני מענטשליכי זאכן נאר זיין פונטה איז מיט אלום
 פון נאמש וועגין למשל ער עסט און טרינקט פרי ער
 זאל שטארק זיין צו דער דינשט פון הקב"ה ער שלאפט
 פרי זיין קאפ זאל אים זיין אפ גרוט וועט ער קעגן
 טאן נאמש דינסט מיט קלארקייט נוא אז דר מענטש
 איז זיך אזו נהג אזו איז דער גוף איין קנעכט צו דעם
 הער דיא נשמה אזו ברענגט דער הער דעם קנעכט
 אין גן עדן אריין דען וואו אהין דער הער גייט מוז דר
 קנעכט נאך גיין איז דער ועלביגר מענטש בעסיר
 פון אמלאך דען דער מלאך האט קיין שבר גיט און

כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו :
 דער פסוק איז אזו מיינטש הקב"ה האט דרום בשאפין
 די וועלט פון וועגין ער האט גינאלט זיין אמלך
 דען איין מלך און פאלק איז קיין מלך גיט דרום האט
 ער בשאפין דיא היטל און ערד און אלץ וואש איז
 אויף זיין כל מה שברא הקב"ה לכבודו אלץ וואש האט
 בשאפין איז פון זיין קבוד וועגין די היטלין און די ערד
 און אלש נוש איז אופן היטל און און דר ערד און אלש
 נוש איז אין וואשר אונטער דר ערד אלדינג האט הקב"ה
 בשאפין מיט רחמנות פון זיין קבוד וועגין אבין אופן
 היטל האט ער בשאפין די מלאכים אמיל פון וואשר
 אמיל פון פייער אמיל פון ווינד אמיל זיין האלב
 וואשר האלב פייער און ווייל אין זיין גיט נישט פאר
 האגדין קיין בלוט און פלייש דרום האבין זיי אויך קיין
 יצר הרע גיט דען ראש אייני היינגט אין דער אנדרין
 זיין טויאן גיט קיין שום זאך נאר זיין לויבן הקב"ה
 טאן און נאכט זיין זיצן גיט זיין שלאפן גיט זיין
 עסן גיט זיין טרינקן גיט נאר טאן און נאכט טוען
 זיין נאר געמליכי זאכן צו דעם שליחות וואש זיין
 זיין בשאפין גינארין דרום האבין זיין קיין שבר גיט
 ווייל זיין האבין קיין יצר הרע גיט: נוא קעגן זיי קיין
 בייז גיט טאן נאר געמליכי זאכן: דר נאך האט הקב"ה
 בשאפין דיא בהמות און חיות און עופות און די פיש
 אין וואשר די אלע זיינין נאר אייטל בלוט און פלייש
 דרום זיינין זיין אייטל יצר הרע דרום קעגן זיין קיין
 גיט טאן נאר אייטל מענטשליכי זאכן עסן און טרינקן
 און שלאפן און נאך אנדרי זאכן און אלש וואש צום
 יצר הרע גיהער: דרום האבין זיי אויך קיין עונש גיט

דער מענטש האט יא אנרוסן שבר און חלק לעולם
 הכא אבר חי פאר קערט אויב דער מענטש גייט נאך
 דעם גוף און יצא קרע דאש זיין בונה איז מיט אלים
 זיך אן צו טאן מענונים אזוי איז דער גוף דער הער און
 דיא נשמה דער קנעכט : אז מוז זיא נאך ציהן דעם
 גוף אין גיהנם אריין נוא ווערט גיפונן אז דער מענטש
 איז נאך ערגער פון איין בהמה : דען דיא בהמה האט
 קיין שכל ניש דרום קומט זיא ניש אין גיהנם אריין
 אבר דער מענטש האט יא שכל און פאר דארבט זיין
 שכל דרום קומט ער יא אין גיהנם אריין :
 דא וועל איך אייך בשיידן אלץ וואש איז בשאפין
 גיווארן פון דעם מענטש ווען עש איז אמשל איין
 מלך מאכט אסעודה פון זיין פריינד צום ערשטן ריכט
 ער אים צו איין שיינים פאליץ דאש ער זאל דרינגן
 מאכין דיא סעודה דער נאך ציגט ער אן ליכט : דער
 נאך בשמעלט ער שארוער וואש זאלין דיין צום מיט
 דר נאך שמעלט ער דארטין שיינע ביימיר און בשמים
 דער נאך שמעלט ער אריין דיא ליכט אין לייכמיר :
 דער נאך פרייט ער אן צו עסן פלייש און אלירלייא
 פינגל און גומע שפיון : דער נאך רופט ער זיין גוסן
 פריינד ער זאל קומן אויף דער סעודה וואש ער האט
 גימאכט פון זיינט ווענין : אזוי איז דיא נאך אויך : צום
 ערשטן האט גאט ב'ה צו גריכט איין פאליץ דאש איז
 דיא וועלט : דער נאך האט ער אן גיצונדן איין ליכט :
 דאש מיינט מען דעם אזר וואש גאט האט בשאפין
 אין ערשטן טאג : דער נאך האט ער בשאפין דיא
 מלאכים דאש זיינן דיא סארטער : דער נאך די ביימיר
 און אלערלייא קרייטעכער : דער נאך האט ער
 גישמעלט דיא ליכט דאש איז דיא זון און לבנה אויף
 דעם לייכמיר דאש איז דער הימל : דאש זייא זאלין
 לייכמין אויף דער ערד : דער נאך האט ער בשאפין
 אלירלייא בהמות און פינגל און פיש : נאך אלימן
 האט ער בשאפין דעם מענטשין : נוא זעהט מען דאך
 אז דאש אלץ איז בשאפין גיווארן פון מענטשין
 וועגן גון ווייל דער מענטש האט ניש גקענט זיין אן
 עסן און מרינגן און שלאפן און אנדרי מענטשליכי
 זאכין : דרום האט אים גאט גיגעפן דיא תורה און

מצות : צו ווייזן וויא ער זאל זיך נזהג זיין וועלכע
 מותר און וועלכע אסור איז דען ווען גיט וואלט דער
 מענטש גיטאן אלע זייני זאכין פון תענוג הנפש וועגן :
 און וואלט זיך אן גיטאן וואל טאג און וואלט זיך
 גימאכט יום טוב אלע טאג דאש וייל גאט ניש האבין
 ער זאל פר דארבין זיין נשמה : אנדריב ער וייל האבין
 מען זאל דעם גוף נאך ציהן נאך דער נשמה : דרום
 שרייבט אן דיא הייליגי תורה קרושים תהיו כי קדוש אני
 איר זאלט זיין הייליגי דען איך בין אויך הייליגי דאש
 פייטשין דיא חכמים דוא זאלט זיך הייליגן מיט וואש
 מותר איז : דוא זאלט גיט אבריו עסן און מרינגן
 און אלע זייני מעשים זאלין זיין לשם שמים דאש ער
 זאל גיוונד זיין צו נאמש דינסט : דען ווען דער מענטש
 איז שוואך קען ער ניש רעכט גאט דיין און אלע זייני
 עסקים און האנדיל פון דער וועלט זאל אלץ זיין לשם
 שמים : אבר ווען דער מענטש טוט דאש אלץ פון זיין
 וואל לוסט וועגן אזוי איז ער ערגער אז דיא בהמה :
 דען די בהמה האט קיין יצר טוב ניש אזוי מוז זיא טאן
 אלץ וואש גיהער צו איר גוף אבר דער מענטש האט
 בייא זיך דעם יצר טוב דאש איז דיא הייליגי נשמה :
 און לאזט זיא ארביטן צו דעם גוף : דרום איז ראוי אז
 איטליכר מענטש זאל זעהן ניש צו פאר אום רייניקן
 זיין הייליגי נשמה מיט וואל טאג : און דער גוף זאל
 זיין משועבד צוא איר : דען איטליכר גייט וואל וויא
 דר הער גייט מוז דר קנעכט נאך גיין אזוי וועט זיא קעגן
 קומן צו דעם אזרט וואו זיא איז גינגן גווארן הינטער
 דעם בסא חכבוד און זאל ניש לאזן די הייליגע נשמה
 נאך גיין דעם גוף צו דער ערד : איך דארף ניש פיל
 מארדן זיין : גון ווייל גאט האט אריין גיטאן די נשמה
 אין גוף אריין דרום האט ער דר צו בשאפן צוויי פלים
 איין פלי צום גוף דאש איז דר (וושט) ער נעמט אין זיך
 אריין אלץ וואש ער עסט און מרינגט און איין פלי צו
 דר נשמה דאש איז דר (קנה) ער ציהט ארויש דאש
 קול און נעמט גיט אריין אין זיך קיין שים זאך : נאר
 דאש וואש ער פאנגט אריין און ארויש דעם אטום
 פרי דאש דיא נשמה זאל קעגן בשטיין בייא דעם גוף :
 נוא ווען דר מענטש איז משעבד דעם וושט אויך צו

דר נשמה : דאש ער מוט נאר אייטל געמליכי זאכין .
 אזו וויא איך האב גישריבן . דא איז ראוי ער זאל בעסר
 זיין פון אמלאך . דען דר מלאך האט ניט קיין כלי וואש
 גיהער צום גוף . און דר מענטש האט זיא און איז עש
 פארט משעבד צו דער נשמה . אבר חי ווען ער איז
 דעם קנה אויך משעבד צום גוף . און פר אום רייניגט
 זיין גומי פלי . אזו איז ראוי ער זאל ערנוה זיין אז דא
 בהמה דען דיא בהמה האט ניט דיא פלי וואש גיהער
 צו דער נשמה : אבר דער מענטש האט זיא און פאר
 דארבט זייא : און אזו וויא דער וושט . דיא כלי וואש
 גיהער צום גוף איז פאר באמין גיווארין פון צו עסן
 טריפות און נבילות און אלץ וואש טמא איז : דהיינו
 חויר און בלוט און חלב . דען דער מיט פאר אום
 רייניגט ער זיין כלי וואש גיהער צום גוף . אזו אויך דר
 קנה די כלי וואש גיהער צו דער נשמה איז אויך פאר
 באמין גיווארין פון צוא ריידן בייווע רייד . דהיינו
 שבועות און קללות לשון הרע רכילות ניבול פה : דען
 דער מיט פאר דארבט ער זיין גומי כלי וואש גיהער
 צו דער נשמה . אזו וויא ער דארף גיט עסן און
 טרינקן און זיך וואל טאג אן מאן נאר צוא דער
 האלטיין זיין גיונד וויא אויפן שטייט אזו אויך דארף
 ער ניט ריידן קיין איבריג רייד נאר צו זיין ברעפנט
 אז וויא איך וועל דא נאך בעסר בשיידין :
 אויף דעם האט רבי שמעון גוזאנט אין פרקים אלע
 מיינע מעג בין איך גצויגן גווארן צו ווישו מלמדי
 חכמים האב איך גיט גיפונען קיין בעסערע מדה אז
 שווייגן דאש מיינט ער מיזאל שווייגן אין וועלמליכע
 זאכן און דברים בטלים : אבער ניט חן אין דברי תורה
 און מצות אזו אויך האט שלמה המלך גוזאנט גאט איז
 אין הימיל און דא ביקט אויף דר ערר . דרום זאלן
 דייע רייד ווינציג זיין דען אימלקש ווארט וואש דער
 מענטש רעט גומט אדער בייווערט אלץ איין גישריבן
 דען אימלקש ווארט וואש דר מענטש לאזט ארויש פון
 זיין מויל אנטפאנגט עש איין מלאך און בריינגט עש
 פר גאט : איז עש איין ניט ווארט אנטפאנגט עש איין
 גומער מלאך און בריינגט עש פר גאט און עש ווערט
 איין גשריבן אין גומין בוך : איז עש אבר איין שלעכט

ווארט אנטפאנגט עש איין בייווער מלאך און בריינגט
 עש גיט פאר תקב"ה : נאר ער אליין שרייבט עש איין
 אין שלעכטין בוך : דען תקב"ה האט גיט צו מאן מיט
 בייווע לייט : נאר ער גיט זיי אפ צו די בייווע מלאכים
 מלאכי הבלה רל : אז דער פסוק זאגט אל תחן את מיד
 לחשיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצוף
 האלהים וגו' דאש איז מיינט דו זאלשט גיט זינדיגן מיט
 זיין מויל . דא זאלשט גיט ריידן זעלבע רייד וואש
 מיט זייא מאכשמו זינדיגן זיין לייב : און זאלשט גיט
 דארפן זאגן פארן מלאך וואש אנטפאנגט דייע רייד
 עש איז איין שונג פלוסר גיט ברצון האב איך עש
 גירעט . ווארום זאלשמו דער צארנען גאט איבר זיין
 שמים . און עש וועט פר דארבין ווערן די ווערק פון
 דייע הענט . פון דאנען איז גידוונגען אז אימליכש
 ווארט אנטפאנגט עש איין מלאך און ער ווערט דריבר
 גישטראפט און לייט גהונם : דרום ווען עש איז זיא
 אזו איז ראוי צו בשיידן די רייד וואש מען מעג זיא
 ריידן . און וואש מען בדראף גיט ריידן אויך וואש עש
 איז איין היוב צו ריידן . עש איז פיל צו שרייבן : עש
 זיינען דרויף גישריבן פיל ספרים און פוסקים : אבר
 איך וועל עש בקיצר בשיידן : דען מען בגערט גיט
 לאנגע דרשות : עש שטייט אמעשה אין ספר חסידים
 עש איז גווען אין חסיד וואש פלעגט חסיד שווייגן
 און ווינציג ריידן אין וועלמליכע זאכן : האבן אים די
 חכמים גפרענט ווארום איז דש האט ער זיי גענטפערט
 איך וועל איך זאגן איר ליבע חכמים די רייד פון דר
 וועלט זיינן גימילט אויף צעהען חלקים : דריי חלקים
 פון דיא צעהען רייד איך זיא און גיט דיא איבעריגע
 זיבן דרום זיינען מיינע רייד ווינציג דאש זיינן די דריי
 ערלייא וואש מיזאל ריידן חוה תוכחה . תפלה צורכי חבת
 און דאש זיינן די זיבן וואש מיזאל גיט ריידן שבועות
 קללות לשון הרע רכילות חגיפות ניבול פה ליצנות
 דברים בטלים : נון וועל איך זייא קורן בשיידן און
 בגרייפן : דען עש וועט אטייל ווידער גישריבן ווערן
 הינטן אין דעם פרך : און איר וועט וואל פר שטיין :
 די ערשטע וואש מען דארף און מחויב צו ריידן דאש
 זיינן די רייד אין דר תורה : דאש איז די רעכטע רייד

דען אויף דעם איז דער מענטש בשאפן גווארן ער זאל
 ריידן אין דר תורה: און פון די מצות ווי אזוי מוזאל זיך
 מיט זיי נוהג זיין: און וואס עש איז אסור אדער מותר
 מריפה אדר קשר: אין דעם כלל איז מוזאל שטרקאפן
 די לייט וואס מוזען ניט רעכט: ווען ער נעמט אין יהודי
 אדער אין יהודית אין עבירה טאן: איז ער מחויב זיי
 צו שטרקאפן מיט גומע רייד: און ניט חזוי מבויש צו
 זיין פון לייט: אפילו פון הונדערט מאל ביסטו מחויב
 אים צו שטרקאפן: איז ער אפך אזעלכער וואס אכט ניט
 קיין שטרקאפן ביסטו מחויב אים אן צו שרייען אפילו פון
 לייט אין אזוי לאנג ביז ער שרייט זיך אפ פון זיינע ביינע
 מעשים: און ווען דוא ווייסט אז ער וויל זיך ניט אפ
 שריידן דער פון ביסטו מחויב צו גיין פאר דיא ראשים
 אדר דינים אדר פון אין רב: אדער פון אין מנהיג איז
 ער אפך אזעלכער וואס טרייבט גישפעט פון דיין
 שטרקאפן: און זאגט צו דיר דו ביסט נאך ערגער פון מיר
 דו האסט דאש און דאש גיטאן דא אים פלייבן און
 רייד אים ניט מער: דען ער איז ניט ווערט מוזאל אים
 שטרקאפן: אויף אים האט שלמה המלך גיזאנט אל תוכיח
 לך פון ישנאך זאלשט ניט שטרקאפן קיין שפעטער טאמער
 וועט ער דיך פינדק האבן: הוכח לחכם ויאחד שטרקאפן
 דעם חכם וועט ער דיך ליבן: אויך שטייט פריער אין
 פסוק מוכיח לך לוקח לו קלון ומכובד לרשע מוכיח: דער וואס
 שטרקאפט אין שפעטער דער פאקומט שאנד: און דער
 וואס שטרקאפט אין רשע ווארפט אים אויף דער רשע
 אלע מומים וואס גיפנט זיך אין אים זעלשט: אויך
 זאגט דער פסוק באוני כסיל אל תדבר כי יכון לשכל מלך כסיל
 איז שטימט אין נאר אדער אין רשע: דאש מיינט דער
 פסוק דו זאלשט ביינע שטרקאפן רייד ניט כיידין אן די
 אויערין פון אנאר אדער ארשע: דען ער פאר שעהקט
 דינע קלוגע רייד דאש איז אלץ אין כלל פון דברי תורה:
 דאש אנדער איז די רייד אין דער תפלה וואס מען איז
 מתפלל פון תקפיה: און דיא תחינות און לויב פון גאט
 דאש איז אויך אחיוב: נאך איז פון האנדן אזעלכע
 רייד וואס זיינען מותר אפך גיט קיין חיוב: דאש הייסט
 זוכי הבית וואס מען בדארף צו ריידן אין זיין הייז פון
 דברי תפלה וועגן: אין דעם כלל איז אויך וואס מען

בדארף צו ריידן אין האנדל פון פונקט וועגן צווא
 קויפן אדער פון קויפן: דאש קאן מען וואל ריידן:
 אפער ניט אפריגע רייד:
 דא וועל אויך אויך בשיידן די זיבן ערלייא רייד וואס
 מען בדארף ניט צו ריידן: האמשי עש וועט ווידר
 שטיין דר פון אין די אונטערשטע פרקים: דאך קאן אויך
 זיך ניט אויף האלמין פון צו שרייבן: ווייל אויך טוא
 דרינען ניט אן ווערן: טאמער וועט זיך אימערער דר
 צו קערן דרום וועל אויף ניט קוקן אויף מיין מריקה
 און וועל עש אויף שרייבן: ווייל די וועלט ווערן זיינע
 גשטרויכלט דריבן דאש ערשטע איז שבועת דאש מיינט
 מען שבועת שוא פאלשע שווערונג: אדר שבועת חם אום
 זיסט שווערונג די פיידע זיינען פון פאמן אין די עשרת
 הדברות: דערבירה פון שבועות איז הארבער פון אלע
 עבירות אין דער וועלט: ער שווערט הונדערט מאל
 אין מאנ און האט דער פון קיין נגאה ניט: און דער
 יצר הרע רעמ אים גאר ניט אן דר צו דען דר יצר הרע
 רעמ מער ניט אן גאר צו אזוי אין עבירה וואס איז פון
 האנדן אין איר הנאה: גאר פאר זיין גרושע ביינע
 מדה וועגן וואס ער האט קיין מורה ניט פון דיא גיבאט
 פון גאט: זיינן זיי בייא אים ניט גיאכט: דרום איז זיין
 עולם זייער גרוש: אין דעם כלל איז אויך ווער עש
 מאכט זיין ברכה לבטלה: אין דעם כלל איז אויך דיא
 מענטשין וואס זאגן נאך די ברכה מיטן תן: ווייל זיי
 האבן דאך שוין פריער זאגט די ברכה הייבט עש אין
 ברכה לבטלה: אזוי איז ער עובר אויף לא תשא את שם ה'
 אלהיך לשוא: און ווען זיינע מאכט אפברכה אויף זיין
 פרי און דער נאך פאלט זי ארויף פון זיין האנט אויף
 זיין מיאוס ארט: דא איז ער מחויב צו זאגן ביד שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד אויף דער ערשטער ברכה: נון נעהט
 איר וואל די תרבה עבירה פון שבועת חם האמשי זיין
 פונגה איז דאך גינען מיט דער ברכה אויך דער פרי
 גאט יתברך צו לויבן: דאך ווייל עש איז אום גערין
 ארויף גיפאלן פון זיין האנט ווערט ער גישטרקאפט
 דריבן ווארום ער האט די פרי ניט גידיט: און ער מוז
 זאגן ביד שם כבוד מלכותו לעולם ועד: מביש ווען זייער דר
 מאנט זיין שם אדער זיין שבועה לבטלה וויא גאר

גרוש

גרוש איז זיין עונש : דאש איז דאך דונע אז די הייליגע
 מלאכים מארין גיט גידינקען דעם הייליגן שם צו לויבן
 הקב"ה ביז נאך דריי ווערמער קדוש קדוש קדוש ה' צבאות
 און ישראל מענן אים גידינקען נאך צוויי ווערמער
 שמע ישראל ה' וגו' אדער ברוך אתה ה' אפר דר רשע ונאש
 שווערט אום ויסט גידינקט דעם שם צום ערשטן מאל
 און פו שעמט אים דאש מוט ער אויפט אלי מאג דאש
 זיינ די רעכטע רשעים וואש פאר שעמען זיין הייליגן
 נאמען דאש זיי גידינקן אים נאך אויף איין אום ריינעם
 ארט . דאש מאר מען בודאי גיט מאן . אויף דעם זאגט
 די גמרא ווער עש הערט איין יהודי דער מאגט דעם
 שם אום ויסט זאל ער זאגן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד אדער ברוך הוא וברוך שמו און זאל דעם יהודי מתרים
 זיין . ער זאל אים זאגן דו ביסט מנוחה . דו ביסט אין
 תרם . און באלד זאל ער אים מתיר זיין און זאגן מותר
 לך . אום ויסט ווערט די וועלט גיטמרויכלט דרייבן .
 דאש גלייבן איז ער מחוייב זיין חבר מודה צו זיין אויף
 דעם אלום וואש שמיים אויבין אויש גרעבינט דאש
 עש איז אין קבל פון שבועת חנם :

מעם פון חזיר עסן איז האמשי פאר האנדין הנאה .
 אפער פון קללות איז נישא קיין הנאה נוא מוט ער
 דאך דיא עבירה האמשי דער יצר הרע רעט אים גיט
 אן דער צו וויא אויבין שמיים . דער אנדערער מעם איז
 דער וואש עקט חזיר איז נאר מטמא זיין גוף און דיא
 כלי וואש גיהער צום גוף דאש איז דער נושט . אפר
 דער וואש לאזט ארויש קללות פון זיין מויל דער איז
 מטמא זיין נשמה און איר גיטע כלי דעם קנה' . דאש
 איז פיל ערגער וויא מען איז דעם גוף מטמא . דער
 דריטער מעם ווער עש עקט חזיר קאן ער תשובה מאן
 פאר השם ותפלה איז ער אים מקבל און ער האט איין
 בפרה : אפר דער וואש פליגט אדר שילט העלפט אים
 קיין תשובה גיט און ער האט קיין בפרה גיט . ביז ער
 מוז איבר פעטין זיין חבר וואש ער האט אים גישאלטין :
 און אפילו ער שילט זיין אייגן קינד מוז ער אים אויך
 איבר פעטין . דאש איז אויך איינס דער פון וואש דר
 גרות דער לינגערט זיך : אין דעם קבל איז ווען איינר
 זאגט אויב עש איז גיט אזו און אזו זאל אויף מיר
 קומען דיא קללה . דאש איז אויך זייער שלעכט : און
 עש איז אין קבל פון לאו לא תקלל . אזו ווי מיר גיפן
 בייא יהודה ער האט גיזאגט צו זיין פאטר גיב מיר דעם
 ינג בנכמן . און אויב איך וועל אים גיט צוריק בריינגען
 און שטעלן פו דיר זאל איך זיין גינדיגט פו דיר אלע
 מייגע טעג . פון דעם ווארט וועגן האבן זייגע ביינער
 קיין רוא גיט גיקענט האפן אין קבר ביז משה רבינו
 ע"ה האט גימונט הפלה מאן פאר אים האט אים גאט
 מוחל גיזען קורץ פון דער זאך אימלכר מענטש זאל זיך
 היטן עש זאל גיט ארויש גיין קיין שבועה און קיין קללה
 פון זיין מויל . און אויב ער איז דרינג מורגל גיזוארין
 און קען זיך גיט אפ גיזוארין דער פון שמיים שוין אין
 ספרים וויא ער זאל מאן . דאש ער זאל זיך איין קנס
 מאכן . אז ווען ער וועט ארויש לאזן איין שבועה אדר
 איין קללה פון זיין מויל . זאל ער געבין דעם זעלפיגן
 קנס צו ענינים אזו ווערט זיין עבירה צו איין מצוה גיט
 מער ער מוז יענעם איבער בעטין און תרמה האבן
 אויף זייגע זינד :

נאך איז אין דעם קבל ווער עש מאכט אפרכה אן
 בונה נאר זיין בונה איז אויף עפיש אנדרש דאש
 איז אויך גיט רעכט : וויא וואלט גיזען איינר זאל ריידן
 מיט איין שר און ער זאל טראכטן אויף עפיש אנדערש :
 און דר שר זאל עש וואול מארקן אז ער טראכט אויף
 עפיש אנדערש וויא וואלט עש מיט אים גיזאגט .
 מכל שכן פאר איין מלך וואלט אים נאך ערגער
 גיזען . נון מכל שכן פו דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה :
 עש איז פיל דר פון צו שרייבן . עש איז דרויף גמאכט
 גיזוארין פיל ספרים איך שרייב אפר נאר בקיצור און
 ווייטער אין פרקים וועט ווייטער שמיין דער פון :
 דאש אנדערע וואש מען ברארף גיט ריידן דאש זייגן
 קללות וואש איינר שילט זיין חבר . מיא איין
 מאן מיא איין טייב מאר מען גיט שילטן . און אפילו
 זיין אייגן קינד . און אפילו זיך זעלבסט אויך גיט : עש
 איז איין לאו איז דר תורה גלייך ווען איינר עקט חזיר .
 אדרבה דאש איז נאך פיל אנרעסערע עבירה פון חזיר
 עסן דאש וועל איך ווייזן און וואול בשי"ת' . איין

און בפרט טייל אימלכש ווארט דער מענטש
 לאומ

לאומ ארוש פון זיין מזיל ווערט זיין גישריבן
 למעלה דרום זאל ער זיך פריער גוט פטרראכטן איידער
 ער רעט אין ספר ראשית חכמה שרייבט ער אויך
 מזאל בעסער געלט אויסגעבן איידער זיין ווארט צו
 ריידן דען דאש געלט קען מען ווידר געווינען אפר
 דאש ווארט איז שווער צוריק צו האפן ווייל עש ווערט
 זיין גישריבן למעלה סיידן מיט גרוש תשובה אין
 דעם כלל איז אויך ווען איינער איז מבייש זיין חבר
 אדער ער איז אויף אים מוציא שם רע אדר ער איז
 זיך מתכבד מיטן חברש שאנד דאש זיינען דיא
 הארדקטע עבירות אזו וויא דא שמיט אין די פרקים
 ווען איינער איז מבייש זיין חבר האט ער ניט קיין חלק
 לעולם הבא עש איז גלייך מיט אין קללה אדר מיט
 אנאנדר ווארט איז ער אים גלייך מבייש זעה דאך
 ווען איינער זעהט זיין חבר זיין עבירה טאן דא איז
 ער אים מחוייב צו שטרופן אפר ער דארף אים ניט
 מבייש זיין פר לייט מיט זיין שטרופן דען ער וועט זיך
 דרויף מצער זיין מבייש אז ער טאר אים ניט מבייש
 זיין מיט זיין אן שרייען אויף דעם זאנט קהלת רבו
 חכמים כנחת נשמעים מועקת מושל בכסלים דאש איז טייטש
 דיא שטרופן רייד פון חכם זיינען שטיילער הייט אונ
 פאמעלאך דרום ווערן זיי גיהעט אבער דער נאר
 שרייט אן אויף דיא לייט אזא ווערן זיינע רייד ניט אן
 גינומען אין דעם כלל פון מוציא שם רע איז אויך ווען
 איינער האט זיין צו נאמן וואש ער שעהקט זיך מיט
 אים זאלסטו אים ניט רופן מיט דעם צו נאמן דען דר
 מיט ביסטו אים מבייש אדר דר וואש איז זיך מתכבד
 מיטן חברש שאנד דאש איז ער פריקט זיך איד פון
 בעסר אונ גרעסער פון מיין חבר אדר ער פארקט זיך
 איד האב מיין חבר טובות גיטאן דאש איז אלץ אין
 דעם כלל וואש איד האב גישריבן :

לשון הרע מיינט מען דער וואש פרעט דיא לייט מיא
 צו רעכט אדער צו אום רעכט דהיינו ער זאנט
 אין דעם הויז עסט מען וואל אלע טאן דר האט שיינע
 קליידר דער האט דאש גיטאן דער האט יענש גיטאן
 אונ זיין פונקט איז צו ביזו פריידן דאס הייסט לשון הרע
 בעויה פון דר עבירה וועגן ווערט די נאנצע וועלט

גישרויכלט פפרט אום שבת אז דר עולם שטייען
 אין מארק דא רעט איינער פון דעם אנדרן אונ וועלכער
 עש קען זיין שמועה זאגן אויף אנאנדרן זיין שאנד
 אדר זיין זינד אדר ווען איינער זאנט עפיש זיין שאנד
 אדר זיין זינד אדר זיין שפעט דא פרייען זיך
 דיא אנדרע דאש איז אלץ אין כלל פון לשון הרע
 דער פון קיטט שנאת חנם אונ בעויה אונדר בית
 המקדש איז חרוב גיטארין איבר שנאת חנם די עבירה
 ווערט בעויה אלע מאל גימערט דרום לאז אויך קיין
 תידוש ניט זיין וואש מיר זיינען אזו לאנג אין גלות דאש
 קיטט אלץ פון ליידיג ארום גיין דער וואש האט ניט
 צו טאן שטעלט זיך אויף דער גאס אונ מאכט זיין
 רעדיל ארום זיך אונ טרייבט גישפעט אויש די לייט
 אונ פרעט זייא אונ מאכט זיי לאכן די לייט וואש
 זיצן אין קראמען זיי טוען ניט אנדרש נאר פון פרעמדע
 ריידן אונ פפרט אום שבת איז דיא עבירה נאך
 גרעסער דען ער איז דער מיט מחלל שבת דער צינט
 אן אזו זיין פייער וואש דער היצט די לייט בנאנדר
 אונ מאכט שנאת חנם אזו וויא איד וועל דא נאך
 בעסער בשׁידין :

אין דעם כלל איז אויך רבילות דר וואש גייט פון איינס
 צום אנדרן אונ טרייבט רבילות אונ זאנט וואש
 זיינער האט גיטאן אדר גרעט אויף אים אדר אויף
 אנאנדרן דר פון קיטט רציחות אפילו עש איז אמת
 הייסט עש אויך רבילות איד דארף דער פון ניט פארק
 זיין ווייל אימלכר ווייסט וואל וואש רבילות איז אונ
 דער וואש נעמט אן רבילות האט אזו גוט זיין עבירה
 אונ עונש וויא דער וואש זאנט רבילות דער פון קיטט
 לשון הרע אונ שנאת חנם תניפות דאש איז ווער עש
 האנפט צו זיין רשע ווען ער נעמט אים טאן אום רעכט
 אונ זאנט אים דיא האסט רעכט גיטאן ער מאכט דאש
 דער רשע האט חכמה אויף זיינע ביינע מעשים אונ
 שטארקט אים נאך אויך ווער עש חנפת זיין רשע
 פון זיין הנאה וועגן דאש ער וויל בייא אים עפיש
 באקומען דרום שטראפט ער אים ניט דאש הייסט אויך
 תניפות וויא עש וועט בעסער בשׁידיט ווערן :

גיבול פה דאש איז דער וואש רעט שענדליכע רייד

פר לייסין : דעם מאכט מען איין סוף גיהנם . אימליכר ווייטט וואול וואש ניבול פה איז . אפילו דער וואש הערט צו ניבול פה מוז אויך עונש ליידין . אזו וויא די גמרא זאגט אימליכר ווייטט ווארום די סמן בלה גייען בגמרא אונטער דער חופה . נאר דער וואש רעט ניבול פה דער האט קיין חלק ניט לעולם הבא . ווייל ער פר דארקט זיין גוטע פלי אונ האט דער פון קיין הנאה ניט אזו איז דיא עבירה נאך גרעסער . דרום זאל אימליכר גיין ווארינט זיין דריין :

ליצנות ראש איז ווער עש שפעט פון לייסין אונ מאכט דיא לייט לאכין ראש קומט מחמת זיין וואול טאג אונ גאון . ראש עש דוקט וך אים ער איז העכער פון אלע דרום שפעט ער פון אימליכן . דעם זעלביגין זאל מען ניט שמראפין דען ער נעמט גוט אן דיא שמראפ . אזו וויא שלמה המלך עיה האט גיזאנט דוא זאלסט ניט שמראפין איין שפעטער דען ער טרייבט גישפעט דרוש אונ האט דיק פיינט דרייב . נאר דוא זאלסט שמראפין איין חכם וועט ער דיק לוב האפין . אין דעם כול פון ליצנות איז אויך דברים בטלים . דהיינו ער רעט פון כלהמות אדר שבועות דער פון קומט קיין גומש ניט ארויש אונ ער פר דארקט זיך ויין גוטע בלי . נאך ערגער דער פון איז פאר האנדין די רייד וואש דער מענטש דעט מיט צארין . עש איז פיל דער מון צו שרייבין . אבר איז וועל עש קודץ בשרייבין ווייל עש וועט דר נאך בשיידט ווערין . דר ראשית חקשה שרייבט אין פרק שמיים דער וואש ווערט באלד דער צארונט . אונ אזו ניט באלד צו בוילגן דער הייסט איין רשע . אויך שמיים אין קהלת כעס בחיובטלים יום דער צארין רוקט אין דעם שוים פון די נארין די משוגעים . אדר בטלים די רשעים . דרום זאנדין די חכמים דער וואש איז צארונט איז ער גלייך אז וויא איין משוגע . ער רעט וויא איין משוגע . ער שרייט וויא איין משוגע ער טוט ווי איין משוגע : דרום שמיים ניט אן קיין חכם צו זיין צארונט . אזו ווי מיר גיפין אין דר גמרא אז הלל איז קיין מאל ניט צארונט גינען . אויך גיפין מיר אין דער תורה דרייא מאל איז משה צארונט גינען דרום האט ער זיך מועה גוען האמשע ער איז דאך גוען איין נביא איבר אלע נביאים האמשע ער איז רעכט

צארונט גינען ראש ער האט גישמראפט די ישראל . אזו האט ער עש דאך גמאן פון קידוש השם ווען . פון דעסט ווענן שרייבט אונ פארט די תורה אז ער האט זיך מועה גינען איבר זיין צארין . דען ער האט זיי גיקענט שמראפין אן צארין מכל שפון וקל ודאך אז אנאנדר איז צארונט פון נארישקייט ווען . איז ער זיך בודאי מועה אין אלע זינע עסקים . דרום האבין אים די חכמים גירופן משוגע . מה דאך אז איינער איז צארונט פון געלט ווענן פאלירט ער זיין שכל בפרט די רייד וואש ווערין גרעט אין צארין זיין שאטין בודאי צו דער גאנצער וועלט נאט זאל אונ היסן . אזו וויא עש וועט דא נאך בעסער בשיידט ווערין . דען ווען איינער איז צארונט שפעלן זיך לעבין אים פיל מלאכי חבדה אונ אנשפאנגן זינע ביזע רייד וואש ער לאזט ארויש פון זיין מויל . אונ די זעלביגע מלאכי חבלה ווילן אלץ פר טיליגן וואש זיי בעגענעטן רל . ווען ניט חבדה זעלבסט וואלט זיי אויף גיהאטן אונ זאנט צו זיי וואש זינען די אנדערע לייט שוקרין אז דר נאר איז צארונט אונ ווערט משוגע פון דברים בטלים אונ פון געלט ווענן זיצט איר שטיל אויך וועל אים זיין שבר אליין בצאלון אזו פיל חלאים אונ יסורים וועלן אויף אים קומען אונ דר נאך אלע ריא גהנם וואש אויך האב בשאפין וועלן גוועלטיגן אין אים . אזו גייען אונען די מלאכי חבלה אונ שרייבן אויף אלע זינע ווערמער אין איין בוך אבר אויב ער צו רייסט אדר ער צו ברעכט עפיש איין נאך אין זיין צארין . אזו גייען זיי ניט אונעק . אונ זייא זאנדין דער איז אונזערער . ער קאן קיין תשובה ניט טאן ער וועט נאך מער זינדיגען : ווייל ער לאזט אזו גוועלטיגן אויף זיך דעם יצר הרע אונ וויא רייצען אים אן ער זאל אפילו עבורת מוכבים ומזלות דיין . דרום איז זינער גרויש דיא עבירה פון דעם וואש רעט ביזע רייד מיט צארין אדער ער ווארפט עפיש איין זאך פון זיין האנט אין צארין . די חכמים זיל גלייבין דעם צארין צו דיא הארבע עבירות : דר צארין אונ בעסט קומט פון גאון . אונ דער וואש איז בעל גאון איז גלייך אזו זעלט דיין עבורת מוכבים ומזלות . דען ער פאר לייקנט אין דעם יחוד איינציגן נאט . אונ חבדה האט פיינד די צארונדיגע לייט מכיש דיא בעלי גאון אונ בפרט ווען איינער שווערט אין צארין . אדר ער

שילט

10

שילט אונ שלאגט זיין חבר אפילו זיין קינד האמשע ער
 וויל אים לערנן צו גומן איז אויך איין איסור. און זיין
 זינד איז זייער גרויש דאש עש העלפט אים קיין תשובה
 ניט ווי אובין שמיים. דרום האבין די חכמים גזאגט אז
 ווען איינער וויל אמורא מאכען אויף זיין גיוונד אדר איין אב
 בית דין אדר ראש תקהל וואש וויל אמורא מאכען וויא
 זאל ער טאן. זאל ער זיך מאכען גלייך וויא ער איז צארונג.
 אדר באמת זאל ער ניט זיין אין צארין. דר ועלפינר
 מענטש וואש טוט אזוי האט ער פודאי מורא פו דאט. און
 גאט האט אים ליב. אדר איין רגון דר האט ניט אין זיך
 גאטש פארקט. אזוי וויא אויבין שמיים. דען אז מען
 שטרעפט אים איז ער נאך מער צארניג. און רעט נאך
 מער בייער רייד. ער האט קיין מורא ניט פו קיינעם.
 ער לאזט זיין צארין פרייער זיין און גרייניקט ניט אז ער
 פו דארפט זיין גוטע פרי. און פו אים רייניקט זיין הייליגע
 נשמה. און עש טאר אים קיינער ניט הייבן אין צארין.
 אזוי אויך שמיים אין פרק רו זאלסט זיין חבר ניט אייבן
 פעטין בשעת פעס. און קיין מענטש טאר אים קיין
 ווארט ניט ריידן. דען ער ווערט נאך מער אין פעס.
 עש איז אמאל גיווען אהסיד האט ער גילאזט צוואה
 זיין זון דאש ער זאל ניט צערנן. און אין קיין
 שום וועג זאל ער ניט צארנידיג ווערן. און אויב עש
 וועט זיך אים טרעפן דאש ער וועט ניט קענען אויף
 האלטן זיין צארין. זאל ער אים האמשי נאר אויף
 האלטן איין שעה און זאל ניט ריידן און קיין שום
 מעשה ניט טאן. ער האט דרויף גישווארן זיין פאטער
 אז ער וועט זיין צוואות ניט ברעכען. דער חסיד איז
 גישטארבן און זיין זון איז גיווען אגרוסר סוחר. און
 האט גינומן איין נייב איין פרומי אדגע אמאל איז ער
 גיפארין האנדלן אויפן נם און האט זיך גזאקט אויפן
 וועג פופצען יאר. און איז אהיים גיקומן מיט גרויש
 עשירות און ער איז אהיים גיקומן פייא נאכט. איז
 ער דורך גמאנגן פייא דר באטער וואש זיין ווייב ליגט
 דריין זעט ער דש איין פחד ליגט ביי זיין ווייביאז איז
 ער ויער צארניג גווארן און האט זיי פירן גוואלט דר
 שלאגן אין פעט האט ער זיך דר מאנט אן זיין פאטערש
 צוואה און האט אויף גיהאלטן זיין צארין ביי זיין

שעה. האט ער גווערט הינסך דער מיר וויא זייא
 ריידן פנאגד. און ער ווערט וויא זיין ווייב זאגט
 מיין ליכר זון די וויילי איז מיר גרויש ביי דין פאטער
 וועט אהיים קומן. עש איז שון צייט דיר איין ווייב צו
 געבן. נאר אויב ער לעבט וועט ער פונדא קומן.
 אויך האב אים שוין ניט גיוועהן וויפל דוא ביסט אלט.
 אז דער סוחר האט דאש דער הערט איז ער אריין
 גמאנגן מיט גרויש פרייד. און האט גיבענטשט זיין
 פאטער מיט פרכות אין קבר נון קענט איר וואויל
 גרייניקען וואש עש קען קומן פון צארין. דער פון
 קומט אויך הילול השב. און דער צארין איז פון דער
 מדה פון גאווה. וואש פון איר קומן אלע בייוי מדות
 זיא איז דער מקור פון אלע מדות. און הקב"ה האט
 אויך פייגד דעם בעל גאווה. דען הקב"ה זאגט אויך
 איך ער קענען מיר פנאגד ניט וואונגן אין איין וועלט.
 אויך נעמט ער קיין שטרעף ניט אן פון קיין שום
 מענטשן. דען אים דוכט זיך ער איז פעסיד פון דעם
 וואש שטרעפט אים. ער היסט איין גארטן. אויך
 איין גרנן דאש עש פאר דריסט אים אלץ וואש זענער
 טוט דען ער מיינט זענער טוט אים דער וויידר זיין
 פבור. עש פאר דריסט אים וואש זענער רעט. ער
 האט קיין מאל קיין רוא ניט אויף זיין הארצין. אלץ
 וואש מען רעט און מען טוט איז פייא אים צו איין
 גנאי. און דוא טובות וואש מען טוט אים איז פייא
 אים אלץ קארני. דען ער מיינט ער איז נאך פיל מער
 ווערט. ער היסט איין גרנן דאש איז איין מאלקלד
 איין קיפער אדר בעמלר. אלע צו נאמן זיינען אים
 קארני פאר זיין בייוי מדה.

נון איר ליבי לייט זעהט דאך וויפל בייוי זאכין הענגן
 אין דעם וואש רעט אין צארין ער איז מטמא זיין
 גוטע בלי דוא נשמה דאש זיינען. דוא בייוי רייד וואש
 דער חסיד האט ניט גוואלט ריידן. און דוא ועלפיני
 לייט וואש ריידן זיא דוא רייד האט זייא גאט זייער
 פייגט. און עש איז אים מיאוס פאר ועלפי לייט.
 מקל שפן דאש זיין תפלה ווערט ניט גווערט און
 גיבראכט פו השי עש איז איין משל איין עשיר האט
 איין שייני בלי וואש ער טרינקט דער פון חסיד. אזוי
 נעטמ

נעמט אייגער דיא בלי אונ וואלגרט זיא אין קויט אונ
 שוויינקט זיא ניט רעכט אויש . אונ בריינגט זיא
 פארין עשיר ער זאל דער פון טרינגקן . קען ער דאך
 אפילו זי ניט אן זעהן . ווייל מיהאט זיא איין גישמירט
 פאר זיני אויגן . אונ עש איז מיאוס בייא אים אונ
 מען טאר עש אפילו ניט בריינגען פאר אים . מ'פ'ש
 דער מלך מלכי המלכים הקב"ה ער זעהט אלץ וויא
 דער מענטש האט פאר אום בריינגט זיין גוטע בלי
 מיט ביזוי רייד נוא וויא אזו זאל זיין תפלה דער הערט
 ווערין אודר ווער טאר . זיא ברענגן פאר הקב"ה . דרום
 ווערט זיין תפלה אנועק גישטופן . אונ ער מאכט דאש
 זייני ביזוי פעשים ווערין גידאכט . אזו וויא עש ווערט
 ניט גישוינקט דעם וואש בריינגט פארין מלך איין אום
 בייני בלי אונ ניט אים דערין טרינגקן . אונ ווען אפילו
 דער מענטש זאל שוין אפילו דיא בלי רעכט אויש
 שוויינגקן ביז עש זאל שוין אויף איר ניט בלייבן קיין
 שפרענקיל . דאך אז דער מלך גידיינקט זיך דיא בלי
 איז גיווען אין קויט איז אים נאך מיאוס צו טרינגקן .
 ביז מען מוז די בלי איפר גייעס מבין . אזו אויך אפילו
 דער מענטש טוט תשובה נאר דיא תשובה איז ניט
 רעכט העלפט ניט . סיידן ער מאכט זיך איין גיאי
 מחשבה אונ נעמט אויף זיך קיין קאל ניט צו הייהן די
 ביזוי רייד . אזו ווערט זיין גוטי בלי גימאכט איפר
 גייעס . דענקלט ווערט זיין תפלה דער הערט . דען ער
 איז שוין ניקס דער ערשטער מענטש . פריער איז ער
 גיווען איין זינדיגער . אונ היינט איין בעל תשובה .
 פריער האט אים השי" פינג גיהט אונ היינט האט ער
 אים ליב פריער איז זיין תפלה מיאוס גיווען פאר השי"
 אצינד לוקט ער צו איר ווייל ער האט אפ גילאזט פון
 זייני ביזוי רייד אונ אויב ער נעמט אויף זיך אז ער
 רעט עפיש ניט מיט ווילן ניט ער איין קנס דיא ארכי
 לייט דא ווערט זיין עבירה צו איין מצוה . אונ זיין
 תפלה ווערט דער הערט . השי" האט ליב אועלכי לייט
 אונ גלוסט צו ויערי תפלות . דרום זאל איטליכר
 מענטש לייגען אין די ספרים וואש שרייבן דער פון
 אין ספר המדות אונ דאש ספר מוסר איז דער בראנד
 שפיגיל ער איז געווען גינארין אויש דיא ספרים אונ

הנהגת בית הכנסת

דא וועל איך אייך ארויש שרייבן פון דעם ארח חיים
 אונ אויש דעם ספר מוסר : אונ אויש אנדדע
 ספרים וויא מיזאל זיך נוהג זיין . איידר מען גייט אין
 דער הייליגער שול אריין . אונ וויא מיזאל זיך נוהג זיין
 אין שול : דער וואש וועט דאש לייגען וועט גיפילן
 דעם אמת דאש איך האב עש ניט גישריבן פון מיין
 קאפ . נאר אלץ ווערט גיפילן אין ספרים . נאמן
 פריא אז דער מענטש וואכט זיך אויף זאל ער אויף
 שטיין גישווינד צו דיין דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה
 וואש ער האט ווידר גיגעבן זיין גשכה וואש ער האט
 אים גיגעבן בהאלטן איפר נאכט . אונ דער מענטש
 בקומט זי פיל בעסיר פון פריער . דען פשעת ער האט
 זיא גיגעבן בהלטין אין האנט פון הקב"ה . אונ האט
 גיזאגט ביד אפקי רחי אין דיין האנט בהאלט איך
 מיין זייל . דענקאלט איז זיא גיווען מיד אונ אויש
 גיארביט . אונ אצינד בקומט ער זיא וואול אויש
 גירומי . דרום דארף ער אים לויפען אונ דאנקן . אויך
 זאל ער זיך בטרבאכטין וויא וואלט גיווען ער זאל וויסן
 עפעש געלט צו פאר דיין . אודר איין מלך אודר
 איין שר אודר איין סוחר זאל אים זאגן זיא בייא
 מיד מארגן נאמן פריא . וואלט ער זיך פונדא ניט פו
 שלאפן אונ וואלט גישווינד אויף גישטאנן . דען ער
 וואלט מוכרא גיהאט פארין מלך אודר ער וועט דאש
 געלט אן ווערין . מפל שגן דאש ער דארף גיך אונ
 גישווינד אויף שטיין פאר דעם מלך מלכי המלכים
 הקב"ה

הקב"ה דער נאך זאל ער זיך וואול רייניגן • און זאל אויש ראמן זיין מיט און אום פלייש : דאש ער זאל דער מיט גיט קומן פאר השי' • דער נאך זאל ער וואשן זייני הענט דרייא מאל מיט ריין וואשיר • אזוי גייט פון אים אונזעך דער רוח המוקצה וואש האט פריא אים גירוש פריא נאכט • און וונקט גייט ער גיט אונזעך • און איידר ער וואשט זיך טאר ער גיט אן רירן מיט זייני הענט קיין עסין שפייז • אויך גיט אויף זייני אויגן און זיין מזל און זיין נאז און זייני אויערן • דען עש איז איין ספנה פון וועגן דעם רוח רעה וואש רעט אויף זייא • און נאך דעם וואשן זאל ער מאכן דיא ברכה על גמילת נדים און דיא ברכה אשר יצר : אמטיל לייט זייגן זיך נוהג צו מאכן דיא ברכה ענין אין שול • דען עש איז בעסיר מיט קהל •

און ער זאל דיא ברכה זאגן מיט גרויש פונגה דעם ערשטן הילגין שם • האמשי אלע דיא שמות מוזן האפין פונגה • אבר דער ערשטיר שם בארף נאך מער וויא איך וועל עש וואול בשיידין • עש איז איין משל ווען איינר גייט פר איין מלך כיו ווען ער רופט דעם מלך פרייא זיין נאמן צום ערשטן מאל האט ער גרויש פארקט און ציטרענעש • אז ער קומט מיט אים אריין אין היידן אזוי האט ער שוין גיט אזוי איין גרושי פארקט און אויך פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה • און ווען ער זאגט מיד אתה • זאל ער דעם שם המיוחד שארף ארויש ריידן אדני מיט גרויש פונגה און פארקט און ציטרענש און דער שרעקניש • און זאל גידענקן אין זיין ריידן אדני ווי ער איז גישרפן מיט דר • און מיט דר ה און מיט דר ו און וויידר מיט דר ה • דאש פטייט היה היה ויהיה דאש איז מיטש ער איז גווען איידר די וועלט איז פשאפן גיווארן • און איז נעצט אויף דר וועלט • און וועט זיין נאך דער וועלט • און מוז אויך איין פונגה האפן אדני איז טייטש איין האר איבער דער גאנציר וועלט • און אויף דיא מלאכים און איבר דעם הימל און אונט דער ערד • און אויף אלע זייטן • דאש איז וועקס אירלייא אויבן און אונטן • און צו מזרח און צו מערב און צו צפון און צו דרום • און ווען ער זאגט אלהינו אודר אלהים אודר אל זאל ער

מכוין זיין ער איז איין שטארקיר און מעכטיגיר נאט ער קען בווייזן זיין מאכט און קראפט אלע צייט ווען ער וויל • און ער גוועלטיקט איבר אלע עולמות וויא ער וויל און ווען ער וויל • און האט פכת די וועלט חרוב מאכן און וויידר צו בויען וויא עש גיפעלט אים • און ווען ער וויל לערנן אודר תהנות זאגן אין דער תים איידר ער גייט אין שול אריין • זאל ער זאגן ברכת התורה • דאש איז אשר קדשנו לעסוק בדברי תורה אויך דעפט גלייכן ווען ער וויל זאגן אין שול תהנות אודר סליחות זאל ער זאגן דיא ברכה פון דער תורה דען ווייל מען זאגט פיל פסוקים דרום איז גיט רעכט מיזאל זאגן אן אפרכה :

מיט

מיט דער אונג דער עברה . איך וועל ווייל מיין לעפין
 וועט זיין אַזעלכע עבירות גוט טאן . דרום גאט ית'
 זיין מיר מחל מיני עבירות . און מעק אויש מיני זינד
 פון דעם בוך וואש זיין זיינן דריין אין גישריפן
 גינארין . דען איך ווייס וואו דאש אלע מיניע זינד
 זיינן אין גישריפן גינארין דא האב איך תרטה אויף
 אלע מיני זינד וואש איך האב גיטאן פון מיין יונגט
 ביז אצנד . און איך וועל שוין קיין טאל גיט היידן
 אַזעלכע בייו רייד און טאן אַזעלכע בייו מעשים . און
 איך וועל געבן גנס אויב איך וועל היידן בשוגג
 אַזעלכע ווארט . גאט יתפּרַך היט מיין מויל עש זאל
 דר פון גיט ארייש גיין קיין בייו ווארט . און גאט ית'
 פּהיט מיר פאר עבירות . און העלף מיר דער צו איך
 זאל זיך קענין היטן דער פון . דען אימליכער וואש
 פּנערט זיך צו רייניגן העלפסטו אים דער צו . און נון
 אויף אלי דיא בייו רייד און מעשים וואש איך האב
 גיטאן האב איך תרטה . און בין אויף מיר מקבל
 תשובה און גנס צו ענינים . אזו באלד אז ער פּטראכט
 זיך אזו : אודר ער רעט אזו אליין אין איין ווינקל מיט
 גאַנצן הארצין . אזווא באלד איז ער גליבט אין דיא
 אויגן פון השי' אזו קענ ער גיין אין שול אריין תפלה
 צו טאן פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה . דען לאז
 זיך דער מענטש אין זון אריין געמן וויא וואלט גינען
 אז ער זאל גיין פאר איין מלך בשר ודם . אודר פאר
 איין שר . אודר אפילו פאר איין פריין . און דער
 מלך אודער דער שר ווייט אז ער האט קענין אים
 געזיגנדיגט וואלט ער דאך גיט גיקענט קיפן פאר דעם
 מלך אודר שר ביז ער זאל שיקן לייט אים איפּר צו
 בעטן און ווידר צו קערן צו גיבאר . מכ"ש פאר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה . אפּר ער בארף קיין אַנדער
 מענטשן גיט שיקן פאר אים תפלה צו טאן . גאר ער
 אליין זאל פאר זיך מתפלל זיין . דען דער מלך מלכי
 המלכים הקב"ה פּנערט גיט מינאל צו אים שיקן
 פּרעמדי לייט אזו ווי פּר איין מלך ביז אויך פּנערט ער
 גיט קיין געלט און גוטש . גאר ווידוי און תרטה אויף
 דעם בייו וואש ער האט גיטאן ער מוז אין זיין זון אריין
 געמן דעם גיט צו טאן . דאש הייטמ תרטה :

נוא ווען דער מענטש טוט דאש אלץ איז ער גלייך
 וויא איינער מענטש . דען פריער איז ער גינען
 איין חטא : אצנד איז ער אפּרומר מאן : פריער איז
 ער גינען איין רשע . אצנד איז ער אצדיק : דען אלע
 זיינע עבירות ווערן אים אלע אן גישריפן פּר קצות :
 אזו וויא עש וועט שטיין אין הלכות תשובה : פריער
 איז ער גיפּינט גינען אין גאטש אויבן אצנד איז ער
 גליבט . דען הקב"ה איז איין רחמן . און דער בארימט
 זיך תיפּף איפּר זיינע לייט . דרום זאל אימליכער זאגן
 ווידוי מיט גינען און זאל תרטה האבן אויף זיינע בינע
 מעשים . אזו דער בארימט זיך הקב"ה איפּר אים . דען
 ער האפּט אויף דער תפלה פון זעלכע לייט . און דר
 מענטש איז קער גליבט בייא הקב"ה פון אצדיק און
 זיין חלק עולם הפּא איז גרעסער וויא דער חלק פון
 צדיק . דען די צדיקים קענען גיט שטיין אין דעם גבול
 וואו בערי תשובה שטייען . און ווייטער אין הלכות
 תשובה וועט שטיין וואש די תשובה איז אויף אימליכע
 עבירה : און אז דער מענטש איז אויף זיך מקבל דיא
 תשובה איידער ער גייט אין שול אריין . דער גאך איז
 זיין תפלה אן גינען . עש זיין דרום פיל פסוקים גאר
 איך וועל גאר פרייגען אטייל פון זיין :

דער פסוק זאגט מדה ועוב ירום דער וואש פּקענט זייני
 זינד און פאר לאזט זיי ווערט ער דר בארימט .
 און עש שטייט אויך אין דער הייליגן תורה מיט זיין
 מויל און הארצין קענטו תשובה מאן . אויך זאגט דר
 פּסוק ועוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ישוב אל ה' ורחמתי
 ואל אלהיו כי יכה לסלוח לאז דער רשע פאר לאזן זיינע
 בינע ווען און דער אים רעכטער מענטש זיינע בינע
 פּחשכות און זאל ווידר קערן צו גאט וועט ער אים
 דער פארמיין . און צו אונד גאט . דען ער מערט צו
 פּר געבן . דרום זאל אימליכר מענטש זייער גינארין
 זיין צו רייניגן זיין גוף . מכ"ש זיין נשמה אזו וויא איך
 האב דא גישריפן דאש ער זאל גיט לויפן אין גאטש
 חויו וויא איין פריער לויפט אין ביר חויו : און ווען ער
 גייט אין שול אריין זאל ער גיך לויפן גלייך אזו וויא
 איינער לויפט נאך איין מצאה . און בשעת ער גייט פון
 דער שול זאל ער גיין פאסעליך . עש זאל חיו גיט
 גלייך

גליד זיין ווי ער האט גיפאטערט פון זיך איין משא
 אזו וויא איך וועל נאך מער דך פון שרייבן :
 און ווען ער גייט אין עגל אריין זאל ער זעהען צווא
 זיין דער ערשטער אין שול . און אויב גיט זאל
 ער האמטשע זעהן צו זיין פון דיא ערשטע זעהן . דען
 דיא ערשטע זעהן האפן אזו פיל שכר אזו וויא דאש
 גאנצע קהל . און אויב ער קען דאש אויך גיט אויש
 פירען זאל ער זעהן קיין שום ארביט גיט צו טאן פארין
 דאוונן דען אימלכר אזו שולדיג צו פעמין פאר גאט
 אויך ויין לייב און האב און גיטש . און אויך ויין
 הייליגע נשמה . און פר כל ישראל . אזו וויא אונזרע
 תפלות וייגן שוין גימאכט גינארין גוא וויא זאל ער
 טאן זיינע זאכן אדר אנדרע זאכן פר גאטש זאכן .
 און ווען ער גייט אין שול אריין זאל אויך אים פאלן
 איין מוצא און צימרגעש ; ווען ער וואלט גינאנגן פר
 איין מלך וואלט דאך אויך אים גיפאלן איין מוצא .
 מכל שכן קיין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 און ער זאל גיין מיט שנוער גימיט גיט מיט גילעכטער
 אדר מיט עזות קייט און גיט מיט פאמטשטין . נאר ער
 זאל אריין גיין מיט גרויש פארקט און צימרגש . אזו
 וויא דך פסוק זאגט ואני ברוח חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל
 קדשך כירארך און איך מיט דיין גרויש גינאר קום איך
 אין ביון הויז . איך פוק מיד צו דיין הייליגן היכל מיט
 גרויש פארקט . דער נאך זאל ער גיין אין שול אריין
 אזו ווייט ווי צוויי מירן ברייט . ער זאל זאמען אזו לאנג
 דאש ער וואלט גיקענט גיין צוויי מירן ברייט . דר נאך
 זאל ער זיך פוקין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה
 דער נאך זאל ער זיך אנדר זעצין און זאל גישט ריידן
 און זאגן . נאר ער זאל זיך פאמברקטין ווער בין איך
 דאש איך זאל זוכה זיין תפלה צו טאן פאר דעם מלך
 מלכי המלכים הקב"ה פאר אזו איין גרוסק הער . איך
 בין דאך איין זינדיגער מענטש . און האב אפט דער
 צארניגט הקב"ה מיט מינע ביינע מעשים און ביינע
 ווערטער . און איך בין אייטל בלוט און פלייש אייטל
 גער הער . איך בין גיט ווערט און ראוי צו גידיינקן זיין
 הייליגן נאמען . מביש דאש איך זאל תפלה טאן און
 זאל אזו אפט ריידן זיין הייליגן נאמן מיט מיין מויל .

ווי קען איך אויף הייבן מיין פנים קענין אים ווייל איך
 האב אים אזו אפט דער ווידר גיטאן . אבר פון ווענין
 זיין גרויש חסד און בארים הארציקייט . וואש ער דער
 באריסט זיך איבר זיינע לייטן וואש קערן זיך צו אים
 מיט די זאכן וואש אויבן שטייען . מיט דעם קום
 איך פאר אים :

דער נאך זאל ער אוף שטיין און זאל זאגן מה טובו אהליך
 יעקב און אדון עולם און גבול . און אויך אלע די
 ברכות וואש שטייען פר אים מיט גרויש פונגה . און
 אויב ער האט שוין גינאנט עמליכע ברכות אין דער
 היים טאר ער וויא נאך אמאל גיט זאגן אין שול סיידן
 ער האט דער ווייל זיין צורך גיטאן אדר ער האט
 משתין גיווען . דא אזו ער מחויב נאך אמאל צו זאגן
 די ברכה אשר יצא און ער זאל זאגן אימלכע ברכה
 מיט גרויש פונגה . און זאל זיך פריער וואול בטרבאקטין
 און זאל גיט לאזן ארויש פאלן די הייליגע ברכה
 מיטין שם אן פונגה און בטרבאקטונג . ער זאל תמיד
 גידיינקן ער שטייט פאר איין מלך . און ווען ער וואלט
 אים גלובט אן אזינען . וואלט ער זיך בנדאי גישטרבאקט
 גינארין . מביש פר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 און זאל זיך מבראקטין מיט דעם בין איך בעסער פון
 אמלאך . דען דער מלאך טאר גיט גידיינקען דעם שם
 סיידן נאך דריי ווערטער . און אפילו אזו אויך גיט אזו
 גוט אזו ווי איך . דרום זאל אימליכער זיך פריער וואול
 בטרבאקטין איינדר ער לאזט ארויש דעם גרויסק שם :
 און ער זאל אזו זאגן זיצנדיג ביון קמזרת . און זאל
 ווידר אויף שטיין . דען דאש איז אויף דעם ארט פון
 דעם קרבן . און אז מיהאט מקריב גיווען דעם קרבן
 האט מען גימוזש שטיין . דר נאך מען ער ווידר זיצן
 ביון ברוך שאמר . און פר ברוך שאמר מאג ער זאגן
 תחינות ויפל ער ווייל . אויך מען ער לייגן דעם פלית
 און תפילין ווי ער ווייל . אמטיל לייט לייגן זיי פר עוסר
 ישאל בתפארה . אמטיל לייגן זיי פר קמזרת . אמטיל
 פר ברוך שאמר . נאך ברוך שאמר הייבט זיך אן די
 רעכטע תפלה : אזו ווי איך וועל דא נאך בעסר בשיידן
 און דר וואש איז גינדיקטליך צו זאגן תחינות אלע טאג
 זאל ער וויא זאגן פאר ברוך שאמר . אדר נאך דעם
 דאוונען

דאוונען אָפּר צווישן די תּפּלוּת טאַר מען שוין נישט
 זאָגן קיין תּחינות :

אַמױל לייט זאָגן פּר ויבְרַךְ דוד די לויב פּון הקב״ה
 דְּהיינו אַתּה הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁמִים וּבְאַרְץ אֹנֶן אױךְ
 הַאֲדוּרָה וְהַמּוֹנֶה אָפּר קיין תּחינות טאַר מען נישט זאָגן
 בְּשַׁעַת תּפּלוּת . בְּפִרְט אױן דער קהֶלֶשׁ תּפּלה . דאַש
 הױסֶט פּון בְּרוּךְ שְׁאָמַר בּוֹ נאָךְ שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . בּוֹ
 נאָךְ דַּעַם הַיְגוֹרְשָׁמֶן קדיש טאַר מען קיין וואָרט נישט
 רײַדן . אונ אַפּילו נאָךְ דַּעַם הַיְגוֹרְשָׁמֶן קדיש טאַר
 מען אױךְ קיין שוּם וואָרט נישט רײַדן נאַר דַּעַם שְׁבַח
 פּון הקב״ה . דען ווייל מען רופּט אױש מִצּוֹת דְּרוּם
 טאַר מען קיין דְּבָרִים בְּטוֹלִים נישט רײַדן סײַדן דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה אַדער תּחינות אונ מעֶמְדוּת אָפּר בְּשַׁעַת דֵּר חוּן
 זאָגט שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה טאַר מען נישט רײַדן אַפּילו קיין
 דְּבָרֵי תּוֹרָה אונ תּחינות . נאַר אױטְלֶכֶר אױז מְחֻיָּב צו
 הערין אױטְלֶכֶע בְּרַכָּה פּון חוּן . אונ זאַל בְּנוּנָה הַאֲפִין
 אױף אױר . אונ זאַל נאָךְ זאָגן בּוֹדֵד הוּא וּבְרִיד שְׂמוּ אָפּר
 בּוֹדֵד הוּא וְשֵׁמוּ : אונ זאַל זאָגן אָמֵן אױף אױטְלֶכֶע בְּרַכָּה :
 אױךְ וועל דאָ די נאָךְ בְּשׂוּדֵינן מױט אױן מִשְׁלֵי . ווען ער
 זאַל שְׂטײַן פאַר אױן מֶלֶךְ אונ זאַל רײַדן מױט אױם אױן
 מױטִין דְּרִיבֶּען זאַל ער דַּעַם מֶלֶךְ אַוּעַק לאַזן . אונ אָן
 הײַבִּין רײַדן מױט אַנאַנדרין . וואָלט ער זיך בְּנִדְאֵי
 פֶּער שוֹלְדִיגִים . מְכַל שֶׁפֶן פאַר דַּעַם מֶלֶךְ מְלָכֵי תּמְלָכִים
 הקב״ה . דרום זאַל אױטְלֶכֶר זײַער גײַוואַרײַנט זײַן דאַש
 ער זאַל נישט רײַדן קיין שוּם וואָרט בְּשַׁעַת דְּאוּוֹנֶען . אונ
 זאַל אױךְ קיין אַנְדֶּרע מְחֻשְׁבֶּה נישט הַאָבֵן נאַר צו הקב״ה :
 פאַר צײַטן אַז מױר זײַגן גײַעסן אױן אונְדֶר לאַנד אַרְץ
 וְשָׂרְאֵל ווען די יִשְׂרָאֵל תּאָבֵן מִלְחָמָה גײַהאַלטן
 מױט די אומות . אױז גײַווען אױן כּהֵן מִשׁוּחַ מִלְחָמָה ער אױז
 גײַוואָלְבֶט גײַווען צו מִלְחָמָה . הַאֲמַ ער אַזוּ אױש גײַשרײַבן
 דער וואָש הַאֲמַ אױן עבְרִיה גײַטאַן נאַר זיך אום קערין
 אַחײַם . דאַש ער זאַל חוּז נישט נְהַבֵּן ווערן פּון זײַן
 עבְרִיה וועגן . אונ ווען אױגֶר הַאֲמַ גײַהאַט אױן זיך די
 עבְרִיה . דאַש ער הַאֲמַ גײַרעט פּון בְּרוּךְ שְׁאָמַר בּוֹ
 וְשֵׁבַח הַאֲמַ ער זיך אױךְ גײַמוּט אום קערין פּון דער
 מִלְחָמָה . דען די עבְרִיה אױז זײַער גְּרוֹשֵׁשׁ . מְכַל שֶׁפֶן
 ווען ער הַאֲמַ גײַרעט צווישן די בְּרַכּוֹת פּון ק״שׁ . בְּפִרְט

בְּשַׁעַת דְּער חוּן זאָגט די שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אױז זײַן עבְרִיה
 נאָךְ גְּרַעסער . עש טאַר קײַנר קיין שוּם וואָרט נישט
 רײַדן נאָךְ וְשֵׁבַח אַפּילו קיין דְּבָרֵי תּוֹרָה בּוֹזֵר חוּן
 זאָגט אױש די שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בּוֹזֵר נאָךְ קדיש . אונ
 אױטְלֶכֶר מױז שְׂטײַן אונ צו הערין אױטְלֶכֶי בְּרַכָּה פּון
 דַּעַם חוּן אונ זאַל נאָךְ זאָגן אָמֵן . אונ ווען דֵּר חוּן זאָגט
 בּוֹדֵד אַתּה הוּא זאַל ער זאָגן בּוֹדֵד הוּא וּבְרִיד שְׂמוּ . אױךְ בּוֹדֵד
 הוּא וְשֵׁמוּ דער נאָךְ זאַל ער זאָגן אָמֵן . אונ זאַר דַּעַם
 אָמֵן נישט אַוּעַק הַאָפִין . אונ זאַל אױם אַזוּ לאַנג סְאָרִיך
 זײַן בּוֹזֵר ער זאַל גײַדענקן עש אױז אָפּת וואָש ער זאָגט
 אונ אױךְ גְּלוּיב עש . דען דער וואָש זאָגט נאָךְ אָמֵן
 אױז חֲשׁוּבֵר פּון דַּעַם וואָש מֵאָכֵט דױא בְּרַכָּה . אונ זײַן
 מִצְוָה אױז בְּעֶסֶר . אַז וויא אױךְ וועל דאָ בְּשׂוּדֵינן .
 דרום זאַל ער נישט טאַן אַזוּ וויא אַמױל לייט מױאָן .
 דאַש זײַא זאָגן תּחינות ווייל דער חוּן זאָגט
 שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . עש אױז מױזנט מֵאֵל בְּעֶסֶר ער זאַל
 נאַר נישט זאָגן . אונ עש וואָלט בְּעֶסֶר גַּאָנֶען ער זאַל
 נישט גײַן אױן שוּל אַרײַן דען ער הערנט נישט צו דַּעַם חוּן
 אונ זאָגט נישט נאָךְ אָמֵן . אונ אַפּילו ער זאָגט נאָךְ
 אָמֵן אַזוּ מױט ער ערשט דער מױט אױן עבְרִיה . דען
 ער ווייסט נישט אױף וועלכֵי בְּרַכָּה ער זאָגט דאַש
 הױסֶט אױן אָמֵן יְתוּמָה . אונ זײַן עוֹנֵשׁ אױז דער פאַר
 דאַש זײַגֵי קײַנר ווערין פאַר ווייסט אונ יְתוּמִים . מְכַה
 בְּנֵיגֵד מְדָה . אַזוּ וויא דער יְתוּם קען נישט זײַן פֵּאָטֶר אונ
 מוֹטֶר . אַזוּ אױךְ דער אָמֵן קען אױךְ נישט זײַן בְּרַכָּה .
 אונ ווען אױגֶר זאָגט נאָךְ אָמֵן בְּנוּנָה אַז ווי אױךְ הַאֲב
 אױבֵן גײַשרײַבן . אַפּילו עש אױז אױם בְּשַׁעַרְט שְׁלַעַכְמִין
 פֶּר וּבְצִיג יאַר אױז ער דֵּר מױט מְכַמֵּל די זעלביגִי גײַוירָה :
 בּוֹן אױר לִבְעַ לייט אױר זאַלט נישט רײַדן אױן שוּל
 אַפּילו נישט בְּשַׁעַת דְּאוּוֹנֶען דען עש אױז אַנְדֶּרשֵׁי
 עבְרִיה צו רײַדן אױן נאַמֵשׁ חוּז פּון תּאֲנִדֵּל . עש אױז
 גְּלוּיָד אַז וויא אױגֶר שְׂטײַט אױן אױן חֶדֶר פּון אַמֶּלֶךְ
 אונ רעט פֶּרַעַמְדֵי זאָכֵין . אַזוּ ווערנט ער דאָךְ דער פֶּר
 זײַער הַאָרֶט גײַשְׁמֶרְאֲפֵט . מְכַל שֶׁפֶן אױן דַּעַם חֶדֶר פּון
 דַּעַם מֶלֶךְ מַהִיִּם הקב״ה טאַר מען בְּנִדְאֵי נישט רײַדן
 קיין דְּבָרִים בְּטוֹלִים אַפּילו אױן זײַן הײַם אױז דאָךְ אַנְדֶּרשֵׁי
 עבְרִיה צו רײַדן דְּבָרִים בְּטוֹלִים אַז וויא די גְּמֵרָא זאָגט

ודברת

ורבת עם ולא דברים בטלים אין דר תורה דאין פסקמו רידין
 אפר ניט קיין דברים בטלים . נוא זענן מיר דאך אז
 דער זעלבנער מענטש וואש רעט זיא דברים בטלים
 איז עובר אויף איין עשה : מביש אין דער הייליגר שול
 פר דר היילגר שכינה . נון ווייטיר מכל שכן וקל וחומר
 דר וואש רעט בשעת דאונטן פון פרוד שאמר ביו דעם
 קריש נאך שמונה עשרה אזו איז זיין עבירה פיל
 גרעסיר און הרביר . דאש ער אכט ניט אין הקב"ה און
 זיין שכינה און אין זייני היילגי תפלות . און ער שייאט
 זיך ניט פאר אים און פאר דער הייליגר תורה וואש
 שמיטט אין ארון קודש . און דער וואש האט קיין מורא
 ניט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה אזו ער דאך
 בודאי אנרוסר עזות פנים . און עש שמיטט עזות פנים
 לניהם . דאש האבן מיר דאך בקבלה אז פאר צייטן
 איז גיווען אין אלע לענדער וואו יהודים האבן גיוואנט
 זייער שייגע שולן און שייגע הייזער . און גרויש עושר
 און קבור . איז דאש אלץ פר שטערט גיווארן פון וועגן
 זייא האבן גירעט דברים בטלים און קריג אין זייערע
 שולן . און האבן זייא ניט נחג קבוד גיווען . אזו אויך
 דאש היילגע בית המקדש האט אויך נאט ותפרך דרום
 פאר שטערט . ווייל זייא האבן ניט נחג קבוד גיווען .
 אז וויא עש שמיטט בשידלוק אין פסוקים :

אויך שמיטט אין דער תורה צווייא מאל דער פסוק
 את שבתותי שמרו ומדשי תיראו מיין שבת זאלט איר
 היסן און פר מיין בית המקדש זאלט איר זיך פארקמיין
 איין מאל שמיטט אין קרושים . דאש אנדרע מאל אין בהר
 דאש דרשית די נקרא אזו וויא מען איז מחוייב שבת
 צו האלטן סייא בשעת דר בית המקדש איז גישטאנן
 און סייא אצונד אז דער בית המקדש איז שוין הרוב
 אזו איז מען מחוייב זיך צו פארקמיין פאר דעם בית
 המקדש אפילו אצונד אז ער איז הרוב . דאש מיגין
 זייא מען איז מחוייב מורא צו האבן פר אנדרע שילין
 און פתי מדרשים . זייא זינען אויף דעם אורט פון
 בית המקדש . און דרום שמיטט דער פסוק צווייא
 מאל . דאש ווייזט אונז אז וויא בייא שבת דארף
 מען מוסרן זיין מחול על המקדש . דאש מען דארף
 מקבל שבת זיין נאך פאר נאכט . און דער נאך ניט

אונעק צו לאזן אים ביו שטערן שמיאן . אזו אויך
 דיא מורא פון דר שול דארף זיין סייא פארן דאונטן
 סייא נאך דעם דאונטן . דאש מיזאל ניט ריידן
 דרינגן קיין דברים בטלים . מען מאר ניט אריין גיין
 אין שול אריין מיט איין שווערד זיך צו שפאצירן .
 און אויך ניט קיט אום רייני שיד . און ניט מיט
 פלעקנדיגע מלייךר . מיט אלע זאכן זאל ער דיא שול
 האלטן אין קבוד . גלייך אז וויא ער גייט פאר איין
 מלך בשר ודם . אזו אויך פאר דעם מלך מלכי המלכים
 הקב"ה . אז דער פסוק זאגט הכן לקראת אלהיך . דוא
 זאלסט זיך שייין אן ברייטן קעגן דיין נאט . דוא זאלסט
 זיך צירן גלייך אזו ווי פר איין מלך בשר ודם . הלואי
 וואלטין מיר אזו פיל מורא גיהאט פאר הקב"ה וויא פר
 איין מלך בשר ודם . מיר זענן דאך אין דער שול איז
 פאר האנדן דיא היילגע תורה וואש נאט האט אונז
 געקנן אויפן פארג סיני דורך משה רבינו עה . און אין
 שול רוט זיין היילגע שכינה מיר האבן גיהאט לאנד
 און לייט . און דאש בעסטע לאנד אין דר וועלט . און
 מלאכים און שרים און נביאים און סנהדרין . פון אלע
 דיא טובות האבן מיר ניט מער נאר דיא היילגע ספר
 התורה . נוא ווער עש שעמט זיך ניט פר איר און רעט
 דברים בטלים . מח ער בודאי אנרושר עזות פנים זיין
 דאש ער זאל ניט גידענקן אין דער שכינה וואש רואט
 אין אנדרע היילגע שולן און אכט ניט די היילגי תורה
 וואש הקב"ה זעלבסט האט גישריבן מיט זיין רעכטע
 האנט . מיט שווארץ פייאר אויף ווייס פייאר אז וויא
 דיא תורה וואש מיר האבן . ניט איין ווארט מער און
 ניט צווייגער . נוא וויא זאל דעם מענטשין קיין מורא
 ניט אן האפן אז ער זעהט דיא היילגע תורה אין ארון
 הקודש . און ער זאל ריידן דברים בטלים אנדר נאך
 אנדר רייד . אזו איז דאך זיין פונד צו פאר מרייבן
 דיא היילגע שכינה אויש דער שול : דען נאר אונד
 תפלה איז דיא שכינה זאל רוצן צווישן אונז . און מיר
 זאלן אים לויבן . און ער זאל צו הערן אנדרע תפלות .
 דאש איז בעסט אלע אנדרע תפלות . און דער עזות
 פנים לאזט אונעק דיא שכינה און דעם מלך מלכי
 המלכים הקב"ה און מוט נאר אנדרע זאכן אונד בשעת
 דיאונטן

נימל

דאונגען רעט ער מיטען מזליאונ דאש הארץ מראבט
 נאר עפיט אנדרש אוף האנדל אדר אנדרי בארשקייט
 אונ אפער נאך אויף איין עברה . דאש איז גלייך וויא
 ייענר וואש מראבט שטימקדיג זאכן פארן שר .
 פון דעם קען זיך אימלכר אמוקר נעמן וויא עש איז
 הארפ דאש רידן אין שול . וויא דאש ער דער צערינט
 זיין הייליגן נאמן . אונ ער מאכט דאש דיא הייליג
 שול ווערט הרוב חזי . אונ מאכט דאש ישראל ווערן
 פאר מדינן חזי נאט זאל אונ הימן . דרום זאל זיך
 אימלכר זעלפרט שטראפן . אונ זאל גידינגן פאר
 וועמן ער שטייט . אונ זאל האבן נאמש פארקט .
 אונ ער זאל גיט פאר זינדיגן זיך אונ כל ישראל חזי :
 גון וועל איך פשידין וויא מען דארף שטיין בשעת
 דאונגן . אונ וויא מען מעג זיצן . דער ראשית
 הקטה שרייבט פון דעם זחר וועגן דאש אימלכר איז
 מחזיב צו שטיין בייא דיא הייליגע זאכן . דאש הייסט
 דאש וואש איין יחיד אליין מאר עש גיט זאגן . נאר
 מיט איין מנין . דהיינו קדושה אונ ברכו אונ קדיש .
 דאש מוז דער חון זאגן במנין . אונ דאש קהל זאלן
 שטיין אונ נאך זאגן . נאך זיין פאר האנדין וואש
 קיין יחיד מאר זיין גיט זאגן . דהיינו איבר תורין
 דיא שמונה עשרה . אדר צו לייאגן אויש דער ספר
 תורה מיט איין ברכה . אדר צו זאגן שלש עשרה
 מדיות . דאש מאר מען גיט זאגן סידן בקהל . נאך
 זייגן עמליכי זאכן וואש מען פלעגט שטיין פון מנהג
 וועגן : צו ארון עולם אונ יגדל פון וועגן דאש איז
 דער גרושר שבה פון הקביה . צו קמורת וייל עש
 איז אויף דעם ארט פון קרבן . צו ברוך שאמר וייל
 עש איז דער ערשטיר שבה פון פאקי דומרה . דאש
 מיינט מען דיא הללוים . אז מען זאגט ישבח השמים
 ותגל הארץ וייל דיא רית זיינען דער שם היה . צו פותח
 אח ייד וייל מען דארף מנהג האבן דאש ער שפיזט
 גרויש אונ קליין אפילו דיא ווערים אין דער ערד . צו
 יוכד רור ביו אהה ה' לבוד דאש זעלביגע איז בקבלה .
 פון ישתבח ביו נאך ברכו . פון תהלות לאל עליו ביו נאך
 שמונה עשרה . אונ אויך ביי לאנג וחוה רחום איז מען נאך
 מיין מחזיב צו שטיין אז וויא בייא שמונה עשרה אונ

ווען דער חון לייאגט אויש דער ספר תורה . וייל עש
 איז איין דבר גדושה אונ עש מוז זיין במנין . אונ אז
 מען עפינט דעם ארון קודש נאל מען איך שטיין . אונ
 ווער עש שטייט זאל גינווארינט זיין דאש זיין פנים זאל
 זיין צו כוונהאונ גיט וויא אמיל לייט זיינען גיט מקפיד
 דרויף אונ קערן זיך אום קיין מערב אדר קיין צפון .
 אדר קיין דרום . דאש וויזט חזי אז ער האט אנגדר
 גלויבן . בפרט דיא לייט וואש קרין אום זייער רנקן
 צום ארון הקודש . זיי זיינן בודאי מחלל השם . אז דר
 פסוק זאגט נאט האט גיזאנט צום נביא יחזקאל ואחרים
 אל היכל ה' אמיל לייט פון ישראל זיינען רשעים אונ
 שטעלן זיך מיטען רנקן צום היכל פון נאט . אונ השי
 איז זייער צארניג וווען איבר דיא לייט :

דרום אימלכר וואש וויל רעכט דיגן גאט יתברך שמו
 זאל ער אום קערן זיין פנים צו מורה ווען
 ער שטייט . אונ גיט צו קיין אנדר זייט . אבר בשעת
 ער זיצט מעג ער אום קערן זיין פנים וואו אהין ער
 וויל דאש איז קיין עברה גיט . וייל זיין שטאט וואש
 ער זיצט דרויף איז אזו גימאכט גינארין . אבר אין
 אמיל ערטר זיינן גימאכט גינארין אלע שמעט צום
 ארון קודש . אבר אין אונזע קהלות איז דער מנהג
 אז וויא איך האב דא גישריבן . נאך אריגס דער פון
 קאן ארייש קומן אז דער מענטש קערט גיט אום זיין
 פנים קיין מורה . דען אמאל קומן אויש צווייא לייט
 איינר אנקעגן אנדרן אזו האבן זיי נאר אנדרי מחשבות
 אדר ער רעט מיט אים פאמשטיין בשעת דאונגען .
 אזו קומט דער פון איין חילול השם וויא אויבן שטייט .
 דען ווען אימלכר זאל אום קערן זיין פנים מין בורה
 וואלט ער בודאי גיט גיהאט קיין אנדעך מחשבות
 ווען ער וואלט גזעעהן דעם ארון קודש אונ דיא הייליגע
 ספר תורהאונ אויך די פסוקים וואש שטייאן גישריבן
 אויבן ארון קודש . דהיינו דער פסוק שויתי ה' לנגדי חמיר
 אונ אנדעך פסוקים . דאש דער וועקט אים בודאי זיין
 בונה צו גאט ביה . אבר דער וואש קערט זיך אום
 צו אנאנדר זייט דער בעערט גיט זיין בונה זאל דער
 וועקט ווערן לאז זיך אימלכר נעמן אמשל ווען איינר
 שטייט פאר איין סלד בשר נדס קערט ער זיך דאך

בודאי

בגדאי גיט אום זיין רוקן צו אים • בפרט ווען ער האט
 עפיש איין משפט פארן מלך וועט ער דאך בנדאי
 שטייגן אן אייטל ציטרנעש און אננשט • מפל שכן
 ווען דער משפט רירט אן אין זיין גוף אדר אין זיין
 געלט וועט ער דאך בנדאי נאך מער ציטרניש און
 אננשט האבן • און וועט בגדאי קלאר צו הערן דיא
 רייד פון מליץ פון מלך • דאש ער זאל אים גיט
 פאר געסין צו זאגן זיינע זכות • נון מביש פאר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה דער משפט רירט דאך
 בגדאי אן אין זיין גוף און געלט נוא וויא זאל ער גיט
 רעכט צו הערן דיא רייד פון חון וואש ער איז דער
 מליץ צווישן הקב"ה און ישראל :

אויך דיא לייט וואש לעהגן זיך אן • אדער זיי לייגן
 זיך אויפן שטענדר • אדר זיי שאקלן זיך אויפן
 שטענדר בשעת דער חון זאגט שמונה עשרת וויא אזו
 וועלן זיי זיך קעגן פון עגפרין פון הקב"ה זייא פאר
 שטאבן דאך נאטש דינסט אונגידעקן גיט פון וועמין
 זייא שטייגן • און לאזן זיך קיין פארקט גיט אן זיין •
 און טראכטן גאר אויף דברים במלים • אויך פאר
 זוימן זייא דריבן אמן נאך צו זאגן אויף אימליכר
 ברכה אדר וויא קען איינר דאש האבן אין זיין פנים
 דאש ער זאל אום קערן זיין אחר צום ארון קודש •
 אדער ער זאל זיך אן לעגען אין אונט אדער אין
 אשטענדר • מפל שכן דר וואש שאקלט זיך אויף איין
 שטענדר און מאכט זיך איין שפילכל אין שול גלייך
 וויא ער וואלט גיווען דער היים • ווען ער גייט דאך
 אין אנגדער הייז שעקט ער זיך דאך צו שאקלן אדר
 אנדרע הצפות טרייבן • און אין דער הייליגער שול
 שאייט ער זיך גיט פאר נאט און פאר לייט :

דער כלל איז אימלכן מענטשן זאל זיך דוכטן גלייך
 וויא ער האט געפיס איין משפט פאר אמלך
 בשך דם • און דער משפט רירט אן אין זיין גוף און
 געלט • מיט אזו איין מורה זאל ער שטיין פאר השי"י
 האמשי דר משפט פון השי"י איז פיל מויונט מאל מער
 אונגדעסיר דען דר מלך בשך דם קען בייא דיר מיין
 גיט געמין נאר דאש געלט אפר גיט דיא נשמה אפר
 דער מלך מלכי המלכים הקב"ה קען בייא רייד אלץ

אנוועק נעמין אפילו דיא נשמה • און אויך דיא וועלט
 און זיינע וועלט נוא ווי זאל דעם מענטשן קיין מורה
 גיט אן האפן • וויא זאל ער ריידן מיט זיין מויל און
 דאש הארץ איז גיט דער בייא • אדר וויא זאל ער גיט
 צו הערן דיא רייד פון מליץ אדר וויא זאל ער פון
 שעהקן דיא גרושע מצוה פון אמן נאך צו זאגן דאש
 קאכט דאך אים גאר קיין געלט גיט • נון קנט איר דאך
 וואול פאר שטייגן וויא הארב דיא עכירה איז פון
 דעם וואש קענט אום זיין אחר צום ארון הקודש •
 אדר ער הערט גיט צו דיא תפלה פון חון • אדר
 ער זאגט גיט נאך אמן אויף אימלכר ברכה • אדר דר
 וואש רעט דברים במלים אן שול און ווייל דיא מצוה
 איז זייער גרויש צו צו הערן דעם חון • דרום זאל קיין
 שום מענטש דרינגן גיט העלפן דעם חון • און מיט
 אים נאך זייגן אפילו ער וועט גיט זאגן דעם שם • דען
 מינעט גיט וויסן וועמין צו צו הערן צו אים צו דעם
 חון • דרום איז זיין עונש זייער גרויש אויך זאל
 אימלכר געהן צו זאגן זיין תפלה מיטען קהל • דען אזו
 ווערט זיא גיכער אן גינופן • אז דער פסוק זאגט הו אל
 כבוד לא ימאס נון גאט יתברך פאר שעהקט גיט דיא
 תפלה פון פיל לייט • אפר דיא תפלה פון איין יחיד
 ווערט באלד פאר שעהקט פון זייני זינד וועגן • אז זיי
 איך האב אויפן גישריפן דאש זיין תפלה ווערט גיט
 אן גינופן ווען עש קומט אים אריין איין פרעמד
 מחשבה בשעת דאוונען • דאש איז גלייך אז וויא איינר
 לאזט דעם מלך זיגן און גייט זיך שפאצירן • און זיינע
 זינד ווערן גידאכט • דען ער זאגט השיכנו אדר סלה לו
 פאך מיך רעכט תשובה מאן און פאר גיב מיינע זינד •
 און האט גיט הרטה אויף זיינע זינד • דאש ער מוט
 זייא נאך אפאל • אדר ער זאגט סלה לו און וויל האבן
 דאש הקב"ה זאל אים פאר געבן זיינע זינד אן תשובה
 דאש קען דאך גיט זיין • אז וויא עש וועט שטיין אין
 הלכות תשובה אדר ער זאגט וואט דאש איז מיטש
 הייל מיך פון מיינע פבות און פון מיינע זינד און האט
 נאך קיין תשובה גיט גיטאן • נוא מאכט ער דאך דאש
 זייני זינד ווערן גידאכט :

אפר ווען איינר מוט זיין תפלה מיט קהל פנאנד
 זיינען

ויין דאך בודאי פאר האנדן צווישן דיא לייט
 וואש האבן זיא תשובה ניטאן • אזו ווערן אפילו דיא
 תפלות פון דיא אפגאנגע לייט אויך אן גיטן • אז וויא
 דער פסוק זאגט הו אל בבר לא ימאס נאמ יתברך פאר
 שעהקט ניט דיא תפלה פון פיל לייט • נאך דעם אז
 ער האט שוין אפגיאקט ישתפחה אונ כבוד ה' המכבוד לעולם
 ועד נאל ער זיך זעצן מיט גרויש פארקט • גלייך וויא
 ער זיצט פאר איין סלק בשר ודם ער זאל זיך ניט אן
 לעהן אונ זאל ניט לייגן ויין האנט אויפן שטענדער •
 נאר ער זאל זיךן מיט גרויש פארקט • זיינע פיס זאל
 ער הלטין פנאנד • זיינע הענט אויף ויין פריקט • דעם
 קאפ אראפגלאזט • דאש ער זאל ניט זעהן ווער עש
 זיצט אין זיינע פיר איילין • אונ זאל גרויש פונגה
 האפן • דאש דיא ווערטער פון זיין מויל זאלן ניט
 ארויש פליהן חי אן פונגה • אין אייגלען שם זאל ער
 שארף ארויש ריידן אונ זאל אים ניט אנוועק האפן •
 ווען ער וואלט גרעט פאר איין סלק בשר ודם וואלט
 ער זיך בודאי זיינע רייד ניט אנוועק גיחאפט • מכ"ש
 פר דעם סלק פלכי הקלכים הקב"ה • אונ זאל גידענקען
 דאש השי' איז היה הוה ויהי • אונ אז איין הער איפר
 דר נאנציר וועלט • ווען ער זאגט אל אודר אלהי אדר
 אלהים זאל ער גידענקען דאש ער הט דיא קראפט אונ
 כאכט איפר דער נאנציר וועלט אונ איפר אונ • אונ
 אויף אלע פיר זייטן • פפרט אין ק"ש זאל ער זאגן דיא
 היילגע שמות מיט גרויש פונגה בשעת ער זאגט שמע
 ישראל זאל ער מיט זיינע אויגן ארויף קוקן • דען שמע
 איז דיא רית • שאו מרם עיניכם הייבט אויפקעגן היקל
 איבערי אויגן • אונ וויא באלד ער זאגט דעם הייליגן
 שם זאל ער צו מאכין דיא אויגן אונ דאש פנים אראפ
 הלטיין • כדי ער זאל פונגה האפן אויפן שם • אונ עש
 זאל אים ניט אריין קיין קיין אנדר מושבחה חי • ער
 זאל דיא היילגע שמות זאגן מיט גרויש פארקט אונ
 צימרגניש אונ אונקט אונ דער שרעקנעש • אונ מיט
 שוויים אונ מיט גרויש כבוד •
 בשעת ער זאגט ה' אלהי ה' אחד זאל ער מכוין ויין
 דאש ער איז אצינד אונזר גאט • אונ ניט אזו
 וויא דיא ישמעאליס האלטן אים גיט פאר איין גאט •

ער נעמט ויין ה' אחד איין גאט • אונ זאל מכוין ויין דיא
 א פון אחד פטייט ער איז איין גאט • דיא ה' פטייט
 דאש ער איז איינר אויף דיא זיבן היקד אונ אונ
 דער ערר • דיא ה' פטייט דאש ער איז איינר
 אויף אלע פיר וייטן פון דער וועלט • מען
 טאר דיא א גיט לאנג מאריך ויין די ה' אביסל ליינגרי
 דיא ה' נאך ליינגרי • דעם פסוק זאגט מען נאמן הויך •
 כדי ויין פונגה זאל נאמן ויין • כבוד שם כבוד מלכותו זאל
 מען גיט הויך זאגן • אונ זאל אביסל שטיל שווייגן
 צווישן ועד אונ ואהבת דער נאך זאל ער זאגן ואהבת את
 ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך • אונ זאל זיך
 גידענקן דאש ער וויל מקדש השם ויין אויב עש וואלט
 גיקומן איינר אונ וואלט ביי אים גינאלט אנוועק נעמין
 ויין לייב אונ געלט אונ גוטש וואלט ער גיט דער ווינד
 גיטאן גאט יתברך • אונ וואלט מקדש השם גינען •
 גלייך אז וויא עש שטייט אן אפרוקן ירדן • דען ווען
 ער נעמט זיך אזו אין ויין מושבחה אריין דאש ער וויל
 לייב האפן גאט מיט נאנצן הארצן אונ מיט נאנצן לייב
 אונ מיט גאר ויין גוטש • אזו איז גלייך אז וויא ער
 וואלט אלע טאג מקדש השם גינען ער זאל זאגן
 ווארט ביי ווארט • אונ זאל קיין שום ווארט ניט אנוועק
 האפן • ווען איין ווארט לאזט זיך אויש אז וויא דאש
 אנדרע הייבט זיך אן • דהיינו בכל לבבך אדר עש כבוד
 אויך ווען איין ווארט לאזט זיך אויש מיט איין מ אונ
 דאש אנדרע הייבט זיך אן מיט איין א • זאל ער אביסל
 מפסיק ויין צווישן דיא ווערטער • אזו אויך צווישן
 נשבע אונ דעם שם :

מען מוז זיצן בשעת ק"ש אונ ארע ברכות ווש פריער
 אונ דער נאך ביז תהלות לאל עליון • דער נאך זאל
 ער אויף שטיין אונ זאל זיך צו גרייטן גלייך אז וויא
 ער וואלט אריין גינאנגן פאר איין סלק בשר ודם אונ
 זאל זיך שטעלן ויין פנים קיין מורח • זיינע פיס פנאנד
 זיך אן וויא דיא מלאכים שטייאן • ער זאל זיך גיט
 אן לעהנען גיט אויף קיין וואנט • אונ גיט אויף קיין
 שטענדער • זיינע פידי הענט זאל ער האלטן אויף
 ויין הארצן • ויין רעכטע האנט אויף ויין לינקר האנט •
 ויין קאפ זאל ויין גיבוקט גיט אויף גידיקט • זיינע אויגן
 זאל

ואל ער ארמא האלמין דאש ער זאל קייעעם גיט זעהן
אפילו אויף דער וואנט • זיין הארץ זאל ער הלמין
איבר זיך • זיין בוננה זאל ער האבן צו גאט אליין
גיט חיו צוקין מלאך אויך גיט חיו אפילו צו דר שכינה
אונ ער זאל זוכון זיין בשעת ער זאגט דעם שם
המיוחד • צו וויא אויבן איז גישטאנן • ער זאל שמיין
מיט גרויט פארקט אונ אגנשט אונ ציטרנעש אונ מיט
זיין שרעקליך הארץ • גלייך וויא ער שטייט פאר זיין
מלך בשר ודם אונ בעט בייא אים פאר זיין לעבן •
עש טאר קיינר גיט אויש שפייזן אין מיטן שמונה
עשרה • אונ אויב עש קומט אים אריין שפייזן אין
זיין מויל זאל ער עש אראפ שלינגן • אונ ווער עש
מיואקט זיך זאל ער שפייזן אין זיין טוך • האט ער
קיין טוך גיט זאל ער זיך אום קערן צו דער ליגקר
זייט אונ זאל הונטר זיך אויש שפייזן • עש טאר קיינר
גיט הוסטן אונ דיא גאז שנייצן אין מיטן שמונה
עשרה • אין שמונה עשרה אונ ק"ש זאל ער זיך אביסל
שאקלן דאש ער זאל לויבן גאט מיט זיין גאנצן לייב
אזר פסוק זאגט כל עצמותי תאמרנה ה' דש איז טייטש
אלע מינע ביינר טראן זאגן דיין לייב גאט יתברך •
דא ווער איד זיין שרייבן וויפל מאל מען ברארף זיך
בוקן אונ וויא מען ברארף זיך בוקן • האטשע
עש וועט נאך אמאל בשירדט ווערין אין הלכות תפלה
איטליכר איז מהוייב זיך צו בוקן פינף מאל אין שיע •
גיט מער גיט ווייגער • או ער הייבט אן מיד אהה
זאל ער זיך בוקן • אונ צום שם זאל ער זיך ווינר
אויף ריכטן • דאש אנדרע מאל אין סוף פון דער
ברכה • צו מיד אהה זאל ער זיך בוקן • צו סוף אברהם
זאל ער זיך אויף ריכטן דאש דריטע מאל צו מודים
כונ ער זיך בוקן צו אהה הוה ה' אלהיו אונ צום שם זאל
ער זיך ווינר אויף ריכטן • דאש פערט מאל אויך
אז • צו באי הטוב שמך ודך נאה להודות דאש פינפטע
מאל סוף שיע זאל ער זיך בוקן • אונ זאל זיין דריי
מריט אונטר זיך אזו גבוקט מיט דעם לינגן פוס פראער
דער נאך זאל ער זיך אים קערן צו דער ליגקר זייט •
אונ זאל זאגן עושה שלום במרומו דער נאך אויף דער
רעכטער זייט אונ זאל זאגן הוא יעשה שלום עלינו דער

נאך זאל ער זיך בוקן פאר זיך אונ זאל זאגן ועל כל
ישראל ואמרו אמן • דאש אלץ איז גירענט פאר זיין
בוקן • ווייל ער כונ אזו אונטר זיך זיין איין גיבונג • אונ
ער טאר זיך גיט אויף ריכטן ביי ער האט גיזאגט אמן •
דער נאך זאל ער זאגן יהי רצון וויא לאנג ער וויל •
אונ זאל אזו בלייבן שמיין ביי דער חון הייבט אן
שמונה עשרה • אדר ביי קדושה • דער נאך זאל ער
ווינר זיין אויף זיין ארט אונ זאל זיך ווינר בוקן •
גלייך אז ער קומט ווינר פאר דעם מלך • אונ עש טאר
קיינר זיך גיט ארום קוקן אין שמונה עשרה • ביי ער
קומט ווינר אויף זיין ארט נאך עושה שלום מכל שפן
דאש ער טאר זיך גיט ארום קוקן אז דער חון זאגט
שמונה עשרה • אונ אז ער גייט אויש עושה שלום זאל
ער בלייבן שמיין אויף זיין ארט זיין וויילע גלייך אז
וויא זיינר וואש ווארט אויף זיין ענטפער •

איטליכר זאל גיזאגט זיין צו זאגן אמן אויף איטליכר
ברכה • אונ זאל גיט צוא הערין דיא ברכה
וואש דר חון לאנט אויש • דען אויב גיט איז זיין אמן
וואש ער זאגט אויף דער ברכה זיין אמן יחומה • אונ די
קדושה זאל ער זאגן מיט גרויט פארקט • אונ זאל זיך
אזו גידינגן אויך זאג קדושה אז וויא דיא מלאכים אין
הימל • צו מדים זאל ער זיך בוקן • אפר ווען דער חון
זאגט מדים זאל ער זיך גיט שטארק בוקן • נאר ביי עש
זאל ווערין זיין שפאלט בייא דעם הארץ גריבל • אונ
ווער עש בוקט זיך שטארק איז דאש זיין גארה • אויך
זאל ער זיך גיט צוא שטארק בוקן ביי זיין פנים זאל
אויש קוכן פאר זיין ענה • אונ ווייל ער איז אזו זיין
גיבונג זאל ער זאגן מדים וריבנו איטליכן זאל זיך דוקטן
ער איז פון די צעהן וואש בארפין צו הערין דעם חון •
דען ווען גיט עש איז פר האנדן צעהן וואש הערין צו
דעם חון אונ זאגן אמן • איז עש זיין ברכה לבטלה
חיו אפר די לייט וואש זינגן אונ זאגן נאך דעם חון
אז ער זאגט שמונה עשרה אדר ער לייגט אין דער
תורה • וואלט פר זיי בעסיר גינען אין דער חיים צוא
בלייבן דען מיד בארפין אלע זיין אין זיין קשר • אונ
דארפין טאן אונרע תפילות בנאנדר • כדי וויא זאלן
אן גינען ווערין • אבער דיא וואש שירדן זיך אפ פון
קדל

קהל: אלו איז עש אנדזשע עבירה: איך וועל איך דא
 שרייבן דער פון: אמיל דער פון שמיים שוין אויפן:
 דען דער וואש מיט זיין תפלה בוזנדר ווערט זיא ניט
 דער הערט: בפרט אז ווען דאש קהל באווען מאכט
 ער זיך איין בוזנדר תפלה: דאש איז גלייך אז וויא ער
 בוואט איין כמה: דאש מיינט מען דער וואש בריינגט
 ניט ווינע קרבנות קיין ירושלים: און האט זיך ניבוואט
 אבוונדר מנבח: כמה הייסט איין הויפט עבירה: דען
 אונזרע תפלות זיינען אויף דעם אונט פון די קרבנות:
 און דר גייט אין שול אריין און מוט זיין תפלה בוזנדר
 דרום זאל אימליכער גוהר זיין דאש ער זאל באווען
 מיט קהל: און זאל צוא הערין דעם חזן אונזר מליץ:
 און זאל זאגן אפן אויף אימליכער ברכה: און זאל
 אזוא שטיין אין פארקט גלייך וויא זיין מליץ וואלט
 גרעט פארין מלך: און ער האט איין משפט וואש
 רדט אן אין זיין גוף און געלט אז וואלט ער זיך בודאי
 גישטאנען אין גרויש פארקט און וואלט גוט צוא
 גיהערט דעם מליץ דאש ער זאל זיך ניט מוצע זיין
 אוודר ער זאל אים ניט פר געסן זינע זכות: און וועט
 זיך בודאי גוויש ניט אנדער געצין: איך וועט ער
 דאך בודאי זיין פנים ניט אום קערין פון מלך: און
 וועט זיך ניט אן לעהענין אין איין וואנט אנדער אויפן
 מיט: איך וועט ער זיך ניט שאקלען אויף איין
 שטענדער: און וועט בודאי קיין אנדר ווארט ניט
 ריידן וואש גיהער ניט צו זיין משפט: איך וועט ער
 מיט קיין אנדערין גוט ריידן פארין מלך: גוא ווען
 דאש איז אזא פאר איין מלך בשר ודם: מבייש פאר
 דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה וואש ער לעבט אייבני:
 און זיין כבוד האט קיין סוף גיט ברוך הוא וברוך שמו און
 אויך זעהט ער אלע הערצדי: און פרוקט אלע מחשבות:
 קען מען דאך בודאי שטייען פאר אים אין ציטרונעש
 בפרט ווען אונזר מליץ דער חזן באווינט וויא זאל דער
 מענטש מאן אזעלכע בייז מעשים: דאש ער זאל אום
 קערין זיין אחר צום ארון קודש צו דער הייליגער ספר
 תורה: אנדער דאש ער זאל זיך שאקלען אויף איין
 שטענדרי: אוודר ער זאל זיך אן לעהען אין איין וואנט:
 און אלע די בייזע מעשים: דרום איר ליבע לייט געמט

איך אין איינע הערצדי גלייך וויא אז שמיים פאר
 אמלך בשר ודם אין זיין חדר און ער זעהט אלע
 איינע מעשים אונזריי: און מיט אלע זאכין זאל זיך
 איך דוקמן גלייך וויא איר שמיים פאר אמלך בשר
 ודם מכל שפן דאש איר ווייסט דאך דאש די הייליגע
 שכינה איז אין אונזר שול: און השיי זעהט און ווייסט
 אלץ וואש איז אין דעם הארץ פון מענטשין און אין
 זיינע מחשבות: גוא וויא זאל אויף אים קיין מוכא
 גיט פאלין לאמיר זעהן דער מענטש איז דאך מהויב
 צו גדיינקען אין דעם נאמען פון הקב"ה אפילו אין זיין
 חדר: דאש ער זאל גיט זאגן ווער זעהט מיך זייערט
 עש זאל זיך אים דוקמן דאש הקב"ה שמיים קעגן אים
 און זעהט אלע זיינע מעשים: אז דער פסוק זאגט
 מלא כל הארץ כבודו עש איז די נאנצע וועלט פול פון זיין
 כבוד: אויך זאגט דער פסוק: שויתי ה' לנגדי תמיד: איך
 האב גיטאן נאמנט ברוך קעגן מיר תמיד: אויך זאגט
 דער פסוק בכל רחבי דעהו אין אלע זיינע זאכין זאלקט
 גדיינקען אין הקב"ה און עש זאל זיך דיר תמיד דוקמן
 די שמיים קעגן הקב"ה מכל שפן אז ער איז מהויב
 צו גדיינקען אין נאם אין נאמנט הויז אין דער הייליגער
 שול: וואש דארטן איז די הייליגע שכינה און הייליגע
 תורה: קען ער דאך נאך מיין מוכא האבן: אזא וויא
 דער מענטש וואש שמיים פר איין משפט פארין מלך
 האט ער דאך בער מוכא וויא אין זיין הויז: דער
 זעלביגער סטג איז אין דער הייליגער שול:

בשעת מיזאנט קדושה זאל אימליכער מענטש זיינע
 אויגין ארום האלטן אז ער זאגט קדוש קדוש
 קדוש: און דער נאך צום שם זאל ער זיין אראפ
 האלטן צו דר ברכה בונה ירושלים זאל ער אפיקל איין בייגן
 זיין קאפ און זאל אים באלד אויף ריכטן: נאך דעם
 אז ער האט ארויש גיהערט אלע ברכות פון חזן: מאן
 ער זאגן אמן ואמן אויף דער הינסדשער ברכה
 המבשר את עמו ישראל בשלום דער נאך זאל ער צוא דעקן
 זיין פנים מיט דער לינקער האנט און זאל זאגן רחם
 והינו דאש הייסט תחינות דש איז גירעט גינארין בייא
 נאכט אז ער האט גיט קיין תפילין אויף זיין ליגע
 האנט אפר אין דר פרי זאל ער פאלין אויף זיין רעכטע

האנט

האנט' און זאל אויך גיין זיין קאפ צוא דער לינקער זייט' און ווען דער סון הייבט אן קויש זאל ער ווידער אויף שטיין און צו אשירי וכו' לציון מאג ער זיין אונד שטיין וויא ער וויל' אָבֶר עש איז בעשער צו זיצן' דען דער אורח חיים שרייבט מען מוז אגרושי פונגה האבן צו דער קדושה פון וכו' לציון און זיצן ריקען מען מער פונגה האבן' אז וויא דער דין איז בייא קיש' צו קדיש מוז ער ווידער אויף שטיין' קורין פון דער זאך אלש ויאש מען טאר נישט זאגן נאר פונגן דארף מען עש זאגן שטייענדיג' און דאש ויאש אין יחד אליין מאג עש אויך זאגן מען ער עש זאגן ויצענדיג' נאר שמונה עשרה און לאנג' וואו רחם האמשי מען מען עש זאגן ביחידות דארף מען פארט שטיין דער בייא' דען מיהאט אזו מחקן גינען:

זו עין' דרום זאל אימליכער זעהן נישט צו פאר זינדגן די שדרה מיט זיני ביינע מעשים' אדער ביני רידי' וויא אויבן שטייט:

צו מנחה צייט זאל אימליכער גווארנט זיין צוא גיין גישוונד אין שול אריין' און זאל אונעק ווארפן זיין האנדל' אויף זאל ער גווארנט זיין נישט צוא גיין אויף אפענדה צו מנחה צייט' אויף זאל ער נישט אן הייבן קיין טום מלאכה האמשי' ער ווייס ער וועט איר קאנטשין פר מנחה' און ער זאל זעהן צו דאזונמנחה בקהל' און ער זאל ויער גווארנט זיין נישט עובר מנחה צוא זיין' דען דיא תפלה פון מנחה איז אן גנומן ביי הקב"ה מער פון אלי תפלות' דען עש איז ביי מאג און ער ווארפט אונעק אלע ויינע האנדלן און גייט לזיבן גאט' דאש איז בייא גאט ויער ליב' פאר מנחה מוז מען אויך ריינגן זיין גוף און נשמה' און מיט שטיין און זיצן איז דר דין ווי צוא שחרית' מעריב צו מיד ה' לעולם אמן ואמן און צו עלינו מוז ער אויף שטיין' צו מארנטש פריא איז דער דין וויא אויבן שטייט בשעת ער וויל ארויש גיין פון דר שול זאל ער זיך אביסל אנדער זעצן און זאל נישט גיין אייליקדיג און זאל זיך פרייען אין זיין הארץ דאש השי' האט אים מנחה גינען תפלה צו טאן פר אים מער אז אלע עוברי פוכבים' דאש וי' טוען ויער תפלה צו אין אב גאט' אָבֶר איד מוז מיין תפלה צו דעם לעפדיגן גאט ית"ש' ויאש ער דר הערט די תפלות פון אלע מילער ויאש רופן אים אן מיט נאנצן הארצן' אָבֶר ער זאל זיך נישט גדייקן עש איז ראוי השי' זאל אן נעסן מיין תפלה וייל זיא איז מיט גרויש פונגה' דען ער גדייקט נישט און ויינע עבירות און ביינע רייד' און דאש ער האט ממטא גינען זיין נשפע בלי און דיא עבירות וואש ער האט גיטאן מיט ויינע ביינע ממשכות און האט גאר דרויף קיין תשובה נישט גיטאן און וייל האבן דאש זיין תפלה זאל דר הערט ווערן' און דר ויאש גדייקט זיך ויא אזו דר מוט גרוישע זינד און מאכט דאש ויינע זינד ווערן גראכט' און ער ווערט גימשפט חו צום גיהנם' נאר ער זאל זיך אזו גדייקען מיין ליבד גאט דו מוסס דאך גינאר און בארימט צעקייט מיט מיר וינדיר מענטש' איד האב פיל זינד גיטאן מיט אלע מינע גלידר' און האב דיר דער ווידער גיטאן און

ווער עש איז אין אונס דאש ער קען נישט שטיין אונד ער פארט אויף אין וואגן מען ער אפילו בייא שמונה עשרה אויך זיצן אָבֶר ער זאל נישט זיצען אן גלייענט' גייערט אז וויא דער דין איז ביי קיש' און ווען דער סון ליענט אויש דער ספר תורה דארף מען אויך צו שטיין און ער טאר זיין פנים נישט אונעק קערן פון דער ספר תורה' און זאל צו הערן דעם סון ויאש ליענט' און טאר אים נישט העלפן' צווישן דעם אויף רופן פון איינס צום אנדערן מאג מען זיצן' בשעת דר סון זאנט קדיש דעקט מען דאך צו די ספר תורה' אזו מוז מען זיך אום קערן פון דער ספר תורה מיט דעם פנים קיין מנחה וייל דיא ספר תורה איז צו גידעקט' נאך קדיש זאל מען זיך ווידר אום קערן צו דער ספר תורה' ווען מען זאנט הלל דארף מען אויף שטיין' בידק הוא אלהינו שבראנו לכבודו זאל ער זאגן מיט אפריליך הארץ' גלידי אז וויא איינר ויאש גייט אויש אויף אים זיין משפט צו פאר פרענן און עש זאל קומן איין מלך און זאל אים מציל זיין און נאך געבן גרויש שדרה' וואלט ער דאך גינען אין גרויש שמחה' אזוא אויף זאל ער פרייליך זיין דש השי' האט אונז אפ גישידט פון די עוברי פוכבים ומזלות' און האט אונז גינעפן איין גומן גלייבן' דער מיט ווערן מיר בדיט פון דעם פיער פון גיהנם' און נישט אונז די גרויש שדרה דעם

דאך שטעל איך מיך פאר דיר און מוא תפלה גלייך
 וויא איך וואלט נים גינדיגט * נאר איך האף צו דיין דר
 באדמקייט און הערליכקייט און דיין געטליךדיגקייט דש
 דוא וועסט פאר דיר געסן מיין השוכה און וועסט מיר
 מוחל זיין אלע מיניע ויגד * פרי מיין תפלה זאל דער
 הערט ווערן דאש זאל זיך אימליכר מענטש גידינגן
 פארין דאכגן און נאך דעם דאכגן :

אויך זאל זיך דער מענטש פטרבאמין ווען איך וואלט
 גידעט פאר איין מלך בשר ודם און מיין הארץ
 זאל נים זיין דר ביי אונד איך זאל מחשבה האבן אויף
 עפיש אנדרש * וואלט עש אים בנודאי פר דראסן * אזו
 אויך וויא קאן איינר תפלה מאן פאר הקב"ה און דאש
 הארץ זאל נים וויסן וואש ער רעט * אויף דעם האט
 ישעיה הנביא גישטרעפט דיא ישראל און גיזאגט נאט
 יהבדך האט גיזאגט דאש פאלק ישראל גינעקען תפלה
 צו מאן מיט זייער מיל און לויבן מיך מיט זייער לעפצן
 און דאש הארץ איז ווייט דער פון * זיי טוען נאר זייער
 גיזאגטמקייט דאש מיל רעט און דאש הארץ ווייס נים
 דער פון נון ליבע לייט וויא זאל זיין תפלה דער הערט
 ווערן אז זיין מחשבה איז אויף עפיש אנדערש * ווען
 הקב"ה וועט אים ענטפערן אלש וואש רו בנערשט וועל
 איך דיר געפן וואש וועט ער קעגן ענטפערן דען ער
 ווייס דאך זעלבסט נים וואש זיין פגער איז * דרום זאל
 אימליכר מענטש זיין תפלה וואול פר שטיין און זאל וויסן
 וואש ער רעט און בנערט פון הקב"ה * און ווער עש פאר
 שטייט נים קיין לשין קודש * זאל ער זיין תפלה מאן מיט
 וואש פאר איין לשון ער פר שטייט * אונד דר וואש דאוונט
 בפונת אפילו אביסל איז עש פיל בעקר פון דעם וואש איז
 פארך אין דאכגן אן פונת :

פון דר וועלט * דאש מיינט מען קריאת שמע און שמונה
 עשרה * דאש האבן מתמן גיווען די אנשי כנסת הגדולה
 און די כנהדרין * און צווישן זייא אז גיווען הונדערט מיט
 צוואנציג נביאים * און גי וטרה ומלאכי און אנדרי פרומע
 לייט וואש דאפין ניקענט כל התורה כולה * זיי האבן אונדרי
 תפלות מתמן גיווען מיט גרויש פונת * און גרויש סודות
 וואש אזי נים צו דר גרונטוויין דש ווייס אימליכר ווערליג
 זיין שכל און וואש ער האט בקבלה * און אצונד איז
 נאר ווינציג לייט פאר האנדן וואש זאלן וויסן די חכמה
 דער פון * פון דעסט וועגן זיינן זיי דאך יוצא דער מיט *
 דען וואלטין די אנשי כנסת הגדולה גיזאגט האבן מיזאל
 עש וויסן * אזו וואלטין זייא עש נים גישריבן בסוד און
 פר דעקט * דרום אפילו דער גימיינר מאן וואש ווייס נים
 דיא סודות איז ער דאך יוצא * אבר די מיימטש פון דיא
 ווערטער מוז אימליכר וואול פאר שטיין און דרויף פונת
 האבן אויף שטייט טוב מעט כבודה מהרבה שלא כבודה עש
 איז בעסר ווינציג תפלה מיט פונת איידר פיל אן פונת *
 נוא אז ער ווייס נים דיא מיימטש פון די ווערטער וויא אזיא
 קען ער מכון זיין * און דש איז דאך אויך ידוע אז אונדער
 תפלות זיינען גימאכט גיזאגן אויף דעם ארט פון דיא
 קרבנות * נוא ווען איינר זאל פריינגן איין קרבן און זאל
 נים מכון זיין אויף וואש ער איז מכפר און צו וואש ער
 גיזט * אזו איז ער דאך חייב מיכה * דען עש טייסט
 חולין בעזרה * אויך איז דר דין גיווען ביי דעם קרבן איין
 עושר האט גיבראכט איין אקס * דער מיטלער מענטש
 האט גיבראכט איין שאף * איין ארומאן האט גיבראכט
 איין טויב און דער וואש איז נאני ארום האט גיבראכט
 אביסל ועמיל מעל צו איין קרבן * שטייט דרויף אין דער
 תורה רח נחום לה די מנהג דר קרבן פון ארומאן איז אן
 גינמן ביי הקב"ה גלייך אז וויא דער קרבן פון עושר
 אדרבה עש איז נאך מער אן גינמן * דען עש שטייט דר
 ביי ונפש כי תקריב מיט דעם ביסל מעל וואש ער פריינגט
 איז בייא הקב"ה אן גינמן גלייך וויא ער וואלט מקריב
 גיווען זיין נפש אויב זיין הארץ איז נאר גוט דער צוא :
 דיא נכרא זאגט אחר המרבה ואחר הממעט ובלבד שיכוין לבו
 לשמים עש איז גלייך בייא הקב"ה דער וואש
 פריינגט פיל קרבנות און דער וואש פריינגט ווינציג
 קרבנות

קרבנות נאמר. ער. דארף מכוין זיין זיין הארץ צו הקב"ה
 נון ווען זיא אונזערע תפלות זיינען אויף דעם ארש פון
 קרבן. דרום איז פיל בעסער דער וואש דאווייגט אביסל
 מיט פונקט אונז ווייסקט. די שטייטש פון די ווערטער פון
 דעם וואש דאווייגט פיל און פונקט און פאר שטייט גיט
 דיא שטייטש פון דיא ווערטער. דרום דער וואש וויל
 זיא פיל תפילות זאגן זאל. ער זאגן מיט דעם לשון
 וואש. ער. פר שטייטש. דען. ווען איינער זאל אגילו זאגן
 אנאנצין טאג דורך אנאנד אויב ער ווייסקט גיט וואש
 זיין פנער איז צו וואש נוצט זיין זאגן. אדרבה ער איז
 נאך סתקף ומגדף מיט עטליכע ווערטער וואש ער
 זאגט גיט רעכט. דאש איז דאך אנדלשע עבירה. דען
 דיא תפילות זיינען נאר גימאכט גיווארין פאר דיא
 לייט וואש פאר שטייטש זיי. דרום זאל זיך אטליכער
 היטן גיט צו זאגן דיא תפלות וואש ער פאר שטייטש
 זייא גיט. און אטליכער איז מחוייב צו לערנען דיא
 שטייטש פון דעם דאוונען פון אלע טאג און אויב גיט
 זאל ער עש זאגן מיט דעם לשון וואש ער פר שטייטש
 פאר צייטן פלעגט גיט שכיח זיין קיין מחזורים אודר
 סליחות אין שול. נאר איין מחזור פון דעם תון
 ווען זאזא פלעגט קיינער גיט זאגן נאר דער תון
 אליין. דען ער האט גימוזט וואול פאר שטיין דיא
 שטייטש דער פון. דען מען פלעגט נעמען תנאים פון
 האש שכיבות. און מיהאט גיט גיקוקט אויף זיין קול.
 אז וויא מיר טוען בערה דאש ווען ער האט נאר אשיין
 קול איז שוין גיט. אבער פאר צייטן פלעגט מען
 נעמען תנאים צדיקים און חסידים. אזו וויא דער דין
 איז. און אויך אנדערע לייט וואש האבן פאר שטאנן
 די שטייטש פון די ווערטער האבן נאך גיזאגט מיטען תון
 אבר ווייטער האבן קיינער גיט גיזאגט נאר דיא תפלה
 פון אלע טאג. אויך די יוצרות און די מערכות פלעגט
 נאר דער תון אליין זאגן און ווייטער קיינער גיט.
 אבער איצונד האבן אטליכע איין מחזור און איין
 סליחה. דאש מאכט וויל די דרוק איז אויף גיקומען.
 און אטליכער שרייאט נאך העכער פון תון גלייך וויא
 ער פאר שטייטש עש וואול. אויף זייא זאגט דר פסוק
 נתנו עלי קולם על כן שנאתי איר האט אנדלש גישרייא

גישרען אין אייער בית המקדש דאש האב איך פיינט
 זאגט נאט אויך זאגט דער פסוק למה לי רוב זכויות כו
 מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי כו. לא תוסיפו הביא מנחת שוא
 קמורת חועבה דאש איז שטייטש צוא וואש נוצען ביר
 אייערע קרבנות ווער בערש דאש פון אויך איר זאלט
 טרעטן אין מיין הויף זאגט נאט איר זאלט גיט מערין
 בריינגן פאלשע סנחות. און אום ווערדיגע קמורת.
 אויך זאגט ווייטער דער פסוק: גם כי תרבו תפלה איני שומע
 יריכם רמים מלאי אפילו איר וועט מערין תפלה וועל איך
 גיט הערין ווייל אייערע הענט זיינען פול מיט בלוט.
 אודער רמים אייערע הענט זיינען פול מיט געלט דאש
 בשעת איר דאכינט איז. אייער קחשבה אויפן געלט.
 נוא אזו וואול אז איינר בריינגט איין קרבן אודער
 קמורת און זיין פונקט איז אויף עפיש אנדרש איז
 דאך עש אום ווערדיג. אזוא אויך בייא תפלה:
 דרום זאגט דר נאך דר פסוק רחצו הזכו הסורו רוע מעלליכם
 מנגד עיני הדלו הרע למרו השב אם יהו הפאיכם כשנים כשלו
 ילכינו אם יארימו כחלוע כצמר יהיו דאש איז שטייטש וואשט
 און לייטט אויך און שוט אפ אייערע בייע ווערק פון
 קעגן שייני אויגן. פאר מייד דאש בייו אזו ווען אייער
 זינדן אזו רויט וויא ארויט פאדים וועלן זייא ווייס
 ווערין אזוא וויא שגיאי און אויב זייא זיינען אזו רויט
 וויא איין ווערקייל זייד וועלן זייא זיין אזו וויא ווייס
 וואהל. דרום לערנט אויך צוא פאר שטיין אייערי
 תפלות אזו וועלן זייא און גיטען ווערין אויב איר
 וועט נאר טאן וויא דער נביא זאגט. פון דעם קען מען
 אפ לערנען אז עש איז גיט גוט. דר וואש דאווייגט און
 ווייסקט גיט דיא שטייטש דער פון אודער זיין פונקט איז
 אויף עפיש אנדרש. דאש קוקט אלש פון וועגן רויש
 נאחה. דרום נעמט ער זיך אנדאבן מחזור און סליחה
 און אנרוסן סידר. און שרייאט מיטען תון אודער נאך
 העכער גלייך וויא ער וואלט גוואוסט דריין. דאש איז
 גלייך וויא איין פויגל שרייאט און ווייסקט גיט וואש
 ער שרייא. אודר אזו וויא איין חונט וואש בילט און
 ווייסקט גיט וואש ער בילט. דאש קוקט אלש פון נאחה
 דאש אנאנץ יאר נעמט ער גיט קיין סליחה און קיין
 מחזור אין דריין צו לערנען: און אז עש קוקט די
 דלות

אדר

אדר איין גוּפּוֹן שֶׁפֶת דָּא שְׂרִייאָט עַד דְּרִינָן גְּלִייד וויא
עַד הָאָט עַשׂ אַנְאָנִין יֵאָר גִּלְעָרְנִט :

אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲבָר נִיט פֿון מִיין זְכוּת וְעֵנִין דָּען
אִיד פֿין אִיין זִינְדִיר . אונ אִיד פֿין נִיט וְעַרְט דָּאשׁ
אִיד זָאל שְׂמִיין פֿאַר דַּעם מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבִי'ה
נָאר פֿון וְעֵנִין זִיין גְּרוּיִשׁ דָּער פֿאַרִימְקִיט אִיבֶר זִיין
פֿאַלק יִשְׂרָאֵל . אֲבָר עַד זָאל זִיד נִיט גִּדְעֻנְקֶען וְעַן
אִיד הָאָב שׂוִיין תְּשׁוּבָה גִּטָּאן אונ תְּרֻטָה גִּיחָט אִויף
מִינְעַע עֲבִירוֹת . אַזוֹ אִיו רָאוי מִיין תְּפִלָּה זָאל דֵר הַעֲרַט
וְעֵרִין . דָּען דָּער וואָשׁ גִּדְעֻנְקֶט אַזוֹ מֵאָכְט עַד דָּאשׁ
מַעַן גִּדְעֻנְקֶט זִינְעַע עֲבִירוֹת אונ מַעַן וְאָגֶט דָּער תְּדוּמָה
ווייל הָאָבִין דָּאשׁ זִיין תְּפִלָּה זָאל זִיין אָן גִּנְטוֹן פֿון זִיין
תְּשׁוּבָה וְעֵנִין . אונ עַד הָאָט דָּאךְ גִּטָּאן דִּיא אונ דִּיא
עֲבִירָה . אונ בְּאִמַּת הָאָט עַד דָּאךְ נִיט תְּרֻטָה גִּיחָט
דְּרוּף . אונ עַד וְעַרְט פֿאַר שְׂמוֹסִין אונ זִיין תְּפִלָּה
וְעַרְט פֿאַר שְׂעֻמָּט :

דָּאשׁ זָאל זִיד אִימְלִיכֶר מַעַנְטֵשׁ בְּטַרְאָכְטִין וְעַן אִיד
זָאל אֲפִילוֹ זִינְן טָאָן אונ נֵאָכְט אונ זָאל דֵר צִיילן
דִּי גִינָאר וואָשׁ הַשִּׁי הָאָט גִּטָּאן מִיט מִיר זִינְדִיר מַעַנְטֵשׁ
אונ בְּפֶרֶט מִיט מִינְעַע עֲלֻמְרִין . אונ מוּט נָאךְ אִיעֻנְד
אִויף גִּנָּאר . וואָלֶט אִיד דָּאךְ נִיט גִּקְעֻט אִוישׁ דֵר צִיילן
אֲפִילוֹ קִיין טוִינְט חֶלֶק פֿון זִיין לויב אונ אֲבָרְקִיט אונ
פֿון זִיין גְּרוּיִשׁ נִיסִים וואָשׁ עַד הָאָט גִּטָּאן מִיט זִיין פֿאַלֶּק
יִשְׂרָאֵל . אונ מוּט נָאךְ הִינְט אַלי רַנַּע . דְּרוּם זָאל זִיד
קִיין שׁוּם מַעַנְטֵשׁ נִיט גְּרוּיִשׁ הָאָלְטוֹן מִיט זִיין תּוֹרָה לַעֲרַב
אָדֶר מִיט זִיין צְדָקָה אָדֶער מִיט זִינְעַע נִשְׁמַע מַעֲשִׂים . דָּען
דֵר מַעַנְטֵשׁ אִיו נָאר דְּרוּף בְּשֵׁאֲפֵן גִּיוואָרן מְבַל שְׂכָן דֵשׁ
אִיין מַעַנְטֵשׁ טָאר זִיד נִיט פֿאַרִימְן מִיט זִינְעַע נִשְׁמַע מַעֲשִׂים .
אַז וויא עַשׂ שְׂמִיט אִין פֶּרְקִים אַם לַמְדַת תּוֹרָה הִיבָה אַל
תְּחִיבִין טוֹבָה לַעֲמֹד כִּי לֹכֵךְ נִצְרַת דּוֹ וְאֶלְטָט זִיד נִיט אִיבֶר נַעֲמֵן
מִיט דִּיין תּוֹרָה לַעֲרַבֵן דָּען דוּ בִּיקֶט דְּרוּף בְּשֵׁאֲפֵן גִּיוואָרן
נִין אִיד זָאל וְעַלן אַרויִשׁ שְׂרִיבֵן אַלי מִצְוֹת פֿון דֵר תּוֹרָה
אִיו אִום מִינְלִיךְ צוֹא דָּער שְׂרִיבִין דָּען עַשׂ זִינְעַע וְעַסֶס
הַיְגֶרֶט מִיט דְּרִי'צֻעֶהן מִצְוֹת . אונ אִימְלִיכֶר מַעַנְטֵשׁ זָאל
אַרויִשׁ קִקֵּן אַז עַשׂ זָאל אִים צו קוּמֶען אִיין מִצְוָה . גְּלִייד
וויא עַד קוּמֶט אַרויִשׁ עֲפִישׁ אִויף אִיין נָאךְ . אונ וְעַר עַשׂ
בְּטַרְאָכְט זִיד נִיט דָּאשׁ עַד אִיו אִויף זִיד מְקַבֵּל אַלי מִצְוֹת
דָּער טוּט נִיט רַעֲבֵט :

אִויף דָּער מַעַנְטֵשׁ וואָשׁ אַרְט נִיט אִין אֲפִילוֹ מִצְוֹת אונ

טוט ויזא ניש אָרד אין אמױל עבירות און טוט ויזא
 ויא אפילו עש איז די גרינגסט נאך פון דר תורה אין ער
 אין כלל פון ארור אשר לא יקום את דמו התורה הוא דאש
 איז דער גרויסער תרם פון משה רבינו ע״ה נאט זאל אונז
 היסן • סײ ער זאגט משה רבינו האט ניש אזו גימינט אָרד
 ער האט ניש אזא גינדאכט • אָרד ער זאגט איך ראָרף דער
 פר קיין עונש ניש ליידין • אָרד קינד נועט פאר מיר ניש
 ליידין • נמצא האלט ער זיך עש פר קיין עבירה ניש אָרד
 פון קיין מצוה ניש • אזו איז ער אלש אין כלל פון דעם
 ארור • אָבער דער מענטש וואש טוט איין עבירה בשוגג
 אָרד אפילו במזיד מיט דעם אן בייצן פון יצר הרע • דער
 איז ניש אין כלל פון דעם תרם • די מצות פון דער תורה
 זיינן זעקס הונדערט מיט דרייצען • דריינן איז דריי הונדערט
 און פינף און זעכציג לאנגן וואש מיטאר ניש טאן קענן די
 טעג פון יאר • און איסליכער טאן זאגט צום מענטשין
 איך בעט דיר טוא אין מיר קיין עבירה ניש • און וויטער
 זיינן דריינן צוויי הונדערט מיט אכט און פערציג מצות
 עשה וואש מען איז מחוייב צו טאן קענן • דיא אברים
 פון מענטשין • אזו זאגט איסלכר אבר צום מענטשין
 איך בעט דיר טוא מיט מיר איין מצוה • אזו איז סך
 הכל זעקס הונדערט מיט דרייצען :

אמױל מצות זיינען נאָר נדה אין ארץ ישׂראל דהיינו
 תרופה און מעשר • און דיא מצות וואש זיינן
 נדה אין בית המקדש • דהיינו קרבנות און גדי כהונה •
 אמױל קומן ניש צו איסלכרן מענטשין דהיינו תליצה
 אָרד גיטין • אמױל מצות זיינן נאָר ניש נדה אין דיא
 דורות דהיינו שמטה און זבל און עבר עברי • נאך זיינן פר
 האנדן עמליכי מצות וואש זיינן ניש נדה בייא איסלכרן
 מאנפיל און אשה עש איז פיל דער פון צו שרייבן •
 נאך איך וועל שרייבן דיא מצות וואש זיינן אצונד
 נדה אין אונדן חייך און קהילות אין אונדע דורות •
 און וועל פאר מיר נעמין דעם ספר המוסר • און וועל
 דיא זאכין ברענגען אין צוואנציג פרקים • אמױל וועל
 איך ברענגען פון ספרים • און דשוואש נוציג איז וועל
 איך צום ערשטין שרייבן דען דער סדר איז פון דער
 וועלט דאש ויזא ליענן נאָר פארין אין איין ספר און
 הונטן לאזן ויזא בלייבן דרום וועל איך אן הייבן

הלכות תפלה

את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד וכו תדבק ובשמו תשבע פאר
 נאט זאלקטו זיך פארקמין און זאלקט אים דינן •
 און אין אים זאלקטו זיך בהעפמין ווען דוא האשט אן
 דיר דיא אלע מדות אזו מענטשו שווערין בייא זיין
 נאמין • דיא גמרא דרשת אזו את ה' אלהיך תירא איז דאך
 דאש ווארט את איפריג • דאש קומט מרבה צו זיין דוא
 ביסט זיך איזך מחוייב צו פארקמין פאר איין תלמיד
 חכם • ואותו תעבוד דאש מיינט מען צו אים זאלקטו דיין
 תפלה טאן וכו תדבק אין אים זאלקטו זיך בהעפמין •
 דיא גמרא פרגט נוי איז דאש מיגליך זיך צו בהעפמין
 אין נאט ער איז דאך אמױל פייאר וואש פר ברענט
 אָרד פייאר נאָר דש מיינט מען די זאלקט זיך בהעפמין
 צו תלמידי חכמים און זאלקט זיך אפ לערנען זיי ערע
 נוסע וועגן אזו איז גלייך וויא דוא וואלסט זיך בהעפט
 אין הקב"ה דש זיינן די נוסע וועגן וואש דוא זאלקט זיך
 פירן אין זיזא • דאש דוא זאלקט זיין איין רחמן און
 איין גמול חסד און צו שפייזן דיא נאנצע וועלט אום
 זיסט • און זאלשט פנערין תשובה און זאלקט מוחל זיין
 דעם וואש האט דיר דער ויידר גיטאן • און זאלקט

מאכין

מאכין היא לייט תשובה מאן און זאלסט בניסגן מיא דעם גומן מענטשן סייא דעם שלעכטן מענטשן און דיא אייבערנע גוטע וועגן מיט אלם זאלסטו זיך אפ לערנען פון הקב"ה און אזו וויא ער פנערט מיזאל פאר אים תפלה מאן מיט גאנצן הארצין און פנערט דיא תפלה פון דיא צדיקים און אזו אויך זאלסטו פאר אים תפלה מאן מיט ביין גאנצן הרצין און לייב און זאלסט זיין איין צדיק בדי ער זאל גלוקטן צוא דיין תפלה וויא דער מענטש דארף זיך נחג זיין פארין דאן ווען שטייט שוין אויבן אין הלכות בית הכנסת דער כלל אזו מיט אלם זאל זיך אים דוכטן גלייך וויא ער גייט אדר ער שטייט פאר איין מלך בשער ודם און איידר ער גייט אין שול אריין זאל ער זיך צו ריכטן מיט אלע זאכן גלייך וויא ער וואלט גיגאנגן פאר איין מלך בשער ודם דאש זינע קליידר זאלן זיין ביין גיט איין גרייכט גיט בפעדיג און אזו זיין בארד און די האר פון זיין קאפ זאלן גיט זיין מיט פעדערן אפער הקב"ה לעבט דאך אייביג נוא דארף מען זיך אים פיל מוינגט מאל מער בבד אן טואן דאך האבן דיא דוכמים קיין חילוק גיט גימאכט און זאגן הלואי וויאלט דער גימיינער מאן האמשי אזו זיך גיהאלטן דרום זאל אימלכר זייער גיוואונט זיין דאש זינע קליידר זאלן ביין זיין און אויך זיין נשמה :

קליידר און שיד דאש עש זאל אויף זיין גיט זיין קיין אויבריינגיט און אויך אזו וויא איינר גייט צום משפט פאר איין מלך בשער ודם אין זיין חדר גייט ער דאך מיט מנרא און ציטרנים אן גילעכט און פאר געסט זינע נארשקייט נאר ער מראכט זינע מענות אזו אויך זאל ער גיין אין שול אין דעם חדר פון גאמ דען ווען איינר גייט אין שול אריין מיט פאמטשטן אדר מיט גילעכט הייסט עש איין קלות ראש און דאש אזו זייער פאר באמין פאר אגרוסן איסור בשעת מען גייט אין שול אריין און בשעת דאן ווען דען ווען איינר זאל גיין מיט פאמטשטען און גילעכט פאר איין מלך בשער ודם אזו איז דאש דאך אים קיין בכוד גיט און ער ווערט בשטר אפטר דרום אזו אין אימלכר שול איין פאליש דאש מיזאל זיך דארטין וואול צוגרייטן איידר מען קומט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה די חבטים רופן דם פאלש פרוידו איין פיר הויז אזו אויך שטייט אין פרקים גרייט זיך אן אין פרוידו איידר דיא גייסט אין חדר פון מלך מכל שפן דאש דער מענטש אזו זיך מחוייב צו גרייטען אדר ער גייט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה און ווי אזו ער זאל רייניגן זיין גוף און נשמה שטייט שוין אויבן אין הלכות בית הכנסת דער מדרש פרענט אויף דעם פסוק שומע תפלה עיר כל כשר וכו' דוא דער הערסט דיא תפלות פון ישראל עש וואלט גקענט שטיין תפלות לשון רבים גיט תפלה לשון יחיד ענפרט ער ווייל כל ישראל טואן גיט זייערע תפלות אין איין צייט נאר איין קהל פאר דעם אנדרין און ווען דאש הינטרשטע קהל האבן שוין גיטאן זייער תפלה דא קומט איין מלאך וואש אזו ממנה דרייב און געסט אלע די תפלות און מאכט פון זיין איין קרוין אויף דעם קאפ פון הקב"ה דאש אזו איין תירוין דר אנדרר תירוין אזו אפענטשט קען גיט אויש הערין קיין צווייא זאכן אפער הקב"ה דער הערט אלע דיא תפלות מיט אמאל גלייך וויא איין תפלה דער דרייט תירוין אזו לאסיר זעהן דער סדר אזו פון אשר אזו ווען עש קומט פאר אים בעמין איין ארומאן מיט מיאסע קליידער אזו לאזט ער אים נאר גיט אפער אזו עש קומט פאר אים איין עושר אדר איין

שר שייך אן גיקלייד לאזט ער אים בארד צוא . אונ
 בעקרט צו זיין גיפעט . אָפּר הקב"ה איז גיט אזו ער
 נעמט אן אלע די תפלות גלייך . אפילו אין מיוסע
 קליידר . אויב עש איז נאר מיט בנות הלב . אַרְבָּבָה
 הקב"ה האט בעסיר ליב די תפלה פון ארמאן אז פון
 בייכיז . דען ער איז געפיד איין עניו . אָפּר איין רייכיר
 האלמ זיך בנאָה . אונ גאט האט דאך פיינט גאָה .
 בון וואנין אין גידרונגן אז הקב"ה בעקרט אין תפלה .
 אז דער פסוק זאגט קחו עמכם דברים ושובו אל ה' נעמט
 מיט אייך רייד פון תפלה אונ קערט ווידר צו גאט .
 אונ פון וואנין איז גידרונגן אז דיא תפלה פון ארובן
 ווערט פּרעך אן גינומן . אז דער פסוק זאגט לב נשבר
 ונדכה אלהים לא תבוה דאש צו פראכין אונ צו שמויסק
 הארץ טוט גאט גיט סבחה זיין :

דאס איז דאך ידוע אז איםלכך פון דיא דרייא אבות
 אברהם יצחק ועקב איז איין סימן אויף דיא גלות
 פון יצחק קינד . אברהם איז גיווען איין סימן אויף
 גלות מצרים . אזו וויא ער האט גיצוגין קיין מצרים פון
 וועגן דעם הונגר וואש איז גיווען אין ארץ ישראל .
 דער אָך האט פּרעה גינומן זיין ווייב . אזו האט אים
 גאט געליגן מיט גרושי סכות אונ ער האט זיא גימוט
 ווידר עפין מיט גרויש גושין אונ געלט . אזו אויך האבין
 זייגע קינד גיצוגין קיין מצרים מיט יעקב אבינו פון
 וועגן הַנְּגַר דר נאך האט ער זיי גינומן אונ האט
 גיאַרְט גיט זיי . איז ער גישלאגן גינווארין מיט גרוישע
 שלאק . אן דער נאך זיינן זייא אויך ארויש גינאנגין
 מיט גרויש גושין אונ געלט . יצחק איז גיווען איין סימן
 צו גלות בבל . ער איז אויך פאר טריבן גינווארין
 פון אבימלך דע נאך איז אבימלך ווידר גיקומן מיט זיין
 הויבסט קנעכט אונ האט אים איפּר גיפעטין . אונ
 שלום גיפאכט אזו אויך אין גלות בבל זיינען דיא
 ישראל אויך חשוב גיווען אין דיא אויגן פון דעם
 מלך אונ דיא שרש . אונ אזו וויא דאש איכל גיין פון
 יצחק האט גיט לאנג גיווערט . אזו אויך דער גלות בבל
 האט מיין גיט גיווערט נאר זיבציג יאר . יעקב איז
 אפיקן צו היינטיגן שווערין ביטורן לאנגין גלות . אזו
 וויא יעקב האט פיר צרות גיהאט פון זיין ברודר עשו .

אונ פון לָבָן האַרְמִי . דער נאך ווידר עשו . דער נאך
 האט ער גיהאט איין אום גליק מיט דינה . דער נאך
 מיט יוסף אונ שמעון אונ בנימן . דיא אלע צרות
 האט ער אויש גילימן . דר נאך איז ער פרייא אונ דר
 פרייאט גינווארין פון אלע זיינע צרות . אזו אויך האפין
 מיר דאש מיר וועלין באלד דער לייט ווערין אונ ווידר
 דער פרייש ווערין פון אלע אונזרע צרות אמן :

דיא דרייא אבות האבין אונן מתקן גיווען דיא דרייא
 תפלות קעגין די דרייא גלותן . אברהם האט מתקן
 גיווען דיא תפלה פון שחרית . אז וויא דר פסוק זאגט
 וישכם אברהם בבוקר אברהם האט זיך גיפּעֶדְרֵט גאנץ פריא
 אונ האט גידאווינט תפילת שחרית . מנחה האט מתקן
 גיווען יצחק . אז וויא דער פסוק זאגט ויצחק לשוח
 בשדה לפנות ערב יצחק איז ארויש גינאנגין תפלה מאן אין
 פעלד פאר נאכט . דאש איז תפלת מנחה . יעקב האט
 מתקן גיווען תפלת ערבית . אז וויא דער פסוק זאגט
 וישע במסוק וילן שם כי בא השמש ער האט תפלה גימאן
 אויף דעם אורט אונ האט דארטין גיגעמיינט ווייל די
 זון אין זיין גיהאט אונטר גינאנגין דאש איז תפלת
 ערבית . קעגן דעם גלות מצרים וואש האט גיווערט
 פיר הונדערט יאר . איז דיא תפלת שחרית פיר שעה
 אויפן טאג . אזו וויא איך וועל דא בעסיר בשיידין .
 מנחה איז דיא צייט זיפן שעה אויפן טאג . קעגין דעם
 גלות בבל וואש האט גיווערט זיבציג יאר . אונ אזו
 וויא דענקלט אז מען האט אן גיהויפן צו בייאן דעם
 בית המקדש האט מען אים גיט גימארט עש קאנטשין
 ביז נאך צווייא אונ צוואנציג יאר . אזו אויך איז דיא
 צייט פון מנחה צווייא אונ צוואנציג שעה אויפן מעת
 לעת דאש הייסט צווייא שעה פאר נאכט :

אונ אזו אויך דר אנדערר אות פון אברהם איז דר ב
 דאש מאכט כוכ . די פרי תפלה : דר אנדערער
 אות פון יצחק איז דער צ דאש מאכט צהים נאך
 מיטאן תפלה . דער אנדערר אות פון יעקב איז דר ע
 דאש מאכט ערבית . דאש איז תפלת מעריב . דר נאך
 האבן זיי געעקלינד גיהאלטין די תפלות אין מצרים .
 אונ אין דער מדבר אונ דער נאך אין ארץ ישראל .
 אָפּער דר נאך אז דר בית המקדש איז גיבויט גינווארן

האבין

האבן זיי נאך מוסרף גינען מתפלל צו זיין און דאש בית
המקדש און דאש מלכות בית דוד ואלן אקיום האבין :
אזו אויך איצונד טוען מיר אויך אזו תפלה דאש דער
בית המקדש זאל גיבויט ווערן און משום בן דוד
זאל קיפן כבייא . נמצא ווינען די תפלות פון אייביג
און נאך גלות בבל איז אויך גינאנגען עזרא מיט ווייניג
לייט מיט פערציג טויזנט . און האבן דאש בית המקדש
וידר גיבויט אין איימעל ציטרניש פאר דיא שונאים
וואש האבן זיי ניט גילאזט בויען . דענקלט ווייגן זיך
צום אויך גינאנגען דיא אנשי כנסת הגדולה הונדערט און
צינאנציג יקנים . און צווישן זייא הני זכריה ומלאכי און
סרדכי וואש שטייט אין דער מגילה זיי האבן ערשט
רעכט מתקן גינען דיא תפלות וואש מיר האבין
גיציילט דיא אותיות און ווערט . דאש עש זאל
ניט זיין קיין איבריג אות . און אויך ווינציג איין אות .
און האבן עש גימאכט קעגן פסוקים : און האבן דריין
גימאכט גרוישע סודות און פונות . וואש איז ניט צו
דער שרייבן . און האבן וואל אויש גימראכט דיא
צאל פון די ווערט פון איטליכער ברקה . און דאש
איין ברקה היינט אין דר אנדערער . די ערשטע און
די הינטערשטע דריי ברכות זיינען קעגן די דריי אבות
אברהם יצחק ויעקב : די מיטעלסטע ברכות קעגן די
צוועלף שבטים נאך איין ברקה האט מען מתקן גינען
אין דער ושיבה פון יבנה קעגן דיא מינים און אנדערע
שלעכטע לייט . זיא איז קעגן דעם דרייצענטן שבט .
דען יוסף הצדיק איז גירעכניט פון צוויי שבטים אפרים
ומנשה . אזו איז סך הכל אין שמונה עשרה גינצעקן
ברכות . די ערשטע דריי ברכות זיינען גלייך אזו וויא
איינר וואש קומט פון איין מלך גיט ער אים אפ צום
ערשטן איין גוט מארגן . אדער אנגור ברקה . דיא
מיטעלסטע זיינען גלייך אזו ווי איינר פאנערט עפעס
פון מלך . די הינטערשטע דריי ברכות זיינן איימל לויב
און דאנק . גלייך אזו ווי איינר דאנקט דעם מלך אויך
דעם וואש ער האט אים גיטאן זיין פגער . דער נאך
גיט מען אויש עשה שלום דרייא מרים הינטער זיך .
גלייך אזו ווי איינר גייט אונעק פון מלך אזו קערט ער
זיך דאך ניט אים צו אים מיטן רוקין און זאל בלייבן

שטיין איין וויילע אויך דעם ארט וואש ער איז אהין
אויש גינאנגען ווערליג מען קאן גיין פיר אילין גלייך
אזו ווי איינר ווארט אויך איין ענטפער און רשות פון
מלך : און צום בעקסטן איז ער זאל בלייבן שטיין .
ביז דער חזן הייבט אן די הוצע שמונה עשרה . אדער
ביז קדושה . נמצא אז די דריי תפלות זיינען גימאכט
גינארן קעגן די דריי אבות . און קעגן די דריי גייתן :
אויך זיינען דיא תפלות גימאכט גינארן קעגן דיא
קרבתות וואש אונזרע עלטערין פלעגן פריינגין
אין בית המקדש . תפלת שחרית איז קעגן דעם חסיד של
שחר דש קרבן וואש מען האט גיבראכט גאנץ פריער :
תפלת מנחה . איז קעגן דעם קרבן וואש מען קראמ
גיבראכט צוא מנחה . תפלת ערבית איז קעגן דיא
קרבתות וואש האבין גיברענט אנאנצע נאכט אויפן
מזבח . אז דער בית המקדש איז גישטאנן ווען איינר
האט איין עבירה גימאן . אזו האט ער גיבראכט איין
קרפן הסאת אדר איין אשם אדר איין עולה . אדער
איין שלמים ווערליג זיין עבירה איז גינען . אונדאמ
גינאנט צום כהן דאש בריינג איד פאר איין חסאת
אדער אשם אזוא האט ער אים שוין גיט גינארפט
זאגן וואש זיין עבירה איז . גייערט ער האט זיא
מתודה גינען שטילער הייד קיינער זאל אים ניט הערן .
דרום איז דאש אויך גינען אייניש פון די צען גיפים
וואש זיינען גינען אין בית המקדש . דאס האמשי
זיי ווינען דאך גישטאנען אייניג אדר אז זיי האבן זיך
גיבוקט און מתודה גינען זיערע עבירות זיינען זייא
גינען ווייט פיר אילין איינר פון דעם אנדערן . דאש
איינר זאל גיט הערן די וידוי און תשובה פון זיינעם
חבר און הקב"ה האט אים מוחל גינען אבער איצונד
מיר אביינים האבין מיר גיט קיין בית ומקדש און גיט
קיין כהן . און אייך גיט קיין קרבן גיט וואש ווערן
פאר געבין אונזערע עבירות :

דרום זאגט דר גביא איד פאנער נט אייערע קרבנות
נאר איר זאלט זיין פרום אה גידרני גימיט . אז
דער פסוק זאגט וזכי אלהים רוח נטורה לב נשכר ונטרה
אלהים לא תבות די קרבנות פון נאט איז די צו פראכנע
גימיט . און דאש צו פראכנן און צו שמויכן הארץ טוב

נאט פאר שעמען : אויך זאגט דער פסוק קחו עמכם רברים ושכו אל ה' בעמט מיד אייך בייד פון תפלה און קערט ווידער צו נאט :

דיא תעניתים גיהאלטין מיט אלע זאכן גלייך ווי יום כפור . האט זיך רבי אליעזר נישטעלט פארן עמוד און האט גידאווינט פיר און צוואנציג פרכות איז זיין תפלה ניש דער הערט גיווארין . דא האט זיך רבי עקיבא נישטעלט פארין עמוד און האט תפלה גיטאן . און האט גיזאגט אבינו מלכנו חטאנו לפניך . אזו איז פאלד גיקומן איין גוטער רעגין איז אראפ גיגאנגען איין פת קול פון הימעל און האט גיזאגט איר זאלט נישט מייענען אז רבי עקיבא איז פריקר פון רבי אליעזר . גייערט ווייל דר איז איין עניו דרום איז זיין תפלה דער הערט גיווארין . אבער רבי אליעזר איז איין בעל גאונה און האט נישט איטליכין מוחל גווען . דער נאך זאגט וויסער די גכרא עש איז נאך אמאל קיין רעגן נישט גווען האט רבי אליעזר גזור גווען דרייצעהן תעניתים . איז עש איז נישט גיקומן קיין רעגן . צום הינטערשטין האט רבי אליעזר גיזאגט צוא דיא ישראל גייט און גרייט אייך איטליכר איין קבר און לייגט זיך אריין דרינען איידער איר זאלט שטארבין פיר הוננער . אזו האבין כל ישראל אן גהייבין צו ווייגן און האבין תפלה גיטאן איז פאלד גיקומען איין רעגין . נוא זעהן מיר דאך אז דר וואש מאכט זיך אונסר מעניג קעגן הקביה . און שוים תפלה מיט גיוויין אזו ווערט זי פאלד אן גינומען :

אויך האבין גיזאגט דיא תקמים זל דער וואש שוים תפלה אין דער צייט איז ער זוכה צו דר וועלט און צו יענער וועלט . אזו וויא דער פסוק זאגט הללו ה' הרשו ויהי לבכם לעד . די וואש לויבן נאט אויף דער וועלט וועלן לעבן אייביג אויף יענער וועלט . איז פון וועגן דעם זכות פון תפלה ווערט דר מענטש באהיט פיר איין מיתה משונה . און זיינע קינדער ווערן באהיט פיר יסורים . און פיר חיות רעות . דר ספר המוסר בריינגט דרויף פיל מענטשן זיינען זייערע קינדער באשריטעט גיווארין פון יסורים פון וועגן דעם זכות פון תפלה . איך וויל נישט מאריד זיין דריין : דר וואש שוים תפלה איז שול מיט דעם קהל ווערט זיין תפלה פיל פריער אן גינומן פון דעם וואש שוים תפלה ביחירות . אזו ווי דר פסוק זאגט הן אל כבוד לא ימאס כו' נאט פיר שעמט נישט די תפלה פון פיל לייט דרום זאל איטליכר תפלה מאן בקהל :

אויך האבן גיזאגט דיא תקמים זל דער וואש שוים תפלה אין דער צייט איז ער זוכה צו דר וועלט און צו יענער וועלט . אזו וויא דער פסוק זאגט הללו ה' הרשו ויהי לבכם לעד . די וואש לויבן נאט אויף דער וועלט וועלן לעבן אייביג אויף יענער וועלט . איז פון וועגן דעם זכות פון תפלה ווערט דר מענטש באהיט פיר איין מיתה משונה . און זיינע קינדער ווערן באהיט פיר יסורים . און פיר חיות רעות . דר ספר המוסר בריינגט דרויף פיל מענטשן זיינען זייערע קינדער באשריטעט גיווארין פון יסורים פון וועגן דעם זכות פון תפלה . איך וויל נישט מאריד זיין דריין : דר וואש שוים תפלה איז שול מיט דעם קהל ווערט זיין תפלה פיל פריער אן גינומן פון דעם וואש שוים תפלה ביחירות . אזו ווי דר פסוק זאגט הן אל כבוד לא ימאס כו' נאט פיר שעמט נישט די תפלה פון פיל לייט דרום זאל איטליכר תפלה מאן בקהל :

רבי

רבי שמעון בן לקיש ואנט דער וואש האט אין שול
 איין שטאמט און גייט ניט אין איר דאוונען ווערט
 ער גרויפן איין שכן רע . און מאכט דאש זיינע קינד
 ווערן פאר טריבין . אזו ווי דער פסוק זאגט כה אמר ה'
 על כל שכני הרעים הנני נוחשם מעל אדמתם דר נביא זאגט
 אזוא זאגט גאט ווייא גישרען אויף מינע שלעכטע
 שכנים וואש קימען ניט תפלה טאן אין גאמט הויז . נון
 איך וועל זיי פאר שטויסן פון זייער לאנד . (רב) זאגט
 ווער עס גייט אלע טאג אין שול אריין . און איין מאד
 גייט ער ניט פרענט גאט אויף אים ווארום איז דער
 פלזני ניט גיקומען אין שול אריין : זאגט הקב"ה איז
 ער אנדערש ניט גקומען איבר איין מצוה מנה לו זאל
 אים די מצוה לייכטין לעולם הקא אזו ער אכער ניט
 גיקומן איבר זיין האנדיל . אזו ווערט פו פניצטרט זיין
 ווען בלוזר ער ווערט גישמראפט ווארום ער האט זיך
 ניט פאר זיכערט אין גאט . דאש ער קען אים וואול
 סבלא זיך דעם הויזק וואש ער וואלט פו זאמט רבי
 יודן זאגט פון רבי יצחק וועגן ווען די ישראל דאוונען
 אין זייער שול און אין זייער בית המדרש רועט דיא
 שכינה אויך דרינען :

זיי . אזו ווי די גמרא זאגט דאש אמאל איז רבי יוסי בן
 קספא אריין גינגען אין איין הורבה תפלה צו טאן .
 איז (אליהו הנביא) גיקומען און האט גיווארט אויף דר
 מיר ביו ער איז ארויש גאנגען האט ער גיאגט צו אים
 שלום עליך רבי ומורי . האט (אליהו הנביא) אים גיפרענט
 מיין זון וואש האפטו גיהערט אין דיין תפלה . האט ער
 אים גיענפערט איך האב גהערט איין בת קול וואש האט
 גיברומט ווי איין מויב . און האט אזו גיאגט ווי דאש
 איך האב פו וויקט מיין הויז און האב פאר פרענט מיין
 בית המקדש . וויי דאש איך האב פאר טריבין מינע
 קינדער צווישן דיא פעלקער . האט (אליהו הנביא) צו
 אים גיאגט מיין זון איך שווער ביי מיין קאפ און בייא
 מיין אייביג לעבין דאש ניט איצונד אליין האט הקב"ה
 גילאזט אויש גיין איין קול גאר אלע טאג ווען די ישראל
 גייען אין זייערע שולין און זאגן אסו יהא שמה רבא וכו'
 מיט גרויש פוננה . אזוא שאקילט הקב"ה מיט זיין קאפ
 און זאגט וואול צו דעם סוף דאש מען לויבט אים אזו
 אין זיין הויז . און וויי צו דעם פאסער דאש זינע קינד
 זינען פאר טריבין . און וויי צוא דיא קינדער דאש וויא
 זינען פאר טריבין גיווארן פון פאסערש טיש . נון דער
 וואש גייט אלע פריא און אבינט אין שול אריין תפלה
 צוא טאן . דער לעבט לאנג :

אויך זאגט דיא גמרא רבי יהושע בן לוי האט גיאגט
 צוא זינע תלמידים פעדערט אייך און שפעטיגט
 אייך אין שול . בלוזר איר זאלט גיין אין שול אריין אין
 דער פריא און פאר נאכט . כדי איר זאלט מאריך ימים
 זיין . רבי אחא בר חנינא בריינגט דרויף אפסוק . עש
 שמיים אשרי אדם שומע לי לשקור על דלתותיו יום יום לשמור
 מוונות פתחי . וואול דעם מענטשין וואש הערש מיה צו .
 צו קלאפן אויף מינע מירין אלע טאג . צוא הימן דיא
 מוונות פון מינע מירען . שמיים ווייפער כי מוצאי מצא
 חיים ויפק רצון מה' דען דער וואש גיפניט מיה טוט גיפניען
 לעבין און ציט אויש איין ווילן פון גאט . פון די פסוקים
 איז גידרונגן אז ווער עש פעדערט זיך פריא און פו נאכט
 אין שול אריין איירר דער חון הייבט אן דאוונען . דער
 לעבט לאנג . (אבא בנימין) זאגט קיין שום תפלה איז
 ניט אזו אן גינגען אזו וויא די תפלה פון קהל אין שול

אזו וויא דער פסוק זאגט לשמוע אל הנה ואל התפלה אויף
 דעם ארש וואו מען פלעגט לויבן מיט גיזאנגי דאש מיינט
 מען אין שול . דאמיין איז אן גינגמן די תפלה (רבין בר
 אדא) זאגט פון וועגין (רבי יצחק) פון וואגן איז גידוונגן
 דאש הקב"ה איז גוויינגליך אין שול עש שטייט אין פסוק
 אלהים נעב בערה אל הקב"ה שטייט פלובר ויין שכינה רומ
 צווישן דער עדה וואש זאמלען זיך איין תפלה מאן צו
 גאט גוא זעהן ביר דאך וואול דאש הקב"ה לאזט רינגן ויין
 שכינה אין אווערע שולין . גון איר ליבע לייט ווי זאל
 דעם מענטשין קיין מורא גיט אן האפן אז ער גייט אין
 שול אריין . לאז זיך אים דוקטין ער גייט פאר איין מלה
 בשר ודם אדער פאר איין שר . אדער פאר איין שופט .
 אדער אפילו פאר איין פאריין אויף איין עצה . אדר פאר
 איין שרייבער הלואי וואלט ער גינגען אין שול אריין
 חאמשי מיט העלפט מורא דער פון אזו וואלט ער בודראי
 גיט גינגען מיט (קלות ראש) אונ מיט פאשטישין אונ
 גילעכטער . אונ וואלט זיך בודראי פריער צוא גיגרייט
 אין פאליש . גלייך ווי איינער גרייט זיך צו איידער ער
 קוקט פאר א מלה בשר ודם . דרום זאל איינער דעם
 אנדערין מוהיר ויין אונ דער מאגן דרויף . דאש ער זאל
 גיין אין נאמיש הויז אריין מיט גרויש מורא . דא וועל
 איך אויך שרייבן אזו איין נאך וואש אביסיל דער פון
 שטייט שוין אויבן . גאר ווייל דר (ספר המוסר) שרייבט
 עש . דרום מוז איך עש נאך אכאל איבער האזערין ;
 ווען דער מענטש וואכט אויף פון זיין שלאף איז ער
 מחוייב צו לויבן אונ צוא דאנקען השי דאש ער
 האט ויזר גיגעפן זיין נשמה . דאש ער איז גיט מויט
 גיבליכן אין שלאף . אונ השי האט זיא אים גאך
 פעסיר אפ גיבן איידר וויא פריער בשעת ער האט
 זיא גיגען בהאלטין . דען פריער איז ויא גיווען מיד
 אונ אויש גיארגעט . אצונד פוקט ער זיא אויש
 גיראט . דרום זאל אימלך מענטש גידענקען אין
 דעם תהד וואש השי מוט . אזו וועט אים באלד אן
 פאלין איין פחד אונ מורא . אונ זאל באלד ארויש
 שפרינגן פון זיין בעט . גלייך אזו וויא איינר וואש האט
 עפס איין משפט פאר איין מלה אדר פאר איין שר .
 אזו וועט ער דאך בודראי גיט פאר שלאפן . אונ וועט

גישווינד אויף שטיין פון זיין בעט . מביש פר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה . אונ ער זאל זיפצן אונ
 זיין בוארגט . אונ זאל זיך ברענגן וויא קען אויך פר
 געסין דעם גרויסן תהד וואש הקב"ה האט מיר גיטאן .
 ווען איך זאלט אפילו לעבין צוויי מאל צוויי טויזנט
 יאר . אונ זאל מאג אונ נאכט מער גיט מאן גאר לויבן
 אונ דאנקן הקב"ה אויף זיא גרושי גינאד וואש ער
 האט מיט מיר אללין גיטאן . איז דאך אויך גיט גינג .
 מביש זיא גרושע תהדים אונ גיטים וואש ער האט
 גיטאן מיט אונזרע עלטריין . דען עש איז דאך אונ
 מיגליך צו דר ציילן זייע גיטים ונפלאות ווען ער וועט
 זיך אזו ברענגן וועט אים בודראי איין מורא אן האפן ;
 אונ ווען דער יצר הרע וועט דוך אן רייצן עש איז
 גאך פריא אויף צו שטיין . דוא וועסט נאך
 בציימיין קומן אין שול אריין גאט ותברך . אדר ער
 וועט דיר זאגן זיא קעלט איז זייער גרויש . אדר אונ
 זוכר וועט ער דיר זאגן זיא נאכט איז גאר קליין עש
 איז נאך צייט צו שלאפן . אז וויא דער סדר איז פון
 יצר הרע . דאש ערקען פאר פירן דעם מענטשין מיט
 מענות . דא זאל ער דעם יצר הרע אנקעגן זיין אונ זאל
 אים ענטפריין אין זיינע גידאנקען זייא אוועק דוא יצר
 הרע ווען עש זאל מיד רופן איין מלה אדר איין שר
 עפס צו פאר דינן וואלט איך דאך בודראי גישווינד
 אויף גישטאגן פון מיין בעט מיט גרויש לוקט . מביש
 תפלה צו מאן פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 דאש איז דאך אגרויש פאר דינסט . אונ אויב גיט איז
 עש אגרויש אן ווערונג . דען דאש רירט אן אין ויין
 לייב אונ גומש . אונ אין דער נשמה . אונ אין דער
 וועלט אונ זיענר וועלט . אונ ווען דער מענטש זאל
 זיך ברענגן אין זיא גינאד אונ בארומה צייטיש . אונ
 גיטים ונפלאות וואש הקב"ה מיט מיט אים אלע שעה
 אונ אלע רגע וואש ער זעלפט וויקט גאר דער פון
 גיט אונ דאש ער האט . אים גישפייזט פון זיין יונגט
 ביז אצונד . אונ האט אים בשידקט פר אלע בינע
 פגענגט אונ פאר בימרת לייך . אונ פאר בינע קרייג
 ריל . אונ פאר וואש אונ פאר פייאר אונ פאר אלע
 בינע צו קומניש ריל . אונ זאל אויך גידענקן אין זיינע
 פיל

פיל המאים נוא וויא וואלט ער גיזאנט איין ליגן און ואל גיט אויף שטיין צו לויבן דעם הערין וואט האט אים אזו פיל גומש גימאן . און מוט אים נאך היינט אויף . דרום הייבט אן דער אורה היים און זאגט אזו רבי יהודה בן חימא זאגט וויא אזו שטארק וויא איין לעקערט . און אזו גרינג וויא איין אדליר . און אזו שטארק וויא איין לייב . און אזו גישווינד וויא איין הירש . צו טאן דשו ווילן פון השי"ע ער האט דרום גיזאנט די פיר אדלייא . דען דרינג הענגט אלע דיא מעשים פון מענטשין : ער הייבט אן וי אזו שטארק וויא אלעקערט . אזו ווי דער לעקערט איז איין עוות פנים . דאש או ער פאר צוקט אנהמה עקט ער זיא בפרהסיא פאר אלע לייט . און שייט זיך גיט פאר קיינעם . אזיא זאלקטו זיך אויף גיט שויען פו די שפעטערס ווען דו האסט גימאן עפעס גומץ . און מוא דאש ווילן פון השי"ע . דער נאך זאגט ער וי אזו גרינג אזו וויא איין אדליר . דאש ער פליהט נאר גישווינד אזו זאלקטו אויף זיין גישווינד אין נאמש דיקט . און זאלקט גיט פאלגין דעם יצר הרע . אזו ווי אויבין שפייט . דער נאך זאגט ער וי אזו גישווינד וויא אהירש דאש מיניט מען דוא זאלקט גישווינד לויפין צו איין מצוה און זאלקט גיט פויל זיין דריבען עש זאל זיין ביי דיר גלייך ווי דו זאלקט גילאפין נאך איין מצוה אדר אנאנדער ריחו . דער נאך זאגט ער וי אזו שטארק וויא ארייב . דאש מיינט מען אויב דער יצר הרע וועט דיר אפ רידן פון נאמש דיקט . און וועט זאגן עש איז קאנט אדר איין רעגין אדר אנרוישע היץ אדר ער וועט דיר זאגין ווי קענטו פאסטן דו וועקט ח"ו קראנק ווערן אדר ער וועט זאגין ווי קאנטו צדקה געבן דייגע קינד זיינען בילכער . דו האסט דאך זעלבערט גיט ריין גינגן צו טאן : אזו ווי דער סדר איז פון יצר הרע . דרום זאגט ער וויא אזו שטארק וויא איין לייב . דאש ער האט קיין מורא גיט פאר קיינעם און לאזט זיך גיט אפ רידן ווען ער פו צוקט עפעס . אזו זאלקטו זיך אויף גיט לאזן אפ רידן דעם יצר הרע מיט זיינע בייזע מענות . און זאלקט זיין גיפרישט און גרינג און שטארק אין נאמש דיקט ביי טאן און ביי נאכט . און זאלקט דיען נאט ות' מיט ריין נאנצין הארצין און מיט ריין נאנצין לייב :

און איידער ער הייבט אן צו טאן נאמש דיקט . זאל ער פריער זיין צירף טאן דאש ער זאל גיט זיין צוגאמש דיקט מיט מינוף און אומריינקייט . דער נאך זאל ער וואשין זיינע הענט . דאש ער זאל אויף גיטן אויף וויא פון איין פלי . און אויב ער וואשט זיך פון איין פאס . זאל ער אויף עפענען דעם צאפין און גיטן אויף זיינע הענט און ווידער פאר מאכין . און ווידער עפענען און ווידער פאר מאכין ביו דריי מאל . דען דר ריח רעה וואש רועט אויף זיינע הענט אין שלאף . ער גייט גיט אנועס ביו מען גיט אויף וואסער אויף די הענט דרייא מאל . און איידר ער וואשט זיך זאל ער גיט אן רירין אין מויל אדער אין די אויגין . אדער אין דעם נאז . אדער אין די אויערין . דען עש איז אסגנה נאך דעם וואשין זאל ער מאכין דיא ברכה על נטילת ידים און אשר יצר . און ווען ער וויל פריער לערנען איידר ער גייט אין שול אריין זאל ער מאכין די ברכת התורה און ווי מען זאל זיך נוהג זיין איידר מען גייט אין שול אריין . און אז מען איז אין שול און ווי מען זאל רייניגין דעם גוף און מבי"ש דיא נשמה און דאש מעמאר גיט ריידן אין שול קיין דברים במלים דאש שמיים אלגן אויבין אין הלכות בית המצות . און דער ספר המסור שרייבט אויף פיל פון דיא לייטן וואש ריידן אין שול : אין מדרש שמיים אמעשה רבי יוסי זאגט אמאל בין איך גיגאנגען אין ווען האב איך בגעניגט (אלהו הנביא) און ער האט מיט זיך גיהאט פיל קעמלען אן גילארנע . האב איך אים גיפרעגט מיט וואש האסטו דיא קעמלאך אן גילארין . האט ער מיר גיענטפערט מיט אישעל מלאכי חבלת וואש הייבט אר און חמה דא פרעג איך אים פון וועקעש וועגין האסטו דאש אן גילארין . און וואו אהין פירסטו עש . זאגט ער איך פיר עש אין גיהנם אריין צו באצאלן די לייט וואש ריידן אין שול בשעת באווענען . פון ברוך שאמי ביו נאך שמונה עשרה . און נאך דעם קריש וואש נאך החוס והגון אויף די הפלה פון דעם זעלבדיגן מענטשין ווערט גיט דער הערט . און ער איז איין עוות פנים דאש ער שיינעט זיך גיט פאר דער הייליגער שכינה און פאר דיא הייליגע ספרי תורות וואש זיינען אין שול . דער ראשית הכמה שרייבט אויף פיל דער פון און דאש דער זעלביגער מענטש פאר זינגט זיך און אויך

דיא

די הייליגע שול און כל ישראל חיו • אזו ווי אויבן שמיים
 אין הלכות בית הכנסת • דרום איז דער דין ווען מען
 שרייבט אן אויף דעם וואש רעט אין שול • און ער קערט
 זיך ניט דרינגן • מעג מען אים זאגן צוות פנים גיי ארויש
 און פאר וינדיג ניט ריא שול און כל ישראל חיו • ראש
 האט גיפסקת (מהו ליב יציו) דער בעל גור ארנה זל :
 גון וועל איך איך שרייבן פון דעם ראשית חכמה וועגן
 פון וואגן ראש קומט וואש פיל לייט ריידן אין שול און
 גריינקען ניט אין דעם גרויסן עונש דר פון • דאש קומט
 ווייל די זעלבדיגע לייט האבן אין זיך ניט נאמש פארקט •
 איינער זעהט עש פון אנדערין און שרייעט אים ניט אן
 אררבה ער הערט נאך אויף צו • דען ער מיינט עש שאמ
 אים גאר ניט • און ער ווייס ניט אז עש איז גלייך דער
 עונש פון דעם וואש הערט צו ריידן ווי דער וואש רעט
 אליין • דען ווען ער וואלט אים ניט צוא גיהערט וואלט
 זענער ניט גירעט • וואלט ער זיך גיפארקטן פאר גאט
 וואלט ער זענעט ניט צוא גיהערט • מכל שגן ראש ער
 וואלט אליין ניט גירעט • דאש קומט אלש פון דעם
 וואש דיא לייטן קערין אום ראש פנים איינער צום
 אנדערין • און זעצין זיך ארום מיט גלייך וויא אויף
 אפערה • און זעקן אלץ וואש טוט זיך אין שול • ווער
 עש גייט אריין און ווער עש גייט ארויש • וואלמן זיא
 פורה גיהאט פאר גאט וואלט זיך איסקיך אום גיקערט
 זיין פנים צו דער וואגט ווי דער דין איז • דאש איסקיך
 זאל זיינע אויגן האלמן אראפ • און ראש הארץ ארויף
 צו הקב"ה : אפילו ווען איינער זיצט איז דער דין ראש
 ער זאל גיט קוקן ווער עש שמיים און גייט אין זיינע פיר
 איילין • דרום מאבין צו אמיל לייט זיערע אויגן בשעת
 קייט און שמונה עשרה • דרום ווער עש וויל אין זיך נעמן
 נאמש פארקט זאל זיין זיין פנים צוא דער וואגט פארט
 בשעת דער חון זאגט שמונה עשרה • פרי ער זאל קעגן
 סכנון זיין נאך צו זאגן אן אויף איסקיך פרכה • אזו
 וויא אויבן שמיים • און זאל סכנון זיין פאר וועמען ער
 שמיים און טוט זיין תפלה • און מיט וועמען ער רעט •
 און זאל גריינקען דיא מורה וואש ער וואלט גישטאנען
 פאר איין מלה בשער ודם • מכ"ש וקל וחומר פאר דעם
 מלה מלכי המלכים הקב"ה • אפער ווען איינער קומט

אויפן אנדערין פאר גייט אים זיין מורה :
 נעכט אויף איין קיטל פון די יקשמאלים ווי זיי שטייען
 אין אייטל מורה פאר זייער גלויבן • גלייך אזא
 וויא פראסקה • און קוקן זיך ניט ארום • גון וואש זאלן
 מיר מאן מיר שטייען דאך פאר אונזער גאט וואש לעבט
 אייביג • און איז היה היה ויהיה • אויף זייגן מיר איין הייליג
 פאלק בני ברית די קינדר פון אברהם יצחק ויעקב מיר האבן איין
 וואר הפטיגן גאט • און איין וואר האפטניגע תורה אונז
 אמונה איז אמת אונזר תפלה איז אמת • גוא ווארום זאלן
 מיר ניט מווייניגט מאל פרייט זיין פון זיי מיט אונזר גלויבן
 דרום זאל איסקיך שמיין אין אויטעל מורה און זאל
 סראכטן איין הקנה ראש זיין תפלה זאל זיין מיט פונות
 ווער עש גייט פראגא • אין שול אריין דארף ער קוקן
 מלית ניט זייגן אפך ארבע כנסות דארף ער זיא אין
 טאן אן אפרכה און ווען ער טוט אן אין שול דעם גרויסן
 מלית זאל ער אין זין האבן זיצא זיין מיט דער פרכה
 אויף דעם ארבע כנסות אויף • און בשעת ער טוט אן
 דעם מלית אדר ארבע כנסות זאל ער סכנון זיין דאש
 ער וויל מקנים זיין דיא מצוה פון ציצית אז וויא עש
 שמיים אין דער התורה ועשו להם ציצית על כנפי בריחה
 און זאל אזו זאגן דא בין איך מקנים דיא מצוה פון
 ציצית • דאש איך וויל זיין גיצייקינט מיט דער גרוישה
 הייליגע מצוה וואש הקב"ה האט אויף זיינען זיא אזו
 גיוואגן קען כל התורה • אז וויא עש וועט דא נאך
 קעסיר בשייט ווערין • און בשעת ער ליינט תפילין
 זאל ער זאגן דא בין איך מקנים דיא גרושע מצוה
 פון תפלין • דאש איך וויל זיין גיצייקינט מיט דעם
 צייכן פון הקב"ה אז וויא דער פסוק זאגט וקשרתם לאות
 על ירך והיו למוטפות בין עיניך • און דרינגן איז גישייבן
 דיא פיר פרשיות קדש והיה כי יביאך שמע והיה אם שמעו •
 און בשעת ער זאגט דיא פרכה זאל ער זיא זאגן מיט
 גרויש פונות • און זאל אויף זיך מקבל זיין עול מלכות
 שמים דעם נאך פון הקב"ה • און דאש איז איין עדות
 אז מיר זייגן זיין פאלק און ער אונזר גאט • אזו וויא
 אפלה היינעט אן זיינע קנעכט איין הותם דאש זיא
 זאלן אים קענען אזו אויף דיא ציצית און תפלין איז
 דער הותם פון הקב"ה • דרום איז איסקיך מהייב צו
 האלמן

האלטין די תפילן הייליג אונרין . מיטאר ניט שלאפן
אין דיא תפילן מיטאר מיט זיין ניט גיין אויף אין
אום ריין ארט . אויך טאר מען אין זיין ניט ריידן
קיין דברים בטלים ער מוז קמיד אין זיין האפין אויף
דיא תפילן דער הייליג שם הגדול והנורא . מיטאר אפילו
קיין רגע אין זיין ניט פאר געסן :

אונ ווייל מיר קענן זיך ניט האלטן אנאנצן טאג
הייליג אונ ריין . דרום האפן דיא חכמים גיזאגט
דאש מיזאל נאר אן טאן תפילן בשעת קריאת שמע אונ
שמונה עשרה . ביז נאך וכו' לציון . דען דיא וויילע קען
מען זיי האלטן הייליג אונ ריין . אונ במזרח אונ זאל
תמיד גידענקן אין דעם שם המיוחד הגדול הגבור והנורא ברוך
שמו הגדול ונאש ער האט אויף זיך . אונ זאל לכל הפחות
האפן אין זיך נאטש פארקט דיא וויילע דאש ער זאל
ניט ריידן אין דיא תפילן . אפך דיא ציצית זייגן ניט
אזוי הייליג וויא תפילן דען אין תפילן שטייט גישריפן
דער שם ויפלא מאל אפך ניט אין ציצית . דרום מען
מען וואל גיין מיט זיין אפילו אין בית הכסא אריין .
אויך טאר קינר ניט גיין פיר איילן אן ציצית . דען
דיא מצוה איז זייער גרויש . אונ אזוי גירעכינט קענן
אלע תרינג מצות דען דאש ווארט ציצית בפרעפט
זעקס הונדערט . אונ אכט פערס אונ פינף קניפן . איז
סך הכל זעקס הונדערט מיט דרייצעקן . אונ זיין הענגן
אויף די פיר עקן . דאש בטייט אויף דיא פיר עקן
פון דער וועלט . וויא דוא ברכת מווייב צו האלטן
די תרינג מצות זעה יוסף העריק איז גינען אין די הענט
פון די מצרים אונ האט פארט גהאלטן אלע מצות אויך
זאגט דער פסוק וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' וגו' ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו' וראיתם וגו' אין דעם פסוק
איז צו פרעגן פיל קשיות אונ דיא גמרא שרייבט פיל
דער פון . נאר אויך וועל קרין בשרייבן :

דיא גמרא פרעגט ווארום שטייט וראיתם אותו . בלשון
יחיד עש וואלט גיקענט שטיין וראיתם אותם .
בלשון רבים דען עש גייט דאך אויף דיא ציצית . דרום
זאגט דיא גמרא פון דאגן לערנן מיר ווער עש האלט
רעכט די מצות איז ער זוכה צו זעהן די שכניה ועלברט
אונ אויך דר נאש איז גינארניט אין דער מצוה פון

ציצית . דער האט ארום זיך פיל שוקרים ונאש הימן
אים פד אלים בייזין . אונ ווערט בשוקמט פון דעם
יצר הרע . אויך גיפונן מיר איין פעשה אין דער גמרא
עש איז גינען אפענטש ונאש פלענט זייער גוהר זיין
אין דר מצוה פון ציצית . אמאל האט ער גיהערט וויא
עש איז פאר האנדן אין איין שטאט אשייגע זונה פון
דיא היירין . אונ זיא איז ביי קיינים ניט גילעגן סיידן
ער האט איר גיגעפן פיר הונדערט גילדן דער מענטש
האט גישקט צו איר פיר הונדערט גילדן . אונ זיא
האט אים אפ גישטעלט איין צייט ווען ער זאל צו איר
קופן . ער איז אהין גיקופן צו איר אויף דער צייט
אונ ער האט זיך גיזעצט אויף איר מיר . איז אריין
גיגאנגן איר מויד . האט ער איר גינזיזן דיא ברוב
ונאש דיא זונה האט צו אים גישקט . זיא האט דאש
דער ציילט דער זונה . האט זיא אים גיהייסן אריין
קופן . אונ זיא האט אויש גיגעט זיפן בעטן פון
אייטיל וילבר . אונ נאך איין בעט פון אייטיל גאקד .
אונ בייא אימלכון בעט איז גינען אזלברגר לייטר .
אונ בייא דעם גילדניג בעט אגילברגר לייטר . זיא איז
ארום גיגאנגן אונ האט זיך גיזעצט אויפן גילדנעם
בעט . אונ ער האט זיך גיזעצט אקגן איר אין דעם
קופן זייע פיר ציצית אונ שלאגן . אים אויף זיין פנים
אזוי גייט ער אראפ אונ זעצט זיך אויף דער ערד . גייט
זיא אויך אראפ אונ זעצט זיך לעפן אים . אונ פרענט
אים ונאש פאר איין אום ווערדיקייט האטשט גיפונן אין
מיר . דאש דוא ווילסט בייא מיר ניט ליגען . דא
שווערט ער איר אויך האב קיין מאל קיין זענדין
מענטשן ניט גיזעהן פון דיר . נאר אויך וועל דיר זאגן
ווארום אויך וויל בייא דיר ניט ליגען . נאש האט אונ
גיגעבן דיא מצוה פון ציצית שטייט דער בייא זווייא
מאל אנו ה' אלהיכם דאש בטייט אזוי וויא אויך שטיקראף
דעם ונאש אכט ניט די מצוה . אזוי אויך גיב אויך שכר
דעם ונאש אכט זיא דיא מצוה . אונ אצנד זייגן מיר
אקנין גיקופן אלע פיר ציצית . אז וויא פיר עדות ונאש
וועלן עדות זאגן דאש אויך מוא מיט דער דיא עבירה .
דרום בון אויך פון דיר אנועק גיגאנגען . אויך וועל
לאזן פאר פאלן דיא פיר הונדערט גילדן . אונ וויל מיט

דיר גיט זינדען . דא זאגט זיא איך וועל דיר גיט
 ארעק לאזן ביו דוא זאלשט מיר אויף שרייבן ווי דו
 הייסט אונ פון וואגן . דוא ביסט . אונ צו וועלן רבי
 גייסט אין בית המדרש אריין . ער האט איר דאש
 אלץ אויף גישריבן . אונ לאזט איר דאש געלט אונ
 גייט אהיים . אזו באלד איז די זונה גינאנגען אונ האט
 צו טיילט איר געלט אויף דרייא תלמים . איין שליש
 האט זיא אפ גיגעבן דעם מלך וואיט זיא האט דארטין
 גיוואונט . איין שליש דיא ארבע לייט . אונ איין שליש
 האט זיא מיט זיך גינעבן . אונ זיא איז גיקוסן פר רבי
 חנא אונ זאגט זיא מיד מגייר . איך וויל ווערן איין
 יודע . זאגט ער צו איר מאטיר האסטו גיגעבן זיינע
 אויגן אויף איין בחר . דאש דוא האסט לוסט צו אים
 אונ ביסט זיין אים גילעגן דרום ווילסטו זיך מגייר
 זיין . זאגט זיא זיין מיין ליב רבי אזו אונ אזו איז דיא
 מעשה גינען . אונ זיא ווייזט אים דיא בריב וואש דר
 מענטש האט איר גיגעבן . דא זאגט רבי הייא צו דעם
 זעלבען מאן אונעו דר זעלביג פרויא גייט אונ געסט
 זיך בנאדר . אונ איר זאלט האבן מל . אונ ברכה
 בנאדר . אונ די בעט וואש איר האט דרויף גיוואלט
 ליגן באיסור ליגט אונדר בהיקר דעם שכר האשטו
 בקוסן אויף דער וועלט אונ דעם רעכטן שכר וועסטו
 האבן אויף יענר וועלט . דער האט גאר קיין שיעור
 גיט . דרום זאל אימליכר גיוואריגט זיין אין דיא מצוה
 פון ציצית אונ זאל זיין בודק זיין פר דר ברכה אויב
 עש ויגין גאנץ אלע אכט פערדים . וזקט היישט
 עש אברכה לבטלה :

אונ ווען איינר וויל אן טאן זיינע ציצית באלד וויא
 ער שטייט אויף פון זיין בעט . דאש ער וויל גיט
 זיין מיר איילין אן ציצית זאל ער זיין אן טאן אן
 אברכה . אונ נאך דעם וואשן זאל ער זיין בודק זיין
 אונ זאל מאכט דיא ברכה . אונ ווען ער גייט אין שול
 אריין אונ טוט אן דעם טלית דארף ער נאך אמאל
 אברכה מאכט . אדר ער זאל אין דר היים קיין ברכה
 גיט מאכט . נאר ער זאל אין זין האבן יוצא צו זיין
 מיט דער ברכה פון טלית אויף פיידע . אזו אויך ווען
 איינר טוט אן דורך אגאנר צעהן קליידר מיט ציצית

זאל ער מאכט איין ברכה אבר אלע . אבר אז ער טוט
 זיין גיט אן דורך אגאנר . אדר ער פטר אכט זיך נאך
 דער ברכה נאך קליידר אן צו טאן . דארף ער איבן די
 איפרגע איבן גייאס אברכה מאכט אויך אום שבת אונ
 יום טוב איז גוט מיזאל אויף אימלכן בוזנדר אברכה
 מאכט ידען אינדי טעג איז גוט מיזאל פיל ברכות מאכט .
 רבי אלעזר זאגט דער וואש האט זיין זיך ציצית
 אונ תפילין . אונ מזוזות אין זיינע טיגן . דאש
 זיינן דריי גישווינדע קעסטליכע אונ גרושע מצות . דר
 קיסט גיט באלד צו קיין עבירה דען דער יצר הרע
 האט קיין מאכט גיט אין דעם מענטשין ווש איז ארום
 גינעגילט מיט מצות . רבי זאגט דר וואש טוט אן דעם
 טלית אונ לייגט תפילין אין זיינע קריאת שמע מיט
 פונה איז ער פאר זיכרט אז ער איז איין פן עולם
 הבא . איין זאגט איך בין אים ערב אז דאש גיהנם
 וועט גיט שולט זיין אין אים . רב פא זאגט איך בין אים
 ערב דאש הקב"ה איז אים מוחל אלע זיינע עבירות
 דריבן . דרום ווייל דיא רבנים זיינן אזו ערב זאל
 אימליכר גיוואריגט זיין צו לייגן טלית אונ תפילין
 מיט פונה . אונ זאל אויך פכווין זיין דאש מיר זיינן
 דאש פאלק פון הקב"ה . אונ מיר וועלן מראגין אויף
 זיך זיין חותם . אונ דער מיט געמין מיר אויף זיך דעם
 נאך פון זיינע מצות . צו טאן זיין מיטן גאנצן הארצן
 אונ לייב . אימליכר זאל גיוואריגט זיין צו זיין אין שול
 פון דיא ערשטע צעהן דען דיא חכמים זאגן אז דער
 זעלביגער מענטש פוקט אזו פיל שכר ווי פיל דאש
 גאנצע קהל . דיא צייט וואש מען מעג שוין אברכה
 מאכט איבן דיא ציצית איז ווען מיקען דער קעגן
 צווישן זייס אונ פלא . אבר דער וואש טוט אן דעם
 אריבע כפות פריער פאר ער קיין ברכה גיט מאכט . נאר
 אז עש קיסט דיא צייט זאל ער בודק זיין דיא ציצית
 אונ זאל אברכה מאכט . אדר ער זאל אן טאן אגאנדר
 קלייד מיט ציצית אונ זאל אין זין האבן יוצא זיין
 מיט דער ברכה אויף יענים אויך . אונ דיא צייט וואש
 טען מעג שוין אברכה מאכט איבן דיא תפילין איז
 ווען עש איז שוין אזו טאג דאש ער דער קענט פיר
 איילין זייט דאש פנים פון זיין חקר וואש איז גיט
 גיווינמליך

ג' ויחייב קולך ביי אים . אָבֵר פְּרִיעַר נִימֵי אָבֵר וְעַן אֵינֶר
 וויל אַרזיש גיין אין פֿעלד אַרײַן פֿאַר טאַג זאַל ער זײ
 לײַגן אָן אַבְרָכָה . אונז אַז עשׂ ווערט טאַג זאַל ער
 גרײַפֿן אין זײַא אונז זאַל אַבְרָכָה מאַבין . אָבֵר הַאֲמִשִּׁי
 ער אױז אין פֿעלד זאַרף . ער די תּפִּילִין רײַן האַלמײַן
 דאַש ער זאַל הױ נײַט מִטְמֵיִן זײַן אונז אױף כּל זמן ער
 האַט די תּפִּילִין אױף זײַך מוז ער זײַא אין זײַן האַפֿן .
 אױף טאַר ער אין זײַא נײַט רײַדן קײַן דְּבָרִים בְּטִלִּים .
 גלײַך ווײַא ער גײַט אין זײַא אין שׁוֹל . ווײַל ער האַט
 אױף זײַך דַּעַם שׁם תּהִלָּה אונז דיא לײַט וואַש גײַאן אַזו
 אַהײַם מײַט מלִּיל אונז תּפִּילִין . אָדֵר זײַא שְׂפִאצִּירֵן זײַך
 אין זײַ . אונז רײַדן פֿאַמִּשְׁטֵיִן אונז דְּבָרִים בְּטִלִּים אָדֵר
 אפֿילו ווײַעַרע עַפְסָיִם . דיא וועלן בְּרָצִי עוֹנֵשׁ לײַדן
 אײַם הַדִּין . אַמײַל לײַט לײַגן די תּפִּילִין אין דַּעַר הַיָּם
 אײַדֵר זײַ גײַאן אין שׁוֹל אַרײַן . כְּדִי דאַש זײַ זאַלן אַרום
 גרײַגלִט זײַן מײַט כְּדִי גרױשע מַצּוֹת צִיצִית אונז תּפִּילִין
 אונז מוֹתֵה . עשׂ אױז ווײַעַר נײַט ווער עשׂקען דאַש טאַן
 אָבֵר דיא לײַט וואַש גײַאן אַנױעק אין שׁוֹל אַרײַן נאָך
 פֿאַר טאַג קענען זײַא דאַש נײַט טאַן :

אַמײַל לײַט לײַגן רײַא תּפִּילִין פֿאַר כּוֹד שׂאמֵר אַמײַל
 פֿאַר קמוֹת . אַמײַל צו עוֹשׂת יִשְׂרָאֵל בַּחֲסָדָה
 אײַטלֵכֵר האַט זײַך זײַן כּוֹנֵה אונז עשׂ אױז אַלץ נײַט . אונז
 אײַטלֵכֵר כּעֲנִיטֵשׁ זאַל לױפֿן אין שׁוֹל אַרײַן גרױוּנֵד .
 אונז פֿון דַּר שׁוֹל זאַל ער גײַן פֿאַטעלִיך אונז בְּשַׁעַת עַר
 גײַט אַרײַן אין שׁוֹל אַרײַן זאַל ער אַרײַן גײַן וועדלײַך
 צווייט מײַכן בְּרִיט . אָדֵר ער זאַל וואַרמײַן אַזוֹ לֵאמֹר כִּי
 ער וואַלט גִּקְעֵנֵט צווייט מײַכן בְּרִיט . דַּעַר נאָך זאַל
 ער זײַך בְּנֵק . אונז זאַל גײַט טאַן כִּי ער זַעֲצֵט זײַך
 אַנְדֵר . אונז ווײַא בַּאֲלֵךְ ער זַעֲצֵט זײַך זאַל ער זײַך
 בַּדַּעֲקֵען ווער בײַן אײַך . פֿון וואַנען בײַן אײַך אַרזיש
 גִּקְסֵן אונז וואוֹ אַהֲרֵן וועל אײַך גײַן ווײַא קאַן אײַך אױף
 הַיַּיִבִּין מײַן פֿנים קענען דַּעַם גרױסן הער וואַש אײַך האַב
 קענען אײַם גרױנֵדִיגט אונז האַב אײַם אױפֿט דַּעַר ווײַדֵר
 גִּטאַן דאָך פֿון זײַנע גרױשע גִּטאַד אונז פֿאַרײַם
 הַרְצִיקײַט וואַש ער טוט מײַט זײַנע לײַט . רַעַר מײַט
 קום אײַך זײַדֵר כּעֲנִיטֵשׁ תּפִּילָה טאַן פֿאַר דַּעַם מְלִךְ
 מְלִכֵי הַמַּלְבּוּשׁ הַקִּבְ"ה . דַּעַר נאָך זאַל ער אױף שְׂמײַן

אונז זאַל זאַנץ מה טובו אונז זאַל זאַנץ אַלע דיא בְּרָכוֹת
 נאָך אַנאַנד ווײַא זײַא שְׂמײַאן פֿאַר אײַם . אונז קמוֹת
 אונז אײַדֵר אונז בְּרוּךְ שְׂאָמֵר מוֹמֵד לַתּוֹרָה . אַשֶׁר הִלְלֵהוּ
 ויבְרַךְ הוּא וישׁע . וְשִׁתְּבַח אונז פֿרכוֹ אונז קְרִיאַת שְׁמֵיִךְ
 אונז אַמֵּת וְנִצְיָב . אונז שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה . אונז מײַט זַעֲזֵן אונז
 שְׂמײַאן שְׂמײַט שׁוֹיִן אײַפֿן :

דיא צײַט פֿון דַּעַר תּפִּילָה פֿון שַׁחֲרִית אײַר זײַט עַם
 ווערט טאַג כִּי דרײַא שְׁעָה אױפֿן טאַג . דאַש
 אױז דיא רַעֲכָמֵע צײַט אָבֵר דַּעַר עֵינֵךְ מַצִּית אײַז אַזו
 ווי די פֿרומע לײַט האַפֿן גִּטאַן אין גרױשלים . דאַש זײַ
 האַפֿן אָן גרױוּנֵד קְרִיאַת שְׁמֵע אײַדֵר די זון אין אױף
 גִּטאַנען אונז האַפֿן בַּאֲלֵךְ אָן גרױוּנֵד שְׂמִיחָה עֶשְׂרֵה . זײַ
 זײַנען גײַווען חֲכָמִים אונז האַפֿן גִּקְעֵנֵט מְרַעֲפִין דיא
 זַעֲלָבִינֵע רַנֵּע . אָבֵר מײַר ווײַסן נײַט די חֲכָמָה . דרום
 אױז די צײַט כִּי דרײַ שְׁעָה אױפֿן טאַג . אונז אױב ער
 האַט נײַט גִּקְעֵנֵט דאוּנֵען אין די ערשטע דרײַ שְׁעָה
 האַפֿן אײַם דיא חֲכָמִים גִּנְעֵפִין נאָך אַשְׁעָה צײַט כִּי
 פִּיר שְׁעָה אױפֿן טאַג . אָבֵר דַּעַר וואַש דאוּנֵט דַּר
 נאָך אױז די צײַט פֿאַר ווײַט . אונז ער גַּעֲטֵט אַזוֹ אײַן
 גרױסען שְׁכַר ווי דַּעַר וואַש דאוּנֵט אין דַּעַר צײַט .
 אָבֵר דַּעַר וואַש פֿאַר ווײַט דיא תּפִּילָת שַׁחֲרִית כִּי
 נאָך מײַטאַג . דא מוז ער צו מְנַחֵם צוויי מאל דאוּנֵט .
 קײַן מַעֲנִיטֵשׁ טאַר נײַט גײַן צווא זײַן חֲכָר אײַם אָפֿ צווא
 גַעֲבִין אַגוּט מַאֲרֵגֵן אײַדֵר ער האַט זײַן תּפִּילָה גִּטאַן
 פֿאַר הַקְּב"ה . אָבֵר אַז ער פֿאַנענֵט אײַם אױף דַּעַר
 נאָס טאַג ער אײַם וואוּל זאַנען אַנזט מַאֲרֵגֵן . ווײַל ער
 פֿלײַסט זײַך נײַט צווא גײַן צווא אײַם אַהײַם . אױף טאַר
 קײַנעַר קײַן שׁוֹם בִּיסֵען נײַט עַסִּין אונז מְרַגְקֵען פֿאַרן
 דאוּנֵען . אָבֵר וואַשער פֿענע ער זײַא מְרַגְקֵען אױב
 ער ווײַל נאָר אַמְרוּנֵק :

ווען אײַנֵר קוֹמֵט שְׂפָעַט אין שׁוֹל אַרײַן אַז דאַש קַחַל
 הַאֲלִמִּין שׁוֹיִן אין מײַסן דאוּנֵט . אונז ער אײַז דאָך
 מְחַוִּיב צו דאוּנֵען בְּקַחַל דאַש זײַן תּפִּילָה זאַל בַּעֲסֵךְ
 מְקוֹבֵל זײַן ווי זאַל ער טאַן זאַל ער אָן הַיַּיִבִּין פֿאַרײַט
 אונז זאַל אײַבֵר הַיַּיִבִּין אײַהוּ . אונז זאַל ווײַטער דאוּנֵען
 בְּקַחַל כְּסִדְרֵי אונז נאָך דַּעַם דאוּנֵט זאַל ער זאַנז אײַהוּ .
 אונז אױב ער קוֹמֵט אָן נאָך שְׂפָעַטער זאַל ער הַרִיז אױף

איבר

איבער היפין. און ווען ער קומט אן נאך שפעטער זאל ער אן הייבן פון ברוך שאמר. קומט ער אבער אן אז דאש קהל זאגן פרכו. זאל ער מיט זיין דאוונען כסדר. דער נאך זאל ער אן הייבן פארניט. אבער ברכת התורה דארף ער שוין גיט זאגן. ווייל ער האט שוין יוצא געווען מיט ברכת אהבה רבה. דאש זיא איז אויך אברכה אויף דער תורה. און אויך ברוך שאמר און ישבח זאל ער זאגן דיא ברכה אן איין שם דאש ער זאל זאגן ברוך מלך מהולל בתשבות און צוא ושתפח ברוך אל מלך גדול בתשבות כו. אבר די אפרניגע ברכות דארף ער זיא זאגן :

דיא גמרא זאגט אין פרק אין עמודין דאש קיינער טאר זיך גיט שטעלן שמונה עשרה ווען ער האט גירעט רייד אפילו דברי תורה סיידן. ער מאכט זיך פריער אזוימער מחשבה. מביש דורך אייטל גילעכער חו. דאש הייסט קרות ראש. גייערט דורך גרויש כוונת. ער זאל זיך גידיינקען פאר וועמען ער שטעלט זיך צו היידן זיינע רייד דרום האט מען מתקן געווען מען זאל פריער דאוונען ברוך שאמר און הללויות און ושתפח און קריאת שמע כדי אז דער מענטש וועט קומען אן צו הייבן שמונה עשרה וועט ער שוין זיין אין אזוימער כוונת דרום די ערשטע חס דים און צדיקים און אנדרע גוטע לויט פון פאר צייטן פלעגן זאמען איין שעה איידער זיי האבן אן גיהויבן שמונה עשרה דאש זיי האבן פון זך אראפ גיווארפן דיא אנדרע מחשבות. און האבן אן גיהויבן שמונה עשרה גיפלייסט מיט גרויש כוונת. ווען מען האט אפילו פיער גילייגט אויף זייער לייב בשעת שמונה עשרה האבן זיי אויך גיט גיפליט. און דיא גמרא בריינגט אויך דרויף פיל מעשיות דאש ער זיינן געווען פיל צדיקים און חסידים וואש איז זיי צוא גיקומען פיל סגנות בשעת שמונה עשרה. און זיין האבן גיט פסוק געווען. אימליכער איז מחוייב זיינע פיס גלייך צו האלטן בשעת שמונה עשרה. אזו וויא דיא מלאכים שטייען. ווי דער פסוק זאגט ונגלהם רגל ישרה. דיא מלאכים שטייען גלייך גיפלייסט מיט זייערע פיס. און זאל אום קערן זיין פנים צו דער וואנט פון מזרח אזו ווי דער פסוק זאגט

ויסב חוקיהו פניו אל הקיר תוקריו האט אום גיקערט זיין פנים צו דער וואנט און האט תפלה גיטאן. און אפילו ער שטייט ביי אנאנדער זייט גיט בייא מזרח זאל ער דאך אום קערן זיין פנים צוא דער וואנט :

אויך זאל מען צו האלטן דיא אויגן בשעת קריאת שמע און שמונה עשרה כדי זיי זאלן גיט קוקן בשעת דאוונען אויף קיין שום נאך וואש איז סבמל זייער כוונת. און אויך אז דער חזן זאגט דיא הייבט שמונה עשרה זאל ער אויך אום קערן זיין פנים צוא דער וואנט פון מזרח און אפילו די לויט וואש האבן שטעט זאלן אויך אום קערן דאש פנים צו דר וואנט דאש זיי זאלן גיט זעהן וואש עש טוט זיך אין זייערע פיר איילין. און סיי ער זיצט סיי ער שטייט טאר ער גיט קוקן וואש עש טוט זיך אין זיינע פיר איילין. אימליכער איז מחוייב צו האלטן זיינע אויגן אראפ און דאש הארץ ארום צוא הקביה. און ער טאר גיט קוקן אויף דר וואנט אפילו זי איז אין זיינע פיר איילין ווען ער איז אויף אזו איין ארט דש ער ווייס גיט וואו מזרח איז. זאל ער זיך שטעלן וואו אים דוכט זיך צום בעקמן. און זאל זיין הארץ האפן צו הקביה אימליכן זאל זיך דוכמן. ער רעט מיט הקביה. אזוא וועט אים געדאן אן האפן איין מזרח און פחד. און זאל גידיינקען מיט וועמען ער רעט און פאר וועמען ער שטייט עש טאר קיינער גיט אויש שפייגען אין מיטן שמונה עשרה און ווען ער קומט אים אן שפייאכץ אין זיין מויל זאל ער שפייגען אין איין טוך. און אויב גיט זאל ער אום קערן זיין פנים הימער זיך צו דער לינקער זייט און זאל אויש שפייגען. אבער גיט אויף זיין רעכטע זייט. מביש דאש פר זיך. און זאל איין וויילע שטייל שווינגן פארן שפייגען און נאך דעם שפייגען. דאש ער זאל דיא צייט קיין שם גיט זאגן חיו. דען עש איז גלייך אזו ווי איינר רעט מיט איין שר און שפייט אים אין זיין פנים :

ווען איינער דאוונט פארן קהל איז עש אויך איין איסור און אפילו ווען איינער דאוונט אין דער היים זאל ער זיך פלייסן צו דאוונען אין דר זעלביגער צייט וואש דאש קהל דאוונען דען דעקאאלט איז זיין חפלה

תפלה מער אן גנומען און באוויליגט פאר השיי אונא
 ווי דער פסוק זאגט וואו תפלה לך ה' עת רצון דוד המלך
 זאגט איד מוא מיין תפלה צו דיר גאט אין דער צייט
 אז דאש קהל טוען זייער תפלה דען די זעלפליגע צייט
 איז די תפלה אן גנומען און באוויליגט פו דיר גאט
 אימליכער איז קהוב צוא זעהען ער זאל האבין איין
 שטאט אין שול גיט היינט זאל ער דאוונען אויף דר
 שטאט און מארגן אויף אנאנדער שטאט רב הנא
 זאגט ווער עש האט איין שטאט צו זיין תפלה איז דר
 גאט פון אברהם אין זיין הילף:

אימליכער איז קהוב צו האבין באוונדרע קליידער
 צום דאוונען דאש זיין זאלין ביין זיין
 די צדיקים און חסידים און אנדערע גרוישע לייט זינן
 זייער גוהר דרינען ער זאל שטיין בשעת דאוונען אזו
 ווי איין קנעכט שטייט פאר זיין הערין און אזו וריא
 איינער שטייט פאר אטלך אדער פאר איין שר און
 האט פאר אים אזו איין משפט וואש רירט אן אין זיין
 גוף און געלט ער זאל שטיין מיט זיינע אויגן אראפ
 און זיין הארץ ארוף צו השיי זיינע הענט אפן הארץ
 דיא ליגעקע האנט אין דער רעכטער און זיין קאפ זאל
 זיין איין גיבוזיגן גיט מיט גאנה אימליכער איז קהוב צו
 צו דעקן זיין קאפ גיט צו זיין מיטן הוילין קאפ און
 אויך ארום צו גארטלען זיך מיט איין גארטעל דאש
 ער זאל מאכין אצווישן שייד צווישן זיין הארץ און
 די ערוה דאש זיין הארץ זאל גיט זעהן דיא ערוה
 און זונקט טאר ער קיין שם גיט זאגן אויך זאל זיך
 אימליכער וואל ביין מאכין פארין דאוונען ער זאל
 זיך פרייער אויש הוסטין און אויש שנייזין דעם נאז
 ווען אייגעם בייסן אום פלייט בשעת דאוונען טאר
 ער זיין גיט אראפ נעמען מיט די הענט גאר דורך
 אמבלוש ווען איינס פאלט אראפ זיין מאגטיל אדר
 זיין מלית בשעת דאוונען זאל ער גיט מפקסין זיין די
 פונגה אים אן צו טאן גאר ער זאל ווייטער דאוונען
 דען דער וואש דאוויגט מיט פונגה זאגט אויף אים דר
 פסוק חכין לכם הקטיב אונר די וואש פרייטין אן זייערע
 הערצן בשעת דאוונען פו נעמט הקביה זייער תפלה
 און אויב גיט ווערט זיין תפלה גיט דער הערט און

וויא דער פסוק זאגט כפיו ובשפתיו ככדויו ולבם רחוק ממני
 ותרו וראתם אותי מצות אנשים מלומדה קימי זייער מויל און
 לעפצין הערליכן זיי מיך און זייער הארץ איז ווייט פון
 מיר און זייער פארקט פו מיר איז נאר אזו וויא איינער
 טוט זיין גויינטליכקייט פלוכט דש מינימט מען אן פונגה
 אויך זאגט דער פסוק קרוב אתה נפישם ורחוק מכל ותים זיין
 זייננאדענט מיט זייער מויל און ווייט מיט זייער גראנקן
 אויך זאגט דער פסוק ופחותו נפישם ובלשונם יכובו לו ולבו
 לא נמו עמו זיי ריידין אים איבער מיט זייער מויל און
 זייער צונג לייקענען זיי גאר צוא אנאנדער מחשבה
 דען זיין הארץ איז גיט אן גיריכט צוא הקביה אויך
 זאגט דער פסוק גאט ביה זאגט ולא אותי קראת יעקב
 גיט מיך האכטו גירופין יעקב דאש מינימט מען דיא
 ישראל דאש זייער פונגה איז גיט צו גאט:

גוא זעהן מיר דאך אז דער וואש טוט תפלה אן פונגה
 ווערט זי גיט דר הערט אונ ווען ער קען קיין פונגה גיט
 האבין איז בעקר ער זאל נאר גיט דאוונען דען תפלה אן
 פונגה איז אזו וויא אנה אן אנשמה אמיל זאגן ווער עש
 האט גראוונט אן פונגה דארף ער איבער נאיים דאוונן און
 אמיל זאגן וואש וועט עש אים העלפין ער וועט דאך
 דאש אנדרו מאל אויך קיין פונגה גיט האבין אזו איז דאך
 עש נאך אנדערע עברה דרום האבין די חקמים מבטל
 גיווען די נאך סאמר וועט ער דאש אנדרע מאל אויך גיט
 מכוין זיין אבר ווען ער האט גיט מכוין גיווען אין דיא
 ערשטי דריי ברכות דארף ער זיי נאך אפאל זאגן מיט
 פונגה אבר אמיל זאגן אז אפילו די ערשטי דריי ברכות
 זאל מען אויך נאך אפאל גיט דאוונען גו קענט איר
 וואל פו שטיין ווי גרויש די עברה איז דר פון אויבן איז
 אויך פיל גישייבן דר פון אויך איז אימליכר קהוב דיא
 ווערט שארף ארויש צו ריידן מיט די לעפצין דש דיא
 אויערין זאלן הערן וואש דש מויל רעם אבר ער זאל חיו
 גיט הויף שרייען דען ער איז חיו מוסט אמנה דאש ער
 גלויבט גיט דאש הקביה דר הערט דיא תפלה וואש מען
 דאוונט שטילר הייד:

ווען איינער איז אזו שיכור דש ער וואלט שוין גיט גטארט
 ריידן פו איין מלה טאר ער גיט דאוונן און ווען
 ער דאוויגט יוא איז זיין תפלה אום ווערדיג פלוכר הקביה

אין מקום ויין תפלה נאר ער זאל ווארמן ביז ער
 גיבט און ויה אויש דער גאך זאל ער דאוונן אָבֶר אפילו
 אז ער האט גיבט און בשעת שפירות הויסט עש אויה
 אין תפלה ראש ער דארף גיט נאך אמאל דאוונן אָבֶר
 ארעכטער שיפור אין ויין תפלה נאר גיט ער מוז נאך
 אמאל דאוונן ווען איינער האט פר זאמט די צייט פון
 שמונה עשרה זאל ער בצאלן צו דר אנדער תפלה וואש
 ער דאוונט דר נאך אז ווי עש וועט בשיידן ונערן אויה
 טאר קיינער גיט ויצן אין חקרש פיר איילן בשעת דער
 חבר שמיים שמונה עשרה אפילו ער דאוונט אויה
 ווען איינער האט שוין גיבט און שמונה עשרה און קומט
 אין שול אריין בשעת ראש קהל דאוונן שמונה עשרה
 אויב ער קען עפס מחדש ויין אין ויין תפלה וואש ער
 האט עש פריער גיט מתפלל גיווען למשל ער וויל זאגן
 אין יי רצונו פאר אַבְרָהָמֵן און דר ברכה פון רפאנו יאָדֶר
 וידיו אין דר ברכה סלה לנו אָדֶר עפֿים אַנְאָדֶר חידוש
 אָדֶר ער האט פריער גיבט און פונעם מעג ער נאך
 אמאל דאוונן מיט קהל און וונקט גיט און וואש ער
 זאל מכנין ויין בשעת שמונה עשרה און פריער און דר
 נאך שמיים שוין אויבן קיינער זאל ויך גיט איבך געמען
 מיט ויין תורה און מעשים טובים אודר מיט ויין פונעם
 ראש ער וועט זאגן דריבן איז ראי ויין תפלה און גיבט מען
 ווערן דען ער טאכט נאך ויין תפלה צו איין עבירה חס
 ושלום נאר ער זאל תפלה טאן ווייל השי' איז איין רחמן
 און דער בארימט ויך איבך די וואש רופן אים מיט אָמֶת
 נון וועל איך שרייבן וויא מען מעג מחדש ויין אין
 שמונה עשרה און וויא מען טאר גיט אין דיא
 ערשטע און אין די הינטערשטע דריי ברכות טאר קיין
 יחיד גיט מחדש ויין אָבֶר אין די מיטלסטע דריי צו
 מען מען זאל מחדש ויין ווען איינער וויל מתפלל ויין
 גאט זאל אים געבין ער זאל קענן לערנען ער זאל האבן
 אנט הארץ זאל ער זאגן ויין יי רצונו אין דער ברכה
 פון אַתָּה חַיִּינִי ווען איינער וויל מתפלל ויין דער יצו
 הרע זאל אים גיט אפ ריידן פון תשובה זאל ער זאגן
 ויין יי רצונו אין דער ברכה פון השינו וויל ער זאגן
 וידיו זאל ער זאגן אין דר ברכה פון סלה לנו וויל ער
 מתפלל ויין פאר אַבְרָהָמֵן זאל ער זאגן ויין יי רצונו

אין רפאנו וויל ער מתפלל ויין אויף פונקט און שפייז
 זאל ער זאגן ויין יי רצונו אין בר עלינו אמיל זאגן
 אין דער ברכה פון ראה נא בענינו אין דער ברכה פון
 שמע קולנו מעג ער מתפלל ויין וואש ער וויל דען זאל
 איז דער כלל פון אלע ברכות ווי ער זאל ויך בוקין
 אין שמונה עשרה שמיים אויבן אין הלכות בית הכנסת
 ווען איינער האט ויך מוזה גווען אין שמונה עשרה אין
 די ערשטע דריי ברכות מוז ער נאך אמאל אָן
 הייבן פון אָן הייב האט ער ויך מוזה גווען אין די
 הינטערשטע דריי ברכות דארף ער ויך אום קערן צו
 רצה אָבֶר אז ער האט ויך מוזה גווען אין דיא
 מיטעלסטע ברכות זאל ער ויך אום קערן צו דר ברכה
 וואש ער האט ויך מוזה גווען ווען איינער האט
 גיבט מיט הרה אום וזמער זאל ער נאך אמאל אָן
 הייבן פון אַתָּה גבור אָבֶר אז ער האט שוין אויש
 גילאזן דיא ברכה פון מחיה מתים מוז ער אָן הייבן פון
 אָן הייב אזא איז אויך דער דין אז ער האט פאר
 געסין צוא זאגן מיט הרה אום ווינער אָבֶר אז ער
 האט פאר געסין צוא זאגן טל וכשר איז אַנְאָדֶר דין
 דער מאנט ער ויך פאר רצה זאל ער עש זאגן אין
 דער ברכה שמע קולנו דער מאנט ער ויך אָבֶר נאך
 רצה אפילו פאר עושה שלום זאל ער ויך אום קערן צו
 בר עלינו אָבֶר אז ער דער מאנט ויך אז ער איז שוין
 אויש גיבט אָנֶען עושה שלום מוז ער ויך אָן הייבן פון
 אָן הייב און מוז דאוונען איבך גייעס סס נח עשרת
 ווען איינער האט פאר געסין צו זאגן געלה ויבא אום
 ראש הדרש אָדֶר חול המועד איז דר דין אזו האט
 ער פר געסין צו שחרית אָדֶר צו מנחה דארף ער נאך
 אמאל דאוונען שיע אָבֶר גיט צו מעריב און ווען
 ער דער מאנט ויך פאר עושה שלום זאל ער אָן הייבן
 פון רצה און ווען איינער האט פאר געסין צו זאגן
 על הנסים אום הנוכה אָדֶר פריש דארף ער ויך גיט אום
 קערן ווען איינער האט גיבט די וואכערנע שמונה
 עשרה אום שבת און האט ויך דער מאנט אין מיטן
 אַבְרָהָם זאל ער נוסר ויין דיא ברכה און זאל אָן
 הייבן פון שבת דער נאך זאל ער זאגן רצה ביו
 סוף דא וועל איך באשיידן ווען איינער האט פאר
 זאמט זא א

זאמט איין תפלה ווי זאל ער טאן :

ווען איינער האט פון געסן צו דאוונען מנחה אדר ער איז גינען איין אונטן און האט נישט געקענט דאוונען דארף ער דאוונען צו מעריב צוויי מאל שמונה עשרה דאש נאך מעריב זאל ער אן הייבן אשרי און דאוונען מנחה האט ער פון געסן דאוונען מעריב זאל ער דאוונען שחרית צוויי מאל שמונה עשרה האט ער פון געסן צו דאוונען שחרית זאל ער דאוונען צווא מנחה צוויי מאל שמונה עשרה אפר די תפלה פון דר ועלפניך צייט זאל ער פריער דאבן דער נאך דאש בצאלונג דען ער קען נישט בצאלן קיין אלטין חוב איינער ער בצאלט דעם נייאם חוב און ווען ער האט פאר געסן צו דאוונען מנחה אום ערב שבת זאל ער דאוונען צו מעריב צוויי שמונה עשרה פון שבת דעסט גלייבן אז ער האט פון געסן מנחה פון שבת זאל ער דאוונען מוצאי שבת צוויי וואכנדיג שמונה עשרה אפר ער דארף נישט זאגן אחה חונתו אין דער אנדער שמונה עשרה און אויב ער האט זיך געזאגט אין בירי איז ער אויך יוצא אפר אז ער האט אין דער ערשטער נישט געזאגט און אין דער אנדער יא גוא וויל ער דאך האבן די ערשטע פון מנחה און די אנדער פון מעריב דרום איז ער נישט יוצא און מוז נאך אקאל דאבן איין שמונה עשרה פון מנחה און ווען איינער וויל באצאלן איין שמונה עשרה מיט דעם דאש ער וועט צו הערן דעם חזן איז נאך זאגן ווארט בייא ווארט איז ער אויך יוצא נאר ער זאל זעהן נישט צו פאר הערן קיין שום ווארט און זאל נאך זאגן אמן אויף אימליכער ברכה און אויב נישט איז ער נישט יוצא אזוי איז אויך דער דין מיט זעלה ויבא און וואו איז דאש גירעט אז ער העלפט בצאלן נאך אשמונה עשרה דאש איז נאר אז ער האט פון געסן אדר ער איז גינען איין אונטן דאש ער האט גיהאט אמשפט פאר איין שר און האט נישט צייט גיהאט אדר ער האט אים זיך גיטראפן איין סנה אדר ער האט גימינט ער איז נאך פרי איד וועל נאך צייט האבן צו דאוונען אפר ער דער וואש האט גיבויין פאר זאמט דא צייט אויף אים זאגט דער פסיק מעט לא יוכל לתקן דער פאר קריקמער קען נישט

באצאלן אפר פון דעסט וועגן אז ער וויל נאך אפאל דאוונען בתורת נדבה נישט בתורת חובה מאג ער דאוונען און דארף נאר נישט מחדש זיין און ווי ער זאל זאגן אמן שמיט שוין אויבן אביסל דער פון :

די חכמים זאגן ער איז מער מנחה דער וואש זאמט נאך אמן פון דעם וואש זאמט דא ברכה דען דער וואש זאמט די ברכה איז גלייך אזויא ווי איינער דער ציילט עפעס אדר ער ווייזט איין שטר אן עדות אזו קאן זיין אז עס איז איין שטר אפר ער אז ער האט עדות דרויף מאבין זייא אים פאר איין ווארהאפטניגן מענטשין אזוי אויך דער וואש זאמט נאך אמן איז גלייך אזו וויא איין עדות נון ווען יא ער איז אזוי איין גרייסע זאך דרום זאל אימליכער גינארניט זיין דרינגן אז וויא איד וועל דא פארשיידן אימליכער איז מחדש נאך צו זאגן אמן מיט גרויס פונת דאש ער זאל גלייבן אין דער ברכה וואש דער חזן זאמט אז ער איז אזו גינען און ער וועט אזו זיין און זאל אזויא לאנג מאריד זיין מיטן אמן ביז ער זאל דאש סבוכן זיין נישט מער און נישט ווינצגער די גמרא זאמט ווער ער זאמט נאך אמן מיט דער גאנצער פונת אפילו ער איז אויף אים גינער גינארנין ביזו חס ושלום פאר זיבעציג יאר איז ער ער דער מיט סבמל ער איז פאר האנדין פיל פונות אויף דעם אלעם וואש שמיט דא אפר דאש איז די זיקר פונת וואש דער מענטש זאל האבן בשעת ער זאמט אמן דרום זאמט די גמרא ער זאל קיינער נישט זאגן קיין אמן חסיה דאש האט אין זיך צוויי מייטשן דאש ער זאל נישט זאגן מיט איין פתח אמן אדר אמן נאר ער זאל זאגן אמן נאך איין מייטש איין חסיה פאר צוקן דאש ער זאמט אמן איידער יענער זאמט אויף די ברכה דרום זאמט בן עזאי ווער ער זאמט איין אמן חסיה ווערן פאר צוקט זינע יארין חזן דער נאך זאמט דא גמרא ווער ער זאמט איין אמן חסיה איילינג און פון צוקט אן פונת ווערן זינע יארן איילינג פאר צוקט און דר וואש זאמט איין אמן חסיה בלומר ער ווייסט נישט אויף וועלכער ברכה ער זאמט דעם אמן איז זיין ענגש דאש זינע קינדר ווערן יחזמים אפר דער וואש איז מאריד אזו

לאנג

לאנג ווי איך האב אויבין גישריבן דר לייגעקט מען
אים זיצע זאכן:

דער וואש זאגט זאמן מיט דער גאנצער פונדע עפינט
מען אים דעם מויער פון בן עזון . אזוא ווי דער
פסוק זאגט ויכוא גוי צדיק שומר אמונים עש זאל אריין
קומען דער צדיק וואש ווארט מיטין זאמן ביו יענער
לאזט אויש די ברכה איב זאגט עש מיט גרויש פונדע .
בשעת דער חון האלט מורים איז אימליכער מחוייב זיך
צוא בוקין . אונ זאל זאגן מורים רבנן אונ זאל אויש
לאזן ברוך אל תהודאות אן אשם . אונ זאל זיך ניט
צו שטארק בוקין . דאש זיין פנים זאל ניט אויש קומן
קעגין דער עקרה . די לייט וואש שטייען ניט אויף צו
מורים אונ בוקין זיך ניט . דאש איז איין עבירה אין די
אנדערע אייניש ער זיצט בשעת דער חון זאגט דיא
שמונה עשרה . דאש אנדערע ער בוקט זיך ניט צוא
מורים . דיא נכרא זאגט ווער עש בוקט זיך ניט צוא
מורים ווערט פון זיין מורה נאך זיין מוויט איין שלאנג .
דען איז דער דין ער זאל זיך בוקן גישוריד . אונ זאל
זיך פאמעלאך אויף הייבין אזוא וויא דר שלאנג מוויט .
אונ ער מוויט דאש ניט . דרום ווערט ער אשלאנג יוען
איינער האלט אין מיטען שמונה עשרה . אונ דער חון
האט אן גהופין צוא זאגן קדושה . זאל ער שטיל
שווייגן . אונ נאר צו הערין אין הארצן . אזוא איז אויך
דער דין פיי מורים . זאל ער צוא הערין אין הארצן
אונ טאר זיך ניט בוקן פיער האלט אין מיטן אברכה
אדר תחלת אדר סוף פון די ברכות וואש מען בארף
זיך ניט בוקין . אמטיל זאגן מען טאר ניט צוא הערין
אין הארצן אויך . נאר ער זאל באוועגן פסדר :

נאך שמונה עשרה זאל ער אויש זיין עושה שלום אזוא
ווי אויבין שטייט אין הלכות בית הכנסת . דער
נאך זאל מען זאגן תחנון . פאר נאכט זאל מען פאלן
אויף דער לינקער האנט . אין דער פריא אויף דער
רעכטער אזוא וויא אויבין שטייט . דער נאך זאל מען
זאגן אשרי למנעח ובא לציון . מען בארף גרויש פונדע
האבין צו דער קדושה פון ובא לציון . דען עש איז אויף
פרגוס לשון . אויך שרייבט דער טור אורה חיים רבי
שמעון בן גמליאל זאגט פון רבי יהושע בן לוי וועגן

זינט דאש בית המקדש איז הרוב גיווארין ווערט אלע
טאג גימערט אייטל קללות . אונ עש גידערט ניט קיין
טוי פון ברכה פון הימל . אויף וואש דען שטייט דיא
וועלט . אויף דעם וואש מען זאגט ובא לציון . אונ אויף
דעם אמן יהא שמיה רבא וואש מען זאגט נאך דער דרשה .
דאש איז ויער אגרוישע סגנה . דרום מוז מען עש
זאגן מיט גרויש פונדע . אונ אז ער קומט צו ברוך אלהינו
שבראנו לכבודו זאל ער זיך פרייען מיטן גאנצן הארצן .
אזוא וויא אויבין שטייט דער משל דער פון . דער נאך
זאל דער חון זאגן נאגין קדיש . דער נאך עלינו אונ
קדיש יתום . אונ ער זאל גיט באלד ארויש זיין פון דר
שול אזוא ווי איין אשה מוויט . דען עש איז גליק ווי ער
פאטערט אראפ פון זיך אמשא חזי . נאר ער זאל זיצן
אפיסל . אונ דאש איז אויך אגרושע סגנה . אזוא וויא
דער פסוק זאגט אשרי יושבי ביתך עוד יחלוך סלה . אום
מאנטיג אונ דאנרשטיג זאגט מען לאנג וואו רחום אונ
ה' אלהי ישראל דען דאש זיגן דיא צווייא מעג וואש
הקב"ה האט מוחל גיווען צו די ושראל אויף דעם טמא
על . דען אזוויא האבן דר נאך תשובה גיטאן האט
נאט ית גיואנט צו משה גייא אויף צו מיר אויפן בארג
סיני וועל איך דיר שרייבן אנדערע לוחות אויף דעם
אוירט פון דיא ערשטע וואש דיא האסט צו בראכין .
דיא איז משה ארויף גינאגען אום דאנרשטיג אונ האט
זיך דארטין גיזאמט פערציג טעג אונ פערציג נעכט .
אונ איז ווידר אראפ גיקומן אום מאנטיג . האט אים
הקב"ה איין בשורה טובה גינאנט סלחתי כבוד איך האב
פר געבין אזוא וויא דיא האסט גיבעטין די אלע פערציג
טעג אונ אויך נעכט מען אויש דיא ספר תורה . אונ
מען לייגעט צעקן פסיקים אין דער פרשה פון דער
וואך . אבר קיין הפטורה זאגט מען ניט ווייל דש פאלק
אייילן זיך צו ויער מלאכה אונ האנדיל :

אויך דעסט גלייבן אום ראש חודש זאגט מען אויך
קיין הפטורה ניט פון דעם מעם וועגן . אבר
שבת אונ זום מזב זאגט מען זיא איין הפטורה . תענית
צו סנהא זאגט מען אויך איין הפטורה ווייל דענקלמ
היילן זיך ניט דאש פאלק צו ויער ארבעט אין אמטיל
ערטער זאגט מען אל איך אפים אום מאנטיג אונ
דאנערשטיג

דאגדאטיג • אין שבת צו מנחה אונ אין איין תענית
 רופט מען מער ניט אויף גאר דרייא אונ אום ראש
 חודש רופט מען גאנצן פיר • אונ אום יום טוב פנינה •
 אונ אום יום קיפור זעקס • איג אום שבת זיבן • בשעת
 לייגענען מוז זיין אמגן אונ אויב עש איז מער גיטא גאר
 גיין האמשע עש זיינן פאר האגדן נויבער אונ קגנד
 נואש זייגען נאך אלס דרייצען יאר טאר מען ניט
 לייגענען מיט אברכה • אויך אז דר מגן זייגן אין צווייא
 תורים • טאר מען אויך ניט לייגענען מיט אברכה •
 סידין דער חון שטייט אויף דער מיר נואש פון איין
 תור אין אגדון • דעם נואש מען רופט אויף טאר ניט
 מאכן דיא אברכה ביו דער חון נוינט וואו מען וועט
 אים לייגענען אונ ער זאל זיך אום קערן אויף אזייט
 אדר ער זאל צו מאכן דיא ספר תורה בשעת ער מאכט
 די אברכה • גדי מען זאל ניט מייגען די אברכה שטייט
 אין דער ספר תורה • אזו איז אויך דער דין בייא דער
 אגדער אברכה וואש נאך דעם לייגענען יאונ מען זאל די
 מענטשין דורך אנאגד אויף רופן אונ דעם וואש מען
 רופט אויף צום הינטרשטן זאל בלייבן שטיין אויפן
 בלעקער ביז מען הייבט אויף די סית אונ זאל זיא
 באלייטן אזו ווי דר בעל גלילה • דאש פיל לייט זאלין
 וי באלייטן • אונ טאן איר קבוד • נאך דעם לייגענען
 הייבט מען אויף דיא סית אונ מען וויינט דאש כתב
 אימליכן מענטשן דרום גייט דר בעל תורה אויף אלע
 וייטען אזו ווי דר סדר איז • אמיל קהילות זאגן תחנון
 אונ ווי רצו אונ אמיל זאגן אכ התמים נאך דעם
 לייגענען • אימלכע שטאט וויא איר מנהג איז • דער
 נאך זאגט מען אשרי וכו' לציון :

תפלת מנחה

די צייט פון מנחה איז נאך זעקס שעה מיט אהאלבי
 אויף טאג • אונ מיר רעכענען תמיד דעם טאג פר
 צוועלף שעה • אונ אויך די נאכט פר צוועלף שעה •
 מיא אום זומער סיי אום ווינטער • אונ דיא צייט פון
 מנחה איז דרייא שעה • דהיינו ביז גיין שעה מיט
 אהאלבין אויפן טאג • דאס הייסט מנחה גדולה • רבי
 יהודה זאגט די צייט איז ביז עלף שעה מיט אפערטיל

אויפן טאג דאש איז דריי פערטיל שעה פאר נאכט •
 אונ ווי אימליכער וויל זאל ער טאן • גאר ער זאל זען
 ניט צו פאר נאמען די צייט • דרום זאל זיך אימליכער
 אין זין אריין זעמן ניט צוא פאר זאמען דייא צייט פון
 מנחה • דען די תפלת מנחה איז מער אן גינטען ביי
 הקב"ה פון אלע תפלות • אזו ווי מיר גיפנען אויך ביי
 אליהו דאש זיין תפלת מנחה איז דער הערש גינוארין
 אונ עש איז אראפ גיקומען אפייער פון הימל פאר די
 אזיגן פון כל ישראל אונ דאש איז דער טעם דרום איז
 די תפלת מנחה מער אן גינטען • ווייל דענקמאלט האט
 דער מענטש זיינע רעכמען עסקים • אונ ער בצווינגט
 זיין יצר הרע אונ גייט אונ טומ תפלה פאר הקב"ה •
 דען הקב"ה האט ליב די לייט וואש באצווינגן דעם יצר
 הרע • אונ האט פינט די לייט וואש ציהען אים נאך •
 דרום האבין די חקמים פאר באטין דאש קיינער זאל
 זיך ניט זעצן עסין אדר ער אן הייבן אמלאכה פאר
 מנחה אפילו ער וועט זיא קאנטשין פאר מנחה • ביז
 ער זאל פריער דאוונען מנחה • אונ ווען איינער האט
 אן גיהויבן איין מלאכה אדר ער האט זיך גיזעצט
 צו איין קעודה איז ער מחוייב אונעק צו ווארפן אונ
 דאוונען מנחה • דען די תפלת מנחה איז חשובר בייא
 הקב"ה פון די קטורת אונ קרבנות • אזו ווי דער פסוק
 זאגט עש זאלין אן גינטען ווערן מינע תפלות מער
 פון די קטורת אונ מער וויא איך וואלט אויף גיהויבן
 מינע טענער צוא בריינגען קרבנות דאש מינט מען
 תפלת מנחה :

אין איין תענית מוז מען מער כונה האבן צו מנחה
 אדר אנאנדערש מאל צו מנחה • דען דענקמאלט
 איז מען הונגעריג אונ מיר • אונ דאש לייב איז דער
 שלאגין • אזו וויא דער פסוק זאגט תפלה לפני כי יעטוף
 דאש מינט מען די תפלה פון איין עני וואש וועגד זיך
 ארום מיט אן מאכטקייט ער פאר גיסט זיין תפלה פר
 גאט מיט כונה • אימליכער איז מחוייב זיינע הענט
 צוא וואשן איידער ער קומט אין שול אריין • אפילו
 איינער זיצט איפר איין ספר אונ לערינט טאר ער דר
 נאך ניט דאוונען ביי ער מוז פריער די הענט וואשן •
 ווען איינר האט אבר קיין וואשע • גיט איז ער מחוייב

צו גיין איין מייל וועגס ווייטער פון וואשער וועגן •
 און צוריק איז ער נאר מחוייב גיין אפארום שבת • און
 מער ניט • אפר אז עש איז שוין שפעט דאש ער וועט
 מיט ויין גיין עובר ויין דעם זמן תפלה • אדער עש איז
 אום מינלאך וואשער צו קריגן • זאל ער אפ רייפן
 וינע הענט אין דער וואנט :

מען דארף זאגן אשרי פאר שמונה עשרה אז וויא
 דיא גמרא זאגט דר וואש זאגט אשרי דריי מאל
 אלע מאג דער איז גודאי איין פון עולם הגא • דער
 טעם איז ווייל דרינג שטייט רצון וראו יעשה ואת שועת
 ישמע ויושיעם הקב"ה מוט דאש ווילן פון וינע פארקמיר
 און דער הערט זייער גישריאי און העלפט וויא • אזו
 וועט ער דער נאך דאוונען שמונה עשרה מיט
 אפרייליך גיטווי די גמרא זאגט עש זאל זיך קיינער
 ניט שטעלן שמונה עשרה בקלות ראש דאש מיינט מען
 אז ער קעט פריער פאטשטין • אדר מביש דברים
 בטלים אדר ער איז אין צארין גיארט דורך פריידן
 און פארקט און זאל אביסל ווארטן פאר שמונה
 עשרה און נאך שמונה עשרה אזו וויא פייא שבת
 ביסמו מחוייב מוסף צו זיין מחול על הקודש פריער און
 דער נאך • אזו אויך ביסמו מחוייב פכבוד תאלמין
 אונזרע שולן וואש וויא זיינן אויף דעם ארט פון בית
 המקדש פארין דאוונען און דער נאך • אויך זאגט דיא
 גמרא אפילו איין חרבע שול ביסמו אויך מחוייב נוהג
 פכבוד זיין • אזו וויא דער פסוק זאגט והשמתי את מקדשיכם
 איך וועל פאר וויסמן אייער בית המקדש • נוא ווערט
 עש דאך גרופן בית המקדש האמשע עש איז וויסט
 און דיא קדושה איז נאך דרויף ווען אייגר גייט אין
 שול אריין אימצין ארויש רופן אדר עפים ארויש טראגן
 און אריין טראגן • איז ער זיך מחוייב אין שול אנהר
 זעצן און זאל זאגן עטליכע פסוקס ווייל דיא שכינה
 רוט דריין • און אויב ער קען קיין פסוק ניט זאל ער
 זאגן אשרי וישיב ביתך עור והללו סלה קאן ער דאש אויך
 ניט זאל ער אזו פלייפן זיגן איין וויילע • און זאל זיך
 גידעמען ווען ער וואלט גינאגן פאר אמלך בשך ודם
 אין זיין חדר אזו וואלט ער דאך גינאגן מיט גרויש
 מורא • מביש פאך דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה •
 און ניט אזו וויא אטייל לייט מאכין אנגשריאי נאך

45

דעם דאוונען וויא אין אביד הויז און אפט קריגן זייא
 זיך אין שול • דאש איז איין חרבע עבירה צו דיא
 זעלביגע לייט וואש מוזן אועלכע ביטרע עבירות
 אין דיא ליבע שולן :

נחן איר ליבע לייט איך וועל אייך לערנען וואש איר
 זאלט טאן אז עש זאל אויף אייך פאלן די מורא
 פון גאט • איר זאלט זיך אים קערין מיטען פנים צו דר
 וואנט דש איר זאלט אויף קיינעם ניט זעהן אין זיינע
 פיר איילן בשעת דאוונען • און פר וועמן איר שטעלט
 זיך צו ריידן • וועט אייך בנדאי איין מורא זון האפן
 און דער וואש האט ניט קיין שקאט צו דער וואנט
 זאל ער אראפ האלמין וינע זאגן און זאל אויף קיינס
 ניט קוקן • און ווער עש בנעקט דאש צו טאן העלפט
 אים הקב"ה דר צו • אז וויא דיא גמרא זאגט הבא לטהר
 מסייע וזאתו ווער עש קומט זיך דרייניגן העלפט מען אים פון
 הימל • הבא למטא כו • און ווער עש קומט זיך מסמא זיין
 מיט וינע ביינע סחשבות פקומט ער אויך זיין בנער
 דרום זאל איטלער אויף זיך נעמען דיא מורא פון גאט
 דער מענטש דארף נאר זון הייפן • אז וויא דיא גמרא
 זאגט כל התחלות קשות אלע זון הייבנס איז שוער •
 אפר דר נאך קומט עש אים גרינג זון • איר ליבע לייט
 זלא אויך דיא יאה קיין קליינע זאך ניט זיין • דען דיא
 וועלט און יענע וועלט הענגט דריין אז וויא דר פסוק
 זאגט ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך משה רבינו ע"ה האט גיזאגט
 צו ישראל נחן וואש בנעקט הש"י פון דיר נאר דוא
 זאלסט זיך פארקמין פר גאט דיין גאט מיט דיין נאנצין
 הארצין אונלייב נחן זעהן מיר אז אונזר גלייבן הענגט
 אין גאטש פארקט • דען דער זעלביגער מענטש וואש
 פארקט זיך פר גאט טוט ניט פאךר קיין עבירה • און
 אלע מצות קומן אים גרינג זון • און ער האט די וועלט
 און יענע וועלט • און דער מענטש וואש פארקט זיך
 ניט פאר גאט • איז פייא אים אלץ פאר קערט • און
 ער איז אזו ווי איין גוף זון אנשמה • אז וויא עש וועט
 נאך בעסר בשיינט ווערין אין פרק ענין המצות :
 דער וואש גייט אדר ער פארט אין ווען אדר ער
 רייט אויף איין פערד • און עש קומט דיא צייט
 צו דאוונען זאל ער אזו דאוונען גינאנדיג און זיצנדיג

אדער

וְדַר רִיטְיִנְדִּיג אֶפִּילוּ עַד קוֹמַט נִיט אֹיִשׁ מִיט זַיִן פְּנִים
 קִיין מִזְרָה דַעַן אִז עַד וְעַט זִיד אֲנֶרְשׁ שְׁמַעְלִין וְעַט
 עַד קִיין פּוֹנֶה נִיט קַעֲנִין הָאֵפִין נוֹיִל עַד אִיִּלֵּט צו זַיִן
 וְעַג • אֶפִּילוּ לִיִּט וַיִּנְעַן זִיד יִזֵּא נִזְהַג צו שְׁמַעְלִין זִיד
 צו דַעַם עַרְשְׁמִין פִּסְק פּוֹן קְרִיאַת שְׁמַע דָּאִשׁ אִיז שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אִז צו דִּיא הִנְטְרִשְׁטַע דְרִי בְרָכוֹת פּוֹן שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה • בְּדִי זַיִיא זְאֵלִין קַעֲנַע אֹיִשׁ גִּיין עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 דָּאִשׁ אִיז אִיזֵךְ רַעֲכַט • אִז דַּעַר וּוְאִשׁ דְּאוֹוִינֵט שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה רִיטְיִנְדִּיג אִוִּפֵן פַּעֲרֵךְ • זְאֵל עַד עֵשׂ פִּדִין דְרִיִּיא
 מְרִיט הִנְטֵר זִיד צו עוֹשֶׂה שְׁלוֹם דְרוֹם אִיזֵךְ וְעַר עֵשׂ
 פֶּאָרַט אִין אִיין וּוְאִיגִין אֶדֶר אִין אֶשְׁיֵף אִוִּיב עַד קַעַן
 זִיד שְׁמַעְלִין אִיז זַיִיעַר גוֹט פּוֹן עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וְעַנְיִן •
 וְעַן אִיזֵר אִיז אִין וְעַן אִין אִיין מְקוֹם סְפִנָּה דָּאִשׁ עַר
 קַעַן נִיט זַיִין תְּפִלָּה מְאֵן • זְאֵל עַד וְאִיגִין דִּיא קוֹרְצַע
 תְּפִלָּה וּוְאִשׁ שְׁמִיִּט אִין אִוִּחַ חַיִּים מִימֵן קִי • אִז אִיטְלֶכֶר
 זְאֵל זִיד אִוִּיף שְׁרִיִּיבִין דִּיא תְּפִלַּת הַדָּרֵךְ • אִז זְאֵל עֵשׂ
 זְאִיגִין בְּאֵלֶד אִז עַד גִּיִּט אֶרֶזִישׁ פּוֹן זַיִין הַזִּיז • אִז עֵפִיִּם
 זְאֵל קִיין מַעֲנַטֵּשׁ נִיט גִּיין קִיין מִיִּיל אִז תְּפִלַּת הַדָּרֵךְ • אִז
 אִז עַד הָאִט פֶּר גַּעֲסִין זְאֵל עַד עֵשׂ נֶאֱדָר זְאִיגִין בִּיז אִיין
 תְּחוֹם שֶׁבֶת פּוֹן דַּעַר שְׁמַטַּט וּוְאִשׁ עַד וּוִיִּל דְּאָרַט
 בְּלִיִּבִין גַּעֲבִיטִין • אִיטְלֶכֶר אִיז מְחֻיִיב גִּיִּוְאֶרִינֵט צו
 זַיִין צו לִיִּיאַנְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע אִוִּיף זַיִין פַּעֲמֵי־אִז וְעַרְט
 עַר בְּשִׁרְקַט פֶּאָר רִזְחוֹת רַעוֹת אִז פֶּאָר אֶלַע מוֹיִקִים
 רִל • אִז עַד זְאֵל אִז לִיאַנְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע בִּיז
 עַד וְעַרְט אֲנִטְשְׁלֶאפִין • אִז וְעַט אִים נִיט צו קוֹמֵן קִיין
 בִּיזִי תְּלִמּוֹת דִּי זַעֲלִבִיגִי נֶאֱכַט נוֹיִל עַר אִיז אֲנִטְשְׁלֶאפִין
 גִּיִּוְאֶרִין פּוֹן דְּבִרֵי תְּהִרָה :

תְּמִיד עַר שְׁמִיִּט פֶּאָר הַקְּבִיָּה • אִז וּוִיא דוֹד הַמֶּלֶךְ עִיה
 הָאִט גִּיִּזְאֲנֵט שׁוֹיִת ה' לִגְדִי תְּמִיד אִיךְ טוֹא גְּאִט וְתִבְרָךְ
 צו קַעֲנֵן מִיר תְּמִיד • אִוִּיךְ הָאִט עַר זַיִין זִון שְׁלֹמֶה
 צוֹוָּאָה גִּלְאֲזוֹט בְּכַל הַדָּבָר דַּעַתוֹ אִין אֶלַע דִּיִּנַע וְעַנְיִן אִז
 מַעֲשִׂים גִּדִּיִּיגֵק אִים • אִז לֹא זִיד דִּיר דוֹכְמַעַן דִּיא
 שְׁמִיִּיִקַּט פֶּאָר הַקְּבִיָּה • אִין דִּיא צוֹוִיִּיא פִּסְקִים הַעֲנַטֵּ
 כֹּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה • אִז דַּעַר זַעֲקִיבִיגֵר מַעֲנַטֵּשׁ וּוְאִשׁ הָאִט
 גְּאִטֵּשׁ פֶּאָרְכַּט אִין זִיד גִּדִּעֲנַקַּט עַר אִין דִּיא פִּסְקִים
 אִז עַד וְעַט בְּרִדְאִי קִיין עֵבְרִיתֵת נִיט טוֹאֵן אִז דִּיא
 מִצְוֹת קִימֵן אִים גִּרִיגֵן אִין • אִז אִיז אֶרַעֲכַטֵּר צְדִיק
 אִז חֲסִידֵי אֶבֶר דֵּר וּוְאִשׁ אִז נִיט קִיין גְּאִטֵּשׁ פֶּאָרְכַּטֵּר
 הַעֲלַפְטֵט אִים נִיט אֶפִּילוּ קִיין הוֹגֵדֵרֵט פִּסְקִים • דַּעַן עַר
 קַעֲרַט זִיד נִיט דְרִינֵן אִז גִּיִּט נֶאֱדָר דַּעַם יִצֵּר תְּרַע • אִז
 עַר אִיז פּוֹן דִּי רַעֲכַטֵּע רִשְׁעִים וּוְאִשׁ הַקְּבִיָּה הָאִט פִּיִּינְטֵי
 אִז זַיִיעַר תְּפִלָּה וְעַרְט נִיט דַּעַר הַעֲרַט • אֶבֶר דִּיא
 תְּפִלָּה פּוֹן צְדִיקִים אִיז גִּלְבִּטֵט אִין גְּאִטֵּשׁ אִוִּיגִין אִז
 עַר גִּלְבִּטֵט דַּעַר צו :

סִלִּיק הַלְכוֹת תְּפִלָּה • בַּעוֹרֵת הָאֵל אֲשֶׁר לוֹ נִאוּה תְּהִלָּה :
 אִיִּדֵר אִיךְ וְעַל שְׁרִיִּיבִין דַּעַם אֲנֶרְוִין פֶּרַק וְעַל אִיךְ
 שְׁרִיִּיבִין אִיין הַנִּיחַ :

דִּיא יִדָּא אִז אַהֲבָה פּוֹן הַקְּבִיָּה אִיז גִּיטְיִלֵּט אִוִּיף
 צוֹוִיִּיאַן • עֵשׂ אִיז פֶּר הַאֲנֶדִין אִיין מַעֲנַטֵּשׁ וּוְאִשׁ
 פֶּאָרְכַּטֵּט זִיד פֶּאָר הַקְּבִיָּה • דָּאִשׁ עַר וְעַט אִים
 שְׁמִרְאֶפִין אִין זַיִין לִיִּיב אִז גוֹמֵשׁ אֶדֶר עַר פֶּאָרְכַּטֵּט זִיד
 פֶּאָרִין גִּיהֶנֶם • דִּיא זַעֲלִבִיגֵע יִרְאָה אִיז זַיִיעַר גוֹט דָּאִשׁ
 עַר פֶּאָרְכַּטֵּט זִיד תְּמִיד פֶּר הַקְּבִיָּה • אִז דַּעַר פִּסְקֵי זְאִיגִין
 לַמַּעַן תִּהְיֶה יְהִיֵּנוּ עַל פְּנֵיכֶם לְכַלְתֵּי תַחֲטִאוּ דְרוֹם זְאֵל זַיִין דִּיא
 פֶּאָרְכַּטֵּט פּוֹן גְּאִט אִוִּיף אִיךְ בְּדִי אִז זְאֵלֵט נִיט זִינְדִיגֵן
 אֶבֶר עֵשׂ אִיז נֶאֱדָר פֶּאָר הַאֲנֶדִין אֶפְעֵסֵרִי יִרְאָה דַּעַר
 פּוֹן • דָּאִשׁ אִיין מַעֲנַטֵּשׁ פֶּאָרְכַּטֵּט זִיד פֶּאָר הַקְּבִיָּה נוֹיִל
 עַר אִיז אֲנֶרְכֶּבֶר הַעַר אִז הָאִט אִין זִיד זַיִיעַר פִּיר
 מַעֲלוֹת אִז גְּדוֹלוֹת דַּעַר זַעֲלִבִיגֵר וּוְאִשׁ זִיד גִּיפֶאָרְכַּטֵּט
 פֶּאָר הַקְּבִיָּה וְעַן אֶפִּילוּ עֵשׂ זְאֵל קִיין עוֹנֵשׁ נִיט זַיִין •
 דָּאִשׁ אִיז דִּיא רַעֲכַטֵּע יִרְאָה • אִוִּיף דַּעַם הָאִט מִשֶּׁה
 רַבִּינוּ עִיה גִּיִּזְאֲנֵט וּוְאִשׁ בְּעַרְט הַקְּבִיָּה פּוֹן אִיךְ נִיט
 מַעַר נֶאֱדָר אִיז זְאֵלֵט זִיד פֶּאָרְכַּטֵּט פֶּאָר אִים דַּעַר וּוְאִשׁ

האט

האם היא מדה אין זיק וואל צו אים אָבד דער וואל
 פֿאַרְקַמט זיך פֿר עזובֿט אַז עשׂ נים קיין רַעֲבָמֶע יִרְאֶה
 דען ווען נים דער עזובֿט וואלט ער עובר גינען אויף
 אלע עבירות און וואלט נאך גינאנגין דעם יִצְרֵר הַרַע
 אויף דעם זעלביגן זאגט דער פֿסוק ויבא מאלחז אבי ה'
 זאלסט זיך פֿאַרְקַמטין פֿאַר דײַן נאַמט . דען איד גין נאַמט
 ויבאש קען שְׁמֵרָאפִין :

דיא אהבה איז אויך גימילט אויך צווייא חלקים . עשׂ
 איז פֿאַר האַנדלן אַפֿענְטֿש וואש האט ליב הקב״ה
 פון שִׁבְר וועגין . דײַני דאש ער האט אים גיגעבן עוֹשֵׁר
 און כְּבוֹד . אָדָר ער זאל אים געבין גן עֵדֶן אָדָדֶר פון
 עולם הַבַּיִת וועגין . עשׂ אַז וואל גוט דאש ער האט
 זיין בְּטוּחֵן אויף הקב״ה . אָבָד עשׂ אַז נים דיא רַעֲבָמֶע
 אהבה דען ווען נים דאש וואלט ער אַנְוֶעק גילאזט דיא
 אהבה . די אָדָרִי אַז די רַעֲבָמֶע אהבה דאש אַזיין סְעֻמְטֿש
 האט ליב הקב״ה נים פון שִׁבְר וועגין נאָר ער בְּנִעְמָט
 תְּמִיד צו דיגן צו זיין הײַרִיגֶען נאַמֵן און צווא טאן זיין
 רָצוֹן פון לִבְשִׁאֲפֵט וועגין . גְּלִיּוֹה אַז וויא אַזיין קִנְיָד
 וואש האט ליב זיין פֿאַטֶר אַזו וויא אבדח אביט האט
 גיטאן דאש ער האט זיך גילאזט אין פֿיִיאָר אַרְיִין
 ווארפֿין פון קידוש השם וועגין . אונאז אויך רבנח מישאל
 ועריה אין נאך פיל צדיקים און חסידים האבן סְקִדֵשׁ
 השם גינען . אונ הַבֵּין זײַער לײַב און גוטש נים
 גיאכט קענן דר לִבְשִׁאֲפֵט פון הקב״ה . וואל צו דעם
 סְעֻמְטֿשן וואש איז זוכה צו קיפֿן צו דער מִדָּה וואל צו
 זײַנע גְּלִמְרִין און זײַנע קִנְיָדֵשׁ און קִנְיָדֵשׁ הַרְבֵּי
 דורות גינן זיין זכות :

דער פרק רעט פון תשובה וויא מיואל תשובה טאן

הלכות תשובה פרק שלישי

תשובה ישראל ער ה' אלהיך כי כשלת בעגד דער נביא
 שְׁמֵרָאֲפֵט די ישראל אינ זאגט מוא תשובה צו
 גאט דײַן נאַש דען דוא בִּיסַט זײַנער גיִשְׁמְרוּבִלְט אין
 דײַנע זיגד . רבי לוי זאגט דיא תשובה איז אַנְרִישֵׁע
 זאך דאש ויא גרייכט ביז אין דעם כְּסַם הַכְּבוֹד . וויא
 דר פֿסוק זאגט שובה ישראל ער ה' אלהיך דײַש מײַנֵט מען ביז
 אין דעם כְּסַם הַכְּבוֹד . אויך זאגט דער פֿסוק אש תשוב

ישראל אלי תשוב ווען איד יִשְׁרָאֵל וועט תשובה טאן וועט
 אַיִנער תשובה גרייכין ביז צו מיר צו מיין כְּסַם הַכְּבוֹד .
 רבי יהודה בר סימון זאגט מוט תשובה ישראל ווען אפילו
 איד האט פֿאַר לײַקִנֵט אין נאַמט חוץ . דאש אַז דאך
 דיא רַעֲבָמֶע עבירה העלפֿט פֿאַרְט תשובה . אַז ווי
 מיר גיפֿין דאש דיא ישראל האבן עטליכי מאל עבדות
 פֿוכבים גידינט . און הקב״ה האט זייא אַיִבֶר גינעפֿרט
 צו דיא פֿינֵט אין דיא הענט אַרײַן . דער נאך אַז זייא
 האפֿין תשובה ניטאן האט נאַמט יתְּכַרֵּה זיא אַן גינען .
 און האט זייא גיִשְׁקַט אַזיין גביא און ער האט זייא
 גיהאלפֿין פון זײַערע פֿינֵד . און האפֿין גיטאן נקמות
 אין זײַערע פֿינֵד . פון דעם לערנען מיר אַז דיא תשובה
 העלפֿט אויף אלע עבירות אין דר וועלט . אַז וויא עשׂ
 וועט דא נאך בעסיר פֿשׂיִדֵט ווערין רַבִּי אַלְעִזֶר זאגט
 דער מְנַחֵם אַז אַז אַזיין סְעֻמְטֿש אַז מְבוֹה זיין חֶבֶד
 פֿאַר לײַט און דער נאך בעט ער אים אַיִבֶר זאגט ער
 צו אים בעט מיר אַיִבֶר פֿאַר לײַט וועל איד דיר מוחל
 זיין . אָבָד אַלִּיִן וויל איד דיר נים מוחל זיין . אָבָד
 הקב״ה אַז נים אַזו ווען אַיִבֶר מוט אַזיין עבירה פֿאַר
 לײַטין . אָדָר ער שְׁעֻמֵט און אַז מְבוֹה פֿאַר לײַטין . דר
 נאך אַז ער שְׁמַעֲלֵט זיך אין זיין חֶדֶר אַלִּיִן און זײַנֵט
 און פֿאַסט און מוט תשובה . און בעט מחילה פון
 הקב״ה . דא אַז ער אים מוחל :

און הקב״ה האלט אויף זיין צִאֲרִין און האפֿט אויף
 דער תשובה פון דיא רִשְׁעִים . אַז וויא מיר גיפֿין
 ביי משה רבינו ע״ה אַז ער איז אַרְיוֹם גיקומען אויפֿן
 הימל האט ער גינעקן דאש הקב״ה האט גיִשְׁרִיפֿין ה'
 איד אשט נאַמט יתֵּי הַאֲלֵמֵת אויף זיין צִאֲרִין טאמיר וועט
 ער תשובה טאן . האט אים משה רבינו ע״ה
 גיפֿרעגט פֿאַר וועמין שְׁרִיבֿסטו דאש . האט אים
 הקב״ה גינעפֿרט פֿאַר די צדיקים און פֿאַר די רִשְׁעִים .
 האט משה רבינו גיזאגט דיא רִשְׁעִים לאוין באלד
 פֿר לארן ווערין און זיי ווי דײַן מיט דײַן צִאֲרִין . האט
 הקב״ה גיזאגט משה דוא וועסט נאך קיפֿן דער צו . און
 אַז די ישראל האבן גיזינדיגט מיטען עגל און מרגלים
 האט משה גיפֿעמין ה' איד אפֿים . האט אים הקב״ה
 גינעפֿרט משה דוא האסט דאך גיזאגט די רִשְׁעִים לאוין
 פֿאַרלארן .

פרלארין ווערין האט משה אן גי'ה'פן און גי'אנט וע'ה
 גדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר אצונד לאו זיך דר גרייסן
 דער כח פון נאט וויא דוא האקט גירעט צו זאגן דאש
 דוא דער לענגרסט דיון צארין צו דיא רשעים האט
 הקב"ה גי'אנט זיא איך וועל אויף האלמין מיין צארין
 אויב זייא וועלן תשובה טאן אויף אלי דיא עבירות
 האלט אויף הקב"ה זיין צארין און נים אויף דער
 עבירה פון זנות דען פון וועגן זנות קומט איין אום
 קומענש אויף דער וועלט רל אז וויא עש איז
 ווישקיליך עש איז אנרוישע זאך די תשובה און ווען
 מיזאל רעכט תשובה טאן וואלט פאלד גיקומן די גאולה
 דיא גמרא זאגט אז ישראל וועלן תשובה טאן וועלן
 זייא אויש גילייזט ווערין פון גלות און אויב
 נים וועלן זייא חיו נים אויש גילייזט ווערין אזו זאגט
 רבי אלעזר רבי יהושע זאגט אפילו זייא וועלן קיין
 תשובה נים טאן וועלן זייא אויף דער לייזט ווערין
 און ווען דיא צייט וועט קומן פון קין וועט הקב"ה אויף
 שמועלן איין שלעכטין מלך ווי הסו ער וועט מאכין
 פיל פיינע גי'ען און גורות דא וועלן ישראל מוזן
 תשובה טאן אזו וועט זיין די גאולה און משה רבינו
 ע"ה האט אונז דרויף פיר זיכרט ווען מיר וועלן תשובה
 טאן וועט הקב"ה מקבל זיין אוינר תשובה און וועט
 אונז דער לייזן פון גלות אז וויא דער פסוק זאגט
 ושבתי עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ו' אז וויא עש וועט נאך
 בעסיר בשיידט ווערן אין פרק פונדר גאולה רבי יהושע
 בן לוי זאגט דיא תשובה איז אנרוישע זאך דאש
 אפילו דיא עבירות ווערין אים גירעכנט פאר מצות
 און דיא תשובה דער לענגרסט אים זיין לעבין אויף
 דער וועלט און אויף יענער וועלט אז וויא דר פסוק
 זאגט ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה היה יחיה אז דר
 רשע קערט ווידר פון זיין שלעכען און טוט משפט און
 צדקה דער ליינגרסט אים הקב"ה זיין לעבין אויף דער
 וועלט און אויף יענער וועלט רבי חמא בר חנינא זאגט
 די תשובה איז זייער גרויש דאש זיא ברענגט ארפואה
 אויף דער וועלט אז וויא דער פסוק זאגט שובו בני
 שובבו ארפא משוכותיכם טוט תשובה איר זינדיגע לייט
 וועל איך אייך שיקן איין רפואה אויף דער וועלט

רבי אלעזר זאגט קום און זעה וויא איין גרוישע זאך
 איז די תשובה הקב"ה איז גיט ווי איין מענטש
 דען אז איין מענטש דער צערניט דעם אנדרן דער
 נאך וויל ער אים איבר בעטין אזו איז אים אקפק
 אויב ער וועט אים מוחל זיין און אויב גיט אויף איז
 אים אקפק טאמיר דאך ער צוא אים שיקן לייט
 אדר ער זאל אים איבר בעטין מיט געלט און הקב"ה
 איז גיט אזו ער פנערט גיט מיזאל צו אים שיקן לייט
 און אויף קיין געלט נאר ווערמער און אנוט הארץ
 אז וויא דער פסוק זאגט קחו עמכם דברים ושבו אל ה'
 געסט מיט אייך רייד און קערט ווידר צוא נאט אזו
 וועט איר פקומן אלי דאש נומש אויף זאגט דר פסוק
 מודה ועוב ירום דער וואש פקענט זיינע זינד און פאר
 לאזט זייא ווערט ער דער פארריסט און זיין רייד און
 ווידוי וואש ער זאגט פאר הקב"ה איז גלייך אז ער
 וואלט גיבראכט אלע קרבנות פון דר וועלט און ווען
 גיט תשובה וואלט די וועלט קיום גיט גיהאט
 אויף הקב"ה האט גיט גי'ואלט בשאפין די וועלט ביז
 ער האט פריער בשאפין דיא תשובה און דאש איז
 אייניש פון די זיבן זאכן וואש זיינען בשאפין גי'וארן
 איינר די וועלט איז בשאפין גי'וארין דען הקב"ה
 האט גיוקט דאש דער מענטש ווערט בשאפין מיטין
 יצר הרע אזו וועט ער פודאי זינדיגן נוא ווען הקב"ה
 זאל אים משפטין נאך זיינע מעשים נאך אזו וואלט
 די וועלט קיין קיום גיט גיהאט דרום האט הקב"ה
 בשאפין דיא תשובה און ער האלט אויף זיין צארין
 און דער פארריסט זיך איבר דעם וואש טוט תשובה
 אזו ווי מיר גיפנין אין פסוקים דאש הקב"ה איז מקבל
 תשובה אויף דיא גרעסטע עבירות אין דער וועלט
 אזו וויא איך וועל בעסער בשיידן הקב"ה האט אן
 גי'נומן דיא תשובה פון קין און פון אדם הראשון און
 פון ראובן און יהודה און פון אחאב מלך ישראל אויך
 קנשה האט פיל הארצע עבירות גיטאן וואש זיינען
 פיר באטין אין דער תורה האט דאך הקב"ה מקבל
 גי'ווען זיין תשובה און אויף די תשובה פון דר שטאט
 גי'ווען און פון דוד המלך
 נון זעהן מיר דאך אז סייא דיא תשובה פון איין יחיד
 סייא

סייא די תשובה פון רבוי: סייא פון דעם וואש האט
 ניטאן הרפע עבירות סייא פון דעם וואש האט ניטאן
 גרינגע עבירות. סייא פון איין סלך איז דאך הקביה
 אלט מקבל דרום האט הקביה אן גישריפן די עבירה פון
 עגל: גון ווארום זאל אימלכער ניט תשובה טאן איידר
 ער ניט אוועק פון דער וועלט. דען אלע שעת דארף
 דער מענטש מורא האבן פארין מוים. און דער נאך
 העלפט אים קיין תשובה ניט. אז וויא סיד גיפן
 אין דער גמרא רבי שמעון בן לקיש האט גיהאט צוויי
 חברים דאס זייא פלעגן בנאנדר גנבן און גולן:
 אמאל האט רבי יוחנן זיך גיבארן אין טייד. אינ רבי
 שמעון בן לקיש איז אריבך גיבאנגן דעם פרוק און האט
 אים דער וערן אזו האט ער באלד תשובה ניטאן און
 איז גיבאנגן אבינט און סארגן אין שול אינ אין בית
 המדרש אריין אינ האט גיטאן אימל מעשים טובים.
 אמיל זאגן רבי יוחנן האט אים גיוואלט געבן זיין
 שטועקער פאר אייד ווייב האט ער זיא ניט גיוואלט
 געסין. דאש מיזאל גיט זאגן ער האט דרום תורה
 גילערנט פון איין שיען ווייב וועגן. און אמיל זאגן
 ער האט זיא זיא גינפן. דאש ער האט גיוואלט זיין
 רבי יוחנן אשטונאנער דעם טאן וואש רבי שמעון בן לקיש
 איז גישטארבן זינגען ויגע חברים איז גישטארבן.
 דעם רבי שקען זינגען אנקענגיגאנגן פיל מלאכים און
 פיל צדיקים און חסידים. און האבן אים גאר שיען
 אנשפאנגן. אינ האבן אים גיבראכט הינטער דעם
 פסא הקבוד וואו דיא אנדרע צדיקים זיצן. און צוא
 זיגע צוויי חברים זינגען אנקען גיקמען מלאכי חבלה
 און האבן זייא גיווארפן אין תהום פון גיהנם. האבן
 זייא גיברענט ווארום מוט מען אן דעם רבי שקען
 אזו אנרוסן קבוד. ער איז דאך גיווען אונגער חברי דיא
 און דיא עבירה האט ער מיט אונז גיטאן. האט מען
 זיי גענפערט ער האט תשובה ניטאן. וואלט איר אויך
 תשובה ניטאן וואלט איר אויך גיהאט דעם קבוד.
 האבן זייא גיזאגט סיד וועלן נאך סער תשובה טאן
 פון אים. האט מען זייא גענפערט עש העלפט ניט
 קיין תשובה נאך דעם מוים. גאר פאר זיין לעבן:
 אזו אויך האט שלמה המלך גיזאגט ווילסטו תשובה

טאן טוא תשובה פאר זיין לעבן. דען אין דער
 גרוב וואש דוא גייסט אהין איז קיין תשובה ניט פאר
 האנדן. דרום זאל זיך אימלכער גרינגען און זאל
 תשובה טאן פצייטן איידר ער שטארבט. און עש
 זאל קיגן ניט ווארפן אויף דער לעצטער שעה. דען
 אלע שעה איז דר מענטש ניט זיבך פארין מוים. דרום
 זאל אימלכער מענטש מיט זיך גרינגען תורה און
 מעשים טובים. דאש איז דאש צירונג אויף יענער
 וועלט. עש איז איין משל איינר ועצט זיך אין איין
 שיער און פארט אויפן ים אז ער געסט ניט מיט זיך
 קיין שפייו שטארבט ער דאך אין שיער פאר הונגער.
 דען אויפן ים בקומט ער גיט קיין. עסן אזו איז דאש
 אויך ווער עש געסט זיך גיט מיט קיין שפייו אויף
 יענער וועלט. דאש סיינט מען די תשובה און מעשים
 טובים העלפט אים שוין דארט קיין תשובה ניט. דרום
 זאל אימלכר תשובה און מעשים טובים טאן אין זיין
 יונגט דען אויף דר עלטער איז אים שוין גאר שווער.
 צום ערשטן איז דער מענטש מהוייב צו וויסן די פיר
 נאכין וואש זיך וועל דא שרייבן:
 ווען איינר האט עובר גיווען אויף איין מצוה עשה דאש
 איז אזו איין מצוה וואש הקביה האט גיבאסן זי
 זיא צו טאן. דהיינו ער ליינט איין טאג קיין תפילין
 גיט. אדר ער זיצט גיטאן סוכה. אדר ער גסט אן
 גיוואשין. אדר ער גענעשט גיט קיין ארתוב. אדר
 אנאנדרע מצות עשה פון די צוויי הונדערט און אכט
 און פערציג מצות עשה. דר נאך האט ער חרטה און
 מוט תשובה. איז אים באלד הקביה מוחל. אדר ווען
 איינר איז עובר אויף איין מצוה לא תעשה דאש איז
 איין לאו. דהיינו ער געסט תור. אדר ער מרינקט ים
 אדר ער גיט אין שעמנו אדר דיא איבריגע לאו. דר
 נאך אז ער מוט תשובה דרויף. איז אים הקביה ניט
 מוחל בזי נאך יום כיפור. אדר אז ער מוט אזו איין
 הארבע עבירה וואש ער איז חייב מיתה אדר כרת.
 העלפט אים קיין תשובה און קיין יום כיפור אויך גיט.
 בזו ער מוז אויף זיך נאך קבל זיין יסורים און תעניתים
 דענקלט ווערט עש אים ערשט פאר געבן. אדר אז
 איינר מוט איין עבירה וואש הענגט דריין חילול השם.
 זיין א

דחינו ער טוט איין עבירה בפרהסיא פר אכטן לייט *
 אדר ער שווערט שבעת זנא * אדער שבעת שקר *
 אדר שבעת הנם דער מיט אין דאך ביי אים נאר ניט
 גיאכט דר כבוד פון השם והיוד * אדר ער מאכט דאש
 דיא אומות זאגן אז אונזר גלובין איז חס ושלום ניט
 רעכט * אדער ער איז כחלל השם מיט זיינע ביינע
 מעשים * אדר איין פלמיד חכם וואש איז זיך ניט נוהג
 וויא מען דארף * דער מיט בריינגט ער דאש דיא עמי
 הארצים פאר שעמן דיא תורה * אדר איין פלמיד
 חכם וואש טוט אין אום רעכט * און ער סאכט דאש
 דיא לייט טואן עש אים נאך * דעם זעלבליגן העלפט
 ניט ביז ער מוז האבן דיא פיר * תשובה און יום כיפור
 און פענית * דער נאך אז ער שטארבט ווערט עש אים
 פאר געבן * דיא פיר ארלייא תשובה דארף וויסן
 אימלכר בעל תשובה :

נאך זיינען פאר האנדן זיבן זאכן וואש אימליכער
 בעל תשובה דארף וויא וויסען * דאש ערשטע
 ער מוז ליידין גיהנם פון וועגן זיינע זינד * און מוז
 השבון אפ געבן אויף זיינע מעשים וואש ער האט
 גימאן בייא זיין לעבן ער זאל חזי זיך ניט גידיינקען
 עש איז ניט פאר האנדן קיין דין ומשפט אויף זענער
 וועלט * דרום טאג איד טאן וואש מיין הארץ גלוקט *
 ווארום זאל איד פאכטן איד וועל בעסער לעבן אין
 וואול טאג * דער וואש גידיינקט זיך אזו און טוט קיין
 תשובה ניט * זאל ער וויסען דאש הקב"ה וועט אים
 בריינגען צום דין און משפט * וויא דער פסוק זאגט
 על כל מעשה יביאך אלהים למשפט * אויף אלע זיינע זאכן
 וועט זיך נאט בריינגען צום משפט סייא אויף דיא
 גוטע סייא אויף דיא שלעכטע * און אפילו דיא פאר
 דוילטע זאכן וואש דו מיינקסט עש איז שוין לאנג פאר
 געסין און דו וועסט גיצאלט ווערין נאך זיינע מעשים
 נאך * אזו וויא דר פסוק זאגט כי אתה תשלם לאיש כמעשהו
 דען דוא נאט בצאלקט אימלכן נאך זיינע מעשים נאך *
 דרום זאל ער זיך גידיינקען אז ער וועט תשובה טאן
 און ווידיי זאגן וועט זיך נאט כרחם זיין איבער אים
 און וועט אים מוחל זיין * אזו ווי דער פסוק זאגט מכסה
 פשעו לא יעלה דער וואש פאר דוילט זיינע זינד * וועט

ניט בגליקן * אפר דער וואש פקענט זיינע זינד ווערט
 דער באריכט :

דאש אנדערע ער מוז זיך באדיינקן און פטראכטן
 וואש פר עבירות ער האט גימאן * און מוז זיך
 תמיד צום הארצין געבן אז ער איז אחרטא : אזו וועט
 ער תשובה טאן דרויף * אזו ווי דער פסוק זאגט אחרי
 שובי נחמתי ואחרי הדעי ספקתי על יד וגו' נאך מיין ווידר
 לערין האב איד מיד פדאכט וואש פאר עבירות איד
 האב גימאן * און נאך דעם אז איד קיין גימאן גימאן
 פון זיינע זינד האב איד מיד גיקלאפט אויף די זיימן
 און אויפן הארץ און האב ווידוי גיזאגט * דאש דריטע
 ער מוז וויסען דעם גרויסן שבר וואש ער וועט האבן
 אז ער וועט רעכט תשובה טאן * אזו ווי דער פסוק
 זאגט יעזוב רשע דרכו ואיש און כושבותיו וישוב אל ה' וירחמו
 ואל אלהיו כי ירבה לסלח לאז דער רשע פאר לאזן זיין
 בייזן וועט און דער אום רעכטער מענטש זיינע ביינע
 פחשבות * און זאל ווידר קערין צו נאט מיט תשובה *
 אזו וועט זיך הקב"ה דער פארעמען איבער אים און צו
 אונזער נאט דען ער קערט צו פאר געבן * און אז ער
 וועט ניט גידיינקען אין דעם שבר וועט ער פנדאן זיין
 תשובה ניט טאן * דאש פירטע : ער מוז גידיינקען אז
 אלע זיינע עבירות ווערין אין גישריבן און גיחתמת
 אויף אלע זיינע גלידן וואש ער האט מיט זיי גידיינט *
 אזו ווי דער פסוק זאגט ויז כל האדם יחטם לדעת כל איש
 מעשהו אין דער האנט פון אימליכין מענטשן איז
 גיחתמת צו וויסן אימליכער מענטש זיינע מעשים *
 און תקדוש ברוך הוא גידיינקט אלע דיא מעשים *
 אזו ווי דער פסוק זאגט הלא הוא כמון עמדי חתום באזרותי
 לייגם ושלם וגו' פאר וואר אייערע שלעכטע מעשים
 זיינען פר התקת אין מיין אוצר איד וועל מיד נאכט זיין
 און ווער בצאלן נאך זיין פאר דנקט נאך * ווא וועט
 ער וועט דרינגען גידיינקען וועט ער פנדאן רעכט
 תשובה טאן :

דאש פינפטע ער מוז וויסן דאש זיינע זינד ווערין אים
 פאר געבן און הקב"ה איז אים מוחל דורך
 רעכטע תשובה * אזו ווי דער פסוק זאגט דיא ושראל
 האבין גיזאגט צום גביא כל פשענו אחנו וחסאתנו עלינו

ובם אנתו נמקם ואד נקה אלע אונערע שולד ויין מיט
 אינו און אונערע זינד אויף אנון און דורך זיי וועלן
 מיר מיטן זון זיין אין גיהנם ווי קענען מיר האפן דאס
 אייביג לעבן האט זיי דער גביא געקערט אזו האט
 גאט גיזאמט הי אני נאום ה' אלהים אם אחפון במות הישע
 כי אם בשבו מרובי חיה אך שנוער ביי מיין אייביג לעבן
 זאגט גאט אייער גאט אויב איך וויל אין דעם טויט פון
 רשע דאס ער זאל קומען אין גיהנם נאר ער זאל
 תשובה טאן אויף זיינע ביזע מעשים וועט ער בקומן
 דאס אייביגע לעבן :

דאס זעקסטע אימליכער זאל זיך צום הארצין געבן
 און זאל וויסן וואס השיי האט אים גיטאן ער
 האט אים באשאפן מיט אלע זיינע גלידער און האט
 אים גיבראכט אויף דער וועלט און האט אים גיגעבן
 איין הארץ צו פרובן און צו פאר שטיין איין זאך
 און אויך צו זעהן און אויפערן צו הערן און דיא
 אייערדיגע גלידער ער זאל מיט זיי דיין הקב"ה און טאן
 זיין ווילן גדי ער זאל זוכה זיין צו עולם הבא אינער
 האט גיזינדנט קעגן אים מיט אלע זיינע גלידער און
 אויב ער וועט פורא גיט גידיינקן וועט ער קיין תשובה
 גיט טאן דרום איז אימליכער בעל תשובה כחוייב צו
 וועגן מיט זיין שכל דעם שכלר קעגן דעם עונש אינ
 זאל באציימיין תשובה טאן :

דאס זיבטע ער זאל ליידן דעם יאך פון דער תשובה
 און זאל זיך אפ שיידין פון אלע עבירות וואס ער
 פלעגט צו טאן און אז דר יצר הרע וועט אים אן היידן
 צו עבירות זאל ער אים בצווינגן און זאל בעסער פאלגן
 דעם יצר טוב און זאל גיט קוקן אויף דעם וואס איז
 אים שווער און שלעכט אונעק צו ווארפן זיין גיוואונתיים
 ער זאל זיך גידיינקען אזו וויא איין קראנקן גיט מען איין
 ביטער גיטראנק און רפואות גדי ער זאל גיוונד ווערן
 און לעבן בלויפן גוא וויפל איז דען גאר דאס לעבן
 פון מענטשן נאר זיבציג יאר ככל שכן וכי דאס איינר
 זאל זיך ווייא טאן דאס זיין נשמה זאל גיוונד ווערן און
 זאל פקוקן דאס אייביגע לעבן דען אזו ווי דר קראנקער
 איז קראנק אין זיין גוף אזו איז דר חסא קראנק אין זיין
 נשמה אזו ווי דר פסקו קאנט שום כנים שוכנים ארמא מושבותיכם

קערט ווינר איז ווילדע קינדר וועל איך אייך היילן
 פון אייערע ווילדקייט און זינד אויך שטייט ושב רפא לו
 לאז ער ווינר קערן וועט אים גאט היילן אויך שטייט
 הסולח לכל עונני הרפא לכל תחלוואיני גאט פאר גיט אויף
 אלע אייערע זינד און היילט אלע אייערע וויסאן
 גוא זעהן מיר דאך אז עש שטייט דאס לשון רפואה ביי
 תשובה דרום אימליכער וואס וויל תשובה טאן מיטן
 נאנצן הארצין זאל ער גידיינקען אין דיא זיבין זאכן
 און אויב גיט וועט ער צייט זיין לעבן וועט זיין קיין
 תשובה גיט טאן און אויב אפייו ער וועט יוא תשובה
 טאן וועט זיא גיט זיין מיטן נאנצן הארצין :

אויך די תשובה האט פיר פללים און אימליכער פלל
 האט מינף פרימים אזו ווי איך וועל דא בשירן
 אייה דער ערשטער פלל איז ער זאל זיך בריינגען אויף
 זיינע זינד און ביזע מעשים דאס אנדרע ער זאל גוילגן
 זיא פראגן דאס דריטע ער זאל בעטן הקב"ה מיט זיין
 תשובה דאס פירטע ער זאל גידיינקן דעם גרויסן שכל
 פון בעל תשובה איצונד וועל איך באשירן די פרימ
 פרימים פון ערשטין פלל דער ערשטער פרימ איז ער זאל
 באלד תשובה טאן און זאך זיך פארקומן טאמער וועט
 ער שטארפן איידער ער וועט תשובה טאן אדרטאמער
 וועט אים הקב"ה באלד שטראפן אויף דער וועלט וויא
 דר פסוק זאגט חנו כבוד לה' אלהים במשם וחסד גיט פבור
 צו אייער גאט איידר עש ווערט פינצטער אייער ליקם
 אויך זאגט דער פסוק זכור את כוואיך בימי בחורותך עד אשר
 לא יבואימי הרעה גידיינק דיין באשעפער אין דייע וינגע
 מען איידר עש וועלן קומען די ביזע מען פדוקר טוא
 תשובה אין זיין יונגענט דען אויף דער עלמך וועט דיר
 שווער אן קומען דער אנדער פרימ ער זאל אונטער
 מעניג זיין פאר הקב"ה פון וועגן זיינע זינד ווי דער פסוק
 זאגט וינגע עמי אשר נקרא שמו עליהם ווי זאלן אונטער
 מעניג זיין מיין פאלק גדי עש זאל גירושין ווערן מיין
 נאמען אויף זיי אויך שטייט וכהנעו ישיב חרון אף ממנו
 דער וואס איז זיך פגיגע קעגן גאט קערט ער ווינער
 זיין צארן פון אים :

דער דריטער פרימ איז דר וואס וויל זיין ארעכטער בעל
 תשובה זאל ער פאר ענדהין זיינע קליידער און
 עסין

עסקן און מריגקן און זיינע כויד דען איין בעל תשובה
 דארף טאן אייטל מעשים טובים און זאל גיין אין
 איין רעכט פארטיגן וועג און זאל ער זיך נעצן אויף
 אנגדר ארט וואו ער פלעגט פריער צו זיצן סיי אין שול
 סיי אין דר היים אויך זאל ער וואנדערן פון איין שטאט
 אין דר אנדער און דאס איז ווי ער סכפר דען צווישן
 פרעכדע ווערט מען ווי ער אונטער מעניג און זאל זיך
 פארקומן פאר די עבירות וואש ער פלעגט צו טאן
 דהיינו האט ער גיזנדגט מיט איין אשה זאל ער מיט
 גיין שום אשה גיט ריידן און גיט קויפן און פר קויפן
 איר סיי מיט אלגנות סיי מיט בתולות און זאל הקיד
 זיפצין און ווייזן און שרייען ווייא איבך מינע ניד
 וואש איך האב גיטאן און זאל פעטין פון הקב"ה ער
 זאל אים מוהל זיין און זאל מקבל זיין זיין תשובה
 אזוי ווי דר פסוק זאגט קרו לבכם ואל בגיכם צוא רייסט
 אייערע הערצן מיט ווייזן אזוא וועט איר גיט צוא
 רייסן אייערע קליידער איבך אייערע קינדן דען פון
 די זינד וועגן שטארבן די קינד ר"ל דר נאך זאגט דר
 פסוק ושובו אל ה' אלהיכם און מוט הש בה צו גאט אייער
 גאט אויך זאגט דר פסוק על זאת הגו שקם וספרו ויחילו
 אויף דעם דאזיגן גורם אן זעק און קלאגט און וויינט
 אויך שטייט הלכה כאמון ראשו ושק ואשר ייע ויתכסו שקם
 האדם והבוכה ושובו אל ה' בוקט אייער קאפ אזוי ווי איין
 משרעמיל און מיט איין זאק און אש אויף אייער
 קאפ לאזן זיך בדעקן מיט זעק דיא מענטשין און
 בהמות דאש מינט מען די שלעכטע לייט זיינן ווי די
 בהמות און מוט תשובה דען זי גרייכט ביז אין דעם
 כסא הקבוד פון גאט :

אזו איין ריידן וועט ער גונדאי תשובה טאן וויא דער
 פסוק זאגט כי אחרי שוביטהמתי ואחרי הודעי ספקתי על זיך
 בושתי וגם נכלמתי וגו' נאך מיין תשובה האב איך טיך
 בראבט און נאך דעם אז איך בין גינאר גינארקין פון
 מיני ניד האב איך מיך גישעסט דא וועל איך שרייבן
 די פינה פקמים פון אנדרין כלל :

דער ערשטער פרט איז ער זאל פאר לאזן זיינע ביזנעס
 מעשים און זאל טאן אייטל מצות און דאש
 ווילן פון הקב"ה פון ליבשאפט וועגן וויא דער פסוק
 זאגט שנאו רע ואתו טוב האמ פינקט ביזו און האט ליב
 גמיט אויך שטייט שש הגה שנא ה' ושבנו תועבת נששו עינים
 רמות ולשון שקר וידים שופכות דם נקי לב חורש מחשבות און הגלים
 מסמיתות לרוח לרעה ופיה כזבוב ער שקר ומשלה מרגים בין אחים
 זעקס זיינן וואש הקב"ה האט פינקט און דאש זינקט
 פר אום וויקדיגט זיין לייב די הויכע אויגן דש מינט
 מען ביזנע אויגן וואש פר גינט גיט די לייטין און דיא
 פאלשע צונג און די הענט וואש פר גיטן אום שולדיג
 בלוט דאש מינט מען דר וואש פר שעקט זיין חכר
 דא פאר גיט ער זיין בלוט און דאש הארץ וואש
 טראכט אום רעכט און די פיס וואש לויפן צו ביינען
 און דר וואש זאגט פאלש עדות און דער וואש מאכט
 קריג צווישן איינע און זיין חכר אויך שטייט שומר דו
 מעשות כל רע ער זאל היטן זיינע הענט פון צוא טאן אלע
 דאש ביזנע אויך שטייט יעוב רשע דרכו וואש און מחשבותיו
 וישבו אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלות לאזן דר רשע פר
 לאזן זיין ביזנע וועג און דר אום רעכטער מענטש זייני
 ביזנע פחשכות און זאל ווידר קערין צו גאט וועט ער
 זיך דר פארקין איבך אים און צו אונדן גאט דען ער
 סערט צו פר געבין למשל ער זאל גיט קיין אויף איין
 אשה וואש איז אסור צו אים אדר אויף איין עבירת
 פוכבים דר אנדער פרט איז ווען עש קומט אים אריון
 איין שלעכטי מהשבה זאל ער טראכטן אמצוה צו טאן
 אדר אדרקה צו געבין אזוי ווי דר פסוק זאגט ולא תתרו אחרי
 לבכם ואחרי עיניכם און איר זאלט גיט אפ קערין נאך
 אייערע הערצער און אויגן ביזו צוא טאן :

דער דריטער פרט איז ער זאל פר לאזן די עבירות פון
 זיין תשובה וועגן און פון גאמט פארקט וועגן

אזו ווי דר פסוק זאגט סמו משהד בשוי ומשפטך יראתי עש
 האט גינדרוילט פאר דיין פחד מיין לייב . אונ פו דייע
 משפטים טוא איך סיד פארקמין אונ נאך שטייט יראת
 ויעד יכא מי ותכסני פלצות פארקט אונ שרעקניש איז ניקמן
 אין מיר אונ עש האט מיד בקעט ציטרקש :

דער פערטער פרט איז ער זאל פו לאזן די עבירות פון
 ווענין גאטש פארקט . ניש ער זאל ווייזן פו לייטן
 אז ער איז פרום . אונ דאש הארץ איז גאר אנדרש אז
 ווי דר פסוק זאגט ותרי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה זאגט
 האט גינאגט צום נביא די פארקט פון ישראל פו מיר
 איז גאר ווי די מענטשן וואש טוען זייער גוואונטלעקייט
 למשל ער איז גוואונט צו גיין אין שול אריין . אונ טוט
 עש ניש פון סעודה ווענין . אדר ער דאוניגט אן פונק .
 דאש מויל רעט אונ דאש הארץ ווייס ניש וואש . איין
 בעל השוכה דארף זיך דער ווייטן דער פון . גאר ער
 זאל ניין פונק האפין צוא זאט ותבדד :

דער פינפטער פרט איז ער זאל פו לאזן זייער עבירות .
 אונ זאל אויף זיך נעסן ער זאל צייט ויין לעבין
 קיין פייער מעשים ניש צוא טאן . אזוא וויא דער פסוק
 זאגט ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו מיר וועלין ניש
 זאגן נאט צוא אונזרע מעשים . פלוס מיר וועלין ניש
 זאגן צו דר עבירות פוקים דו ביסט אונזר נאט אויך
 זאגט דער פסוק אם פעלתי און לא אוסיף אויב איך האב
 גיווערקט אונ רעכט . וועל איך שוין ניש מערין צוא
 טאן אזעלכס . דא וועל איך שרייבן די פינף פרטים
 פון דריטן כלל :

דער ערשטער פרט איז דעם בעל השוכה זאל זיך
 דוכטן זייער עבירות זייען וייער גרויש . אונ
 אפילו ער האט גיטאן אקליינע עבירה פאר לירט ער
 אויך פיל נומט . אזו ווי דער פסוק זאגט והוטא אחד יאבד
 טובה הרבה פון וועגן . איין הטא וועט ער פאר לירין פיל
 נומט . דר אנדר פרט איז עש זאל זיך אים דוכטן דיא
 עבירה שטייט פו אים אזו ווי דר פסוק זאגט והטא נגדי
 תמיד מיין זינד איז קענין מיר תמיד דער דריטער פרט איז
 ער זאל אויף שטיין פו טאג אונ זאל תפלה טאן צו נאט
 אז ער זאל מקבל ויין ניין תשובה . אזו וויא דער פסוק
 זאגט קומי רוני בילה לראש אשמורת שטייא אויף אונ טוא

תפלה ביי נאכט אין אן הייב פון דר דריטער אשמורת דען
 די נאכט איז גיטוילט אויף דריי משמרות דאש איז חלקים
 אונ זאל זאגן וידוי אונ תהנות . דען די זעלביגע צייט
 גידיינקט הקב"ה זאין זיין בית המקדש וואש איז הרוב
 גיווארין . אונ דאש זייער קנדר ויין פו מריפין גיווארן
 צו ווישין די אומות אונ גידיינקט אין זייער צדיקים אונ
 תסידים וואש לאזן זיך אום בריינגן פון קידוש השם
 ווענין . דרום איז דיא זעלביגע צייט סרוצה פו נאט :

דער פערטער פרט איז ער זאל זאגן וידוי . אונ זאל
 בקענען זייער זינד פאר נאט ניש פאר לייט . אזו
 וויא דער פסוק זאגט הטאתי אודיעד ועני לא כחתי מייער
 זינד האב איך פאר דיר גיטאכט וויסען . אונ ניש פו
 לייטין . אונ מייער זיך האב איך ניש פאר הוילן . דר
 פינפטער פרט ווען דער בעל השוכה זעהט איםעצן
 איין עבירה טאן זאל ער אים זאגן וואש עש בריינגט
 אים צו דער עבירה . אונ דעם גרוסן עזיש וואש ער
 וועט טון ליידין איך דר עבירה . אונ דעם שכר וואש
 ער וועט האפין אז ער וועט תשובה טאן . אונ זאל אים
 לערנען וויא אזו ער זאל תשובה טאן . אזו וויא דער
 פסוק זאגט אלמדה פושעים רוכך והטאים אליך וישבו איך טוא
 לערנען דיא זידיגע דייער וועגן . אונ וויא אזו זיא
 זאלין צו דיר תשובה טאן . דא וועל איך שרייבן דיא
 פינף פרטים פון פערטן כלל :

דער ערשטער פרט איז ער זאל גידיינקען אז דער
 וואש פאר לאזט דיא עבירה אונ קוקט ניש אויף
 דער הנאה פון איר . דען דיא זעלביגע הנאה גיווערט
 ניש לאנג . דער בקוסט דאש אייבנע לעבין צוא דער
 רעקטער רוא . אונ צו דעם גרוסן שכר פון עולם הבא
 אזו וויא דער פסוק זאגט והייתם ויש לבכם איר וועט
 זעהן דאש עש וועט זיך פרייאן אייער הארץ . אונ
 אייערע פייער וועט פליהן אזו ווי איין גראז דעקלט
 וועט איר גיוואר ווערין דאש די האנט פון נאט יתבדד
 איז מיט זייער קנעכט . אונ ער איז וייער צארינג אויף
 זייער פינגר . אבער דער וואש ליפט די הנאה פון דער
 עבירה אויף דער וועלט זאל ער וויסן אז ניין עזיש
 לעולם הבא האט גאר קיין סוף ניש אז ער שטארקט
 אן תשובה . אזו ווי דר פסוק זאגט ויצאו וראו כפגרי האנשים
 דיא

דא צדיקים וועלן אייז גיין פון ירושלים אדר פון נן
 ערן און וועלן זעהן אין דא לייפער וואש האפן
 גיטלעךט אין מיר וייערע ווערעם וועלן גיט פיינדן
 און זייער פייאר ווערט גיט פראשן בלוש וייערע
 זכורים בלייבן אויף אליאנגע צייט דער אנדרד פרט
 אז ער זאל גדיינגען אז ער וועט גיט באלד תשובה
 טאן טאטער וועט ער פלוצלונג פראגן און טאטער
 וועט אויף אים קומן דער גרים צארין פון נאט און
 ער וועט גיט קענען בשמיין אזו וויא דר פסוק זאגט
 ופי יכלכל את יום כבודי ווער קען אויז ליידין דעם טאג
 פון זיין קומן און ווער וועט קענען בשמיין ווען ער
 וועט זיין גרים צארין שיין דער פערטער פרט אז
 ער זאל דער קענען דאש הקב"ה האט אים פיל טובות
 גיטאן פון וועגן ער זאל אים דיין מיטן נאגצן הארצן
 און לייב אזו וויא דער פסוק זאגט כי מלאם שמימי
 עולד וגו' דען פאר צייטן פון איינגע צארין האב איד
 צו בראכן דיין יאך און האב פאר רוקט דייעע פינד
 ריכן דער פערטער פרט אזו ער זאל אפ געבין אלע
 גניבות און גנילות אזו ווי דער פסוק זאגט אם און ביד
 החוקה אויב עש איז אום רעכט זעלט אין דיין האנט דר
 טייטער דיך דר פון יאונ גיב עש אפ צו ווערן עש נהער
 דער פינפטער פרט אזו ער זאל זיך געבן צום הארצין
 דאש ער האט פראקטיט זיין גלייכין וועג און
 האט פצאלט שלעכטן פראקטיט ווי דער פסוק זאגט
 הלה תמלו זאת אויב צו גאט זאלט איר דאש פצאלין
 אויך זאגט דער פסוק שחת לו לא דער וואש פראקטיט
 זיך מיט עבירות מוט ער עש זיך אפ צו הקב"ה מוט
 ער נאר גיט דרום ווען איין מענטש זעסט זיך צום
 הארצין דא פיר כללים מיט אידע פרטים און מאכט
 זיך איין סקנה באלד תשובה צו טאן אזו ווערן
 זינע מעשים און גיטן פאר נאט און זיין תשובה אזו
 בוילנט און השיי אזו אים גודאי כחל אויף זייע
 עבירות עש זינען פאר האנדן פיר און צוואנציג
 וואש האלטן אויף פון דער תשובה פיר דר פון זינען
 דאש דא עבירה אזו זייער גרוש ביז יא דער לאזט
 אים גיט קיין תשובה טאן דאש ערשטע ער מאכט
 פיר לייט זינדן אין דעם כלל אזו אויך דער וואש דר

לאזט גיט דא לייטן סגות טאן דאש אנדרע ווער
 עש רעט און זיין חבר צו שלעכטן דש דריטע ער נעהט
 זיין וון גיט ארויז לחבות רעה און ווערט אים גיט
 דען טייל ער האט אים בפת צו ווערן און ווערט אים
 גיט אזו גלייך אזו וויא ער זעלבסט גיט ארויז לחבות
 רעה אין דעם כלל אזו אויך ווער עש קען דא לייט
 ווערן אזו זיין זאלן גיט זינדן און ווערט זיין גיט
 דאש פערטע דער וואש זאגט איד וועל איין עבירה
 טאן און דער נאך וועל איד תשובה טאן אדר יום
 ביפור וועט מיר מכפר זיין אדר ער זאגט איד האב
 נאך אחופה פראקטיט דער מיט אזו ער זיך צווייט מאל
 טענה איינש דא חופה אזו גיט מכפר פינדן דורך
 תשובה דאש אנדרע הקב"ה אזו גיט מחל בשעת
 דער חופה דעם וואש האט געקענט תשובה טאן און
 האט גיט תשובה גיטאן דאש זינען דא הארצע פיר
 עבירות וואש האלטן אויף פון דער תשובה
 נאך זינען פאר האנדן פינף נאכן פון דא פיר און
 צוואנציג וואש האלטן אויך אויף דעם מענטשין
 פון תשובה אדר דא ערשטע פיר זינען הארצער דר
 פון דאש ערשטע ווער עש שידט זיך אפ פון קהל
 ווען זיין טען תשובה אדר דאש קהל האבן נוד
 תענית גינען און ער שידט זיך אפ דער פון אזו
 אזו ער גיט חכה צו זעהן אין זייער נהמה און ער האט
 קיין חלק גיט אין זייערע חיות דאש אנדרע דער וואש
 קריגט אויף דא רייד פון דא חכמים דער פון קומט
 דאש ער גיט גיט צו זי און לערנט זיך גיט פון זי
 דעם וועג פון תשובה דאש דריטע ווען איינר זעהט
 זיין חבר אמנה טאן שפעט ער איז לאכט פון אים
 דאש פערטע ווער עש אזו סנה זינע רבנים און
 רעט אויף זי שענדליכע רייד דאש פינפטע דר וואש
 האט פינט שטראף דאש ער זאגט צו זיין חבר עש
 דארף מיר קיינער גיט שטראפן ציא דיך זעלבסט ביי
 דיין נאו דאש פינט מען שטראף דיך זעלבסט און
 קריגט זיך מיט אים דער זעלבסטר הייסט איין לין און
 איין כסיל דאש האט אין זיך צוויי טייטשן כסיל אזו
 איין נאר אדר איין רשע שלמה סקלד עיה האט
 אויך גיטאט מעזאל קיין לין און קיין כסיל גיט שטראפן

דריבער

54

דריבך קען ער אויך קיין תשובה נים טאן : דען ער האלט זיך פאר איין פרוימן טאן : און אז דער רב און ברשן פון דר שטאט קומט און שטראפט די לייט קומט ער נים צו דער דרשה : און אפילו ער קומט שוין וואו דערט ער נים צו און קערט זיך נים דר צו : דען זיינע מעשים ניפעלין אים זייער וואיל :

נאך זיינען פאר האנדן פונף זאכן פון דיא פיר און צוואנציג וואש דריבך קען דער מענטש קיין תשובה נים טאן סיידן דורך שוועקייט : דאש ערשטע דער וואש שלט פיל לייט דען ווען איינער שלט איין מענטשן קען ער אים אויך בעטן : און אז ער איז אים מוחל : איז אים הקפ"ה אויך מוחל : אָך פיל לייט ווייסט ער נים וועסן צו בעטן : דרום קען ער נים תשובה טאן סיידן דורך שוועקייט : דאש אנדערע ווער עש מייילט זיך מיט אנגב : דער נגב זעלברט קען בעקער תשובה טאן פראים : דען ער ווייסט בייא וועסן ער האט זינגקט אזו קערט ער אים אום : אדר ער בעט ער זאל אים מוחל זיין : אָך דער זעלביגער מענטש העלפט דאך דעם נגב : און ער טראכט אים בער נגבן : און ער ווייסט דאך וועסן אפ צו געבן : אדר פון וועסן ער זאל בעטן מעזאל אים מוחל זיין : דרום איז זיין השקפה דורך שוועקייט : דאש דריטע ווער עש גיפטיט עפים און לאזט נים אויש רופן : דאש בערשטע ווער עש גולת עניים אדר יהומים און אלמנות : דאש פינפטע דר דיין וואש נעמט שחרר איינס צו צו פסקען דאש איז אויך אנרושע עבירה ווייל ער ווייסט נים וויפל געלט ער האט גענעם : ויש גיבראכט מיט דעם וואש ער האט דעם צו ניפקת :

נאך זיינן פרא האנדן פינף עבירות פון די פיר און צוואנציג דש אויב זיי קען ער נים תשובה טאן : ווייל זיי זיינן בייא אים גרינג : און נים גיאכט אן זיינע אויגן : דאש ערשט ווער עש עכט מיטן בעל הבית און דר בעל הבית זעלברט האט נים גנוג : צוא עסין האטשע ער האט אים דאך גיפעטן עסין : ווייסט עש דאך איין אבק גול דאש אנדערע ווער עש לייאט געלט איין ארוסאן אויף אזו איין משכון וואש דער ארוסאן האט זיין פרנסה דער פון דהיינו איין באק אדער איין זען : און ער ניצט דר מיט :

דאש ער טראכט וואש שאט עש די בלי : דאש איז אויך איין אבק גול : דש דריטע ווער עש קומט אויף די ווייבך וואש זיינען אסור צוא אים און האט הקפ"ה דר פון : דש איז אויך איין הרבע עב רה : דען ער טראכט אויך האב מיט וויא הלילה קיין עבירה נים ניטאן אזו מוט ער קיין תשובה דרויף נים : אזו וויא דער פסוק זאגט ולא תהוו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם איר ואלם נים אפ קערן נאך אייערע הערצער און אייערע אויגן : דאש מינגט מען איר ואלם נים גלופטן מיט אייערע הערצער און אייגן וואש אסור איז : דאש פערטע ווער עש איז זיך מנגד מיט דער שאנד פון חכר : דאש מינגט מען ער האלט זיך חשוב און דער מיט אז ער מבזה זיין חכר און שענד אים : אפילו דער חכר איז נים דער בייא איז עש אויך אנרושע עב רה : דער מוט אויך קיין תשובה נים דען ער טראכט זיך וואש האב אויך יענעם ניטאן : דאש פינפטע ווער עש איז הוישד בכשרים איין זעלברט מאן אז ער האט אום רעכט גאטן : דר מוט אויך קיין תשובה נים : דען ער טראכט זיך וואש האב אויך יענעם ניטאן :

נאך זיינע פאר האנדן פינף הארבע עבירות פון דיא פיר און צוואנציג וואש דער מענטש קען זיך נים אפ גוויינען פון זיין : אז וויא דיא גבויא זאגט ווער עש מוט איין עבירה צווייא דהויא מאל : איז ווא בייא אים שוין גלייך וויא איין היטר : דרום מוט ער דרויף קיין תשובה נים : דרום מוז אימלכער זייער און זייער גווארינט זיין אונעק צוא נארפין דיא שלעכטע מידות : דאש ערשטע איז רכילות און לשון הרע : דאש אנדערע איז איין גנון : דאש דריטע איז דער וואש פלוכט איין חכם אדר אפילו זיין אייגן קינד אדר אפילו זיך זעלברט : דאש פערטע ווער עש שווערשט פאלשע שבועות אדער אום זיסטע שבועות : דאש פינפטע ווער עש טראכט שלעכטע מחשבות און דר וואש בתעפת זיך צו רשעים : דען ער לעהיגט זיך פון זיי קיין גושש נים : די אלי טאגן קיין תשובה נים : דען ווייל זיין זיינען גוואונגט דרינען איז עש בייא זיין קיין עבירה נים : נוא ליבע לייט דאש זיינען דיא פיר און צוואנציג זאכן וואש דער לאזין נים דעם מענטשן תשובה צו טאן : דאך ווען ער מוט יוא תשובה דרויף הייסט ער אויך איין בעל תשובה : און האט

האט אויף איין חלק לעולם הבא :

בזמן שכותב המקדש היה קיים אין דער צייט אז דאש בית
המקדש איז גישטאנען ווען איינער האט איין
עבירה גיטאן . און האט דרויף תשובה גיטאן אז עש איז
גיטאנען יום כיפור האט מען גיטאנען איין ציטלע און
כיהאט עש אונעק גישיקט לעזאל אין דער מדבר ארצין
דא האט דאש זעלבנע ציטלע מיט זיך גיטאן אלע דיא
עבירות פון כל ישראל אין דער מדבר ארצין אבר אצונך
בערה ראבן מיר קיין בית המקדש גיט . אבר די תשובה
איז נאך גיבליבן און אפילו ווען איינער איז גיווען ארשע
אלע זיינע טעג און מומ תשובה איידער ער שטארבט .
אזו ווערן אים פאר געבין אלע זיינע עבירות . און עש
ווערט אים גיט גיטאנט קיין שום עבירה . אדרכה זייא
ווערן אים נאך גיטעניגט פאר מצות . אזו וויא דר פסוק
זאגט ורשעתו לא יכשל בה ביום שובו מרשעתו . און זיין
שלעקין פון רשע ווערט ער גיט גישטרויכלט אין דעם
ווען ער מומ תשובה דרויף . איזוהו היא תשובה גמולה ועל קעם
איז די רעכטע תשובה וואש נאט וויל האבין פון מענטשן .
און זיא איז גיליבט אין זיינע אונז . דאש איז ווען דער
מענטש מומ כייא איין גרינגע סייא איין הרבע . עבירה
און האט הרטה דרויף . און זאגט וידוי . און דער נאך
קומט אים וידער דיא עבירה צוא דיא הענט . און ער
האט זיך גכח צו טאן . און מומ זיא גיט . למשל ווען ער
האט עפס גינגבט . און מומ תשובה דרויף . און דער
נאך קומט אים וידער צו די הענט דאש ער וואלט וידר
גיטענט גינגבן . און קיין מענטש וואלט גיט גיוואר
גיווארין דער פון אדער ווען איינער האט מונה גיווען
מיט איין אשה . און מומ תשובה דרויף דער נאך קומט
דיא אשה וידער צו אים . און ער מומ גיט דיא עבירה .
דאש איז דיא רעכטע תשובה וואש נאט וויל האבין . אז
וויא דער פסוק זאגט וזכור את כבודי במי בחורתי גידינק
דיין בשעפר אין דיין יונגט אז רוא האקט נאך גכח דיא
עבירה צו טאן לאז זיא אונעק פון ווען דיין בשעפר וואש
האט דיך בשאפין און ווער עש מומ תשובה ערנשט אויף
דער עלטר . האמשע זיא איז גיט אזו גוט וויא דר וואש
מומ תשובה אין דער יונגט ווערט ער דאך גיטעניגט פו
איין בעל תשובה . און אפילו ער איז גיווען איין רשע

נכור אלע זיינע טעג נאר דעם טאג פארין מומ מומ ער
תשובה איז שטארבט אין דער תשובה ווערן אים אויף
פאר געבין אלע זיינע עבירות . אזו וויא עש שטייט אין
פרק שוב יום אחד לפני מיתתו . מוא האמשע תשובה אפאג
פארין מומ אזו הייקט עש אויף איין תשובה :
אויף זאגט דער פסוק ותשב אנוש ער דכא ותאמר שובו בני
אדם הקב"ה בריינגט יסורים אויף מענטשין דאש
ער זאל תשובה טאן . אדער זיין נשכה גיט אים אויש .
און דאש איז אים אויף גיטעניגט פאר איין תשובה .
און זיינע עבירות ווערן אים פאר געבין . אויף זאגט
דער פסוק אין אויב ותקרב לשת נפשו וגו' איידר עש
גיטעניגט צו דער גרוב ויין לייב דאש איידער זיין נשכה
גיט אים אויש . און ער געט צוא נאט מיט תשובה און
וידוי . אזו איז עש אויף גויליגט צו נאט . אזו וויא מיר
גיטאן אין דער גמרא עש איז גיווען איינער וואש האט
גיטאנען רבי אליעזר בן דורדאי . ער האט אלע זיינע טעג
איטל זנות גיטריבן . און האט דרינגען פאר בראכט נאר
דש געלט וואש איז אים גיבליבן ריזשה פון זיין פאטער .
אפאל האט ער גיהערט עש איז פאר האנדן אשינע זונה
אין ים . אזו האט ער מיט זיך גיטאנען איין זאק געלט
און איז גיטאנען איבער זיבן וואשערין ביז ער איז צו איר
גיטאנען : האט ער איר גיטעניגט דעם זאק געלט און האט
מיט איר מונה גיווען . אזווא האט ער איין מונה גיטאן .
און האט גיהערט איין קול האט גיזאגט אזו וויא די גמרה
קומט גיט וידער אויף איר ארם . אזווא וועט אויף דיא
נשכה גיט קומען אויף איר ארם . און דיא תשובה פון
דיר אליעזר וועט מען גיט מקבל זיין . דער נאך אז ער
האט דאש קול אויש גיהערט האט ער גיטייגט עש איז
איין בת קול . אזו איז ער גיטאנען און האט זיך גיטעניגט
צווישן צווייא בערג . און האט גילינגט זיין קאפ צווישן
דיא קניען און האט גיוויינט אזווא לאנג . ביז זיין נשכה
איז אים אויש גיטאנען מיט וידוי דער נאך האט ער
גיהערט איין רעכט בת קול רבי אליעזר האט איין חלק
לעולם הבא . דא האבין דיא חכמים וייער גיוויינט און
גיזאגט מיר לערנען תורה טאג און נאכט און היטן זיך
פאר עבירות . וויסען מיר גיט אויב מיר זיינען זוכה צו
עולם הבא . און דער אליעזר האט אלע זיינע טעג איטל
עבירות

עבירות ויטאן און אין איין שעה האט ער זיך גיקויפט
 עולם הבא און האט בקומו דאש מען רופט אים רבי
 אלעזר. נוא זעהן ביר דאך ווער עש איז איין רשע אלע
 זיינע מעג און איין שעה פרי זיין טויט טוט ער תשובה
 אזו איז זיא אן גיטמן און ער האט עולם הבא :

און דר תנא זאגט אויך אין פרק קקט זיך ארום צייטן
 דו זאלקט ניט פאר זייכן דעם טאג פארין טויט אן
 תשובה דרום איז אימליכער מענטש מהוייב אלע
 טאג תשובה צו טאן ווייל ער ווייכט דאך ניט ווען ער
 וועט שטארבן דרום הייבט הקב"ה נירא דען ער ווערט
 גפארקט וואלט ער ניט מוחל גווען די עבירות דא
 וואלט אימליכער פארט עבירות גיטאן און וואלט זיך
 ניט גיפארקט פאר הקב"ה אבער ווייל הקב"ה איז
 יוא מוחל די עבירות אזו וואט אימליכער מורא פאר
 הקב"ה און טוט תשובה כדי ער זאל אים מוחל זיין
 די עבירות דען עש איז אמשל איין מלך וואש האט
 ליב אמיל שרים און זיי זיינען זייער חשוב און אויך
 גיאכט אין זיינע אויגן אמאל האלטן די שרים צווישן
 זיך איין עצה און גייען בייא נאכט און עפנן אויף
 דעם מלך אוצר און נאנבענן גאלד און זילבער און
 אכנים טובות אין דער פריא שטייט ער אויף און
 גיפניט דאש זיין אוצר איז אפין און עש איז אלש
 ארויש גינבכת דא בעט דער מלך זיינע קנעכט דאש
 זיי זאלן נאך קלערין ווער עש האט די מעשה גיטאן
 די קנעכט זיינען גיטאר גיטארין און גייען צום מלך
 און זאגן צו אים ווייכט איר ווער עש האט דש גיטאן
 אייערע ליבע שרים וואש איר האלט זיי אזו חשוב
 זייא האבן אויך בגינבכת אזו איז זיך דר מלך זייער
 מצער אויף זיינע שרים בער וויא אויף זיין נומש
 און ער וואלט וויא געערין בשוקמט פון דעם באלק
 וואש ווילן אין זייער גקמה אזוא הייבט ער אן צוא
 זאגן צוא זיינע קנעכט איר זייט לינגערס גייט און
 פריינט זיי פרי מיר וועל אויך זעהען אויב זייא האבן
 עש גיטאן אדער ניט און ער שיקט שטילער הייד צוא
 זייא איין גיטרייען קנעכט ער זאל זייא זאגן ווארקט
 אריין די גניבה אין ים אריין דען מיר גייט ניט אן
 געלט אויך האב נאך מיל אוצרות און דיא עבירה

איז ניט גיאכט אין מייענע אויגן קעגן אייער ליבשאפט
 אזוא האבן אלע אריין גיטארפין דיא גניבה אין ים
 אריין נאר אייער האט זיך גיפנען וואש האט
 פהאלטן זיין גניבה נון אז זייא קומען פארין מלך
 שטעלט ער זיך קעגן זיי זייער צארינג און הייסט זיי
 ברוכן און הייסט זיי אויש טאן זייערע קליידר און
 גיפניט בייא קיינעם ניט נאר בייא דעם איינעם אזו
 ווערט ער זייער ברוכן אויף אים און זאגט די אנדערע
 עבירה וואש דוא האסט גיטאן איז ערקער פון דער
 ערשטער דען פריער האב אויך זיך גיטראכט עש איז
 קיין חידוש ניט דען עש קען זיין דער יצר הרע האט
 זיך אן גירעט דרום האב אויך דיר גילאזט ווארקען
 דוא זאלשט די גניבה אין ים אריין ווארקפין איז דוא
 האסט מייענע רייד ניט פאר נומען און זיינע חברים
 האבן מיר זיא גיפאלנט נוא זעה אויך זיין ביין
 הארין אזו וועל אויך דיר זיין שבר געפין און האט
 אים גיהייסן אן טאן גרושע יסורים און דיא אנדערע
 האט ער אהיים גישקט מיט נומען מיד און דר רשע
 מוז יסורים ליידן פאר זייא אלע אזו איז דאש אויך
 הקב"ה האט גישקט זיינע גיטרייע משרתים דאש
 זיינען די גביאים און האט זייא גיטארקט אויף דער
 תשובה און זיי זאלן פון זיך אראפ ווארקפין די זינד
 אייער זייא קומען צום משפט און דער רשע וויל
 זיינע זינד ניט אראפ ווארקפין און האלט זייא בייא
 זיך דאש איז ערקער פון דעם וואש ער האט דיא
 עבירה גיטאן דען פריער האט אים דער יצר הרע
 בצוואונגן אבער דא זעהט ער דאך זיין טויט פאר
 זיינע אויגן און האלט פארט בייא זיך די עבירות
 און קערט זיך ניט צו דיא רייד פון דיא גביאים וואש
 האבן גיזאנט טוט תשובה איר קינדער זיאל אזוא
 וועט איר האבן דאש אייבענע לעבין און אויב ניט
 וועט איר פלוצלונג שטארבן און וועט פאר לירן אייער
 עולם הבא אבער דער וואש טוט תשובה אפילו
 אשעה פארין טויט האט ער אהלק לעולם הבא אזו וויא
 מיר זעהן וויא עש איז גינאנגען מיט רבי אלעזר בן הורדיאי
 אזו אויך זאגט דער פסוק טוב עם מעטן טוב וכו' עש איז
 בעסר זיין עם טוב פון אלע דיא שמעקנדיג

איל

חית

אילו • אלו איז אויך בעסער דר טאג וואש דר מענטש
 שטארבט און איז מיט תשובה אויך דער טאג וואש
 ער איז גיבארן גיבארן • הען אז דער מענטש ווערט
 גיבארן איז איין ספק אויב ער וועט שטארבן מיט
 תשובה און אויב נישט אָבד ווען ער איז שוין גישטארבן
 מיט תשובה • דא איז גוט ויין חלק אויף יענער וועלט
 צו עולם הבא • דרום זאל אימליכער בצייטן תשובה
 טאן איידער זיין זין גייט אונטער • דאש מיינט מען
 איידער עש קומט דא צייט ער זאל שטארבן • נון
 וועל איך בשידיו וועלעכע עש הייבט איין רעכטע
 תשובה • דאש ערשטע ער מוז פאר לאזן זיינע
 עבירות זיין גוט צו טאן • דאש אנדרע • ער זאל אין
 זיין מחשבה האבן ער וויל די עבירות שוין גוט טאן •
 דאש דריטע ער זאל זיך תמיד בדיינקען • און זאל
 הרטה האבן אויף דעם וואש איז אים גישעטן • און
 זאל זיך דרויף זייער מצער זיין • דש פערטע ער מוז
 זיין מחשבה לויטער טאכן • ביז דש הקב"ה וועלכרט
 וועט אויף אים עדות זאגן דאש ער האט שוין דא
 עבירות גוט גיבאלט טאן • דש פנפטע ער מוז ווידוי
 זאגן • און באקענן זיינע זינד פאר הקב"ה • און אין
 זיין ווידוי זאל ער בונה האבן גוט צו טאן די עבירות •
 און זאל דרויף הרטה האבן • און זאל זיך מצער זיין •
 און אויב ער איז דאש גוט מכונן איז זיין תשובה און
 ווידוי גאר גוט גירעכנט • גוט אזו וויא עמליכע לייט
 זאגן ווידוי אן כונה • און ווייסן גוט וואש זיי זאגן •
 דש נעקסטע ער מוז ארויף ריידן מיטען מיל אימליכע
 עבירה בויגדר • און דרויף בקענין און הרטה האבן
 פאר הקדוש ברוך הוא :

און ער זאל זאגן זיין ווידוי שטילער הייד • דאש
 קיינער זאל אים גוט הערן • אנדערע עש איז
 איין עזות קייט ווער עש בקענט זיינע זינד פאר
 לייט • דרום איז דאש אויך גינען איינש פון דא
 גיסים וואש זיינען גינען אין בית המקדש • דש בשעת
 זיין זיינען גישטאן זיינען זיין גישטאן זייער אייגן •
 און בשעת זיין האבן זיך גיבוקט איז גינען ווייט
 איינר פון אנדרן פיר איילין • דאש קיינער זאל גוט
 הערן די ווידוי פון זיין חבר • דאש איז אלש גירעט

גיבארן בייא די עבירות וואש צווישן אים און צוויילן
 הקב"ה • אָפער ווען איינר האט איין אום רעכט גיטאן
 קענין זיין חבר • סייא מיט געלט • אָדער מיט אנאנד
 זאך • איז זיין תשובה ער זאל זאגן פאר לייטען •
 ליכע בביתו איך האב מיין חבר אום רעכט גיטאן •
 איצונד קעט איך פריער מחילה פון הקב"ה • דער נאך
 פון מיין חבר • איך האב גיזינדנט צוא נאט יחפרך
 דער נאך צו מיין חבר • היינט האב איך הרטה און
 בין אויף מיר מקבל תשובה דאש איך וועל אים שוין
 קיין מאל קיין אום רעכט גוט טאן • און אויך גוט
 קיין אנדרן • דאש איז די רעכטע תשובה • אויך זאל
 אימליכר מענטש וויסן דאש יום כיפור איז גוט מחיל
 דורך תשובה נאר די עבירות וואש צווישן אים און
 צווישן הקב"ה דהיינו ווען איינער האט גיזינדנט מיט
 אונת • אויך ער האט גינעטן טריפות אויך גבלות •
 אויך ער האט גימרוקן גסך אויך רעכט גלייכן
 אנדרע עבירות • דרויף בארף ער זיינע עבירות גוט
 בקענין פאר לייט • גייערט ער זאל עש פארקעטן
 מיט פאסטין און הרטה און ווידוי און תשובה אָפער
 די עבירות וואש זיינען צווישן אים און זיין חבר • מוז
 ער פריער זיין חבר איבן קעטן אזו וויא אויבן שטייט •
 אזו אויך אפילו ער האט זיין חבר נאר דר צערנט מיט
 רייד מוז ער אים קעטן • וויל ער עש אים גוט מחיל
 זיין • זאל ער אים איבן קעטן פאר דרייא לייט • וויל ער
 אים נאך גוט מחיל זיין זאל ער ווידוי נעכן אנדרי דרייא
 לייט • אזו בין דריי מאל • אָבד אזו ער וויל אים נאך דעם
 אלים נאך גוט מחיל זיין זאל ער אים לאזן זיין • און די
 עבירה איז אויף אים • וויל ער איז אזו אום דער בארמט
 און וויל אים די עבירה גוט מחיל זיין • וויא זאל אים דען
 גאט זיינן זינד מחיל זיין • און דער וואש איז גרינג צו דר
 צאריגן • און איז שווער צוא באוויילן דער איז גוט פון
 די קיגדר פון אָבד אבינו • דרום זאל אימליכר באלד
 מחיל זיין ברי גאט זאל אים אויך באלד מחיל זיין • אויך
 דר וואש וויל גוט מחיל זיין ווערט זיין תפלה גוט דר הערט
 אנדרע ער מאכט דאש זיינע זינד ווערן גיבאכט • דען
 מען זאגט ווי אזו זאל אים גאט מחיל זיין זיינע זינד • ער
 האט דאך יענס גוט גיבאלט מחיל זיין • דרום ווערט זיין

תפלה

תפלה פר שמוסין • אונ וערמ נים דער הערמ • אונ ווען
 זיין חכר איז גשפארבן אידר ער האט אים איבך גיבעטן •
 זאל ער נעמן צעהן לייט • אונ זאל זיך שפעלן אויף זיין
 גכר • אונ זאל זאגן איך האב גיזונדיגט צו נאט ישראל
 אונ צו דעם פלוגי וואש ליגט דא אין דעם גכר • אונ אויב
 ער איז דעם כח עפים שולדיג גיבליבן זאל ער עש אפ
 געבין זיינו יורשים • אונ אויב עש איז גיפא קיין יורשים
 זאל ער עש אפ געבן דעם בית דין • דער בעל תשובה
 זאל זיך נים אריין נעמן דאש הקב"ה האט אים פייגט פון
 וועגן זיינע עבירות וואש ער האט גיטאן פון זיין תשובה
 עש איז נים אזו • אדרבה ער איז נאך גיליבט אין דיא
 אויגן פון הקב"ה גלייך וויא ער איז ערשט גיבארין •
 אונ נאך מער זיינע וינד ווערין אים גירעכנט פון מצות •
 זייד פריער האט ער הגאה גיכאט פון דער עבירה • אונ
 איצט לאזט ער אועק די הגאה אונ זיא איז אים מיאוס אונ
 גצווינגט זיין יצר הרע • אונ פון לאזט זיינע בייתי מעשים •
 דיא חכמים זאגן אפילו דיא רעכטע צדקים קעגן נים
 שמיין אויף דעם ארם וואו די בעלי תשובה שמייען
 לעוה"ה • איך וועל דא קורץ בשיידן די נאך • איין בעל
 תשובה האט פאר זוכט די הגאה פון עבירות • אונ פאר
 לאזט עש פון זיין תשובה וועגן • אבער דער צדיק האט
 נים פאר זוכט די הגאה • אזוא קען זיין אפער אויב ער
 וואלט זי יוא פון זוכט וואלט ער זיא נים אפ גילאזט • נון
 זעהט וואש פאר אנרוישע מעלה דר בעל תשובה האט •
 פריער איז ער גיפייגט גיווען אין נאמש אויגן • אצונד
 איז ער גיליבט פריער איז ער אפ גישייט גיווען פון
 הקב"ה אצונד איז ער בהעפט אין אים • אונ איז ביי
 אים נושא חן • פריער איז זיין תפלה נים דער הערמ
 גיווען • אצונד איז זיא יוא דער הערמ • אונ ער ווערמ
 גיעפערט אויף אלע זיינע בקשות • אונ נים דאש אליין
 הקב"ה גלוקט נאך צו זיין תפלה • דר בעל תשובה זאל
 זיך אזו נוהג זיין • ער זאל זיין איין עניו • אונ ווען איינר
 שפעט פון אים • אונ זאגט צוא אים וואש האלסטו דיר
 אזו פרום רוא האסט דאך די אונ די עבירה גיטאן • אזו
 זאל אים דאש נים הארין • אדרבה ער זאל שווייגן אונ
 זאל זיך פרייען • דען דער נעמט בייא אים אראפ זיינע
 עבירות • אונ דר וואש ווארפט אים דאש אויף איז ער

איין נאר אונ איין לשע • אונ ער מוז דריבן עונש ליידין
 גלייך ווי ער וואלט זעלבסט די עבירה גיטאן • דרום זאל
 איינליכר גיווארונט זיין נים צוא שפעטן פון איין בעל
 תשובה • דען ער פון זינדנט זיך באלד אין אים •
 אזו אויך זאגט די גמרא ווען דו נעמט איינס איין עבירה
 טאן זאלסטו אים נים אויף ווארפן • נאר שטרפה
 אים שטיילר הייד • אונ ווען דו נעהסט איין תלמיד חכם
 איין עבירה טאן זאלסטו אים דריבן נים שפל האלטיין •
 דען ער האט גווארא דרויף תשובה גיטאן • אזוא אויך
 דעסט גלייכן אנאגדרין טארשטו אויך נים אויף ווארפן •
 דען טאכר האט ער דרויף תשובה גיטאן • דיא תשובה
 פון איינר איז נים אזו נום וויא די תשובה פון אקהל •
 דען די תשובה פון אקהל נערט תמיד אן גנומן • אז ווי
 דער פסוק זאגט חן אל כבוד לא ימאס נון נאט פאר שעהקט
 נים דיא תפלה אונ תשובה פון פיל לייט • אויך זאגט
 דער פסוק ומי גורדול אשר לו אלהים וגו' ווער איז אזו איין
 דויך פאלק וואש נאט איז נאהנט צו זיי • אונ אלי צייט
 ווען זייא רופן אים ענטפערט ער זייא אונ נעמט אן זייער
 תשובה אונ תפלה • אכר דיא תשובה פון איין יחד איז
 נים אזו נום • נאר עשאז פון האנדרן צייטן דרויף דהיינו
 אום עשרת ימי תשובה איז זיין תשובה מער אן גיבאן ווי
 אנגדרש מאל אזוויא דר פסוק זאגט דרוש ה' בהמצאוקראוהו
 בחיותו קרוב וגו' פארשט נאט אן דר צייט אז איר גיפנט
 אים • רופט אים אין דר צייט אז ער איז נאהנט צו אייך •
 זאגן די חכמים אז דאש נים אויף די עשרת ימי תשובה
 אויך זאגט דער פסוק ובקשתם משם אתה' אלהי כו' איז
 זאלט זיכן פון דארטן פון גלות נאט דיין נאט • אונ דו
 וועסט אים גיפין אויב דו וועסט צוא אים תשובה טאן
 מיט גאנצן הארצן אונ לייב • זאגן דיא חכמים אז דאש
 נים אויך אויף דיא עשרת ימי תשובה • דען הקב"ה
 האט אויש דער וויילט אין דעם חודש תשרי מער איינר
 אין אלי חרשים ווייט ער • איז דר זיפטר • אזו אויך האט
 נאט אויש דר וויילט דעם זיפטין טאג צו מאכין שבת •
 אונ דאש זיפעטע יאר צוא טאכן שמיטה דיא זיפעטע
 שמיטה צו מאכין חבל • אזו אויך דאש זיפעטע מזוונט
 יאר איז נאר הייליג • אז ווי עש וועט בשיידט ווערין אין
 הלכות שבת • אויך האט זיך הקב"ה אויש דר וויילט אין
 דעם

דעם ויבטען הימל וואש תיקט ערנות אויף דיא זיבטע
 שעה איז דיא נשמה צריין גינגטען גינארין אין אדם
 הראשון דאש זיבטע דור פון אדם הראשון איז הנה
 לעפדיגער הייר אין הימל צריין דאש זיבטע דור פון
 אברהם אבינו איז גיווען משה רבינו ע"ה דר זיבטער
 זון פון ישי איז דר המלך עיה דר זיבטער זון פון דוד איז
 שלמה המלך ע"ה דרום איז אויף די תשובה אין דעם חודש
 תשרי מער גיליבט אין נאמש אויגן אבר פאמת איז די
 תשובה אנאנג יאר גוט אבר גיט אזו ווי אין חודש תשרי
 אדר דרום איז אין דעם חודש תשרי מער אן גינגטען די
 תשובה גייל אדם הראשון איז בשאטן גינארין
 אום ראש השנה אונ אין דעם נעלבליגן טאג האט ער
 גינדיגט אזו איז הקב"ה זייער צארינג גיווען איבער
 אים אונ נאנט צו אים איין מצוה האב איך דיר גיבאטן
 אונ דוא האקט וי גיט גיקענט האלטיין וויא וועלין גיינג
 קינדער טאן אז אויף וועל זיי געפן זעקס הונדערט מיט
 דרייצען מצות אז אדם הראשון האט דאש דער הערם
 האט ער תרסה גיהאט אונ האט תשובה גיטאן אזוא
 האט אים הקב"ה מוחל גיווען אונ האט אים דר ליינגרט
 זייני יארן אונ האט צו אים גיזאגט דו זאלקט ויין אסימן
 צו ביינע קינד דאש ווען זייא וועלין תשובה טאן וועל
 איך זיי אויף זייערע זינד פון געפן אז ווי איך האב דיר
 פאר געבן דיא גמרא פירקט ווארום האט דיא תורה אן
 גישריבן אויף ישראל די גרויסע עבירה פון עול הקב"ה
 האט זיי דאך מוחל גיווען דרויף אזו אויף ווארום האט
 די תורה אן גישריבן די הרפע עבירה פון דהעיה הקב"ה
 האט אים דאך מוחל גיווען דרויף ענפרט די גמרא דאש
 קומט צו ווייזן אז ווען איין קהל אדער אפילו איין יחיד
 וועט איין עבירה טאן אזו זאלין זייא תשובה טאן וועט
 זייא נאט מוחל זיין :

אונ זעקס ערלייא מעלות אונ צייטן איז פון האנדלין אויף
 דר תשובה איינע ענינה פון דר אנדרר דיא ערשטי
 מעלה איז ווער עש מוט תשובה אין דר יוגנט אז דער
 יצר הרע איז נאך שטארק בייא אים אונ ער בצינוינגט
 אים אויף דעם האט גיזאגט דר נביא השליכו מעליכם את
 כל פשעיכם וגי ווארפט פון אויף אראפ אייערי זינד אונ
 מאכט איין פרוש הערן אונ גייט גימיט דאש איר זאלט

או ער טוט איין עבירה האט ער מער עונש פון
 אינגני : אז איין רייכר נגבית האט ער מער עונש וויא
 איין ארעכער נגבית איז ווען איין שלעכטער מענטש
 האלט זיך בגאון האט ער מער עונש וויא אגרוישער
 מאן האלט זיך בגאון איז דר וואש גולת איין ארומאן
 האט ער מער עונש ווי ער גולת איין רייכר אזוי אויך
 ווען ער טוט איין שאדן צו איין צדיק אודר צוא איין
 אלטן מאן אדר ער איז אים מצער האט ער מער
 עונש וויא ער וואלט עש אמאנדרין גיטאן אז ווי די
 גמרא זאגט הכל לפי המבייש והמבייש דער עונש איז אלש
 ווערליג דעם וואש פר שעצט אונ ווערט פר שעקט
 אויך דער וואש טוט איין עבירה אום שגת אדר אום
 יום טוב אדער אין איין תענית איז ויין עונש גרעסער
 וויא אמנדרסט מאל אויך וינגען פאר האנדן אמיל
 זכות וואש ויין בעסר פון די אנדרי דחינו די תפלה
 פון אנדיק איז בעסר פון דער תפלה פון ארשע אונ
 ווען איין יונגר דינט גאט מיטן גאנצן הארצן אז
 בעסר אידר וויא איין אלטר טוט דאש אונ ווען איין
 ארעכר האנדילט באמנה איז פיל בעסר איידער וויא
 איין רייכר האנדילט באמנה דאש גלייכן פאר קערט
 קענן עונש אונ ווען איין גרוישר מאן איז איין עניו
 איז ער מער גליקט אין גאטש אויגן וויא איין שלעכטר
 מאן איז איין עניו :

איר ליבי לייט זייט וויסן דאש דיא וועלט איז גלייכן
 צוא איין יום וואש שמוקסט דורך איין שמורעם
 ווינד אזוא גינגען זיך פיל לייט וואש ווילן פארט
 אריבער גיין אונ ווערין דער מרוקען אין דיא
 טיפי וואשער דיא אנדערי זעהן אז דיא נינגען דער
 מרוקען גיטארין אונ גיטאן זייא פארט גאד : אונ
 ווערין אויך דר מרוקען דר גאד קיסן גאד מער לייט
 אונ זעהן דאש עניי נינגען דער מרוקען אונ קערין
 זיך ניט דריין אונ גיטאן אויך אריין אונ ווערין אויך
 דער מרוקען אין דעם קיסט צוא גיין איין חכס אונ
 באמראקט זיך מיט פל המצאות אונ מאקט זיך איין
 שיף מיט איין זעגיל בוים אונ מיט גראפי שפריק
 אונ דינגט זיך רוקר וואש זאלן אים רודלן די שיף אז
 פארט ער בשלום איכר דעם יום אזוא איז אויך דיא

וועלט די לייט לויפן גאד זייער האנדל אונ די לייט
 וואש ווערין דריין דער מרוקען דאש ויין די רשעים
 זיי מראקטן ניט אויף עולם תבא אונ פאלן אין גיהנם
 אונ דער חכס דאש איז דר בעל תשובה די שיף איז
 די תשובה איז די רוקר דאש ויין די פעשים טובים
 פאקטין אונ צדקה איז תפלה אזוי וויא די רוקר האפן
 גרויש מיא : אזוא האט דער בעל תשובה אויך גרויש
 מיא מיט זיין תשובה אונ דר זעגיל בוים דאש ויין
 דיא מצות בפונת דען אזוי וויא מיקען ניט פארן אן
 דעם זעגיל בוים אזוי אויך דיא מצות אן פונת ויין
 גישט נירעכטיג אונ די גראפי שפריק דאש ויין דיא
 תפלות דאש דורך זייא ווערט דר מענטש אן גיקניקט
 אין הקציה אונ ווערט גיבראקט לעולם תבא :

פינף צייטן איז פאר האנדן וואש דער מענטש האט
 צייט תשובה צוא מאן דיא ערשטי צייט איז
 תיבה דעם מאן אונ ער טוט דא עבירה עש איז גלייך
 אז וויא עש קוקט איין פלעק אויף אמלבוש אז מען
 נעקט אים תיבה ארויש איז נוס אונ אויב ניט איז
 ניט נוס אזוי אויך מיט דר עבירה פאקט ער אפלעק
 אין זיין נשמה אזוא אז ער טוט פאלר תשובה גייט
 ארויש דער פלעק אונ אויב ניט גייט ער ניט ארויש
 דאש אנדרי ווער עש פאר זויקט דעם טאג אדר ער
 טוט גאד תשובה אין זיין יונגט דאש דריט ווער
 עש טוט ערשט תשובה אויף דער עלטר דש פערטי
 ווער עש טוט ערשט תשובה אז ער ליגט קראנק
 אויף אמיטע פעמידאש פינפטי ווער עש שטארבט
 גאר אן תשובה אונ בלויבט אין זיין גיטויקטי דאש
 איז איין מושל צו פינף ביתות וואש פארן אן איין שיף
 אויפין ים דא קיסט איין שמורס ווינט אונ ווארפט
 זייער שיף טאג אונ נאכט אונ זייא קענן ניט קיסן
 צוא קיין גיטאן : אמאל האט זייא דער ווינט פאר
 מראגן צוא איין אינגל אין סיטען ים דיא לייט גיטאן
 ארויש אויפן אינגל אונ גיפן דארטן גיט פיירות אונ
 גיטע קריטיכער אונ אלעלייא פיגיל אונ בהמות
 אונ קוואלן וואש איז אלש וואש זייער הארץ בנעקטי
 די ערשטי ביתה זאגט מיר וועלן ניט ארויש גיין פון
 דער שיף פון אונר וואול טאג ווען דען טאמט וועט
 קסין

קצתן אשמוכם ויגד און וועט פאר טראגן דיא שוף
 אזו וועלן מיר מוזן שטארקן אויף דעם אינגל און
 אונזר האב און גומץ וועט אלש פראווערן
 דיא אנדרי פיתה גיטן זיא ארויש און עסן פון דיא
 מאכלים און נעמן מיט זך אין שוף אריין אבער זיין
 קערן זך אום פאלד אין שוף אריין די דריטע פיתה
 גיטן ארויש און בלייבן פון דרויסן און גיטן נאך
 נאך וואל טאג און עסן און מרינגקאונ פוען זך שייני
 הינד און טוען זך און גרויש פוענו אויפן אינגל ביי עש
 קומט איין ווינט און די רודר הייבן און צו רודרן די שוף
 און קען הייבט אן צו טרומיטן אזו לויפן זיין פאלד
 אין שוף אריין און גיפן דאש דיא אנדרי לייט זיין
 אויף זייערע שפעט און זיין מוזן זך שוין נעצן
 אין איינע שאפט דיא פערטע פיתה זאגט מיר וועלן
 נאך קומן אין שוף אריין דיא רודר וועלן ערשט אויף
 שפעלן דעם זענל בוים און זיין נאמען זך אויפן
 אינגל און גיטן נאך נאך פוענוים און זיין מיינען
 זיין וועלן נאך קומן צוא דער שוף אין דעם הייבט
 אן דיא שוף צו גיין אזו דער שרעקן זיין זך אינ
 דיא שוף איז אבער שוין ווייט אונעק פון זיין אזוא
 מוזן זי שטייבן און גייען ביי און האלו אין וואשר ביי
 זיין גרייבן צוא דער שוף אבר זיין מוזן נאך פיל
 איינער זיצן פון דער דריטע פיתה די פינפטע פיתה
 בלייבן אויפן אינגל און קערן זך נישט דריין וואש די
 שוף פארט אונעק און זיין מיינען זיין ווערן זייער
 טעג אזוא פאר בריינגן אין פוענו אויף דעם אינגל
 דער נאך קומט דער ווינטר און דיא בייסר ווערן פון
 דארט און עש קומט דיא קעלט און שנייא און רעגן
 און זיין האפן נישט צוא עסן און מרינגקן און מוזן זך
 נאך פהאלטן אין זייערע הייז פאר די חיות רעות
 און זיין וויינען און שרייאן און קיינער קען זיין נישט
 העלפן אינ זיין מוזן דארטן שטארקן פאר הונגער
 אונד זיין ווערן צו ריטן פון דיא חיות רעות
 אזוא איז אויך דער מענטש דיא וועלט איז גלייך צו
 איין אינגל און דיא מעשים טובים וויינען גלייך
 אז זיין איין שוף רען ווען איין מענטש גייט אין
 גלייבן ווען און דינט השי און לאזט זך נישט

בזוינגן פון דעם יצר הרע אזו זיין ער ארום אויף דר
 וועלט פשלוס און קומט אויף לעולם הבא פשלוס אין
 גן עדן אריין די ערשטע פיתה דש זייען די רעכטע
 צדיקים זיין ווילן נאך גיין נאך וואל טאג און פוענו
 די אנדרי פיתה איז די וואש מוזן עבירות אבר זיין
 טוען פאלד תשובה דרויף זיין קומן וינד אויף זייער
 ארט אין גן עדן אריין און זיצן גראם די דריטע פיתה
 איז די וואש מוזן פיל עבירות און טוען קיין תשובה
 נישט ביי אויף דער עלטער האמטשע דש הייסט דאך
 אויך איין תשובה אבר עש איז נישט אזו נישט זיין די
 ערשטע פיתה דיא פערטע פיתה איז דיא וואש טוען
 ערשט תשובה פארין טויט דרום האפן זיין נאך אין
 איינע ארט אין גן עדן זיין וואש נישט נאמט מיט
 זייער תשובה און זייען פריער נאך גיטאנגען נאך
 פוענוים די פינפטע פיתה זייען די רעכטע רשעים
 וואש טוען נאר קיין תשובה נישט זיין בלייבן אין גיהנם
 זיין זיין האפן נישט גריינגט אין זייער שוף דאש איז
 די תורה און מעשים טובים און די חיות רעות צוא
 רייסן זיין דאש מיינט מען די מלאכי חבלה רל
 זיין ווארפן אים אין דעם אפגרינד פון גיהנם און
 אימלכר נאל זך דעם קושל אין מוח אריין נעמען און
 זאל נישט פאר נאמען מיט זיין תשובה :

פיר כללים וויינען פאר האנדן אויף דר תשובה איינש
 ער מוז זך בריינגען אויף אימלכר עבירה וואש
 ער האט גיטאן דאש אנדערע ער מוז זיין פאר לאזן
 נאר צוא טאן דאש דריטע ער דארף ווידוי זאגן
 דש פערטע ער דארף אויף זך קבל זיין קיין מאל קיין
 עבירה נישט טאן און דארף אזו זאגן רבון כל העולמים
 איך האב גיזינגט די און די עבירה האב איך גיטאן
 און איך וועל עש שוין קיין מאל נישט טאן איך האב
 חקטה דרויף חסתי עיתי פשעתי וכו' אויך וויינען פאר
 האנדן פיר ארלייא תשובות תשובת הכתוב דאש מיינט
 מען ער זאל זעהן אין דער תורה וואש פאר איין עונש
 עש שמיט אויף אזו איין עבירה וואש ער האט גיטאן
 איז דער עונש הארב איז זיין תשובה אויך הארב און
 תשובות המשקל ער זאל ווערן דיא הנאה פון דר עבירה
 קעגן דעם צער וואש ער וועט ליידין דרויף און וינד
 תשובה

תשובה הדרגה ראש על כוון תרומה האבין אויף זיינע
 עבירות . וזנקט הייבט עש קיין תשובה ניט . און עש
 איז גליק אזו וויא איינר טובלת זיך און האלט איין
 שקין אין זיין האנט . הקב"ה האט גיטארניט די ישראל
 אויף דר תשובה אזו ווי אויבן שטייט ראש על בעקערט
 ניט אין דעם מוים פון רשע . נאר ער זאל תשובה טאן
 נועט ער לעבן דאש אייביגע לעבן און האט זיי אויך
 גיטארניט דרויף דורך משה רבינו ע"ה . אז וויא עש
 שטייט אים נצחם און אויך דורך אנדרע נביאים . דרום
 זאל קיינער זיך ניט טראכטן איך בין נאך וינג און
 האב נאך קיין עבירות ניט גיטאן . און דארף קיין
 תשובה ניט . גיין עש איז ניט אזו אימליכר פנדארף
 תשובה טאן . און דר וואש געמט זיך מיט די עבירות
 אויף זענער וועלט איז וויא צווא אים :

אויך זאגט דר פסוק און שומעת תוכחת חיים בין חכמים תלין
 דר אויער וואש הערט צו שטראף דער פקוקט דאש
 אייביגע לעבן . און צווישן די תלמידי חכמים וועט
 ער איינר געקומען אָר דר וואש האט פיינט שטראף
 איז פיל עקזער פון אבהמה . און ווערט ניט גירעכנט
 צווישן דיא לייט . וויא דער פסוק זאגט שונא תוכחת בער
 דער וואש האט פיינט שטראף איז איין נאר . און איז
 אייז גילעקרט פון דר וועלט און יענער וועלטי דרום
 זאל אימליכר אן געמען די שטראף . אפילו דר וואש
 איז איין אלטער מאן און איין תלמיד תכם . אז וויא
 עש שטייט דרויף פיל מעשות אין דער נמרא . און
 דער וואש מאכט די לייט תשובה טאן איז ער מקרב
 דיא גאולה :

פון וועגן דר תשובה איז דער מענטש זוכה צווא פיר
 זאכין . איינש הקב"ה איז אים מוחל אלע זיינע
 עבירות . און וויא ווערן אים גירעכנט פאר מצות .
 דאש אנדרע ער ווערט גיהילט פון זיינע זינד און פון
 אלע קבאנקייט : אז וויא דער פסוק זאגט הוסיף לכל
 החלואיך דש דרומע ער ווערט בשוקמט פון גיהנם .
 און קוקט אין גן עדן . אז וויא דער פסוק זאגט הניח
 משחת הייכי ער לייזט אויזש פון גיהנם זיין לעבן . דש
 פערטע הקב"ה גייט אויף אים הן און חסד און דער
 בארימקייט . וויא דער פסוק זאגט המעטרכי חסד ורחמים
 גאט מאכט זיך קרייגען גינאד און דר בארימקייט און
 דרום ווייל הקב"ה האט ליב די ישראל מער פון אלע
 אומות . דרום האט ער אונז ניגעבן די תשובה דאש
 אייביגי לעבן . אויך זאגט דר פסוק כי חסיד אני הקב"ה
 זאגט אפילו איינער טוט מיר שלעכץ טוא איך אים
 גוטש . און ווען איר נועט תשובה טאן וועל איך אייך
 מוחל זיין אייערע זינד . און הויך דער תשובה וועלין
 מיר זוכה זיין צו דער גאולה במהרה ביימינו אמן :

נאך דעם אז ער האט תשובה גיטאן זאל ער מאכין
 אנדרע אויך תשובה טאן אז וויא די נמרא זאגט
 דר וואש קען שטראפן די לייט און שטראפט זיי ניט
 ווערט ער גישטראפט דרויף דרום איז מהוויב אימלכס
 קהל צו האבן איין בעל הרשן וואש זאל שטראפן די
 לייט אזו אויך איין בעל הבית וואש שטראפט ניט זיין
 הויז גיזינד כוון ער ענשט ליידין אייער וויא אָר דער
 וואש מאכט יזא דיא זייט תשובה טאן האט זיין שטר
 נאר קיין שיעור ניט . אז וויא דער פסוק זאגט בשלום
 ובמישור הלך עמי ורכים השיב מעון מיט שלום און גלייבקיט
 איז ער גינאנגען מיט מיר . און פיל לייט האט ער
 נוינד גיקערט פון זינד . אויך זאגט דיא נמרא מיזאל
 גינען שטראפן איינר דעם אנדרן וואלט דער בית
 המקדש ניט חרוב גיטארין . און דאש שטייט דאך
 שוין אויבן דאש דער מענטש איז מהוויב צו שטראפן
 זיין חסר צווייא דרייא מאל און אז ער קערט זיך ניט
 דר צו הייסט ער איין נאר . אָר דר וואש געמט יזא
 אן שטראף הייסט ער איין צדיק און איין תכם . דרויף
 זאגט דער פסוק אל תוכיח לץ פוישנאך תוכח לחכם ויאהבך
 זאלסט ניט שטראפן קיין שפעטער מאכט וועט ער
 זיך פיינט האבן . שטראף צווא איין תכם וועט ער
 זיך לוב האבן . אויך זאגט דער פסוק כאונו כסול אל
 תברי אין די אויערן פון אנאר זאלסטו ניט היידן .

מליק הלכות תשובה

הלכות צדקה פרק רביעי

דער פרק רעט וויא מיזאל צדקה געבן . און ווען
 מיזאל צדקה געבן . און וועמען מיזאל צדקה געבן
 און וויא דיא צדקה זאל זיין :

דער

דער פסוק זאגט זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי הסד די פסוקים
 זיינען אזוי פון מיינסט איר זאלט זיינען די צדקה
 גלייך וויא איינער זייגט קארין אדער וויין . דא וועט
 איר אפ שניידן הסד . און ווען איינער זייגט קארין
 אדער וויין . אזוא וויקט ער ניט אויב עש וועט
 וואקסן . אדר אויב ער וועט עש אפ שניידן . דען עש
 וואש זיין דער האגיל וועט עש אויש שלאגן . אפר דר
 ווי פון איין קארין וואקסן אויש פיל קארניש אזוי אויך
 פאר איין שילנגער צדקה ווערט מען גיבענשט מיט
 אלפי אלפים און דאש איז דאך ידוע אז גמילות הסד
 איז פיל בעסער און חשובר פון צדקה . דען צדקה איז
 נאר פאר עניים . און גמילות הסד איז פאר עשירים
 אויך . צדקה איז נאר פון איין לעבנדיגן . און גמילות
 הסד קאן זיין מיט דעם מויטן אויך . צדקה גיט מען
 נאר געלט . אבער גמילות הסד איז מיט זיין לייב און
 גוטש . דרום זאגט דר נביא זייגט אייך צדקה וועט
 איר אפ שניידן הסד . און דרום אויך זאגט ער דאש
 לשון זיינען בייא צדקה . דען אזוי וויא איינער זייגט
 קארין בהאלט ער עש אין דער עקד . אזוי אויך איז
 צום בעקטין צדקה צו געבן שטילר הייד . אז וויא
 איך וועל עש דא בעסער בשיידן אויך זאגט דער
 פסוק נדוד לכם נדע לרוש את ה' אקערט אייך איין
 אקער . דאש מיינט מען אזוא וויא אז איינער וויל
 אקערן איין פעלד קלייבט ער זיך אויש אזוא איין
 פעלד וואש זאל דרויף גוט וואקסן אזוי אויך זאל מען
 זעהן צדקה געבן צו פרוי לייט . און צו דעם וואש
 לערינט תורה . און גיט צו שלעכטע . און אויב דו
 וועסט וועלן זאגן וויא קען מען וויסען אז דער איז
 אנוטער און דער איז אשלקטער . דרום זאגט דער
 נביא ועת לרוש את ה' עש איז איין צייט צו פארשטין
 נאט . פלוסר אפילו דו ווייסט גיט דעם מענטשן גיב
 אים פארט וצדקה: און האלט אים פאר פרום . ביז
 אלהיו הנביא וועט אונז ווייזן וועגען מיזאל צדקה
 געבן . דער נאך זאגט דער נביא אשרים ורעי על
 כל מים וואל צו אייך דש איר זייגט אויף אלי וואשרין
 דש מיינט מען גיט איינער צדקה צו די וואש לערנען

תורה וואש זיא איז גיליכן צוא וואשער . און זיא
 קלייבט נאר בייא דיא נידרנע לייט . און גיט בייא
 די בעלי גאווה :
 דער פסוק זאגט נבדק ורע את וועד ולעב אל תנח ידך דאש
 מיינסטן דיא חכמים ווען דו האשט צדקה גגעבן
 צו איין עני זאלשטו צו אים גיט זאגן איך האב שוין
 היינט גגעבן קום אננדרש מאל . בייארט דוא זאלשט
 אים גיט אונעק לאן ליידיג . דען אין דעם זכות פון
 צדקה איז מען זוכה צום לעבן אויף דער וועלט און
 אויף יענער וועלט . און דער וואש גיט צדקה וויא
 רעכט איז וויא עש וועט דא ווייטער בשיידט ווערן :
 דר איז זוכה אויף צו שטיין צו תחיית המתים . און איז
 זוכה צוא קופן צו דער מחיצה פון הקביה . און ער
 וועט הנאה האבן פון דעם לויטרכייט פון דר שכינה
 און דיא צדקה גיט פארן מענטשן אויף דער וועלט
 און אויף יענער וועלט . דרויף זיינען פאר האנדן פיל
 פסוקים . נאר איך וויל דרינגן גיט פארד זיין . ווער עש
 וויל דאש גיט גלייכן זאל זיך געבן דעם ספר המוסר
 וועט ער עש גפינען בשיידליך . אויך ביהמ אים דיא
 צדקה פאר ביתה משונה און פאר דעם גיהנם . און
 פריינגט אים צוא עולם הפא . און זיא גיט פון אים
 און ווייט אים דעם וועג אין גן עדן אריין . און זיא
 איז זיין מליץ און מענת פאר אים בייא דעם גתושן
 משפט אויך האבן די חכמים ויל זאגט ווען דו האסט
 ביי דיין מיט עניים זאלשטו זיך פרייען אויף דעם וואש
 דו האשט די הונגריגי נאט גמאכט פרי דו זאלשט לאנג
 לעבן אויף דר וועלטי און וועסט אויך בקופן דש אייביגי
 לעבן . אז וויא דר פסוק זאגט אשרי משכיל אל דל ביום
 רעה ימלכו ה' וואל דעם מענטשן וואש קלייבט זיך צום
 ארוימאן . אין דעם בייזן טאג וועט אים נאט מציל זיין
 פרעגט די נקרא וואש הייסט גקליינט צו איין ארוימאן
 נאר דאש מיינט מען ער בקלערט זיך מיט זיין חכמה
 צו העלפן דעם ארוימאן מיט כל המצאות: מיט לייאן
 אדר מיט אנאנדר זאך . ביום רעה ימלכו ה' דער וואש
 מוט אזוי וועט אים קיין בייז גיט צו קופן :
 ווען איין ארוימאן קומט צו איין עושר און בערנט פון
 אים צדקה אדער ער זאל אים לייאן דא שיקט
 נאט

64

גאט איין מלאך אונג שמועלט זיך לעבן דעם ארומאן
אונג זעהט אונג הערט אלש וואש ער רעט מיט דעם
עושרי אונג וואש דר עושר ענפירט אים דען גאט ביה
פרובט אויב ער איז זיך נוהג מיט זיין צדקה וויא עש
קער צוא זיין אויב ער גיט ויא מיט נומן גמיט אונג
מיט שמחה אדר מיט איין מריוואריג פנים אונג אויב
ער גיט ויא בשמחה אדר בפרהסיא אויך פרובט ער
דעם ארומאן אויב ער לאזט זיך בנוגן מיט דעם וואש
מען גיט אים אונג אויב ער רעט גיט קיין שלעכטע
רייד קעגן דעם עושר אדר אויב ער איז גיט מרבעם
אויף גאט צוא זאגן ווארום האט ער יענס געבן פיל
געלט אונג עשירות אונג אים גיט דען מיט דיא רייד
טוט ער אגרוישע עבירה דר וואש גיט גיט קיין צדקה
וועדליג זיין עשירות ווערט אים זיין עשירות בהאלמן
צו בייזן ער ווערט פרלארן פון דר וועלט אונג יענר
וועלט אונג זיין עשירות ווערט אויך פארלארן און
אויך דר ארומאן וואש לאזט זיך בנוגן מיט וואש מען
גיט אים אונג ער רעט גיט קיין שלעכטע רייד וואש
זייען דר וויידר גאט אונג לייט חי אונג נעמט אן זיין
ארומקייט פאר ליב דאש וויא גאט האט מיט אים
גימאכט איז אלץ רעכט דער בקימט זיין שכר בפל
כפלים אויף יענר וועלט אונג זיין שכר איז גרעסר
פון דעם וואש גיט צדקה דען ער זאגט צוא הקב"ה
ליבר גאט האסטו מיר אויך גיזאלט געבן געלט וואלט
איך אויך צדקה גיגעבן פון דעמט וועגן זאל דער
ארומאן אויך צדקה געבן פון דעם ביסל וואש ער האט
אויך זאל אימליכר וויסן אז דער ארומאן וואש געמט
צדקה ביי דעם עושר טוט ער מיט אים פיל מער
נומש אדר דר עושר טוט מיט אים דען דער עושר
גיט אים געלט אדר עסין אונג מרינקן אדר ער מאכט
אים איין מלבוש אדר ער בקימט דורך אים מוויניג
סאל מער דש גאט גיט אים מול אונג פרקה אונג לאנג
לעבן אונג אלץ וואש אויבן שמיים אויש גירעכונג
אויך זאל אימליכר וויסן אז דער וואש גייט זיין חבר
צדקה געבן האט ער מער שכר פון דעם וואש גיט
צדקה דען דער טוט נומש מיט דעם ארומאן אונג
נאך מער נומש מיט דעם עושר וואש ווערט גינייט

אונג אויך דער וואש גייט זיין חבר צוא צדקה איז ער
דאך בנודאי אויך איין בעל צדקה און איז זיין שכר
זייער גרויש עש שמיים אין פרק יס"ב זייער זאגט
דיין מיר זאל תמיד אפין שמיין אונג עש זאלן זיין
ארעמע לייט אין דיין חזיו בשעת דוא עסט אדר ווען
דוא האלט עפיוס צו ארבעמן זאלסטו עש געבן צוא
עניים כדי זיין זאלן זיך פאר דיין אויף פרנסה
נאך איין פשט איז דיין מיר זאל תמיד אפין זיין דאש
ריא אורחים זאלן אריין גיין דען אז די מיר איז צוא
גמאכט שעמין זיין זיך אן צו קלאפן אדר מאמער
קומט זיין הונגריג אורח אונג איידר דוא וועסט אים
עפיין וועט ער פאלן פארן מיר חזיו אונג דער שכר פון
תכנסת אורחים איז גרעסר פון צדקה אונג זיין גרויש
שכר האט גאר קיין שיעור גיט און דער וואש איז אין מכנס
אורח איז ער מורע אברהם אבינו אונג ווען דער אורח
קומט אין דיין שמוב אריין זאלשטו אים צו נעמן מיט
ליבשאפט אונג זאלשט אים תיכף געבן עסין מאמער
איז ער הונגריג אונג זאלסט אים גיט פרענין אויב ער
וויל עסין דען מאמער שעהקט ער זיך פאר דיר אונג
וועט זאגן גיין און וויא מיר גפינן דרוף פיל מעשיות
אין דר גמרא דאש אמיל לייט זייען דרייבן גשטארבן
דרום זאל מען אים תיכף געבן אונג זאל מיט אים
גיט ריידן קיין פאטשמיין ביז ער עסט אפ
אונג אז דוא גיסט אים עסין זאלסטו אים געבן מיט
אפרייליכן פנים אונג זאלסט עש אים פאר גינען
אונג זאלשט זיך שמועלן קעגן אים גלייך וויא דו האסט
גנוג אים מכפר צוא זיין אונג וואלט אים גינערין
מער גיטאן אונג זאלסט זיך דרויף מצער זיין אונג זיין
אים מכפר מיט דעם בעמין עסין אונג מרינקן אונג
דאש בעמין גילענר אונג דוא ביסט אים מחויב איין
צוא ריידן ער זאל זיך גיט שעהקן עסין אונג בשעת
דער אורח איז בייא אים טאר ער גיט זייען קיין שום
רוגזה אויף זייני בני בית דען ער וועט מינין די רוגזה
איז איבר אים אזו וועט ער דער שראקן ווערן אונג
וועט זיך שעהקן צו עסין אויך טאר אים דער בעל
הבית גיט דער ציילן פון זייער חזקות אונג בלבולים
מית א

אזו פאר שמויסקן פון אייער מלוכה . איך גדייק דאש
 איר האט גשעקט פיל מויוונט אקסן אין איין טאג . עש
 איך דאך ניש גיווען אויף דער גאנצער וועלט אזו איין
 מקד וויא איר נייט . האט שלמה המלך אן גיהויבן צו
 וויינן און האט ניש גיקענט עסין . אזו איז ער פון דארטן
 אנוועק גנאנגן און איז גיקומן צווא אנגדר בעל הבית .
 און דער איז גיווען ארום . און האט אים גגעבן צווא
 עסין קרויט און פלייש . בשעת עסין זאגט ער צווא
 אים מיין ליבך שלמה נעמט אלש אן פאר ליב . און
 ווערט גטרייטמדיען דעם וואש נאט המ ליב שטראקפט
 ער . אז וויא דער פסוק זאגט את אשר ואהב ה' ויבחי .
 דרום מיין ליבך שלמה איר וועט איה ויודך צו אייער
 גדולה קומן . עקט און טרינקט מיט מיר וואש נאט
 ותברך האט בשערת . איך פאר גין עש אייך מיטן
 גאנצן הארצין . איר וועט שוין פאלד גין אין דער
 היים איר האט שוין ניש פיל ארום צווא וואנדן . אזו
 איז שלמה המלך זייער פרייליך גיווארן אויף נייט רייד:
 און איז זייער פרוני גווען אויף דעם ערשטן בעל הבית
 אז ער איז ויודך אהיים גיקומען צווא זיין מלוכה האט
 ער גזאגט דעם פסוק טוב ארוחת ירק וגו' עש איז בעסר
 דיא קרויט פון דעם ארוואן . דאש ער האט מיר
 בוויזן ליבשאפט דר בייא . פון דעם פעמין אקס פון
 עושר . דאש ער האט מיר דר מאנט מיין אום גליק .
 אויך זאל דער אורח ניש איין שמיין בייא איין קמזן
 דען ער פר שעקסט זיך ועלפרט . און בשעת
 ער עקט מיט אים פאר גינט ער עש אים ניש . און
 מען עקט אים זיין בלוט און פלייש . אויף דעם זאגט
 דער פסוק אל תלהם את לחם רע עין זאלקט ניש עסין קיין
 ברויט מיט איין קמזן . עם און טרינק זאגט ער צו
 דיר . און זיין הארץ איז ניש דער בייא . ער פר גינט
 דיר ניש . אפילו דאש מרוקן ברויט : מכיש די אנדרי
 שפיו : און אויב דוא ביקט הונגריג שטעק בעסיר
 איין מעמיר צווישן דיניג ציין איידר דוא זאלקט מיט
 אים עסין . ער איז איימל ליגן און פאלש . אויך זאגט
 דער פסוק ווען דוא עקט זיין ברויט וועסטו עש מוזן
 אויש מייקינין . און עש ווערין פאר דארפן דיניג נמי
 שפיו וואש דוא האקט מיט אים גיגעסין . און איין

אדרכה ער זאל אים טרייסטן מיט גומע רייד . ער זאל
 צו אים זאגן מיין ליב האבך עם און טרינק און זארג
 ניש . אצונד ביקטו ביי מיין טיש . עש קען נאך וואול
 זיין איך זאל בייא דיר איין אורח ניין . איך האב
 גילויבט איז נאט גינג צווא נעבין עסין פאר ועלכע
 אורחים איך וואלט גערן דוא זאלקט צווא מיר נאך
 אורחים אריין פריינגן . ליבך נאקט עם איך פאר גין
 דיר עש מיטן גאנצן הארצין עש ווייש קיינער ניש וויא
 נאט קען מיט אים פירן . און ער זאל זיך דרויף מצער
 זיין וואש ער קען אים ניש מער כבוד אן טאן . דאש
 אלש איז ער מחוייב צו טאן צו אימליכן אורח אפילו צו
 איין עם הארץ . מכיש צווא איין תלמיד חכם . אויך
 איז דער בעל הבית מחוייב צו שמיין בייא דעם טיש
 און זאל אנוועק נעמן און דער לאנגן אלש וואש מען
 דארף . אז וויא אברהם אבינו עיה האט גיטאן אז די
 דרייא מלאכים זיינען צו אים גיקומן . און משה רבינו
 עיה פאר ניין שווער :

נון קענט איר וואול פאר שמיין וויא גרויש דיא מצוה
 איז דער פון דען אברהם אבינו האט דאך גיהאט
 פיל משרתים און איז פארט ועלכסט משמש גווען ביי
 דעם טיש . און דער בעל הבית וואש איז ניש מקיים
 דאש אלש וואש אויבין שמיין וויא צווא אים דען
 ער מאכט זיין מצוה צווא איין עבירה אויך טאר דער
 בעל הבית ניש דער קאנן דעם עני זיין אום גליק דאש
 ער זאל ניש טרויאריג ווערן . אז וויא שלמה המלך
 האט גזאגט טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה שם
 עש איז בעסר אבינטל קרויט מיט ליבשאפט איידר
 איין פעמיר אקס מיט פיינד שאפט . דר מדרש שרייבט
 אויף דעם האט שלמה המלך גזאגט דעם פסוק
 אז דער אשמדאי האט אים אוןארף גגעבן אויף פיר
 הונדערט מייל . איז ער ארום גנאנגן אין אלע לענדרי .
 אמאל איז ער אריין גיקומען צווא איין בעל הבית .
 און ער האט אים דער קענט אז ער איז שלמה המלך .
 דא האט ער אים זייער מקבד גיווען . און האט אים
 גישעקט איין פעמן אקס . בשעת ער האט גיגעסין
 האט דער בעל הבית אים אן גיהויבן פרעגן איר מיין
 ליבך שלמה וויא אזו איז דאש גיקומען דאש איר זייט

נוסף בעל הפות ואל נאך גיין נאך אורחים: און אז ער
 בקומט ויזא זאל עש ביי אים גלייך זיין וויא ער וואלט
 גיפונן איין מצויאה: און אז דער אורח בלייבט בייא
 אים איבער געבמינן זאל ער אים געבן איין בעט
 מיט אונט גילענר: דען דאש אזי בייא אים ליבד וויא
 עסין און טרינקן: און אז ער גייט אונעק זאל ער אים
 מיט געבן אויפן וועג אשטיק ברויט דען מיר גפינן דאש
 פיל רציחות און שטרויבלונג איז גשעהן פון איין שטיק
 ברויט ווענין: איך וויל דרינגען גוט מאריד זיין: און
 ער איז אים מחוייב צו בלייבן און זאל אים נאך זאגן
 ברכת כהנים: און זאל בלייבן שטיין אזוא לאנג ביז
 ער זעהט אים שוין גיט: ווער עש אזי דיא מצוה
 רעכט מקיים איז ער בונדאי מורע אברהם אבינו און
 זיין שפר האט קיין שיעור גיט: די נמרא זאגט מיזאל
 איטליכן אורח מכבד זיין גלייך וויא ער וואלט גיווען
 רבן גמליאל אפר דו זאלסט פאר אים גיט פר טרויאן
 קיין שום נאך טאמער איז ער איין נגב:

בעסער פאר ברענט צו ווערן איידר מבייש צו זיין דעם
 ארומאן: און ויזא זיינען אריין גילאפן אין אויבן אריין
 און האבן זיך דארטן אנדר גינעצט: פרי דער ארומאן
 זאל ויזא גיט זעהן וויא ויזא זיין אזו זאגט מר עוקבא צו
 זיין ווייב מיינע פיס ברענען מיר זאגט זיא צו אים לויט
 ויזא אויף מיינע פיס דאש פויאר האט זיך אלי מאל
 מער דער היצט: און עש האט זיי נאר גיט גישאמ
 דער נאך אז ויזא זיינען ארויש גינאנגען דא זאגט מר
 עוקבא צו זיין ווייב דו ביסט פרימער פר מיר זאגט זיא
 צוא אים דו גיסט דעם ארומאן געלט האט ער ערשט
 מיא דער פאר צוא קויפן שפייז: אבער איך גיב אים
 גרייטע שפייז דאש ער קען עש פאלד עסין:

אויך שטייט איין מעשה חובי המעגל מיט זיין ווייב
 פלעגט תמיד תפלה טאן אויף רענין און ער איז
 גיווען אנרוסער צדיק: אמאל האבין די תבמים צוא אים
 גישיקט ער זאל תפלה טאן פאר כל ישראל: אזוא איז
 ער ארויף גינאנגין מיט זיין ווייב אויפן בודים: און ער
 האט זיך גישטעלט אין איין ווינקל: און זיא אין אנדרן
 ווינקל: און האבן תפלה גיטאן דא איז גיקומען איין
 זאאלקין צו רענגין אויף איר ווינקל: האבן דיא תבמים
 גיפרענט ווארום איז דאש האבן ויזא אים גיענפרט ווייל
 זיא גיט דיא ארומע לייט גרייטע שפייז אויך ער טוט
 אפט תפלה דיא רשעים זאלן שטארבן: אבער זיא
 האט תפלה גיטאן נאט זאל ויזא שטארקן זייער הארץ
 דער מיט איז זיא אויך פרימער גיווען פר אים: דאש איז
 אויך איינש פון די צעהן תקנות וואש עזרא האט מתקן
 גיווען בשעת דיא ישראל זיינען אויף גינאנגין פון בבל
 קיין ארץ ישראל: דאש איטלכע אשה זאל אויף שטיין
 גאנץ פריא: און זאל באקן ברויט: דאש דיא ארעמע
 לייט זאלן גיפינען פרישע ברויט: צוא עסין דער פון
 זעהן מיר אז דיא צדקה פון דיא ווייבער איז מער אן
 גינמען פון דער צדקה פון מאנובלין דען דיא אשה איז
 תמיד יאין דער היים אויך ווען דיא אשה גיט עפס דעם
 ארומאן זאל זיא עש אים געבן מיטן גאנצין הארצין:
 און מיט גוטע רייד: דאש זיא זאל אים גיט מבייש זיין:
 און דער וואש דער פאריקט זיך איבער איין ארומאן דר
 באריקט זיך נאט איבער אים און דר הערט זיין תפלה:

און

אז ויבא מעד עד גיט צדקה ווערט ער אלי מאל הייבער .
 אז ויבא דער פסוק ואגם יש מסור ונספר עוד עש איז פאר
 האנדלן איינר וואש פאר שפרייט זיין געלט אויף צדקה .
 אז ווערט נאך גימערט מיט עשירות :
 דער פסוק ואגם מלוח ה' חנון דל דער וואש דר בארייכט
 זיך איבער דעם ארומאן אז גיט אים צדקה
 אנטלייגט ער עש נאט אויך זאגט דער פסוק נחור ליש
 אין מסור דער וואש גיט צדקה צום ארומאן ווערט אים
 גיט גימירנט פון זיין געלט . אבער דער וואש וויל גיט
 צדקה געבין דר ווערט ארום . אז דער וואש פר הוילט
 זיינע אויגן פון ארומאן גלייך וויא ער זעהט אים גיט
 קופן אויף אים פיל קללות . אז זיין געלט ווערט גימירנט
 אימלכר איז מחוייב מעשר צו געבין פון זיין געלט סייא
 פון ירושה . סיי פון מתנות סייא פון מציאות אז אויך
 פון זיין פאר ארביטונג . אז ווען ער האט נאר רווחים
 ווייניגער פון צעהן שילנגער אזו קען ער דאך דער פון
 קיין מעשר גיט געבין זאל ער עש האלמין אז גיט אן
 רידן ביו עש וועט אים נאך רווחים צו קומען אזו וועט
 ער געבין מעשר בנאך . אז ווען ער האט פאר דינט
 קער פון צעהן שילנגער זאל ער פון צעהן געבין מעשר .
 אז דאש איברגע זאל ער האלמין ביו עש וועט אים
 צו קופן נאך רווחים . ווער עש וויל זיך רעכט נוהג זיין
 מיט דעם מעשר געבין . זאל ער לייגן זיין געלט אין
 דריי בליים אויף איינער זאל ער אויף שרייבין מבל דאש
 איז נאך גיט גימערט אויף דער אנדערער מעשר דאש
 איז דאש מעשר געלט זעלבסט . אויף דער דריטער זאל
 ער אויף שרייבין חלוין דאש הייסט שוין גימערט .
 אז מיט דעם מאג ער טאן וואש ער וויל . נאר צדקה
 איז ער מחוייב דער פון צוא געבין . גיט פון דעם אום
 גימערט געלט :
 דאש מעשר געלט זאל ער אנועק געבין ארבע לויט
 מלמדיי חכמים . אבער איין פראקטין ארומאן
 איז ער אויך יוצא . ער מעג עש געבין זיינע ארויבע
 קרובים אפילו זיין ארומן וון אדר סאקט אדר זיין ברודר
 אדר זיין ארומי שווסטער . אמיל לייט קויפן דר פאר ספרים
 אודר מזות . אז זיינן מבבד לייט אז זיך אויך מיט דעם
 מעשר געלט דש איז איין איסור . דען ער האט נאר דרינגן

דיא טובת הנאה צוא געבין וועמן ער וויל אבער גיט דיא
 הנאה זעלבסט דאש איז אויך איין צדקה . אבער עש
 זיינען פאר האנדלן עמליכע חלוקים צווישן צדקה אז
 מעשר . איינש צדקה מעג ער געבין וויפל ער וויל .
 אבער מעשר איז גיט ווייניגער אז איינש פון צעהן . דש
 אנדרע צדקה איז מען מחוייב צו געבין אפילו הונדערט
 מאל אין איין טאג . דש מיטאר קיין ארומאן גיט ליידיג
 אנועק לאזן . אבער מעשר דארף מען נאר געבין פון
 רוחי'דאש דריטע דער וואש האט נאר וועלדיג זיין עסין
 איז ער פטור פון צדקה . אבער מעשר איז ער חייב .
 דאש פערטע זיין מעשר מעג ער געבין וועמן ער וויל
 אבער צדקה איז זיין קרוב בילכער אז מעשר האט אויך
 איין קצבה וויפל ער זאך געבין אימלכען ארומאן . אז
 וויא זיך וועל עש בשיידין דרום דיא לייט וואש לייגן
 בנאנדר מעשר אז צדקה געלט זאלן זיי פריער אהנאי
 אויש געמען דאש זיזא זיינען עש פון דעסט וועגן כבוד .
 עש זאל האבן אין זיך דעם דין פון מעשר צוא געבין
 וועמען ער וויל :
 דיא נקרא בריינגט איין מעשה רבי יוחנן בן זכאי איז
 גיפארין פון ירושלים . אז זיינע תלמידים זיינען
 אים נאך גינאנגען . האט ער גיזעהן איין וינגע פרויא
 האט גיקליבן גערשטין פון הינטער די בהמות פון עובדי
 פוכבים . אז זיא האט דער זעהן רבי יוחנן איז זיא אים
 אנקעגן גילאפין אז זאגט רבי שפייו מיה' גיב סיד עפיס
 עסין . פרעגט ער איר ווער ביסטו ווער איז דיין פאטער .
 זאגט זיא מיין זפאטער האט גיהייסן נדימון בן גוריון .
 פרעגט ער זיא וואו איז אהין גיקומען דיין פאטערש
 געלט ער האט דאך גיהאט פיל געלט אז גיטער . זאגט
 זיא רבי האט איר דען גיט גיהערט דעם קושל זאגן אין
 ירושלים ווער עש וויל זיין געלט איין וועלדיג עש זאל
 אקיום האבן זאל ער געבין דער פון מעשר אז צדקה .
 אז אויב גיט פאר גייט דאש געלט . דרום איז מיין
 פאטערש געלט נאר אין גאנצין אריין גיקומן צוא דיא
 פותים אין די הענט אריין פרעגט זיא רבי יוחנן וואו איז
 דיין שווערס געלט ענפרט זיא עש איז צום אויף גיקומן
 באגנדר איז עש אויך פרלארין גיזארין דר נאך זאגט זיא
 רבי גידיינקט איר גיט אז איר זייט גיחתמת אויף מיין
 בארייכט

ג'זאגט צו אים וואש פוסקט דיינע עלטערין האבין לאנג
 איין ג'זאמילט און האבין ג'מאכט אוצרות * און האבין
 עש ג'האלטן מאמער וועט אמאל זיין אמלחמה אזא
 וועלן זיי עש דארפין * און דוא פאר בריינגשט דאש אלן
 אין איין יאר : און לא די דו מעקסט גוט דרויף דוא פאר
 בריינגשט עש נאך : זאגט ער צוא זיין איך וועל איך
 זאגן מיינע עלטערין האבין ג'מאכט אוצרות אויף דער
 ערד און איך מאך אוצרות אויפן הימל * מיינע עלטערין
 האבין ג'מאכט אזעלכע אוצרות וואש דער מענטש קען
 זיין אויש בריינגען * און מיינע אוצרות קען קיין שום
 מענטש גוט אויש בריינגען מיינע עלטערין האבן ג'מאכט
 אזעלכע אוצרות וואש קענן זיך גוט מערין * אבער מיינע
 אוצרות מערין זיך פון זיך זעלבערט : זיערע אוצרות איז
 פון איימל גאלד און זילבער אבער מיינע אוצרות זיינען
 פון איימל נפשות * מיינע עלטערין האבן ג'מאכט אוצרות
 פאר אנדערע לייט * אבער איך מאך אוצרות פאר מיר
 זעלבערט אזו וויא דער פסוק זאגט * והלד לפניך צדק עש
 וועט זיין פאר דיר דיין צדקה און וועט זיין דיין מליץ
 יושר אויף יענער וועלט * און די צדקה איז איין בלי פון
 הקב"ה אזא וויא דער פסוק זאגט לך ה' הדקה רען קיין
 מענטש קאן דאך קיין צדקה גוט געבן ביז נאט גוט אים
 פריער עשירות פון זיין מילדי האנט * אזו ווי דער פסוק
 זאגט והעושר והכבוד מלפניך דאש עשירות און כבוד איז
 פון פאר דיר :

אויך זאגט דער פסוק לי הכסף ולי הזהב אמר ה' צבאות צו
 מיר איז דאש גאלד און זילבער זאגט נאט ב"ה *
 אויך זאגט דער פסוק דוד המלך ע"ה האט ג'זאגט כי סמך
 הכל ומיר נתנו לך פון דיר איז אלש * און פון דיין האנט
 גיבן מיר דיר * דאש מיינט מען דאש וואש מיר גיבן
 די ארעמע לייט * איז גלייך וויא מען גיט עש נאט אזא
 ווי דער פסוק זאגט מלא ה' חנון דל דער וואש דער בארימט
 זיך איבער דעם ארומאן מיט צדקה אנטלויפט ער עש
 נאט * און בכיכול הקב"ה איז אים מחוייב צו באצאלן
 אזא וויא דער פסוק זאגט עבר לוח לאיש מלא דער וואש
 אנטלויפט איז איין קנעכט צו דעם וואש האט אים גילען
 בכיכול מיטאר עש גוט ביידין * דאש נאט ב"ה איז איין
 משועבד אים צו באצאלן דער פון עקט איר אויך לובע

לויט

כתובה * זאגט ער צו זיינע תלמידים איך גריינג דש איך
 בין ג'תקבט אויך איר כתובה און זיא איז ג'ווען ג'שריפן
 אויף טוויינט מאל טוויינט גאלד גילדין וואש זיא האט
 ג'האט פון איר נדן חוץ וואש דר מאן האט איר נאך מער
 פאר שרייבן * דא הייבט אן רבי יחנן צו וויינען און זאגט
 וואול איך ישאל ווען איר זייט פרום און טוט דאש
 ווילן פון הקב"ה דא קאן איך קיין שום אויפה קיין
 שלעכטן גוט מאן אבער ווייל זיי זיינן גוט פרום ג'ווען
 זיינען זיין ג'פאלין אין די הענט פון די עוברי פוכבים *
 און גוט אזא איין ויערע הענט אליין * אפילו אין דיא
 הענט פון זיערע בהמות דש זיא האט ג'קליבן גערשטן
 פון הינטער דיא בהמות :

פרעגט די גמרא האט רען דער נקדימן בן גריון קיין
 צדקה גוט ג'געבן * ער האט דאך פיל צדקה
 ג'געבן * און נאך מער אז ער איז ג'זאנגען פון זיין חוץ
 אין בית המדרש אריין * האט מען אונטן גילייגט הינטער
 זיינע פיס סאמיט און זיידנע קליידר * דער נאך זיינען
 ג'קומען די ארמע לייט און האבן עש ג'נומן און האבן
 זיך צו טיילט * אזא אויך אז ער איז ג'זאנגען פון בית
 המדרש * ענפט דא גמרא יוא ער האט פיל צדקה
 ג'געבן אבער ועדלין זיין עשירות איז ער קארן ג'ווען *
 דרום איז זיין געלט פל לארין ג'ווארין * איין טייל זאגן
 ער האט זיא ג'געבן ג'נוג צדקה וועדליג זיין געלט * נאר
 דרום איז ער ג'שטראפט ג'ווארין ווייל ער האט ג'געבן
 בפרהסיא כדי די לייט זאלן אים לויבן * גיט פון נאמש
 ווענין * דרום זאל זיך אפליכער פון אים אמשל נעמען
 דאש זיין כוונה זאל זיין מיט דער צדקה לשם שמים אזא
 וועט זיין עשירות אקוים האבין און ער וועט האבין דיא
 וועלט און זיינע וועלט :

נאך איין מעשה בריינגט די גמרא עש איז ג'ווען איין
 פרומער סלך ער האט ג'הייסן מונבו * אמאל איז
 ג'ווען אין זיינע צייטן אגרויסער הונגער : און די ארמע
 לייט האבן גוט ג'האט וואש צו עסן * האט ער אויף
 ג'עפנט זיינע אוצרות און די אוצרות פון זיינע עלטערין
 און האט ג'נומען נאך און זילבער און האט צו טיילט
 דיא ארעמע לייט * זיין זאלן זיך קויפן עסן : זיינען
 ג'קומען צוא אים זיינע פריער און קרובים און האבן

ארום און מארנין קען זיין פאר קערט:

דיא חכמים האבן גיזאגט אנדוישי זאך דער וואש פון
 הילמ זייני אויגן פון דער צדקה. אדר דר וואש
 האט נים צו געבן און מריקט אפילו נים דעם ארומן
 מיט גומי רייד. איז גלייך אז ער וואלט גידינט עבדת
 כוכבים. ויזא לערנען דאש אפ פון פסוקים. אפר דר
 וואש נים צדקה ויזא ראוי איז דר איז מקרב די גאולה:
 ויזא דר פסוק זאגט שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ושוועתי
 לבוא הימ. משפט און טוט צדקה דען מיין הילף איז
 גאהינט צו קומען ועדקתי לחגלות און מיין צדקה וועט
 זיך אנפלעקן. אויך זאגט די גמרא ירושלים וועט נים
 גיבויאט ווערין און דיא ושראל וועלן נים אויש גלייט
 ווערין ביז ויזא וועלן האבן איז זיך דעם זכות פון
 צדקה. אז ויזא דער פסוק זאגט ציון כמשפט תפדה וגו'
 ציון וועט דר לייט ווערן מיט משפט. און די ושראל
 מיט צדקה. און דיא צדקה איז אן גינומן ביזא נאט
 בעסר פון אלע קרפנות אז ויזא דער פסוק זאגט דער
 וואש טוט משפט און צדקה איז עש השובר איידר
 אלע קרפנות און דער וואש פר שעהקט איין ארומאן
 טוט ער אנדוישע עבירה. אז ויזא דער פסוק זאגט
 ווער עש שפעט פון איין ארומאן דער שפעט פון זיין
 בשעפר. אדרבה אימליכער דארף ערליך האלטן דיא
 ארמט לייט. אז איז עש גלייך ויזא ער האלט ערליך
 הקב"ה. אז ויזא דער פסוק זאגט ווער עש וייל ערליך
 האלטן זאל ער די ארמי לייט ערליך האלטן דען דר נוש
 איז מכזה דעם ארומאן נייזט ער דאש הקב"ה האט חיי
 נים בפת אים בייך צו פאכן דען דר ארומאן מיט דעם
 עושר זייגען דאך ביידע בשאפן פון נאט. נאר דער
 האט געלט און דער האט נים. נוא ווארום זאל מען
 אים קבזה זיין פר זיין ארומקייט דער ארומר קאן דאך
 בייך ווערן. און דר כייכר קאן דאך ארום ווערן:

עש איז איין משל צוא איין בן מלך וואש האט דער
 צערינט זיין פאטר. און דער פאטר האט גוזר
 גיווען אויף אים ער טאר פאר אים נים קופן אין זיין
 חייז. אפאל מאכט דער מלך אסעודה און ער נויקט
 דאך וואול דאש זיין זון איז נייער הונקריג. דא זאגט
 ער ווער עש וועט מיין זון געבן עסין וועל איך אים

בצאלין

לייט ויזא גרויש די צדקה איז. דרום זאל אימליכר זעהן
 זיין צדקה רעכט צוא געבין אין דער רעכטער צייט
 ווערליג עש איז ראוי פון זיין עשירות. אזוא וועט אים
 הקב"ה ווידער געבין עושר און פבור און לעבין. און
 אויב נים ער נים רעכט ווערמזיין עושר פארלארן
 אז ויזא דר פסוק זאגט ואכד העושר ההוא עש וועט פארלארן
 ווערין דער זעלביגער עושר פון דעם וואש נים נים לשם
 שמים. נאר כדי לייט זאלין אים לויבין. אויך זאגט דער
 פסוק עושר שמור לבעליו לרעתו דש עשירות ווערט אים גיהיט
 צו ביזן. אויך זאגט דר פסוק התעף עניד בו ואינוער נים
 איין בלאז אין עשירות פליהעט עש אונעק:

אבער דער וואש נים צדקה ויזא רעכט איז בענטשין
 אים די לייט אזוי ווי דר פסוק זאגט טוב עין הוא בודד
 ראש נוסע אויך אויף צדקה ווערט גיבענטשט. כי מלחמו
 נתן לול ויזא ער האט פון זיין פרויט גיגעבן צום ארומאן
 אויך זאגט דער פסוק בגלל הדבר הזה ירכב ה' פון ווערין דר
 צדקה וועט דיה בענטשין נאט דיין נאט. אויף דעם
 האבן די חכמים גיזאגט ווען איינעם גייט וואול זאל ער
 צדקה געבין. כדי זיין עשירות זאל אקום האבן אזוא
 אויך ווען איינעם ווערט אלע מאל גימגערט זיין געלט
 זאל ער זעהן צדקה געבין איידער ער ווערט ארום. דען
 דער נאך וועט ער נים קענן געבין אפילו ער וועט וועלן
 עש איז אפאל גיווען איין חסיד ווען איין ארומאן פלעגט
 קומען פאר זיין טיר האט ער גיזאגט צוא זיין נוייב מיין
 ליב נוייב דער בארים דיה איבער דיא ארעמע לייט.
 כדי די לייט זאלין זיך אויך דער בארעמען איבר אונזרע
 קינדער. האט זיא צו אים גיזאגט ווארום עפינקטו דיין
 מויל צו ריידן אנעלכע שלעכטע רייד. האט ער גיזאגט
 עש איז דאך גיוואונמליך די זאך אפילו איינער איז רייד
 זיין ניינע קינד ארום. און אויב זיינע קינד זייגן אויך
 רייד זיינען זיינע אייניקלאך ארום. אזוי דער פסוק זאגט
 ולא יחדל אביון סוכר הארץ דען עש ווערט נים פאר מיטען
 קיין ארומאן פון לאנד. ורבי אלעור הקר זאגט אימליכער
 זאל תפלה טאן ער זאל נים ארום ווערין. דען אפילו ער
 איז רייד זיינען זיינע קינדער אדר זיינע אייניקלאך ארום.
 דען דאש איז איין גלגל חור בעולם איין קאר וואש דרייט
 זיך ארום אויף דער וועלט היינט איז דער רייד און דער

לב הלכות צדקה פרק רביעי מוב לב

בצאלין כפל כפלום. האט אים איינר גינגן צו זיך
 און האט אים גיגעבן עסין און מרינקן. אזו איז דאך
 וואל צו דעם זעלבניגן. דען אלש וואש דר מלך האט
 איז דאך דעם זונש. אזו איז דאש אויך דער ארומאן
 איז דער זון פון הקב"ה. און ווער עש גיט אים עסין
 האט ער בונדאי גרויש שִכר לעולם הבא. נון קענט
 איר וואול פאר שטיין דאש גרוישיקייט פון דער מצוה
 פון צדקה. ווען דיא זעהקט איין בעל הבית וואש
 איז גיפאלן פון זיין גוטש. זאלשמו אים גיט שִכר
 האלטן. אדרבה האלט אים כבוד. אזו זאלשמו גרינגן
 דאש גאט האט אים גישטרופט פון זיין טובה וועגן
 אז וויא דער פסוק זאגט את אשר יזכה וועקן גאט
 האט ליב שטרופט ער אויף דער וועלט. אָפּר וועקן
 ער האט פיינד דעם גיט ער אָפּ זיין שִכר אויף דער
 וועלט. דאש ער האט וואול מאַג און תענוגים. אז
 וויא דר פסוק זאגט לא יאחר לשונאו גאט כיה פר זאקט
 גיט דעם שִכר פון רשע אויף זיינן מצות. על פניו ישלם
 לי ער בצאלט אים זיין שִכר אויף דער וועלט. אָפּר
 דער שִכר פון דעם צדיק דעם ארומאן בתאלט גאט
 אויף זייער וועלט. אז וויא דער פסוק זאגט וירעת
 כיה אלהיך הוא האלהים וגו' משה רבינו ע"ה זאגט צו
 ישראל דוא זאלסט וויסן אז גאט דיין גאט איז איין
 גאט איפּר אלי מלכים. און איפּר דר גאנצער וועלט
 און ער איז בגלוייבט מקיים צו זיין אלש וואש ער
 זאגט צו. און ער וועט געבין איין גוטן שִכר צו די
 וואש האלטן זיין תורה און מצות. און זיינע קינד
 און קינדש קינד ביו מיוזינט דורות וועקן גיניסן אין
 זיין זכות. דרום זאלשמו היטן אויף דער וועלט דיא
 מצות וואש שטייט אין דר תורה. אזו וועסטו פקומן
 זיין גוטן שִכר לעולם הבא. דרום שטרופט ער דעם
 צדיק מיט ארומקייט אויף דער וועלט וואש זיא איז
 גאר איין ווילע פרי ער זאל אים געבן זיין גוטן שִכר
 אויף זייער וועלט וואש גינערט אימער און אייביג.
 און דעם רשע גיט ער אָפּ זיין שִכר אויף דער וועלט.
 פרי ער זאל גישטרופט ווערין אויף זייערער וועלט.
 און זיין שטרופט האט קיין סוף גיט. דרום זאגט ער
 דיא זאלסט דעם ארומאן גיט שִכר האלטן פון וועגן

זיין ארומקייט. אדרבה זאלסט אים ערליך האלטן
 פון וועגן זיין גרוסן שִכר אויף עולם הבא.
 דרום זאל זיך אימליכער אין זין ארין געסן און זאל
 זארגן טאמער האט אים הקב"ה אָפּ גיגעבן זיין
 שִכר אויף דער וועלט מיט דעם עשירות. און דאש
 ער וועט חי אויף זייער וועלט עונש ליידין. און זאל
 זיך בטרופטן וואש פאר עבירות ער האט גיטאן. און
 זאל דרויף באלד תשובה טאן וויא אויפן שטייט אין
 הלכות תשובה. בפרט דער וואש פאר שעתות דיא
 אָפּר לייט און ווארפט אים פיר זיין בלות. איז בונדאי
 זיין עונש זייער גרויש. דער ארומאן האט דאך גינג
 דאש ער ליידיט זעלבט יסורים אויף דער וועלט און
 דיא גמרא זאגט אויך ווען איינער האט יסורים. און
 זיין חכר ווארפט עש אים אויף. איז ער עובר אויף
 לא תנו דאש איז איין לאו אין דער תורה גלייך מיט
 תויר עסין. און נאך הרביר. אז וויא אויפן איז
 גישטאנען. איר זאלט גיט מיינען אז דיא ארומקייט
 איז קליינע יסורים. זיין ווען אפילו מיזאל לייגן אלע
 יסורים פון דער וועלט אין איין וואג שאל. און דיא
 יסורים פון עניות אין דער אנדרר וואג שאל. זואלטן
 דיא יסורים פון עניות איפּר גיוואונן.
 דיא גמרא זאגט אויך. גאט האט גיזאגט צו אייב
 וואש ווילסטו פקעסער. צו דעם בלות. אדרער
 אנדרר יסורים. האט ער גיענפרט רבשע הער פון דר
 גאנצער וועלט. איך וויל ליבך האבן אלי יסורים פון דר
 וועלט איינדר דעם בלות. נאך דעם אז עש זייגן אויף
 אים גיקומען דיא יסורים האט ער זייער גיווייגט און
 גיקלאגט. האבן זיינע חברים צו אים גיזאגט ווארום
 ווינסטו דיא האקט דאך זעלבסט אויף דיר גינעמען
 דיא יסורים דא נעקן מיר דאך אז דאש עניות איז
 ערגיר פון אלי יסורים אין דער וועלט. און דאש איז
 דאך אויך דווע אז דער וואש ליידיט גיזאגט אויף דער
 וועלט דארף ער שוין גיט ליידין אויף זייער וועלט.
 און עניות איז דאך דער גרעסטער גיזאגט. גוא קענט
 איר וואול פאר שטיין וויא גאר חשוב אז דר ארומאן
 לעולם הבא. אויפ גיאר ער גייט אין רעכט פארקויגן
 ווען. און איז מקבל אויף זיך נאמש שטרופט פר ליב
 וואול

וואל דעם זעלבנען מענטשן :

נון וועל איך בשיידן וויא מיזאל צדקה געבין . אונ
צדקה געבן . דרויף זיינען אכט פּרָקִים . אונ אין
איטליכן פרק ווערט בשיידט אַנאַנדֶר דין :
דער ערשטער פרק רעט ווער זיינען דיא לייט וואש
זיינן מחוייב צדקה צוא געבין :

איטליכער איז מחוייב צדקה צוא געבן . אפילו דער
אַרומא וואש געסט צדקה איז אויך מחוייב
צו געבן צדקה פון דעם וואש ער געסט איטליכער נאך
זיין פאר מענן נאך . אונ ווען איין אַרומאן גיט צדקה
פון זיין אַרומקייט . וועט ער זוכה זיין צוא געבן פון
עשירות . רבי זכריה בן רבי יהושע בן לוי האט צדקה
גנומען . אונ ער האט עש גיט בדארפטי האבן דיא
לייט זייער גרעט אויף אים . אז ער איז גשטארבן איז
מען גיטאר גיטארן אז ער האט עש צוא מיילט אנדרי
אַרמע לייט . אויך זאגט די גמרא רבי חמא איז גווען
איין אַרומאן . אונ האט גיבארפטי צדקה געבן . אונ
אז מיהאט אים גגעבן האט ער עש צוא מיילט אנדרי
אַרמע לייט . אונ האט זיך איבער גילאזט נאר ווייניג
דער פון . אונ דער וואש דארף גיט געבן אונ געסט יזא
שטארקט ער גיט ביז ער דארף יזא דער צו . דען ער
בגולת דיא אַרמע לייט . אָבֶר דר וואש בתעלפטי זיך
מיט זיין דלות אונ לאזט זיך בנזניגען . אונ וויל קיין
צדקה גיט געבן . אויף אים איז גזאגט גיטארן דר פסוק
ברוך הגבר אשר יבטח בה' ויהיה ה' מכסתו וואל דעם מענטשן
וואש פר זיכרט זיך אין גאט . אונ וויל קיין צדקה גיט
געבן . אונ גאט וועט זיין זיין פאר זיכרונג . אָבֶר דער
וואש ליידיט גרויש דחק אונ צרות : אונ וויל קיין
צדקה גיט געבן פון גאנה וועגן : דאש די לייט זאלן
איים לויבן ער ליידיט גרויש דחק אונ וויל קיין צדקה
גיט געבן . דער איז איין רוצח : גאט האט אים גיט
גהייסן ער זאל זיך זעלפריט אום פריינגן :

דער אנדערער פרק רעט וויפל מיזאל צדקה געבין :
איטליכער זאל געבין צדקה נאך זיין פּר מענן נאך .
אונ וויא זיין הארץ בוויילגט . אונ הקב"ה
האט אונז גיבאטין מיר זאלן תמיד דיא האנט אפין
האלטן צדקה צוא געבין . אזו וויא דער פסוק זאגט

פתוח תפתח את ידך ואלקט עפניען כיון תאנט צוא
געבין צדקה פרי גאט כיון גאט זאל דיד בענטשן .
קיין שום מענטש איז קיין פאל גיט אַרום גיטארן פון
דעם וואש האט צו פיל צדקה גיגעבן . אונ עש קומט
גיט קיין שלעכטן פון צדקה נאר אייטל גומץ . אז וויא
דר פסוק זאגט ויהי מעשה הצדקה שלום דייע מעשים וואש
קומען פון צדקה זאלן זיין אייטל שלום . אונ תמיד
ווען ער טומתפלה פאר הקב"ה זאל ער גידינגען איך
בגער מיין שפיוו פון הקב"ה . אונ איך וואלט גערין
דאש הקב"ה זאל דער הערין מיין תפלה . אזו אויך
אז דער אַרומאן קומט צוא אים אונ בגערט פון אים
שפיוו זאל ער אים געבין אונ זאל גידינגען איך וועל
איים צדקה געבין איידער איך זאל חזר אויך אַרום
ווערין . אונ אויך זאל ער גידינגען דאש ער איז איין
שליח פון הקב"ה צו געבן דעם אַרומן . אונ אז ער וועט
גיט מאן רעכט זיין שליחות וועט הקב"ה ביי אים דאש
געלט אַרעק געבן אונ וועט עש געבן אַנאַנדֶרן . אונ ביי
צדקה געבן איז דער דין אזו . ווער עש איז זייער מילך
אונ האט אנט הארץ זאל ער געבין וויפל דיא אַרעמע
לייט בדארפן . אונ ווער עש פּר מאנט גיט אָבֶר ווער עש
וויל גיט געבן צו פיל אָבֶר צו ווייניג נאר ווי עש קומט זאל
ער צום ערשטן געבין איין פינגט חלק פון זיין קרן דר
נאך זאל ער געבין איין פינגט חלק פון רנוח . אָבֶר
מער פון איין פינגט חלק טאר ער גיט געבין . סיידין
אז ער ליגט קראנק אונ שרייבט איין צוואה מען ער
פאר שרייבן אויף צדקה מער פון איין פינגט חלק .
אָבֶר גיטאנער הייט טאר ער גיט געבין מער פון איין
פינגט חלק . קען טאמער האט ער אזווא איין עבירה
גיטאן וואש דריבער טו ער אַרום ווערין אזו וועט ער
אן היינגען זיין אַרומקייט קומט איבער דער צדקה .
אונ דער וואש וויל גיט געבין קיין פינגט חלק איז ער
עכ"פ מחוייב צוא געבין איין צעהנטעל פון קרן אונ
רנוח גיט ווייניגער . אונ דער גרעסטער אַרומאן אין דר
וועלט זאל גיט ווייניגער געבין דורך דעם יאר וויא איין
שליש פון אשקל . דש במרעפט אָבֶר האלבין פולישע
גיכרן אונ אויב גיט איז ער גיט מקיים די מצוה :

דער וואש וויל קיין צדקה גיט געבין ווערליג נאך זיין

פאר מען נאך אזא זאל אים דאש ביד נייטן מיט אלעס וואש זייא האבן יכולת . יתומים דארפין אויך צדקה געבן . אבער מיקאן זיי ניט נייטן . כייא מען מוט עש פון זייער פארטש פבוד וועגן . אדער דער ארוכאן איז זייער קרוב אזא איז עש דאך זייא איין שאנד צו פאר לאזן זייערע קרובים . דא זאלן דיא אפטרופסים געבן פון זייערע וועגן :

דער דריטער פרק רעט וואש דיא צדקה זאל זיין : דיא צדקה איז דרייא עקלייא זאכן . איין צדקה איז וואש מען גייט אלע טאג אויט נעמן אליקלי עסקין שפיוז . דאש הייטת תמתי שיקל צדקה אונ מען צו טיילט עש באלד דיא ארעמע לייט . אונ בייא דער צדקה איז דר פרעמד ארוכאן מיטען הייטשין גלייך דאש אנדרע הייטת סופה של צדקה דאש מען גייט ארום אלע ערב שבת אונ מען נעמט אויט געלט אונ עסקין שפיוז . דיא צדקה גיט מען נאר דיא הייטשע ארמע לייט . סיידן דער מנהג איז אין דער דאזיגער שטאט צו געבן די פרעמדע אויך דאש דריטע איז וואש דיא גפאים גייען ארום . דאש הייטת סתם צדקה . דיא גפאים מענן עש געבן וואו אהין זייא ווילן צום שול אדר בית החיים וואש מען דארף דער צו כמתן זיין :

דער פערטער פרק רעט ווער עש מען נעמען צדקה : דיא חכמים זיל האבן גיזאגט ווער עש האט זיין אייגיגיש צווייא הונדערט גילדן אפילו ער האנדילט גיט דער מיט אדער ער האט ווייניגער פון צווייא הונדערט גילדן נאר ער האנדילט אונ דר גערט זיך דר פון טאר ער קיין צדקה גיט נעמען . אבער דער וואש האט ווייניגער פון צווייא הונדערט גילדן אונ האנדילט גיט דער מיט טאג ער יוא נעמען . דער סימן איז צדקה פטרעפט צווייא הונדערט אן אייגיש . אונ אפילו ער האט נאר איין גילדן ווייניגער אונ מען גיט מוויניג גילדן מיט אפילו מען ער נעמען אין דיא צוויי הונדערט גילדן רעכניגט מען גיט זיין גיפעס וואש ער דארף צו זיין מיט אפילו זייא ווינען גילדע אדער זילפרגע פלים . אונ אויך זיינע קליידער אונ זיין ווייב אונ קינדערש קליידער . ווייל ער דארף דאש האבן צו זיין לייב :

דער פינפטער פרק רעט וועמען מוזאל געבן צדקה : צום ערשטן איז ער קהוייב זיך זעלפרט צו דר געריין דער נאך זיין ווייב דער נאך זיין פאטער אונ מוטער . דער נאך זיינע קינדער . דער נאך זיינע פריינד אונ שוועקטער . דער נאך זיינע פעטערש אונ מומעס דר נאך זיינע שוועקטערס קינדער . דער נאך די אנדרע קרובים . דער נאך די ארעמע לייט וואש וואזען אין זיין שטאט . דער נאך דיא פרעמדע אונ זיין רבי איז פריער פון אלע אפילו פון זיין פאטער סיידן זיין פאטער איז אפלימדי חכם . אזא איז אויך דער דין אז זייא וזאן אין דער תפיסה זאל ער פריער אלש דעם נאהקטרוין קרוב אויט לייזן :

דער זעקסטער פרק רעט וויא מוזאל גובה זיין די צדקה : עש טאר גיט ארום גיין גובה זיין צדקה איינער אליין . נאר צוויי . אונ זייא טארין גיט גיין ווייט איינער פון אנדרן . דאש דיא לייט זאלן אים גיט הויט זיין . אונ ווען איינער גיפניגט עפים איין מציאה בשעת זיי גייען ארום . טאר ער עש גיט אריין לייזן אין זיין פייטיל אריין דאש מוזאל אים גיט הויט זיין . נאר ער זאל עש אריין לייזן צווישן דער צדקה . אונ אז ער קומט אהיים מען ער עש ארויש נעמען . דען איטלקער איז זיך קהוייב צו היטן פאר איין השד . דען ער מאכט דיא וועלט זינדען . דיא פרוקע אונ ערליכע ווייבן פלעגן זיך מאכין גבאיחות . אונ פלעגן ארום גיין גובה צדקה זיין אונ האבן עש צוויא טיילט דיא ארמע לייט . אדער ארמע ווייבן אדר קראנקע . אונ פלעגן אכטונג געבן אויף ארמע לייט . אונ ווען איין אישה גיט צדקה פון איר ארעמע . אדער פון איר רוח דאש איז ארעקטע צדקה דער מיט פשוטם זיא איר מאן אונ קינדער פון גרויס אונ פון מוים . אז וויא דער פסוק זאגט וידקה תעיל מכות צדקה איז מציל פון מוים . אונ ווען זיא זעהט איר טאן איז פר טראגין אין האנדיל זאל זיא אים דער טאגען ער זאל צדקה געבן . אונ דאש ער זאל האמשע איין שעה אדר צוויי שעה עפים תורה לערנען . אונ ער זאל זיך אלע טאג מאכין איין צייט אויך צוויא לערנען . אויך זאל זיא אים דער טאגען מעשים טובים צו טאן . דיא הייטת

הייסט איין פרומע אשה און איין צנועה און חכמה •
 אז וויא דער פסוק זאגט פיה פחה כחכה ותורת חסד על
 לשונה איר מויל טוט זיא עפנען מיט חכמה • און דיא
 רייד פון תורה און נמילות חסד איז תמיד אויף איר
 צונג • דאש זיא זאל דער מאנען איר מאן און קינד:
 דער זיבנטר פרק רעט וויפל מיזאל געבן צדקה
 סייא דיא פֿרעקדע סייא דיא הימשע:
 קיין גבא צדקה טאר נישט אלײן צוא טיילן דאש
 צדקה געלט • דען עש מוזן זיין דער פייא דרייא
 פרומע און קעסטל בעלומדים • וואש ווייסן אלע דיא
 דינים פון צדקה • אבר נישט עמי הארצים • און דרייא
 דינים מוזן זיין און משפטן וועמען מיזאל געבן פיל
 אדער ווייניג • דש ערשטע דר ארומאן וואש שעחקט
 זיך נישט ארום צוא גיין אויף דיא טירן • נישט מען אים
 נאר אשטיקל ברויט • אדער איין שילינג • דש אנדערע
 דער ארום מאן וואש וואנדערט ארום פון שטאט צוא
 שטאט רעם נישט מען זיין צערונג וואש ער דארף אויבר
 נאכט • און אז ער בלייבט שבת האלטן נישט מען
 אים געלט אדער שפייז אויף דרייא סעודות • דאש
 דריפע איז ווען איין ותומה דארף התנה האבן נישט
 מען איר פופציג גילדן • דאש פינפט איין יהום וואש
 וויל התנה האבן • דארף מען אים געבן איין דירה
 אויבר דער התנה און איין בעט • און גיפעס וואש ער
 דארף האבן צום טיש • און זיינע קליידער וואש ער
 דארף דאש פנפטע ווען עש קומט איין ארומאן וואש
 ער איז פון גרושע לייט אדער פון עשירים • זאל מען
 אים געבן וואש ער דארף צוא דעם זעלבנען טאג
 אפילו איין פערד דרייף צו בייטן • דש זעקסטע איין
 ארומאן וואש שעקט זיך צדקה נעמען זאל מען אים
 ליען • דער נאך זאל מען עש אים שיינקען • וויל ער
 אזו אויך נישט ליען • זאל מען צוא אים זאגן בריינג
 מיר איין משכון וועט מען דיר ליען • און מיזאל מיט
 אים נישט פדקדק זיין • און מיזאל אים פאלד ליען •
 דאש זיבנטע ווען איין תלמיד חכם איז ארום • זאל
 מען אכטונג געבן אויף זיין פכוד • דאש מיזאל אים
 געבן דורך אזו איין אופן ער זאל נישט פאר שעקט
 ווערן • און אז ער וויל קיין צדקת נישט נעמען זאל

מען אים נישט לאזן קיין דחק ליידין נאר מיזאל מיט
 אים עסקים האבן מיזאל אים וואלוויל פאר קיפן •
 און פייא אים ביייער אפ קויפן און אז ער ווייסט עפוס
 איין האנדיל וואש ער קען דער פון גישפיינט ווערן •
 זאלן אים ליען געלט אדער סחורה • כדי ער זאל
 פגבוד גישפיינט ווערן • אויף דעם האבן דיא חכמים
 גיזאנט ווער עש ליענט געלט איין תלמיד חכם אויף
 האנדיל • איז ער איין פן עולם הבא • און דר וואש וויל
 פן דיין רעקט עולם הבא • זאל ער זעלבסט האנדלען
 פאר דעם תלמיד חכם • און זאל אים לאזן תורה
 לערנען • אזו העלפט ער אים דאך צו דר תורה • דרום
 האט ער אויך אהלק דריין •

אויך די פעלי בתים וואש קענען נישט תורה לערנען
 ווען זייא האלטן אויש און גיבן הספקה דיא
 זינגן און בחרים און תלמידים פון דער שטאט • דאש
 איז גידעקנט גלייך וויא זייא זעלבסט וואלטן תורה
 גילערנט • אז וויא דער פסוק זאגט עשה זבולן בעתך
 ויששבר באהליך ווען נישט זבולן וואלט גישפיינט זיין
 ברודער ויששבר וואלט ער נישט גיקענט קיין תורה
 לערנען • דען זבולן האט גידאנדילט מיט סחורה אויבר
 דעם נם • און האט זיך גיטיילט דעם רווח מיט זיין
 ברודער ויששבר • דש ער זאל קענען פיי דעם לערנען
 בלייבן • דרום זאגט דיא תורה פרייא דרך זבולן ווען
 דיא ציהקט נאך סחורה • וויל ויששבר זיצט אין דיא
 גיעלטיין און לערנט תורה • און אפילו דיא תורה
 לויבט מיין זבולן אז ויששבר וקא ראייה ער שמיש
 דאך פן ויששבר אין פסוק • אויך זאגט דער פסוק עז
 חיים הא למחוקים בה דיא תורה איז איין פנים פון
 לעבן צו די וואש העלפן צו איר • דרום זאל אימלכר
 בעל הבית וואש קען נישט לערנן דרויף אכטונג געבן
 און זאל העלפן דיא בחרים און יונגען וואש לערנען
 תורה מיט געלט • און מיט עסקן און קליידער • אדר
 ליכט צו לערנען • אדר ער זאל זייא לאזן פייא זיך
 אין שטוב לערנען • אזו איז עש גלייך וויא ער וואלט
 זעלבסט תורה גילערנט • דאש אכטע איז די גבאים
 זאלן אכטונג געבן אויף די ארעמע לייט וואש וואגן
 אין שטאט • צו געבן אימלכן נאך זיין פעלה נאך •

דען די ארבע לייט האבן זיך געמען דל הלך סך עני רש
 מסכן אביו דל איז אונעלכער וואש איז רייך גינען און
 איז ארום גינארין אז וויא דער פסקי נאנט דל מיעהו
 יבד . און דר דל איז אפ גישיינט פון זיין חכר . ואחבי
 עשר רבם אכר דער עישר האט פיל פריינד און קרובים
 וואש קמען צוא אים . דרום איז ראוי מיזאל דעם דל
 סער העלפין אז אנאנדן . הלך דאש איז איין מיטל
 סעסינר . וואש פהעלפט זיך געבעך מיט זיין דלות
 וויא ווייט ער קאן . אבער ווען עש קומט אויף אים
 איז קרייניק ר"ל אדער עפס אנאנדער ואך קאן ער זיך
 שוין ניט פהעלפין . דעם איז ראוי מיזאל אים העלפין
 איידער ער ווערט גאר פאר ארוקט חי' . דער רש איז
 אונעלכער וואש פלעגט זיך דער גערין מיט נאט און
 מיט פבוד . דעם איז אויך ראוי צוא העלפין דאש ער
 זאל זיך קענען ווידער דר גערין . דער קד איז אונעלכר
 וואש איז פסיד גינען איין ארוסאן . דעם מוז מען
 פשיטא העלפין . דער עני מוט זיך אן ווינד און וויי .
 אלע זיין טאט מוט ער סער ניט גאר ער ארבעט און קאן
 ניט פאר דינען אויף פרנסה . דער איז פסיד אין אייטל
 צער און ווייא טאג . דרום זאל מען אים פשיטא
 העלפין . דער פסן איז אונעלכער וואש וויל ניט
 ארבעטן . גאר ער קומט ארויש אויף לייטניש גאב און
 די לייט שפעטן פון אים און ווייזן אים נאך מיט דא
 פינגער . אפילו ער קען לערנען איז זיין תורה פר נישט
 גינאט . און מען האלט אים שפיל . דעם זאל מען אויך
 צדקה געבן . דער אביו איז אונעלכער וואש גרוסט
 צוא אלע גוטע שפייז . און קאן זיי ניט פקומען : און
 ער קאן קיין שום מלאכה און קיין האנדיל ער קאן
 אפילו קיין צדקה ניט בעטן . און פמעט ער קאן אפילו
 ניט רעכט היידן מיט די לייט דעם זאל מען פשיטא
 אויך געבין :
 דרום זאלן דיא דרייא גבאים השגחה געבין וועלכער
 ארוסאן עש איז בלכר צוא געבין . און וועמען
 מיזאל פיל געבין און וועמען ווייניגער . אימליכער נאך
 זיין פבוד און זיין פארעפענטש נאך און וועמן מיזאל
 געבין עסן שפייז . און וועמען מיזאל געבין געלט וועמן
 מיזאל געבן אלע טאג . און וועמען מיזאל געבין אלע

ערב שבת . און די גבאים זינען מחוייב צו קלערן די
 ארבע לייט אויב עש איז ניט פאר האנדן קיין פאלשקייט
 אין זיי . ווער עש קומט און באגערט מיזאל אים געבין
 עסן לאז ער זיין ווער עש איז דארף מען אים אלש געבן
 סידון ער מוט איין עבירה פפרהסא . און שייאט זיך
 ניט פאר נאט און פאר רייט . דעם זאל מען ניט געבין . און
 אויב ער ויצט אין דער תפיסה דארף מען אים אויך ניט
 אויש לייזן ביו ער מוט תשובה . איין עובר פוכבים איין
 ארוסאן וואש קומט צווישן ארבעט לייט יהודים . און
 באגערט מיזאל אים געבין עסן . דארף מען אים אויך
 געבין . די חכמים האבן גינאנט עש זאל זיין מין חלק
 איז נן עקן מיט דיא וואש זינען גובה צדקה . אכר ניט
 מיט דיא גבאים וואש טיילן ארום דיא צדקה . דען זייא
 גיבן איינס צו ווייניג און דעם אדערין צו פיל . אויך
 ניט ער זיין קרוב מער וויא עש איז ראוי צו אים . און
 אויך זיין פינדל ניט ער ווייניגער ווי ער דארף . דאש איז
 איין הארפע עבירה חי' . דרום זאל מען מאכין גבאים
 פרומע פשרע לייט און לומדים . אכר ניט עמי הארצים
 און אויב איין ארוסאן זידעלט דעם גבאי . זאל עש אים
 ניט הארין . דען אזוי איז זיין שכל גרעסער . און ער זאל
 אים געבין זיין קצבה אלע וואך ווי פריער . און זאל אויף
 אים ניט אן שרייען . ער זאל גידייניקען פאקער רעט ער
 עש פאר צרות . דרום זאל ער מיט אים היידן מיט ווייכע
 הייד . און זאל אים וואול אויש פארשטין אויב עש איז
 ניט פאר האנדן אין אים עפש רמאות . אין דער צדקה
 זינען פאר האנדן אכט מעלות איינע בעסער פון דער
 אנדערער דיא ערשטע מעלה איז דער וואש ניט צדקה
 ניט גערין אדער ער בארימט זיך מיט זיין צדקה : אזוא
 וואלט בעסער גינען ער זאל ניט געבין . דען זיין מצוה
 ווערט צו איין עבירה . די אנדערע מעלה איז דער וואש
 ניט זיא גערין און מיט פרייליכקייט ווי דער דין איז .
 אבער ער ניט ניט גינג ווי מען דארף געבין דם ארוסאן
 די דריטע מעלה איז ווער עש ניט גנוג אויף . אכר ער
 ניט ביו דער ארוסאן מוט אים אן און איז פבויל זיין
 פנים קעגן אים . די פערטע מעלה איז ווער עש גיט דם
 ארוסאן אין אזוא איין אופן ער זאל ניט פאר שעהמט
 ווערין דאש איז ווער וואול . אבער עש איז נאך פאר
 האנדן

האגרון בעסקתו מעלות דער פון דיא פינגסט מעלה איז
 או ער ווייסט וועמען ער גיט • אבער דער ארומאן ווייס
 גיט ביי וועמען ער נעמט • אזו וויא די חסידים אונ אנש
 מעשה פלעגן מאן טר עוקבא האט הינטר גיטארפן געלט
 דיא ארעמע לייט אין ווערע היטער • כדי וויא זאלן גיט
 וויסען ווער עש גיט ווי • דיא וועקסטע מעלה איז אז דער
 ארומאן ווייסט פון וועמען ער נעמט • אבער דער בעל
 הבית ווייסט גיט וועמען ער גיט • אזא וויא פאר צייטן
 האבן אמיל חסידים אונ צדיקים אין גיקניפט געלט
 אין ויער מאגיל • אונ דיא ארעמע לייט וועגן גיקומען
 אונ האבן עש גיקומען • אזו האט זיך דער ארומאן גיט
 גישעהקט פאר אים • די וועקסטע מעלה איז אז וויא ווייסן
 בידע גיט • דער ווייסט גיט וועמען ער גיט • אונ דער
 ווייסט גיט ביי וועמען ער נעמט • דהיינו ער ווארפט אין
 מתן נסתר אריון • אונ די גבאים וועגן דעקטע נאקנים
 אונ ווייסן די דינים פון דער צדקה • דיא אכטע מעלה
 איז איבער אלע מעלות דאש איז ווען איינער לייאט ויין
 חבר • אדער ער העלפט אים צו ויין פרנסה • אדער ער
 מאכט חברותה מיט אים דאש ער זאל באקומען ריוח
 אדער ער ווייזט אים איין פרנסה • אדער ער לערינט אים
 איין מלאכה • דאש ער זאל גיט דארפן צו לייטונט נאבי
 דש איז גרעסערע צדקה פון די פיר ארליי צדקות וואש
 איך וועל דא באשיידן :

דיא צדקה וואש מען איז מנדר פאר דיא מתים בפרט
 אום שבת אדער יום טוב • דאש העלפט וויא אויף
 זענער וועלט • דרום זאל איסליכער מזכיר נשמות ויין
 וועג קרובים • אונ זאל זעבין צדקה פון ווערט וועגן •
 איסליכער זאל זיך זעהן באהעלפן ווי ווייס מיליך איז •
 אונ זאל קיין צדקה גיט נעמען • אפילו אין תלמיד חכם
 זאל איין מיאסע מלאכה מאן • איידער ער זאל דארפן צו
 לייטן • אונ איין אלטער מאן אדר אקראנקער וואש קאן
 זיך גיט מפרנס ויין אונ וייל קיין צדקה גיט נעמען • איז
 גלייך אזו ווי ער טוט זיך זעקערט אבער איין גיטונטער
 מאן וואש דאך זעמן צדקה אונ נעמט גיט • אונ בדיקט
 זיך וויא ווייס מילאך איז • דער שטארבט גיט ביו ער
 שפייט אנדערע לייט • אויף אים זאגט דער פסוק ביד
 הגבר אשר יבטח בה גיבענמטש איז דער מענטש וואש פר
 ויכערט זיך אין נאם :

דיא האלם דיא וואש לערנען תורה • אדער ער לערינט
 איינעם איין מלאכה • ער זאל דער פון פרנסה האבן •
 דאש איז איין גרושע צדקה וואש האט קיין שיעור גיט
 דאש פערטע ווער עש גיט צדקה ארעמע חולים • אדער
 אלטע לייט וואש קענען זיך גיט דער נערין דאש איז די
 גרעסטע צדקה • ווען צווייא ארעמע לייט גיבן צדקה
 איינער דעם אנדערין וועגן צו ווער ווער צדקה •
 איין קבצן וואש גיט ארום פון איין שטאט צוא דער
 אדערע מיט איין קיבוץ בריב • דאש ער וייל זיך
 דער נערין • אדער ויין פאכטער אייט זעבין • דא דארף
 ער גיט בצאלין דער פון וועגן חובות • סיידן עש שטייט
 אין דער קיבוץ בריב אז ויין ארום גיין איז אויף חובות
 צו באצאלן ווען איין בעל הבית קומט אין דער פרעמד
 אונ האט גיט צוא עסן • מעג ער נעמען צדקה • אונ אז
 ער קומט אהיים דארף ער גיט באצאלן • וייל
 דענקאלט איז ער געווען איין ארומאן • ווען איין ארומאן
 גיט אים געלט איבער וועגן אונ עש איז פאר האגרון
 איבעריגעט ווי ער דארף ניהער דאש אויך צו אים :

דאש ערשטע איז פרוין שבוים דאש מען זאל אויט לייזן
 תפוסים פון די הענט פון כותים • דאש איז פריער
 פאר אלע צדקות אין דער וועלט • דאש הייסט מצוה רבה
 די גרעסטע מצוה פון אלע מצוה • דרום אפילו דש געלט
 וואש מען האט עש אפ גישידעט אויף צדקה אדר אויף
 איין שול בווען • אדר אפילו מיהאט שוין גיקויפט האלץ
 אויף איין שול בווען • דארף מען עש פאר קויפן אויף
 פרוין שבוים אויב עש איז גיט פר האגרון קיין אנדר געלט •
 אבער אויף אנאנדר מצוה טאר מען גיט נעמען פון שול
 געלט • דאש אנדערע איז ארעמע בתולות חתונה צוא
 מאכין • דאש איז נאך בעסער פון פרוין שבוים • אונ דער
 פר באקומט מען גרויש זכר לעולם הבא • דאש דריטע
 איז ווער עש גיט צו שטייער אויף איין שול אדער אויף
 איין בית המדרש צו בווען • אין דעם בלל איז ווער עש

סליק הלכות צדקה
 הלכות דרך ארץ פרק המיש

בכל רוכב רעזו והוא ישר אורחוד מיר האבן גילערינט
 אין

אין דער מסכת ברכות פרק היראה פרק קפרא
האט גי'רשט וועלכס איז אזו איין פסוק וואש כל
התורה כולה היינט אין אים דאש איז איין פסיק אין
משלי בכל דרכי דעה אין אלי דיני וועגן אונעסקים
זאלשטו וויסן אז נאט ו'תברך זעט אלי דיניע מעשים
אונ האנדל אז וויא דער פסוק זאגט שויתי ה' לנגדי
חמיר איד האב גי'מאן נאט קעגן מיר תמיד אונ האב
ניט ארייש גי'מראטין פון זייני גי'באט דער נאך זאגט
ווימיר דר פסוק והוא ישר אורחותיו אונ ער וועט גלייך
מאכין אלע דיניע וועגן דאש מיינט מען ער וועט
דיך לערנן דרך ארץ צווא גיין אין רעכט פארטיגן ווען
דער דרך ארץ איז נאך וועגן אין אדם הראשון צייטן
אז וויא דער פסוק זאגט לשמו את דרך עין החיים זעקס
אונ צוואנציג הורות דער נאך האט נאט גי'געבין די
תורה צו משה רבינו אונ האט אים ג'אמן צווא היטן
דעם דרך ארץ דיא חכמים ו'ל זאגן ווער עש איז
גווארנט אין דרך ארץ וועט ער וזכה גיין צו זעהן אין
דער נחמה פון ירושלים אז וויא דער פסוק זאגט
ושם דרך ארצו בישע אלהים דער וואש מוט אין יד דעם
דרך ארץ וועט ער זעהן אין דער הילף פון נאט :

דיא גמרא זאגט אין מסכת ברכות רבי מאיר איז
גוויינטליך גווען צו זאגן דו זאלשט לערנן תורה
מיטן גאנצן הארצן אונ ליב אזוא וועסטו דער קענען
דעם רעכטין וועג פון הקביה דאש איז דר דרך ארץ
אונ זאלסט גיין דער ערשטער אין דיא מירין פון דער
שול אונ בית המדרש אונ היט דיא תורה אין גיין
הארצין דאש דוא זאלסט ניא גיט פאר נעסן אונ דיא
פארקט פון הקביה אונ היט דיין מויל פון שלעכטע
רייד אונ הייניג דיך פון אלי דיניע וינד אזוא וועט
נאט מיט דיר זיין אלע צייט אפי' איז גווינטליך גווען
צווא זאגן דו זאלסט תמיד טראכטן ערמות אין גאטש
פארקט אונ זאלסט שלום מאכן צווישן איינס אונ זיין
חבר אונ צווישן מאן אונ ווייב אונ זאלסט יד גיט
דער ווייטן פון דיניע קרובים אונ שכנים אונ
זאלסט איטליכן אפ געבן שלום אונ אונט פארנין
אפילו איין עובד מוקבים אין סארק אזו וועסטו זיין
גליקט אין גאטש אויגן אונ אין ליטיגש אויגן רב

איז גוויינטליך גווען צווא זאגן דער תכלית פון דער
חכמה איז דיא תשובה אונ מעשים טובים אפר דער
וואש פר בריינגט זיין חכמה אין וועלטליכע זאכן איז
ער קיין חכם נישט דער וואש לערינט תורה אונ איז
בוזעט אין זיין פאטער אונ מוטער אונ אין זיין רבי אדר
אין דעם וואש איז עלטר אונ חשוכר פון אים דער
איז איין נער אונ ארשע אויף אים זאגט דער פסוק
ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושהם דער אן הייב פון
דער חכמה איז די פארקט פון נאט דאש איז אנטער
שכל צו אלע מעשים עש שמייט נישט שכל ללמודה עש
איז איין שכל צו די וואש לערנן תורה נאר שכל טוב לכל
עושהם דאש מיינט מען צווא די וואש טוען דיא מצות
אונ מעשים טובים לשם שמים אפר גיט כדי די לייט
זאלן אים לויבן אפר דער וואש לערינט תורה פון
פבוד אדער פון געלט וועגן אזו איז אים בעסער
אז ער וואלט גיט בשאפן גווארן :

דרום זאל איטליכר מענטש גווארנט זיין צו האפן
אין יד יראת אונ דרך ארץ אונ ער זאל מאכן
דיא לייט זאלן אים ליב האבן אזו וועט אים נאט
איד ליב האבן אבער דער וואש בריינגט אויף יד
ליבשאפט דורך הניצות אדער ווייל ער שטראפט גיט
דיא לייט דעם האט הקביה פיינט אז וויא די גמרא
זאגט ווען דו נעהסט איין תלמיד חכם וואש די שטאט
האט אים ליב איז דאש דרום ווייל ער שטראפט זיי
גיט דען ווען ער וואלט זייא גישטראפט וואלט יד
גפינן אפילו וואש וואלטן אויף אים בייז גירעט אונ
דאש וואש שמייט ער זאל זעהן דיא לייט זאלן אים
ליב האבן מיינט מען די פרומע לייט גיט די שפעטער
ווער עש גינהנט יד צו חכמים אונ איז מקבל ויערי
שטראף הייד דער איז גוויש אצדיק אונ אויב גיט איז
ער בנוראי ארשע אונ האט גיט אין יד קיין יראת
שמים אונ קיין דרך ארץ אויף אים האט גוואקט
שלמה המלך עזה אל תוכח לץ פו ישאר זאלסט גיט
שטראפן קיין שפעטער מאכט וועט ער דיך פיינדן
הוכח לחכם ויאהבך שטראף צווא איין חכם וועט
ער דיך ליב האבן דער פון זעהט מען איד
אז דיא פרומע לייט האבן ליב דעם פרומן מאן אונ ד'
שלעכטע

שלעקטע לייט דעם שלעכטן מאן :
 ד'א גמרא זאגט רבי זבאי איז אלט גינען העקער
 וויא הונדערט יאר האבן אים די תלמידים גפרענט
 רבי מיט וואש האט איר זוכה גינען צוא לאנגע יארן
 האט ער צו נ'יא גיזאגט נייט איר דען גערין איר זאל
 שטארבין . האבן זייא געעפערט ניין ליפר רבי דאש
 איז אויך תורה און דרך ארץ דרום נוילן מיר עש לערנן
 פון איר . זאגט ער איר וועל איר זאגן . איר בין צייט
 מיין לעבן ניט פרוגן גינען . און האב אויף קיין
 מענטשן ניט אן גשרען . דען איר האב תמיד
 גיזאכט ער איז בעסר פון מיר איז ער עלטער
 גינען האב איר מיר גיזאכט ער האט מער מצות
 גיטאן פון מיר . איז ער זינגן גינען האב איר מיר
 גיזאכט ער האט וויגציר עברות גיטאן פון מיר .
 און ווען עש איז איר'ס ניט גוט גאנגן האב איר מיר
 אויך מצער גינען . מכל שפן דאש איר האב מיר
 ניט גיברייאט אין זיין אום גילק אויך האב איר קיין
 מאל קיין מענטשן ניט גירופן מיט אזו איין נאמן וואש
 ער שעהקט זיך . דען ווען איינר פאר שעהקט דעם
 אנדערן האט ער ניט קיין חלק לעולם הבא . אז וויא
 מיר גיפינען דאש תמיד האט ניט גינאלט מבייש זיין
 יהודה . און זיא האט זיך גילאזט ווארפן אין פייאר
 אריין איידער זיא זאל זאגן פון וועמען זיא מראגט .
 אויך זאגט ד'א גמרא נאך עמליכי לייט האבן לאנג
 גילעבט האבן זיי אויך גיזאגט עמליכי אידלייא זאכין
 1 . אז וויא איר וועל דא בשירדן :

אז ד'א ועלפינע אידני איז גישטארבן האט זיא גלאזט
 ד'רייא הונדערט פעסיר נויין . און דר חכם האט גלאזט
 ד'רייא מוויינט פעסער נויין . איינר האט גזאגט איר
 האב דרום לאנג גילעבט נוייל איר האב ניט גיהאט
 קיין אנדר מהשכחה אין שול נאר אויף נאמש פארקט
 און האב ניט גיטרעט איפר קיין מענטשין . דאש האט
 זיך צווייא מיימטשן . איינש ד'א פראקטע מיימטש .
 דאש אנדרי מיינט מען איר האב קיין שררה ניט גינאלט
 האבן איפר קיין מענטשן האמשי איר בין דאך גינען
 איין אב בית דין אדר ראש תקל . האב איר מיר דר
 מיט ניט איפר גינאמן . דאש איז אלש אין גלל פון דרך
 ארץ איז גימילט אויף פיר חלקים . איין חלק רעט
 וויא ד'א תלמידי חכמים זאלן זיך האלטן בדרך ארץ
 דער אנדרר חלק רעט וויא ד'א אלטע לייט זאלן זיך
 האלטן בדרך ארץ . דער דריטר חלק רעט וויא ד'א
 בעלי בתים און בחורים זאלן זיך האלטן בדרך ארץ
 דער פערטר חלק רעט וויא ד'א נוייפר און מיידן זאלן
 זיך האלטן בדרך ארץ :

דער דרך ארץ פון תלמידי חכמים איז און ער דארף אין
 זיך האבן איימל גוטע מדות . און דארף לערנען
 תורה מאן און נאכט לשם שמים . ער זאל ניט האבן
 קיין סיל אנדערע עסקים . און ווי באלד ער ווערט ליידג
 פון זיינע עסקים זאל ער זיך זעצין לערנען . און ער זאל
 זעהן ניט פאר זאמען קיין מצוה . און זאל גיין פריא אין
 שול אביין און ער זאל זיין איין גרא שמים אין אלע זאכן
 און זאל זיך ניט אפ שידדין פון קהל מיט אלע זאכן . סיי
 מיט תשובה און תעניתים און זאל תפלה מאן פארן קהל .
 און ער זאל זייא שטראפן . אויף דעם זאגט ד'א גמרא
 ווער עש האט בכח צו שטראפן די לייט און שטראפט
 זייא ניט ווערט ער גישטראפט דרוף און וויא ער זאל
 שטראפן און וועמען ער זאל שטראפן און ווען ער זאל
 שטראפן וועט אלש שאיין אין חלק פון תעניות . דער
 תלמיד חכם בארף זיך שוין פירען מיט זיין האגדיל . און
 מיט זיינע קליידער . און עפין און מרגעקען . און זאל
 זיינע תפלות און תחנונות זאגן בכוונה . און זאל ערלאך
 האנגלען ער זאל קיינעם קיין אום רעכט ניט מאן . אפילו
 אויף איין שלינגער . און זאל ניט זאגן קום אנאגדרש

מאד וועל איך דיר באצאלין און ער זאל נישט מברקת גיין מיט דיא לייט ער זאל קיין פֿרעמדעס נישט בגערין אפילו קיין מנהגות אויף זאל, ער מאכט די לייט זאלן אויף אים קיין שילעכטן נישט ריידן און אויב נישט אז ער מחלל השם חוי. און ער זאל ריידן פאמעלאך מיט דיא לייט אזווי עש שטייט די רייד פון די חכמים זינגן פאמעלאך און ווערין ניהערט אבער דער נאר שרייט אויף די לייט אזווי ווערין זינגע רייד נישט גיהערט. און די לייט קערן זיך נישט דער צוא :

דיא גברא זאגט איין תלמיד חכם וואש לערנט לשם שמים. האנדילט באמונה. און רעט מיט די לייט פאמעליך. וואש זאגן דיא לייט וואול דעם תלמיד חכם זעקט ווי ער לערנט תורה. און ווי ער האנדילט באמונה. וואול זיין פאטער און מוטער. און וואול זיין רבי וואש האט אים גילערנט תורה וויא האלט ער זיך בדרך ארץ דאש אז אקדושת השם. דעם האבן ליב נאט און לייט אויף אים זאגט דער פסוק נאט זאגט אויף אים דו פיקט מיין קנעכט ישראל וואש מיט דיר טו איך מיד פארנין. אפר דער וואש מוט נישט אזווי און איין משוגער. און איז מברקת מיט די לייט אויף איין פחות משנה פרוטה. און באצאלט אויף נישט ערלאך. וואש זאגן די לייט ווי צוא אים און ווי צוא זיין פאטער און מוטער. און וויא זיין רבי וואש האט אים גילערנט תורה און נישט קיין דרך ארץ. די לייט וואש לערנען נישט קיין תורה האבן מער דרך ארץ פון אים. ער האנדילט נישט ערלאך און פצאלט נישט ערלאך. ער האט אין זיך שילעכטע מעשים. דאש איז ארעכטער חילול השם. אויף אים זאגט דער פסוק וויא זינגען נאט פאלק און מוזין ארזיש זיין פון זייער לאנד איבער זייערע ביטע מעשים. און פון ווערן דיא תלמידי חכמים וואש זינגן זיך רעכט נוהג מיט די לייט נישט הקב"ה שלום און דער וועלט. אזווי וויא דוא גברא זאגט רבי אלעזר זאגט פון ווערן רבי חנינא תלמיד חכמים מריבם שלום בעולם שנאמר וכל ביד למודי ה' ורב שלום ביד דיא תלמידי חכמים מערן שלום אויף דער וועלט. אזווי עש שטייט אין פסוק אלע ריינע קינדער זינגען די לערנער פון נאט. דרום וועט קומען פיל שלום צווישען דיר. און דרום שרייבט עש רבי אלעזר צוא ווי זיין אז

איין תלמיד חכם זאל האבן מער דרך ארץ פון אנאנדן און זיין כישא וכתן זאל זיין באמונה :

דער תלמיד חכם דארף זיין מיטל כעסיג קליידר נישט צו גוט און נישט צו שילעכטע נאר זיי זאלן נישט זיין צוא ריסק און בשמירט און נישט פאר ברענט. נישט צוא לאנג און נישט צו קורץ און זאל זיי שוין אויש בער שטילן דאש מיזאל אויף זיין נישט גיפנען קיין פעדער און קיין אום רייניקייט. דאש די לייט זאלן נישט ריידן פון אים און אומען גיפנט אויף זיי איין פלעק אז ער חייב מיתה דען נאט וויל האבן זינגען קנעכט זאלן זיך ריין האלטן און עש זאל זיך אויף זיי נישט גיפנען קיין שום שפרענקיל אזווא וויא איין קנעכט נישט פאר אכלך בשר דום. דען איין תלמיד חכם איז זייער גאהנט אז נאט. דרום זאל ער זיך ריין האלטן מיט אלע זינגע זאכן. אויף זאל ער נישט זיין אין שמעקניגע קליידער וויא דיא מנאפים זינגען. און זאל נישט זיין אין קיין צו ריסענע שיד. און זאל נישט האבן קיין פלעק אויף זיין פוס. דען דאש אלש איז איין שאנד צו אתלמיד חכם. אויף זאל ער זיך רעכט נוהג זיין מיט זיין עסין. ער זאל נישט עסין מיט קיין עמי הארצים. און זאל נישט זיין אויף קיין סעודות נאר אויף איין סעודת מצוה. אויף זאל ער נישט פיל עסין אדער מרינקען נאר ווערליג צו דער האלטן זיין לעבין. אויף זאל ער נישט עסין אזווא איין שפיוו וואש ער קען עש נישט באלד פאר רייען דען עש איז אים מפסיק פון זיין תורה און מצות. און זאל נישט זיין מיט גארה. נאר ער זאל האלטן זיין קאפ אראפ. דאש ער זאל קיינס נישט זעקן אין זינגע פיר אילין. אויף ביי זיין מיט זאל ער זיך ריין האלטן מיט ווייסע שיטימער. און זאל נישט אפ בייסן מיט זינגע ציין. נאר ער זאל אפ שניידן מיט אמערט. און זאל קיין גרוישן פיסען נישט איין שלינגן אויף נישט קיין גרויסן טרונק געבין נאר אלש מיט דר מאס אויף מאד ער נישט זיין פיר אילין אן ציצית און זיין מחשבה זאל תמיד מהרהר זיין אין דברי תורה. סיי אז ער זיצט סיי ער שטייט סיי אז ער לייגט זיך. סיי אז ער שטייט אויף נאר אין באד און אין בית הקסא אדער אויף אנדערע אום ריינע ערטער. דארטין טאר מען נישט מהרהר זיין אין דברי תורה :

איין

אין תלמיד חכם סאר זיך גיט גיין שפאצירן אויף פאר
 ער גיט גיין פאמעלאך • און וויא באלד ער ווערט
 ליידניג פון זיין האנדל • זאל ער אן הייבן צוא לערנען •
 אדער צוא טאן מעשים טובים און צדקה און גמילות
 חסד • און סאר קיין עום שלעכט ווארט גיט ארויש לאזן
 פון זיין מויל אפילו קענין איין עובד פוכבים און זאל גיט
 פיל היידן מיט קיין אשה אפילו מיט זיין אייניג ווייב •
 און אפילו גיט מיט זיין טאכטער אדער שוועקטער • נאר
 וואש ער דארף צו היידן און זאל מיט קיין עמי הארצים
 קיין שום עסק גיט האבן • קורץ פון דער זאך איין
 תלמיד חכם זאל זיך האלטן בדרך ארץ ווי עש שמיים
 אים אן • איך וואלט אפילו גיט גיבארפט שרייבן העם
 דרך ארץ פון תלמידי חכמים • ווייל זיי קענען דאך לערנן
 אין ספר מוסרי נאר איך האב עש דרום גישריבן טאכטער
 וועט זיך איין פראקטער אויך אזו וועלן נוהג זיין אזא
 איז אים וואל • דען דאש איז דיא בעקטע כדה פון
 אלע מדות :

ער תמיד בקוין זיין העמד און דיא אנדערע גליידער
 זיי זאלן היין זיין • און זאל גיט פיל היידן מיט ווייב •
 און זאל גיבארניט זיין דיא שול גיט צוא פאר זאמן •
 און זאל אין זיך האבן מע שום טובים און ער זאל גיט
 נוארמין מיט זיין השוכה און הפלה און צדקה • און
 זאל אלע טאג צוואה טאן • און ווידי זאגן :

קורץ פון דער זאך ער זאל תמיד גידינקען אז אין
 אשעה ארום וועט ער שפארבין דרום זאל
 ער לויבן און דאנקן השם ית' דאש ער האט אים כזכה
 גיוען אזו אלט צו ווערן • און זאל אלע לייט בכבוד
 האלטן • אזו וועט ער אויך בכבוד גיהאלטן ווערן •
 עש איז איין כעזה אין דער תורה ככבד צוא זיין דיא
 אלטע לייט • אז וויא דער פסוק זאגט והדרת פני זקן
 זאלסט בשיינען דש פנים פון איין אלטן מאן • משה שיכה
 חקם פארן אלטן כאן זאלסטו אויף שמיין און מיר גפנין
 אפט אין דער תורה דאש הקביה זעלפרט דאט ככבד
 גיוען די אלטע לייט און צו עולם הבא וועט זיי הקביה
 ווידער ככבד זיין • אז וויא דער פסוק זאגט והפרת הלבוה
 וכושה החמה כי מלך ה' צבאות כהר ציון ובירושלים ונגד אקניו כבוד
 זיי וועלן פאר שפערט ווערן די וואש גלייבן אין דר
 לכנה • און וויא וועלן פאר שעקט ווערן דיא וואש
 גלייבן אין דער זון • דען גאט האט גקענט אין פארן
 ציין און אין רושלם • און קענין די אלטע לייט וועט
 ער זיין מיט כבוד • וויא וועלן אים ככבד זיין און ער
 וועט זיי ככבד זיין • אזו וויא עש שמיים כי מכבדי אכבד
 דיא וואש האלטן מיר ערלאך וועל איך זייא אויך
 ערלאך האלטן :

בון זעקן מיר וואל אז אפילו הקביה וועט ככבד זיין
 דיא אלטע לייט • מביש איין מענטש דער וואש
 באדארף איין עצה זאל ער פון זיי איין עצה נעמען
 דען וייערע הייד זיינען מיט שכל און וייער עצה איז
 זייער גוט און בעכר פון וינגע לייט • אפילו ווען דיא
 אלטע הייסן דיר ברעכין און דיא וינגע הייסן דיר
 בווען • זאלסטו פאלגן דיא אלטע • דען די עצה פון
 אלטע לייט הייבט גיבויט און פון וינגע הייבט גיברעך •
 אזו ווי מיר גפנין ביי והיגס דער זון פון שלכה דבלך אז
 ער האט גינעמען דיא עצה פון דיא וינגע און גיט פון

דיא

די אלטע און איז ער ניקראכן ניווארן פון זיין מלוכה :

דער דריטער חלק איז דער דרך ארץ פון דיא בעלי
בתים . בו עווי זאגט אימלכער בעל הבית זאל
גידיינקן און פרו זיך געבן תמיד די פיר זאכן . און וועט
ער גוט זינדיגן . אייניש פון וואגען דו קוקסט . דאש
אנדערע וואו אהין דוא וועסט גיין . דאש דריטע ווער
איז זיין היין . דאש פערטע פאר וועמען וועסטו
בארפין אפ געבין דין און השבון . פון וואגען
קוקסטו ארוש פון אשטוינקדיגן מראפין . נוא ווארום
זאלסטו זיך בגאונה האלטן . און וואו אהין
וועסטו גיין אין דער פינפטער גרוב צוא דיא
ווערים . און ווער איז דין זיין הקביה דר זיין אמת .
פאר אים וועסטו מוטן אפ געבין דין און השבון אויף
אלע דייע מעשים און רייד . די חכמים זאגן איבער
פיר ארלייא זאכן ווערין ארום דיא בעלי בתים . דאש
ערשטע ווער עש בצאלט גוט דיא פועלים זייער פאר
דינסט . דאש אנדערע ווער עש בצאלט גוט אין דעם
זעלביגן טאג וואש זייא האבין פאר דינסט דאש דריטע
ווער עש ווילקין מס גוט געבין נאך זיין געלט נאך .
דש פערטע ווער עש האלט זיך בגאונה מיט זיין געלט .
עש זייען נאך פאר האנדלן פיר זאכן וואש בריינגען
ארוםקייט אויף דיא בעלי בתים . דאש ערשטע ווער
עש מאכט נאך פאלשע פריב און שמורת דאש אנדערע
ווער עש געבט רוהים . דאש דריטע ווער עש קאן
שמראפין די לייט און שמראפט זיי גוט . דש פערטע
ווער עש איז מנדר צדקה אונגוט גוט אפ . דרום דער
וואש וויל זיין געלט זאל אקיום האבין זאל ער גוקר
זיין אין דיא פיר זאכן . אימליכער בעל הבית איז
מחוייב מכבד צו זיין אימליכן וואש קימט אריין צוא
אים אין שטוב אריין און זאל אים שוין אנקפאנגען .
און זאל אים פרוק תקא אפ געבין מיט פרייליכקייט .
און זאל אימליכן שלום אפ געבין אפילו איין עובד
מוכבים און פארק מביש איין יהודי . און זאל אים
ערליך האלטן מיט רייד און מיט מעשים :

דער דרך ארץ איז אזוא . ער זאל אימלכן מכבד זיין
גלייך וויא ער וואלט גיווען רבן ממלא . אבד

אין זיין דעה זאל ער אים האלטן פאר אנגבי און זאל
פאר אים גאר גוט פרו זיין . אימלכער בעל הבית
איז מחוייב אימלכן מכבד זיין . איז ער עלטר זאל
ער גידיינקן דאש ער מער מצות גיטאפון אים . איז ער
יינגער זאל ער גידיינקען ער האט וויינגער עבירות
גיטאן פון אים . טאמער קען ער בעסיר לערנן אנדער
ער האט אין זיך מער מעשים טובים פון אים . און
אויך איז דר דרך ארץ זייענעס אפ צו ענפן שלום אדר
אונט מארגן אדער אונט אכניט . און אויב גוט
הייסט ער אגולן . אז וויא דער פסוק זאגט גולת העני
בתיכם איר גולת דעם ארומאן אין אייערי הייער .
ברשת די נכרא דאש מיינט מען אז ווען איינער זאגט
דעם אנדרן איין גוט מארגן אדער גוט אכניט און
ער ענפט אים גוט אפ מיט גוטען הייסט ער
אגולן . אז צווייא מענטשין גייען זאל דער השוכר גיין
אין דער רעכטער זייט . און ווען דרייא גייען זאל דער
השוכר גיין אין מיטען און דער אנדערע אין דער
רעכטער זייט . און דער שפיל אין דער לינקער זייט .
אימלכער מענטש זאל גוט קוקן אויף זיין פבד .
און זאל אנדערע לייט מכבד זיין און זאל גוט
מקפיד זיין אפילו ער ויצט נאגין הינטן דען דר מענטש
איז מכבד דיא שטאט גוט דיא שטאט דעם
מענטשין . אויך אז איינער טוט אים עפיים דר וויכר
זאל ער גוט מקפיד זיין . און זאל זיך גוט קריגען
מיט די לייט . און זאל ערליך האנדלן דאש עש זאל
זיך אויף אים קיינער גוט קלאגן און ווערט ער גרוסן
איין ערליכר בעל הבית . אבער דער וואש האט גוט
אין זיך דיא זאכן . און וועמען ער איז שולדיג גוט
ער גוט אפ . און אז זייער איז אים שולדיג לאזט ער
אים גוט רגען . דער איז גוט קיין ערליכר בעל הבית :

אויך זאל קיין בעל הבית גוט גלוקמן צוא זייעניש
געלט . נאר ער זאל זיך לאזן פונקן מיט וואש גאט
האט אים גיגעבן . סייא פיל און סייא ווייניג . דען
הקביה פרוכט דעם רייכן אויב ער וועט ביזן טאן מיט
זיין געלט . אויב ער האלט זיך בגאונה . דער מיט און
אויב ער איז אשענשן מסין גבול אדר איין אום רעכט
אויב

אויב ער בצאלט דעם וואש ער איז שולדיג . אויב ער
 קרייט זיך גיט אייבך זיין געלט אויב ער לאזט זיך בנעגן
 און איז זיך בעלמט מיט דעם וואש גאט האט
 אים בשעמט . אויב ער האנדלעט ערליך . און אויב
 ער גיט רעכט מעשער און צדקה פון זיין געלט . אויב
 ער טוט דאש אלס . וואול אים און וואול זיינע קינדער
 וואול צו אים אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט .
 דער איז איין ערליכער בעל הבית . און איז זוכה לחיי
 עולם הבא . און דער וואש טוט גיט אזוא איז ער איין
 אום ערליכער בעל הבית . און גאט און לייט האבן
 אים פיינט . ער פאר דארבט זיין עושר . און האט
 גיט די וועלט און יענע וועלט :

אויך פרויבט גאט דעם ארויפן אויב ער געקט אן
 דעם כלות באהבה . און אלס וואש פירט זיך
 מיט אים אויף דער וועלט און אויב ער קוקט גיט
 אויף פיל געלט . נאר צו דעם וואש ער קען קצן . די
 זעלביגי לייט האט גאט ויער ליב . און ויער תפלה
 ווערט דער הערט . און דר וואש פרייעט זיך מיט זיינע
 יסורים איז ער ארעכטער צדיק . דען די צדיקים ווייסן
 אז דאש איז אכפרה אויף ויערע מעשים . און עש
 איז בייא וויא גרעכניט גלייך וויא איין מציאה . עש
 איז אמשל צוא איין מענומשין וואש האט דעם מלך
 דער ווידר גימא . איז זיין משפט ארויש גימאגן ער זאל
 אום קיפן פון זיין געלט און נומש . אזו זוכט ער דאך
 בנדוא כל המצאות . ער זאל קענן אפ קומען מיט
 אנגינגע נאך . נוא אז מיואל אים נאר איין האנט אפ
 האקן אדר ער זאל מיט געלט אפ קומן . וואלט ער
 דאך בנדוא ויער פרייליך גיווען . אזו איז דאש אויך
 דער מענומש פר זינדניט זיין לייב און נומש דורך זיינע
 עבירות . און אז ער קומט אפ מיט יסורים דארף ער
 דאך בנדוא ויער פרייליך זיין דש גאט האט אים צו
 גישקט אזוא איין חסד . דאש ער געקט בייא אים דיא
 יסורים פון זיין גוף און געלט פאר זיין נשמה וואש זיא
 קט גימזט ליידין גיהנם . און ווער עש איז בועט אין די
 יסורים און געקט אן גיט פר ליב דעם חסד פון הקב"ה .
 אזו ווערן אים די יסורים צו אייטל עבירות : גלייך אזו
 וויא יענער וואש מיהאט אים גיפסקת ער זאל אום

קומן פון זיין געלט און נומש . און דער מלך האט אים
 איין חסד גימא . ער זאל גישמראפט ווערן מיט וואש
 גרינג איז . אז ער זאל שרייבן עוות קייט קענין דעם
 מלך און זאל זאגן איך בער גיט זיין חסד . וויא וואלט
 עש מיט אים גימאגן . אזו איז דא אויך . דרום זאל
 זיך אייטלער בעלמט זיין מיט יסורים כיי מיט קראנקהייט
 אדער מיט תפיסות . אדער מיט ארויסקייט . אדער
 דאש דיא קינדער שטארבן אים ריל . אדער אנדער
 יסורים זאל ער אלס גיט מתרעם זיין קענין גאט . און
 זאל זיין גוט און פרום . דען דורך דעם וועט ער האבן
 יענע וועלט . אבר אז עש גייט אים תמיד גיט זאל ער
 זיך דרויף שטארק מצער זיין טאמער איז ער איין רשעי .
 און גאט גיט אים אפ זיין שכר אויף דער וועלט . די
 חכמים האבן אים איין עצה גינעבין . דאש ער זאל
 געבין צדקה און מעשער און זאל לאזן תורה לערנען
 פאר זיין געלט . און זאל געבן ליכט אויך צו לערנען .
 און זאל גיווייגן אין דעם דרך ארץ וואש גיהער צוא
 איין בעל הבית . אזו וועט ער זוכה זיין צוא דר וועלט
 און צו יענער וועלט אויך :

אויך איז דער דרך ארץ פון איין ערליכן בעל הבית
 דאש ער זאל גיט ווארפן קיין איברנע פארקט
 אין זיין הויז . זונקט גיבן אים בנדוא זיין חיו גיזינד
 עסין טריפות . דען זיא פארקטן זיך פאר אים . דרום
 האבן זיך אטייל חכמים באריקט דאש זיי זיינען קיין
 קאל גיט צארינג גיווען אין זיער הויז . דרום זאל קיין
 בעל הבית גיט פלוזלונג אריין זיין אין זיין שטוב אריין
 דען טאמער וועט ער זעהן פון זיין הויז גיזינד איין
 אום רעכט דא וועט ער ברויג ווערן . די חכמים האבן
 גיזאנט רגון לא עלתה בידו אלא והגותו דר רגון פקוסט גיט
 כער נאר זיין צאריין . בלחבר ער גווינט גיט מיין
 דריינן . נאר ער פארלירט זיין שכל און נשמה . דען דער
 רגון קומט פון גאנה . און די פיינע מדות האט פיינט
 הקב"ה . דען דרך ארץ איז פון די בעלי בתים אז ווען
 זיא זעהן אין זיערע הייזער עפים אום רעכט זאלן זיי
 עש זאגן מיט גוטן . קערין זיך גיט דער צוא זיין הויז
 גיזינד זאלן וויא זיך פאכין גלייך וויא זיא זיינען אין
 רגון . אז וויא עש וועט שטיין אין חלק רגון . אויך

זאל

ואלו ויני לאוין ארבע לייט ארביטן אין וייערע היינדיג
 כדי ויני זאלן געביד האבין פון וואגען צוא לעבן
 אויך זאלן ויני זיך ערלך האלטן אין וייערע היינדיג
 און זאלן נישט שרייען איבער זייער הויז גיזונד מבייש
 איבער אנדערע . דען דר קדר איז פון איין עם הארץ .
 ער שרייעט אזו הויך ביז די שכנים דער הערין . אזוא
 פּרעגין ויני ווער שרייעט עש וויא איין אייזיל . און
 זאלן זיך גיזונגען צוא ריידן פאמעליך און שטילער
 הייד מיט וייער הויז גיזונד און מבייש מיט אפרעקטין .
 אזו ווערן וייערע רייד גיהערט . און אַטלעכער איז
 סחוייב צו שטראפן מיט גופן . קערן ויני זיך נישט
 דער צו זאל ער ויני שטראפן מיט דער רוסט ווייל ויני
 זייגען נאך קליין . אז וויא עש וועט בשטיקט ווערן
 אין פרק גידול בנים . און ער זאל ויני שטראפן אין
 זיין רזנו . נאר ער זאל ווארטן ביז דער רזנו וויט אים
 איבער . און וויא ער זאל שטראפן וייער קינדער וועט
 אלש בשטיקט ווערן אין פרק גידול בנים :

דא וועט זיך קערן זיין לעבין אויף דער וועלט . און
 וועסט זוכה זיין צוא עולם הבא אויף דוא זאלסט נישט
 קוקן אויף דעם געלט פון אנדערע לייט . און זאלסט נישט
 צו הערן קיין דברים בטלים און קיין לשון הרע . דייע
 פיס זאלסטו פאר מיידן פון איין עבירה . און זאלסט
 נישט פאר מיידן צדקה צוא געבן . דייע אויגן וואש
 האבין נישט גיקוקט אויף קיין פּרעמד געלט וועלן זוכה
 זיין צו עקן דיא שכירה און די גאולה . דייע אויערן
 וואש האבין נישט צוא גיהערט קיין דברים בטלים און
 לשון הרע . וועלן ויני זוכה זיין צוא הערן פיל שלום
 און וועלן זוכה זיין לחיי עולם הבא . דיין מזיל וואש
 האש נישט גרעט קיין לשון הרע און דברים בטלים
 וועט זוכה זיין צו דער ציילן דיא לויב פון הקב"ה : און
 וועט אויף שטיין תהנית המתים . דאש מזיל וואש
 האש גילערניט תורה וועט זוכה זיין צוא אלע טובות
 און ברכות וואש שטייט אין דער תורה :

רבי אלעזר הקפד זאגט אזו . דו זאלסט קיין פרעומת
 און קיין שגגה נישט טראגן אויף קיין פּעגטשין .
 דען דאש איז אזו איין עבירה וואש פריינגט צוא נאך
 עבירות צוא לשון הרע און רכילות און קללות זאלסט
 ליבן זיין שטראפן און זאלסט פיינט האבן דעם וואש
 לויבט זיך . דען זיין שטראפן פריינגט זיך צו קער
 תורה און חכמה און פּרומקייט . אָפּר דיין לויבער
 פריינגט זיך צוא פיל זינד . און זאלסט ליב האבן דיא
 שולן און פּתי מדרשים כדי דוא זאלסט זוכה זיין דייע
 קינדער זאלן זיין צדיקים און לומדים . און זאלסט ליב
 האבן די אָרמי און פּרומי לייט און צדיקים . און האב
 פיינט די רשעים . דען אזו דוא וועסט ליב האבן דיא
 שולן וועלן דייע קינדער זיין צדיקים . און אזו דוא
 וועסט ליב האבן דאש פּית המדרש וועלן דייע
 קינדער זיין לומדים . וועסטו ליב האבן דיא אָרמע
 לייט וועלן דייע קינדער נישט זיין קיין אָרעמע לייט .
 וועסטו ליב האבן דיא פּרומע לייט וועסטו אויש
 לעבן דייע יארן . וועסטו ליב האבן דיא צדיקים
 דארפסטו זיך נישט פארקומן פארן מלאך הקומת .
 וועסטו פיינט האבן דיא רשעים . וועט זיך הקב"ה
 נישט פיינט האבן :

מעשה או רבי אלעזר פן צעוריה האט גיזאלט שטראפן
 זייגען צו אים אריין גיזאנגען זייגע תלמידים .
 און זאגן צוא אים אונזר ליבער רבי לערינט אונז דעם
 רעכטן וועג וויא אזו מיר זאלן בקפון דאש אייביגע
 לעבן . וואָסט ער צוא זיי אויך וועל זיך לענגען דעם
 דרך ארץ . דר מיט וועט איר זוכה זיין צו עולם הבא .
 איר זאלט איינער דעם אנדערן בפּבוד האלמין . און
 וואש אויך פיינט איר זאלט איר טאן אייערע חברים . און
 איר מוט תפלה זאלט איר וויסן פּר וועמען איר שטייט .
 עש זאל זיך אויך דוקמן איר שטייט פאר אַמלק בּשׂר
 ודם . אזו וועט איר זוכה זיין צו תי עולם הבא . אויך
 זאל זיך איין בעל הבית מקרב זיין צוא זייגע שכנים
 און צוא פּרומע לייט . און זאל זיך נישט פרייען אין
 ייעניקיש ענגיש . אויך זאל ער נישט פּרויערן ווען אנדערע
 לייט פרייען זיך . און זאל נאָרין מיט אנדערע לייט און
 זאל נישט לאבן ווען אנדערע לייט ווייגען און זאל טאן
 אלש וואש אנדערע לייט טוען . אזו וועט ער זוכה זיין
 צוא חיי עולם הבא . אז וויא דער פּסיק זאָגט שמע בני
 וקה אמרו ורבו לך שנות חיים פאר נעם מיין וון מייער רייד

זאלסט

לב הלכות דרך ארץ פרק חמישי מוב

האם דיר אגרוישע רעה גיטאן זאל עש ביי דיר ווי גישט
ניין זאלסט דיר לאזין פאר שעמן און זאלסט קיינעם
ניש פאר שעמען זאלסט ניין איין עניו און עש זאל
דיך קיין שום ווארט ניש פאר דריסען און זאלסט ניש
קאבל ניין קיין לשון הרע און זאלסט זאגן איך גלייב
עש ניש :

און אז עש קומט דיר אן איין הרהור פון איין עבירה
זאלסטו אים באלד אונזעק לאזן און זאלסט גדיינקן
אמצוה צו טאן און זאלסט קיין ליצנות ניש טרייבן
דייני רייד וואש דוא רעקסט מיט דיא לייטן זאלן זיין
פאמעליך און זאלסט קיינס ניש מבייש זיין זאלסט
זיך בהעפטן צו איין גומר חבורתה אפר ניש צוויא קיין
שלעכטע און זאלסט לויפן נאך איין קליינע מצוה
גלייך וויא נאך אגרוסע און זאלסט זיך פר מיידן פון
אקליינע עבירה גלייך וויא פון אגרוסע אז דו האסט
פיל תורה גילערנט און פיל מצות גיטאן זאל זיך דיר
דוכטן עש איז נאך בארג דען דוא ביסט דרויף
בשאפן גיטאן אז דו האסט ווינציג עבירות גיטאן
זאל זיך דיר דוכטן עש איז פיל און זאלסט דרויף
בציטן תשובה טאן אפר ער זאל ניש זאגן איך האב
פיל עבירות גיטאן דען עש טאר קיינער אויף זיך ניש
דר וועקן דעם מדת הדין דער סוף פון דר וואך אלי
דייני מעשים זאלן זיין לשם שמים און זאלסט גדיינקן
דוא וועסט מוזן אפ נעבין דין און השבון אויף אלע
דיינע רייד דרום זאלסטו זיין גאטש פארקמיט און אלע
דיינע זאכן :

דא וועל איך שרייבן איין הגיה וואש די גמרא דרשית
אויף דעם פסוק על כל נעלם אם טוב ואם רע דר פירוש
פון דעם פסוק איז אזו גאט יתברך פריינט איםיליכן
צום משפט אויף אלע זיינע מעשים סייא אויף גוטש
סייא אויף בייז פרענט די גמרא אויף וואש פאר איין
משפט פריינט אים אויף גוטש זאגט איינר אחריון
אםיליכר ווייש וואול ווארום די חסן בלה גייאן אונטער
דער חופה נאר ווער עש רעט גיבול פתי האמישי ער
מוט אגרוישע מצות דאש ער העקפט דיא בלה פירין
אונטער דער חופה מוז ער דאך עזנש ליידין פון זיינע
ביינע וועטער וועגן דר אנדרר זאגט איין תירוץ ווען
איינר

זאלסט גיטארינט ניין אלע טאג צו זאגן קריאת שמע
און שמונה עשרה בבוקרה גרי דוא זאלסט
בשירקעט ווערין פון גיהנם און זאלסט נאך זאגן אמן
דוא שמה רבא בבוקרה און אמן אויף איםיליכע ברכה דער
מיט ביסטו מבטל איין ביינע גיורה ר"ל זאלסט זייער
גיטארינט זיין אפין האלמין דיין מיר בשעת עסין דאש
דיא ארעטע לייט זאלן קענען אריין גיין אזו וועט
דייך פרנסה ניש ווערין גיטארינט און עש וועט דיר גאר
ניש פעלין און דיינע קינדער וועלין אויף ניש ארום ווערן
זאלסט גיטארינט זיין ערלאך צווא האלמין דיינע עלמין
פרי דו זאלסט האבן מול און ברכה זאלסט זיך מטריר
זיין פון קהל וועגן און זאלסט ניש זאגן איך בין דאך ניש
דאש קהל וואש גייט עש מיד אן און זאלסט גומל חסד
זיין מיט איםיליכן און זאלסט זיך ניש פר מיידן דר פון
אויף דעם זאגט דר פסוק ברוך אתה בבוואך וברוך אתה בצאתך
גבענטשט וועסטו ניין אין דיין אריין גיין און גיבענטשט
וועסטו זיין אין דיין ארויש גיין דאש דרשית דיא גמרא
אזו וויא דוא ביסט גיקומען אויף דער וועלט אן עבירות
אזו וועסטו אויש גיין פון דער וועלט אן עבירות דער
וואש איז איין עוות פנים און שיינעט זיך ניש פאר דעם
וואש איז עלטער אדער ער לערנט בעסר פון אים דער
קענטש ווערט מצויע אדער יסורים קומען אויף אים
איפר זיינע ביינע מעשים :

דער וואש לאזט אונזעק איין מצוה און גייט נאך נאך איין
עבירה איז זיין עזנש דאש זיין ווייב שטארקט
דורך איין מנהג ר"ל און אויב דו וועסט גיין פון איםיליכד
הקם וועגן און וועסט אים פארקטן זיינע זאכן וועסטו
האבן פרנסע קינדער און אז דוא וועסט גיין פון איין
ארוסאן וועגן און וועסט אים פארקטן זיינע זאכן
וועסטו האבן קינדער לומדי תורה און בעלי מצות זאלסט
בלוה זיין איין מת און זאלסט שלום מאבין צווישן מאן
און ווייב אדר צווישן אנדערע לייט אז איינער האט דיר
אמונה גיטאן זאלסטו אים אפ מאן אמונה און זאלסט
ניש מיינען ער האט מיר דיא מוזה גיטאן פון זיין מוזה
וועגן דען ווייל עש איז דיר אויף אמונה דארקסטו אים
אפ מאן אמונה אז איינער האט דיר אקליינע מוזה
גיטאן זאל עש בייא דיר זיין וויא גרויש און אז ער

אינר שפייאט אויש פר זיין חכרש אויגן . אָדער ער
 מוז אנגדר מיאוסקי ואך פאר זייני אויגן מוז ער דרויף
 עזנט ליידין . אונ ווערט גיבראכט דרויף צום משפט
 ער כאן הגיהה פרק דרך ארץ פון בעלי בתים :

דער דרך ארץ פון בחורים אונ יונגן איז אזוי איין בחדר
 זאל זיך בתרבות האלטן מיט זיין לערנען אונ
 מיט אלע זיינע מעשים . ער זאל גיט זיין קיין עזות
 פנים אפילו אין לערנן מבייש אין וועלטליכי זאכן .
 אונ זאל זיך גיט גיין שפאצירן . נאר ער זאל זינן יום
 גדולה אונ זאל לערנן . דער מיט קען ער קומן צו איין
 גדולה . אפר איין תלמיד טאר גיט לערנן פון גדולה
 אדר פון הגאון וועגן אפר איין בחדר האט נאך קיין
 פיר פאר שטאנד גיט האבן אים דיא חכמים מתיר
 גיוען צוא לערנן פון זיין נבואה וועגן . דאש מיזאל
 אים געפיין פיל גון אדר ער זאל קומן צוא איין גדולה
 אונ אז ער וועט אלט ווערן וועט ער אליין דר לערנן
 דעם סוד אונ זאל תפלה טאן מיט כוונה . אונ זאל גיט
 מטהר זיין אויף איין אשה . ליבר זאל ער מטהר
 זיין אין דברי הוראה אונ מצות . אונ זאל גיט זיין אין
 חשובי קליידר . אונ זאל גיט טראגן קיין גאלד אונ
 זילבר : דען דאש איז אים מבטל פון לערנן :

דער דרך ארץ איז פון יונגי אינ אלטע מיידן אונ ווייבר
 גיט צוא טאן קיין מיאוסע ואך פאר ייענס אין
 דיא אויגן . אז וויא אויפן איז גשטאנן אין דר הגיהי
 אויך ווען ער זעהט ליגן שפייאכין אפילו גיט זיינע
 זאל ער עש פאר טרעטין מיט דער פוס : מבייש דאש
 קיינר זאל גיט שפייאן וואו לייט גייאן . אז וויא דער
 פסוק זאגט וחד תהיה לך על אונך ויצאת חוץ והפרת וכסת
 אח צאתר איין פלאקן זאל צו דיר זיין אויף דיין שווערד
 אזו אז דוא וועסט ארויש גיין וועסטו אן גראבן ערדי
 אונ וועסט צוא דעקן דיין צואה . גוא זעהן מיר דאש
 הקביה וויל האבן מיזאל גיט לאזן ליגן קיין מיאוסקייט
 בפרט ביי דעם טיש טאר מען בנדאי קיין מיאוסקייט
 גיט טאן . אונ מען מוז דרויף גמשפט ווערן אונ גיהנס
 ליידין . דאש איז דער דרך ארץ פון בחורים . וויא אזו
 מיזאל דער ציהן אין דרך ארץ די קיינר וואש האבן
 נאך קיין פר שטאנד גיט וועט שטיין אין פרק (גירול

בנים) אונ דער דרך פון דיא קיינר וואש האבן שוין
 יוא פאר שטאנד איז אזו . זייא זאלן בתרבות זיין .
 אונ זאלן אפ שייא האבן פאר זייערי עלטרין אונ פר
 אנדרי אלטי לייט . אונ זאלן צו הערן שטראף . אונ
 זאלן זייערע אויגן אראפ האלטן בשעת מען שטראכט
 זייא . אונ זאלן זיך קערן צו דר שטראף . דאש מיזאל
 זייא גיט דארפן נאך אמאל שטראפן . אונ זאלן זיך
 שעמן נאך אמאל אעלכי זאכן צו טאן . אונ זאלן גיט
 ריידין פאר אלטע לייט . אונ זאלן צוא הערן דיא רייד
 פון זייערע עלטרין . אונ זאלן פון זיי עפיש חכמה מקבל
 זיין מבייש זייא זאלן גיט אריין פאלן אין זייערע רייד :
 דאש איז דער געשטר דרך ארץ פון דיא יונגע מיזאל
 זייא גוויינן אבינט אונ סארגן אין שול אריין
 זיין אונ זייערי תפלות טאן בפוננה נאך זייער שכל נאך
 אונ זאלן גיט ריידן קיין דברים בטלים אין שול .
 אונ זאלן נאך זאגן זאמן אויף איטליכע ברכה . אונ
 זאלן אנאנצן טאן זיין אין חדר : אונ זייא זאלן גיט
 ארום לויפן : דען דאש בריינגט עזות קייט : אונ דער
 ווייל פאר געסין זייא וואש זייא האבן גילעגנט : זייא
 זאלן אפר חזון זייער לערנען בשעת זייא זיינען ליידיג
 אונ דיא יונגע זאלן זיך גיט שילטן : מכל שכן דאש
 זייא זאלן זיך גיט שלאגן אונ זאלן גיט שרייען :
 אונ איינר זאל לערנען דעם אנדריין דעם וועג פון דרך
 ארץ דאש זיי זאלן זיך שעמען פאר אלטע לייט מבייש
 פר תלמידי חכמים : אז וויא דער פסוק גייט דר נביא
 זאגט ראוי נעים ונחבאו דיא יונגן האבן מיד דער
 זעהן האבן זיי זיך בהאלטן : פון באגן איז גיידונגן
 דיא יונגע זאלן דרך ארץ האבן פאר דיא עלטרע
 אונ זאלן גיט טאן פאר זיי זייערע אינגלשע זאכן :
 דאש איז דער דרך ארץ פון יונגע לייט : מבייש פון
 אלטע : מבייש פון ווייבער : אונ קיינר זאל גיט עסן
 אויף דער גאס מבייש אויפן מארק : אז וויא דיא נכרא
 זאגט ווער עש געט אויף דער גאס מבייש אויפן מארק
 איז ער גלייך צוא אהונט . אונ איז פסול לעדות .
 ווייל ער האט קיין פונש אונ דרך ארץ גיט פאר לייטן :
 אז וויא דער הונט . אזו שייאט ער זיך גיט פאלש
 עדות זאגן :

דער

דר פערטער חלק איז דר דרך ארץ פון מידן און נוייבך •
 אימליכע אשה זאל ניין אצנועה און פרום : און
 זאל זיך ניט קריגן מיט איר מאן און קינד • אדר מיט
 דיא דיקסט מידן זיא זאל בוילגט ניין מיט איר הויז
 גוינד • אז וויא איך וועל דא פשייך • דר ספר המוסר
 בריינגט דרויף פיל פסוקים אבר איך וועל נאר בריינגן
 וואש נוציג איז אימליכע אשה זאל ניין איין צנועה אין
 איר הויז דאש מיניט מען זיא זאל תמיד זיצן אין דער
 היים • און ניט גיין אויף דער גאס • מכל שכן זיא זאל
 זיך ניט גיין שפאצירן בפרט צווישן מאנגולין • הען
 אזו איז זיא סתרת אויף איין עבירה אדר זיא בריינגט
 אנאנדרן אויף איר סתרת צו ניין • און דיא הרהור
 עבירה איז הארבר פון דער עבירה זעלבסט • הען
 ווען איינר טוט איין עבירה בשינוג אן הרהור זינדניט
 נאר זיין טוף • אזו איז זיין בפרה דאש ער בריינגט איין
 קרפן חסאת און דאש פלייש ווערט געסן • און דאש
 בלוט און חלב ווערט גישפריינגט אויפן מזבח • דער
 מיט האט ער אכפרה • אבר דר וואש טוט איין עבירה
 מיט הרהור • אדר אפילו ער איז נאר סתרת אליין •
 און די עבירה זעלבסט טוט ער ניט אזו איז ער מטמא
 זיין שקל און גשמה • ווייל דער הרהור איז אויך
 פון דער נשמה • דרום איז זיין עונש פיל הארבר : און
 דרום מוז ער בריינגען אקרפן עולה • דאש איז נאר
 גיקוסן אויפן מזבח • דיא גידערים און פאנצין האט
 מען אויש גיוואשן גאנץ ריין און מען האט עש פאר
 ברענט מיט דעם פלייש און קאפ אונג פיס • און עש
 האט קיינר דר פון ניט גיטארט עסן נוא זעהן מיר וואל
 אז דער הרהור עבירה איז הארבער פון דער עבירה
 זעלבסט • איך וועל נאך שרייבן דרויף פיל מעשים אין
 חלק פון קיום המצות • דרום האבן דיא חכמים פאר
 באטן די נוייבך זאלן זיצן אין דער היים • און בריינגן
 דרויף פיל פסוקים • נאר איך וועל עש קרין בשרייבן
 דר דרך פון דיא נוייבך איז זיא זאלן זיצן אינווייניג
 פון ווער זייט קוזה • ניט פון דרויסן • דאש זיא
 זאל קיינס ניט זעהן און קיינר זאל זיא ניט זעהן און
 אויב זיי זעצן זיך זיא פון דרויסן איז עש קיין צניעות
 ניט • און דיא נוייבך וואש זעצן זיך פר דר מיר און

מיר גפינן אין דער תורה דאש דר בחן האט גשטעלט
 דיא סוטה אין דעם הייליגן און גרויסן טויער פון
 דעם עזרה פון בית המקדש • דר זעלביקר טויער האט
 גיהייסן שער נקנור • און כמעט כל ישראל זיינן דארטן
 גשטאנן בשעת ער האט זיא אן גיטרוגן • און דער
 בחן האט איר ארום גיבונדין איין שמריק ארום איר
 האלז • און האט איר אפ גריסן איר שלייתר • און זיא
 איז אזו גישטאנען מיט דיא האר פאר כל ישראל •
 און אויך האט ער אויף גריסן אירי קליידער פון
 פאריגט • דאש זיא זאל אזו שטיין מיט אירע בריסט
 פאר כל ישראל • הען חקביה האט גהייסן מוילאל איר
 אזו טאן מדה פנגד מדה • ווייל זיא האט אויך פיל
 פריצות גטאן • דאש זיא פלעגט זיך שטעלן פאר דר
 מיר אימליכר זאל זיא זעהן • אזו האט מען זיא היינט
 אויך גשטעלט אין טויער פון דר עזרה אז כל ישראל
 זאלן זיא זעהן און ווייל זיא פלעגט ווייזן אירע האר
 פאר מאנגולין • דרום האט איר היינט אויך דער בחן

אם גירסין איר שלייתאר • דאש אימלכר זאל זעקן אירע
האר • אונ ווייל זיא האט גיווונן איר האלז פאר דיא
מאנזבלין • דרום טוט מען אשטריק ארום איר האלז •
אונ ווייל זיא האט גוויון אירע בריסט פאר מאנזבלין
דרום האט איר דער כהן אויך אנפלקט אירע בריסט
אונ ווייל זיא האט גיטרונגקן וויין מיט איר נאף אויש
זילפרנע כלים • דרום מרינקט זיא היינט ביטרע וואש
אין איין ערדין קריגל • דיא נמרא רעכינט נאך פיל
זאכן וואש מיהאט איר גיטאן מיה כנגד מיה • האמשע
אמאל איז דאך די סומה גיהעכט גיבלין • פון דעקט
וועגן האט פארט דיא תורה גיתייסן מיט איר זיך
אזו נהג צו זיין ווייל זיא איז איין פרוצה גיווען :

אויך דער נאם • דאש איז איין מאנזבל פאר פאסטן דש
אז ער טוט אזו איז ער גיבלין צו איין הונט • ככ"ש איין
אשה אונ אז זיא איז מעוברת אדר איין זייערין זאל זיא
ניט עסן אעלכע שפייז וואש שאטין צום קינד • אדער
צו דר מילך יאויך זאל זי ניט מרינקען אעלכע גמראנק
וואש שאטין צום קינד • אונ זאל זיך ניט אן שיפרין
אפילו איר מאן איז ניט בייא איר • האמשי אזוא הייסט
עש דאך ניט קיין פריצות אבר עש איז ניט קיין דרף ארץ •
עש איז פאר אמאנזבל ניט שייך ככ"ש פאר איין אשה •
אויך איז דער דרף ארץ פון איין אשה זיא זאל זיך
סתקרב זיין מיט אירע שבעים • אונ זאל זיי לייען
אעלכע כלים וואש ווערין ניט אפ גיניצט • אבר אעלכי
וואש ווערין זיא אפ גיניצט טאר זיא ניט לייען אן איר
טאנש לשות • אונ זאל זיך ניט קריגין מיט זייא • אונ
אויב זייא זאגן איר עפעס איין שאנד זאל זיא ניט אפ
ענמפערין • אונ זאל באלד כוחל זיין • דען גאט הט קיין
שום זאך ניט אזו ליב וויא שלום דען וואו שלום איז איז
איימל מזל אונ ברכה אונ הצלחה • אויך איז גיוויס דאש
הקב"ה האט קינעם ניט אזו פיינד ווי איין זינגער • ער
קען ניט קומען אין דער כהיזעה פון הקב"ה • אז וויא דער
פסוק זאגט לא יכון דובר שקרים לנגד עיני עש וועט ניט אן
גיריכט זיין קיין ליגנר פאר מינע אויגן ככ"ש דאש איין
אשה טאר קיין ליגן ניט זאגן • אבער אז מען וויל שלום
מאבין צווישין מאן אונ ווייב אונ צווישין אנדערע מאן
מען זיא איין ליגן זאגן • אזוא פיל האט גאט ליב דעם
שלום • דרום זאלן די ווייבר שלום האבין צווישין זיך
אונ זאלין זיך ניט קריגין • ככ"ש דאש זיי זאלין קיין קריג
ניט שטארקן אונ זאלין ניט מראגין קיין רכילות פון
איינעם צום אנדערן • אזו ווי דר צדיקת און בן פלח ווייב
האט גיטאן דאש זיא האט אפ גירעט איר מאן פון צוא
קריגין מיט משה רבינו ע"ה • אונ זיא האט זיך אונ איר
מאן אונ קינד בשייכט פון מוים • אונ פון דם אייביגן
גיהנם אבר קרחם ווייב האט אים גישטארקט זיין קריג •
אזו האט זיא פאר זיגניגט זיך אונ איר מאן אונ קינד •
דאש זיי זיינען איין גיוונקען גיווארין אין דעם אפ גרונד
פון גיהנם • דען איין פרוכע ווייב בריינגט איר מאן צו
פרומקייט אונ צו גן עדן אונ אזו אויך פאר קערט • דרום
לויבט

לויבט דער נביא און בן מלח ווייב און שענד קרחס ווייב .
 מרדאך דרין גיט פיל מאַרד זיין :
 אויך זאל ויא דער ציהען ארע קינדער צוא תורה און
 מעשים טובים אבער דיא אשה וואש ויצט גיט אין
 דער היים זי קאן ראש אלש גיט מאן . און דער מיט פר
 דארבט זיא איר בעל הבית קיים . ראש עש גייט צוא
 איר הויז ווי איין שוף אן רודרי און זיא בריוונגט זיך אום
 פון דער נעלט און יענער וועלט . דרום לויבט דר נביא
 די פרוקע אשה וואש בלויבט אין דער היים . און שענד
 די פרויא וואש איז איין לויפרין . אויך זאל זי גיט הויך
 ביידין . דען ראש איז פון אמאנובול קיין דרף ארץ גיט
 מכ"ש פון איין אשה . אזו ווי דער פסוק זאגט חנה היא
 מדברת על לבח רק שפתיה נשות וקולה לא ישמע און די צדיקת
 חנה האט גרעט צו איר הארץ . נאר אירע לעפצין האבן
 זיך גידירט . אבר איר קול איז גיט גיהערט גווארן . דען
 עש איז איין פריצות אז איין אשה הייבט אויף אהויך
 קול . אזו ווי דער פסוק זאגט ביי דער פרוצה ויהי כהרימי
 קולי . עש איז גיווען אז איר האב אויף גיהויבן מיין קול .
 אבר ביי דר צנועה שטייט זיא האט גרעט שטילר הייד
 און פאמעלאך דרום זאל איין פרוקע אשה זיך גיווינען
 און אויך אירע קינדער שטילער הייד צוא ריידן . ראש
 ויערע שכינים זאלן גיט הערין ויער קול :

אויך זאגט די נבוא רבי מאיר אומר אף הקולנית די משנה
 רעכינט אויש אלע פרוצות וואש קובט זייא קיין
 פתובה גיט . זאגט רבי מאיר די וואש הייבט אויף אהויך
 קול קובט אויך קיין פתובה גיט און איין אשה וואש קט
 זיא איין הויך קול דארף איר מאן פון איר גיט ליידין . און
 די ריידן וואש דיא ווייבער ריידן פאמעלאך מיט ויער
 הויז גינד ווערט עש גיהערט . אזו ווי דער פסוק זאגט
 דברי חכמים כבוד נשמעים דיא רייד פון דיא חכמים ויענען
 פאמעלאך אזו ווערין ווי גיהערט . אויך זאל זיא נהדר זיין
 רעכט צוא דאוונען און בענטשין . און זאל אירע קינדער
 גיווינען אין גאמש פארקט . און זאל וייא פירן צום
 רבי . און זאל גיווינען בפרבות און דרף ארץ . און זי
 זאל אכטונג געבין זיי זאלין זיך גיט שלאגן אדר שילמן
 אדער שותערין . און זאל זיי גיווינען שטילער הייד צו
 ריידן . און זאלן מורא און אפ שייא האבן פאר ויערע

עלמערין . אויף אעלבע ווייבער וואש טוען ראש אלש
 זאגט דר נביא אשה יראת ה' היא תהלה די גאמש פארקטיגע
 אשה זיא איז גילויבט און איר מאן איז גיבענטשט און
 מאן זיך וואל מיט איר פארקיען . ראש ער האט בקימן
 אזו איין פרום ווייב . און איין צדיקת :

אויך איז דער דרף ארץ פון איין אשה זיא זאל אכטונג
 געבין אויף אלע . די מעשים פון אירע קינדער . אויף
 זייער עסן און פרינקען און שלאפן . און בפרט ווען
 פרעקדע לייט ויצין ביי איר מיט זאל זיא אכטונג געבין
 דיא קינדער זאלין ויצין מיט דרף ארץ . און זאלין גיט
 טאן וואש אום בפרבות איז . און אז זיא דער ציהעט
 אזו אירע קינדער זאגט אייטליכער וואל דער מופר וואש
 האט אעלכע קינד גיטראגן און דער צויגן . און אויב
 גיט זאגט אייטליכער ווייא דער מופר וואש האט אירע
 קינדער אזו דער צויגן אן פרבות און דרף ארץ . דרום
 זאל אייטליכער מאן אזו לערנען זיין ווייב זיא זאל בלויבן
 אין דער היים בייא אירע קינדער און זאל זיי גיוויגן אין
 יראת שמים בפרט ראש זיי זאלין גיט עסן און פרינקן
 אן אברכה פריער און דער נאך וואש דער צו גיהער דען
 ראש איז איין נאך וואש דרין היינט יראת שמים . אז
 ווי דיא חכמים זל האבן גזאגט ווער עש וויל זיין איין
 חסיד און ירא שמים . זאל ער זייער גוואריגט זיין צוא
 מאכין אברכה אויף אייטליכע נאך מיט גרויש פתוח
 ווען איין אשה טוט ראש אלש וואש דא שטייט גישריבן
 ווערט אויף איר גזאגט דער גאנצער אלף בית וואש
 שטייט אין ספר משלי אשת חיל . תנו לה מפני ידית והללה

בשערים מעשה :

סליק הכחות דרך ארץ

דיא גזרא זאגט דער נביא שלמה האט גימאכט דעם
 ספר משלי ברוח הקודש . און אפט מאל לויבט
 ער זייער איין אשה חכמה . און שענטט איין אשה רעה .
 און זאגט באשיידליך איין אשה וואש בלויבט אין דער
 היים ראש איז איין פרוקע אשה . און די וואש איז איין
 לויפערין איז איין שלעכטע אשה זאגן אמיל חכמים די
 אשה חכמה מינט ער די תורה און מצות און איין
 אשה רעה מינט ער ווער עש גלייבט גיט רעכט אין

תורת

הזרת משה עש וינען פיל דיעות אין דער ואך • נאר
 דער סוף פון דער ואך איז אזא ממה נפשך וויא עש איז
 נאך דעם פֿשט לויבט ער אלס איין גוט ווייב און שענט
 איין ביז ווייב • דרום זאלין זיך דיא ווייבער דער צוא
 קערין • און אויב ער מינט דיא תורה און מצות ועקן
 מיר דאך אויך אז איין גוט ווייב איז געליבן צוא דער
 תורה און מצות • און איין שלעכט ווייב איז געליבן
 צו דיא וואש פאר לייקענען אין נאט און אין זיין תורה
 דרום לאזט ער אויש דעם ספר ההכמה מיט איין אליף
 בית • און לויבט דש פרום ווייב מיט צוויי און צוואנציג
 פסוקים • דער ערשטער פסוק הויבט זיך אן אשת חיל
 און אזו דער נאנצער אליף בית ביז צום הינטערשטן
 ק ר ש ת • קמו בניה ויאשרה בעלה והללה רבות בנות עשו חיל
 ואת עלית על כלמה שקר החן והכל יחופי אשה ראת ה' היא
 תתהלל תנו לה מפני ידתי והללה בשערים מעשהי נון זעט איר
 ליבע ווייבער ווי גוט איז אז דיא אשה בלייבט אין דער
 היים און דער ציהט אירע קינדער צו תורה און מעשים
 טובים • וואול איר וואול צו איר מאן און קינדער אויך
 דער וועלט און אויך יענער וועלט זיא בריינגט זיך און
 איר מאן און קינדער לחיי עולם הבא • און זי וועט אויך
 לשמין התנית המתים מיט דיא אנדערע צדיקים און
 צדקניות שרה רבקה רחל לאה אמן :

מליק הגח"ה וחלק ראשון
 הקדמה לחלק שני

נון וועל איך שרייבן דעם אנדערין חלק הלכות שבת און
 הלכות יום טוב און הלכות חול המועד און הלכות ראש
 חודש דער רבינו יעקב בעל המורים שרייבט אזא אס באתי
 וכו' ווען איך זאל גאנץ הלכות שבת אויש שרייבן אז
 פיל צוא שרייבן • דען עש וינען פיל הלכות אויך דיא
 גיין און דרייסיג מלאכות און ויערע תולדות זינג נאר
 פיל אן שיעור דרום וויל איך דרינגען גיט מאריק זיין •
 און וועל נאר שרייבן וואש גיליג איז עכ"ל • אזא
 שרייבט ער אין זיין אוהח היים סימן ס"א און איך וועל
 נאך קער מקצר זיין און וועל נאר שרייבן וואש גינט
 אין אונזערע לענדער • דאש אימליכער זאל וויסן וואש
 איז אסור אדער מותר • און וואש מען מעג ממלטל זיין •

און וועל שרייבן מיט סלינים אויך אימליכען דין • כדי
 עש זאל קרינג זיין צו גיפין • און די וואש דארפן דער
 צו וועט פרשפארין זוכין

הלכות שבת סימן א

אין צעהן ערשטער שמיים אין דער תורה איין צווי צוא
 דיא ישראל אז וויא זאלין רעכט האלמין דעם שבת
 דאש ווייזט אז דיא מצוה פון שבת איז אזו גרויש אז
 ווי די אלע עשרת הדברות און כל התורה כולה • אבר
 דער וואש האלט גיט קיין שבת דער לייקינט אין הקב"ה
 דש ע' ח"ו חט גיט בשאפן די וועלט און האט גיט גידוש
 אום שבת • און עש איז גלייך וויא ער וואלט גילייקינט
 אין כל התורה כולה • דרום וועל איך שרייבן ווי מזאל
 זיך נוהג זיין מיט דעם שבת די גמרא זאגט ווען ישראל
 וואלמין נאר שבת רעכט גיהאלמין אין דער מדבר וואלט
 קיין פיינט אויך ניי קיין שום שליטה גיט גיהאט • אבר
 עש האפן אטייר מחלל שבת גיווען מיט דעם מן קלייבן
 און אויך דער מקושש וואש האט געקליבן און גיהאקט
 האלץ אום שבת • נאך זאגט דיא גמרא וואלמין דיא
 ישראל נאר איין שבת רעכט גיהאלמין וואלט משיח
 גיקומען • דער נאך זאגט דיא גמרא ווען אייגער האט
 אפילו עובר גיווען אויך כל התורה כולה און האט אויך
 גידינט עבודת פוכבים • אויב ער האלט נאר רעכט שבת
 איז אים הקב"ה מחלל דרום איר ליבע לויט זאלט איר
 זייער גיווארינט זיין דעם שבת צו האלמין דען מיט דעם
 שבת קען מען זיך פיל קער פאר זיגדיגן ווי אין אנאגדר
 שאנ • דען עש איז דאש גרעסר דער ענש פון איין שח
 וואש איז נאהיגט צום מלך און זיגדיגט קעגין אים •
 איידר וויא איין פראקסער קענטש וואש זיגדיגט קעגין
 אים • אזו איז דאש אויך אום דער וואבין זינגען מיר ווי
 פראקסע לויט דאש מיר זינגען גיט נאהיגט צוא דעם
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא • אבר אום שבת
 זינגען מיר נאהיגט צוא אים • אזו וויא דער פסוק זאגט
 אוח היא בניי וביניכם לדעת כי אני ה' מקדשכם הקב"ה זאגט
 דער שבת איז איין צייבין צווישען מיר און צוא ווישען
 ישראל אז איך בין דער נאטוואש תיריגט אויך :

און דער וואש האלט רעכט שבת גיט אים הקב"ה איין
 נשמה יב א

נשמה ויורה אום שבת • ראש איז דא גרעקטע
 בעלה פון דער וועלט אז וויא איך וועל דא בשוידין וויא
 גאט האט גיבענשט דעם שבת מיט פיל זאכן מיט עסן
 מיט טרינקען מיט ליכט מיט שיינע קליידער מיט שטיין
 מיט ויצען מיט ליגן מיט תפלה מיזאל קיין מלאכה ניט
 טאן מיזאל תורה לערנען • און מיטאר ניט טראגן אויש
 דעם ערב • און אויך וואש מוקצה איז • ראש וועל איך
 אלש קרץ באשוידין דא מעמים דער פון • גאר איין
 זאך וועל איך דא שרייבן • און וועל איך געבין פאר
 שטיין • דער שבת איז גיגליכן צוא עולם הבא • און די
 וועלט וועט גאר שטיין זעקס טויזנט יאר • און דר זיבטער
 טויזנט וועט זיין איימל שבת • און דא וישאל וואש
 האבן רעכט שבת גיהאלטן וועלין דענקאלט אויך שבת
 האלטן און וועלין קיין מלאכה ניט טאן • גאר זיי וועלין
 תורה לערנען און תפלה טאן • און אזוא ווי לעולם הבא
 איז קיין צער און קיין זארג ניט פאר האנדן • גאר איימל
 תענוגים • דא צדיקים ויצן מיט זייערע קרונען אויפן
 קאפ און זיינען זיך פפנגן מיט דער שכינה • און אויך איז
 דארטן ניט פאר האנדן קיין גיאות און קיין דברים בטלים
 און קיין לשון הרע • אזו זאל אלש זיין אום שבת נאך
 מיין וויא אום דער וואכן • און אזוא וויא לעולם הבא
 טראן דא צדיקים נאר איימל געמליכע זאכן • און דער
 גצר הרע וועט דענקאלט ניט זיין אזו זאל אויך זיין אום
 שבת • מיזאל גוט עסן און טרינקען און זאל אלש טאן
 לשם שמנים ניט פון זיין הנאה וועגן • גאר ווייל גאט
 יתברך האט אזו גיבאטן כדי זיין נשמה זאל בלייבן אין
 גוף • און אז וויא דער עולם הבא איז גאנץ הייליג • אזו
 זאל אויך זיין דער שבת :

און אזו וויאלעולם הבא איז קיין הנאה שנאה ניט פאר
 האנדן • ראש איימליכר איז זיך קשמח מיט זיין
 חלק • תאמשי ער איז קלענר פון זיין חכר • אזו זאל זיך
 אויך איימליכר משמח זיין אום שבת מיט וואש גאט האט
 אים גיגעבן • און זאל קיין גרעסער גדולה ניט באנערין
 דער וואש איז זיך אזו נוהג וואול צו אים • און די וועלט
 איז גיגליכן צו ערב שבת • אזו וויא דער וואש גרייט אן
 אום ערב שבת דער האט צוא עסן אום שבת • אזו אויך
 ווער עש טוט פיל מצות און מעשים טובים און טוט

פיל צדקה • דער קרינט איין גרוישן חלק אויך עולם
 הבא • און אייז אין משיח צייטן וועלין מיר ווכה זיין
 נאך פיל טויזנט כאל מער מעמים גיזאר צוא ווערין
 ווארום דר שבת איז גיגליכן צו עולם הבא • און איצונד
 ווייסן אויך דא חסידים און חכמים פיל מעמים דרויף
 איינער מער פון דעם אנדערין • אבער אין משיח צייטן
 וועלין אלע גלייך וויסען אז וויא דער פסוק זאגט ומלאה
 הארץ דעה כמים לים מכסים דא וועלט ווערט פול זיין מיט
 וויסען שאפט אזו ווי דער וואשער וואש באדעקן דעם
 ים : (א) עש איז אנרוישע מצוה ראש אימליכן זאל דער
 שבת גיזואונטקדיק זיין אין זיין מויל • און אז עש קוקט
 אים צו גוטע פירות אדער גוטע שפיז זאל ער זאגן דש
 וועל איך האלטן אויך שבת • דען דער מיט וואש ער
 גידיינקט אין שבת גידיינקט ער אויך אין עולם הבא :
 (ב) עזרא האט כתבן גיווען מיזאל וואשן גרעם אום
 דאנערשטיג ניט אום פרייטאג : (ג) אויך די זאכן וואש
 ווערין ניט קיילע • זאל מען דאנערשטיג אן גרייסן אויך
 שבת דר פלל איז אלש וואש מיקען טאן אום דאנערשטיג
 זאל מען ניט לאזן אויך פרייטאג • דען מאמער וועט ער
 זיך פאר שפעטיגן : (ד) אמיל לייט זיינן זיך אויך נוהג
 צו שערין און די עגיל שוידין אום דאנערשטיג • עש
 איז ניט קיין מנהג • אבר על כל פנים אז יום טוב נפאלט
 אום פרייטאג זאל ער זיך שערין און דא עגיל שוידין
 אום ערב יום טוב :

(ה) אימליכע פרויא איז מהוייב חלה צו נעמן לכבוד
 שבת און דער שיעור איז וויפעל חלה
 במרעקט ראש איז איין מייג וואש איז דריי און פערציג
 אייער גרויש איז מען מהוייב אפ צו שוידן חלה דער פון
 מיט דער ברכה להפריש חלה • און אויב עש איז נישא
 דער שיעור זאל מען חלה נעמען אן אברכה : (ו) מיזאל
 מאכן דריי קוקען צו דער ברכה המוציא צו דיא דרייא
 סעודות • אמיל זיינען זיך נוהג צוא מאכן איין פערסין
 קובין אויך דער מלה מלה • עש איז אויך רעכט מיזאל
 צו שלש סעודות האבן צוויי קובין אויך המוציא : (ז) עש
 איז אנרוישע מצוה דר בעל הבית זאל זיך אליין מתעסק
 זיין לכבוד שבת אפילו ער האט פיל קנעכט און דינסטן •
 אזו ווי מיר גישינען אמיל חכמים האבן גיהאקט דאלין
 לכבוד

לכבוד שבת אטויל האבין גימאכט פיש אטויל האבין
 גישמילעט אין קאפ אטויל האבין שוין אויף גירויקט
 לכבוד שבת . אויף זאגט די גמרא אטויל תבמים האבין
 מפקסין גיווען פון זייער לערנען אונ האבין זיך אליון
 מתעסק גיווען לכבוד שבת . אונ האבין זיך באריקט
 דאש זייא האבין זיך מתעסק גיווען לכבוד שבת . דרום
 זאל זיך קיינער ניש חשוב האלטן אונ זאל אוועק לאזן
 זיינע עסקים אונ זאל זיך מתעסק זיין לכבוד שבת :
 (ח) עש איז אויף איין מנהג צוא שערין אונ דיא בעגיל
 שניידן לכבוד שבת . אונ אויב זיי וויינען קליון זאל ער
 זייא אפ שאבין מיט איין מעסער : (ט) מיזאל שארפין
 דאש מעסער אונ אויש צו בערשטלען דיא קליידער אונ
 אויש שמירען דיא שיך לכבוד שבת גלייך ווי ער וואלט
 איין מלכה אדער איין פלה אנקעגן גינאנגען :

(י) עש איז אויף איין כבוד שבת אטויליכער זאל אויש
 קערן אלע חברים אונ ווינקלען : גלייך ווי איין
 חתן פלה וואלטן אין זיין חזו אריין נקיטן : (יא) פרייטאג
 נאך ווארמים זאל מען גיין אין באד אריין אונ וואו עש
 איז נישט קיין באד זאל ער זיך אפ וואשן זיין קאפ אונ
 פנים אונ דיא הענט אונ פיס מיט ווארים וואשער לכבוד
 שבת : (יב) דער נאך זאל ער אן טאן זיינע ווייסע שבת
 קליידער . אין אטויל סדינות זיינען זייא זיך נוהג אן צו
 טאן אטויל לכבוד שבת . דאש איז אסיפן ווי ער וועט
 גיין לעולם תבא אין איין ווייסן קיטל אונ אטויליכער איז
 מחוייב צו האבן אנדרע קליידער לכבוד שבת נאך זיין
 פאר מענין נאך דער נאך זאל ער דעם שבת אנקעגן גיין
 אונ זאל זאגן קום ליבה מלכה קום ליבת פלה . דיין קיטן
 זאל זיין מיט שלום . אויך איין אשה זאל ראש אויך זאגן
 נאך ליכט בענטשן . נון וועל אויך שרייבן וייא אטויליכער
 זאל זיך נוהג זיין אום שבת מיט ויין עסין אונ טרינקן מיט
 ליכט אונ קליידער מיט גיין מיט שטיין מיט זיצן מיט
 ליגן מיט תפלה טאן מיט איין מלאכה ניש צו טאן מיט
 תורה לערנען מיט עירוב אונ מוקצה . אונ אנדרע דינים
 פון שבת : (יד) אטויליכער זאל דעם שבת מכבד זיין
 נאך זיין פאר מענין נאך . אום דער וואכן עסט ער
 צווייא גריכט . אבער אום שבת זאל ער עסן דרייא :
 (טו) אטויליכער זאל דעם שבת מכבד זיין מיט נישט אונ

פעט פלייש אונ אלע נומע וואכן אונ אנאנצע וואך זאל
 ער שפארן לכבוד שבת :

(טז) אלע זיינע וואכן זאל ער פארטיג מאכן פרייטאג
 פר נאכט . דרום האבן די תבמים פר באטן
 מואל קיין מלאכה ניש טאן פרייטאג נאך האלבן טאג .
 אונ אלע בעלי מלאכות דארפן אוועק ווארפן ארפטן
 פרייטאג נאך האלבן טאג . אונ קיינר טאר זיך ניש
 לאזן גיין מער פון דרייא מייל אום ערב שבת . אפילו
 ער ווייס ער וועט קומן צוא איין הארפריג וואש איז
 דארטין פאר האנדן גרייט שפייז . אונ אלע זיינע
 וואכן זאל ער פארקומן פאר שבת . דאש איז אלש
 כרי ער זאל נישט מרוואריג זיין אום שבת אז עש וועט
 אים עפס אפ גיין . נאר ער זאל זיין אין שמחה אונ
 גרויש תענוג : (יז) מיזאל אן ציגנדן זיינע ליכט אין
 זייני לייכט אין אלי חדרים וואש מען גייט אין זיי .
 דאש ער זאל צו קיין מקשה ניש קומן אין דר פינצטור :
 (יח) עש איז איין מצוה דיא ווייבר זאלן ליכט ציגנדן
 אונ מאכין די ברכה לתליק נר לכבוד שבת . אונ אום
 יום טוב לכבוד יום טוב . דען תורה האט פר לאשן די
 גרוישע ליכט . דאש בשעת דיא האט גיווינדן מיט
 אדם הראשון . וואלטן זיי חיו תיבה גיווען גשמארבן .
 נאר אדם הראשון האט תפלה גטאן . אזו האט אים
 חקביה אן גיצנדן זיין ליכט דער לענגערט זיין לעפין
 אז ער איז ניש תיבה גישמארבן . דרום דארפן דיא
 ווייבר ווייבר דיא ליכט אן ציגנדן : (יט) זיין מיש נאך
 זיין שייך צוא גריכט נאך זיין פאר מענין נאך . ער
 זאל לייגן אויף אים איין שייגס מישמאך אונ דרויף
 צווייא חלות אונ זאל זייא ווייבר צוא דעקן מיט איין
 שייך מישמאך . דאש איז איין זכר וייא דער פון איז
 גילען צווישן דער טויא וייא צווישן צווייא שיינע
 מישמעכער . אונ אום שבת איז קיין פון ניש גיפאלן .
 אזוא האבן זייא אים גיחאלטן צווישן צווייא שיינע
 מישמאך . דרום דארפן מיר אויך אזו טאן :

(כ) בשעת דר בעל הבית גייט פון דער שול בלייבן
 אים צווייא מלאכים ביז צוא זיין חזו .
 איינר אנטווער מלאך . אונ איינר איין ביינר מלאך .
 דער נוטר מלאך שרייבט אן דיא מצות וואש ער מוט
 בשעת

בשעת ער נייט אהיים פון דער שול . אונ דער ביינד
 מלאך שרייבט אויף זיינע עבירות דהיינו זייני דברים
 במילים אונ לשון הרע אונ רבילות וואש ער רעט
 אהיים גיין זייני דרום האבין דיא חכמים גינאנט
 איטליכר זאל אילין אהיים צו דר סעודה פון שבת .
 אונ זאל ניט ריידן גיז ער קומט אהיים . אונ אז ער
 קומט אהיים אונ גיפנט זיין מיש צוא גריבט מיט
 אלם וואש גיהער צו דר סעודה אונ די ליבט ברענן .
 אונ זיין בעט איז שוין גיבעט . דא זאנט דער גוסר
 מלאך עש זאל זיין . דער ווילען פון הקב"ה דאש דעם
 אנדרין שבת זאל אויך זיין אזו שוין אונ איךשלאך .
 אונ דר ביינד מלאך מוז דרויף זאמן זאמן איפר דאנק .
 אונ אויב היז פר קערט דא זאנט דר ביינד מלאך עש
 זאל זיין דר ווילן פון הקב"ה אז דם אנדרן שבת זאל אויך
 אזוא צוא זיין . אונ דער גוסר מלאך מוז דרויף זאמן
 זאמן איפר דאנק : (כ) אז ער קומט אהיים זאל ער
 קומן מיט גוטי ווערטרער דאש ער זאל זאנקיגאט ית
 זאל אייך אלע געבין אנוט שבת אונ אנוט יאר . אויך
 זאלן דיא פאטר אונ מוסר בענטושין זיינע קינדער .
 אונ זאלן זאמן ישטר אלהם וכו' דער מעם אזו ווייל דיא
 ברכות פון שבת ווערן מער מרובה וויא אום דר וואכין
 נאך איין מעם איז ווייל אגאנצי וואך האבן זייא זייא
 גישאלטן דרום זאלן זייא זייא זיינט בענטושין אום
 פרימאט צו נאכט אז די וואך לאזט זיך אויש אונ שבת
 צו נאכט אז דיא וואך הייבט זיך אן . אונ דאש איז
 זיין השגחה אויף דיא עבירות וואש ער דאט גיטאן
 מיט זיין שלטן :

תורה צוא לערנען אין דער צייט איז עש פרער
 פאר דער סעודה פון שבת : (כ) ער זאל וואשן זיינע
 הענט פאר קידוש . אונ זאל קיין שום ווארט ניט ריידן .
 אמיל זיינען זיך נוהג צו וואשן נאך קידוש . דאש
 זייא ווילן ניט פפסיק זיין צווישן וואשן אונ צווישן
 דער ברכת המוציא . דאש איז איין עבירה אפילו
 אום דער וואכין . אכר סיר זיינען זיך נוהג צו וואשן
 פאר קידוש . אבער ער טאר ניט ריידן ביז נאך דער
 המוציא . אונ אפילו נאך דער המוציא טאר ער ניט
 ריידן נאר וואש גיהער צוא דער סעודה בריינגט זיין
 אדר מרינקן . אויך זאל ער הייסן שוויגן איידער ער
 מאכט המוציא אלע די קינדער וואש זיין ארום מיש :
 (כה) ער זאל געמן דעם כוס וויין אין זיין רעכטע האנד
 אונ זאל אן הייבין מיט שמחה יום הששי . אונ זאל
 קוקן אויף דיא ליבט ביז נאך ויכולו צוא דער ברכה
 זאל ער אריין קוקן אין כוס . דער נאך זאל ער מרינקן
 איין רוב קיוואטירל וונקט איז ער ניט זיצא . אונ זאל
 איטליכן געבן צוא מרינקן פון דעם כוס :

(כו) דער נאך זאל ער המוציא מאכן איפר צווייא
 חלות . אונ זאל זייא ביינע האלטן אין זיין
 האנט . אדר ער זאל זייא אויף הייבין נאך דער ברכת
 המוציא זאל ער ארויף לייגן ביינע הענט אויף דיא
 חלות . אונ זאל געמען דיא אונטערשטן אונ זאל פון
 אים אפ שניידן אגרוישע שמיק מער וויא ער פלעגט
 אפ צוא שניידן אום דער וואכין . אונ זאל אויך ארום
 טיילען גרוישע שמיק . דער מיט ווייזט ער אז דאש
 גסין פון שבת דארף זיין מער לךבוד דער מלכה אונ
 ווער עש שניינט אפ אזו איין גרויש המוציא וואש ער
 דאט גנוג דער פון צוא גסין איפר דר זאנצור סעודה
 איז זיין מצוה נאך געקער אונ דרום לייגט מען ארויף
 דיא הענט אויף די חלה אפילו אום דר וואכין . דרויף
 איז פאר האנדן פיל מעמים . נאר אויך וועל שרייבין
 אמיל פון זייא . איינש מיט דיא צעהן פינגער וואש
 ער לייגט ארויף אויף דיא חלה ווייזט ער אז עש זאלן
 אין איינז מקוים ווערן דיא צעהן ברכות וואש זיך
 אבינו איז גיבענשט גיטארן פון זיין פאטר יצחק . דאש
 אנדרי צעהן מלאכות זיינען פר האנדן איידער מיקאן
 דאש

דאש ברויט עסין • אקרין • ויזאן שניידן • ביקרן • אריין
 פירן דקעשין • ווינט שויפלן • מאלן קעמען באקן • אזוי
 ווייזט ער מיט וויינע צעהן פינגר אז ער לויפט צו נאט
 וואש האט אים דאש ברויט פשעקט אן מיר און ארבעט
 דרום וויין אויך צעהן ווערט און דר ברכה פון המוציא
 לחם • און זאל עסן מיט שמחה: (כז) ער זאל די מלכה
 סבבד ויין מיט אלרלייא פיבודים וואש מיגליך איז •
 און אימליכר דארף עסן אום שבת ברויט און פיש
 און פלייש • און טרונקן וויין • און אז ער פר מאנט
 איז ער מחוייב צו קויפן גרוישע פיש און גוט פלייש
 און גוטן וויין און ארץ דאש בעסקי וואש ער פוקומט
 אום דר וואכין זאל ער בהתלמין אויף שבת:

(כח) אום ראש השנה ווערט גנוך וויפל דיא הוצאות
 און נשיכטניש זאל ויין פון מענטשין דורך
 דעם גאנצין יאר • אכר דיא הוצאה פון שבת און
 שכר למוד • דאש האט קיין קצבה ניט • ניט ער פיל
 ניט אים הקב"ה אפ אויך פיל • און אזוי אויך פרקערט
 און אזוי נאנט הקב"ה איר ליבע קינדער גיטרויט מיר
 און גיטהאזש פיל געקט אויף שבת און יום טוב און
 אויך וועל אויך אלש ווינדן געבן און דער וואש האט
 ניט אויט צוא לייגן זאל ער אנמלייאן אויף מיר און
 אויך וועל אלש בצאלין • און עש זאל אויך גאר
 ניט פעלן דיא גמרא בריינגט דרויף אמעשה פון יוסף
 סוקר שבת ער הייסט דרום מוקר שבת ווייל ער האט
 טייער גיחאלטן דעם שבת • ער איז תמיד
 גיוואונקליך גיווען צוא קויפן דיא בעסטע פיש אויף
 שבת • און לעבין אים האט גיוואונט איין עובר
 פוכבים רשע און ער האט גיחאט פיל געלט האבן
 אים גיוואנט דיא שטערן זעהער וויא ויין שכן דער
 יוסף וועט אלדאש נוקטש פוקמן: איז דער רשע גיאינגן
 איג האט פאר קויפט ויין הויז און אלע וויינע גטער •
 און האט אלש גמאקט צו געלט און גיקויפט פר דעם
 אגרויסן און איין טייערין פעריל און ליינט אים אריין
 אין ויין היטל און גייט אנועק • איז ער גיקומען אויף
 איין פריק האט אים דער ווינט אראפ גיווארפן ויין
 היטל אין וואשר אריין • אזוי איז גיקומען אגרויסר פיש
 און האט עש איין גישלונגן מיט דעם פעריל • און איין

פישר האט אים גיחאפט און האט אים גיבראקט וואו
 דער יוסף סוקר וואונט • האט אים קיינר ניט גיוואלט
 קויפן ווייל ער איז צוא טייער גיווען • גאר מען האט
 דעם פישר גיוואנט דא איז פאר האנדן איין יהודי ער
 הייסט יוסף סוקר מראג צוא אים דעם פיש ער וועט
 אים גינדאי קויפן לזכור שבת דען ויין סדר איז אפילו
 ער האט שוין פיל פיש אז עס טרעפט זיך אים גאך
 אגנעקטן קויפט ער אים • דער פישר האט צוא אים
 גיבראקט • און ער האט אים גיקויפט • און אז ער
 האט אים אויף געפוינט האט ער פוקמן דעם פעריל:
 גאך איין מעשה בריינגט די גמרא עש איז גיווען איין
 קצב וואש האט גיחאט פיל גילדערנע
 פלים • און אגילדערנעם טיש וואש זעכצן מענטשין
 האבן אים גמוט טראגן האט אים איין חכם גפרענט
 מיט וואש האסטו זוכה גיווען צו דעם עשירות • זאנט
 ער אויך בין איין קצב • און ווען אויך האב פוקמען
 אנומע בהמה אדער אנאגדער נוקטע זאך האב אויך
 גיוואנט דאש גיחער אויף שבת • און דער שבת איז
 מיר תמיד גיוויינגליך גיווען אין מיין טויר • נוא
 זעהן מיר דאש הקב"ה ניט אלש אפ פאל בפלים •
 דרום זאל קיינער ניט זאקמן • דען דער בעל חוב איז
 בגלייבט צו פאאלין • אינ דעם שכר דער פון לעולם
 הקא • האט קיין שיעור ניט: (כט) גאך דעם עסין זאל
 קען אפ רייניגען דעם טיש • און זאל בריינגען נוקטע
 פירות און זאל מאכין אויף אימליכער די ברכה וואש
 גיחער דער צוא • דען אום דער וואכין איז אגרוישע
 גבינה צו עסן אן אגרכה מוכיט אום שבת • אכר די
 ברכה אחרונה בארף ער ניט מאכין • ווייל ער האט
 ניט גבענמקטשט: (ל) דר גאך זאל ער דעם בוס ריין אויש
 שוויינקען וויא פאר איין מלך • און דער בעל הבית
 זעלברט זאל דעם בוס אללין אן ניסן צום בענמקטשן מיט
 אזוי איין וויין וואש איז ניט פנום און זאל אויך בענמקטשן
 דאש ויין הויז גינדן זאלין דרויף אפן זאגן • און אז ער
 האט איין מוזן בייא ויין טיש זאל ער געבן אנאגדן
 צו בענמקטשן • דאש ער זאל דעם בעל הבית איין ברכה
 געבין • און דער וואש קען גיט אים צו בענמקטשן זאל
 דעם בוס ליפלדיך אנמפאנגען מיט גיידע הענט דער
 גאך

נאך זאל ער אים נעמען אין דער רעכטער האנט . און
 איבער דעם גאנצן בענטשן זאל ער קוקן אין דעם
 כוס אריין ניט ערגעץ אנדערש . און זאל סכסוך זיין
 וואש ער רעט און פאר וועמען ער רעט . און ער זאל
 דעם כוס האלטן אין טפח העכער פון מיט . און ער
 טאר אים ניט אנדער שטעלן . אויך ניט אונטער
 העלפן מיט דער לינגער האנט . פיידן דער כוס איז
 צוא שווער מאן ער אונטער האלטן מיט זיין לינגער
 האנט די רעכטע האנט . און אז ער בענטשט אליין
 און מוזקן איז בעסער ער זאל דעם כוס שטעלן אויפן
 מיט . אבער ער מוז אויך קוקן אין כוס אריין ניט
 ערגעץ אנדערש . און אויך די אלע וואש זיצן ארום
 מיט זאלן ווערע אויפגעבן אויפן כוס און זאלן צו
 הערן איסלעך ווארט . און זאלן נאך זאגן אמן
 אויף איסלעך ברכה . און עש טאר אים קיינער ניט
 נאך זאגן נאר שטילער הייד :

און אויך די אלע וואש זיינען אין דעם חדר טארן
 קיינער קיין שום ווארט ניט ריידן . דען זיי זיינען
 סכטל פון בענטשן . און דער וואש פאר הערט אין
 ווארט איז ער ניט יוצא מיט דעם צו הערן בענטשן
 נאר ער מוז נאך אסאל בענטשן . דרום איז איסלעך
 בעל הבית מחוייב שטיל צווא האלטן זיין הויז גינד
 בשעת בענטשן גלייך אז וויא אין שול דען ער רעט
 דאך מיט גאט . ווען ער זאל ריידן אין זיין שטיב מיט
 אין ער אדער פריין אזו וואלטן דאך זיין הויז גינד
 גישטאנען אין גרויש סדרא און מיט שטילקייט .
 בפרט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . דרינג
 זאל איסלעך בעל הבית גזר זיין ניט צוא לאוין
 ריידן פרעמדע לייט בשעת ער בענטשט מכיש זיין
 הויז גינד . וויא קאן ער דאך מער שטראפן וויא
 אנדער לייט : (א) עש איז רעכט צו זינגן זמירות אום
 שבת איסלעך נאך זיין סנה : נאך . דען איר ווייט
 דאך וואול אז דער שבת איז גיליכן צו עולם הפא .
 אזוא וויא לעולם הפא איז אייטל לייב פון גאט איז
 זמירות און תשבות . אזו דארף אויך זיין אום שבת .
 ניט מער אום ווינטר איז דיא נאכט גרויש זאל מען
 זמירות זאגן בייא נאכט . און אום זוסער בייא מאן

ווייל דר טאן איז גרוש : (ב) ענה של חלמדי חכמים פריימוג
 צו נאכט איז די צייט וואש די תלמידי חכמים זאלן
 זיך בהעפסין צו ווערע ווייבער . און אנאנצע וואך
 לערנען זיי תורה . און אז איין פראסטער בעל הבית
 איז זיך אויך אזו נוהג איז וואול צוא אים . ער וועט
 בנודאי האבן נוסע קינדער און תלמידי חכמים . און
 ער דארף גיש צו זארגן זיין קינד זאל ניט ארייש זיין
 לתרבות רעה חו . און זיין הויז איז גיבענשט מיט
 אלדינג . דען דער מיט ווייזט ער אז דער שבת ווערט
 גירופן מלכה כלה . עש איז פיל דער פון צוא שרייבן :
 (ג) שבת פרי זאל מען אפיקל שפעט אויף שטיין
 וויא אנאנצע וואך . אז וויא דר פסוק זאגט
 ובוים השבת בייא טאן פון שבת . און בייא אין אגד
 טאן שטייט מיר אין דר פריא זאל מען פריינגען דעם
 קרבן הקיוד און דיא ברכות וואש ער זאגט אום שבת
 דארף ער דרויף מער פונעם האבין . אפילו די ברכות
 וואש ער זאגט זיי אום דר וואכן אויך . און איסלעך
 דארף גידיינגען אזוא וויא לעולם הפא וועט ער ניט
 אנדערש טאן נאר גאט לויפן מיט גרויש פונעם . אזוא
 זאל ער זיך אויך נוהג זיין אום שבת : (ד) אום דער
 וואכן איבער צווייא וואכן וואש זייער ברכה איז
 גלייך דארף מען נאר איבער איינעם אברכה מאכן
 אזו פטרף מען דאש אנדערע . און אום שבת דארף
 ער אויף איסלעך בונדער אברכה מאכן . ווייל אום
 שבת דארף מען מערין ברכות . דרום אום דר וואכן
 מאכט מען אברכה אויפן מלית איז מען שוין יוצא
 אויפן ארבע פנפות אויך . און אום שבת דארף מען
 אויף דעם ארבע פנפות אפונדער ברכה מאכן .
 אפילו ער מוזט אן דעם מלית אין דער היים :
 (ה) איסלעך איז מחוייב די סדרה מעביר זיין צוויי
 מאל דעם פסוק און איין מאל תרגום . און איין מאל
 אין פירוש רש"י . דרום איז דער מנהג מיזאל פרייטאן
 מעביר זיין איין מאל דעם פסוק איז תרגום און רש"י .
 און אום שבת איז ער נאך אכאל משלים דעם פסוק
 מיטען חנן . אז וויא איך וועל עש בעסער בשירין .
 אבער אז ער האט ניט מעביר גיווען אום ערב שבת
 האט ער צייט אנאנקן שבת . אמיל זאגן אז אין איין

אונס

94

אונקס האט ער נאך צייט בײַן מיטוואך נאך שבת:

לו הנהגת בית הכנסת בשבת

שבת פריא איז דער מנהג סאָרד צו זײַן די ברכות מיט גנונים • און בפרט כבוד שאמר • דאש איז אנרושע מצוה גאט צוא לויבן מיט שײַנע גנונים בפרט אום שבת • נאר זײַן כוונה זאל זײַן לזכור הקב"ה • און גיט בדי דיא לייט זאלין אים לויבן • און אויב גיט איז פֿעסער ער זאל נאר גיט זינגען • דען הקב"ה ווייס דאך דיא כוונה פון אלע הערצער • אזו איז אך און ווייא צוא דעם זעלפיגן קענטשן • די לייט וואש זינגן ברוך שאמר מיט גנונים זאלין גיטווארניגט זײַן גיט מפסיק צו זײַן פון ברוך שאמר בײַן נאך ישתבח • דען דש איז אנרושע עבירה מביש גיט צו ריידן קיין דברים בטלים • דען וייא מאכין זייער מצוה צוא איין עבירה • די לייט וואש פלעגין זינגן תמיד ברוך שאמר מיט שײַנע גנונים לזכור השם • און איזונד קומן זײַן אן אז דאש קהל האלט ברוך שאמר • נאר וייא ווילן נאך אהיים גיין און ווילן נאך גיט דאוונען טוען נייא אזו וייא זינגן ברוך שאמר בײַן כבוד אהה ה' • דער נאך אז וייא שטעלן זיך דאוונן הייבן זײַ אן איבער גייעם ברוך שאמר און דאוונען פסד • זייער כוונה איז דר מיט בדי וייא זאלין גיט מפסיק זײַן צווישן ברוך שאמר און ישתבח • אָפֿער די לייט וואש בלייבן אין שול זאלין דאוונען פסד אן הפסק בײַן נשמת און ישתבח און קריאת טעם און שמונה עשרה • און כל זמן דער חזן האט נאך גיט גיטאנט דעם קדיש נאך שמונה עשרה טאר גייער גיט ריידן קיין דברים בטלים • דען דאש איז איין עבירה אום דער וואכין • בפרט אום שבת אין שול בשעת דאוונען דאש איז איין עבירה אין דער אנדער:

(לז) דער מנהג איז אז שבת אין דער פריא זאגט מען זכיום השבת און אום ראש חודש ובראשית הדשיכם • שבת און יום טוב זאגט מען גיט קיין מזמור לחודה • אויך גיט פון ערב פסח בײַן נאך אפרו חג • אויך גיט אום ערב יום כיפור: (לה) עש איז אנטער מנהג דאש איין למדן זאל דאוונען פארין עמוד פון

ברוך שאמר בײַן שוכן עד וייל דיא ברכות דארפין האבין גרויש כוונה • און איין עם הארין וויקט גיט מכין צוא זײַן • אויך איז דער מנהג צו זינגן די שבת ברכות און הללויות: (לט) עש איז איין נוסע תקנה אז דער חזן וואש דאוונט דיא שמונה עשרה זאל ער זינגען אלע דיא שבתות און הללויות בדי ער זאל מכין זײַן פון ברוך שאמר בײַן נאך שמונה עשרה • און אויב גיט אז ער וועט חזו ריידן נאך ברוך שאמר איידר אז ער שטעלט זיך פארין עמוד שיע דאש איז אנרושע עבירה חזו • און עש איז גיט און הקב"ה זאל אנדער מליץ זעלפקט פייגט האבין • דרום זאל דער חזן דרינגן זייער גיטווארניגט זײַן אז ער דאוונט פון ברוך שאמר פארין עמוד • דאש ער זאל קיין שום ווארט גיט ריידן פון ברוך שאמר בײַן נאך זײַן תפלה: (ס) אום שבת כזו אימליכער מער כוונה האבין אין קיש שמונה עשרה וייא אנאנצי וואך • דען עש איז אנרויכר חלוק פון דעם וואש איז נאהיגט צום סוף צוא דעם וואש איז ווייט • און אום שבת זײַן מיר נאהיגט צוא דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה • אז וייא אויבן שטייט:

(מא) אויך זאל אפטרבער גיטווארניגט זײַן גיט נאך צוא זינגען מיט דעם חזן • דאש איז אום דער וואכן איין איכור בפרט אום שבת • בפרט דיא ברכות טאר ער גיטווארניגט גיט נאך זאגן מיטען חזן • דען עש היקט איין ברכה לבטלה חזו • און עש איז גלייך אז שבעת חנם • וואש דאש שטייט פאר באטין אין די עשרת הדברות: (מב) אום שבת זאל מען זיך נאך מער היסן פון עבירות וייא אום דער וואכין דען עש איז גיט גלייך ווער עש זינדניגט קעגין מלך אין איין שטאט גדר אין איין דארף ווי דער וואש זינדניגט קעגין מלך אין זײַן חדר • דען דר וואש זינדניגט אין זײַן חדר איז דאך זײַן עגש גרעסער אזו אויך אום שבת זינגען דיא ישכאל נאר נאהיגט צוא הקב"ה בפרט דער שבת איז גיטליכען צוא הקב"ה • און מיט דעם שבת האט ער גימאכט איין צייכין אז מיר זינגען זײַן פאלק און ער איז אונזער גאט • אזו וייא דער פסוק זאגט אה הוא בני ובעיכם דער שבת איז איין צייכין צווישן מיר און אויך • דרום זאל מען זיך זייער היטען פר עבירות און צו טאן מצות מער וייא אום דער וואכין •

בפרט

דען דער חנון איז דרויף גישטעלט גיווארין אז די לייט זאלן אים צו הערן . אונ זאלן נאך זאגן אמן אויף אימליכר ברכה . דער וואש מוט אזוי גלייך וויא ער וואלט זעלבסט גיזאנט . אָבֿר דער וואש זאנט אונ ווייסט גיט וואש ער זאנט דער מוט פיל ביז אייניש ער לויפט גאט אונ ווייסט גיט מיט וואש . דאש אנדרי טאקער וועט ער נאך זאגן איין חילול השם דאש דייטי ער איז גיט יוצא . דאש פערטע ער איז מפסיק צווישן די ברכות קריאת שמע מיט אום נוצלכי זאכן . דרום זאל זיך קיינער גיט פאר דארפין דער מיט . אונ נון קענט איר וואל פאר שמיין וואש בעסר איז :

(מר) דעם מחזור וואש מוזאנט אן דאש קהל האלמן נאך שמונה עשרה דאש הייסט קיין הפסק גיט אָבֿער עש איז אויף פיל בעסר מוזאל צוא הערן דעם חנון דען טאָמער וועט ער חזי מתרף ומגדף זיין דאש ער וועט זאגן איין הפר איין ח אָבֿר איין ב פר איין כ אָבֿר פר קעט אונ אָפֿט קאָמט דירף דעם אות איין תירוף אונ גירוף .

דרום איז בעסער מוזאל צו הערן דעם חנון . אָבֿר מוזאל זיך לערנען די מייטש אונ כוונה דער פון : (מח) בשעת מליענט אין דעם ספר תורה זאל אימליכר שמיין . אזוי ווי די ישראל וינען גישטאנען בשעת סמן תורה . אויף טאר מען גיט ליענען מיט איין ברכה נאר בַּמְנוּן . דען צוא איין דבר קרושה דארף מען האָבֿן אַמְנוּן אזוי וויא אויבין שמיים : (מו) אימליכר זאל אום קערן זיין פנים צו דער ספר תורה פון גבור דער ספר תורה ונענין אונ זאל צוא הערן אימליכש ווארט מען ליענען . אונ עש טאר קיינער גיט הויף נאך ליענען מיטען חנון . דען מיוועט דעם חנון גיט הערן אָבֿר שטלער הייד מען ער יוא אויף טאר מען קיין שום ווארט גיט ריידן אפילו דברי תורה פון זינט מען עפינט אויף די ספר תורה ביז מען מאַכט זי צוא . דרום מאַכט מען צו דיא ספר תורה אז מיהאט שוין איינעם אָפֿ גלייענט : (מו) בשעת דער חנון רופט אויף מאַנ מען יוא לערנען דברי תורה . אָבֿר מיטאר גיט ריידן אין שול קיין דברים בפלים חזי . אונ ווער עש דארף עפיים ריידן מיט זיין חכר זאל ער ארויש גיין פון דער שול . אונ ווער עש רעט יוא אין שול איז ער מתלל השם אונ זיין הייליגע שכינה אונ די הייליגע דארטן

בַּכֿרט אין שול בשעת דאָנען דען די תפילות פון שבת זינען איין זכר צו עולם הבא . אונ ווען איינער מוט יוא איין עבירה שבת אין שול בשעת דאָנען קענט איר דאָך וואל פאר שמיין ווי האָרָב דאש איז דרום זאל אימליכר גודר ניין דריין אונ זאל גידייקן דעם גרוסן שִׁבְר אונ פר קערט דעם גרוסן עגוש וואש ער וועט האָבֿן לעולם הבא אויף דעם וואש ער האט גיט גיאכט דיא ליבליכי מתנה וואש גאט האט אונ גינעבין דרום זאל זיך אימליכער וואל פלייסן אין זיין תפלה אונ זאל קיין אנדרי מחשבה גיט האָבֿן . אונ זאל וויסן מיט וועסן ער רעט אונ פאר וועמן ער שמיים . אונ זאל וויסן וואש ער רעט . גיט דאש מויל זאל ריידן אונ דש האָרָב זאל גיט וויסן דר פון : (מח) איין דעם שבת אונ יום טוב וואש מוזאנט מחזור איז פאר האָדֿרין דעות אויב מען מעג מפסיק זיין צווישן דיא ברכות פון קריאת שמע מחזור צו זאגן אין אמיל לענדער זאנט מען גיט אונ אין אוינרי לענדער איז דר מתנה יוא צו זאגן . דרום דארף אימליכר וויסן וואש מוזאל זאגן אונ ווער עש זאל זאגן איד האב שוין גשריבן אין הלכות בית הכנסת אז דר וואש פר שמיים גיט דיא מייטש פון דיא ווערט טאר קיין מחזור גיט זאגן . דען עש איז איין וואונדערליכי נאך דאש אנעלכי ליבי תפלות וואש מיר האָבֿן . זאלן מיר זיין אנועק האפן אן כוונה אונ פאר שטאנד . דאש מיר זאלן שרייאן אונ גיט הערן קיין ווארט פון חנון . עש איז בעסר מען זאל צו הערן אימליכש ווארט פון חנון אזוי מען יוצא דען דער חנון ווייסט בונדאי די כוונה אונ מירוש המלות דער פון . אָבֿר דר וואש פאר שמיים גיט אונ זאנט יוא הייסט עש בונדאי איין הפסק צווישן דיא ברכות קריאת שמע . אונ עש איז בונדאי אַגְרוֹשִׁי עבירה . דרום איין ירא שמים וואש פאר שמיים גיט זאל אזוי טאן בשעת מוזאנט יוצרות צווישן דיא ברכות פון שמונה עשרה זאל ער אריין קוקן אונ זאל צו הערן וויא דער חנון זאנט . דען דר חנון פאר שמיים דאך יוא דיא מייטש פון די ווערט . אונ דר וואש זיצט ווייט פון חנון אָבֿר עש איז אַגְרוֹשִׁי גישרייא דאש ער קען גיט צו הערן פון חנון . זאל ער נאר אריין קוקן אין מחזור אזוי ער שוין יוצא .

דארטן פֿרשט אום שבת איז ווין ענגש גרעסער
דרום זאל אימליכער גוהר זיין רינגען . און זאל דרויף
שפראפן זיין חכר :

(מח) די דנים פון שמונה עשרה פון מוסף איז גלייך
צו שחרית : (מט) שבת אין דער פריא . אז
ער גייט פון שול זאל זיין טיש צו גריכט זיין אזו וויא
אויף דער נאכט . אָפער די ליכט דארפן גיט צו זיין
און אימליכער זאל פאלד אהיים זיין דאש ער זאל
גיט מחלל שבת זיין מיט דברים בטלים דרום זאל ער
אילין פון איין מצנה צוא דער אנדער דאש איז דיא
סעודה פון שבת אויך דארף ער משנה זיין פון אום
דער וואכן . פלעגט ער תמיד פריא עסן דארף ער
שבת שפעטער עסן . פלעגט ער תמיד שפעט עסן
דארף ער שבת פרי עסן . און זאל אלש טאן לכבוד
שבת : (י) אימליכער בעל הבית זאל זיך ועצין צום
טיש מיט איין פריילאך הארץ מיט אלעס ווי ער האט
גיטאן פרייטאג צו נאכט קוש היס דער קידוש פון אן
דער פריא ווערט גרויפן אין דער גמרא קושא רבה
און מיט דעם כוס זאל ער זיך אויך נהנה זיין ווי פרייטג
צו נאכט נאר פרייטאג צו נאכט מאכט מען המוציא
איבער דעם הניטערשטן קובען . און אין דער פריא
איבער דעם אייבערשטן . נאר ער זאל אלש טאן
לכבוד שבת : (יא) עש איז איין מצנה מיזאל
אום שבת ברכה מאכין איבער פיל פירות . כדי משלים
צו זיין די הונדערט ברכות וואש מען איז מהוייב צו
מאכין אלע טאג . אָפער דער וואש עסט פירות אום
שבת אן אברכה פריער און דער נאך טוט ער צווייא
עבירות דרום טאר מען גיט נעגן קיין פרי צו אַועלכן
וואש מאכט קיין ברכה גיט דען מען פריינגט אים
צוא עבירות :

(יב) עש איז איין ענג שבת מיזאל שלאפן שבת איז
דיא ר"ת שינה בשבת תענוג שלאף אום שבת
איז איין תענוג און מען דארף פריער עפעס לערנען
פארין שלאף . אָבר מיזאל גיטאריגט זיין גיט צו פאר
שלאפן דיא דרשה אָדער מנחה : (יג) אימליכער איז
מהוייב תורה צו לערנען פֿרשט אום שבת . דען דער
שבת איז נאר גיגעפן גיטאריג צוא תורה . אז הקב"ה

האט גיגעפן דיא תורה צו ישראל אויפן פארן סיני .
האט זיא גיטאנט צו הקב"ה עש איז גוט דאש דו גיט
מיד צוא ישראל גייל זיי ווינען אין דער מדבר . דא
האפן זיי גיט צו טאן . דא לערנען זיי תורה טאג און
נאכט . דען זיי פארדארפן קיין שום מלאכה גיט טאן .
גיט אָפערין און ווינען גיט צו פלאנצין . דען זיי האבן
דעם פן אָפער אז וויא וועלין קומען אין זייער לאנד
ארין אזו וועט אימליכער לויפן צו זינע עסקים און
מלאכות און וועלין מיד פאר שליסען אין איין אלמיר
ויער וועט מיד לערנען . ליכר גאט גיב מיד גיט צוא
ישראל . דען זיי וועלין מיד כבטל זיין . דא וועל איך
בלייבן אום גילערניגט . זאגט גאט צו דער תורה איך
האב גיטאטן אין דער תורה איר זאלט לערנן תורה
טאג און נאכט . טייטשן דיא הקמים אמיל פון דעם
טאג און אמיל פון דער נאכט . דאש ער זאל ווינע
עסקים אויך טאן כדי זיין תורה זאל אקום האפן
איך האב זייא גיגעפן דעם שבת און יום טוב .
דענקאלט טארין זיי גיט האנדלען און קיין מלאכה גיט
טאן . אזו וועלין זיי תורה לערנן . גון זענן מיר וואול
אז דער שבת איז נאר גיגעפן גיטאריג אויף תורה צו
לערנען . פֿרשט דער וואש לערניגט גיט אנאנצע וואך
און גיט נאך נאך זינע עסקים . דער זעלבניג זאל
פיל לערנען אום שבת און יום טוב אָפער דער וואש
לערניגט זיא אנאנצע וואך מען ער אום שבת און יום
טוב אָביסעל ווייניגער לערנען פון ענג ווענין . און דר
וואש קען גיט לערנן . זאל ער לערנען די טייטש פון
דער סדרה . און זאל גיין צו דער דרשה . דאש הייסט
אויך גילערניגט :

(יד) אין אלע קהילות דארף זיין איין חכם וואש זאל
דדשענען פון דיא עמי האֿרצים ווענין . און
אימליכער זאל גיטאריגט זיין גיט צו שלאפן ביי דר
דרשה . און אויב גיט איז פֿעסער ער זאל בלייבן
אין דער היים . דיא פלמדי הקמים וואש האבן
גינגט פֿעסער לערנען פון דעם בעל דרשה פלעגן
אויך גיין צוא דער דרשה פון ווענין צווייא מעשים .
אייגש אז זיי וועלין גיט גיין וועלין דיא עמי האֿרצים
אויך גיט גיין . סחמת זיי וועלין זיך שפעטן אָדער זי
וועלין

א

אין ניין רעכטע האנטי און די הבדלה זאל מען האלטן
 ביא דעם כוס און דיא לייט וואש ווילען זיצא ניין
 מיט יענעמש הבדלה דארפין זיי צו הערין איטליכעש
 ווארט און זאלן אריין קוקן אין כוס איידער ער מאכט
 בורא פרי הגפן זאל ער אביסעל אפ גיסען פון כוס אויף
 דער ערד דאש איז אנגער סימן אויף דער פולער וואך
 צוא ביזל און ברכה אבר נאך דער ברכה טאר ער ניט
 אויס גיסען פון נאך הבדלה דער נאך זאל ער מאכן
 דיא ברכה בורא פרי הגפן דער נאך בורא מיני בשמים דאש
 איז פון דעסט וועגן דאש מיר זאלן גלייבן אז איטליכר
 פון ישראל פקיקט אום שבת נאך איין נשמה פון לויטר
 פרייט דרום פרייען מיר זיך די גאנצע וואך אויף דעם
 ליבן שבת אבר ווען דער ליכר שבת גייט אנוועק דא
 גייט אויך אנוועק דיא נשמה יתירה פון איטליכן באזונדער
 ביו דעם אנדערין שבת אזו זיינען מיר מרוועריג און
 דאש איז גלייך אזו ווי איינר פאלט הלשות דרום מאכן
 מיר הבדלה און שפעקן בשמים :

דער נאך זאל ער זיינע הענט האלטן קעגן דער
 ליכט צו גימאכט דער נאך זאל ער זיי עפענען
 און זאל אין זיי אריינקוקן און מאכן בורא מאורי האש
 דען מיטאר ניט קיין ברכה מאכן פון מען טון הנאה
 האבין פון דער וואך און מיט דעסוואש ער עפינט
 זיינע הענט און זעהט אויף זיינע הענט הייבט אין
 הנאה אויך איז איין סימן דאש ער נעמט אויף זיך
 אויף דר פולער וואך זיין האנט אפען האלטן צדקה
 צו געבן אזו טוט ער פיל מצות דורך אנאנד הבורה
 בשמים מאורי האש צדקה בורא פרי הגפן נאך איין טעם איז
 דרום קוקט מען אויף דיא געגיל און פינגער בשעת
 הבדלה דען אז אדם און הנה האבין גיזונדיגט זיינן
 זיי הייב מיתה גינען דען די מעשה איז גינען פרייטג
 דא האט דער שבת גיפעטין פאר זיי און האט גיזאנט
 ליכער נאט דוא האכט נאך קיינעם ניט גימייט און
 אין מיר ווילסטו אן הייבין צו מייטון און נאך מער
 אז דער מענטש וועט ניט זיין ווער וועט דעם שבת
 האלטן האט הקב"ה ווידער גיגעפענט צום שבת דו
 זאגסט רעכט פון דינימונעגן וועל איך אים מחיל זיין
 זא זאלך האט אדם הראשון אן גיחויבין צוא זאגן

מומר שיר ליום השבת דער מיט האט ער זוכה גינען און
 אויך הנה ראש איבער שבת איז זיי אויף גינאקסין
 איין קלייד איבער דעם גאנצן לייב פון אייטל געגיל
 און אום שבת צוא נאכט איז אים דאש קלייד אראפ
 און הקב"ה האט אים גימאכט איין פעסערע קלייד
 פון טייכע וואל דרום זעהן מיר אויף דיא געגיל צוא
 גידיינקען אין דיא זיך פון אדם און הנה דאש מיר
 זאלן זיין ניט פאלגין דעם יצר הרע :

נאך הבדלה זאל ער זיך אנדער זעצין און זאל טרינקן
 פון דעם כוס אזו ווי דער שיעור פון קידוש דער
 נאך זאל ער אביסל אויש גיסען פון דעם כוס אויפן
 טיש און זאל דרינגען אויש לעשין די הבדלה דאש
 איז אויך אנגער סימן אז ער וועט האבן אזווא פיל
 וויין ביז ער וועט מיט אים גיצין אנעלכע נאכן וואש
 קענען גיטאן ווערין דורך וואשר : (סו) דער נאך וויל
 דער טיש איז נאך צוא גידעקט זאל ער נעמען דעם
 פערטין קוכן און זאל זיך וואשן און זאל המוציא
 מאכן און זאל עסן אפילו נאר אכזות איז ער אדך
 יוצא דער נאך זאל ער פענטשין דיא סעודה האבין
 דיא תקנים גירופין מלה מלה ער באלייט דיא מלכה
 דאש איז שבת די תקנים וול האבין גיזאנט עש איז
 פאר האגדין איין גליד אין דעם פענטשין דאש האט
 קיין הנאה ניט פון קיין שום שפייז נאר פון דר סעודה
 מלה מלכה : (סח) מיטאר קיין מלאכה ניט טאן ביז נאך
 הבדלה אדער ביז ער זאגט אפה חוננתנו אין שמונה
 עשרה דרום אויך די ווייבער אדר זיינען אדר מיידין
 טארין קיין ליכט ניט אן צינדן ביז זיי זאגן פריער די
 ברכה ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם המכביל בין קודש לחול
 בין אור לחושך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה ברוך אתה ה' המכביל בין קודש לחול :

גון וועל איך אן הייבין צוא שרייבן דיא דינים וואש
 עש איז אסור אדער מותר צוא טאן אום שבת
 און וואש עש איז אסור אום ערב שבת דאש וועל איך
 אלש פקיצור שרייבין נאר וואש עש נוצט אין אונזרע
 קהלות און אין אונזרע דורות : (ט) מיטאר קיין עובר
 פוכבים קיין פלי ניט לייגען נאוינט צוא שבת מביש
 אום שבת דען ער וועט גיצין מיט איר אום שבת :

אויך

(ע) אויך איז אסור צו פאר דינגען צו אים איין בהמה
 דען ער נועט ארבעטן מיט איר אום שבת . אונ ווער
 עש פאר דינגט אים זיא זאל זיך אים ניט דוקטן אז
 עש איז גינג ער זאל מיט אים אויש נעמען ער זאל
 מיט איר ניט ארבעטן אום שבת . דען דער עובד
 פוכבים איז ניט באגלייבט דרויף : נאר ער זאל מיט
 אים אויש נעמען דאש פאר שבת זאל ער דיא
 בהמה אים אפ געבן . אונ אויב ער בריינגט
 אים זיא ניט אפ פאר שבת דא ויזא זאל ער טאן
 דא זאל ער זאגן פרייטאג פאר נאכט פאר דרייא
 לייט אויך בין מפקיד מיין בהמה וואש זיא איז
 ביי דעם עובד פוכבים . דא איז וישוין ניט מיין . אפר
 דאש האט ניט דעם דין אין זיך ויזא אנדער הפקר
 דאש קיינר טאר ניט וזקה זיין אין דער בהמה ווייל זיין
 פונח איז נאר גיווען ער זאל ניט קומען צו קיין חילול
 שבת חיללה : (עא) עש איז מותר צו שיקן איין שליחות
 מיט איין עובד פוכבים אום ערב שבת נאר ער זאל
 אוועק גיין נאך פאר נאכט . אפר מען טאר אים ניט
 דינגען ער זאל גיין אויפן טאג . אויך טאר מען אים
 ניט אן זאגן ער זאל גיין אום שבת : (עב) אזו אויך צו
 שיקען איין עובד פוכבים מיט משא איז אויך דער
 אייגענער דין דאש ער מוז דיא סחורה ארויש נעמען
 פון זיין הויז נאך פר נאכט אפר אום שבת טאר מען
 נאר ניט אונ אז ער האט די סחורה איפר גיענפערט
 צום עובד פוכבים אום ערב שבת . אונ ער זאגט לאז
 עש ליגן אויך וועל עש נעמן ווען אויך וועל וועלן
 זאגן אמיל לייט אז דיא סחורה ליגט אין איין ווינקל
 אונ ער האט דעם עובד פוכבים דאש ווינקעל אויך
 גיענען דער צו איז אים מותר צו לאזן נעמען אפילו
 אום שבת . אפר ווער עש מוט דאש ניט זאל אויף
 אים קומען פיל ברכות . בפרט אין דער יודשער נאם
 איז עש פשיטא אסור (מפני מראית עין עש זאל דער פון
 ניט ארוש קומן קיין חילול השם חי :
 (עג) אום ערב שבת זאל ער פאר פריא אן הויבן צו
 גרייטן אויף שבת . איין צו קויפן אלש וואש
 ער באדארף . אונ זאל ניט ווארטין שפעטער נועט
 וועלוויליר זיין . טאסער נועט ער עש אן ווערין . דען

הקביה באצאלט אלש . דרום וואש גיעט אים ווארטין
 אויף וועלוויליר . אונ דער וואש ווארט זיא איז ער
 מקטני אמונה : (עד) עש איז אסור צו עסן פרייטאג בייא
 טאג . כדי ער זאל הונגעריג זיין צוא דער סעודה פון
 שבת . אזו איז אויך דער דין בייא איין סעודת מצוה
 איין ברית אדר איין פרוין הפן . דיא לייט וואש זיינען
 מדרקד אין מצות עסן ניט קיין ווארים נקבען אונ
 זיינען ניט קבע סעודה אום פרייטאג . אונ דיא לייט
 וואש זיינן זיך נוהג צוא פאסטן אום פרייטאג . זאלן
 זייא זעהן אז מיט דעם זאלן זייא ניט מבטל זיין דעם
 עונג שבת דהיינו אזו ויזא אמיל לייט וואש דער
 תענית איז זייא צוא שוער . אזו איז בעסער ניט צוא
 פאסטן . עש זיינן גווען צוויי משפחות אין ירושלים .
 איינע פלעגן זיך קבע סעודה זיין פרייטג בטאניאונ די
 אנדרע משפחה פלעגן זיך קבע סעודה זיין שבת ביי
 טאג בשעת מען איז גינאנגין צוא דר דרשה זיינן דיא
 צוויי משפחות אויש גריסן גווארין פון דער וועלט .
 אונ עש איז קיינר ניט אפר גיבלדין פון זיי : (עו) ערב
 שבת אפילו פאר נאכט טאג מען געבן גרעט וואשין
 צוא איין עובדת פוכבים : נאר זיא זאל עש צוא זיך
 נעמען פאר שבת . אפר ער טאר ניט זאגן צו איין
 עובד פוכבים ער זאל אים אמלאכה טאן אום שבת :
 (עז) עש איז אגרוישע מצוה מיזאל זיך אפ וואשין
 מיט ווארימע וואשער אום ערב שבת אונ
 זיינע געגל שניידן אלש ווי אויבן שטייט : (עה) אמלכר
 בעל הבית איז מחוייב צו זאגן צו זיין הויז גיזינט צינט
 אן ליכט באצייטן איידר די זון גייט הינטער . אפילו
 ער ווייס זיי זיינען זייער גווארינט דרינגען . דארף ער
 זיי דאך דער מאנען דער צוא : (עט) אז מיהאט פאר
 געסן דיא ליכט אן ציגדין טאג מען הייסן איין עובד
 פוכבים זיי אן ציגדין איידר עש איז נאך רעכט נאכט
 אפר אז עש שטייען שוין שטערין טאר מען אים ניט
 הייסן אן ציגדין . ווען איין עובד פוכבים האט אן
 גיצונדין איין ליכט אום שבת פון איין יודי וועגן .
 טאר מען דר פון ניט נוהג זיין . אפר אז עש ברענט
 נאך אנאנדער ליכט דער ביי טאג מען וואל נוהג זיין
 פון פיידע ווייל דיא ערשטע ליכט ברענט נאך . אונ

101

או דא ליבט גייט אויש טאר מען ווייטער גיט גתנה
 זיין פון דער אנדערער ליבט * אָבער דער וואש איז
 ביי אים אַסענדת מצוה * אָבער ער האט געסט בייא
 זיך קאן מען וואול גיצין ביי דער ליבט * דרום זיינן די
 נועלט וייער מיכל רינגען איז הייסן אפילו איין עובד
 כוכבים איין ליבט אן ציגנדן אום שבת דען ווי רעכנן
 עש פו איין מצוה אָבער ווער עש איז נוקר רינגן תבא
 עליו ברכה : (א) דאט טשאלינט גרעמיל דארף מען
 הייסן איין עובד כוכבים אויף רייסין * איז אז עש איז
 גיטא קיין עובד כוכבים זאל מען הייסן אזו איין קינד
 וואש איז נאך גיט פו מצוה * איז אויב גיט מען מען
 עש ועלפערט טאן :

אייגן חדר דארף ער דרינגען איין ליבט אן ציגנדן *
 און אויב גיט זאל ער געבין איין שלינגער דעם בעל
 הבית וואש דער חדר איז אין זיין הויז פרי ער זאל
 אים מצוה זיין מיט זיינע ליבט * און ער זאל צוא
 הערין דיא ברכה און זאל דרויף אָמן זאגן * דיא
 ווייבער זיינען זיך גיהג אן צי ציגנדן ליבט און ווארפן
 זיי פאלד ארויש פון דער האנט און זיינן באלד מקבל
 שבת * אָבער זיי מעגן אָתנאי אויש געמען אז זייא
 ווילן אויף זיך גיט מקבל שבת זיין ביז נאך ברכו :
 (ב) דער וואש קומט צוא פארין פון זיין האַנדל און
 דאט קהל זיינען שוין מקבל שבת זאל ער
 פון זיך אראפ ווארפן וואש ער טראגט בייא זיך און
 זאל מיט זיי מקבל שבת זיין : (ג) ווען איינער קומט
 אין שול אריין * און דאט קהל האלטן שוין נאך ברכו
 טאר ער גיט דאוונען קיין וואכינגיע שיע * נאר נאך
 פערט און ויכולו זאל ער זאגן אשרי און נאך איין
 שבת רינגא שיע * אָבער אז ער קומט פאר ברכו מאג ער
 זיך שטעלן דאוונען איין וואכינגיע שמונה עשרה
 אפילו ער וועט ויא גיט גומר זיין פאר ברכו * ווייל ער
 הייבט אן בתיבת * און ווען אפילו ער קומט נאך
 ברכו מעג ער בלייבן שטיין אין פאלעט און דאוונען
 אנוואכינגיע שמונה עשרה * אָבער וויא באלד ער איז
 שוין אריין גיקומען אין שול מוז ער שוין דאוונען איין
 שבת רינגע שמונה עשרה : (ד) ווען איינער פארט אין
 ווען און עש ווערט שבת * און ער טראגט געלט ביי
 זיך * זאל ער אזוא טאן האט ער מיט זיך איין עובד
 כוכבים זאל ער עש אָפ געבין דעם עובד כוכבים צוא
 טראגן * און זאל עש גיט ארויף לייגן אויף זיין פערד
 דען עש זיין פערד איז אויך פאר באטן שבת צוא
 האלטן * און אז ער האט גיט קיין עובד כוכבים מעג
 ער עש לייגן אויפן פערד * און אז ער שטעלט זיך
 אַנדער זאל ער עש אראפ געמן * און אז ער האט קיין
 פערד אויך גיט מאג ער עש געבין צוא אזו איין קינד
 וואש איז נאך גיט פו מצוה און אז ער האט קיין קינד
 אויך גיט זאל ער עש טראגן צוא ווייניגער פון פיר
 איילן און זאל עש ווידער אַנדער לייגן * ביז ער קומט
 צו איין אָרט וואש ער קען עש פאנווארענן * דאט איז
 נירעט

גירעט גינארין בייא זיין אייניג געלט אדער זיין חכרש
 געלט אונד ער איז אויף איין מסובן ארט . אָבֶר אז עש
 איז איין מציאה אָדער ער איז ניט אויף איין מקום
 מסובן דארף ער בלייבן שטיין אויף זיין אָרט . איז
 טאר עש ניט מוטלל זיין :

(ו) ווען איינער האט ביי זיך פאר געסן איין בייטל געלט
 איז ער אין זיין הויז קאן ער אריין גיין אין איין
 חדר אריין אונד עש ארויש וואָרפן . איז ער אָבֶר אויף
 דער גאס זאל ער עש דארטן ארויש וואָרפן אונד זאל
 געטין איין פאקאטן עובר כוכבים ער זאל עש אים
 היטן . אָבֶר ער טאר אים עש ניט הייסן אריין טראָגן
 אונד אז דער עובר כוכבים מראַנט עס אליין אריין איז
 אויך ניט קשה . ווען איינער גיבנט געלט אין רשות
 הרבים אים שבת טאר ער עש ניט אן רידן אפילו ער
 האט מורא אונד אָדער וועט עש צו געשען : (ט) מען
 מען וואול מנחם אַבלים זיין אום שבת . אונד אויך
 מברך חולה זיין . נאָר אום דער וואכן זאָנט מען צום
 הולכה השם ישלח לך רפואה שלמה אָדער אום שבת זאָנט
 מען אז שבת היום מלועק רפואה קיבה לכוא עש איז היינט
 שבת טאר מען ניט שרייען . אונד דיא רפואה איז
 נאהנינט צו קושן : (ז) עש איז אסור צוא פאקטין אום
 שבת ביו זעקש געהא אריין טאג . אפילו ער איז
 מאַרד אין זיין תפלה אָדער ער לערנט תורה . מביש
 אז ער רעט דער ווייל פאמטיטין אונד דברים במלים
 איז גוראי דער אסור זייער גרויש . אָבֶר ווער עש
 קאן ניט פריא געסן טאג ער וואול וואָרטן אָבֶר זיין
 הויז גיזנט זאלן ניט פאקטין דער ווייל :

(זא) ווען איינעם קומט אן איין גיוויין אום שבת אונ
 אז ער וועט זיך איין האלטן ניט צו וויינען
 וועט עש אים זיין איין צער . טאג ער וויינן שטילער
 הייד . דאש די שכנים זאלן ניט הערן זיין קול . (זב) ווער
 עש איז גיווייגטליך צו פאקטין אלע טאג . אונד אז ער
 וועט געסן בייא טאג שאט עש אים . טאג ער וואול
 פאקטין אום שבת . אזו האבן אויך גיטאן פיל חסידים
 אונד צדיקים אונד אויך רבי יהודה חסיד : (זג) אין תענית
 חלום אום שבת זיינן פאר האַנדן פיל ריעות . אטייל
 זאָנן ער מען פאקטין . אָבֶר ער פאדארף זונטאָג

ווי דער פאקטין אויף דעם וואש ער האט מוטל גינען
 דעם עונג שבת אונד אז עש איז אים צו שווער צו פאקטין
 צוויי טאג דורך אונדאָר . זאל ער אונדאָר טאג אפ
 פאקטין . אונד אטייל זאָנן אז מוטאר גיט פאקטין
 סיידן דער חלום איז שוין צוא אים גיקומען דרייא
 מאל . אונד אטייל זאָנן אז אין אונדערע דורות טאר
 מען גאר גיט פאקטין קיין תענית חלום אום שבת .
 דען מיר ווייסן ניט וואש עש הייסט אשלעכטער חלום
 אטייל זאָנן אויף די דרייא הלכות דארף מען פאקטין
 אפילו אום שבת דאש ערשטע דעם וואש דוקט זיך אין
 חלום אז עש איז זום גיפיר . דאש אונדערע אז עש
 דוקט זיך אים אז איין סת איז חיו פאר ברענט
 גיווארן . דאש דריטע אז עש דוקט זיך אים זיינע ציין
 זיינען ארויש גיפאלן . אָבֶר אז עש דוקט זיך אים זיינע
 קין פאקן זיינען ארויש גיפאלן דאש איז אונטער חלום
 דאש פאטייט דאש זיינע פיינט וואש מראקטין אויף
 אים ביי וועלן פאָרלאָרן ווערין אטייל לייט זאָנן ווער
 עש זעהט אין חלום אז ער ליינעט אויש איין ספר
 תורה מען ער אויך פאקטין אום שבת . אטייל זאָנן
 אויך ווער עש זעהט אין חלום אז ער האט איין ווייב
 גינאָבן . אונד דער וואש פאקט אום שבת זאל ער
 זאָנן עננו אין אלהי נצור פאר יהו לרצון . אונד טאג אויך
 זאָנן דעם רבון העולמים גלוי וידוע כו :

(צד) מען מען תפלה טאן אויף איין קראַנקן וואש
 איז מסובן אין אלהי נצור פאר יהו לרצון אונד
 מען מען אים וואול לאָזן בענטשן אום שבת גלייך ווי
 מיפֿלענט צו בענטשן אום דער וואכן : (צה) די בעלי
 בתים אונד סוחרים אונד בעלי מלאכות וואש לערנן גיט
 אונדאָנען וואך דארפן אים שבת מער לערנען פון דיא
 תלמידי חכמים . אזו ווי אויבן שטייט . דען דאש איז
 דער עונג שבת פון די תלמידי חכמים זיי זאלן ליינער
 זיין ביי דעם טיש וויא אלע טאג אונד זאלן זיך מנחם
 זיין מיט געסן אונד מריקען : (צו) אום שבת זאל מען זיך
 מער היטן פאר עברות ווי אונדאָנען וואך . מביש דאש
 ער זאל גיט פאר דארפן זיין נומע בלי מיט דברים אום
 שבת וואש איז גינליכן צו עולם תבא . דרום זאל זיך
 אימליכער זעצן איבן איין ספר אום שבת . אונד ווער
 עש

עשקען גיט וזאל לייגען מיטש ספרים קדי ער זאל
 גיט קומען צוא דברים בטלים : (צ) עש איז אסור
 גישווינד צוא לויפן אדער אגרויזן שפאן צו טאן אום
 שבת * אפילו צוא איין דבר מצוה אין שול אדער אין
 בית המדרש אריין * אגב די יונגען און בחורים מאנגן
 וואול לויפן נאר ווי ער לערנען אדער זיך שפאצירען
 פון עיגן שבת וועגן : (צח) דאש וועל איך שרייבן די
 דינים וואש מען מעג ארויש טראגן אויש דעם עירובי
 און וואש מיטאר גיט * אזו איין מלבוש וואש ער איז
 בטוח אז עש וועט גיט אראפ פאלן פון אים * אדער
 ער וועט עש גיט אויש טאן מאג ער עש טראגן חוץ
 לעירוב : (צט) קיין מאנגביל אדער קיין אשה טארן
 גיט ארויש גיין מיט איין שווערד אדער מיט איין בוקס
 אדער מיט איין שפיז * אויך גיט מיט איין פאנציר *
 אדער מיט תפילן אפילו ער גיט דרנען אן נקלידטי
 דען דאש איז קיין מלבוש גיט :

איז איין פקשטי פון איין אשה * אזו איז אויך זער דין
 מיט איין אגב טוב * אגב ווי דר מנהג איז אז באנגבולן
 און ווייפער גייען אין אלש איינע פינגערלאך * מעגן
 זיי ארויש גיין מיט זיי אויש דעם עירוב : (ק) מען מאג
 ארויש גיין מיט איין זילבערנעם אדער קופערנעם אדר
 איינערנעם שליסעל * אויב ער איז גיט פהעפט אין
 בארטיל : (קא) איין זב אדר איין גדה טארן גיט אויש
 גיין מיט ווייפער פייטיל וואש זיי טוען אן אז די העמד
 זאל גיט פאר שטיקט ווערן * סיידן עש איז גיטאקט
 וויא איין מלבוש :

(קא) איימליכער מעג אויש גיין מיט איין היטל אויפן
 קאפ פארן רעגן * אגב מיטאר גיט
 ארויף לייגן קיין טוך אויפן קאפ * אזו אויך אנאנד
 זאך וואש איז קיין מלבוש גיט : (קב) מען מאג אויש גיין
 מיט איין פאנגמאפיל * און איך האב קיין זארג גיט צו
 האבן ווייל ער איז גרינג אויש צו טאן וועט ער אים
 אויש טאן און וועט אים טראגן * דען מיטאר גיט גיין
 בארויס אום שבת * ווער עשקען גיט גיין פיר איילן
 אן אשטעקן מאג ער וואול אויש גיין מיט זיין שטעקן
 אגב דער וואש קען זיא דער טאר גיט אויש גיין מיט
 זיין שטעקן אפילו ער איז איין הונקעדיג אדער
 איין בלינדער * אגב דער וואש גייט אין איינע
 קייטין רל מאג ער דר מיט אויש גיין אויש דעם עירוב :
 (קג) אויף דיא ערשער וואש מען גייט אויף שטאלצען
 טארן זיי גיט אויש גיין דער מיט * אויך גיט מיט איין
 צו גיטשפעטע בארד : (קד) מען מאג וואול זיך ארום
 דעקן מיט איין זאק פארן רעגן * נאר מיטאל אים
 פארניט צוא בידן מיט איין שניריל * דאש ער זאל
 גיט קענען אראפ פאלן * מען מאג ארויש גיין מיט
 איין פלאסטער אויף איין מכה צוא גיבונדן מיט איין
 טוך * אגב גיט מיט אשניריל : (קז) מיטאר גיט אויש גיין
 מיט איין פאמשיילע אפילו זיא איז אן ניקניפט אין
 בארטיל * סיידן זיא איז צוא גיניט צוא זיין קלייד :
 (קח) אזער האט גיט קיין אנדר זאקן בענדל אויפן פוס
 מאג ער צו בינדן מיט דר פאמשיילע און אויש גיין מיט
 איר * אגב אז ער גייט שוין צו גיבונדן מיט אנאנדער
 זאקן בענדיל טאר ער גיט צו בינדן דיא פאמשיילע

דען

דען מיטאר ניש אויש גיין מיט צוויי זאקן בענדליך :
 (קכ) ווער עש גייט אין קרייטבער פאר איין קמייע
 מאג ער דר מיט אויש גיין פון דעם עירוב
 איין קמייע וואש אזוי דריי מאל גיפירובט גינארין דאש
 הייסט איין רעכטע קמייעה . אונ מען מעג מיט איר
 אויש גיין אונ אויב דא אזוי ניש גיפירובט גינארין דריי
 מאל . אונ עש האט זי אויך ניש גינעבין קיין גינויסער
 דאקטער טאר מען מיט איר ניש אויש גיין . אבער
 דא קמייעה פון איין גינויסן דאקטאר דארף ניש האפן
 קיין דריי מאל פרובין . סייא איין גישריפענע קמייעה
 סיי פון קרייטעין אבער פון אנאנדער זאך . אונ סיי
 דער וואש טראגט זי אזוי איין קראנקער ריל אדער ער
 טראגט זיא ער זאל ניש קראנק ווערין אזי אלש איין
 דין . אומליכער דאקטאר אזי באגלייבט אז ער זאגט
 אויך פון איין רעכטער דאקטאר אונ דארף קיין עדות
 ניש האבן . אויך אומליכר יהודי אזי בגלייבט אז
 ער זאגט . עש אזוי איין גינוישע קמייעה זיא אזוי שוין
 דריי מאל גיפירובט : (קכ) ווער עש גייט צוא גיבונדין
 אויף איין ספה מיט איין גראשין . אדר מיט איין נוס
 שאלאכין מאג ער דער מיט ארויש גיין : (קכד) מען טאר
 ניש ארוף לייגן אויף זיינע אקסיל קיין ראק אדר קיין
 מאגטיל . אונ דר מיט אזוי אויש גיין אויש דעם עירוב
 נאר ער מוז עש רעכט אן טאן . אויך דעקט גלייכין
 ווער עש וויל גיין אויש דעם עירוב מיט זיין טלית
 דארף ער אים אן טאן ווי דער סדר אזי . אונ די עקן
 ארויף לייגן אויף זיינע אקסיל אבער אזוא ארום טאן
 אויף די אקסיל ניש אן גיטאן אזי אכור אויש צו גיין
 ווען איינער גייט אויף איין אום רעכט ארם מאג ער
 אויף הייבן זיינע קליידער זייא זאלן ניש איין
 גישטירט ווערן : (קכה) ווען איינר טראגט ביי ניד געלט
 איין גיבונדין אין זיין קלייד . אפילו עש אזי גילעכקט
 געלט דאש ער מעג עש אין זיין הויז זיא טראגן .
 אבר הויז לערוב טאר ער עש ניש טראגן . ווען איינר
 וואונט אויף אזוא איין ארם וואש זיין געלט אזי ניש
 באווארנט פאר גיביות . אונ ער האט עש איין גייט
 אין זיין קלייד מאג ער ארום טראגן אין זיין
 הויז אבער ניש הויז לערוב סיידן ער דארף

גייטיג גיין אבער אז ער באדארף ניש . אדער ער קען
 עש באווארנטן . אדר איינעם געבין באהאלטן טאר
 ער עש ניש ארויש טראגן . מען מעג אויש גיין אן
 גיטאן אין צווייא קליידער אין צוויי מאגטילען אדר
 צוויי הקדר אדער צוויי פאר הויזן צוויי זאקן .
 אבער אין צווייא נארטלען טאר מען ניש . סיידן ער
 בינט צו איינעם אויף דעם קלייד . אונ דעם אנדערין
 אויף דעם אנדערין קלייד : (קכז) מיטאר ניש ארויש
 גיין אין הענטשקעס . דען טאמער וועט ער זיי אראפ
 געקען אונ וועט זייא טראגן סיידן זייא זיינען צוא
 גינייש צוא דיא אכרייל : (קכז) מיטאר ניש אן טאן אין
 שבת איין טלית אדר איין ארבע בנפות מיט פסולדיגע
 ציצית . דען טאמער וועט ער דער מיט אויש גיין
 אויש דעם עירוב . אונ דאש אזי אסור : (קכט) ער טאר
 ניש גיין אין קיין קאפילוש אום שבת אפילו אין זיין
 הויז אונ אזוי איין היטיל וואש קען ניש ארום אויף זיין
 קאפ טאר ער ניש דער מיט אויש גיין אויש דעם
 עירוב דען טאמער וועט עש אים דער ווינט אראפ
 ווייען אזי וועט ער עש טראגן סיידן דאש היטיל אזי
 צו גיקנפט צו זיין האלו :

(קכ) ווען זיינע קליידער זיינען נאם גינארין מאג ער
 אין זיי אזוי גיין אין זיין הויז אונ אויך האב
 קיין סודא ניש ער וועט זייא אויש קנעמטשין . אבר
 ער טאר זיי ניש אויף הינגן טריקנען אדר אזוי טראגן
 אויף זיין אקסיל אפילו זיי זיינען נאר נאם פון שווייס
 דען אויך האב זיא סודא ער וועט זייא אויש קנעמטשין
 אויך טאר ער מיט זיי ניש ארויש גיין אויש דעם עירוב
 דרום טאר קיינר ניש גיין אין אזלכע ערטער וואש זיינע
 קליידר קענן נאם ווערן : (קכא) מען מעג וואשן די הענט
 אוםשבת פון איין סייד אבר ער טאר מיט זיי אזוי ניש
 גיין נאסער הייד פיר אילין הויז לערוב : (קכב) דער
 וואש האט איין גרינדליכע קאפ מאג ער אויש גיין מיט
 זיין פלאסקער אויב ער האט אים פריער גיהאט איין
 שעה אויפין קאפ אונ זונסט ניש דער וואש האט איין
 שלעכטע האנט אדר איין שלעכטע פוס . אדר אפילו
 איין פינגער אונ ער האט די זואונד ארום גיבונדין מיט
 איין סוד מאג ער דר מיט ארויש גיין אויש דעם עירוב :

מען

יד

105

קנין דיני ניקוי וקיפול בגדים

מען טאר גיט אים טרייסקען אום שבת קיין שום
מלבוש פון דעם טויה אדער רענין אדר שמויב
וואש אזי דרויף גיפאלן . אבער מען מעג אפ קלייבן
דער פון דיא פעדערין . אויך ווער עש נעכט אראפ
פון איין טוך דיא פעדים אונ שפענדלאך וואש ליגן
דרויף פון וואכן אן איז ער מחלל שבת חי' . עש איז
אסור צום אויף צו לייגן אום שבת איין פלית אדער
אנאנדער מלבוש אדער איין נייע העכער וואש איז נאך
גיט גינראשין גינארין . אונ דר זעלבנער מענטש האט
גיט קיין אנדערע אן צו טאן אז ער וויל עש אן טאן
דעם זעלבניגען שבת איז אים מותר צום אויף צו לייגן
אָבֿר עש טאר אים קיינער גיט העלפן . אונ וויא
פאלד עש פעלט איינש פון דעם אלעם וואש איז דא
אויש גרעכניגט איז אסור אבער גיט אן דיא ערשטע
פאלן איז מותר . איין מלבוש אדר ווייס גרעט וואש
ליגט אן פרעם טאר מען עש גיט ארויש נעמען אום
שבת דען דאש הייסט איין מלאכה יוויס גרעט וואש
איז הארט מאג מען עש צו רייבן מיט די הענט ביז
עש ווערט ווייך . אָבֿר מיט איין האלץ איז אסור . דש
איז דוקא ביי איין העכער סיי פון איין מאנוביל . סייא
פון איין אשה . אבער אנאנדער גרעט איז אסור .
(קנה) ווען איינער האט זיך אן גיקלעפט ליים אדער
ערד אן זיין שוך . טאר ער אים גיט אפ
רייבן אויף אום גיפלאסקערטע ערד . אָבֿר ער מעג
אים אפ רייבן מיט אזוא איין שערביל וואש מען מעג
ממלטל זיין . אזו ווי עש וועט ווייטער שמוין אונ ווען
זיין שוך איז איין גישמירט גינארין סיי איין גייער סיי
איין אלטר . טאר ער אים גיט אפ רייבן מיט די נעגל
מכ"ש גיט מיט איין מעסער . אונ ווען זיינע קליידער
זיינען איין גישמירט גינארין מיט ערד . אז עש איז
דאר טאר ער עש גיט אפ רייבן . אונ אז עש איז
נאך נאם מעג ער עש אפ ווישן מיט דיא פינגער .
ווען זיינע שוך זיינען דאר גינארין דאש ער קאן זיין
גיט אן טאן אדר נייא טאן אים ווייא מאג ער אויף זיי
גיסן וואשער . אבער ער טאר זיי גיט רייבן מיט די
דענט אדר איין שוך אין אנדרן אָבֿר מיטאר גיט גיסן
מיט

106

קיין וואשער אויף איין קלייד אפילו ווייך צוא טאכן .
וויא דען זאל ער טאן . ער זאל עש אפ וואשן
פאמקעלאך מיט איין טוך . דאש ער זאל עש גיט אויש
קוועטצין : (קנה) ווען איינער האט זיך גינראשין זיינע
הענט זאל ער זיין גיט אפ ווישן אין איין האנטויד דען
ער וועט אים נאם מאכן נאר ער זאל צום אויף נעמן
די הענט אונ זאל לאזן דיא וואשער אראפ לויפן פון
זיין . דער נאך מעג ער זיך אפ ווישען . אויך איין
מלבוש וואש איז נאם גינארין מיט השתנה טאר ער
גיט גיסן דרויף קיין וואשער מבטל צו זיין די השתנה
ווען איינער איז בשמירט גינארין זיינע הענט מיט אום
ריינקייט . טאר ער זיין גיט אפ ווישען אין איין ווייך
טיכל . נאר אין איין הארט . אדער אין איין וויידיל פון
איין בהמה . איין פלי אדער איין פרי וואש זיא איז
נאם טאר מען זיא גיט אויש ווישען מיט איין טיכל :
(קנה) איין אשה טאר גיט גיין אום שבת מיט אייברגע
שפילקעס אין שלייער . דען טאמיר וועט
זיא דער מיט ארויש גיין אויש דעם עירוב . איין צוא
בראכנע נאריל טאר מען גיט ממלטל זיין . אזעלכע
קינדער וואש מיטאט זיין גימאכט איין לאך אין אויער
אונ מיקאט דרינגן אריין גינארין איין פאדים . מאגן
זיין וואול ארויש גיין דער מיט אויש דעם עירוב :
(קנה) איין אשה אדר איין מויד טארין גיט פארבן זייער
פנים . אויך גיט צו צו קלעפן איין מייג צו דיא פאקן
דער נאך זעמן זיי אראפ . אזו ווערן רויט דיא פאקן
דאש איז אסור אום שבת . אויך טארין זיי גיט פלעכטן
זייערע האר אום שבת . נאר זיא מעג זיין אפ גלעטן
מיט דער האנט . אָבֿר גיט מיט איין מעסער . אויך
טאר זיא גיט קעמען אדער גערשטלען אירע האר .
דען טאמער וועט זיא איינע פון זיין אויש רייסן :
(קנה) איין בהמה פון איין יהודי טאר אויך קיין מלאכה
גיט טאן אונ גיט פראגן אויש דעם עירוב אום שבת
אונ איך וועל איהי פשיידן דיא דיגים דער פון . קיין
פערד טאר גיט אויש גיין מיט דעם צאם אונ האמייט
אָבֿר מיט איינש פון דיא צווייא מאג ער זיא אויש
גיין . אויך טאר ער גיט אויש גיין מיט איין זאמיל .
אדער מיט איין קאץ ווייל עש ווערט גיט גינדיט דער
מיט

מיט אידק טאר מיין בהמה גיט אויש גיין מיט דעם צירונג וואש היינגט אויף איר האלו אנדער צווישן דיא אויגן דער כלל איז אזו איין נאך וואש ניא ווערט גיט גיהיט דער מיט טאר ניא דער מיט גיט ארויש גיין :

איין בהמה טאר גיט גיין אום שבת מיט איין גלעקיל אויף איר האלו אפילו אין דער היים דען ויא וועט דער מיט קלינגען סידין עש איז פאר שטאפט דאש עש קען גיט קלינגען אבער אויש דעם עירוב טאר ויא אועלכעס אויך גיט טראגן אויך טאר ויא גיט אויש גיין מיט איין מזיל באנד אדר מיט פאמקונס דען ניא וועט צו שטויסן די שטיינר מיט אויך פיס אבר אזוי האט איין שלעכטע פוס אום מיהאט זי ארום גיבונדין מיט לעשטישטיקס אדער מיט איין טוך דער מיט קאג ניא ארויש גיין אויך טאר קיין פערד גיט ארויש גיין מיט אשטריק אויפן האלו ווייל עש ווערט גיט גיהיט דער מיט אזו אויך קיין אנדער בהמה דען ויא דארף קיין שמריק גיט אבער איין קאלב קאג ויא אויש גיין מיט איין שטריק ווייל עש ווערט גיהיט דר מיט קיין הינער טארן גיט אויש גיין מיט איין שנירל אויפן פוס קרין פון דער נאך דער כלל פון דר נאך איז אלעליי בהמות אונ תוזת אונ עופות פון איין יהודי האבין איין דין אין זיד קענין דעם :

(ד) ענין רכיבה לא על הבמה ולא על העגלה: עש איז אסור צוא רייטן אויף איין בהמה אדער צוא פארן אין איין וואגן אום שבת אפילו די בהמה איז פון איין יהודי אזוא מוט ער צווייא עבירות זיין עבירה אונ דיא עבירה פון זיין בהמה אבער אז ער האט איין קנעכט איין עובד פוכבים קאג ער אים לאזן רייטן אויף איין בהמה צום וואשער ויא אן צו מרינגען אבר ער זאל גינארניגט זיין גיט צוא ליגין אויף איר קיין שום פליי(קיא) מען מעג הייסן איין עובד פוכבים צוא מעלקין איין בהמה אום שבת פון איר מוכה וועגין דאש די מילך מוט איר ווי אבער מען דארף אים צאלין דער פאר גלייך ווי ער קויפט ביא אים די מילך אונ ער טאר גיט די מילך ניצין אין דעם

ועלביגן שבת(קלב) עש איז מותר צו געבין איין בהמה צו איין פאסטוד עובד פוכבים אונ ער האט גיט זארג צו האבן אז ער וועט ארבעטן מיט איר אום שבת אדער ער וועט ויא ארויש פירן חוץ לתחום נאר ער טאר אים גיט הייסן אונ אז ער זעהט אים ארבעטן מיט איר אום שבת דארף ער אים ווערן :

(קג) איין הונט מעג אויש גיין מיט איין רינג אונ מיט איין האלו באנדי אויך זאל אימליכר גינארניגט זיין ווען ער פירט איין בהמה אויש דעם עירוב מיט איין צאם זאל ער זעהן אז דר שמריק זאל גיט אראפ היינגען פון זיין האנט איין טפה אויך צווישן אים אונ דער בהמה זאל דער שמריק גיט אראפ היינגען נאריגט צוא דער ערד עש איז פר תאנדין עשליכע זאכן וואש זיינען אסור תאמשיע עש איז קיין מלאכה גיט נאר ווייל ער פלעגט אים דער קאכין אויך אזו צוא טאן אז וויא אויך וועל עש דא בשיידין :

(קד) עש איז אסור צו זעהען אום שבת וואש זיינע פעלדן וועלן דארפן נאך שבת אויך וואש זיין גיפייא וועט דארפן נאך שבת אויך טאר קינר גיט גיין קיין תחום שבת אין איין קרתיץ אריין אדער צו רינגן פיעלים וואש זאלן ארביטן אום שבת אבר אהיים צוא בריינגען זיין בהמה קאג ער גיין ביזו אין תחום שבת אונ אז די בהמה קען גיט זיין זעלבסט נאר ער מוז איר טראגן טאר ער גיט גיין קיין תחום שבת ויא אהיים צו בריינגען ווייל דער דין איז דאך אז מען טאר גיט טראגן אום שבת קיין בעלי חיים נאר איין קינד אז וויא אויך וועל דא נאך בעסר בשיידין ווען זיין בהמה שטייט ווייטער פון דעם תחום שבת קאג ער ויא רופן דש ויא זאל צו אים קומן אויך קאג קען זיין ביזו איין תחום שבת פון צרכי סתן בלה אדר צרכי סת וועגין : (קה) עש איז אסור צו רינגן איין סנן איבער שבת דען ער נעמט שכר שבת אבער אויף איין יאר אדער אויף איין חודש איז מותר : (קלו) עש איז מותר צוא רעקענן השפונות פון איין דבר מצוה אום שבת דהיינו וויפל מען בדארף צוא דער בלה אדר שכר לימוד צוא צאלן פאר יונגן אונ נאך זעלכע גלייכין אבר וואש עש איז גיט קיין מצוה איז אסור

צו רעכנען . דען איך האב מ'ראַמאָמער וועט ער דעם
 השבון אן שרייבן . דרום מאג מען וואל רעכנען
 אזעלכעס וואש ער דארף גיט אן שרייבן : מען מעג
 אַדקא מנדר ויין אום שבת דרום מעג מען ניד מאכין
 איין מי שבד אום שבת אונ מנדר ויין אַדקא אויף דעם
 בית הכנסת אויך מעג מען נעמן אלש וואש מען דארף
 פארקומין דיא בריקן אודער די נאמען דאשפיל לייט
 זאלן חיז צו קיין הינז גיט קומן . דער כלל איז אלש
 וואש עש איז צדכי רבים איז מותר דרינגן עופק צוא
 זיין אום שבת . אויך מאג מען שידוכים מאן אום
 שבת . אָבד מיטאר גיט דער מאנען קיין התחייבות
 פון געלט . אויך מאג מען בשמעלין איין מלמד . פון
 איין קינדש וועגן . אָבד פון קיין געלט מאר מען גיט
 דר מאנין אויך מעג מען שפּרעכין אום שבת : (קל) עש
 איז אסור צו שיגן איין עובד פוכבים אום שבת גאך
 איין מת קרובים דאש זייא זאלין באלד קומען ניד
 מתעסק זיין מיט זיין קבורה אָבד נאך איין קראַנקיגש
 קרובים מאג מען יא שיגן אויב דר קראַנקער פּנעמט
 גאר דער צו . ווען דר מלבוש פון איין עובד פוכבים
 ליגט במשכון בייא איין יודי . אונ דר עובד פוכבים
 וויל אים אויש וועקסלין אום שבת מאג ער אים וואול
 געבין . אויב ער טוט זיך אן דרינג אונ וועט עש גיט
 מ'ראַגין חוץ לעירוב . אונ אויב גיט איז אסור :
 ווען עש איז בייא אייגעם עפּים גינגקת גינארין מאג
 ער וואול אויש רופן אום שבת . אָבד מיטאר
 גיט אויש רופן ווער עש האט זכות אויף דער אונ דר
 גחלה . אויך גיט בייא וועמען איז פאר האנדן ניין
 אָבד ביר צו פר קויפן . אויך אז מיהאט אייגעם מודיע
 גינען אז ניין מאַקט אונ גינען גינארין צווישן עובדי
 פוכבים מאג ער מאן כל השתדלות אונ אפילו פארין
 נאך איר אום שבת . אונ אז ער וויל גיט גיט מען
 אים דער צו . ווען איינר איז אין איין סכנה . סייא
 סכנת הגוף סכיש סכנת נשמה מאג מען אים מציל
 זיין אום שבת מיט אלים וואש מילוק איז : (קמ) עש
 מאר קיינר גיט ריידן קיין דברים במלים אום שבת .
 נאר דער וואש האט מענוג דר פון דער מאג יא ריידן
 חידושים אונ פאמ'שטיין . אָבד צו ריידן פון יענימ'ש

וועגן ווייל יענער האט מענוג דער פון מאר מען גיט :
 עש איז אסור צו זאגן אום שבת מאַרנין וועל איך
 די מלאכה מואן אודער דיא סחורה קויפן . אויך
 איז אסור צו זאגן איין עובד פוכבים אום שבת
 ער זאל אים דינגן פועלים אונ אפילו פאר שבת מאר
 ער צוא אים גיט זאגן ער זאל אים אמלאכה מאן
 אום שבת . אָבד עש איז מותר צוא אים צוא זאגן
 ווארום האסמו מיר דש גיט גימאן אום שבת . האמ'שע
 דער כותי מאַרמט זיך וואול דרינגען איז נאך מותר .
 ווייל ער זאגט אים גיט ארויש בפרוש ער זאל אים
 אמלאכה טוען . עש מאר קיינער גיט געבין קיין געלט
 צו איין עובד פוכבים פאר שבת ער זאל אים עפּים
 קויפן אום שבת . אָבד ער מאג אים זאגן קיף דיר
 דאש אונ דאש . אונ אז איך וועל דארפן וועל איך
 בייא דיר אָב קויפן . אויך מאג מען אים געבין
 קליידער ער זאל וייא פאר קויפן ווען ער וויל . אָבד
 מיטאר אים גיט ארויש ריידן ער זאל זייא פאר קויפן
 אום שבת . ווען איינר דינגט איין עובד פוכבים איין
 פורמאן זאל ער נעמן זיין סחורה זאל ארויש זיין פון
 זיין חוץ אן גילארין פאר שבת . אונ ווער עש
 לאזט נעמען זיין סחורה פון זיין חוץ אום שבת .
 איז ער ראוי צוא גרויש קנס אונ עונשים . אמיל לייט
 זאגן אז ער האט דעם עובד פוכבים מיחד גינען איין
 חדר אדער איין ווינקל מאג ער זיא נעמען אפילו אום
 שבת . אָבד דארט וואו עש קומט ארויש דער פון
 אחילול השם איז אסור . עש מאר קיינער גיט רעכנען
 אום שבת וויפיל ער האט אויש גינעבין . אודער ער
 האט אויש צו געבין דען ער וועט קומען אן צו שרייבן
 אָבד זייע חובות וואש ער האט שוין בצאלט מאג
 ער וואול רעכנען אום שבת :

אויך זאל איינר גיט זאגן צו זיין חקר איך וועל מאַרנין
 גיין אין יענער שטאט אריין גייא אויך מיט מיר .
 ווען איינער וויל עפּים באַרנין בייא זיין חקר אום שבת .
 אונ ער וויל אים גיט באַרנין מאג ער איין משכון אַנדער
 לייגן אום שבת . אודער עש איז אסור צו זאגן נעם
 דיר דעם משכון אונ באַרני מיר דרויף אונ אזוא וויא
 מיטאר גיט לייען אום שבת . אזוא אויך מאר מען

גיט

ג'ט בצאלין ווען איינער האט גימאכט איין סעודה פאר אורחים און עש איז בייא אים פאר שריבען וויפל גריכט און גיקעכצין ער האט גימאכט טאר ער גיט לייגען אום שבת און אויך איז אסור צו לייענען שטרי חובות אדר השבועות אדער אנדרי בריב און אפילו אריין צו קוקן דריין איז אויך אסור ווען איין עובד פוכבים גריינגט איינעם איין פריב אום שבת טאר ער זיא גיט אן הירן נאר דער עובד פוכבים ואל זיא פריער אנדער לייגען דר נאך מאג ער איר עפנן און טאר דרינען גיט לייגען נאר אז דריין אריין צו קוקן דען טאמער איז עש איין דבר סבבה וואש מען דארף עש טאן אפילו אום שבת אבער אז ער ווייסט וואול אז עש שטייט גיט דרינען קיין דבר סבבה טאר ער אפילו גיט אריין קוקן דרינען די טייך ביכר פון משלים אדער בלחמות אדער אנדער שפרד ווערטר אז עש איז גישריבן אדער גידרוקט אויף לשון הקודש מאג מען עש וואול לייגען אפילו אום שבת :

יהודי ועקמ עש צוא אום שבת איז אויך מותר דען דאש קען איז נאך דעם עובד פוכבים גיט ער גיט עש אפ דעם יהודי אבער עש איז אסור דעם קען ממלטל צו זיין אום שבת סתמת מוקצה דאש איז טייטש אפ גשייד דער פון :

(קכב) אלע דיא בלים אפילו אנרושע פאם מען מען קען ממלטל זיין אום שבת אבער טיייערע השובע בלים וואש דער מענטש פארקט זיך מיט דעם ציא גיטן סתמת היזק דהיינו איין שעקט מעסער און נאך ועלכע זאכין איז אסור ממלטל צוא זיין סתמת מוקצה אפילו עש לייגען אין שידדיל מיט נאך אנדער מעסער אויך איין מעשגער שטייטל איז אויך מוקצה אלע דיא זאכין וואש מוקצה איז אז ער דארף זייא גייטיג אדער ער דארף צו זייער אורט מאג ער זייא ממלטל זיין אבער בייא די השובע בלים איז אזו אויך אסור אזו איז אויך דער דין בייא די בלים וואש מען דארף צו סתרה דהיינו איין וואג שאול אדר גוייכט אדר איין אייל איין בלי וואש אום שבת איז אסור דער מיט צוא טאן דיא מלאכה וואש עש איז דרויף גימאכט גווארין מאג מען עש ממלטל זיין גיט צוא זיין מלאכה נאר צוא אנאנדער זאך דהיינו איין האמער אויף גיס צו קלאפן אדער איין האק אויף פלייש צו האקן אויב ער דארף נאר דער צו אדר צוא דעם אורט וואו די בלי לייגט מאג ער זיא ממלטל זיין וואו אהין ער וויל אפילו אויפן בוידעם אבער ער טאר די בלי גיט ממלטל זיין פון איר טובה ווענין אויך ווען די בלי לייגט אויף אזוא איין ארט וואש ער פארקט זיך זיא וועט גינגבט אדער בליה ווערין מאג מען זיא ממלטל זיין און די זאכין וואש מוקצה איז אפילו עש לייגט דרויף אנאנדער זאך גיט קיין מוקצה מען ער דאש אראפ נעמן אבער דאש מוקצה טאר ער אפילו גיט אנועק רוקען פון דעם אורט אבער ער מאג עש אנועק בלאזן מיטען אטום דען דש הייסט גיט קיין מוקצה ספרים אדר אלע עסין שפייז איז מותר ממלטל צו זיין אפילו מען דארף גיט דר צו אבער הפילין און אויך איין שופר איז אסור ממלטל צו זיין סידין מען דארף צו זייער אורט אדער צוא זייער בדערפניש

דאש

דאש זיין זאלן ניט גינגבן אדער פלגה ווערן :
 אטייר לייט זאגן אז אזוי איין פלי וואש איז גימאכט
 גינארין צו זעלבע זאכן וואש איז אסור אום
 שבת . טאר מען עש ניט ממלטל ניין אפילו ער האט
 מורא עש וועט פלגה ווערן און אפילו ער דארף צו איר
 אורט . אבער אז מען לייגט דרויף איין נאך וואש ניט
 מוקצה איז מעג מען דאש מוקצה אויך ממלטל ניין
 דער מיט . אבר דער זעלבער דין איז נאר בייא איין
 סת . איין פלי וואש איז צוא בראכן גינארין אפילו
 אום שבת . אז די שטיק נוצן נאך צו עפיים איין נאך
 אדער עש איז צוא בנארנין מיזאל ניט גיזוק ווערן
 דריין מאג מען זיין ממלטל ניין . און אונעק דוימן .
 אבר אונעלכעס וואש איז פרדער ניט קיין פלי גינעוין
 אצור אז עש איז צו בראכן גינארין טאר מען עש ניט
 ממלטל ניין אפילו עש נוצט נאך צו עפיים אזאך . איין
 נאך וואש איז ניט קיין פלי דחינו איין האליך אדער
 איין שמיין סייא גרויש סייא קליין טאר מען עש ניט
 ממלטל ניין אפילו ער דארף דער צו . אדער צו דעם
 זעלביגן אורט . איין צו בראכנע נאדיל טאר מען אויך
 ניט ממלטל ניין . די שטיקער פון איין דעק מאג מען
 יוא ממלטל ניין אויב עש מיזן נאך צוא עפיים . אום
 ריינע זאכן אדער אלץ וואש ער האט אונעק גינארין
 פר שבת טאר ער עש ניט ממלטל ניין אום שבת . ווען
 עש היינט ווייס גרעט אויף איין שטאנג טאר מען די
 שטאנג ניט רירן נאר מידארף דאש גרעט אראפ נעמן
 אין אזוי איין אויפן מען זאל די שטאנג ניט ממלטל ניין .
 און ווען גרעט ליגט אין אזוי איין פלי וואש איז אסור
 ממלטל צו ניין אום שבת . מאג מען עש ארויש נעמן .
 ווייל עש איז דאך איין פלי . איין פאנק וואש איז פון
 איר ארויש גיפאלן איין פום . טאר מען זיא ניט
 ממלטל ניין . אויך ניט צו לייגן אויף אנאנדער פאנק
 סיידן ער פלעגט נאך פאר שבת אויך אזוי צוא ניצן
 מיט דער פאנק . אויך טאר מען דיא פום ניט אריין
 שטעלין . דען דאש הייסט גיבונעט :
 ווען איינער האט אין זיין הויז אועלכי ציגל וואש ער
 פלעגט דרויף צוא ניצן מאג ער זיין ממלטל ניין
 אבר אז ער האט דיא ציגל צום אויף גיליינט איינש

אויף דעם אנדרין פאר שבת . דא איז דאך זיין דעה
 ניט צו ניצן דרויף . טאר ער זיין ניט ממלטל ניין .
 ווען איינער זעהט ליגן אין זיין הויז אדער אויף דער
 גאס שטיקער גלאז אדער איין שפיציג האליך וואש
 מען קען גיזוק ווערן דרינען . מאג ער אונעק דוימן :
 איין לייטר וואש מען דארף אין הויז מאג מען ממלטל
 ניין : צווייגן פון ביימער וואש ער האט זיין אפ
 גריסן צוא פר ברענין איז אסור ממלטל צו ניין . אבר
 אז ער האט זיי צו אנאנדער צום אויף גיפונדן פר שבת
 איז מותר דרויף צו ניצן אום שבת . אזוי אויך דר
 דין מיט איין שטיק האליך אבר מיט איין הויבן שמיין .
 עש איז אסור ממלטל צו ניין איין שפאן אדער איין
 ברעטיל אבר איין שמיין אפילו ער וויל דער מיט צו
 דעקן איין פאס . אדר אריין צו שלאגן דר מיט איין
 צאפין . סיידן ער האט עש אן גרייט דרויף פר שבת .
 איין רוט וואש מיהאט אפ גריסן פאר שבת דר מיט
 אראפ צו טרייבן די פליגן מאג מען עש ממלטל ניין
 אום שבת . דען עש הייסט אין פלי רייני וואל וואש
 מיהאט גיליינט אויף איין מכה פאר שבת איז מותר
 ממלטל צו ניין . זייני אקסן פעל אבר ניט פרעמדע
 מאג מען ממלטל ניין . אבר פעל פון קלייני בתמות
 אפילו זייני איז אסור ממלטל צו ניין . ברעטער וואש
 איין פעל הבית האט איז זיין הויז מאג מען זיין
 ממלטל ניין . ווייל דער פעל הבית האט זיין דאך
 מכן גינען פאר שבת צוא וואש מינעט זיין דארפן
 אבר די ברעטער פון איין סטאלער איז אסור ממלטל
 צוא ניין סיידן ער האט זיין דעה גיהאט פאר שבת צו
 ניצן מיט זיין וואש ער וועט דארפן אום שבת :
 אונעלכע ביינער וואש זיינען ראוי צוא איין הויבן אדר
 שאליקין וואש איז ראוי צו איין בהקה'אונ
 דיא ברעקלך וואש בלייבן אויפן טיש מאג מען זיין
 אראפ שארין : אבער אז זיין זיינען ניט ראוי צו איין
 הויבן אדר צוא איין בהקה טאר מען ניט ממלטל ניין
 נאר ער זאל דעם טיש אויף הייבן און זאל זיין אראפ
 שאקלן : ליגט אבר ברויט אויפן טישפך מאג ער צום
 אויף נעמן אלש מיט אנאנדער און אויש מייסלן
 פון דעם טישפך . דער נאך זאל ער דרויף וויידר לייגן
 דאש

110 110

דאש ברויט • נמצא אז ער איז עש מטלמל פון ברויט
 וועגן • בינד שמויזא וואש מען האט אן גברייט צוא
 עסן צו איין בהמה • מאג מען זיי מטלמל זיין אפילו
 זיין זיינען זייער גרויט • אזו אויך אלע זאכן וואש
 גהער צו עסן • סיי צו מענטשן סיי צו בהמות מאג
 מען עש מטלמל זיין • פיש וואש זיינען איין גזאלצן
 אונ מנקען זיי נאך עסן מיט דער זאלץ מאג מען זיי
 מטלמל זיין אבער אז מ'קען זיין גיט עסן מיט דער
 זאלץ איז אסור מטלמל צו זיין :

אימליכר מעג זיך אן טראגן זאמד אדער אש אונ
 זאל עש לייגן אין אווינקל צו זיין בדרפנט
 אום דער וואכן • אונ מען דער מיט צו דעקן אלדש
 איסרייניקייט אום שבת • אבר אז ער האט עש גיט
 גילייגט אין אווינקל טאר ער דאש גיט מטלמל זיין •
 אויך אז ער האט פאר גראבין פירות אדר ירקות אין
 זאמד מאג ער זיין ארויש נעמן אום שבת • עש איז
 מותר צו שטעלן איין קארב פו קליינע הינדלאך דאש
 זיין זאלן דרויף לויפן ארויף אונ אראפ • אבר ווייל
 דיא הינדלאך זיינען אויפן קארב טאר מען אים גיט
 מטלמל זיין • איין אשה מאג פירן איר קינד אין דער
 האנט אויש דעם עירוב אבר זיא טאר אים גיט טראגן
 אטייל לייט זיינן מתיר צו שפילן מיט איין פאלן אום
 שבת אונ אטייל אסרין • איין מלבוש וואש איז שעטנז
 זייגן אטייל מתיר מטלמל זיין אום שבת אונ אטייל
 אסרין • די ווערים וואש מען שפינט פון זיין וויד טאר
 מען זיי גיט טראגן בייא זיך אום שבת • איין פלעדר
 וויש מאג מען מטלמל זיין אונ אויך דער מיט אויש
 קערין • דיא זאכן וואש זיינן מוקצה פאר איין עושר
 איז אויך מוקצה פאר איין ארומאן • עש איז קיין
 חילוק גיט אין דיא זאכן • דא ועל איד שרייבין
 וואש מען מעג מטלמל זיין דורך אנטאנד זאך :

(ב) דאש איז ידע אז איין שטיין איז מוקצה אונ
 איין קינד איז גיט מוקצה מטלמל צו זיין
 אז דאש קינד האלט איין שטיין אין דער האנט • טאר
 מען עש גיט מטלמל זיין דער מיט • סיידין דאש קינד
 וועט ח"ו קראנק ווערן אז ער וועט גיט האלטן דעם
 שטיין אין זיין האנט • אבר אז ער האלט איין גראשן

אין זיין האנט טאר מען אים נאר גיט מטלמל זיין •
 אבר מען מעג אים פון בייא דער האנט : איין קארב
 מיט איין לאך • וואש דיא לאך איז פאר שטאפט
 גיווארן מיט איין שטיין • מאג מען דעם קארב מטלמל
 זיין איין עמער פון איין ברויט וואש איז צוא גרינג אונ
 מיהאט צוא אים צוא גיבונדין איין שטיין ער זאל
 שווערער זיין מאג מען מיט אים וואשער שעפין אום
 שבת • אויב נאר דער שטיין איז צו גיבונדין גיווארן
 פאר שבת : איין קארב מיט אויפס וואש ליגט דרינג
 איין שטיין • איז עש אזו איין אויפס וואש ווערט גיט
 מיהאט אז מען שיט עש אויש • זאל ער דעם קארב
 איבר קערן עש זאל אליין ארויש פאלן • דער נאך מאג
 ער אריין לייגן דאש אויפס • אבר אז עש איז אזו איין
 אויפס וואש ווערט מיהאט אז מען שיט עש אויש •
 מאג מען עש מטלמל זיין מיטן שטיין • ווען איינער
 האט פאר נעסין געלט אדער אשטיין אויף איין מיט
 אדער אויף איין בעט אדער אויף איין קישין • אדער
 אויף איין כלי אדער אויף איין מלבוש • מאג ער עש
 אראפ שאקלן • אבער אז ער האט בפיין גילייגט
 דרויף טאר ער עש גיט אראפ • שאקלן : דען די זאך
 וואש מוקצה ליגט דרוף איז אז ווי דש מוקצה זעלבסט
 ווען איינער לייגט ארויף איין דבר מוקצה אפילו פסוד
 אויף אזו איין זאך וואש איז גיט זיין • מאג עש
 וואד זייער אראפ שאקלן • דען קיינער קען גיט אסרן
 וואש גיט זייגש איז • אונ אויך אפילו דר וואש האט
 ארויף גילייגט די מוקצה אז ער דארף צוא דעם ארט
 מאג ער וואיל צוא נעמען דיא זאך וואש דאש מוקצה
 ליגט דרויף • קיין שום עסן שפיזו איז גיט מוקצה •
 אפילו איינער האנדילט מיט עסן שפיזו מאג ער דער
 פון נעבן צו עסן אום שבת • אויך אפילו ווען איינער
 האט גזייט • ווייך אדער קארן אונ עש איז נאך גיט
 איין גיווארצילט אין דער ערד מעג ער נעסן דער פון
 צוא עסן • אויך מעג מען ארויש נעמן דיא אייער פון
 אונטער דיא הינד אום שבת צוא עסן אויך אזו איין
 אויפס וואש ווערט צייטיג ביז עש ווערט צוא גילעגן
 מעג מען עסן דר פון אום שבת אבר אז מיהאט עש
 גילייגט מריקענען • טאר מען עש אפילו גיט מטלמל

זוין . אָבֵר אִז דָּאשׁ אויפֿס איז פֿון איין עובד פּוֹכְבִים . דָּאשׁ ער האַט זיך עשׂ גלייגט צו מריקענען קאג פֿען עשׂ זיאַ עסין אַלע זאכֿן וואָשׁ זײַן מוקצה גנוען תּחלת שֶׁבֶת . איז עשׂ אַסור אַנאָגין שֶׁבֶת . אָפּילו עשׂ איז דער נאָך פֿאַריכט גיוואָרין . פֿען טאַר נישׁ שְׁמַעְלִין קיין בּלי אונטֶר איין דָּבָר מוקצה . דען מינועט נאָך די בּלי אויף נישׁ טאַרין מְטַלְמַל זוין . אונ מיטאַר נישׁ אַסְרִין קיין בּלי אום שֶׁבֶת . ווען איינער האַט אַרױף גלייגט געלט אויף אַזוי אַז אַז נאָך וואָשׁ נישׁ מוקצה איז דהיינו אויף איין מישׁ אָדֶר אין איין זאק נמצא האַט ער דאָך דיא זאך אָן גיגרייט צו געלט נוא איז דאָשׁ מוקצה גלייך מיט דיא געלט :

איין מת איז מוקצה אונ מיטאַר אים נישׁ מְטַלְמַל זוין . סיידין פֿען גלייגט אויף אים איין קינד אָדֶר אַשְׁמִיך פֿרויט . אויף מאַג פֿען זאגן צו איין עובד פּוֹכְבִים ער זאל אים מְטַלְמַל זוין . אונ דאָשׁ איז אַלץ גירעט גיוואָרין אַז דער מת גייט נאָקעט . אָבֵר אַז ער ליגט אין עפעס איין מְלָבוּשׁ . דהיינו איין לילאך . אָדֶר אַנאָדֶר מְלָבוּשׁ מאַג פֿען אים וואָל זעלבסט מְטַלְמַל זוין אָן איין שום זאך . דאָשׁ איז אַלץ בייא איין מת . אָבֵר אַנאָדֶר מוקצה טאַר פֿען נישׁ מְטַלְמַל זוין דורך אַזוי איין זאך וואָשׁ נישׁ מוקצה איז . פֿען טאַר נישׁ אָן רירן אין קיין שום אָבֵר פֿון איין מת אום שֶׁבֶת . דרום טאַר פֿען אים נישׁ צו פֿאכין דיא אויגן אונ דאָשׁ מויל אָבֵר פֿען פֿען וואָל אונטֶר פינדען זײַני קין פֿאקין . צו דאָשׁ מויל זאל זיך נישׁ ווייטער עפֿנין : ווען איינער האַט אַרױן גלייגט זיך אין זאמֶד . אונ עשׂ איז נאָך נישׁ איין גיוואָרזיקלט גיוואָרין מאַג ער עשׂ אַרױשׁ ציהן אום שֶׁבֶת בייא דיא בְּלַעֲמִיד האַמשי דיא זאמֶד ווערט אַראַפּ גישאַמין . נאַר ער זאל נישׁ אָן רירן אין דֶר זאמֶד . שְׁטרוי וואָשׁ סיהאט זיא אַרױן גלייגט אין איין פֿעט פֿאַר שֶׁבֶת . מאַג פֿען זיא אוישׁ גלייבין אום שֶׁבֶת . אַזעלכי שְׁטרוי וואָשׁ זײַנען מוקצה דהיינו זיא איז נישׁ גילענן אין איין פֿעט . אַז ער האַט אין דֶר שְׁטרוי אַרױן גלייגט אופֿס מאַג ער עשׂ וואָל אַרױשׁ געמען מיט דֶר האַנט אונ אויב מיט זוין אַרױשׁ געמען וועט ער די שְׁטרויא מְטַלְמַל זוין . וויא זאל ער טאַן . זאל ער

אַרױן טאַן איין פֿעסיד אין דעם אופֿס אונ זאל עשׂ דֶר מיט אַרױשׁ געמיין . אָבֵר אַז דאָשׁ אופֿס ליגט אין דער ערד אָדֶר אין זאמֶד . אַזו קען ער עשׂ דאָך מיט קיין פֿעסיד נישׁ אַרױשׁ געמיין . מאַג ער עשׂ וואָל אַרױשׁ געמיין מיט דֶר האַנט . אויב ער וויל דֶר מיט לייטין פֿאכֶד זוין : ווען איינער וויל זוין צו זיך טאַן מאַג ער מיט געמען שְׁמַיַנֶר אין זײַן האַנד זיך אונטֶר צוא ווישן דער מיט . איין שְׁמִיך ערד וואָשׁ וואַקסט דרויף גראַז מאַג פֿען זיך אונטֶר ווישן דער מיט אונ אַז האַב קיין מורא נישׁ ער וועט אוישׁ רייסין דאָשׁ גראַז . דען אימליכֶר ווייסט אַז דאָשׁ איז איין אַיסור . אָבֵר מיטאַר זיך נישׁ אונטֶר ווישן אויף ווייבי ערד . דען זיא ווערט צוא פֿרעקלמט . מיט איין שְׁעֶרְבִיל איז איין סַבְּנָה זיך אונטֶר צו ווישן דֶר מיט אָפּילו אום דער וואָכין מחמת בישוף . אָדֶר ער וועט זיך דרינגן אַשְׁנִיט געפיין . פֿען מאַג זיך וואָל אונטֶר ווישן אויף גראַז וואָשׁ וואַקסט נאָך אויף דער ערד אָבֵר סוֹזאַל גוֹהֶר זוין ח'ו עשׂ נישׁ אוישׁ צוא רייסין . ווען איינער קען נישׁ זײַן צו זיך טאַן פֿיז ער מוז דאָשׁ סקס הנחיות עפֿנין מיט עפֿים איין זאך . זאל ער עשׂ אום שֶׁבֶת עפֿנין דורך איין שניני נישׁ וויא ער פֿלעגט צו טאַן אום דֶר וואָכין : עשׂ איז אַסור זוין צו זיך צו טאַן אויף איין גיאַקרט פֿעלד אום שֶׁבֶת . דען ער מאַכט איין גרוב . אונ אויף איין יהודיש פֿעלד טאַר פֿען אום דֶר וואָכין אויף נישׁ : (קמֶד) איין טיר אָדֶר איין לאַדִין וואָשׁ איז נישׁ צו גיבונגן נאַר עשׂ איז גימאכט גיוואָרין צוא פֿאַר שְׁמַעְלִין דער מיט אַז ער האַט דרויף אין זינען גיהאט אום דער וואָכין . מאַג ער וואָל דער מיט פֿאַר שְׁמַעְלִין אום שֶׁבֶת . אָבֵר אויף איין ריגל אונטֶר צוא שְׁפֹאֲרִין העלפֿט נישׁ זוין סחֶשְׁבָה פֿון אום דֶר וואָכין . פֿיז עשׂ מוז פֿאַר שְׁנִיצֶט זוין איין שְׁפִיץ דאָשׁ אימליכֶר זאל וויסן אַז דאָשׁ איז איין ריגל . אונ זונקסט טאַר ער עשׂ נישׁ מְטַלְמַל זוין אום שֶׁבֶת . אונ אַז דער ריגל ווערט אַרױן גירוקט אין דער שְׁנועל אַרױן העלפֿט קיין שְׁפִיץ אויף נישׁ . נאַר ער מוז מאַכין אַנאָדֶר זאך עשׂ זאל דער קענט ווערין אַז עשׂ איז איין ריגל : אונ אַז די שְׁנועל איז גידעריג פֿיז דער ריגל קומט אַרױן אין דער ערד . טאַר פֿען מיט אים נישׁ צו

דין גלען אום שבת :

איין מיר וואש מען עפינט זיא ניט אפט דיינו איין
 הינטר מיר אדר איין מיר פון אנארטן אדר פון
 איין הויף אונ זיא איז נידריג צו דער ערד ביו אז מען
 עפינט זיא גראבט זיא אין דער ערד . איז דער דין
 אזוא אז זיא האט אנגלין פון אויבין אונ פון אונטן
 מען מען זיא עפנן אום שבת . אונ אויב ניט טאר מען
 זיא ניט עפנן אונ ניט צוא מאכן . סייחן זיא איז הויך
 פון דער ערד ביו זיא ריקט ניט אן אין דר ערד . ווען
 איין אנגלי פאלט ארויש טאר מען אים ניט אריין נעצן
 אום שבת . איין מיר וואש איז גימאכט גינארן פון
 איין שטיק ברעט . אונ אונטן האט זיא קיין שוועל ניט
 אונ אז מען עפינט זיא שלעפט זיא זיך נאך אויף
 דער ערד . טאר מען זיא ניט עפנן אונ צו מאכן אום
 שבת . אבער אז זיא איז פון צוויי שטיק ברעטער
 אפילו זיא האט ניט קיין שוועל טאג מען זיא זיא עפנן
 אונ צו מאכן . איין אלטער ארער איין קאסטן אדר
 איין שיינק וואש איז גימאכט גינארן מיט איין מיר
 מיט אנגלי אז דר אונטרשטר אנגל איז אביסל ארויש
 טאג מען אים אריין טאג אום שבת . אבער אז ער איז
 אין גאנצן ארויש אדר אז דער אייברשטער אנגל איז
 אפילו נאר אביסל ארויש טאר מען אים ניט אריין טאג
 אום שבת . איין באנק בעטיל וואש איז גימאכט
 גינארן דרויף צו גינן טאר מען עש ניט איין שלאגן
 אדר אויש שלאגן מינאל קעגן ויצן דרויף . דען עש
 הייבט איין רעכטע מלאכה :

איין עכער וואש איז גימאכט גינארן מיט שרייפליך
 טאר מען ניט פאר שרויפן אונ אויף שרויפן אום
 שבת . ווען איין פאלטן הייבט זיך אן איין צו ברעכן
 אום שבת טאג מען אים אונטרשפארן מיט איין באנק
 ער זאל זיך ניט ווייטער איין ברעכן אפר אויף צו הייבן
 אים טאר מען ניט . אונ דיא זאך וואש עש שמעלט
 דער מיט אונטר זאל ער עש שלאפלאך אונטר שמעלן
 דאש ער זאל עש קענען ארויש נעמען אום שבת .
 אז עש איז ארויש גיפאלן איין פוס פון איין באנק טאר
 מען אים ניט אריין שמעלן אום שבת . אונ אויך טאר
 מען דיא באנק ניט לייגן אויף אנאנדר באנק . סיידין

אז דער פוס איז נאך ארויש גיפאלן אום דער וואכין .
 אונ ער פלעגט זיא פאר שבת אויך ארויף לייגן אויף
 אנאנדר באנק דא טאג ער אום שבת אויך אזו טאג .
 איין מעסר וואש שמעקט אין דר וואנט טאר מען עש
 ניט ארויש נעמן אום שבת ווייל די ליים וועט אראפ
 פאלן אבער פון איין באנק טאג מען אים זיא ארויש
 נעמן . דר וואש שמעקט אריין איין האלץ אין אנדרן
 איז עש איין רעכטי מלאכה . אונ עש איז אסור אום
 שבת . איין הויף וואש איז נאם מען מען אויף שפרייטן
 שמרויט אום שבת צו גיין דרויף . אבער ער זאל ניט
 טאג וויא אום דער וואכין . דאש ער זאל מראגן דיא
 שמרויט אין הויף אריין מיט איין אום ריינע בלי :

פאס אום שבת : אפילו ער דארף דער
 צו . אפר אז עש איז שוין פאר האנדרן איין לאך טאג
 ער דרייטן איין צאפין אדר איין שפונט אריין שמעקן
 איין פאס וואש האט שוין פון לאנג איין לאך . נאר
 זיא איז פאר שטאפט גינארן פון דיא הייבין . איז
 דער דין אזו אז די הייבין ווייגן נידריג פון דער לאך
 טאג מען זיא וואול אויש מאכן . אונ אז דיא הייבין
 ווייגען העכר פון דער לאך טאר מען זיא ניט אויש
 מאכן אום שבת . אויך איין צאפן וואש קען ניט
 ארויש פון דר פאס טאג מען אים אריין שלאגן מיט
 אנאנדר צאפין אז ער ווערט אן גינעהען העכער פון
 דיא הייבין . אפר אז דיא הייבין ווייגן העכר טאר מען
 ניט . ווען איינר האט פרארין אדר צוא בראבין איין
 שליסל פון איין תדר אדר פון איין אלטער . אונ ער
 דארף דער צו גייטיג אום שבת . ווייגען אמיל מתיר
 ארויש צוא נעמן דיא מיר פון דיא אנגלין אונ אמיל
 אפרין עש . דרום זאל מען עש הייסן טאג איין עובר
 פוכבים איין קארב מיט אויפס וואש איז פאר קניפט
 טאג מען אפילו אויף שניידן דעם שטרוב אום שבת
 מיט איין מעסר . עש איז גלייך ווי איינר צו ברעכט
 די שאלליכן פון איין נוס ער זאל קיפן צום איינרייכטן :
 (קמ) עש איז אסור צוא מאכן איין גינעלט אום שבת
 דאש ער וויל פאר שפרייטן איין פוך אדר איין מאנטל
 אויף שמעקער האלץ . דען עש הייבט גבוהאש . אויך

ג'ט האבין • אז ווא איך וועל דא בלשיידן דר וואש
 קאכט אדער ער טוט אנאגדן מלאכה אום שבת במוד
 מיט גערין • טאר ער דער פון קיין מאל קיין הנאה
 ג'ט האבין • אבער אנדדע לייט מענין דער פון הנאה
 האבין נאה שבת • אבר זייא דארפין ווארטין אזו לאנג
 ב'ז די נאך וואלט שוין גיקענט גיטאן ווערין נאך שבת •
 טוט ער עש בשונג דאש ער האט פאר געסין אז עש איז
 שבת • אדער ער האט גימינט דאש איז קיין מלאכה
 ג'ט • טאר קיינער דער פון קיין הנאה ג'ט האבין אום
 שבת • אבר נאך שבת מאג ער ועלבסט אויך הנאה
 האבין דר פון • נאר מען דארף ווארטן וויא אויבן שמיט
 אונ אפילו איינער הייסט איין עובר כוכבים איין מלאכה
 טאן טאר מען אויך דער פון קיין הנאה ג'ט האבין ב'ז
 נאך שבת • ווען איינער האט גיקילט איין הון פון
 אקראנקין ווענין מאג איין גיונער אויך עסין דער פון •
 אבער אז אפילו איין עובר כוכבים האט גיקאכט אדער
 ער האט אפ גריסן פירות פון אקראנקין ווענין טאר קיין
 גיונער דער פון קיין הנאה ג'ט האבין • דען איך האב
 מורא טאמער וועט ער מער קאכן אדר אפ רייסין פון
 זיינט ווענין • אונ אזו וויא מיטאר ג'ט קאכין ב'ז רעס וואש איז
 פייאר • אזו אויך טאר מען ג'ט קאכין ב'ז רעס וואש איז
 דער היצט גיווארין פון פייאר • מיטאר ג'ט אריין לייגן
 בראטין איין איין און אהייסן טאפ אדר אין איין הייסער
 סוף • אפילו עש איז דער היצט גיווארין פון דער זון •
 אבר אויך דער זון ועלבסט מאג מען עש יוא בראטין
 אדער וואשער צו ווארטן :

איין גיקעכץ וואש איז קאלט גיווארין • איז עש אסור
 צוא שפעלן לעבין פייאר • וייל עש וועט יוד
 בעסר איין פגעלן • סיידין אז עש איז שוין פריער רעכט
 גיקאכט ג'וען אונ עש איז נאך אביסל ווארים אונ עש
 איז קיין יוד אויך גיטא דריגען • אזווא וועט יוד דאש
 פגעלן אדער מאכין • דא איז עש מותר צוא שפעלן
 פון ווייטן ב'יא דעם פייאר אויך אזו איין ארט וואש
 זאל ג'ט קענען זידין אבער עש מען אזווא הייס ווערין
 ב'ז מיזאל קיין פינגר ג'ט מענין איין האלטין דריגן • אבר
 וויא באלד עש פעלט איין נאך פון דעם אלס איז אסור •
 אויךטאר מען קיין הייסע וואשער ג'ט ג'טן אויף איין הארטע

עסין ווארן אדער אויף גינאלצע הערינג • אויך ווען מען
 האט צוא שניטן ברויט דרויף ארויף צוא ג'טן יוד טאר
 ד'א יוד ג'ט זיין אזו הייס אז מיזאל קיין פינגר דריגען
 ג'ט קענען איין הארטן איין טאפ וואש שמיט אויבן פייאר
 טאר מען אויף אים ג'ט ארויף שפעלן אנאגדן טאפ מיט
 גיקעכץ צו ווארטן • אבר אז ער שמיט נאך לעבין פייער
 מאג מען אויף אים יוא ארויף שפעלן אזו איין טאפ מיט
 גיקעכץ וואש איז נאך ג'ט נאר קאלט גיווארין • אזו איין
 גיקעכץ וואש איז נאך הייס אז מיטען קיין פינגער ג'ט
 האלטין דריגען טאר מען דריגען קיין בשמים אונ קיין
 זאלץ ג'ט אריין שיטן אויך טאר מען ג'ט אריין לייגן
 קיין בשמים אדער זאלץ אין איין שיסל אריין • אונ דרויף
 ארויף צוא ג'טן דאש הייסע גיקעכץ :

אויך טאר מען ג'ט אריין ג'טן קיין קאלטע וואשער אין
 ווארימע עש זאל ווארים ווערין • אבער ווארימע
 אין קאלטע איז מותר איין קעסיל ווש היינגט ג'ט איבר
 דעם פייאר אונ ער איז נאך הייס מאג מען אין אים אריין
 ג'טן פיר קאלטע וואשער מיט אטאל • אבר אז ער היינגט
 איבער דעם פייער איז אסור • ווען עש שמיט ווארים
 וואשער אין איין בלי אונ עש איז ג'ט דריגן גיוואריסט
 גיווארין • מאג מען דריגען אריין שפעלן וויין אדר ביר
 אדער וואשער עש זאל ווארים ווערין • אויך מען מען
 שפעלן איין קאלט גיטראנק אדער עסין שפייז ב'ז דעם
 פייער • אבער ער טאר עש ג'ט שפעלן אויך אזו איין
 ארט וואש קען דארט הייס ווערין ב'ז מינועט קיין פינגר
 דריגן ג'ט קענען איין וואלטין • אפילו ער וייל עש באלד
 אונעם נעמען אדער ער וייל אכטונג געבין עש זאל ג'ט
 הייס ווערין איז דאך אסור • דען איך האב מורא טאמער
 וועט ער פאר געסין • אדר ער וועט מחלל שבת זיין ח'ו •
 דרום מאג מען אריין שפעלן דעם משאלינט אין אויבין
 אריין צוא דער האלטין זיין היץ • אבער ג'ט אויף אזווא
 איין ארט וואש וועט הייסער ווערין :

איין פלאדין אפילו ער איז שוין קאלט מאג מען אים
 שפעלן ב'יא דעם פייאר ער זאל אביסל דער
 וואריסט ווערין • אבר ג'ט אזו נאהינט ער זאל יוד קענען
 באקין • איין גיקעכץ וואש איז דריגען פאר האנדין יוד
 שמיט דאך אויבן אז עש איז אסור עש צוא שפעלן
 לעבן

אָדער פון שֶׁבֶת פֿריא אויף שְׁלשׁ סְעוּדוֹת אִין עַר חַיִּיב .
 דער וואש קלײבט אויש די שְׁלֶעכְמַע פון די גוטע אָפּילו
 מיט דער האַנט און אָפּילו דאש גוטע אִין פּיל און דאש
 שְׁלֶעכְמַע אִין ווײַצײג . נוא אִין דאָך אַרױשע מוֹדָחא דש
 גוטע אַרױש צו קלײבן אִין עַר דאָך חַיִּיב :

עַשׂ אִין פּאַר האַנדן אִין מִין אַרְבַּעס וואש הייסט
 תּוֹרְמוֹסִין . צווישן דעם מִין אַרְבַּעס גִּפְיִט ויך
 שְׁלֶעכְמַע וואש מאכט גוט און ויס דױט גוטע . פון דעם
 מִין סָאָר מִעַן נִיט אויש קלײבן די גוטע . דען ווייל דיא
 שְׁלֶעכְמַע מאכט וויא גוט הייסט דאש דיא שְׁלֶעכְמַע די
 זאַנגן פון קאַרן סָאָר מִעַן נִיט צוא רײבן מיט דער
 גאַנצער האַנט וויא עַר פֿלעגט טאַן אום דער וואכן נאַר
 מיט צוויי פינגער . אויך אִין אַסור אַרָאפ צוא נעקן דש
 גרײע פון די נים . ווייל מִקְאָן נײ אַזו עסקין אום גישילט .
 זאַנגען וואש זײנען צו רײבן גיווארן פֿר שֶׁבֶת . מאָר מִעַן
 נִיט אַרױש וויאָן די מעקנע אום שֶׁבֶת מיט אִין פּלי .
 נאַר מיט דער האַנט . עַשׂ אִין אַסור אִין צוא וויקין
 אַרְבַּיס אום שֶׁבֶת אִין דיא שְׁאֵלִיכְךָ זאַל אַרָאפ . אִין טוּף
 מיט הייבן וואש וײַעט ויך גאָך פון פּאַר שֶׁבֶת סָאָר מִעַן
 דרויף נִיט אַרױף גיבן גאָך הייבן אום שֶׁבֶת . אָבֵר מִעַן
 מעג אַרױף גיבן וואשער דאש וײ זאַלן לויטער ווערן .
 ווען עַשׂ גימיקט ויך פֿליקליך אַדער אַנאַנדֵר זאָך אִין עפּיס
 אִין מִשְׁקָה סָאָר מִעַן עַשׂ אַיבֵר מִעַן דרוף אִין זײפֿ אָבֵר
 דרוף אִין טוּף אום שֶׁבֶת . אָבֵר וואשער סָאָר מִעַן נִיט
 זײנען דרוף אִין טוּף . דען עַר וואשט זיא אויש . אויך אִין
 אִין מִשְׁקָה וואש מִקְאָן זיא נִיט מִרְיָקוֹן אַיפֿר דר הייבן
 סָאָר מִעַן זיא נִיט אַיבֵר זײנען . און ווען עַר וײַעט עפּיש
 אִין מִשְׁקָה דרוף אִין טוּף זאַל עַר גיווארינט וײן מִין
 גרוב נִיט צוא מאכט אִין דער טוּף . נאַר עַר זאַל וײַען
 וועט ויך די גרוב ממילא מאכט . און אִין עַר וײַעט דרוף
 אִין זײפֿ זאַל עַר גיווארינט וײן זיא צו האַלפּין אִין ספּח
 הויך פון דער פּלי וואש עַר וײַעט דרינגען :

וויין אָדער ביר וואש עַשׂ אִין דרינגען פּאַר האַנדן הייבן
 סָאָר מִעַן עַשׂ נִיט אָפּ גיבן פון דער הייבן אום
 שֶׁבֶת . דען עַשׂ הייסט גיקליבן נאַר עַר זאַל עַשׂ אָפּ גיבן
 פּאַמעליך און זאַל אַביסל אַיבֵר לאזן אִין דיא הייבן .
 וואשער וואש עַשׂ אִין דרינגען פּאַר האַנדן ווערנס סָאָר
 מִעַן

לעבן פיאַר . אָבֵר אִין עַר האט אַרְחִיס בײ ויך אָבֵר
 אַנאַנדֵר דבר צוּרְךָ סָאָר עַר שְׁמַעלִין לעבן פיאַר בײ
 עַשׂ זאַל אִין הייס ווערן אִין מִזְאָל מִין פינגער נִיט קעגן
 אִין האַלפּין דרינגען . אִין סָאָר וואש שְׁמײט בײ דעם
 פיגער סָאָר מִעַן אויף אִים נִיט אַרױף שְׁמַעלִין מִין אַנדֵר
 סָאָר מיט גיקעכְךָ . אויב עַשׂ קען אויף דעם אָרְט אַזוא
 הייס ווערן אִין מִזְאָל מִין פינגער נִיט קעגן אִין האַלפּין
 דרינגען . און אויב נִיט אִין מוֹדֵר . דר וואש מִישׁט אַנְמֵר
 דאש גיקעכְךָ און סָאָר מיט אִין לעפּיל . און דער סָאָר
 אִין גאָך הייס . אִין זלייך וויא עַר קאַכט . און דר וואש
 טוט דאש אִין חַיִּיב . דרום סָאָר מִעַן נִיט אַרױש געמען
 פון אִין סָאָר אָבֵר פון אִין פּאַן מיט אַלפּיל נאַר עַר מוּו
 עַשׂ אִין נאַנצן אויש גיבן אִין שִׁסְל אַרױן . סײַדן עַשׂ
 אִין קאַלט אָדער רעכט גיקאַכט . דאש מִעַן דאַרף עַשׂ
 נִיט אַנְמֵר מִישׁן . אִין גיבֿראַמִינש אָדער אִין פֿלאַרין
 וואש שְׁמײט בײא דעם פיגער סָאָר מִעַן אִים נִיט שְׁמִירן
 מיט שְׁמאַלן אָפּילו עַשׂ אִין שוין נִיט אִין גיבֿראַמִין :

(קמט) דין הבורר בשבת

דער וואש קלײבט אויש די גוטע עסקין שפייז פון דיא
 שְׁלֶעכְמַע אום שֶׁבֶת אִין עַר חַיִּיב מוֹתָה . דרום דר
 וואש האט פאר זיך צווייא אירלייא עסקין שפייז סָאָר עַר
 נִיט אויש קלײבן אַיגנש פון דעם אַנדֵרן . סײַדן עַר
 ווייל נאַר עסקין אַיגנש דער פון אויף דר זעלבֿיגֿר סְעוּדָה .
 אָבֵר עַשׂ אִין אַסור אויש צוא קלײבן אויף אַנאַנדֵר
 סְעוּדָה . ווען אַיגנער האט פאר זיך צווייא ערלייא מינים
 נִיט און מאַנדלִין אַנדֵר קאַרשין אָדער פּאַרן אַנדֵר אַנדֵרע
 צווייא מינים . און עַר וואלט גערן נאַר אִין מִין פון וײ
 גינעסקין . סָאָר עַר וואול אַיגנש אַרױש געמען מיט וײן
 האַנט און זאַל עַשׂ באַלד עסקין . צוויי אירלייא פֿיש האט
 אויך דעם דין אִין ויך פון צווייא מינים אָפּילו וויא זײנען
 אַימֵר גרושע שְׁמִימֵר סָאָר מִעַן אַלש נִיט אויש קלײבן
 סײַדן מיט דער האַנט די שְׁמִימֵר פֿיש אִין אַלש אִין
 מִין דרום מעג מער וואוד אויש קלײבן די גרושע אָבֵר
 דיא קלײנע שְׁמִימֵר . דען וואש קלײבט אויש אִין מִין
 פון דעם אַנדֵרן . און עַר ווייל עַשׂ האַלפּין אויף דר אַנדֵרער
 סְעוּדָה . דרינגען פון פּרײמאַן צוא נאַכט אויף שֶׁבֶת פּרִי

מען ויא מרינקען הרהר אין טוהר • דען ראש הייבט גיט
 גוויינט גיט מער דיא טוהר האלט אויף די ווערס פון צו
 קמען אין זיין מול אריין • דר וואש שלאגט אויש פוסר
 אום שבת איז ער תיב דען ער קלייבט אויש דש שלעכץ
 פון גוטש • אויף טאר ער גיט אן הייבן די שטעטע דש
 ער וויל עסן די ווער מילך • נאר ער זאל אזוא אראפ
 עסן די סטעטע פון אויבן • אויף טאר מען גיט אראפ
 נעמען ראש פעטש פון דיא יוד מיט איין לעפיל אָר
 אָפּ צו גיסן אין אנאָרד פלי • סידן עש בלייבט איבן אַפּסל
 אין דיא יוד • עש איז אסור צו שפיען אויף איין ווינט •
 דען דער ווינט פאר טראגט ראש שפיען • אזוא איז
 גרייף וויא מען ווינט שויפלט :

(ק) דיני סחיטה בשבת

עש איז אסור אויש צוא קוועטשן איילבער אָדער וויין
 טרויבן אום שבת • אונ אפילו דער וויין גיט פון
 יוד זעלבסט • טאר מען דער פון גיט טרינקן דעם זעלבין
 שבת : אפילו ער האט דיא פירות אן גינדיט צו עסן
 טאר ער אויף גיט טרינקען דעם וויין וואש איז אויש
 גלאפן דער פון : ווייל עש איז דער סדר וויין טרויבן
 אויש צו קוועטשן : אָבן אַזעלכע פירות וואש איז גיט
 דער סדר וויא אויש צו קוועטשן דהיינו מילגרומן אָר
 אָנדר פירות איז מותר צו טרינקען די זאפט וואש גיט
 ארויש דער פון אום שבת : אָבער מיטאר זיי גיט אויש
 קוועטשן נאר אונטר ווייליכש • אונ אַזעלכי וויין טרויבן
 וואש ריגן נאָה פון פאר שבת אפילו וויא ריגן אויף אַצונד
 אום שבת : מאג מען דער פון טרינקן : ווייל אימליכער
 טראפן וואש ריגט ווערט במל אין דעם פריערין : דיא
 אויש גיקוועטשטע וויין טרויבן וואש מען ווייקט וויא
 אין צו מאכן עפס אין משקה דר פון : אונ עש גיפניט
 יוד ריגן נאָנצע קערנעליך אונ זיי ריגן אויש אום שבת
 מאג מען טרינקען דער פון : אויף איז מותר אויש צוא
 קוועטשן וויין טרויבן אין איין גקעכץ אריין אום שבת
 עש גוט צוא מאכן : עש איז מותר אויש צוא קוועטשן
 עפס איין שפייז : אויב ער דארף גיט דיא וואשר וואש
 גייט ארויש דער פון : אָבער אז ער דארף דיא וואשר
 דער פון טאר ער עש גיט אויש קוועטשן סידן אין

איין גקעכץ אריין שנייא אָרד איז טאר מען גיט מאכן
 צו גיין מיט דר האנט : אויף גיט צו ברעכין אויף קלייני
 שטיקליך עש זאל צו גיין אָבער מיט איין פלי איז מותר
 צו ברעכין : אויף טאר מען עש גיט ליגיין אויף דער זון
 אָדער לעבין פיאָר עש זאל צוא גיין אונ בדיעבד אז
 מיהאט עש יוא גליינט איז מותר צו טרינקן די וואשר
 דער פון : דער וואש וואשט יוד אום שבת אום ווינטער
 זאל ער גווארנט זיין גיט צו מאכן צו גיין איז אָדער
 שנייא מיט זיינע הענט : אויף טאר גיט זיין קיין זאלץ
 אויף זיינע הענט בשעת וואשן יוד : דען די וואשר
 וועט עש מאכן צוא גיין : אויף טאר מען קיין פלי גיט
 אויש וואשן אום שבת מיט קיין שום זאף : אונ דער
 וואש וואשט זוא אויש מיט זאלץ האט ער צוויי עבירות :
 אויף איז אסור משתין צו זיין אין שניי אים שבת : דען
 ער מאכט אים צוא גיין : עש איז אסור צוא פאר
 שטעקן איין פלעשיל מיט איין נאסע מיכל • דען מען
 מאכט עש אויש קוועטשן • עש איז מותר אריין צו מאן
 זאקרין אין איין עסן עש זאל אשיני פארב בקומן • דר
 וואש עקט רזמי אָדער שווארצי קארשין אום שבת אונ
 זייני הענט ווערין גיפארבט דער פון : טאר ער מיט זיי
 קיין טוהר גיט אן רירן • דען ער מאכט עש פארבין •
 אָבער ברויט מאג ער אן רירן • אונ מאג עש אפילו איין
 טונקן אין די קארשין האמשי עש ווערט גיפארבט :

(קא) כמה מיני דינים משבת תולש טוחן תיקוני מאבל מעבר אפה ולש

ווען איינר האט גיבוירן שטרויא אויף צוא פאר ברענין
 איז עש מוקצה • אונ מיטאר עש גיט ממלמל זיין
 אום שבת • אָבער אז ער האט עש אן גינדיט פון פאר
 שבת צו געבין עסן זיין בהמה • איז גיט מוקצה מיטאר
 גיט מאכן קיין זאלץ וואשר אום שבת • אויף איז אסור
 צוא בזאלצין עטליכי שטיקליך רעטיף בנאָדער סידן
 איינש רירט גיט אן ראש אָנדר • אונ ער וויל עש עסן
 צו דער זעלבניער סעודה • אויף איז אסור צוא בזאלצין
 גיקאכט פלייש אָר אייער סידן ער וויל עש עסן צו
 דער זעלבניער סעודה • גוואמס אַרביס מאג מען ויא
 בזאלצין אום שבת • עש איז אסור צו קלאפן זאלץ אָר

פּעפּיר אין איין שטייטל אום שבת אָבער אין איין
 שטיבל מיט איין שטיבל פון אַמעסור אָרר פון אַלעפּיל איז
 מותר . עש איז מותר צו שניידן גיקאכט אָרר גיבראמן
 פּלויש אפילו אויף קלייני שטיקליך מיט איין מעסור .
 אָבער ניש מיט איין האק מעסור . אויף איז אָסור צוא
 רייבן קען אָרר ברויט אויף איין ריב איין . אָבד מיט
 דער האנט איז מותר צוא ברעקלין . ווען איינר האלט
 שטעקנדיג קרייטיבער אין וואַשר מאַן ער וואול אונטער
 גיסן פרישי וואַשר אָבער ניש נאר אַנגרי וואַשר אויף
 טאר מען ניש שניידן אום שבת קיין קרייטיבער אָדער
 פירות אָדער רעטיף אויף קלייני שטיקליך . סידין ער
 וויל עש עסין צו דער ועלביגער סעודה . אויף איז אָסור
 צו געסן דעם האניק פון דעם בין שטאק . אויף איז אָסור
 צו קנעטן אום שבת : אויף איז אָסור אריין צו גיסן וויין
 אָרר עסיק אָדער ביר אין צו ריבענע קערניגליך דען עש
 הייסט גיקנעטן . אָבד אַז מיהאט פּר שבת דריין אריין
 גינאסין . מאַן מען אום שבת נאך אריין גיסן . אויף מאַן
 מען אריין גיסן וויין אָרר עסיק אין איין שטיבל אונ דר נאך
 אריין צוא וואַרפּן דריין דאש קערניגליך אונ מאַן עש
 אונטער מיטן מיטן פינגער . אָבער ניש מיט איין מעסור
 אָדער מיט אַלעפּיל . אויף איז מותר איין עסין שטיין צו
 מאכין אין איין שטיבל . אָבער ניש קיין פרי . אויף איז
 אָסור צו שילין קנאביל אָדער ציפּלים . סידין ער וויל
 עש עסין צוא דער ועלביגער סעודה :

(קב) דיני נורד בשבת

איין איי וואש ווערט גיבארין אום שבת אָרר זום טוב
 איז עש מוקצה : אונ מיטאר עש נישט מסלמל זיין .
 אונ אז דאש איי איז פאר מיטש גיווארין אפילו צווישן
 מוינט איינער זיינען אלי מוקצה . אָבער מען מען עש צו
 דעקן מיט איין בלי , עש זאל ניש צוא בראכין ווערין .
 נאר ער זאל גיוואריגט זיין עש ניש צוא ריבין פון אָרט :
 אונ אז זום טוב גיפאלט ערב שבת אָדער וונטאג איז עש
 ביינע מען אָסור . אונ אז מען טוט עש אריין אין איין
 גיקעכץ איז עש אָסור צוא עסין ביינע מען : דאש אופס
 וואש פאלט אָראפּ פון בוים אום שבת איז אויף אז דער
 דין . קיין האלץ טאר מען נישט מסלמל זיין אפילו אקליין

שפּענדיג די ציין אויש צוא מאכין . אָבד איין שטרויא
 איז מותר אויף שטעקנדיג האלץ מכיש שטעקנדיגע
 קרייטיבער מאַן מען וואול מסלמל זיין : אונ מען מעג
 אויף דער פון אַפּ ברעכין אָרר אַפּ שניידן צו שטעקן
 דער פון אָרר דער מיט אַוועק צו טרייבין די פּליגען : עש
 איז אָסור גורל צו וואַרפּן אום שבת : אונ מיטאר אפילו
 קיין עובר מוכבים אויף נישט לאזן גורל וואַרפּן פון איין
 יהודי וועגן :

(קג) דין השאלה וקנין צרכי שבת והדחת כלי ותיוקונ ומכילתן בשבת

עש איז אָסור צוא קפּין אונ צוא פאר קיפּן אום שבת .
 דרום אז איינר קיפּט וויין אָרר ביר בייא איין
 שיינקער טאר אים דער שיינקער נישט דער מאַנן קיין
 געלט : אונ ער טאר אים נישט דער מאַנן קיין מאס . וויא
 דען זאל ער טאן . ער זאל זאגן צום שיינקער גיב מיר
 די קאן פול אָרר האלב . אז וועט ער פאר שטיין . אויף
 טאר ער נישט זאגן צו אים איה בין שולדיג אין גילדן גיב
 מיר נאך פאר אין גילדן . אז וועל איה דיר שולדיג זיין
 צווייא גילדן : אפילו לייט זיינען סתיר צו דער מאַנען
 איין מאס צום שיינקער : אָבער ווער עש איז דריגען
 גוהר תבוא עליו ברכה עש איז מותר צוא זאגן צוא איין
 קרעמער גיב מיר אזו פיל אייער אָדער עפּיל אָדער ניש :
 אָבד מיטאר נישט זאגן גיב מיר פאר אזו פיל גראשין :
 די טרענער וואש טראגן פעסער מיט ביר אָדער וויין .
 זאלן זייא גיוואריגט זיין וויא צו טראגן אום שבת דורך
 איין שיניג נישט וויא אום דער וואכין . עש איז מותר אַפּ
 צו וואשן דאש גיפּעס מיט ווארים וואשיר וואש זיינן
 נישט גיוואריקט גיווארין אום שבת : אויף מעג מען עש
 צוא וואשן אפילו פון איין סעודה אויף דער אַנדערער :
 שיינק פלים מאַן מען אַנאנצין מאַן אַפּ ווישן אונ אויש
 שוויינקען . עש איז אָסור צוא מוגלין בליים אום שבת .
 אָבער מען מעג זיי מוגלען דורך איין עקמה . דאש ער
 זאל גיין מיט דער בלי אין מאַנה אריין : אונ זאל ריא
 בלי אָראפּ שטופּן אין דער וואַשר אונ זאל זיא אן פילן
 מיט וואַשר אונ זאל מיט דער וואַשר . עפּים גיצן האמשי
 די הענט וואשן אָדער ער זאל די בלי אַוועק שיינקען צו
 איין

אין עובר כוכבים איבער שבת • אוז דארף עש קיין
 מבילה גיט האבין ביו נאך שבת • עש איז אויף אסור
 איין בלי אויש צו שוויינקן מיט זאלץ אדער מיט זאמד
 אויף גיט מיט איין סוד • דען ער מאכט זיא אויש
 קוועטשין • אָבד מיט שמוריא אונ מיט הייא איז מותר
 אויש צוא שוויינקען :

קיד) דיני הבנת מאכל בהמה

עש איז מותר צו מראגין פאלווי צוא ויין בהמה אין איין
 זיפ אום שבת : האמשי עש זיפמ זיף אויש דאש
 מיכט דער פון ווייל ער איז זיף גיט ככונ דער צו • אָבד
 בכונה איז אסור • אויף איז אסור צו לייגין די פאלווי
 פאר ויין בהמה אין דער הויף • כרי דער וויגד זאל זיא
 אויש ווייאן • עש איז אסור צוא מעסקין דעם האביר
 וואש ער שיט פר ויין בהמה • עש איז אסור צו שניידין
 גראו פאר ויין בהמה : סיידין זיא קען עש אַנדרש
 גיט עסן : אויף איז אסור צוא שטאפין עופות אָבד
 בהמות אום שבת • עש איז מותר איין בהמה צו שטעלן
 אויף גראו • אונ איף האב קיין מורא גיט ער וועט עש
 ארויש רייסקן מיט ויין האנט פון אונטר איר אונ וועט
 עש איר געבין צו עסן • אויף איז אסור צו נעמין עסן
 פון איין בהמה אונ צו שימן פר דער אַנדערד בהמה אום
 שבת • דען עש איז מיואם פאר איר • אויף איז אסור
 איין זאליב ריין צוא מאכין אום שבת :

קיה) כותי שעשה מלאכה בעד ישראל

עש איז אסור צוא געבין עפים איין זאך צוא איין עובר
 כוכבים צוא מראגין אויש דעם עירוב • אפילו עש
 איז זינגען • דען די לייט וועלן מינגן עש איז דעם יהודיש •
 אָבד אז עש קען קימען איין שגאָה דער פון • אָבד דר
 עובר כוכבים איז איין תקיף מאג מען אים וואל געבין •
 אויף איז מותר צוא געבין עסן שפיו צוא איין עובר
 כוכבים אויף דעם תנאי ער זאל עש עסן אין זיין הויז
 אפילו ער מראנט עש אויש דעם עירובי איין קלייד פון
 איין עובר כוכבים וואש ליגט במשכון ביי איין ישראל
 מאג מען עש אים אויש בייטין אויף אַנאָדער משכון
 אום שבת אויב ער טומט עש אן • דאש ברויט וואש איין

עובר כוכבים האט גיפאקן אום שבת אסרין עש אמיל
 לייט אונ אמיל זינגען עש מתיר דרום אז מקען קיין
 אַנדער ברויט גיט קריגן אויף איין סעורת מצוה איז
 עש מותר צו עסן • דאש אופס וואש איין עובר כוכבים
 האט אפ גיריסקן אום שבת פון זינגט וועגן איז עש אסור
 אפילו מסלמל צו זיין ביו נאך שבת • אָבד מיבדארף
 גיט ווארטין נאך שבת ביו מיוואלט עש גיקענט אפ רייסקן
 אָבד אויב עש איז נאר אפילו איין ספק אויב ער האט
 אפ גיריסקן פון איין יהודי וועגן אונ אפילו עש איז נאר
 איין ספק אויב ער האט עש גיט אפ גיריסקן נאך פר שבת
 דארף מען זיא ווארטין נאך שבת :

איין עובר כוכבים וואש האט גיבראכט צו איין יהודי
 אום שבת אזו איין זאך וואש איף האב קיין מורא
 גיט דאש ער האט עש היינט אפ גיריסקן אדער גיפאנגן
 נאר איף האב מורא טאמער האט ער גיבראכט אויש
 דעם תחום • איז דר דין אזו האט ער עש גיבראכט פון
 זינגט וועגן • אָבד פון אַנאָדער עובר כוכבים וועגן
 איז עש מותר צו עסן אונ אויב ער האט עש גיבראכט
 פון איין יהודי וועגן • פאר עש דער זעלביג יהודי גיט
 עסן ביו נאך שבת אזו לאנג אז מען וואלט עש גיקענט
 בריינגן אויש דעם תחום אונ אַנאָבד יהודי מעג עש
 עסן אפילו אום שבת אונ אויב עש איז איין ספק אויב
 ער האט עש גיבראכט אויש דעם תחום איז אויף אסור •
 דש איז אלש גירעט גיווארין פון אזו איין עובר כוכבים
 וואש וואונט גיט מיט אים אין איין שטאט אונ די זאך איז
 אויף גיט צוא קריגין אין דער שטאט • אָבד אז ער
 וואונט יוא מיט אים אין איין שטאט • אונ די זאך איז אויף
 צו קריגן אין דער שטאט אונ ער ווייסט אויף אז ער קט
 די זאך גיט אפ גיריסקן אָבד גיפאנגן אום שבת • איז עש
 מותר צוא עסן יוען איין עובר כוכבים בריינגט אויש
 דעם עירוב ברויט אָבד ביר אין אמיל קדינות האלט
 מען עש פאר איין איסור אָבד אין אונדע קדינות האלט
 מען פאר איין היתר אפילו אים עש צו הייסקן בריינגן
 פון אורחים וועגן • אָבד אויף אסעודה • איין עובר
 כוכבים וואש טומט אַמלאכה אָבד ער ציגד אן אלכט אום
 שבת פון איין יהודי וועגן • פאר ער דער פון קיין הנאָה
 גיט

ניט האבין אָבער פון איין סעודת מצוה וענין איז מותר *
און מיר האלטן דיא סעודה פון שבת אויך פאר איין
סעודת מצוה :

קיט) דיני רחיצה בשבת

עש איז אסור אום שבת זיך צו באדין אָדער צו ניסן
אויף זיך ווארים וואשער וואש נינען אפילו
גיוואריקט גיווארין פר שבת * אָבר זיין פנים און הענט
און פים מאג מען זיא אפ וואשן אין דער וואשער * און
אין קאלט וואשער מאג ער זיך זיא באדין * און ווער עש
באר זיך אין מידה זאך ער גיוואריקט זיין גיט צוא גיין
פיר אילן פון מידה ביו דיא וואשער ווערט אפ גיטריקניט
פון אים * אין איין ווארים באד וואש לויפט אויף דער
ערג איז זיך מותר צוא באדין אָבער אין אָבעטיל איז
אסור מכ"ש אז עש שטייט אין איין הדר אָדער אין
הויז אויף איז אסור אפילו אריין צו גיין אין איין שוויץ
באר אום שבת דר וואש הט זיך פנאסן מיט קאלטע וואשער
אָדער ער האט זיך גיוואשן * טאר ער זיך גיט ווארקען
לעבין פייאר אז דיא וואשער זאל ווארים ווערין אויף
אים * אויך דער וואש האט נייע הענט דער וואריקט
בייא דעם פיער מאר ער אויף זיי גיט ניסן קיין קאלטע
וואשער עש איז אסור צוא וואשן די הענט אום שבת
מיט זיף אָדר זאלן אָדער חלב אָדר מיט פעמע זאכן
אָבר מיט קלויגען איז מותר * איין באד וואש מידהאט זיא
גיהייצט אום שבת פון עוברי פוכבים ווענין מאג איין
יהודי אריין גיין דרינגן תיבף גאך שבת * אָבר אז מידהאט
זיא אויך גיהייצט פון איין יהודי ווענין מוז מען ווארטין
גאך שבת ביו מיוואלט זיא גיקענט אויש הייצין :

קיז) דיני סיכה בשבת

עש איז אסור זיך צוא שמימן מיט איל אָדר מיט אלש
וואש גיהער צו איין רפואה * דען עש איז אסור איין
רפואה צו טאן אום שבת מידין צו איין מסוכן אז וויא
איך וועל דא בשידין * ווען איינעם טוט עפיש וויי און
וויטער איז ער פריש און גיוונד אין גאנצין גוף טאר מען
אפילו קיין עובר פוכבים גיט תיסין אים ארפואה צוא
טאן * אָבער צו איין קראנקן וואש איז מסוכן דאש אז

מיועט אים דיא רפואה גיט טאן וועט ער שטארבין אָדר
ער וועט ערגער קראנק ווערין * איז אנדושע מצוה
אפילו מחלל שבת זיין אים רפואות צוא טאן * און ווער
עש איז דרינגן גיוואריקט און טוט אים איין רפואה אום
גיפרענט איז ער גלויבט * און ווער עש טוט עש גיט
אום גיפרענט איז ער איין מין * דאש ער גלויבט גיט אין
דעם וואש די חכמים האבן גישריבן * און ער טוט איין
עבירה הינטער ווייליכש * און דיא גמרא זאגט אז דער
זעלבדיגער מענטש איז גלייך וויא ער וואלט איין רציחה
ניטאן * און דער רב וואש לאזט זיך פּרעגין אז איין זאך
איז ער ממונה * דען ער דארף עש אפט דרשנען אין
אָדע שולן דאש אימלכער זאל וויסן אז ווען עש איז איין
גוט און מען קען קיין עובר פוכבים גיט קריגן * אָדער
מען טען אים גיט באַלד קריגען דארף מען גיט ווארטין
גאר איין יהודי זאל עש תיבף טאן אויך זאל מען עש
גיט לאזן טאן קיין עמי האצים אָדר ווייבן אָדר קינדן *
דען וויא וועלן עש פאר לאזן * און וועלן גיט גלייבן
אין אָמות חכמים * גאר עש זאלן עש טאן קעסטליכע
לייט לוכדים און תלמידי חכמים און אימלכער מאג זיך
האלטן פאר איין תלמיד חכם אין דער זאך * אָבער אז
איין דער וויילע וואש מען וועט רופן דעם עובר
פוכבים וועט ער גיט קראנקער ווערין * דארף מען וואול
ווארטין און אז דער יהודי האט אן גיהויבן און עש איז
גיקוטען איין עובר פוכבים זאל ער אים לאזן גומר זיין *
און די מצוה איז גירעכניט אויפין יהודי :

אלע דיא חולאת וואש איין מענטש האט אינווייניג אין
זיין לייב אפילו צאן ווייטאג אויב ער ליגט גאר
צו בעט דארף מען גיט ווארטין אויף איין עובר פוכבים *
און מען דארף גיט פּרעגין קיין דאקטער אָדער בסי גאר
מען מעג אים אלש טאן וויא אום דער וואכין אָבר אז
מען ווייכט דאש ער וועט חיו גיט קראנקער ווערין ביו
מיועט רופן איין עובר פוכבים * אָדר ביו גאך שבת *
טאר מען גיט מחלל שבת זיין * און ווען ער האט איין
אויש ווייניגשטע קרייניק * דארף מען פּרעגין איין דאקטר
אָדער אויב ער זעלבסט זאגט איך בדארף תיבף צוא
רפואות מען טען מחלל שבת זיין פון זיינט ווענין * ווען

צוויי דאקטורים זאגן ער דארף טיפף און אנדערע הונדערט
 דאקטורים זאגן ער דארף נישט אזי מען דאך מחלל שבת
 פון זיינס וועגן דען די געה פון צוויי אזי גלייך וויא פון
 הונדערט. און אז ער זעלבסט זאגט ער דארף טיפף.
 אפילו איין דאקטער זאגט ער דארף נישט. אָדער אז ער
 מיט איין דאקטער זאגן ער דארף טיפף. און אפילו
 אנדערע הונדערט דאקטורים זאגן ער דארף נישט. אזי מען
 דאך מחלל שבת פון זיינס וועגן. אָבער אז ער זעלבסט
 זאגט ער דארף טיפף. און צווייא דאקטורים זאגן ער
 דארף נישט. גייט מען נאך דעם רוב נאך:

ווען איינער האט איין מכה אויף ווייניג אויף זיין לייב
 אָדער ווען איינס האט איין בים גיטאן איין משונגער
 הונט אָדער איין שלאנג: אזי מען אויף מחלל שבת פון
 זיינס וועגן: ווען איינער איז גיפאלן אים שבת און מען
 קען קיין עובר פונקטים נישט קריגן מאג אים איין יהודי
 אָדער לאזן. אויף ווען איינער האט פוקסן איין וואונד פון
 אשווער. אָדער פון אנדער אייזון מאג מען אויף מחלל
 שבת זיין פון זיינס וועגן: ווען איינס טוהן ונייא דיא
 אויגן אָדער אפילו איין אויג: און פאר ווייטאן רינט עש
 אייטער אָדער בלוט: מאג מען מחלל שבת זיין פון
 זיינס וועגן: קירן פון דר זאך אלע די קראנקייט וואש
 איין דאקטער אפילו נישט קיין גווישער אָדער אפילו אנאָדער
 יהודי זאגט איה פאר שמויא וואול או ער דארף טיפף צו
 איין רפואה איז ער בגלייבט. ווען מען צוויינט איין יהודי
 ער נאל איין געביריה טאן אפילו איין ברבי עבירה טאר מען
 נישט מחלל שבת זיין פון זיינס וועגן אָבער אז מען צוויינט
 אים צו דר שטר חיו מאג מען ווא מחלל שבת זיין פון זיינס
 וועגן. איין קראנקן וואש מיטאם אים גיטאצט אום שבת
 אז די רפואה מוז קען אים טאן אקטאן דורך אנדער טאר מען
 נישט ווארטן ביז נאך שבת: כדי מיטאל נאר איין שבת
 מחלל זיין: נאר עש איז אפילו אסענה אן צו הייבן אום
 שבת האמשי מען וועט צווייא שבתים מחלל זיין:
 איין קראנקער וואש קען נישט שלאפן אָבער דער ליכט
 און עש איז אכפנה אז ער וועט נישט שלאפן: מאג מען ווא
 וואול פר לעשון: און איטליכער וואש איז גווארינט און
 גישווינד אין דער זאך. אונטער איין נויט איז ער גילובט
 און גיליבט בייא די חכמים: און ער האט אַרויסן שטר

גלייך וויא ער וואלט שבת גיהאלן מיט אלע זאכן:
 און אז מיט דער רפואה טוט מען נאך אנאָדער מלאכה
 דהיינו ווען איינער איז חיו אריין גיפאלן אין שיה
 אריין אום שבת: און מען ווארפט איין געזן און מען
 חאפט מיט אים ארויש פיש אויף: שאט עש נישט ווייל
 ווען ער איז זיך נישט כפרן דרויף: אויף אז מען זאגט דער
 קראנקער דארף איין עפיל: און עש לויפן צעהן מיט
 אנאָדער און איטליכר בריינגט: האבן זייא דאך אלע איין
 שטר: ווען איין קראנקער דארף האבן פלייש: און עש
 איז נישט צוא קריגן נאר טריפות אָדער חזיר: מאג מען
 וואול שעקטין בשר פלייש: איידער מיטאל אים געבן
 טריפות: אָבער אז ער קען נישט ווארטן ביז מיועט
 שעקטין מאג מען אים וואול געבן אפילו חזיר. איין
 קראנקער וואש איז נישט כסובן מאג מען וואול הייסן איין
 עובר פונקטים מחלל שבת זיין פון זיינס וועגן: דרום
 מען מען וואול הייסן צו איין עובר פונקטים פון אקנידש
 וועגן דען עש איז ווי איין קראנקער וואש איז נישט כסובן.
 אָדער קיין יהודי טאר נישט אפילו איה האב מוקא דאש איין
 אָדער וועט אים קיילי ווערן סיידן ער טוט דורך איין שינוי
 נישט וויא אום דר וואכן און אזוי איין רפואה וואש איז נישט
 קיין מלאכה אָדער וואש איין מלאכה איז טאר זי: אפילו
 דר קראנקער זעלבסט נישט טאן: ווען איינער האט זיך צו דר
 אָדער גילאזט אים דא זיך פו קילט אום שבת מאג מען פר
 אים איין הייצן אפילו אין חדרש תמוז איין קראנקער וואש
 איז נישט מסובן מאג עסין פון דעם וואש איין עובר פונקטים
 האט גיקאכט און קיין יהודי האט נישט אקטונג גיקעבן:
 אלע רפואות איז אסור צו טאן צו אזוי איין קראנקן וואש
 איז נישט כסובן: דרום טאר מען דאש אויג נישט
 שמיירן אום שבת אפילו מיט ניקש שפיטאקן פון ארפואה
 וועגן. אָדער עש איז מותר איין צו וויקן איין פלאסטר
 אום שבת: און צו לייגן אויפן אויג. אָדער אז עש וועט
 נישט איין גוויקט ווערן אום שבת איז עש אסור צו טאן.
 ווען איינער האט איין וואונד טאר ער דרויף קיין גייא
 פלאסטר נישט לייגן אום שבת. אפילו עש איז נאר אראם
 גיפאלן פון ניין וואונד אויף דער ערד טאר ער עש נישט
 ווינד ארויף לייגן. אָבער אז עש איז נישט אראם גיפאלן
 אויף דער ערד מאג ער וואול צו רעכט מאכן אויף ניין

וואנד אבר איין עובר בוכבים מאג מען לאונן אפילו איין
 נייא פלאקטיר דרוף ארויף לייגן אונ אז עס רינט איימיר
 פון ויין וואנד * מאג ער אויף הייבן דעם פלאקטיר פון
 איין זייט אונ אפ ווישן * אונ דר נאך זאל ער אים ארויף
 לייגן אונ ווידער אויף הייבן די אנדרי זייט אונ אפ ווישן
 אבער דעם פלאקטיר טאר מען נישט אפ ווישן * ווען איינער
 האט איין כפה אונ האט נישט דרויף קיין פלאקטיר
 מאג ער דרויף צו לייגן נייא אדר הארטי טיכער * אבר
 נישט אלטי אדר וויכי טיכר דען עש הייסט איין רפואה:
 ווען איינער האט איין פר היילטי כפה * נאר ער פארקמט
 זיך זיא זאל אים נישט היי ווידער אויף רייסן * כאג
 ער דרויף צוא לייגן איין פלאקטיר אום שבת * דען עש
 הייסט נישט קיין רפואה * ווען איינער עפנט איין בלטיר
 אום שבת כרי ער זאל פר היילט ווערן * במזיד איז ער
 חייב מיתה * אבר אז ער עפנט עש פון איימיר וועגן
 דאש עס טוט אים ווייא איז מותר * דאש ווילך פלייש
 פון די פינגער טאר מען נישט רייסן אדר אפ שניידן אום
 שבת * דעם וואש טואן ווייא ריא ציין כאג ער נייא
 שווינקן מיט עסיג * אבר ער דארף אים אראפ שלענגן *
 דעם וואש ויין האלו טוט ווייא מאג ער וואול אראפ
 שלענגן בוים אייל * אבר נישט ווידער אויש שפייגן * דער
 וואש קרעכצט מאג ער וואול זייגן מילך פון איין בהמה
 אום שבת * אבער ער טאר זיא נישט מעלקן אונ די מילך
 טרונקן איין אשה טאר נישט אפ סלקן מילך אין איין בלי
 אריין פון איר קנד גיונד וועגן * אבר זיא מאג וואול אפ
 מעלקן אויף דער ערד כרי דאש קינד זאל קענין ריא
 בריסט אן נעמן * אויף טאר זיא נישט מעלקן אויף
 אנאנדריין פון רפואה וועגן * מען מאג וואול איין נעמן
 לאקרין ואפט אדר אנדרי ויסו זאבין כרי ער זאל אונט
 קול האבן * עש איז אסור זיך צו מאבן שפייגן דרוף
 קרייטיכר אפילו אום דער וואבין סיידן דאש עסין טוט
 אים ווייא * אבר אום שבת איז אזו אויף אסור אבר ער
 מען זיך צוא האלטן בויא דעם האלו בוי ער שפייגט
 אויש * ווען איינעם טוט ווייא דער בויך מאג מען אים
 וואול שטעלן אויף ויין בויך איין בלי מיט לעבליכע
 וואשיר * ווען איינער האט זיך איבער גיטרונקן מאג מען
 אים שטיין זיינ הענט אונ פים מיט אייל אדר מיט זאלין

אום שבת * אזו איין בלי וואש מען מעג משלשל ויין אום
 שבת מאג מען זיא שטעלן אויף איין אויג צוא קליין *
 ווען איינעם איז איין ביין ארויש נירקט גיווארן מאג מען
 אים פארקמט אום שבת * ווען איינער האט זיך איין
 גשניטן בוי דאש בלוט נישט טאר ער דרויף נישט לייגן
 קיין טיכיל * דען עש ווערט גיפארבט * וויא דען זאל ער
 טאן ער זאל כריער דאש בלוט נישט אפ וואשן אדר
 שפין וועב לייגן דרויף * אונ אויף דעם דאש טיכיל:

קפה על מי מחללין השבת

אלי זאבין וואש היינט ריין סכנות נפשות מאג מען
 דרויף מחלל שבת ויין * ווען עש איז איין שריפה
 חיו אפילו נישט אין ויין הויז מאג ער וואול לעשן אום
 שבת אז דאש פיאר זאל נישט ווייטיר גיין אונ דער וואש
 העלפט דער צוא איז ער גילויבט אן ריא אויגן פון ריא
 הבמים * איין הויז וואש איז איין גיפאלן את עש איז
 אסבב מאבן איז אפענן גיווען אינווייניג * דארף מען
 מחלל שבת ויין עש אויש צו ראמן * אונ אז מען גיפנט
 גיבארטע לייט דארף מען ווייטיר ראמן טאמיר זייגן די
 הינטערשטי נאך נישט טויט * אונ אפילו מען גיפנט ריא
 הינטערשטע אויף טויט * דארף מען ראמן בוי וייערי נאז
 לעבר * מאבן איז נאך פר האנדן עפים איין אטום אין
 זייא אונ אז זייא האבן שוין קיין אטום נישט טאר מען
 שוין ווייטיר נישט ארבייטן: אויף אז עוברי בוכבים זיינען
 אן גיפאלן אונ עש איז איין ספק טאמיר זייגן ווי אוישן
 אויף נפשות מאג מען וואול מחלל שבת ויין * אבער אז
 מען ווייס גוויש אז ווייא זייגן אוישן אויף געלט טאר מען
 נישט מחלל שבת ויין * ווען עוברי בוכבים לויפן נאך איין
 יהודי אים צו הארגען מאגן אנדרי יהודים מחלל שבת
 ויין אונ אים מציל ויין מיט בלי מלחמה אונ זייא מאגן די
 בלי מלחמה דער נאך ווידער אהיים טראגן אויש דעם
 תחום שבת ככיש אויש דעם עירוב דען אז מיועט זיי
 אכרין אהיים צו טראגן וועלן זייא דאש אנדרי מאל נישט
 וועלן מיט זיך נעמן אועלכע בליים * דעקט גלייבן ווען
 איינער איז אן אנאנד סכנה איז מען אים מחייב מציל
 צוא זיין * אונ אפילו עש קענען אים מציל ויין עבליכע
 לייט * אונ עש זיינען מתעסק דער צו הווערן לייט אז

דאך

דאך דיא מצוה פון אלע ויער גרויש :

(קט) דיני יולדת בשבת

איין קונפוטארין איז גלייך וויא איין קראנקער וואש
 איז מסוכן . אונ מען איז מהויב מחלל שבת
 זיין פון אירינט וועגן צו אלע זאכן וואש זיא בדארף .
 מען מעג איר רופן זיין קאבע אפילו אויש דעם תחום .
 מען מעג איר אן ציגן זיין ליכט . אפילו זיא איז
 אפלינדע . דען עש איז איר איין נחת רוח אז אנדרע
 וועלן זעהן זיך סתעסק צו זיין מיט איר . אבער אלע
 זאכן דארף מען טאן דורך זיין שינוי עש ויניען דביי
 אירלייא קינד בעטרייש . דש ערשטע אז זיא גייט צו
 קינד . דאש אנדרע אז דש דם נדה הייבט אן פון איר
 צו ריין . דאש דרשע אז זיא קען ניט ארום גיין ביז
 מען מוז זיא טראגן אונטער דעם ארום אויף איינש
 פון דיא אלע איז מען מחלל שבת . דיא ערשטע דביי
 טעג פון איר גילעגן ווערן איז מען מחלל שבת פון
 אירנט וועגן אפילו זיא זאגט איר דארף עש ניט .
 פון דריטן ביז דעם זיבטן טאג אז זיא זאגט איר דארף
 ניט איז מען ניט מחלל שבת . אבער אז זיא שוויינט
 איז מען זיא מחלל שבת אבער פון זיבטן ביז דעם
 דרייסיגטן טאג איז זיא וויא איין הולת וואש איז
 ניט מסוכן . אונ מען מעג הייסן זיין עובר כוכבים צו
 טאן אלע אירי בדרענגעש איין קינד וואש איז גיבארן
 גינארין צו גיין אדער צו זיבן חדשים טאג מען מחלל
 שבת זיין פון זינט וועגן אבער אפילו עש איז נאר
 אספק אויב עש איז גיבארן אין אכטין חודש טאר
 מען ניט מחלל שבת זיין פון זינט וועגן . אונ אז עש
 האט ניט קיין האר אונ קיין געניל טאר מען עש ניט
 מסלשל זיין . אבר די מוסער מעג זיך זיא איין בייגן
 אים צו געבין זייגן . דאש די מילך זאל איר ניט ווייא
 טאן . אויך טאג זיא אפ מעלקן דיא מילך אויב עש
 מוזט איר ווייא :

(קס) דיני מילה בשבת

מען מעג מחלל שבת זיין פון וועגן דעם ברית
 מילה מיט אלע זאכן . אבר אז עש איז איין

ספק אויב זיא איז ניט גיבארן גינארין אום פרייטאג
 דהיינו זיא איז גיבארן גינארן פרייטאג פאר נאכט .
 אדער עש איז איין ספק אויב עש איז איין צייטיג
 קינד איז מען עש ערשטע מל אום זונטאג . אונ
 מיטאר ניט מחלל שבת זיין פון אספק וועגן . פאר דר
 מילה מעג מען באדין דש קינד מיט ווארימע וואשר
 וואש זיינען גינארמיט גינארין אום שבת אבער דאש
 באדין וואש נאך דער מילה דארף מען ווארטן ביז
 נאך שבת . אויב עש דארף ניט דער צו . ווען איין
 פהמה איז חולה טאג מען הייסן איין עובר כוכבים איר
 בלוט צו שלאגן : (קסא) ווען מען בריינגט איינס איין
 פאס מיט וויין אדער ביר טאר ער עש ניט אראפ נעמן
 פון וואגן אום שבת . סיידן ער דארף עש צוא איין
 סעודת מצוה . אבער פון אורחים וועגן :

(קסב) דיני דליקה בשבת

ווען עש איז חי איין שריפה אום שבת אונ עש היינט
 דרינען אפילו נאר איין ספק סכנה איז איין מצוה
 מחלל שבת צו זיין צו לעשן אפילו די שריפה איז ביז
 עוברי כוכבים . קרי דאש פייער זאל ניט ווייטן גיין אבר
 אנדרע סכנות . אבר אז מען הייסט גוויש אז עש היינט
 דריגן ניט קיין סכנה טאר מען ניט לעשן אום שבת אונ
 הווקא צו לעשן טאג מען מחלל שבת זיין . אבר עש איז
 אסור אויף דאש זייניגע מחלל שבת זיין דהיינו מציל צו
 זיין זיינע קליידער אונ צירונג אדר דעקט גלייכין . אונ
 ויער עש האט מחלל שבת גווען צו אום העכט מוז ער
 פאסטין פערציג טעג שני וחמישי ושני . אונ זאל קיין
 פלייש ניט עסן אונ קיין וויין ניט טרינקן נאך זיין תענית .
 אונ זאל געבין אין צדקה אכיון אכצען שילנגער . אונ
 אז ער וויל זיך אויש ליוון זאל ער געבין פאר איםלכן
 תענית צוועלף שילנגער :

(קסג) ווען איינער האט אויש גישיט איין קארב מיט
 אופס אין זיין חזו איז דאש אופס גיפאלן

אויף איין אורט טאג ער עש ווידער אריין ליגן אין
 קארב אריין . אבר אז עש איז פאר שפרייט גינארין .
 אדער עש איז גיפאלן אויף איין דבר מוקצה . טאר מען
 עש ניט צום אויף קלייבן אין קארב אריין . נאר ער זאל
 עש

עַשׂ אוֹיֵף קְלִיבִין אֵינְצִינ וַיִּים • אֹנ תִּכְפּ אוֹיֵף עֶסִין • כִּיִן מִרְא גִיט מְאֻמֶּר נֹעַם זִיך דִּיא עֵרֵד אַפּ שְׁטִין :

(קסד) עַשׂ אִיז אַסֹּר אַרוֹף צו קְרִיבן אוֹיֵף אֵיין בּוֹים אֹם שֶׁבֶת • אֹנ מִסְמָר גִּיט נִיצֵן מִיט כִּיִן שׁוֹם זאך וואש אִיז בְּהֶעֱפֵט אִין דֶּער עֵרֵד • וַעַן אֵינְגֶּר האַט עֶפֶס גִּלְיִנְט אוֹיֵף אֵיין בּוֹים עֵרֵב שֶׁבֶת • טָאר מֶען עַשׂ גִּיט אַרְאפּ נֶעֱמֶען אֹם שֶׁבֶת • אֶפִּילוּ עַר דֶּארף דְרוֹיף גִּיט קְרִיבן • עַשׂ אִיז מִתְרַר צוּא גִּיין אֹם שֶׁבֶת אוֹיֵף נִרְאז אָדער אוֹיֵף קְרִיבִיכְעַר • וַיִּיל עַר אִיז זִיך דֶּאך גִּיט מְכוּן עַשׂ אוֹיֵשׁ צוּא רִיִּיסן • דִּיא לִיִּיט וואש עֶסִין אִין גֶּערִמְנֶךְ אֹם שֶׁבֶת • זאַלִּין זִיִּיא גִּיוואַרִינְט זִיין גִּיט צוּא גִּיסן כִּיִן וואשער אוֹיֵף דַעם גִּרְאז אָדער קְרִיבִיכְךְ אָבֶר מֶען מֵאג וואול מִשְׁתֵּין זִיין אוֹיֵף דִּיא קְרִיבִיכְעַר • דַען עַשׂ כֵּאכְט עַשׂ כְּלָה • מִינְאַל גִּיוואַרִינְט זִיין גִּיט צוּ וואַרֶפִּין תְּבוּאָה פֶּר דִּי עוֹפּוֹת אוֹיֵף אֵיין פִּיכְט אָרְט אֹם שֶׁבֶת • דַען עַשׂ נֹעַם חִיוואַקְסִין • אֹנ זאַל זִי מִיין גִּיט וואַרֶפִּין נֶאָר וואש זִיִּיא קַענֶן אוֹיֵף עֶסִין דַעם זַעלְבִּיגֶן מֵאג • קְרִיבִיכְעַר וואש וואַקְסִין אִין אֵיין בְּלִי טָאר מֶען זִיִּיא אוֹיֵף גִּיט אַפּ רִיִּיסן אֹם שֶׁבֶת • אֵיין צִוּוּיג מִיט אֹפֶס וואש מִיקְאָט זִיא אַפּ גִּירִיסן פֶּר שֶׁבֶת • מֵאג מֶען וואול אַפּ רִיִּיסן דֶּאשׁ אֹפֶס דֶּער פֶּן אֹם שֶׁבֶת • אֵיין רִינֶע וואש אִיז פֶּאר שְׁמֵאפֶט גִּיוואַרִין • אֹנ עַשׂ גִּיט אֵיין רַענִין • אֹנ דִּיא וואשער גִּיט אִיבֶר אֹנ טוֹט אִים שְׁאַרִין אִין זִיין הַיִּז • מֵאג עַר זִיא אוֹיֵשׁ מֵאכִּין מִיטְען פּוֹם אֹם שֶׁבֶת אָבֶר גִּיט מִיט אֵיין הֶאָלֶץ • עַשׂ אִיז אַסֹּר צו שְׁמַעְקִין דֶּאשׁ אֹפֶס וואש רִינְגֶט נֶאָך אוֹיֶפֶן בּוֹים מְאֻמֶּר נֹעַם עַר עַשׂ חִיו אַפּ רִיִּיסן • עַשׂ אִיז אַסֹּר צוּ גִּיסן וואשער אוֹיֵף אֵיין זאַמֶּען • וואול שְׁמַעְקִינְרִינֶע קְרִיבִיכְךְ וואש לִיגֶן אִין וואשֶׁר • מֵאג מֶען זִי אַרוֹשׁ נֶעֱמֶען צו שְׁמַעְקִין אֹנ ווִידֶער אַרִיִין לִיגִין • אוֹיֵף מֶען אֹנְטֶער גִּיסן נֶאָך וואשֶׁר אָבֶר גִּיט נֶאָר אַנְדֶּרְע וואשער • דֶּער וואש רִיִּיסט אַפּ אֹפֶס פּוֹן אֵיין בּוֹים וואש שְׁטִיט נֶאָך אִין דֶּער עֵרֵד אֶפִּילוּ עַשׂ אִיז שׁוֹן דֶּאר דֶּאשׁ עַשׂ וואלֶט שׁוֹין גִּיט גִּקְעֶנט בְּלִיבִין אֶפִּילוּ אֵיין שְׁעָה אֹפֶן בּוֹים אִיז עַר דֶּאך חֲזִיב מִתָּה • עַשׂ אִיז מִתְרַר אֵיין בּוֹים אָן צוּא רִירִין • אָבֶער עַר זאַל זִינֶער אֹנ זִינֶער גִּיוואַרִינְט זִיין אִים גִּיט צוּא שְׁאָקִין • אֵיין בְּרוֹנֶן וואש אִיז זִינֶער מִיף מֵאג מֶען אַרִיִין קְלַעֶרן וואשער אָן צוּא שְׁעִפִין • אֹנ אִיךְ הֶאב

(קסה) דִּין כִּיבּוּד הַבֵּית וּדְבַר שְׂאִינו מִתְכוּוִּין אַלֶּע זאַכִּין וואש דֶּער מֶענְטֶשׁ אִיז זִיך גִּיט כְּכוּן דֶּער צוּא אִיז מִתְרַר צוּא טָאן אֹם שֶׁבֶת • דְרוֹם מֵאג מֶען וואול שְׁלַעֶפִין אוֹיֶפֶרֶר עֵרֵד אֵיין מִיט אָדֶר אַנְאָרֶר זאך אֶפִּילוּ מֶען מֵאכְט דֶּער מִיט אֵיין גְרוֹב אִין דֶּער עֵרֵד דַען מֶען אִיז זִיך גִּיט מְכוּן דֶּער צוּ • עַשׂ אִיז מִתְרַר צוּא גִּיסן וואשער אוֹיֵף דֶּער עֵרֵד כְּבִי דֶר שְׁטוּיב זאַל בְּלִיבִין לִיגֶן • עַשׂ אִיז אַסֹּר אוֹיֵשׁ צו קַעֶרִין אֵיין הַיִּז אָדֶער אֵיין שְׁטוּב מִיט אֵיין בְּעוֹם אֹם שֶׁבֶת • אֶפִּילוּ עַשׂ אִיז גִּפְלֶאקְסִירֶט • אָבֶער אֵיין עוֹבֶד כּוֹכְבִים מֵאג מֶען וואול הִיִּיסן אוֹיֵשׁ קַעֶרִין • מִיט אֵיין פֶּלְעֶדֶר ווִישׁ כֵּאג אֵיין יְהוּדִי אוֹיֵף אוֹיֵשׁ קַעֶרִין • עַשׂ אִיז אַסֹּר צוּ וואשֶׁן אָדֶער אוֹיֵשׁ צוּא גְלִיבִין דִּיא עֵרֵד • אוֹיֵף אִיז אַסֹּר צוּא מִיקְלַען אוֹיֵף דֶּר עֵרֵד אֶשְׁוַעֶרֶע פֶּאס דַען זִיא פֶּאר גְלִיבִיכְט דִּיא עֵרֵד • חֶאמְשֶׁע עַר אִיז זִיך דֶּאך גִּיט מְכוּן דְרוֹיף דַען עַשׂ נֹעַם בְּנוֹדֶאי פֶּאר גְלִיבִין דְרוֹם אִיז אַסֹּר :

(קסו) הַשְּׁמַעַת קוֹל בַּשֶּׁבֶת

עַשׂ אִיז אַסֹּר צוּ לֶאזִּין הַעֶרֶן אֵיין קוֹל אֹם שֶׁבֶת מִיט אֵיין בְּלִי זְמֶר • אָדֶער מִיט אַלֶּשׁ וואש אִיז גִּימְאכְט גִּיוואַרִין אוֹיֵף אֵיין קוֹל נֹעַנִין • דְרוֹם טָאר מֶען גִּיט קְלֶאפִּין אִין אֵיין טִיר מִיט אֹז אֵיין אֵיין וואש אִיז דֶּר צו גִּימְאכְט גִּיוואַרִין • אוֹיֵף אִיז אַסֹּר קְלִינֶן מִיט אֵיין גְלֶאק • אוֹיֵף דֶּער שְׁמֵשׁ טָאר גִּיט קְלֶאפִּין אִין שׁוֹל אַרִיִין אֹם שֶׁבֶת מִיט זִיין האַמֶר אָבֶער עַשׂ אִיז מִתְרַר צוּא בְּשִׁמְעֵלִן אֵיין עוֹבֶד כּוֹכְבִים פֶּאר שֶׁבֶת עַר זאַל שְׁפִילַען אוֹיֵף אֵיין תְּהִנָּה נֶאֱגִין שֶׁבֶת • נֹעַן עַשׂ לִיגֶט בִּיִּיא אֵינְעֶס אִין הַיִּז אֹפֶס אָדֶר אֶפִּילוּ וואש מוֹקְצָה אִיז דִּהִיגֶן צִיגֶל • אֹנ עַשׂ נֹעַרֶט מִיגֶלֶע מֵאג עַר עַשׂ וואול צו דַעֶקִין מִיט אִיז אֵיין זאך וואש מֶען מֶען מִשְׁלַל זִיין • נֹעַן אֵינְעֶס רִינְט אַרִיִין אִין הַיִּז רַענִין אָדֶער שְׁנִיִּיא מֵאג עַר אֹנְטֶר שְׁמַעֵלִן בְּלוֹם • אֹנ אִז זִיִּיא נֹעַרִין פּוֹל מֵאג עַר זִיִּיא אוֹיֵשׁ גִּיסן אֹנ ווִידֶר אֹנְטֶר שְׁמַעֵלִן : (קסו) עַשׂ אִיז אַסֹּר צוּא רִיִּיסן אוֹיֵף אֵיין פֶּעֶרֶד • אָדֶער צו פֶּאַרִין אִין אֵיין וואַגִּין אֹם שֶׁבֶת • אוֹיֵף אִיז אַסֹּר צוּא שְׁוִוּמֶן אֹנ אַרִיִין צוּא גִּיין אִין אֵיין שִׁיף • אָבֶער אִז עַר אִיז שׁוֹין אִין דֶּער שִׁיף פּוֹן פֶּר שֶׁבֶת

124

מא ער אין איר גלייבן אפילו זיא פארט אום שבת .
 עש איז אסור צו משפטן כב"ש מלקות צו שלאגן אום
 שבת . אז עש איז אין חופה אום פרייטאג צו נאכט
 זאל מען גיווארניגט זיין גוט מחלל שבת צוא זיין פאר
 גרויש שקחה . דער וואש נעמט איין אלמנה אדר און
 גרושה . טאר ער גוט ליגן בייא איר דאש ערשטע קאל
 אום שבת . אבר איין בתולה איז מותר . די שפענדליך
 וואש שווימן אויפן וואשר טאר מען זייא גוט ווארפן
 אהן און אהער דיא וואשר לויטר צוא מאכט . אין שוף
 וואש שטייט אויף דער ערד . אדרע אפילו זיא שווימט
 אויפן וואשר . גאר זיא איז אן גיקניפט ביי דעם פארן .
 מאג מען אריין גיין אין איר אום שבת :

(קס) דער וואש שערט אפ אדר ער רייסט אויש אין
 האר אום שבת איז ער חייב מיתה אונ דש
 טאר מען גוט אפילו אום דער וואכטן אויך גוט טאן .
 דרום טאר מען זיך גוט גרייולן אום שבת אויך קיין
 בתולה טאר זיך גוט גרייולען מיט איין נאדיל אדר
 מיט איין מעסר . גאר מיט די פינגער . אויך איז אסור
 אפ צו שניידן אדרע אפ צו רייסן די ענגל פון זיינע
 הענט אדרע פיס אום שבת . דער וואש מעקט אויש
 צווייא גילדנע אומות אום שבת איז ער חייב דרום
 איז אסור אויש צו רייסן אין חתיקה אדר אלש וואש
 איז דרויף גילריפן . דען מיט דעם מאכט ער אויש
 מעקן . עש איז אסור צו שרייבן אפילו מיט וואשר
 אדרע מיט וויין אויף איין שום זאך אפילו אויף דער
 ערד אבר אין דר לופטן מאג מען וואל שרייבן . מען
 מעג וואל פאר צייכנען איין גרייט מען נאגל צוא
 פאריקבן נאך שבת ווען איינעם איז גיסאכט גיווארן
 זיין קאסטין צוא פאר בינדן מיט איין שנירל טאר ער
 גוט פר בינדן אום שבת . דען עש תייסט וויא גיניעט .
 עש איז אסור אריין צו שיטן פערדן . אין איין קליין
 צום ערשטן קאל אום שבת אבר אז זיי זיינען ארויש
 גיפאלן מאג ער זיי ווידער אריין שיטן . עש איז אסור
 צו נעמען זאלן פון דעם ארט וואו עש ווערט גיסאכט
 אויך אלודינג פון דעם ארט וואו עש וואקסט אויך איז
 אסור צוא רייבן עפיל אדרע ריפן אייגש אין אנדריין
 עש איז אסור צו טריקן איין זאמן פון פלאקש אדרע

לייאן אום שבת אויך איז אסור צו רייכן פאפיר . אדר
 עש צום אויף צו קלעפן . אויך טאר מען קיין שערביל
 גיט צו פרעקן עפס צו צו דעקן דער מיט :
 עש איז אסור מותר צוא זיין איין גדר סיידן לכבוד
 שבת . למשל ווען איינער האט איין גדר גיטאן
 צוא פאסטן אדרע קיין פלייש גיט צו עסן . אונ קיין
 וויין גיט צו מרינקען . אדרע קיין קליידר גיט אן צוא
 טאן . אונ אלש וואש גיהער לכבוד שבת . מאג מען
 אים מותר זיין . אברע איין מאן זיין ווייב אדרע איין
 פאטער זיין טאכטער מאג מען וואל מפר זיין אום
 שבת אפילו אזוא איין גדר וואש גיהער גיט לצורך
 שבת . דען אז ער וועט איר גיט מפר זיין אין דעם
 ועלגין מאג וועט איר שוין קיין הפרה גיט העלפן .
 ווען איינער האט איין גדר גיטאן צו טאן עפס איין
 זאך . ביז אין דר צייט . אונ איז צונגד איז דר הינטרשטער
 טאג אום שבת . אונ ביז אהער האט ער די זאך גיט
 גיקענט טאן מאג מען אים וואל מותר זיין . דאש ער
 זאל גיט עובר זיין אויף זיין גדר . אין מרם מאג מען
 וואל מותר זיין אום שבת . אלע זאכן וואש זיינען
 אסור מדרבנן מאג מען זייא טאן פרייטאג בין
 השקשות . איידר עש ווערט רעכט נאכט . אויפלובר
 פאטער אונ מוטער זיינען מחוייב צו לערנען זייערע
 קינד אז זיי זאלן גיט מחלל שבת זיין חיי . אויך זיי
 צו ווערן זיי זאלן גיט מסולל זיין וואש מוקצה איז .
 פכרט האלן אדרע שטיינער . אויף די עבודות פון דר יוגנט
 גיוואונט אין דר יוגנט . אויף די עבודות פון דר יוגנט
 האמטשע ער האט די עבודות גיטאן בשוגג דאך בארף
 אויפלכר דרויף אויף זיך איין תשובה קסבל זיין :

(קפ) דיני עירוב בשבת

ווען צווייא יהודים ווילנען אין איין הויף . אדר אין
 איין נאם אסרף איינער אויפן אנדערן צו טראגן
 אן איין עירוב . ווען איין יהודי וואונט אין אזוא איין
 שטאט וואש זיא האט איין עירוב איין פאטויר אדר
 איין צאם אדר איין גראבן צעהן טפחים טיף ארום
 אונ ארום . אזו איז גלייך אז וויא דיא נאנצע שטאט
 איז אין זיין רשות . אברע אז צווייא יהודים וואונט
 העלפט

ואגון צוא ויין חקר הוא ראובן אדער שמעון דא גיב
 איד דיר דאש ברויט ויזא עש זוכה פאר כל תקלה .
 דען מיט דעם ברויט בין איד מוצה כל תקלה . ויזא
 זאלן אלע דרינגען איין חלק האבין . אונ דאש זאל
 ויין דער עירוב פאר ויזא אלע . אונ וויא פאלד ער
 גיט עש אים אין דער האנט אריין זאל ער מאכן די
 פרקה . אודותים וואש קומן צוא פארין אונ דרינגען זיך
 איין ארבעט אסרין ויזא גיט אויף דיא בעלי בתים .
 מידין ויזא האבן גדיעה דארטין צו פלייבן דבייסג
 טעג . אפר די יהודים וואש פארין אויף איין יארדי .
 אונ דרינגען זיך ארבעטן אויף אונעלכע ערטער וואש
 וואגן גיט ביין יהודים אסרין ווי איינר אויפין אנדרין :

אונ אז מען מאכט אלע שבת איין ניעם עירוב אז
 איין מצוה מיזאל שבת פריא דריבער אפרקה
 מאכן דער וואש אז מחלל שבת בפרהסיא אפילו
 מיט אז איין זאך וואש אז נאר אסור מדברגן העלפט
 אויך גיט ויין עירוב אפר אז ער מוט אפילו די ארבעט
 עבירה אין דר ועלט נאר גיט בפרהסיא העלפט זא
 ויין עירוב . אויך גיט ברוקא דער בעל הבית ועלכט
 דארף געבין צום עירוב נאר אפילו אז עש גיט איינר
 פון בני בית אז אויך גונג . מיזאל ויער גיטארנט
 ויין אין די מצות וואש מדברגן בפרט אין דער מצוה
 פון עירוב . די גמרא זאגט אז שלמה המלך מיט דיא
 סנהדרין האבן מתקן גיווען דיא מצוה פון דיא הענט
 וואשין אונ פון עירוב אז ארויש גינאנגן איין פת קול
 פון הימל אם חכם בני ישמה לבי גם אני דאש מינט מען
 הקב"ה האט מפקים גיווען אויף זייערע קעסאליכע
 תקנות . אונ די רבנן זיל האבן גיזאגט ווער עש אז
 עובר אויף די תקנות אז ער חייב מיתה . דרום זאל
 מען ויער גיטארניט ויין דרינגען אונ גיט גרינג האלמין :

(ק) הלכות יום טוב

אלש וואש אז אסור אום שבת אז אויך אסור אום
 יום טוב . נאר אום יום טוב אז מותר צוא קאכין
 וואש מען דארף אויף דעם ועלביגן מאג . אונ אויך אז
 מותר ארויש צוא מראנין פון עירוב וואש מיבדארף . עש
 אז אסור גיפעס צו וואשין אונ אפ צו קאכין פון איין מאג
 ירמ

העלפט דער עירוב גיט ביו ויזא מוזן אפ קייפן דאש
 וואונג פון די עובדי פוכבים אין ויער רשות אפילו פר
 איין שלנגער דאש ווי זאלן רשות געבין צו מראנין .
 אפילו עש אז מלחמה העלפט עש אויך אז מען קייפט
 דעם רשות פון דעם שר אדער שופט גלייך וויא דיא
 היינער נינגען אין דיא יהודיש רשות . אויך ווען דיא
 יהודים דרינגען דעם רשות פון עובד פוכבים אדער
 אפילו פון ויין קנעכט אדער דינקט אונ דער עירוב
 העלפט גיט אנדריש מידין ויזא וואונגען אין איין נאם
 אדער אין איין אויף אונ מיקען דעם מויאר צו מאכן
 בייא נאכט . אפילו מען מאכט אים גיט צוא העלפט
 אויך . אפר אז ווי וואגן אין איין אפגע נאם העלפט
 דער עירוב אויך גיט ביו מען מוז לייגן אין פאלקן
 איבער דער נאם פון איין וואגט צו דער אנדרר אויף
 ביי דע ווימין . אונ אצונד שמעלט מען צוויי העלצער
 בייא דיא ווענט פון די היינער . אונ מען קניפט צוא
 דרויף איין שנירל פון איין וואגט צו דער אנדרר . אז
 וויזט זיך עש וויא איין מיר אפילו עש אז ויער אויך ;
 אונ דער עירוב מוז אז גימאכט ווערין מען געמט
 אויש אפיקל מעל פון אימליכן בעל הבית אונ
 גען באקט דר פון איין ברויט . אונ מען מאכט איין
 פרקה ברוך אפה ווי אלזוי מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וזנו על מצות עירוב : אונ אז מיקאט פר
 געסין צו מאכן די פרקה שאט עש אויך גיט . דער
 מנהג אז מען לייגט דעם עירוב אין שול אריין . דר
 עירוב מוז ויין איין גאנג ברויט . אונ אז עש ווערט
 צו בראבן אדער פאר שימלט אז עש שוין פסול .
 דרום אז דער מנהג דאש מען מאכט איין מצוה אום
 ערב פסח . אונ מען היינגט אויף אין שול . ווען איינר
 האט גיט גיגעבין צו דעם עירוב . דא אסרת ער אויף
 די אנדרע . ביו ער מוז מבטל ויין ויין רשות . דש ער
 זאל אזוא זאגן דא בין איד מבטל מין רשות . אונ
 שיינק אויך מין היז אויף איבער שבת . דרום אז
 דער מנהג אז די גרושע שמעט ווייל עש קומען צוא
 אלע וואך גאניע חדרים . מאכט מען אלע פרייטאג
 איין עירוב אונ דר וואש וויל אנרושע מצוה מאן זאל
 ער אלע פרייטאג געמין איין גאנג ברויט . אונ זאל

יום טוב אויפן אנדרן . אָבֶר מען מעג פיל אן קאכין וואש
 עש בלייבט איבער מאג מען וואול עסן דעם אנדערן טאג .
 איין ליקט מאג מען וואול אָנצוגיין ביי טאג אויף ביי נאכט
 אויב מען האט דער פון בייא טאג אויף תהיה . די לייט
 וואש וואגן מיר וועלן פיר אן קאכין . אָר אן באַקן פֿרי
 עש זאל איבער בלייבן אויפן אנדרן טאג יום טוב . איין
 עש נישט רעכט . אויף איז אָסור צו קאכין איין שום נאך
 פון יום טוב אויף שבת . סידין מען מאכט איין ערויב
 מבשילין : ווען איינער וויל עפס קיילן אום יום טוב איז
 ער מחויב אן צו גרייטן פון פאר יום טוב אש צו קיילן
 דרינגן . אונ צו צו דעקן דאש בלוט . אונ אויף איין
 חלה פּוּבֶק זיין . אָבער אז ער האט פאר געסן מאג ער
 אים פּוּבֶק זיין אום יום טוב . אָבֶר אז ער גפינט אין אים
 איין שצעקט טאר ער אים נישט אויש שלויפן אום יום
 טוב . אויף אז ער האט פאר געסן אש אן צו גרייטן
 זאל ער נעמן ווארעמע אש . אונ אז ער האט נישט מאג
 ער געמען קאלטע אש ווען איינער קוילט איין עוף אום
 יום טוב טאר ער נישט אויש רייסן דא פערן ארום האלן
 דען עש איז איין מלאכה נאר ער זאל צו נעמן דא
 פּעֶדערין איינש פון אנדרן פרי ער זאל קענן קיילן . דא
 מילה וואש איז גיטאקן גיטארין אום יום טוב טאר מען
 זא נישט ניצן דעם ועקביגן טאג . אָבֶר מען טאג זא וואול
 גיצן דעם אנדערן טאג . אָבֶר אז יום טוב גיפאלט אום
 פּרויטאג אָדער אום זונטאג טאר מען אָפּילו נישט ניצן די
 מילה פון יום טוב אויף שבת . אָדֶר פון שבת אויף יום
 טוב זיי איין וואש איז גיליגט גיטארין אום שבת אָדֶר
 אום יום טוב האט עש אויף דעם דין אין זיך . נישט מער
 דאש איי טאר מען נישט ממלט זיין . אונ דא מילה מאג
 מען זא ממלט זיין אונ אז דאש איי איז פאר קייט
 גיטארין צווישן אנדערע איינער אָפּילו צווישן טויזנט זיינען
 אלע אָסור ממלט צו זיין . אונ אז מען טוט אריין איינש
 פון דא איינער אין איין גקעכץ אריין איז עש אָסור דעם
 זעלבדיגן טאג . ווען מען קוילט איין חון אום יום טוב אונ
 מען גיפנט אין איר אָפּילו איין פארטיג איי מאג מען עש
 וואול גיצן אָפּילו אום יום טוב נאך שבת . עש איז אָסור
 צו געטין איין עבר פּוּבֶק אום יום טוב . עש איז אָסור
 דען ער וועט פּוּבֶק אָסור פון זיינע וועגן . אָבֶר

אז ער קומט אז דאש עסן איז שוין פארטיג מאג מען
 אים וואול לאזן עסן . עש איז אויך מותר אים צו
 שיקן דורך אַנאָדֶר עבר פּוּבֶק :

דיני האש ביום טוב

עש איז אָסור איין פייאר אויף צו שלאגן אָדֶר צו פֿר
 לעשין אום יום טוב . אָבֶר מען מאג וואול געמען
 איין פּרעגריג שטיק האלץ פון איין אָרט אויפן אנדרן .
 אויף אזו איין האלץ וואש האט נאך נישט אן גיהויבן צו
 פלאמין מאג מען עש אַוועק געמין פון פייער . אויף איז
 אָסור ארויש צו נסן אייך פון איין פּרעגריג טיגל אין
 אנדרן . דען ער מאכט דעם ערשטן אויש לעשין . איין
 באַק אויבן וואש מען דאָרף אים אָפּיסל צו צו לעשין
 מאג מען וואול איין געצן איין פּעזים אונ אים צו לעשן
 אָפּילו עש ווערן אויף צו גלאשן קיילן . אָבער נישט מיט
 איין טוף דען עש איז אָסור איין טוף איין צו געצן אום
 יום טוב טאמיר וועט ער זא אויש קוועטשין . אויף
 איז מותר דעם אויבן אויש צו קלעפן מיט ליים וואש
 איז נאך איין גיטויקט גיטארין פאר יום טוב . אָבער
 אום יום טוב איז אָסור איין צו ווייקן . איין גיינער
 אויבן אָדֶר גיאי טעפּ וואש זיינען נאך נישט אויש גיטאטן
 גיטארין פאר יום טוב טאר מען דרינגן נישט קאכין אָדֶר
 באַקן אום יום טוב . מעל איז אָסור צו זיפן אום יום
 טוב . אָבער אז זא איז שוין גינפט פון פאר יום טוב .
 מאג מען זא נאך אָפּאל זיפן אונ יום טוב שטיגער צו
 מאכן . אָבֶר דורך איין שטיג . נישט וויא אום דר וואכן .
 עש איז אָסור מעל צו מעכטן אום יום טוב :

ווען איין אשה קנעט איין שטיג אום יום טוב זאל זא
 חלה געבן . אונ זאל זא האלטן ביי נאך יום טוב
 דען אום יום טוב טאר מען קיין חלה נישט פאר ברענגן .
 איין אן גיפלט חון וואש איז צו גייט גיטארין מיט איין
 פאדים : טאר מען אים נישט אָפּ שטיגן אָדֶר אָפּ רייסן
 אום יום טוב . אָבֶר אָפּ צו ברענגן איז מותר . אויף איז
 אָסור צו בשרן אָדֶר אויש צו גליהן איין פּרדפה בלי אום
 יום טוב . אָבֶר אז מ'האט גיבראמין פרייף פלייש אויף
 איין שפיץ . מאג מען דא שפיץ אויש גליהן דרויף תיבף
 ווידר צו בראמין ווייל ער איז נאך הייס . אז עש איז
 קאלט

קאלט מאן מען איין הייצן אום יום טוב . עש איז אסור
 צו וואשן ראש גיפעס מיט איין טוף אום יום טוב . דען
 איך האב מירא טאמער וועט ער זיא אויש קוועטשן .
 נאר מיט שמוזיא אָרד מיט הייא איז מותר . ווען דאש
 פייאר מאכט אים קיילע זיין . עסן דש דריבן שטיינקט עש
 מיט הויך אונ . עש איז דר צוא קיין אנדר תקנה גיט פאר
 האַנדין סיידן צו פאר לעשן . מאג ער עש אויש לעשן
 אין אויבן . איין לאָפּ פון אייל טאר מען גיט אַוועק
 גיין דעם אייל פון קנייטל . אויך טאר מען דש קנייטל
 גיט ארויש נעמן פון דער לאָפּ . אָפּילו צוא לייגן אין
 אַנאָדער לאָפּ . אָבד עש איז מותר נאר קנייטליך אַרײַן
 צו לייגן אין דעם אייל פרי עש זאל גיה אויש ברענין .
 ווען איינר האט אן גיצונדין איין וועקטן ליכט אונ ער
 האט חס זיא זאל גיט אין נאנצן אויש ברענען . מאג ער
 וואול זיא ארום בידען מיט אזו איין וואד אז עש וועט קומן
 דר צוא וועט זיא פאר לאשן ווערן . אויך מאג ער זיא
 שטעלין אויף אזו איין אָרט וואש דער ווינט איז
 גיוואונט צוא ווייען . אָבדער אז דער ווינט ווייעט
 איינער אויך טאר מען עש דאַרמין גיט שטעלין .

אום יום טוב צו מנחה מאג מען וואול אן צינדן ליכט
 אָפּילו אין דער היים . האַפּשי ראש ליכט גיהער
 אויך בייא נאכט . ווייר מען האט דאך אַצונד אויף הקאה
 דער פון . דיא דינים פון יום טוב זיינען זייער פיל . נאר
 איך האב גישריבן צום קורצטן וואש נוציג איז אין
 אונזער הייז . אזו וועל איך אויך שרייבן אטייל דינים
 פון הלכות חול המועד וואש נוציג איז אין אונזרי קהילות
 אונ הייזער : (קעג) אום יום טוב גייט מען שפעט אין
 שול אַרײַן . אונ מען וועט דאַרמין פיו האַלבן מאג . דען
 עש איז אַמזוה צו טיילן דעם מאג פון יום טוב . איין
 האַלבן מאג תורה צו לערנן אונ תפלה צו פאן . אונ דעם
 אַנדרין האַלבן מאג צו עסן אונ מרינקן אונ משמח צו זיין
 מיט שכחת יום טוב . עש זאל קיינער גיט קאַרנין אויף יום
 טוב . אונ זאל אים מכבד זיין וועלדיג זיין זר מען דען
 עש ווערט אים אַלש בצאלט . עש איז אסור צוא עסקין
 פאר (אשר בחר בנו) : פרי מוזאל פרייליך זיין אום יום
 טוב . אָבד אז שבת גיפאלט אום ערב יום טוב . מאג
 מען מקנים זיין שלש סעודות מיט אַשטמקל ברויט אָבד

גיט פיר . אימלכר איז מחוייב צו האַפּן וויין אויף קידוש
 אונ צנוייא תלה אויף (המוציא) אזו ווייא אום שבת .
 דיא קליידר פון יום טוב זאלן אָפּיגל פּעסיר זיין פון די
 קליידר פון שבת . עש איז קיין חיוב גיט שלש סעודות
 צו מאַכן אום יום טוב . אימלכער מענטש איז מחוייב
 משמח צו זיין אום יום טוב זך אונ זיין ווייב אונ קינדער
 אונ אלי דיא וואש גיהערין צוא זיין טיש . אונ ער זאל
 עסן גוטע פלייש אונ גומי וויין זיין ווייב זאל ער משמח
 זיין מיט שייני קליידר אונ צירונג . אונ זייני קינדער מיט
 יסי פירות . אונ זאל אויך משמח זיין דעם גר . אונ
 דעם יתום אונ אַלמנה :

אויך איז אַרוישי מצוה משמח צו זיין די אָרמע ליים :
 דרויף זאָגט דר פּסוק ווען דו ביסט משמח ביינע
 פיר . דאש איז דיין ווייב אונ קינדער אונ קנעכט אונ
 דינקט מויר . דענקאלט ביסטו אויך מחוייב משמח צו
 זיין אַנדערע פיר . דאש איז דער (גר) אונ (יתום) אונ
 (אלמנה) אונ (עניים) אויך זאל ער חו גיט פרייליך זיין
 מיט נארישקייט נאר מיט נאָמט פאַרקט . דאש מיר זיינן
 מחוייב פרייליך צו זיין ווייל גאט האט אונ אויש דער
 וויילט פון אַלע פּעקער צוא זיין פאַלק אונ (חלק) אונ
 (גדולה) . אונ ער זאל זיין אונזער גאט . אונ דאש מויר
 זאלן האַלטן זיינע מצות מיט פרייד אונ גיט פון אונז
 הנאה וועגן . די (ראשים) אונ (בית דין) פון דר קהילה .
 זיינען מחוייב צו שטעלין שוקרים אום יום טוב זייא זאלן
 אַכטונג געבן אז מאַנובלין מיט ווייבער זאלן זיך גיט
 בנאָד שפּאַצירן אונ זאלן מוזהר זיין דיליים זייא זאלן
 זיך ערליך האַלטן . אונ זאָן זיין גאָט פאַרקטיג . אונ
 אויך אימלכער בעל הבית דאַרף אַכטונג געבן אויף זיין
 הויז גיזנד זייא זאלן חו קיין עבירה גיט טוואן . פרי אז
 כל ישראל זאלן זיין גאָט פאַרקטיג אָפּן :

קעג) הלכות חול המועד

אום חול המועד זיינען אטייל מלאכות אסור צוא טאן
 אונ אטייל זיינען מותר . דאש שטייט גיט בפירוש
 אין דער תורה . נאר דיא חקמים האַפּן עש בקבלה איינר
 פון אַנדרין . ביז משה פּיענו עיה האט עש מקבל גינען
 פון הקב"ה אויפן פּאַרג סיני . דער פּלל דער פון איז
 אלי

אלי דיא מלאכות וואש קערין צוא שמחת יום טוב איז
 מותר צוא מאן אום חול המועד . מען מאג וואול תאפן
 פיש אדר חיות אדר עופות אויף יום טוב . אָבֵר איין גען
 מאכן דר צו איז אסורי אויף איז מותר וויין צו קעלמירן
 אָבֵר איין קעלמך מאכן דרויף איז אסורי אויף איז מותר
 צוא קאכן . אָבֵר ניש קיין טעפ צו מאכן . מימאר ניש
 בויען אום חול המועד . אָבֵר איז איין וואנט וואש וועט
 איין פאלן איבך יום טוב מאג קען זיא פארקמטן . אויף
 זיך ניש צו שערין . אויף ניש דיא נעגיל שניידן ניש פון
 דיא הענט אָבֵר פון דיא פיס . סייא מיט איין מעסיר סיי
 מיט איין שער . אָבֵר איין יוג קינד וואש האט זיך גאר
 קיין קאל ניש גישארין מאג מען וואול שערן . איין אשה
 וואש דארף טבילה האבן מאג זיך שניידן אירי נעגיל
 אום חול המועד . עש איז זיך מותר צו באַרן אונג צוא
 קעמין תאמש מען רייסט אויש האר : אלע רפואות זיינן
 מותר צו מאן אום חול המועד אפילו צוא איין בַּהֵמָה .
 אזו איין עסין שפייז וואש וועט טייערער ווערן גאָבֵר יום
 טוב . מאג מען וואול קיפן אום חול המועד . אונג עש איז
 מותר איין צו זאלצן אפילו אויף גאָבֵר יום טוב אזו איין
 זאך וואש וועט כילע ווערין אז עש וועט אזוא שמיין
 אָבֵר יום טוב . מאג מען עש פארקמטן אום חול המועד
 האנדלן איז אסור אום חול המועד . אָבֵר איז איין סחורה
 וואש ער וועט מוזן אן ווערן פון (קרן) גאָבֵר יום טוב מאג
 ער וואול פאר קיפן אום חול המועד . אָבֵר פון רוח
 ווערן איז אסור . סיידין ער וויל דעם רוח אויש געבן
 אויף שמחת יום טוב אונג ער האט קיין אָבֵר געלט ניש :

אויף איין סחורה וואש וועט גאָבֵר יום טוב טייערער
 ווערין מאג מען זיא קיפן אום חול המועד . אז
 איין יעריד גפאלט אום חול המועד מאג מען וואול קיפן
 אונג פאר קיפן . אָבֵר אין איין פארק מאג איז אסור
 דיא קרעמר וואש פאר קיפן בשמים אָבֵר אויפס אונג
 אלקרייא עסין שפייז מאגן זיין וואול פאר קיפן אום
 חול המועד . דען אימליכר ווייסט אז דש איז פון יום טוב
 ווערין . עש איז אויף מותר חובות איין צו מאגן אום חול
 המועד עש איז מותר געלט צו לייזן אויף איין וועקסיל
 אום חול המועד . אויף איז אסור צו שרייבן אום חול
 המועד אפילו איין ווארט סיידין אז ער וועט פאר עסין

שרייבן איבך יום טוב . אויף אזו איין בריב וואש מיקאן
 זיא שרייבן גאָבֵר יום טוב . טאר קען זיא ניש שרייבן אום
 חול המועד איין בעל מלאכה טאר ניש אָבֵר עמין אום חול
 המועד סיידין אז ער האט ניש אויף יום טוב . מאג ער
 אָבֵר עמין שמיילער הייד . ווען איבך מוט זיא איין מלאכה
 זאלן דאש בית דין הפקר מאכן זיין אָבֵר עש ער זאל דר
 פון קיין הנגה ניש האבן . אונג אז ער אָבֵר ביי אנגדרין
 קענמשן . דא קאן מען דאך דיא אָבֵר עש ניש הפקר מאכן
 זאל קען אים סחורים זיין אונג מלקות שלאגן . איין צרבי
 רבים איז מותר צו מאן אום חול המועד . דאש זאל
 אימליכר וויסן אז ער וואש איז מחלל שבת איז זיין עונש
 (סקילה) אָבֵר (כרת רל) : אונג דר וואש איז מחלל יום
 טוב איז זיין . עונש (מלקות) . אָבֵר דר וואש איז מביה
 חול המועד בפרהסיא איז זיין עונש (חרם) אונג (שמתא)
 אונג (מלקות) אונג דר וואש מוט איין מלאכה בשתיקה
 אום חול המועד . דר האט קיין חלק ניש לעולם הבא .
 ווייל ער גלייבט ניש אין די רייד פון די חכמים . דאש איז
 דיא הרבסטי עבירה אין דער וועלט :

מליק הלכות שבת

הלכות ענוה פרק שביעי

דער פרק רעט פון ענוה אונג אהבה :

עקב ענוה יראת ה' עושר וכבוד חיים רבי יהושע בן לוי
 זאגט די בעסמע מדה אין דער וועלט איז דאש
 דר מענטש זאל זיך ניש האלטן בגאונה . גאר ער זאל
 זיין איין עניו . אז ווי דר פסוק זאגט רוח אלהים עלי וכו' .
 דיא גבואה פון גאט ית' איז אויף מיר דרום האט מיר
 גאט גיזאלבט איך זאל אבשורה זאגן אויף דר גאולה
 צו דיא לייט וואש האלטן זיך בענינות . גוא זעקן מיר
 אז הקב"ה האט קיין שום זאך ניש אזו ליב וויא די מדה
 פון ענוה . אונג האט קיין שום זאך ניש אזו פיינט
 וויא דיא מדה פון גאונה . אויך זאגט דער פסוק עקב
 ענוה יראת ה' דער פון לערנען אינזערע חכמים אז דאש
 ענינות איז דיא גרעסטע אונג העכסטע מעלה פון אלע
 מעלות . דען דער פון קומען אלע דיא גוטע מדות .
 אונג פון גאונה קומען אלע שלעכטע מדות . ששה דברים
 זעקס זאכן זיינען גיזאגט גינוארין אויף דעם
 קענמשן וואש איז איין עניו . דריי אויף דער וועלט .

אונג

זיין

האם פיל מער כצות גיטאן פון מיר . אויך מוז ער
 אנרויש זכות האבין דאש ער איז אזא אלט גיטארין .
 דער וואש איז וינר גיטען פון מיר האב איך גידאכט
 ער האט ווינציג עבירות גיטאן פון מיר . דער מענטש
 וואש איז גלייך גיטען מיט מיר האב איך גידאכט
 מינע עבירות ווייס איך אָבֶר גיט ווינע . אזא האב איך
 אלע לייט מכבד גיטען :

אויך דאש זאגין דיא חכמים הוי דין את כל אדם לכף זכות
 דו זאלסט אימליכן מענטשן אויש לייגן צו גוטן .
 איבך דער מדה איז דער עניו גלויבט אין די לייטענש
 זאגן . ער אנפאנגט אימליכן ליבלוך אונ גאר שייין .
 ער גיט אימליכן שלום אונ איין גוט מארגין . אונ גוט
 אָבֶגט . אויך דעם האט זיך באריסט אַחֶכֶם עש האט
 מיר קיין שום מענטש גיט גיפערערט קיין שלום . דען
 אָפֶילו זיין עובד כוכבים אין באַרק האב איך אים
 פֿרֶגער שלום גינעפֿין . דאש זינען דיא דרייא זאבין
 וואש דער עניו האט אויך דו וועלט . אונ ווינד האט
 ער דרייא זאבין אויך יענער וועלט דאש ערשט ער
 איז נאהינט צו הקב"ה . דען ער טוט זיין רצון . אונ
 ער פֿהעפט זיך צו תלמידי חכמים . אזא לערנט ער
 פון זייא תורה אונ גוטע מעשים . אז וויא דער פסוק
 זאגט הוילך את חכמים יחכם דער וואש גייט מיט תלמידי
 חכמים ווערט קלוג אויך זאגט דער פסוק יוד ענוים
 במשפט ער פֿירט די ענוים מיט כשפט אונ לערנט זיי
 זינע וועגן . נוא דריבער איז דער עניו זוכה לחיי עולם
 הבא . אָבֶר דער גאָרן איז זיך פאר קערט נוהג . אז
 וויא דער פסוק זאגט רשע כנוכה אפו כל ירוש דער רשע
 איבער זיין גרושקייט פֿארשט ער גיט אין געמליכע
 זאבין . דאש אנדערע ער איז זוכה לחיי עולם הבא .
 דען ער איז תמיד משתדל גיט צוא פאר וויסן קיין
 מצוה . אונ זיין מחשבה איז אלש אויף מצות . אָבֶער
 דער גוֹרָן לאזט אונעק אפיל מצות וואש זינען אים
 דער ווידער זיין כבוד :

דאש דריטע הקב"ה האט אים ליב אונ דער הערט
 זיין תפלה . אז וויא דער פסוק זאגט לב נשבר
 ונדכה אלהים לא תבוה איין צוא בראבין אונ צוא שמוסין
 הארץ טוט נאט גיט פר שעהבן . אונ ער איז זוכה צו
 עולם

אונ דרייא לעולם הבא . דאש ערשטע ער האט תמיד
 מנוחה . ווארום ער איז זיך משמח מיט דעם וואש
 גאט באשערט אים . אונ איז קיינעם גיט מקנא אויף
 קיין שום זאך . דען דער וואש איז מקנא אויף געלט
 אָדער גדולה . אזא פוקסט ער זיין פֿגער . אזא פֿגערט
 ער אלע מאל נאך מער . אזא האט ער קיין רוא גיט ער
 שלאפט גיט אונ זיין הארץ איז פרואַריג ווייל דאש
 ער מראכט תמיד אויף רייבקייט . אונ אָפֶילו ער זאל
 עסן מעדי מלטים פֿגערט ער נאך מער . אז וויא דער
 פסוק זאגט ובטן רשעים תחבר דער בויך פון דיא רשעים
 איז גימנרט אונ קיין מאל גיט זאט . אָבֶער דער עניו
 גלוקט גיט צו קיין וואול עסן אונ גוטע ווייגין . דען
 ער האלט זיך אויף דער וועלט פאר איין גר . אונ ער
 עקט דרום זיין לעבין איז גיזונד זאל דער האלפטען
 ווערין . אז וויא דער פסוק זאגט צדיק אוכל לשובע נפשו
 דער צדיק עקט זיך אָן זאט ווייל זיין פֿונגה איז דער
 מיט זיין לעבין צו דער האַרְטין :

דאש אנדרי דר עניו איז אויף זיך אלש מקבל באַהבה
 פון גאט . אונ איז אויף זיך מצדיק הדין . אונ
 איז זיך משמח מיט גאטש שטראף . דען ער גידיגקט
 איך וועל ליידין שטראף אויף דער וועלט איינר אויף
 יענער וועלט . דרום איז זיין לעבין אנוט לעבין . דאש
 דריטע ער איז גילוקט אין גאטש זאגן אונ אין לייטיגש
 זאגן . אונ די לייט האבין הנאה פון זיין ענינות . ער
 פֿרייאַט זיך אז עש גייט וואול דיא לייטין . אונ ווידער
 פאר קערט אינער זיך מצער . עש איז אכאל גיטען
 איין חכם האט ער גיפֿרענט איין עניו וויא קוקט עש
 דאש דו ביכט אזו גילויבט בייא די לייטין . האט ער
 גענערט ווייל איך האב קיין מאל קיין שום מענטשין
 קיין שלעכטין גיט גיטאן . אונ האב אימליכן מענטשן
 חשוב גיחאליטין פון זיך זעלבסט דער מענטש וואש
 איז גינען אַחֶכֶם האב איך גידאכט ער האט מער חלק
 עולם הבא פון מיר . אונ ער לערנט פֿעסער פון מיר
 אונ דער וואש איז גיטען איין גאר האב איך גידאכט
 ער טוט אלע עבירות בשונג . דען ער ווייסט גיט וואש
 ער טוט . אָבֶר איך טואַ פֿמיד . דער מענטש וואש
 איז עלטער גיטען פון מיר האב איך גיטראכט ער

עולם הזה. און עולם הבא. אז וויא דער פסוק זאגט
 וענים יירשו ארץ דיא ענים וועלן ירשען דיא וועלט.
 והתענו על רוב שלום און וועלן זיך זענען און פיל
 שלום אויף זייענער וועלט. און דעם גוהן האט גאט
 פייגט אז וויא דר פסוק זאגט ועקם האט הקב"ה פייגט
 און דאש זיבנט אז אים אום ווערדיג. איין בעל
 גאנה און איין לינגר וכי מיט פינף זאכן ווערט דער
 עניו דער קענט דאש ערשטע ער אז מוחל אטליבען
 וואש אים דער ווייר גיטאן. אפילו ער האט בפת
 אים שלעכטן אפ צוא טאן. דאך קומט ער נישט אויף
 זיין כבוד. דאש אנדערע אפילו עש קומען אויף אים
 אלרלייא צרות פון דער וועלט ריל אז ער אלש מקבל
 באהקה. און אז מצדיק הדין אויף זיך. אז וויא דער
 פסוק זאגט ביי אהרן הכהן אז זינע צווייא קעסטליכע
 זין זינען גישטארבן האט ער גישוויגן און האט גיט
 גיורינט. און האט עש מקבל גינען באהקה. אויך
 זאגט דער פסוק רוב לה והתחולל לו שווייג צו גאט און
 האף צוא אים. דאש דריטע זאמען אז אים סכבד
 האלט ער זיך גיט גרייש דער מיט. אנדערע האלט
 זיך נאך מער שפלי דאש פערטי ער ווערט דער קענט
 מיט זיין ריידן דאש ער רעט פאטעליך. און שרייאט
 גיט אויף די לייט. אז וויא דער פסוק זאגט דברי חכמים
 בבחתי נשמעים מועקת מושל בכסלים די רייד פון די חכמים
 זינען פאטעליך. אזו ווערן גיכער דער הערט פון
 דעם גישרייא פון גוהן וואש שרייאט אויף די גארן.
 אויך דער עניו אפילו ער אז נושא הן בייא דעם מלך
 אדער שר. דאש ער בקומט איין שררה אדער
 איין גדולה. נעמט ער זיך גיט איגד דער מיט. און
 שטרופט דיא לייט מיט שכל און מיט גודריג גימט.
 און דער גוהן אז אלש פאר קערט. דאש פינפטע
 אז ער זעהט יסורים קופן אויף אים אז ער זיך משפיל
 און מוט תשובה. אז וויא מיר גיפיען די הויכע און
 קעסטליכע שרים וואש זינען גווען בייא עזרא האבן
 תשובה גיטאן. און האבן זיך משפיל גווען. דאש
 זינען דיא פינף זאכן פון איין עניו. און דער היפיד
 דער פון איין גאוהן. צעהן זאכן בריינגען דעם
 מענטשן צוא עניות מיט גיוואלד. דאש ערשטי אז

אייער אזו קראנק. און קען נישט עסן און טרינקן
 און נאר זיין ליוב מוט אים ווייא. אזו זעהט ער דאש
 זיין גאוה גילט גיט. און מוז ווערן איין עניו. דאש
 אנדרי ווען אייגער ווערט ארום און קומט צו לייטניש
 בדערפנש. אזו ווערט אויך צוא קראכן זיין גאוה.
 דאש דריטע אז דער מענטש פדענקט זיך אז ער אזו
 גיט זיך אפילו איין שעה פאר צרות ריל.
 דאש פערט ווען אייער אזו שולדיג געלט און האט
 גיט צוא בצאלן. אזו מוז ער זיך סגניע זיין
 פאר זינע בעלי חובות. וויא זאלן אים גיט צווינגן.
 דאש פינפט ווען אייער ווערט גיחאפט אין איין תפיסה.
 און קען גיט ארייש דאש זעקסטע ווען אייער ווערט
 גיחאפט פאר איין קנעכט מיט גיוואלד. אזו אזו ער
 זיך סגניע און וויינט און שרייאט פאר זיין הערין
 מאמער וועט ער זיך דער פארקומען איגד אים אז וויא
 אין פסוק שמיט אזו וויא די אייגן פון די קנעכט צוא
 זייער הערין וגו'. דאש זיבטע ווען איינעם קומט צוא
 פיל צרות. דאש זיין לעבן אזו אין לייך ריל אזו ווערט
 זיין הארץ איגד טעניג. דאש אכטע אזו דער מענטש
 בדענקט זיך וואש פאר עבירות ער האט גיטאן. און
 וויא ער האט דער צעריגט זיין בשעפר פאר דעם פיל
 גומש וואש ער מוט מיט אים. אזו אזו ער זיך סגניע
 און שעהקט זיך דרויף. אז וויא דער פסוק זאגט אלהי
 בושתי וגם נכלמתי לחיים פני אלד ה' מין גאט איך שעם
 מיך און בין ווארן פאר שעמט. דאש איך קאן מין
 פנים גיט אויף הייבן קעגן דיר גאט. דאש זינטע ווען
 דער מענטש זאל גידינגען דעם גרויסן עניש וואש ער
 וועט מיון ליידין אין גיהנם איבער זינע זיגד. אזו
 וועט ער זיך פנדראי סגניע זיין קעגן הקב"ה מיט
 תשובה און צדקה און תורה און מעשים טובים. דאש
 צעהנטי ווען אייער בדיינקט זיך אזו דער מענטש אזו
 נאר איין נאפט אויף דער וועלט. דען היינט לעבט
 ער און מארגן אזו ער אין קבר. און ער דארף
 וואנדערן אין איין ווייטן וועג. אזו דארף ער מיט
 געמין פיל צערינג דאש זינען די מעשים טובים. און
 דער וואש גייט זיך גיט אן מין צערינג אזו פאלט
 אויף אים גרייש פארקט און אונקט. דאש ער האט

ק"י

מיו תשובה נים גיטאן אויף וייגע עבירות . נון ווען
 דער מענטש נעמט זיך צום הארצין אונלכי זאכן . איז
 גידענקט זיין סוף אז דאש דער מענטש איז נאר נים
 אויף דער וועלט . אזו איז ער זיך בודאי מבינע .
 דרום זאל זיך אויפלר מענטש צום הארצין נעמען .
 אז אפילו איין מלך און איין שר איז נים זיך
 פארין מוים . דען מיר זעהן אז אויף שטארבין אפילו
 קליינע און ווייגע קינדער . און עש איז קיינער חיו נים
 זיך פון די אלע צעהן זאכן וואש וויינען דא גישריבן .
 דען ער האט קיין ערויב נים פאר זיך . און אויפלכער
 זאל גידיינקען וואש עקביא פון מללאל האט גיזאנט
 דו זאלסט גידיינקען איין דרייא זאכן וועסטו נים קיין
 צוא קיין עבירה . פון וואגען דוא קימסט . פון איין
 שטיינקריגן טראפין . און וואו אהין וועסטו גיין אין
 דער ערך אריין צו די ווערים און ווידער פון וועמען
 וועסטו דארפן אפ געבין דין און השבון . פון דעם
 מלך מלכי המלכים הקביה . נוא ווארום זאלסטו זיך
 בגאנה האלטין . רבי לויס פון דער שטאט יבנה
 זאגט מאור מאור דו שפיל רוח כפני כל אדם שתקות אנוש רמה
 זייער און וייער זאלסטו זיין איין עניו דען דש האפונג
 פון מענטשין איז נאר צו ווערים . אלע די מדות אין
 דער וועלט וויינען דאך צו פיל נים גומי . צו פרום איז
 נים גומי . אז וויא דר פסוק זאגט אל תהי צדיק היבחר דוא
 זאלסט נים צו פיל איין צדיק זיין . דאש עש טאר קיין
 שום מענטש קיין נאיייע מצות נים מאכן וואש דוא
 חכמים האבן נים גימאכט . אכר די מדה פון ענה וואש
 מער איז בעסער :

האלטין . אויך איז דער מענטש גיליכין צוא לויס
 און ערך . און צו איין וויינט . און צו גראו וואש ווערט
 פון דארט אויף דעם זייגן פיל פסוקים די גאנה פריינט
 צוא פיל ביינע מעלות . און אויך צוא גיפרעכענעש און
 שפלות . און די ענה פריינט צו פיל נומע מעלות און
 אויך צוא כבוד . אז וויא דר פסוק זאגט לפני שבר נאון לפני
 כבוד ענה פאר גאנה קימט גיפרעכענש . און פון ענות
 קימט כבוד דרום דר וואש איז קלונ זאל זיך צום הארצין
 נעמען דוא אלו זאכן . און אויך טאמער וועט אויף
 אים קימן איין קראנקהייט . אדער איין בילבול . אדר
 איין שאדין . אדר טאמער וועט אויף אים פאלן איין
 כויער און ער וועט גיחבט ווערין דל . אדר טאמער
 וועט אויף אים קימן ארויסקייט . אדער אנדרע צרות
 חיו . נוא ווארום זאל אמענטש איין בעל גאנה זיין .
 זיין צייט איז דאך קורץ אויף דר וועלט . און ער וועט
 מוזן גיין אין דער פינגער גרוב אריין צו די ווערים .
 נוא וויא זאל ער זיך מאכן כבוד פאר איין לשע .
 דאש נאט און לייט זאלן אים פיינט האבין .
 ווארום זאל דער ווערמיר מענטש פאר נעמן דעם
 שווערין ביטמן טאג אז ער וועט מוזן אפ שיידין פון
 דער וועלט פון אלע וויינע נומע פריינט און ווייב און
 קינדער . און פון זיין נעלט און גומי . דענמאלט וועט
 אים זיין פנים נשמה איז פאר פינגערט ווערין . וויינע
 גלייך וועלן אים צו פאלן . און זיין בויך וועט צוא
 שפריינגן ווערין וויינע גידערים פון בויך ווארפט מען
 אים אויף זיין פנים . און מיזאנט צוא אים צוא וואש
 האסטו איין גיזאמילט אזו פיל מיסט . אצונד לאז עש
 זיין אויף זיין פנים . און אויך דאש ער וועט מוזן
 חיבוט הקבר ליידין . און זיין נשמה וועט קומען אין
 גיהנם אריין . נון איר ליבע לייט אז דר זינדער מענטש
 נעמט זיך דאש אלש צום הארצין . וויא קאן ער זיך
 אויף האלטין נים צוא וויינען און שרייאן איך וויינע
 גרויש זינד און גאנה . און דער מענטש וואש איז איין
 עניו . און טוט דרויף תשובה און מעשים טובים דארף
 ער זיך נים פארקומען פאר דעם אלעם . אדרבה דוא
 צדיקים פרייאן זיך מיט ווייער מוים . דען זייא ווייסן
 דאש ווי וויינן זוכה לחיו עולם הקבא דרום זאל אויפלכר
 מענטש

מעניש אין זיך האבין די גוטע מדה פון ענה. און זאל תשובה און מעשים טובים מאן פאר הקב"ה. און וועט ער זוכה זיין צו חיי עולם תבא:

דיא חכמים זאגן. ווען איינער גיט איין ארומאן אפילו אלע די מתנות פון דער וועלט מיט גאון. און מיט אשליעבט פנים טוט ער נאך איין עבירה. דאש ער איז אים כבייש. עש וואלט פיל בעסער גיווען ער זאל אים גיט געבן. אזו וויא עש שטייט אין הלכות צדקה. אפר דער וואש אנטפאנגט דעם ארומאן מיט איין לפליד פנים און מיט ענינות. איז בעסר וויא ער וואלט אים גיגעבן אלע דיא מתנות פון דער וועלט מיט גאון. דרום זאל זיך אימליכר מעניש שפיל האלטן קעגן אימליכן מענישין. און זאל גידייגן איד בין ערנר פון אלע. אזו וועט ער מנוחה האבן אויף דר וועלט. דאש ער וועט זיך מיט קיינעם גיט קרייגן. און אויך אויף ייענער וועלט. אויך דיא ענה איז בתכלית גוט פאר זיך זעלפערט. דאש ער וועט זיך שעהמען איין עבירה צו מאן. אדר ביינע מחשבות און הרהורים צו האבן. און ער וועט בונדאית תשובה מאן. נמצא איז אין דעם כלל פון ענה אלע דיוכיות און גוטע מדות פון דער וועלט. און וויך פאר קערט אין דער גאון זיינען אלע די ביינע מדות:

מעשה רבי עקיבא עיה האט גיהאט איין שיינעם און טייערין פעריל צו פאר קויפן. דא איז גיזעסן אין בית המדרש איין גרויסר עושר אונטן לעבן די ארבע לייט. און איז גינאנגן אין צו ריפנע קלייך וויא דער גרעסער ארומאן פון דער וועלט. אז ער הט דר זעהן דעם פעריל ביי רבי עקיבא הט ער אים אויש גיהונגען. בייא אים. און האט אים גיבעטן ער זאל מיט אים אהיים גיין וועט ער אים בצאלין. דא איז רבי עקיבא צו אים אהיים גינאנגן מיט זיינע תלמידים אונטער וועגן איז דער יהודי פריער אונטע גינאנגן. האבן זיי גמיינט ער גייט גיין צו דר האבין. אדער ער שפעט פון זייא. אז ער איז גיקומן פאר זיין הויז זייגן זיינע קנעכט אים אנטקעגן גינאנגן. און האבן אים גיפירט אין זיין הויז. און האבן אים גינעצט אויף איין גילדני שטול. און האבן אים אפ גיוואשן זיינע פיס

האט ער זיי גיחייסן וועלט כהיינגן יאונ ער האט בצאלט רבי עקיבא פאר זיין פעריל. און זיינע קנעכט האבן גינמן נאך זעקס פערליך. און האבן די זיבן פערליך צו ריבן און האבן אים איין גיגעבן אויף איין רפואה. אז רבי עקיבא האט דאש דר זעהן האט ער זיך זיער פאר וואונדערט דער נאך האט ער גיחייסן גרייטן צום טיש. און האט גיבעטן רבי עקיבא מיט זיינע תלמידים זייא זאלין בייא אים עסין. נאך דעם עסין זאגט צו אים רבי עקיבא ליכער פרייך זאג מיר ווען יוא גאט האט דיה גיבענמאשט מיט גרושע עשירות. ווארום מאכסטו זיך. אזו שפיל און גיךריג. זאגט ער ליכר רבי דער פסוק זאגט אום להכל רמח ימיו ככל עיב דער מעניש איז צו נארשקייט גיליכן. און זיינע טעג זייגן וויא איין שאמין וואש גייט איכר. און ער מיט זיין געלט האבן קיין קיום גיט. דרום האב איד מיר אפ גיקליבן מיין שפאט לעבין ארמי לייט: דאש איד וויל זיך גיט בגאון האלטן. און טאמיר וועל איד ארום ווערן. אזו וועל איד גיט דארפן פאר ענדרין מיין שפאט. און נאך איינש איד גידייגק דער עושר און דער ארומאן זיינען ביינע גאמט בשעפענעש. אז וויא דער פסוק זאגט אב אחד לכולנו איין פאטער איז צו אונז אלע. און נאך איינש איד בהעקט זיך צו ארמעלייט דען זיי זייגן נאהיגט צוגאט און ער דער הערט זייער הפלה און נאך איינש אז איד בין קעבין זייא תיים איד וואש זייא פעלט אזוא גיב איד זייא. און נאך איינש דער בעל גאון זינדיגט צווא נאט און קומט אין גיהנם. אז רבי עקיבא האט דער הערט זיינע רייד האט ער אים גילובט און גיבענמאשט. דורך דעם זכות פון ענה וועלן מיר זוכה זיין פאלד אויש גילייזט צו ווערן. אז וויא דער פסוק זאגט וענוים ירשו ארץ והתענו על רוב שלום די ענוים וועלן ירשנו דאש לאנד און וועלן זיך מרענגן זיין אויף פיל שלום אמן:

נאך איין מעשה שטייט אין ספר חסידים איין חכם האט גיפרענט איין חסיד דוא ביסט דאך איין עניו. און דער סדר איז דער עניו האט אפרייליך גימייט. דען ער זאגט גיט מער נאר אויף זיינע זינד און דעם גלות.

שנותפים ויגן אין מענטשין הקב"ה און דער פאטער און
 מוטער: דער פאטער גיט פינף זאכן דאש פון זיין זרע
 וואש זיא איז נויס ווערט בשאפן דיא ביינער און
 דיא אדערין און די געהירן און דיא נעגיל פון די הענט
 און פיס. און דאש ווייסיל פון אויג. דיא מוטער גיט
 אויף פינף זאכן. דאש פון איר זרע וואש זיא איז רויט
 ווערט באשאפן דש פלויש און הויט און דאש שווארצי
 פון אויג און דיא האר און דאש בלוט און הקב"ה גיט
 צעהן זאכן דעם קראפט און דעם אמום און דיא נשמה
 און דאש לויטערע נישטאלט אין פנים און דאש אן
 גיזקט און דאש גיהרין און דיא רייד און לוקט און
 מחשבות און דיא חקמה. און אז דיא צייט קומט דער
 מענטש זאל שטארבין דא נעמט הקב"ה אונעק זיין חלק
 און פאטער און מוטערש חלק בלייבט ליגן:

דרום אז דער מענטש איז מכבד זיין פאטער און מוטער
 און האט מורא פאר זיין. זאגט הקב"ה עש
 איז גלייך וויא ער איז מכבד מיין שכינה און האט מורא
 פאר איר. און אויב ער האט גיט מורא פאר זיין זאגט
 הקב"ה אויף האב רעכט גיטאן דאש מיין שכינה וואונט
 גיט מיט זיין אונטן. דען זיין וואלטין פאר איר אויף
 קיין מורא גיט גיהאט. עש איז קשה פאר וואש בייא
 כיבוד שמיים כבוד את אבד ואת אמד פריער דר פאטער און
 בייא מורא שמיים איש אמו ואביו תיראו פריער די מוטער
 גאר הקב"ה האט גיוואוסט דאש אימלכש קינד איז זיין
 מוטער קער מכבד אז דעם פאטער. דען זיא איז אים
 מפייס מיט גומי רייד. דרום האט דיא תורה אן גשריבן
 דעם פאטער פריער. אויף האט ער גוואוסט דאש אימלכש
 קינד האט מיין מורא פארן פאטער ווי פר דער מוטער.
 דרום האט ער אן גשריבן די מוטער פריער. דאש מיט
 אלים זאלן זיי גלייך זיין. תמשה דברים פינף זאכן ויגן
 דער עיקר כיבוד אב ואם. ער איז זיין מחוייב אן צו מאן
 זייערע קליידר. און אריין צו פירן און ארויש צו פירן
 און עסין און טרינקן צווא נעבין:

מיט עסין איז דר דין אזו. האבן זיין פאטער און מוטער
 זייער אייגן געלט זאל ער זיי שפיינן דר פון. און
 אויב גיט איז ער מחוייב צו שפיינן פון זיין געלט. און
 אויב ער האט אויף גיט. איז ער מחוייב צו זיין אויף די

מירון

נון זאג מיר ווען ביסטו צום פרייליכסטן גיווען זאגט
 ער איך בין אמאל גיפארין אין איין שוף מיט עובדי
 פוכבים האבן זיין מיר גרויש רשעת אן גיטאן. דאש
 איך האב גימוט זיצן אויף דעם שפיין פון דער שוף.
 דא איז גיגאנגן איין רשע און האט אויף מיר משתין
 גיווען. און עש האט מיר גאר גיט גיהארט. דענקלמ
 בין איך צום פרייליכסטן גיווען. דאש איך האב דער
 קענט אז איך בין איין עניו תיל דא האט אים דר חכם
 גילויבט און פיל ברכות גיגעבן:

סליק פרק הענוה

הלכות כיבוד אב ואם פרק שמיני

עש שמיים אין די עשרת הברות כבוד את אבך ואת אמך
 למען יריבו ימך זאלקט ערליך האלטין דיין פאטער
 און מוטער. פון וועגן דא זאלקט לאנג לעבין. דרשית
 דיא נקרא דאש מיינט מען עולם הבא. דאש איז דאש
 לאנגע לעבין. דען עש האט גאר קיין סוף גיט אבער
 דאש לעבין פון עוה"ז האט יוא איין סוף און ווינדר ווי קען
 עש זיין אז עש גייט אויף עוה"ז מיר זעהן דאך אפט
 איינער איז מקיים כיבוד אב ואם און שטארבט יונגער
 הייד. און ווינדר דער וואש איז גיט מקיים לעבט לאנג
 דרום האבין דיא חכמים זל בקבלה פון משה רבינו אז
 דאש גייט אויף עולם הבא. רבי שמעון בן יוחאי זאגט
 גאט האט גיפארטין צווא היטען כיבוד אב ואם מער פון
 גאטש כבוד אזו ווי דער פסוק זאגט כבוד את ה' מהונך
 זאלקט ערליכען זיין גאט פון היין געלט מיט צדקה און
 מעגער אבער דער וואש האט גיט דער קען גאט גיט
 ערליכען פון זיין גומין. אבער כיבוד אב ואם אפילו
 דוא האסט גיט ביסטו מחוייב צו זיין אויף דיא מירין
 און זיי מכבד צו זיין אויף הט הקב"ה גיגליבן די מורא
 פון פאטער און מוטער צווא זיין מורא דען עש שמיים
 אין דער תורה את ה' אלהיך תירא פאר גאט זיין גאט
 זאלקטו זיך פארקומן און עש שמיים איש אמו ואביו תיראו
 אימלכער מענטש זאל זיך פארקומן פאר זיין פאטער
 און מוטער אויף אז איינער שילט דעם שם חז אדער
 ער שילט פאטער און מוטער קומט אים אלש מקלה
 איך וועל דא בשיידין ווארום דאש איז אזו קען דרייא

מירן אונ זיי צו שפייזן נאך זייער פבוד נאך • אויף איז
 ער זיין מחוייב צו געבן קליידר • אונ בעט גיטואנט נאך
 זייער פבוד נאך • אונ דר וואש וויל גיט מקיים זיין פבוד
 אב ואם גייט אים דרויף דאש בית דין • אויף גייט מען
 איין מאכט וואש זיין האט איין כאן • אָפּר אז איר מאן
 וויל גיט ליידן איז זיין פטור • אונ איר מאן וועט דר פר
 כוון גרויט ענש ליידן • די קינדער זיינן מחוייב תמיד צו
 פראכטן ווי אזו צו מאן דאש ווילן פון זייער פאטער אונ
 מוטער • אונ זאלן זיי גיט דר צעקן • אויף זאלן זיי מאכין
 דאש זייער פאטער אונ מוטער אליין מיט זיין שאפין • אז
 ווי דר פסוק זאגט שמע בני מוסר אבד הער צו מיין זון דיא
 שטראף רייד פון דיין פאטער • אונ דאש זאל אימליכער
 גידייגן דאש קיין שום פאטער אונ מוטער הייסן פונדא זיין
 זייערע קינדער אום רעכט מאן זייערס פחכת זייער גרוש
 ליבשאפט פירן זיי אין רעכט פארטיגן וועג • דרום זאל
 אימליכר פאלן זיין פאטער אונ מוטער אונ זיין חשוב האלטן
 אונ גיט פר שעפן זייערע רייד אונ זייערע עצות • אונ זאל
 גיט דאמקט די עצות פון די אלטע גילטן שוין גיט • דען אז
 ער וועט זיך פטראכטן וועט ער זעהן בשיינפליך דאש
 זייער עצת איז זייער גוט :

אויך דרום זיינן דיא קינדער מחוייב ערליך צווא האלטן
 זייער פאטער אונ מוטער ווייל זיי לערנן מיט ניי תורה
 אונ מצות • אונ וויזיין זיין דעם וועג פון דר ארץ אונ
 גאמט פארקט נאך מער דרום איז אימליכר מחוייב ערליך
 צו האלטן זיין פאטער אונ מוטער ווייל זיין האבן אים
 גיבראכט אויף דער וועלט צו מאן תורה אונ מצות אונ
 מעשים טובים • אונ מיט זייער שטראפן זיינען זיין אים
 מוכה צו עולם הבא • דרום זאגט די גמרא דאש אימליכר
 איז מחוייב כפד צו זיין זיין שפראכער אונ זיין רבי
 וואש לערנט מיט אים תורה מער איידר זיין פאטער
 אונ מוטער דען זיין האבן אים גיבראכט אויף דר וועלט •
 אונ זיין רבי פרענט אים צווא עולם הבא • נמצא אז
 דיא פאטער אונ מוטער וואש לערנען זעלבסט מיט זייער
 קינדער אונ שטראפן זיין • זיינן דיא קינדער מחוייב זיי
 צוטייא באל אזו פיל פבוד אן מאן פון דיא פאטער אונ
 מוטער וואש מאן דאש גיט • אונ דיא פונדע פון דיא
 קינדער זאל גיט זיין מיט דער פבוד אונ מוכה אב ואם

פדי וויא זאלן לאנג לעבין • נאר זייער פונדע זאל זיין
 ווייל גאט דאט אזווא גיבאטן מאר מען אים גיט דער
 צעריגן • דא וועל איך פשיידן וועלעכט עש הייסט פבוד
 אב ואם • מיטאר זיך גיט זעצין אויף זייער אורט • אויך
 גיט אריין צווא פאלן אין זייער רייד • אויך גיט פיל צו
 ריידן פר זיין דען דאש איז אסור פר אנדרי קעסמליכי
 לייט • מכ"ש אז עש איז קיין פבוד גיט פאר זיין פאטער
 אונ מוטער • אפילו זיין זיין זיך טועה אין זייערע רייד
 מאר מען גיט זאגן גיט אזו מיין פאטער אונ מוטער •
 איך ווייס דיא זאך • דען איך בין דער בייא גינען •
 אָפּער אין דער תורה כאג זיך איין זון ווא מפלגל זיין
 מיט זיין פאטער :

אויך ווען מען זעהט זיין איין עבירה טאן פאר מען
 זיין זיין גיט זאגן איר טוט אום רעכט דאש איז
 איין עבירה נאר מיזאל זיין זאגן אזו שמיט אין דער
 תורה • אזו וועלן זיין זיך וואול מארקין אונ וועלן זיך
 אפ שיידן דער פון • אונ ווען דער מענטש האט צו מאן
 אנאנדער מצוה אונ אויף מקיים צו זיין פבוד אב ואם •
 איז דער דין אזו אז דיא מצוה קאן גיטאן ווערן דורך
 אנדרי איז ער מחוייב מקיים צווא זיין פבוד אב ואם •
 אונ אויב גיט זאל ער פרייער דיא מצוה טאן • דער נאך
 זאל ער מקיים זיין פבוד אב ואם אונ בשעת מען לערנט
 תורה • אָרד זיין זיינען מוחל אויף זייער פבוד איז מען
 פטור דער פון • עש מאר קיינער גיט מצער זיין זיין
 פאטער אונ מוטער מיט קיין שום זאך אזווא וויא מיר
 גיפינען בייא שאול המלך ער זאגט צווא זיין זונג זיין
 אהיים אונ זאג מיין פאטער ער זאל זיך גיט מצער זיין
 פון אונזערט וועגן מיר האבן גילערנט אין מסכת
 סנהדרין רבי יהודה זאגט פון שמואל וועגן די בני לשיבה
 האבן גיפרענט צו רבי אלעזר וויא גרויט אונ ווייס גייט
 דר פבוד אב ואם פלוטר וויפל דאך דר שארין זיין דאש
 מען כוז דרויף שווייגן אונ מיטאר זיין נאר גיט זאגן האט
 ער גיזאגט איך וועל אייך דער ציילן וואש דער עובד
 כוכבים (דמה בן נתניה) האט גיטאן אין דער שטאט
 אשקלון אמאל האבן די ישראל פדארפט אבנים טובות
 צום חושן אונ ביי אים זיינן זיי גינען • אונ ער האט דריגן
 גקענט מרויח זיין זיבציג מאל זעהן טויזנט גילדן • רב

הקנא ואגם אכצני קאל צהען מויוונט גילרין . אז היא
 חכמים ויגן צוא אים גיקומן האט זיין פאכר גישלאמין .
 אונ דער שליסל פון דעם גיוועלכ אזי גילעגין הימיר זיין
 קאפ . אזו האט ער ניט גיוואלט אויף וועקן זיין פאמיר
 האבין דיא חכמים גיקויפט בייא אנאנדער כוהר . דאש
 אנדערע יאר אזי ביי דעם דכהון נתינה גיבארן גווארין איין
 פרה אדומה . וייגן די חכמים צו אים גיקומן דאש אנדערע
 מאל צו קויפן די פרה אדומה . ואגם ער איך ווייס וואול
 דאש איר וועט מיר פר איר געבין וויפיל איך וועל וועלן .
 אכר איך בנער גיט מער נאר איר זאלט מיר געבין דעם
 שארין וואש איך האב גיהאט פאר יארין . אז די חכמים
 האבין דער הערט זיינע רייד . האבן וויא גיואגט מה דאך
 דער עובר פוכבים וואש אזי גיט גיבאמין אזי ער אזווא
 מקמים די מצוה פון כיבוד אב . נוא קבל שפן איין יהודי :
 אז רב דיקי אזי גיקומן קיין ארץ ישראל האט ער דער
 ציילט וואש איין עובר פוכבים האט גיטאן אין רום ער
 אזי גיוועסן אונמיר דעם קרדינאל . דא אזי זיין מוטער
 גיקומן אונ האט אים גישלאגן אויף זיין קאפ . אונ גישפונגן
 אין זיין פנים אונ ער האט איר קיין ווארט גיט גירעט .
 אויך זאגט די גמרא אמאל גיפונט מען איינער אזי מטרית
 זיין פאטער מיט שווערע ארבעט . אונ דורך דעם בוקומט
 ער עולם הבא . אונ אמאל גיפונט זיך איינער וואש גיט זיין
 פאטער עסן מעדיה מלכים . אונ פאר זינדירט זיך אין אים
 אונ קומט דרייבר אין גיהנם . אז ווי עש אזי אמאל גיווען
 איין ארומאן ער פלעגט זיך פאר דינגען צוא ארבעטין אונ
 זיין פאטער האט גערין עפים צו עסן אונ ער האט אים
 גיט גיהאט צוא געבין . אמאל האט ער גיואגט צוא זיין
 פאטער ער זאל ארבעטן אויף זיין אורט אונ ער האט
 אים גיוועקן צו געבן עסן אז ער הט דער זעהן זיין פאטער
 ארבעטין האט ער גיוויינט אונ גואגט מיין ליבר פאמיר ווי
 אזי מיר דאש איך לאז דיך אזו ארבעטן . מיין ליבר פאמיר
 זייא מיר עש מוחל . דען הקב"ה וויקט דעם אמת אז איך
 וואלט גערין דיך מכבד גיווען מיט וואש מיגליך אזי . אזו
 האט ער מיט דיא רייד תענגט אן גיטאן זיין פאמיר . אזו
 האט ער זוכה גיווען צו עולם הבא :

אונ אמאל גיפונן מיר איינער האלט בייא זיך איין אלטין
 פאמיר . אז ער זעהט אים פריא עסן . אז וויא דר

קדר אזי פון אלטע לייט זאגט ער צו אים וויא קענסטו
 עסן אזו פריא דוא ביסט דאך ערשט אויף גישטאנען
 אנדער עש אזי ערשט מאג גיווארין . אונ אז ער זעהט
 אים פיל עסן זאגט ער וויא עסט מיין פאטער אזווא
 איין אכידה . אונ אז ער בגערט עפים זאגט ער וויא
 גלוסט מיין פאמיר צו אלום . אדר ער זאגט מיין פאמיר
 בגערט מיין גיט נאר אויף זיין עסן . אונ אז ער אזי
 זאט מינינט ער אימלכר אזי זאט אויך אזו דער פאטער
 פרעגט אים ווען וועלן מיר עסן . זאגט ער צוא אים
 עש פאר דיר וואש פרענסטו אויף אונזר עסן איך מוז
 דיר דאך אלש אהיים גריינגען . אונ אז ער פאכט אים
 אמאל איין מלבוש . אונ ער פרעגט אים מיין זון וויפל
 קאסט עש . זאגט ער וואש פרענסטו איך מוז דאך
 פר דיר אלש זארגין . אנדער ער זאגט אים קער וויפל
 עש קאסט . דאש דער פאטער זאל מינגען ער האט
 פיל אויש גיגעבין פון זיינט וועגן . אנדער ער טראכט
 ווען וועל איך פטור ווערן פון אלטין . דאש ער זאל
 שטארבין וועל איך רוא האבין אדר ער טראכט זיך וויא
 גרויש אזי דיא לייד וואש ער מאכט מיר קעגין מיין
 ווייב . אנדער ער טראכט זיך תלואי וואלט איך הנאה
 גיהאט פון מיין פאטער וויא אנדערע האבין הנאה פון
 זייער פאטער איינער איינש פון די אלע זאכין פר לירט
 ער עולם הבא . אונ קומט אין גיהנם . אויך דעסט
 גלייכין ווען איינער שפעט נאך אויף דיא רייד פון זיין
 אלטין פאטער . דאש ער זאגט ער רעט שוין וויא ער
 וואלט גיווען עובר קמל אנדער ער הייבט אים שווייגין
 אנדער ער זאגט מיין פאטער מוז זיך אין אלע זאכין
 מישן . אדר ער ווארפט איין ריזנז אויף איינס פון זיינע
 בני בית . נאר זיין פונטה אזי אויף זיין פאטער אונ
 מוטער . אדר ער הייבט אויף אהייד קול . אונ שייעט
 זיך גיט פאר אים . אדר ער טוט אים אנאנדער צער פר
 דירט ער עולם הבא אפילו ער זאל אים געבין די בעסטן
 שפיון אונ קליידר :

איין תנא האט גיואגט פאר ר' נחמן פר יצחקאין דר
 צייט ווען איינער אזי כצער זיין פאטער אונ
 מוטיר . זאגט הקב"ה איך האב רעכט גיטאן דאש איך
 וואון גיט בייא וויא הינטן דען וויא וואלטן מיר אויך
 מצער

מצער גיווען . רבי מרפון האט גיהאט איין אלטער
 מוסר . אז ווא פלעגט וועלן ארויף גיין אויפן בעט .
 האט ער זיך איין גיבוגין און ווא פלעגט זיך שטעלן
 אויף אים און ארויף גיין אויפן בעט . אמאל האט
 ער זיך פארקומט אין בית המדרש וויא ער איז מקיים
 כיבוד אב האבין אים דיא חקמים גזאגט דוא האסט
 נאך גיט האלב מקיים גיווען וויא מען דארף . ווען די
 מוסר זאל דיר אריין ווארפן איין בייטיל מיט געלט
 אין ים אריין . אדר ווא וואלט דיר אנאנדער גרויש שאדן
 גיטאן און דו וואלט גישוונן דאש אז דו רעכטער
 כיבוד . אמאל איז זיין מוסר גיגאנגן אין הויז האט
 זיך איבער גיריסקן איר שוך האט ער איר אנגער גלייגט
 זיין האנט און זיא איז אזוי גיגאנגן ביז אין איר בעט
 אמאל איז דער רבי מרפון זייער קראנק גיווען זיגען
 דיא חקמים גיקומען אים סבקר חולה זיין . האט זיין
 אלטער מוסר גזאגט צוא זיי טוט הפלה פאר מיין זון
 דען ער האט מיר זייער סבקר גיווען . ער האט מער
 גיטאן וויא ער איז מחוייב . האבין דיא חקמים זיא
 גיפרעגט וועלכס איז דאש האט זיא זיי דר ציילט דעם
 סביד וואש ער האט איר אן גיטאן האבן זיי איר גזאגט
 ער האט נאך גיט מקיים גיווען האלב ווי מען דארף .
 אויך זאגט דיא גמרא דיא מוסר פון רבי ישמעאל
 בלא גדול איז אמאל גיקומען אין בית המדרש
 אריין . און האט אים צוא גיקלאגט פאר דיא חקמים
 דאש ער איז זיא גיט רעכט סבקר . האבין זיך דיא
 חקמים זייער פאר וואונדערט . און האבין זיא גיפרעגט
 וואש איז דאש זאגט זיא אז ער איז אהיים גיקומען
 פון בית המדרש האב איך גינומען און האב אים
 גיוואלט אפ וואשן זיגע פיס הט ער מיר גיט גוואלט
 לאזן האבין די חקמים גזאגט צו אים דו דארפט צו
 טאן איר ווילן . רבי יוסף אז ער האט גיהערט זיין
 מוסר קומט האט ער גזאגט איך וועל אויף שטיין
 פאר דער שכינה רבי אבהו זאגט מיין זון אבימי איז
 רעכט מקיים כיבוד אב ואם דען ער האט פינף זון
 און אז איך אדר זיין מוסר קלאפן אין זיין מיר לאזט
 ער גיט קיין שום זון עפען . נאר ער זעלבסט עפיגט
 אונז . און זאגט אלש מיין ליבער פאטער אדר מוסר

אם גיי איך עפיגען ביז ער עפיגט אויף :
 תנו רבנן דיא רבנן האבין גילערניט אימליקער איז
 מחוייב סבקר צו זיין זיין פאטער און מוסר אמילו
 נאך זייער מוים : דאש ער פנעקט פון זיין חבר עפיס
 איין זאך זאל ער גיט זאגן טוא עש פון מיגט וועגן
 נאר פון מיין פאטערש וועגן אז ער זאגט איין פשט פון
 זיין פאטערש וועגן זאל ער זאגן דאש האב איך
 גיהערט פון מיין פאטיר הייני כפרת משכמו און אז עש
 איז שוין נאך דעם יאר פון זיין אבילות זאל ער נאר
 זאגן מיין פאטיר זכורנו לביכה אין סאבקר איז אויך
 מחוייב מקיים צו זיין כיבוד אב ואם . אויך דער כיבוד
 אב זאל גרעסער זיין וויא דער כיבוד אם : דען זיין
 מוסר איז אויך מחוייב ערליך צוא האלטן איר מאן .
 סיידן ער האט איר גט גיגעבן דענקאלט איז דער
 כיבוד פון בידי גלייך : דער פסוק זאגט כבוד את אבד
 ואת אמך דאש ווייסט דאך אימליכער וואול דש מיטאר
 גיט זאגן עש איז פאר האנדן איין איבעריגן אות אין
 דער תורה חיו . גוא וואש קיטט מיר צוא וויזין צוויי
 מאל דאש ווארט את . און דיא ווא פון ואת . נאר מיר
 האבין בקבלה מסיני פון משה רבינו עיה . את אבד
 וויזט מיר דו ביסט אויך מחוייב מן התורה סבקר צו
 זיין דיין ישמיהו מוסר בייא דיין פאטערש לעבין
 און נאך דיין פאטערש מוים ביסטו מחוייב זיא
 סבקר צוא זיין מדרבנן . נאך מער וויזט אונז דער
 פסוק מען איז אויך מחוייב סבקר צוא זיין זיין
 פאטערש אדר זיין מוסערש ברודר אדר שוועסטער
 אויך זיין עלטר מוסר : אבר דער כיבוד אב איז פריער
 פאר אלי : און ווער עש איז מקיים אלש וואש אויפן
 שמיים . איז ער זוכה צוא לאנג לעבין . אויך צום
 אייביגן לעבין לעולם תבא אזוי וויא דער פסוק זאגט
 כבוד את אבד ואת אמך למען יאריכון ימך : ולמען ייטב לך לעולן
 שכולו אויך וטוב אמן סלה :

סליק הלכות כיבוד אב ואם
 הלכות גידול בנים פרק תשיעי
 דער גינגער פרק רעט וויא מיזאל דיא קינדער דר ציהען
 און זייא שטרראפן :
 בן חכם מוסר אב וליץ לא שמע געהא איין קלוגער זון קיפן
 יוד חיות זיין

זיין חקקה פון דעם ווייל ער האט צוא גיהערט די
 שפראך פון זיין פאטער און דר זון וואש איז איין שפעטער
 קוקט עש ווייל ער האט גיט צוא גיהערט קיין גישרייה
 און שפראך . דיא חקמים זאגן ווען רוא ועקט איינער
 איז אהלמיד חכם זאלסטו וויסן ראש ויין פאכר האט
 אים גישטרעפט אין זיין יוגנט און האט אים גוויזן דעם
 רעכט פארטיגן וועג . אז וויא דער פסוק זאגט בן חכם
 מוסי אב און ווען רוא ועקט איין רשע איין שפעטער .
 זאלסטו וויסן ראש זיין פאטער האט אים גיט גישטרעפט
 אדר ער האט זיך גיט גיקערט צו זיין שפראך . אז וויא
 דער פסוק זאגט ולי לא שמע געיה און ווייל דער פאטער
 האט אים פייגט גיהאט דרום האט ער אים גילאזט זיין
 אזו וויא דר פסוק זאגט חושד שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר
 ווער עש פאר מיידיט דיא רומ פון זיין זון האט ער אים
 פייגד . און ווער עש האט ליב זיין קינד שפראכט ער
 אים דער קינדש זאגט ראש ווארט חושד האט אין זיך
 צווייא מייטש מיט דעם שמאל חושד איז מייטש ער פר
 מייטש . און מיט דעם ימין חושד איז מייטש ראש ער
 שלאגט זיין זון אין דער פינגער . און נעמט גיט וואו ער
 מרעפט אויף דעם האבן די חקמים גזאגט עש איז אסור
 איין קינד צו שלאגן אין רוגז דען עש איז גלייך וויא
 ער שלאגט אים אין דר פינגער . ראש ער פרעמט גיט
 וואו ער פרעפט . גלייך וויא אינער שלאגט זיין פייגט .
 אז וויא איך וועל דא בעקיר בשיידין דיא מעמים דער
 פון . און ראש ווארט שחור מייטשין די חקמים שפראך
 זיין קינד אין זיין יוגנט . דען דער נאך וועט אים קיין
 שפראך גיט העלפן . אז וויא דער פסוק זאגט חמד לגער
 על פי רבו גם כי יקין לא יסור ממנה זאלסט גיין זינען דעם
 יוג און זיין יוגנט נאך זיין שכל גאך . אזו אז ער וועט
 אלט ווערן וועט ער גיט אפ קערין דער פון :

וועט אים שוין יא פיר זאגן וועט ער עש גיט וועלן קקבל
 זיין . דער דריטער טעם איז דען ראש איז דאך דיע אז עש
 איז אנרוישן עבירה צו זיין און רוגז דען אין רוגז קאן מען
 גיט נאט דען . אז וויא עש וועט בשייטט ווערן אין פרק
 (לעזוב חכה) . און צו שפראכין זיין קינד איז דאך אנרוישן
 מצוה גיא וויא קען דר מצוה אן גינעמען זיין אז זיא קוקט
 פון איין עבירה : דר פערטער טעם איז איין עובר בוכבים
 שפראכט יוא זיין קינד מיט רוגז ווייל ער האט דאך קיין
 תורה גיט איז ביי אים קיין עבירה גיט צו זיין און רוגז
 אויך שפראכט ער אים גיט צו קיין תורה און מצות : אבר
 איין יהודי סאר דאך גיט זיין אין רוגז אויך אז ער וועט
 אים שפראכין מיט רוגז וועט ער אים גיט קענען רעכט
 שפראכין צוא תורה און מצות אזוא איז עש אנרוישע
 עבירה : דער פינפטער טעם איז דר וואש שלאגט זיין קינד
 אין רוגז קען ער אים חיו איין טויט כאכן דרום זאגט דער
 פסוק חושד שבטו וגו' אבר דער וואש שפראכט זיין קינד
 אין דר יוגנט האט ער זיך גיט צו פארקטין ראש ער וועט
 אויש זיין לתרבות רעה חיו . אז וויא מיר גיפניגן אברבם
 אבינו עיה האט גישפראכט זיין זון יצחק איז ער גווארן
 איין תלמיד חכם און איין גביא יאונ זיין זון ישמעאל האט
 ער גיט גישפראכט איז ער אויש גינאנגן לתרבות רעה :
 אזו אויך יצחק אבינו עיה האט גישפראכט זיין זון
 יעקב איז ער גווארן איין תלמיד חכם און גביא
 אבר זיין זון עשור האט אים גינארט מיטין מזיל . ראש
 ער האט גימיינט ער איז פרום אזו האט ער אים גיט
 גישפראכט איז ער אויש גינאנגן לתרבות רעה . אויך
 יעקב האט גישפראכט זינען צוועלף שבטים זיין זון
 אויך גווארן תלמידי חקמים . אויך דוד המלך עיה האט
 גיט גישפראכט זיין זון אבשלום פר גרויש ליבשאפט
 איז ער אויך אויש גינאנגן צוא תרבות רעה . אבער
 זיין זון שלמה האט ער יוא גישפראכט . און אויך
 זיין מוטער פת שבע האט אים גישפראכט נאך זיין
 פאטערש מוית . איז ער אויך גווארן אנרוישר תלמיד
 חכם . אבער דיא אלי וואש זינען גיט גישפראכט
 גווארן זינען אויש גינאנגן צוא תרבות רעה . דרום
 זאגט דער פסוק ואהבו שחרו מוסר אויך זאגט דער פסוק
 יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך שפראך זיין זון

אפילו

138

אפילו עד איז איצונד גוט. דען עש איז פאר האנדן
 איין האפונג און זאלסט ניש זאגן גען איז איין
 שלאפער יונג ער וועט שטארבן פון דיין שלאגן.
 אויך זאגט דער פסוק אל חמנע מנער מוסר כי חכנו כשבת
 לא ימות דוא זאלסט ניש פאר מירין פון דיין יונג קיין
 שטראף ער וועט ניש שטארבן אז דוא וועסט אים
 שלאגן מיט דער רוט און אז דו וועסט אים שטראפן
 אין זיין יונגסט האקטו ניש זארג צו האפן דאש ער
 וועט דער הרגת ווערין הוהך דעם בית דין איבער
 זיינע עבירות. און אז ער וועט אלט ווערין וועט ער
 בלייבן ביי זיין גיוואונסקייט: אָבד אויף דער עלטר
 איז אים שווער צו שטראפן. אויך זאגט דער פסוק
 אתה בשבת חכנו ונמשו משאול תציל דו זאלסט שלאגן דיין
 קינד מיט ר רוט אזו וועסטו אים מציל זיין פון גיהנם:
 נאך איין פשט איז אויף דעם פסוק הנור לנער על פי
 דרכו כי בן יוקן לא יסור ממנו אז דוא וועסט גיווינען
 דעם יונג נאך זיין מנהג נאך ניש צו גיין אין שול אריין
 דאוונען און ניש צו לערנען און צו פאלגן דעם גער
 הרע. אז ער וועט אלט ווערין וועט ער אויך בלייבן
 דער ביי דען זיין טבע איז אוי. און ער מיינט עש
 איז אלש טוהר. אָבד אז דוא וועסט אים שטראפן
 מיט דיא רוט אין זיין יונגסט און וועסט אים ווייזן דעם
 וועג פון תורה און מצות. און דרך ארץ. אזו וועט
 ער אויך בלייבן ביי זיין גוטע טבע. פניף זאכן איז
 איטליכער מחוייב צו טאן זיין זון. דאש ערשטע ער
 דארף אים טל זיין. דאש אנדערע אז ער איז איין פבור
 דארף ער אים אויש לייזן פון כהן. דאש דריטע ער
 דארף אים תורה לערנען. דאש פערטע ער דארף אים
 אויב גבין. דאש פינפטע ער דארף אים לערנן
 אטלאכה. אָרער אנאנדער פרינסה. אטיל זאגן ער
 דארף אים אויך לערנען צו שווימען אין וואסער. די
 גמרא בריינגט דרום פיל פסוקים נאר אויך וויל דרינגן
 ניש סאָרף זיין: נאר דער פלל פון דער זאך איטליכער
 פאטער וואש גיווינט זיין קינד צו תורה און מצות.
 איז ער זוכה צו עולם הזה און צו עולם הבא אזו ווירא
 רבי יוחנן הט גיזאגט דריי זיינן פטוח צו עולם הבא.
 דער וואש וואנט אין ארץ ישראל. און דער וואש

גיווינט זיינע קינדער צוא תורה און מעשים טובים.
 און דער וואש האט נאר איין פוס וויין אויף קידוש.
 און ער טרינקט נאר אפיקל דר פון און דאש איפרינע
 לאזט ער אויף דער הבדלה דער האט אויך בונדאי
 עולם הבא. ווייל ער איז אזוא מקביל אין מצות:
 דער ספר מנחותא בריינגט אין מעשה אפיקל איז רבי
 עקיבא עיה גיזאגן אויפן בית החיים. האט
 ער פאגעניגט איין פענטש האט גיטראגן איין פונד
 האליץ וואש קיין צווייא פעהר וואלמין זיא ניש גיקענט
 טראגן. און ער איז דר מיט גישוונד גיקאפן ווי איין
 פערד. האט רבי עקיבא גזר גיווען אויף אים ער זאל
 בלייבן שטיין. און זאגט צו אים מיין זון ביסטו איין
 קנעכט וועל איך דיר אויש לייזן ביסטו איין ארומאן
 וועל איך דיר העלפן. זאגט ער מיין הער לאז מך
 גיין. אויך טאר ניש בלייבן שטיין. זאגט ר"ע ביסטו
 איין פענטש אָדער איין שד אָדער איין מויד זאגט ער
 אויך בין איין מת. און אָלע טאן מוז אויך זעלבערט
 לויפן אין וואלד אריין צו בריינגען האליץ. דער נאך
 מוז אויך זעלבערט אן צינדן. און מוז מיד אריין ווארפן
 אין פייער פאר פֿרענט צוא ווערין. דער נאך מאכט
 מען מיד ווידער גאנץ זאגט ר"ע זאג מיר וואש פאר
 עבירות האקטו גיטאן בייא דיין לעבן. זאגט ער
 אויך בין גיווען איין גבאי טובה מס צוא זיין. אזו האב
 אויך דעם עושר גיחנפת און האב בייא אים ווייניג
 גינטען. און פון דיא אָרימע לייט האב אויך פיל
 גינטען. און אויך האב אויך פונעם גיווען מיט איין
 אשת איש אים יום כיפור. זאגט רבי עקיבא מיין זון
 האקט ניש גיהערט פון די פוּקיס וואש זיינען דיר בן
 אויב עש איז ניש פאר האנדן עפעס איין תקנה צוא
 דיר. זאגט ער מיין ליבער רבי האלט מיד ניש אויף.
 דיא פוּקיס וועלן איבער מיר ברוגו ווערין. נאר אויך
 האב גיהערט פון ניי אז אויך זאל האפן איין זון און
 ער זאל דאוונען פארין עמוד און זאגן קדיש און
 פֿרכו וואלט אויך גיקומען אין גן עדן אריין. אָבד אויך
 האב קיין זון ניש. נאר אויך האב גילאזט מיין ווייב
 מעגרת אזו ווייס אויך ניש אויב זיא האט גוואונגן איין
 זון אָדער איין טאכטער. און אויב אפילו זיא האט גהאט

איי

איין זון האט קינגער מיט אים גיט צו לערנען פרענט
 אים רבי עקיבא נוי הייסטו זאגט ער עקיבא אונ מיין
 נוייב הייסט שושמירא אונ מיין שטאט הייסט אלוקא:
 און האט זיך באלד רבי עקיבא סטרים גווען פון איין
 שטאט צו דער אנדער ביו ער איז גיסקון אין דר
 שטאט האט ער נאך גיפרענט וואו איז דאש הויז אונ
 דאש הויז פון דעם עקיבא וואש איז גלשמארקין
 האבן גיזאגט אלע לייט וואש פרענט איר נאך אויף
 אזו איין רשע יסח שמו וזכרו האט ער נאך גיפרענט
 אויף זיין זון האט מען אים גיזאגט ער איז אפילו
 נאך גיט גימלת אונ אלע לייט ווילן דריקר מיט זיין
 נוייב קיין עסקים גיט האבן איז ער גיזאגט אהין
 אונ האט גינעמען דעם יונג אונ האט אים גימאלת
 אונ האט אים גיזעצט לעבן זיך אונ האט מיט אים
 גילערנט האט ער גיט גיקענט מקבל זיין האט (רע)
 הפלה גימאן פון זיינט וועגן אונ האט גיפאקט פופציג
 פעניתיים איז אויש גיזאגטן איין בת קול פון דעקט
 וועגן טוסטו הפלה אונ פעניתי זאגט ער יוא אזוא
 האט ער אן גיהזבן מיט אים צו לערנען (אלף בית)
 אונ בענטשין אונ קריאת שמע אונ שמונה עשרה אונ
 האט אים גישטעלט פארין עכוד אונ ער האט גיזאגט
 קדוש אונ ברכו אזוא באלד איז זיין פאטער פטור
 גיזאראן פון גיהנם אונ איז גיקוקען אין גן עדן אונ
 איז ער גיקוקען צו רבי עקיבא אין חלום אונ זאגט צו
 אים גאט זאל אייך פאצאלין אייער שוכר בעולם הזה
 אונ בעולם הבא זאגט צו אים רבי עקיבא זאג דעם
 פסוק ה' שמו לעולם ה' וזכר לדור דור נוא זעהען מיר וואול
 דאש איין זון קאן גריינגען זיין פאטער אין גן עדן אריין
 דרום זאל איינליכר תמיד גינוייגן זיין זון צוא תורה אונ
 מצות אונ מעשים טובים אין זיין יונגט אונ
 זאל אים לערנן וועדליג זיין פאר שטאנד אונ זיינע
 יארין וויא זייט ערזען דר לידן אייער ער הייבט אן
 צו ריידן זאל ער אים לערנן ספרים קושן אזו וועט ער
 גיוואונט ווערין ספרים ערליך צו האלטן דער נאך אז
 ער הויבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנן צוא זאגן תורה
 צוה לנו משה אונ דעם ערשטן פסוק פון ק"ש אונ אז ער
 וועט עלטער זאל ער אים לערנן א"ב דר נאך זאל ער

אים דינגן איין רבי צוא לערנן תורה אונ תמיד זאל ער
 אים לערנן מיט הגיפות צום ערשטן זאל ער אים געבן
 זיסע שפיוו אדר איין גראשן דר נאך זאל ער אים מאכן
 קליידער וועדליג זיין פאר שטאנד אונ יארן דער נאך זאל
 ער אים זאגן לערן ערניכט וועט מען דיר געבן פיל גרן
 דער נאך זאל ער אים זאגן לערן ערניכט וועסטו ווערין
 איין רב אונ זאל אים אזוא לאנג לערנען ביו ער וועט
 גיוואר ווערין צו דינן לעם שמים אונ זאל אים גנוינען
 אבינט אונ כארגין צו גיין אין שול אריין דאוונען אונ
 גיט צוא ריידן קיין דברים בטלים בפרט אין שול אונ
 זאל אים גינוינגן צוא ציצית אונ תפילין אונ זאל גיט
 עסן אונ סרינגן אן אברכה פרער אונ דער נאך אונ
 זאל בענטשין נאך דעם עסן אזוא אז ער וועט אלט
 ווערין וועט ער בלייבן דער בייא אונ זאל אויף אים
 גרויש השגחה געבן ער זאל גיין אלע טאג צום רבי אין
 תר אריין אונ אז זיין פאטער דארף טראכטן אויף
 פרנסה איז די מוסר אים מחוייב צו גנוינגן צו דעם אלום
 דרום זיינן איינליכע קווינה מחוייב צו האלטן מלמדים
 וויפל זייא דארפן דען דיא וועלט שמיים נאר
 אויף דעם אטום פון דיא קינד וואש לערנען תורה אונ
 אויב גיט וואלט זיא חרוב גיווארן אזו וויא מיר גיפנען
 אויף דאש ירושלים איז דריבער הרוב גיווארן מתמת
 ביטול תורה רבי יהושע בן לוי זאגט פון רבי יהודה
 הקשיא וועגן אונ ער האט עש גזאגט פון זיינע עלטערן
 וועגן אונ זיינע עלטערין פון זייערע עלטערין וועגן
 דאש מיטאר גיט מקבל זיין דיא קינדער פון לערנען
 אפילו צו דער גרעקטער מצוה אין דער וועלט אונ דיא
 זייכר זיינן מחוייב מדרוך צוא זיין זייערע קינדער אין
 רעכטן וועג אפילו זייא דארפן דרוף גרויש מיא האבן
 דען זייער שוכר איז אויף זייער גרויש אז וויא די גברא
 זאגט אין ברכות די רבנן האבן גיזאגט עש איז גרעסר
 דער בטחון פון גאט צוא דיא זייכר וויא צו דיא פאנען
 אז וויא דער פסוק זאגט נשים שאננות שמענה קולי וגו איד
 פרוקע זייכר העקט צו מיין שמים דער ציהט אייערע
 קינדער צוא תורה אונ מעשים טובים אונ דיא זייכער
 וואש פירן זייערע קינדער צום רבי אונ ווארטן מיטן עסן
 ביו זייערע מאנען קושן אהיים פון בית המדרש וואול

140

צוא ריא וייבך און צוא ויערע מאנען און קינדן :
 דר וואש לערינט אפילו מיט זיין חכרש זון האט ער
 אנדרישן שר גלייה וויא ער וואלט גלערינט מיט
 זיין אייניגס זון אז וויא מיר גיפניג בייא אברום אבינו
 ע"ה דאש ער האט מנייר גיווען מאנזבילן און שר
 האט מנייר גיווען ווייבער און האט זיי הקב"ה גרעכנט
 פאר זייער אייגע קינדער און אזא וויא דער פסוק זאגט
 ואת הנפש אשר עשו בחרן און ריא לייבך וואש זייא האבן
 מנייר גווען אין הרן אויף משה רבינו ע"ה האט גלערינט
 מיט זיין ברודרש קינד אלער און איתמר האט זייא
 אים גאט גרעכנט פאר זייע זון און דר וואש לערינט
 מיט זיין חכרש קינד און ער זוכה צוא זיצן אין דער
 ישיבה של מעלה און וויא דער פסוק זאגט אם השוב
 ואשוב לפני העמוד אז דוא וועסט אנדרי אום קערין צוא
 מיר וועל איך דיר אויף אום קערין צוא שפיין פאר מיר
 און אז איינר לערינט מיט איין עם הארץ איז ער מבל
 ריא גורה וואש הקב"ה האט גוזר גיווען אפילו אויף דער
 גאנצער וועלט און וויא דר פסוק זאגט אם תוציא יקר מולל
 כפי תהיה ריא נקרא זאגט אין תענית רב איז גיקופן אין
 איין שטאט אריין איז דארט גיווען גרויש הונגר ווארום
 עש איז פיל צייט קיין רענין גיט גיאנגען האט ער גוזר
 תענית גיווען און האט גרויש תפלה גיטאן איז קיין
 רענין גיט גיקופן דא האט זיך גישטעלט דר תנן פארן
 עמוד און האט אן גיהויבן צוא דאוונן שמונה עשרה
 אז ער האט אן גיזיבן משיב הרוח האט אן גיהויבן צו
 ווייזן איין ווינט און ער האט גאנגט מוריד הגשם האט
 אן גיהויבן צוא רענין גאך דעם באווען פרעגט אים
 רב וואש זייען זייע מעשים טובים זאגט ער איך בין
 איין מלמד און לערן מיט ריא ארמע קינד אן גיצאלט
 גליקה וויא מיט דעם עושרת קינד איז איך האב אקרוג
 מיט וואסער און איך האלט דרינגן פיש און דאש קינד
 וואש וויל גיט קמען אין תרר אריין תננה איך אים און
 גיב אים איין פיש פרי ער זאל יא קופן :

דער פון איז גידרונג אז פאיי דער וואש לערינט מיט
 זייע קינד סייא מיט זיין חכרש קינד און און ער
 דינט זייא איין רבי פון זיין געלט האט זיין שר קיין
 שיעור גיט רבי פרנה זאגט פון רבי ויהן ווען דער

וואש איז ועלבסט אפלאמיר חכמי און זיין זון און אנקל
 זייען אויף תלמידי חכמים איז ער במוח ראש די תורה
 וועט גיט אויש גלאזט ווערן פון זיין משפחה ביי אייביג
 אז וויא דר פסוק זאגט לא ימוש מסד ומפי ודע ומפי דע
 דער אמר ה' מעתה ועד עולם רבי יהודה זאגט פון רב
 וועגן אמר ה' מיינט מען גאט זאגט איך בין ערוב דרויף
 דאש ריא תורה וועט גיט אויש גלאזט ווערן פון זייע
 דורות ביי אייביג רבי ירמיהו זאגט פון דרייא דורות
 און ווייטיר בלייבט ריא תורה בייא זיין זרע דען די
 תורה האט גון איר ארברייג בייא דר משפחה און האמשי
 איסלכער איז דאך מחוייב זייע קינד תורה צו לערנן
 אבער זיין תורה לערנען איז פריער פאר זייע קינד
 רבי יהוא זאגט אז זיין זון איז ארריף אין דר תורה
 איז ער מחוייב אים פריער צו לאזן לערנן און דאש
 קינד ווערט אלס פינף יאר דענקאלט איז צייט אים איין
 רבי צוא דינגען און אים צוא פירן אין בית המדרש
 אריין און נאך פינף יאר איז שוין גיט גוט דען אז
 ער וועט הערין אשלעכט ווארט פון רבי וועט ער
 אנטלויפן אויף פאר פינף יאר איז ער נאך שוואך
 אימליכער פאטער און מוסר זאלן ליב האבן זייערע
 קינד וויא זייער הארץ און לייב און רבי זיי
 זאלן פאר וויא גיט ווייזן דאש ליבשאפט דען וויא
 וועלן קיין מרא גיט האבן פאר וויא און אימלכר איז
 מחוייב צו דער ציהן זייע קינד זיי זאלן מרא האבן
 פאר אים און פאר זייער מוסר און זאל וויא גיט
 לאזן פאן זייער רצון אז וויא אויבן שפייט אין הלכות
 דר ארץ אויף איז אסור צוא מאכן איין צארין אייב
 זייע קינדער עש איז אמאל גיווען איינר וואש האט
 פינגט גיהאט זיין זון האט ער אים גיט גוואלט לאזן
 רישן האבן אים ריא חכמים זל מרחים גווען אויך
 גיפניען מיר בייא געלב אבינו וויל ער האט גיטאכט
 זיין זון יוסף איין זיידן העמדיל האבן ריא גריכער
 שטאה און קנאה גיהאט אויף אים און רורף דעם זייען
 גיקופן אונזערע עלטערין קיין מצרים :

אימליכער פאטיר און מוסר זייען זיך מחוייב צו היסן
 גיט צו ריידן קיין שלעכטי רייד בפרט פאר
 זייערע קינדער דען וויא וועלן זיך אפ לערנן פון וויא

141

או וייה ראש שפירק ווארש גייט וייה דא אלמע מואן
 ברויך דאש זינגן דא יונגן * אונ אז וייה וועלן וייערע
 קינד דר נאך שפראפין דרויף וועלן ניי זאגן ווארום רעט
 איר ועלכע רייד * דרום זאגט דער פסוק החקששו ציקם
 פריער איה ועלברט דר נאך צירם אנדרי איה רען ווען
 איינר שפראפט רי לייט * אונ האט און ויך ועלברט ביינע
 מעשים * זאגן ניי צו אים ציא דיה ביי דיין נאז * ווארום
 שפראפטו אונ * דרום רי פאטיר אונ מוסר וואש ווילן
 דער ציהן זייערי קינד דר צו תורה אונ מעשים טובים
 זאלן וייה פאר וייה גיט ביידין קיין שלעכטי רייד *
 אונ דא מוסער איז נאך מער מחוייב צוא זעהן מיזאל
 וייה גיט דער קאנען צו בייזון איבער איר קינדער *
 דש מיואגט וייה דר מוסער וואש האט אזו איין שלעכטע
 נרע גיבראכט אויף דער וועלט ווייה דא בריקסן וואש
 האבן אזעלכעם גיוויגן * אז וייה דער פסוק זאגט בן
 כסל תונת אמו איין זון איין נאר אדער ארשע מאכט
 שרויעריג זיין מוסער * וכן חכם ישמח אב אונ איין
 זון אהלמיד חכם דער פרייאט זיין פאטער רען די לייט
 בענטשין אים * רען ווען דער פאטיר גייט אין שול אדר
 אין בית המדרש אריין * נעכט ער מיט זיך זיין זון אונ
 ער לעריקט זיך אפ פון אים אלע דא גושע מעשים אונ
 מנהגים * אבער אלע די ביינע מעשים אונ עבירות היינגט
 אין דער מוסער * אז וייה די נקרא בריינגט איין מעשה
 יונגן האבן אקאל גישפילט מיט באלין * אז איין פאל
 אריין גיפאלן אין בית המדרש אריין * דא איז איין יונג
 גילאפין אין בית המדרש אריין מיט גרויש עזות נאך
 רעם באלין * אונ האט זיך גיט גישיעט פו די חכמים *
 האט איינר גיזאגט דער מוז זיין איין פמור ווייל ער איז
 אזוא איין עזות פנים * זאגט דער אנדער דער מוז זיין
 איין בן הנדה זאגט רבי עקיבא ער מוז אין זיך האבן די
 ביינע זאכין * איז ער גיזאנגן צו זיין מוסער אונ האט
 בייא איר עש דער קלעקט מיט חכמה * אונ דאש עזות
 פון איין זון קומט נאר פון דער מוסער * רען אזו איין
 זון אז איר טטה נרע פריער אייך רעם פאטערש טטה * אז
 וייה די חכמים זאגן ווען איין אשה איז פריער מויע גוויגט
 וייה איין זכר * אונ אז דר מאנגביל איז פריער מויע ווערט
 גיבארין איין נקיבה * דרום אז איין טאכטער איז שלעכט

פאר שולדיגט מען רעם פאטער * אז וייה דר פסוק זאגט
 את אביה היא מחללה וייה פאר שוועכט איר פאטער *
 אזוא גיפונן מיר אויך ביי שלמה הקלה דאש זיין מוסר
 (בת שבע) האט אים צוא גיבונגן צו איין זייל *
 אונ האט אים גישלאגן * אונ האט גיזאגט מה טרי גור
 וואש וועלן דא לייט זאגן דאש איה האב אזוא איין
 שלעכטין זון אויף דער וועלט גיבראכט * רען מויעט
 עש אן היינגן אין טיר * גיט אין דיין פאטער דוד * רען
 ער איז ארוסער צדיק גיווען * אזו האט ער מורה גיווען
 צו איר אונ זאגט מיין ליבה מוסער איה וועל שוין קיין
 בייז גיט טאן * דאש הייקט אקלונג זון * אין אזעלכין
 איז דא שפראכע אן גלייגט * אונ אזו וייה דער פאטער
 אונ מוסער זינגן מחוייב זייער זון צו לערנען תורה אונ
 מעשים טובים * אונ דרף אריין * אזו איז אויך דר זון ניי
 מחוייב צו פאלגן * אבער אז ניי הייסן אים איין עבירה
 טאן * אפילו עש איז נאר אסור מרובגן * זאל ער וייה
 גיט פאלגן * אז וייה דער פסוק זאגט ולא יהו כאבותיו
 סוד וסוד אונ וייה זאלן גיט זיין וייה וייערע עקטרין
 איין אפ גיקערט אונ ווייער שפעניג דוד * דער סוף פון
 דער זאך איז אפמלכער פאטער אונ מוסער זינגען מחוייב
 זייערע קינד אפ גיווייגען פון ביינע מעשים אונ רייד *
 אונ וייה צו גיווייגען צו תורה אונ מצות * דאש ניי זאלן
 אביגט אונ קארטן אין שול אריין גיין * אונ זאלן תפלה
 טאן בכוננה * אונ זאלן קיין דברים בטלים גיט ריידן *
 אונ ווען דער פאטער איז זיך מתעסק אין עפים איין
 מצוה * זאל ער זיין קינד אויך גיווייגען דער צו * דהיינו
 צו ביקר חולים אדער צו הלוחי חט * אדער צו איין חופה
 אונ סופה אונ אהרונ * אונ די איברגע מצות * רען אז
 ער וועט אים גיווייגען אין דער יונגט וועט עש בייא אים
 ווערין איין טבע * אויך איז דער פאטער מחוייב צו לערנן
 זיינע קינדער אלע חכמות * אונ אז ניי זינגען שוין דער
 וואקסין טאר ער וייה גיט שענקרין * אדער שילמן פאר
 לייטין * רען איז עש דאך בלויז אויך איין אסור ארויש
 צו לאוין אקללה פון מויל * אבר ביי דער וואקסע קינד
 איז נאך פיל הרבער די עבירה רען וייה וועלן אים אפ
 ענטפערן אדער ניי וועלן רידיף אפן זאגן * אזו מאכט ער
 ניי זינגרין * נאר ער זאל וייה שפראפן מיט גושע רייד *
 דרום

דרום האט שלמה המלך גי'וארניט דיא לייט מיט זיין חקמה ראש איסלכר זאל זיין קינד שטראפין אין זיין יוגנט אזא וועט איר ניט דארפן שטראפן אין זיין עלטער . אויך זאלין דיא פאטער און מוטער גי'וארניט זיין אז זיי האבין עפ'ס אקריג מיט אכענצין זאלין זיי ניט לאזן זייערע קינדן אן צו נעמען זיך אויף זייער קריג . פבי זייא זאלין אויך ניט צוא קריג קיכן . אפאל האט איין חסיד זיך גילאדין מיט אנאנדער מענטשן פר דינינים האט זייענער אן גיהויבן דעם חסיד מבזה צו זיין מיט גדושע פ'זונות . אונ האט אים גי'זאגט ער האט גי'טאן פיינע מעשים וואש מיטאר ניט טאן . אונ דער זון פון חסיד איז גי'שטאנען דער בייא . איז ער זייער גרוזן גי'וארין אונ האט זיך גי'ואלט קריגן מיט זייענס מענטשן . אז דער חסיד האט זיך ראש גי'כארקט . זאגט ער מיין ליבר זון ווארום ביסטו גרוזן אונ וילקט זיך פאר מיר אן נעמען . איז אנדערש אכת וואש ער זאגט איז דאך ראוי איסלכר זאל מיר עש אויף ווארפן . אונ אויב ניט וואש הארט מן זיינע רייד . גלייף וויא אהונט בילט . דרום מיין ליבר זון לאז אים גיין השיי ווייסט וואול אלע פאר פארנעש . ער וועט אים זיין שרר בצאלין . אזא האט דער זון אפ גילאנט פון דער קריג . די מעשה זאל זיך איסלכער צום הארצין נעמען . אונ זאל טאן אז וויא דר חסיד האט גי'טאן . אונ זאל זיינע קינדער דער ציהן וויא דר חסיד . אונ דער מענטש וואש דר ציהט זיינע קינדן צוא תורה אונ מצות . אונ דער נערט זיך פון זיין יגע כפוי אונ זיין ווייב איז איין צנועה אין דער היים . דער זעלבנער מענטש ווערט גי'בענטשט פון גאט . אז וויא דער פסוק זאגט אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו יגיע כבוד כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא שלום על ישראל :

סליק פרק גידול בנים

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

דער צעהנמער פרק רעט וויא מוזאל איין ווייב נעמען אונ ווען מוזאל איין ווייב נעמען מצא אשה מצא טוב דער פסוק איז אז דער טייטש ווער עש גי'פניט איין פרום ווייב . דער ציהט אויש איין רצון אונ חסד פון גאט . דש ער האט אים אגעלכט

בשערט . דען דש איז רוע אז גאט ב"ה בשערט איסלכן איין ווייב נאך זיינע מעשים נאך . אז וויא מיר האבן גילערניט אין דער מסכת סוטה אין מוויגין לאדא אלא לפי מעשיו גאט גיט גיט זיין זיווג דעם מענטשן נאר ווערליג זיינע מעשים . אז וויא דער פסוק זאגט לא יטח שבט הרשע על גדל הצדיקים דער רשע זאל גיט רואן בייא דעם גורל פון דיא צדיקים . אויך זאגט דער פסוק מה אשה משכלת איין קלונ אונ פרום ווייב איז פון גאט . גוא זעהט מען וואול אז איין פרוקער בקבט אפרום ווייב . אונ איין רשע בקבט אשלעכט ווייב . דיא גמרא פרענט דרויף פיל קשיות אונ פאר ענטפערט זייא . דיא ערשטע קטיוא איז די גמרא זאגט דאך פערציג טאג איידר דאש קינד ווערט בשאפן גיט אויש איין בת קול דער (פלוגי) זאל נעמן די (פלוגי) . גוא וויא קאן דאש זיין אז עס איז נאך זיינע מעשים נאך . ווען יא עש איז אויש גי'זאנען פון גאט ער זאל זיין איין צדיק אדער איין רשע . ווארום דען קבט אים שרר אדער עונש . נאך מער איז קשה דיא גמרא זאגט איין מענטש זאל פאר קויפן נאר זיין פאר טעג אונ זאל נעמען איין בת תלמיד חכם . אז יא איז גיט זיין וואש וועט אים העלפן זיין פאר קויפן : אויך זאגט די גמרא דער וואש נעמט איין ווייב זאל ער נאך פרעגן אויף אירי ברידער . דען אופט זיינען די קינדן גי'ראטין אין אירי ברידער . אויך זאגט דיא גמרא איין מענטש זאל זיך תמיד בהעפסין צו גוטע לייט אונ צו איין בת תלמיד חכם . דען אז ער וועט חיו שטארבן . אדער ער וועט אונעק פארין וועלין זיינע קינדן טאן מעשים טובים פון זיך זעלבסט . נאך מער איז קשה די גמרא זאגט מען טעג וואול איין אשה מקדש זיין אפילו אום חול הכזער . דען סאמער וועט זיא אנאנדער פערדין מיט תפלה . ווען יא זיא איז אים בשערט נאך אין זיין מוטערש בויה . וויא קען זיא אנאנדער פערדין . נאך מער איין משה מיר זעהן דאך צדיקים וואש האבן שלעכטע ווייבער . אונ רשעים וואש האבן גוטע ווייבער . אז וויא דער רשע (נבל) האט גיהאט דיא צדיקת (אביגיל) פאר אנויב :

נאר דער תירוץ איז אז דער בת קול איז ג'ודאי אכת . נאר בתנאי אז דער מענטש בלייבט אז וויא ער

איו בשאפין גיטאין • אבער אז ער ווערט אין צדיק •
 אונ דא איין מרשעת • אזו אויף להיפוך ווערט די ערשטע
 גזירה במל אונ גאט נעמט זיא אונעק פון אים • אונ גיט
 זיא אנטאנדן גאך זיינע מעשים גאך • אויף איז איין סוד
 פון גאט דאש אופט האט איין צדיק איין שלעכט ווייב
 אונ איין פרוקע צנועה האט אשלעכטן מאן • דש איז
 דרום פרי דער רשע אדער די רשעת זאל אפ נעמען דער
 צדיקת אדער דעם צדיקש עבורות פרי זייה זאלין קומן
 ביין אויף עולם הבא • אז וויא דיא גמרא זאגט דרייא
 זיינען וואש קומען גיט אין גיהנם • אונ זיינש דער פון
 איז ווער עש האט איין זיינע ווייב • אויף אפאל וויל גאט
 האבין פון איין רשע זאל ארויש קומען אנוסע זרע • אזו
 גיט ער אים אפרום ווייב • אונ אזוא אויף פאר קערט •
 אויף אפאל וויל גאט האבין פון איין צדיק זאל ארויש
 קומען איין שלעכטע זרע בשעתם ער אים איין שלעכט
 ווייב • אונ אזוא אויף פאר קערט • גאך איין פשט איז
 דרום גיט גאט דעם רשע אפרום ווייב • פרי אז ער וועט
 זיך אפ לערנען פון איינע גוטע מעשים • אונ וועט השוכה
 מאן • וועט ער זיך קומן גרויש עולם הבא מער פון איין
 צדיק • אונ אויב ער וועט זיך גיט אפ לערנען פון אירי
 פעשים איז זיין עניש גאך פיל מוונט מאל מער • אונ
 אזו אויף פו קערט פון דעם מעם וועגן האט איין רשעת
 איין צדיק פאר איין מאן :

מאכטער זאלסט אכטונג נעבין אויף זיין עסין • וואש ער
 גלוסט צו עסין • אונ זאלסט תמיד זאגן זיין דער גלוסט
 גיט צו קיין אנדר עסין נאר צו דעם וואש איך ריכט אים
 צו אונ דאש עסין זאל פארטיג ווערן צו דער רעכטער
 צייט • דען אז ער וועט קומן אהיים אונ וועט גיט זיפין
 קיין פארטיג עסין • וועט אים דער הונגר פריינגן רוגז
 אונ ווען ער וועט זיין פו מרגקן זאלסטו אים גיט גריינקן
 וואש ער האט זימאן אדר גירעט • אונ אז ער וועט דיר
 הייסן מרגקן זאלסטו מרגקען אבר גיט אן שפרין זיך
 דען ער וועט אויף דיר איין שגאה ווארפן :

דאיש רייטע מיין ליבע מאכטער זאלסט זיך היסן אים
 גיט אויף צו וועקן פון שלאף דען מאכער האט
 ער זיך גאך גיט אויש זי שלאפן • אזו וועט ער ברונז
 ווערן • דאש פערטע זאלסט קארנין אויף דיין מאנש
 געלט • אונ זאלסט גיט נעמען אן זיין ידיעה נאר אזוא
 איין זאך וואש ער איז גיט מקפיד דרויף : דאש פינפט
 זאלסט גיט בגערין צוא וויסן זיינע סודות • אויב דא
 וועסט יא וויסן • אדר ער וועט זיך בארעפן פאר דיר
 מיט גפס איין זאך זאלסטו עש גיט אויש זאגן פאר
 קיין שום מענטשין אין דער וועלט • דאש זעקסטע
 וועטן ער וועט פינט האבן זאלסטו אויף פינט האבן •
 אונ וועטן ער וועט ליב האבן זאלסטו אויף ליב האבן
 דאש זיבעטע זאלסט גיט ווידער שפיען קעגן אים •
 אונ זאלסט מאן אלש וואש ער וועט דיר הייסן • אונ
 זיינע רייד זאלן דיר וואול זיפעלין • דאש דא זאלסט
 גיט זאגן צו אים דא רעכט גיט רעכט מיין עצה איז
 בעסר : דאש אכטע זאלסט פון אים גיט בגערין אזוא
 איין זאך וואש איז אים צו שווער • מאכער וועט ער
 אויף דיר איין שגאה ווארפן : דאש נינטע אלש וואש
 ער וועט פון דיר בגערין זאלסטו מאן זיין רצון • אזוא
 וועט ער זיין דיין קנעכט אונ וועט דיר דיגען מיט
 פריידן • דאש צעהנטע מיין ליבע מאכער זאלסט זייער
 אונ זייער גיטאריגט זיין אים גיט צו דער צערניקן מיט
 קיין שום זאך • אונ זאלסט אים קיין שום ווארט גיט
 אנקעגן ריידן • אונ זאלסט זיך פלייסן מיט אלע זאכן
 צוא מאן וואש אים ליב איז אז דא וועסט דאש אלש
 מאן וועט דיר בונדא וואול זיין :

מעשה איינע האט אויש זינעבין איר מאכער
 פאר איין בן שרים • איידר זיא האט זיא
 אונעק זישקט אויף דער חנונה זאגט זיא צוא איר •
 איך ענפר דיה איבער צוא איין פרעקטין אין די הענט
 אריין • איך ווייס גיט וואש פאר איין מענטש ער איז
 דרום וועל איך דיר אן זאגן צעהן זאכן וואש דו זאלסט
 מאן • אונ אז דו וועסט מיה פאלגן דרויף וועט דיר וואול
 זיין • אונ דיין מאן וועט דיר ליב האבן וויא זיך זעלבסט
 אונ אויב גיט וועט אלש פאר קערט זיין • דש ערשטע
 טיין ליבה מאכטער זאלסט אים גיט דער צערנען • אונ
 ווען ער וועט זיין פריידיך זאלסטו גיט זיין מרויאריג אונ
 ווען ער וועט זיין מרויאריג זאלסטו גיט זיין פרייליך •
 אונ זאלסט מיט אים ריידן מיט גוטע רייד פריינליך •
 אזו וועסטו שפילן זיין צאריין • דאש אנדרע מיין ליבה

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עִיָּה הָאֵם וַיַּעַר גְּלוּבְמָת אִינן פְּרוּם וַיִּיבֵב
 אִז וַיֵּאָדָר פְּסוּק וְזָמַם אֵשֶׁת חֵיל מִיִּמְצָא וְרוּחַ
 מִפְּנֵינִים מִכְרָה עַד גְּלוּבְמָת אִינן פְּרוּמָע אִשָּׁה צוּא פְּעֻרִיל
 אִז אֲבָנִים טוֹבוֹת שְׁמִיט וַיִּימָעַר כִּסֵּה כַּח לֵב כַּעֲלָה אִין
 דֶּר פְּרוּמָעַר אִשָּׁה אִז פֶּאָר זְכַעְרָט דָּאֵשׁ תֶּאֱרָץ פּוֹן אִיר
 מֵאִן דָּאֵשׁ עַר מַעַן פֶּאָר מְרוּעֵן אֲלַע זֶאכְנן אִז עַר אֲכַט
 גִּיט אֵל דָּאֵשׁ גּוֹמֵשׁ פּוֹן דְּעַר וְעֵלְמָט קַעֲנֵן אִיר לִיבְשִׁאֲפֵמ
 אִז דָּאֵרְט וּוּאָ עֵשׁ אִז לִיבְשִׁאֲפֵמ אִז אִיטֵל מִלְּ אִז
 בְּרָכָה אִז הַצִּיָּה אִז עוֹשֶׁר אִז כְּבוֹד אִז אֲבַעַר אִז וַיֵּא
 הָאֲבָן זֶדְקָה פִּינָט אִז אֲלֵשׁ פֶּאָר קַעְרָט אִז וַיֵּא דֶר פְּסוּק
 זָמַם חֵלֶק לֵב עַתָּה יֵאֲשֹׁמוּ אִז וַיַּעַר הָאֲרָץ אִז אֲפִגְמִיִלְמָט
 פּוֹן לִיבְשִׁאֲפֵמ וְעֵלְמָט וַיֵּא פֶּר שׁוֹלְדִינָט וְעַרְרִין דָּאֵשׁ וַיֵּא
 וְעֵלְמָט גִּיט הָאֲבָן קִיין מִלְּ אִז אִין בְּרָכָה אִז אִיר זָמַם
 דְּעַר פְּסוּק אֵשֶׁת חֵיל עֲטַרָה כַּעֲלָה אִינן פְּרוּם וַיִּיבֵב אִז אִינן
 קְרוּיין צוּא אִיר מֵאִן וַיִּינַע רִייד וַיִּינַן גִּיט אִין אִירָע
 אִינן אִז וַיֵּא הִיט אֲפִגְ דָּאֵשׁ וַיִּינַע עֵשׁ זָלֵ אִים קִיין
 שְׂאֵרִין גִּיט גְּשַׁעְהִין אִז הַעֲלָמָט אִים מִיט גָּאָר אִיר קְרֵאֲפֵמ
 אִז מֵאֲכַט אִז גִּיט אִים גּוֹמֵעַ עֲצוֹת אִז צוּיִינָט אִים
 גִּיט צוּ פְּרָנְסָה אִז קְלִיידֶר גָּאָר וַיִּפִּיל בִּין רִצּוֹן אִז אִז
 וַיֵּא טוֹט הִיז אֲרָבָט מִיט אִירָע הַעֲנָמ אֲפִילוּ וַיֵּא הִיט
 קְנַעְכָּט אִז רִינְסָטן אִז דְּעַר צִיָּהֵט זַעֲלָבְרָט אִירִי קִינֶדֶר
 צוּא מְרוּקָה אִז מִצּוֹת גִּיט רוּקָה אֲנַקְרֵרִי לִיט אִז וַיֵּא
 בְּאִרְיָנָט אִיר מֵאִן וַיֵּא אִין דִּינְקָט מִייד אִז רִנְפָט אִים
 סִיין הַעַר אִז וַיֵּא אִז וַיַּעַר כּוֹטְעַר שְׂרָה הָאֵם גִּרוּפִין
 אִיר מֵאִן :

אֲמָאָר הָאֵם וַיֵּא גִיפֶרְט אִיר מֵאֲכַמְעַר אִז מֵאֲמַעַר דְּעַר
 חוּפָּה זָמַם וַיֵּא צוּא אִיר מִיין לִיבְעַ מֵאֲכַמְעַר זָלֵמָט
 שְׁמִיין פֶּאָר דִּיין מֵאִן אִז בְּדִינָן אִים אִז וַיֵּא וְעֵט עַר
 דִּיךְ אִירָךְ בְּאִרְיָנָט אֲבַעַר אִז דוּא וְעֵסֵט זֶדְקָה וְעֵלְמָט
 הִיךְ אִז קַעֲמִלְדָה הַאֲלָמִין אִז וְעֵסֵט וְעֵלְמָט הַעַרְשִׁין
 אִיבַעַר אִים אִז וְעֵט עַר בְּוֹדָאִי וַיִּין דִּיין הַעַר מִיט
 גְּוִיאלֶר אִז וְעֵסֵט שְׁעָל וַיִּין אִין וַיִּינַע אִינן אִז וַיֵּא
 דִּיא עַרְנָטִי מִייד אִימְלִיבְעַ אִשָּׁה אִז מִחֻיבִיב רִיין צוּ
 תֵּאֲלָמִין אִיר מֵאִנָּט קְלִיידֶר דָּאֵשׁ וַיִּין זָלֵמָט גִּיט וַיִּין
 אִין גִּיט אִירָע אֲדַעַר פֶּלַעְקַעֲנֶדִי אֲדַעַר מִיט פֶּעֲדַעֲרִין
 דָּאֵשׁ עַר זָלֵמָט פֶּאָר שְׁעֵמָט וְעַרְרִין בִּי וַיִּינַע חֲבָרִים
 אִז אִז עֵשׁ קוֹמָט צוּ אִיר אִיר מֵאִנָּט קְרוּב זָלֵמָט אִים
 שְׁיִין אֲמִטְפֵּאֲנֵן מִיט אִין פְּרִיילֵאךְ פִּינָט אִז גּוֹמֵעַ רִייד
 גְּלִיידֶר וַיֵּא וְוֵאלֵט אֲגִיזֵשׁ מִצִּיָּהֵט גִּיפִינָט אִז אִז זָלֵמָט
 מֵעַר אִזֵּשׁ גַּעֲבִין אִזִּף צְרִיבִי בֵּית וַיֵּא אֲנֵאֲנֶדְרָט מֵאִל
 אִז אִז עֵשׁ אִין כְּבוֹד צוּא אִיר מֵאִן דָּאֵשׁ מַעַן וְעֵט
 זָמַם וַיֵּא עַרְלֵאךְ אִז דְּעַר בַּעַל הַבַּיִת מִיט וַיִּין וַיִּיב
 אִז קִינֶדֶר :

דִּיא אִשָּׁה וּוֵאֵשׁ אִז זֶדְקָה אִז נִחָג אִז וַיֵּא אִין קְרוּיין
 אִזִּף דְּעַם קֵאֲפ פּוֹן אִיר מֵאִן אִזִּף אִיר גִּיט דְּעַר
 פְּסוּק אֵשֶׁת חֵיל עֲטַרָה כַּעֲלָה אֲבַעַר דִּיא אִשָּׁה וּוֵאֵשׁ טוֹט
 אֲלִין פֶּאָר קַעְרָט אִז עֵשׁ גִּיט דִּיא גִיט אִין אִז עַר גִּיט וַיִּינַט
 אֲדַעַר עַר פֶּאֲלִירָט אִז קְרִינָט זֶדְקָה מִיט אִים אִז מִיט
 אִיר הִיז גִּיט אִז רַעַם אִים אִין צוּ קְרִינָט אִז דָּאֵשׁ
 עַר זָלֵמָט קִיין חוֹבוֹת גִּיט בְּאִצְאֵלִין אִז צוּ בְּאִרְגִין בְּדִי
 וַיֵּא זָלֵמָט פִּיל גַּעֲלָט הָאֲבָן אִין אִיר הָאֲנָט דִּיא זַעֲלָבְנֵעַ
 אִשָּׁה אִז אִזִּשִׁין אִזִּף אִיר מֵאִנָּט שְׂאֵרִי אִז מֵאֲכַט
 אִים פֶּאָר פִּוִּלִין וַיִּין לִיבִי בִּיֵּא וַיִּין לַעֲבִין רִיל אִז אִז
 וַיֵּא דְּעַר וּוֵאֵשׁ וַיִּין לִיבִי אִז פֶּאָר פִּוִּלָט דְּעַר הָאֵם
 שׁוֹיין גָּאָר קִיין טוֹט תְּקָה אִז קִיין הָאֲפִוּגָה גִיט אִז
 אִז אִזִּף צוּ וַיִּין לִיבִי קִיין תְּקָה גִיט דַּעַן דֵּשׁ שְׁדַעְכָּמַע
 וַיִּיבֵב אִז דָּאֵשׁ פִּלִּישׁ פּוֹן וַיִּין פִּלִּישׁ אִז וַיֵּא בְּרִינָט
 אִים אִז פּוֹן דְּעַר וְעֵלְמָט פֶּאָר דְּעַר צִיִּיט אִז וַיֵּא מִיר
 גִּיפִינָט בִּיֵּא קַחֵשׁ וַיִּיבֵב דָּאֵשׁ וַיֵּא הָאֵם פֶּאָר זִינְדִינָט
 זֶדְקָה אִז אִיר מֵאִן אִז אִיר הִיז גִּיט אִז גַּעֲלָט אִז
 גּוֹמֵשׁ דְּרוּם וַיִּיל וַיֵּא הָאֵם אִין גִּיט צוּ קְרִינָט מִיט
 מִשֶׁת רִבִּינוּ עִיָּה אֲבַעַר דִּיא צְדִיקָה דָּאֵשׁ וַיִּיב פּוֹן אִז

דְּרוּם זָלֵמָט אִימְלִיבְעַ אִשָּׁה מְקִינָט וַיִּין דָּאֵשׁ אֲלֵשׁ אִז
 זָלֵמָט אִזִּף פֶּאָר אִיר מֵאִן גִּיט רִיידִין וּוֵאֵשׁ גִּיט
 נוֹצִיין אִז אִז וַיֵּא רִיידִין מִיט אִים בְּנַחַת אִז גִּיט
 הִיךְ אִז מִיט הִן אִז שְׁכַל אִז וַיֵּא אִירִי אִינן אֲרָאֵם
 הַאֲלָמִין בְּדִי עַר זָלֵמָט אִזִּף אִיר קִיין עֲנָהֵט וַיֵּא רִיידִין
 מִכִּישׁ דָּאֵשׁ וַיֵּא דָּאֵרְף אִז מֵאִן פֶּאָר אֲנַדְרַעַע לִיט
 אִז זָלֵמָט שְׁמִיין פֶּאָר אִיר מֵאִן וַיֵּא אִין דִּינְקָט מִייד
 אִז וְעֵט וַיֵּא בְּוֹדָאִי גִיט לִיבְמִיט וְעַרְרִין פּוֹן אִים אִז
 פּוֹן גָּאָר אִיר הִיז גִּיט אִז אִז פּוֹן דְּעַר גִּיט אִז וְעֵלְמָט
 אִז וַיֵּא דְּעַר פְּסוּק זָמַם אֵשֶׁת הוּן חֲמִיךְ כְּבוֹד אִין אִשָּׁה
 וּוֵאֵשׁ הָאֵם הוּן בִּי אִיר מֵאִן וְעֵט זָלֵמָט אִז אִז אִז
 מִיט כְּבוֹד עֵשׁ אִז אֲמָאָל גִּיט אֲקִלוּעַ אִשָּׁה :

כן פלת האם אים אפ גירעט פון קריג . האם זי אים
 דער האלטין ביי זיין לעפין אונ געלט אונ גומש ויא
 לויבט שלמה המלך אבער דאש ווייב פון קרח שענד
 ער אזו וויא דער פסוק זאגט חכמות נשים בנתה כיתה דיא
 קלוגע אונ פרומע וויבער האבין גיבויגעט איר הויז
 דאש ויי האבין אפ גירעט איר מאן פון קריג אבער
 אולת בידיה תורסנה די נארעשע וויבער האבין צופירט
 זיער הויז מיט זיערע הענט . דאש זייא האבין אן
 גירעט זיערע מאנען צוא קריג אונ האבין זייא
 אום גיבראכט פון דעם לעפין אונ פון אלם דאש זייא
 זיינען איין גיוונקען גיווארין אן דער ערד :

אויך זאגט דיא גמרא ויא איין גומע זאך איז אנומע
 ווייב . אונ ווי איין שלעכטי זאך איז אשלעכטי
 ווייב דען עש איז דאך גיט פאר האנדירן קיין בעסערע
 זאך אין דער וועלט פון דער תורה אונ זיא איז
 גיליבן צוא איין גוט ווייב אונ עש איז דאך גיט פאר
 האנדירן איין ערנדיש פון גיהנם אונ ער איז גיליבן
 צו אשלעכט ווייב . אויך זאגט די גמרא וויא גוט איז
 אנוט ווייב דען ווען איר מאן קומט גיפנט ער זיא איז
 אין דר היים אונ ווידר פרקערט איז איין שלעכט ווייב
 דער פסוק זאגט בייא ארם תראשון אעשה לו עור כנגדו
 הקביה זאגט עש אי . גיט גוט אדס זאל זיין אליין אן
 אנויב . איד וועל אים באשאפן איין העלפער וואש
 זאל אים העלפן צוא מאן זיינע ארבייט :

ווען איינער בריינגט אהיים וויין אדער קארין אדער
 פעל קען מען עש דאך אזו גיט עסין אזוא דארף
 זיא עש קאלין אונ באקין אויך דארף זיא דאש פלייש
 זאלצין אונ קאבין אונ דאש פלאקס דארף זיא שפינען
 אונ וועבן אונ גייען אונ אהעמד מאבין דער גאד קען
 ער עש ערשט אן מאן נקצא אז ווען גיט זיא וואלט
 ער גיט גיהאט קיין עסין אונ קיין מלבוש אויך זאגט
 דיא גמרא ווער עש איז אן אנויב איז ער אן טובה
 אונ אן הילף אונ אן שפחה אן שלום אן תורה אן
 ברכה דיא גמרא בריינגט דרויף פסוקים :

אמר זאגט כפי אלעור דער וואש האט קיין ווייב
 גיט . דר הייבט אפילו קיין מענגיש גיט . דרום
 איז אימליכר מחוייב ערליך צוא האלטין זיין ווייב :

אזוא ווי דיא גמרא זאגט אין בבא מציעא רפי הנינא
 זאגט תמיד זאל אימליכר ערלאך האלטין זיין ווייב .
 דען נאר פון אירנט וועגן קומט די ברכה אין זיין הויז
 אזו וויא דער פסוק זאגט ולאכרם היטוב בעבודתו עש איז
 צוא אכרקהם גוט גינאנגין פון ווענין זיין ווייב שררה
 ער האט גיהאט פיל מול אונ ברכה דורך איר אויך
 זאגט דיא גמרא אין יבמות דיא רבנן האבין גלערניט
 ווער עש האט ליב זיין ווייב אונ האלט זיא ערלאך
 מער וויא זיך ועלכסט אונ דער וואש איז מדרדי זייני
 זין אונ טעקער אין רעכט פארטיגן וועג . אונ מאקט
 חתונה זיינע זין צוא אכצעהן יאר אונ זיינע טעקער
 אויך אין זייער יוגענט . זאגט אויף אים דער פסוק
 וירעה כי שלום אהלך דוא וועסט וויסן אז עש וועט זיין
 שלום אין דיין געזעלט אונ עש וועט קיין זינד גיט קיפן
 אין דיין הויז אויך זאגט דיא גמרא תמיד איז דער
 מענגיש זיך מחוייב צוא קליידין ווייניג פון זיין פאר
 מענין אונ זיין ווייב אונ קינדד ווערליג זיין פאר מענן
 דרום איז אויך די אשה מחוייב איר מאן ערלך האלטן
 גלייך וויא איר פאטער אונ זאל מקיים זיין אלש וואש
 אויבין שטייט אונ זאלין זיין הינטער מעניג הינטער
 אים . דען זיא דארף לוסט האבין צוא איר מאן אזוא
 ווי דער פסוק זאגט זאל אישך תשוקד והוא ימשול בד צוא
 דיין מאן זאל זיין דיין לוסט . אונ ער זאל גינעלטיגן
 אין דיר דרום אויך האט זיא גאט בשאפן מיט חכמה
 איין ריפ פון זיין לייב דאש ער זאל זיא אזו ליב האבן
 וויא זיין לייב . אונ זאל זיך מרחם זיין איבער איר
 אפילו ווען זיא איז צארניגריג אונ זיינן מחוייב אייניש
 דאש אנדערע צוא פאלגן . אונ עצות צוא האלטין
 אזוא וועט זיין בייא זייא אייטעל מול אונ ברכה . אונ
 אויב גיט וועט זיין פאר קערט :

אימליכר זאל גינאריגט זיין גיט צו שלטין זיין ווייב
 מיט קיין שום קללה . דען עש איז גלייך
 וויא ער שילט זיך ועלברט אונ עש איז דאך איין לאו
 אין דער תורה זיך ועלכסט גיט צוא שלטין אונ דער
 וואש שילט זיין ווייב איז ער עובר אויף דעם לאו אונ
 אויף דעם לאו וואש עש איז אסור צו שלטין זיין חבר
 דרום זאל מען דרינגען זייער גזקח זיין . אויך ווער עש

איי

אזו אין דרך ארץ אמן וכן יהי רצון אמן ואמן:
סליק הלכות נשואי אשה

הלכות תלמוד תורה פרק אחד עשר

דער עלפטער פרק רעט דאש מיזאל תורה לערנן

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת השעים ובדרך חסאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב * כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו
הגהה יומם ולילה * והיה כעין שחול על פלגי מים אשר פרוי יתן
בעתו ועלתו לא יבול * וכל אשר יעשה יצליח * דוד המלך האמ
אן גיהויבן זיין ספר התהלים מיט די פסוקים ברות הקודש
דר מיט קט ער אהנו גוויין ווי גרויזש די נאף איז פון תורה
לערנן * און אזו איז די מייזש פון זיי וואול רעם מענטשן
וואש איז ניט גינאנגן אין דר עצה פון דיא רשעים * און
אין רעם וועג פון די וינדיגן איז ער ניט גישטאנן * און אין
רעם זיצונג פון שפעטערס איז ער ניט גיועסין נאר נאר
זיין לוקט זאל זיין אין דר תורה פון נאט * און ער זאל אין
איר עוסק זיין טאג און נאכט * אמייל פון טאג און אמייל
פון דר נאכט * און אז ער ווערש ליידיג פון זיינע עסקים
זאל ער זיך זעצן תורה לערנן און קיין מענטש זאל זיך
ניט טראקטירן אידר איד זאל איין עבירה טאן * בעסער
וועל איד מיד לייגן שלאפן * אדר איד וועל מיד אביסל
גיין שפאצירן דרום זאגט ער דו זאלסט לערנן תורה טאג
און נאכט אפילו אז דוא גייסט נאך זיינע עסקים * און
זאלסט ניט טאן קיין עבירות * און זאלסט מקיים זיין דיא
מצות וואש זייגען גיבאטן אין דער תורה * והיה כעין
שחול אז וויא איין בוים וואש איז גיפלאנצט אויף בעד
וואשר * דש זיינע בעלעמך ווערין קיין מאל ניט פר דארט *
און זיינן תמיד גריין * אזו וועט אויך זיין דער תלמיד חכם
וואש לערינט תמיד תורה מיט תלמידים * און די תלמידים
מיט זייער תלמידים * און קיין לאר ווארט גייט ניט ארויש
פון זיין מויל * און אפילו זיינע דברים בפלים אז מען
בקלערט זיי זיינן זיי אויך אמיל תורה און שמראף * און
ער רעט ניט חז קיין אום גוצליכע רייר :

דרום טאר קיין תלמיד חכם ניט זיצן אדר שמיין מיט
איין עם הארץ רען ער איז דאך ניט מקבל תוכחה
אזו וועט ער אים אויש לייגן צוא אלע דאש ביין * דרום
זאגט די גמרא ווען איין תלמיד חכם רעט עפיים גייג זיינע
אילערן דר צו * און זיי זאלין ביי ריר זיין אזו וויא קאלקטע
וואשער

אזו מקנה זיין ווייב פאר לויטן איז זיין עונש פיל
גרעסער וויא ער וואלט אנאנדערין מבייש גיווען אויך
זאל ער איר ניט ריידן קיין בייזער רייר * דען דער סדר
איז פון די ווייבער פאלד צו ווייגען * אזו איז עש ניט
גוט מבייש דאש קיין שום יהודי טאר ניט שלאגן זיין
ווייב חז דען דאש איז איין הרגענע עבירה ווי ער
וואלט אנאנדערין יהודי גישלאגן און אויף אימליקען
שלאק פאזונקער איז ער חייב מלקות אפילו ער הייבט
נאר אויף זיין האנט צו שלאגן הייסט ער אויך ארשע
און איז פסול לעדות און מיטאר אים ניט אויף רופן
צוא דער ספר תורה ביז ער טוט רעכט תשובה און
פשעת ער וואונט מיט איר זאל ער זיך האלטן בקדושה
ובטהרה און זאל מיט איר ניט ריידן קיין שום ווארט
אין דער זעלביגער צייט ער זאל זיינע זאכין מיט איר
פריער אויש ריידן * כדי זיא זאל אויך איר זעה און
בזונה האפן דרויף * דען כמעט צום מינסטין ווענט
זיך אין איר מחשבה און זייא זאלין זיך היטין פאר
בייזע רייד און בייזע מחשבות * מבייש פאר בייזע
מעשים אין דער זעלביגער צייט * און ער איז זיא
מחוייב צוא לערנן דרויף * כדי אז פון זייער זרע זאל
ארויש קומן איין גומי פרוכט :

ער זאל זיך אמשל נעמן ווען ער וויל זייאן ווייך אדר
קארן דא זיינעט ער און אכט און מראקט צוא
זייאן אויף איין גומ און ריין פעלד * עש זאל דריגען
ניט זיין קיין שמיניני * און קיין דערנר * און זעהט אויך
דיא זאמן זאלן אויך ריין זיין * כדי זיין תבואה זאל
וואול גיבאטן * דאש זיין מיא און ארבעט זאל אן
גיליינט זיין * און זאל ניט זיין אום זיכט * נון מבייש
דאש ער דארף זעהקן אז פון רעם זאמען וואש גייט
ארויש פון זיין לייב און מות * אז עש זאל דער פון
ארויש קומן אנוט קינד * און זאל אויך זעהקן אז זיין
זרע זאל קומן אין איין גומן טראקט * דאש מינט מען
זיין ווייב זאל אויך נומע מחשבות האפן דרויף * און
זייא זאלן עש טאן לשם שמים * ניט פון זייער הנאה
וועגן * אזו וועלין זייא זוכה זיין דאש פון זייער זרע
וועט ארויש קומען גומע קינד דאש זייא וועלין דיין
הקביה * און וועלין זיין גילערינט אין תורה און מצות

וואשר צו דעם וואש איז וויינער דאן שמוג . דען אלי וויינע
 רייר וויינן איימל תורה און חקקה . און אז דו פר שמייסט
 גיט עפס איין נאך פון וויינע רייר . זאלסטו גיט אן היינגן
 דאש ער האט חיו אום רעכט גיזאגט : גאר זאלסטו עש אן
 היינגן אין דיין שפלות . און זאלסטו זיך מצער זיין דרויף
 דען אז דו וועסט וויינע רייר גוט במצרכסטן וועסטו זען
 דאש ווי וויינן איימיל תורה און מצות . און וויינן נוצג אן
 געמליכע און אין וועלכליכע זאכן . וכל אשר יעשה
 יצילה און אלש וואש ער טוט איז בקלינט . דען זיין
 פונדע איז מיט אלס לשם שמים . (אמר רבא) רבא ואגט
 אלי צייט זאל איימליכר תורה לערנן . אז וויא דער פסוק
 זאגט . וכתרתו יהיה יומם ולילה אויף זאגט רבא תמיד זאל
 אמענטש תורה לערנען אפילו ער פאר שמיים גיט
 האמטשע מימאר דאך גיט תפלה טאן אז מען פר שמיים
 גיט . אבער ביי תורה איז גיט אזו . אז וויא דער פסוק
 זאגט גרסה נפשי לחאכה מייטש די גמרא דוא זאלסטו תורה
 לערנען אפילו דוא פאר שמיים גיט . וועסטו דאך האבן
 שכר דער פאר . אזו גאר ליב איז די תורה דען די תורה
 האט איין סגולה אין זיך ווער עש לערניגט זיא . איז עש
 אים איין רפואה אויף דר וועלט . און אויף ווענער וועלט
 וואש איז די רפואה פון דער וועלט . זאגט די גמרא אז
 דיין קאפ אדער ריא אנדערע גלידער טוען דיר ווייא .
 אדער אפילו דיין נאנצער גוף איז ריא רפואה תורה צוא
 לערנן . אז וויא דר פסוק זאגט וכל כשרו כרפא . די תורה
 איז איין רפואה צוא אלע וויינע גלידער . און זיין לייב :
 רבי יודא בר רבי תיבא זאגט עש איז גרעסער די רפואה
 פון דער תורה פון דער רפואה פון דאקטורים . דען
 איין דאקטער גיט איין קרייטיכן אדער גימראנק צו איין
 רפואה . דאש זעלביג איז גוט צוא איין אָכר . אָכר צו
 די אייברגי איז עש שלעכט . אָבער די תורה איז ארפואה
 צום נאנצין גוף . אזוא וויא דער מדרש זאגט אויף דעם
 פסוק הריעני אורח חיים דוד המלך האט גיזאגט צוא נאט
 מיין ליבך נאט זאג מיר וועלכע חברותה האסטו ליבער
 פון אלע קרייגן די חקמים זיל איינר זאגט חקב"ה האט אים
 גיזאגט . איך האב ליבך ריא חברותה וואש לערנען
 תורה און טוען מעשים טובים . דר אנדער זאגט ער הט
 אים גיזאגט איך האב ליבער די חברותה פון סופרים און

מלמדים . די סופרים מיינט מען די וואש שרייבן ספר
 תורות און תפילין און מזוזות . און דיא וואש שרייבן
 פירושים . אויף דער תורה און אויף פסוקים . און אויף
 די וואש וויינן מענתיק די תורה אויף אנאנדער לשון מיואל
 זיא וואול פר שמיין און די מלמדים מיינט מען זעלכע
 מלמדים וואש נאט האט ליב אָכר גיט די מלמדים וואש
 דער גערין זיך אין דר תורה און לערנן פון וויינער הנאה
 וועגן ווי זאלן רייה ווערין . און לערניגט גאר מיט וויינע
 תלמידים צו איין זמן קבנע . דר נאך לאזט ער זיי לויפן
 אז ווי איין גאנז וואש מיהאט זיא אן גישטאפט דער נאך
 דאזט מען זיא לופן אודר אויף די וואש ביי דן פאצמן בשעת
 זיי לערנן מיט די תלמידים . די זעלביג מלמדים הט נאט
 פייניגט דען זיי טוען זאמט רינסט מיט ערמות און פאלשקייט :
 אויף שמיים אין פרק די תורה זאל גיט זיין ביי דיר ווי
 איין האק זיך צו דר גערן פון איר מביש וקי"ו דר
 וואש לערניגט גיט רעכט מיט זייני תלמידים . און טוט
 פאלשקייט מיט זיין לערנן אז ווי אויבן שמיים אדר ער
 גיט גיט אכטונג אויף זייני תלמידים . אדר אויבן לערנען
 אויף זעלביגן מלמד . זאגט דר פסוק ארוז העושה מלאכת ה'
 בימיה פאר פלונגט זאל ווערין דר וואש טוט די מלאכה פון
 גאט מיט פאלשקייט . דרום זאגט די גמרא דרום איז די
 תורה גיגעבן גיזאגט אין דר מדרב . הקב"ה האט אונן
 דער מיט טוויין . אזו ווי די מדרב איז הפקר און איימליכר
 האט אהלק אין איר און עס קאסט אים קיין געלט גיט .
 אזו זאל זיך אויף איימליכר מלמד הפקר און פרייא מאבן
 דאש איימליכר זאל פון אים תורה לערנן אום זיסט . דען
 דריבך גלייבן פיל וויינן במל ווייל זיי האבן גיט קיין שכר
 לימוד צו צאלין אזו ווי הקב"ה האט גילאזט זיין תורה
 לערנן דורך משה רבינו צו ישראל אום זיסט . אזו דארף
 אויף איימליכר זיין . גיט מער גאר דאש קהל וויינן מחוייב
 צו געבן דיא מלמדים עסין און טרינגן און אלע ווייערע
 פדערפניש . און דאש קדך וואש טוען אזו איז וואול צו
 זיי און וואול צו די מלמדים וואש בנערין מער גיט גאר
 וויינער אויף קמענטש :

בון סייא נאך דעם נאך וואש זאגט אז גאט האט
 גיענפערט צוא דוד איך האב ליבער דיא וואש
 לערנען תורה און טוען מעשים טובים און סייא נאך

דעם

דעם נאך וואש זאגט עד האט אים גיזאגט איך האב
 ליבער סופרים אינ מלמדים מיינט מען אלש אזעלכע
 וואש לערנען תורה לשם שמים דען דאש איז דיא
 גרעסע מצוה אין דער וועלט און איד וועל דא
 קורין בשידודין וועלכעס הייסט לשם שמים דער וואש
 לערנט תורה פון דעסם וועגן דאש ער וואלט גערין
 גיוויסט דיא מצות און דיעס פון דער תורה דען ער
 וואלט זיי גיגערין רעכט גיטאן ווי גאט האט גפאסן
 און לערנט איד מיט תלמידים פרי וויא זאלן איד
 וויסן גאט צו דינען און ווייטער צו לערנען מיט
 תלמידים דאש איז די גרעסע מצוה אין דער וועלט
 אזו פלעגן לערנן פאר צייטן די תנאים און אמוראים
 דיא זעלביגע לייט האט הקביה ויער ליב און איד
 זייערע מעשים ווייל דאש זיי מידן זיך יום גולה
 אין גמרא און פוסקים רעכט צו וויסן דיא דיעים און
 צו קומן אויפן אגת פשו אויף דעם זעלבנן מענטשן
 איז גיזאגט גיווארן כי סתות ה' חפצו וגו' הוה בעין שתול
 ווי דער הייסט ארעכטער תלמיד חכם :

דרום שטייט דאש ווארט יהיה דאש האט אין זיך
 צווייא מייטשן יהיה ער טוט ריידן אין דער
 תורה יהיה ער טוט טראכטן אין דער תורה אבער
 דער וואש לערנט תורה פון זיין הנאה וועגן דאש
 ער וויל געלט אדער קעסטל לביקייט פוקמען אדר ער
 וואלט גערין איין רב גיווארן אדר פון שבר עולם
 הקא וועגן איז עש גיט לשם שמים אבער דאך איז
 עש איד גוט אזו איד זאגט דיא גמרא תמיד זאל
 איין מענטש תורה לערנן אפילו גיט לשם שמים דען
 דער נאך וועט ער דעם רעכטן סוד גיוואר ווערין
 און וועט שון ווא לערנן לשם שמים אבער דר וואש
 בנערט גאר גיט צו וויסן דעם רעכטן סוד זאגט אויף
 אים דיא גמרא עש וואלט בעסער גיווען ער זאל גיט
 בשאפן ווערין אינ דער שבר פון דעם וואש לערנט
 לשם שמים האט גאר קיין שיעור גיט אפר עש זאל
 קיינר גיט לערנן פון שבר וועגן גאר ער זאל זיין
 כוונה האבן אפילו איד זאל גאר קיין שבר גיט האבן
 וויל איד איד גאט דינן פון זיין אהבה און גדולה
 וועגן ברוד הוא וברוד שמו די גמרא זאגט די וועלט

שטייט אויף דיא וואש לערנן תורה לשם שמים אזו
 איד שטייט אין פנק אויף דבייא זאכן שטייט דיא
 וועלט על התרה וכו' :

גרסינן מיר האבין גילערנט אין ספקת פתובות דער
 וואש לערנט תורה לשם שמים וועט ער
 וזכה זיין אויף צוא שטיין תחית המתים אבער דער
 וואש לערנט תורה גאר פון זיין הנאה וועגן וועט ער
 גיט אויף שטיין צוא תחית המתים דען דער טווא
 וואש קומט פון דער תורה איז מתיה מתים דער נאך
 זאגט ווייטער דיא גמרא דער וואש העלפט תלמיד
 חכים צו תורה לערנן און איז זיי מהנה פון זיין געלט
 און גומש אדר ער מאכט חברותה מיט איין תלמיד
 חכם און גיט אים ריוח ער זאל ערלך גישפייזט ווערין
 און דער וואש דינגט אן ווינגען צו לערנן תורה פון זיין
 געלט אדר ער האלט תלמיד חכים איפר זיין טיש
 און לאזן תורה לערנן אין זיין הויז דאש איז בעסער
 ווי דר וואש לערנט תורה אזו ווי דר פסוק זאגט שמה
 זבולון כצאתך ויששכר באהלך זבולון האט גהאנדילט סתורה
 און האט זיך גטיילט דעם ריוח מיט זיין ברודר יששכר
 דרום שרייבט אים דיא תורה פאר יששכר דאש ער
 האט מער שבר פון יששכר איד זאגט די גמרא אויף
 דעם פסוק ואם הרבנים בה' אלהים איר האט זיך בהעפמ
 אין גאט אייער גאט פרענט דיא גמרא וויא איז עש
 מיגלאך זיך צו בהעפמין אין גאט ער איז דאך איימל
 פייאר וואש פאר ברענט אנדער פייאר נאך מיין
 זאגט דער פסוק לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו
 זאלסט ליב האבן גאט דיין גאט צו צוהערין אין זיין קול
 און זיך צו באהעפמין אין אים אזו איד קשה ווי אזו
 עש מיגלאך זיך צו באהעפמין אין גאט :

ענפערט דיא גמרא דאש מיינט מען דוא זאלסט זיך
 באהעפמין צוא תלמיד חכים און דער
 וואש גיט זיין מאכטער צו איין תלמיד חכם אדר ער
 איז אים מהנה פון זיין געלט אבער ער מאכט
 חברותה מיט אים אזו גלייך וויא ער וואלט זיך
 באהעפמין אין דער שכינה עש שטייט אין פסוק לא
 כשמים היא ולא מעור לים היא משה רבינו עיה זאגט צוא
 ישראל דיא תורה איז גיט אויפן הימל אדער אויה

יענער

או ויבא אויף משה כפינו ע"ה. ר"א אנדער די ווייסן
 זיינן ראוי ג'ווען דיא זון זאל בלייבן שטיין דורך זייערי
 תפלות או וויא דורך דער תפלה פון יהושע בן נון
 דיא אפרונו צוואנגיין זיינן ג'ווען מיטל מעסיג. און
 דער בעקטור צווייטן זייא איז ג'ווען יונגן בן עזריאל
 וואש ער האט גימאכט דעם תרגום ברוח הקודש דער
 ערוקטור צווישן זייא איז ג'ווען רבי יוחנן בן זבאי.
 האבין דיא חכמים ז"ל גיזאנט אויף אים. דא ש'ער
 האט גיקענט כל התורה כולה משנה תלמוד הלכות אגדות
 דקדוקי תורה דקדוקי סופרים קלים ומורים גזירה שוה תקופות
 גימטריאות משלות כוכבים משלות שועלים שיחות קלים שיחות
 שדים שיחות מלאכי השרת דברי גדול דברי קטן מעשה מרכבה היות
 דאביו ורבא אויף אים און זיין גלייכן גייט דער פסוק
 להנחיל אוהבו יש צוא מאבין ארביין מייגע ליב האבער
 דבייא הונדערט מיט צעהן עולמות. גין מארקט זיך
 ווען דער ערוקטור איז אזוא ג'ווען. וויא האט שוין
 גיקענט זיין דער בעקטור: און אויף דעם זונגן בן
 עזריאל האבין דיא חכמים ז"ל גיזאנט. אז פשעת ער
 האט גילערענט זיינען אראפ גיקומן מלאכים פון הנגל
 צוא צוא הערין זיינע דברי תורה. און מיט דעם אטום
 וואש איז ארויש גינאנגן פון זיין מויל מיט תורה האט
 ער פאר ברענט דיא פויגל וואש פליהן אין דער לופמן:
 גרסיגן מיר האבן גילערענט דר וואש איז איין ארבייאן
 און לייט גרויש דוחק. און לערנט פארט תורה
 ווערט דר הערט זיין תפלה. און ער וועט זיך זעמין פון
 לויטקייט פון דר שכינה. אז וויא דר פסוק זאגט: והיו
 עיני ראות את מרדכי בנימי אויגין וועלן זעהן דייע ווייער
 דאש איז די שכינה. כך היא דרכה של תורה אזו איז דער
 סדר פון דר תורה. אפילו דו האקט נאר צו עסין ברויש
 מיט ואלץ. און וואשר מיט דר מאם. און האקט אויך גיט
 אויף עפים צו שלאפין. ביז דו מוזט ליבן אויף דר הויכר
 עקר. זאלקטו האך תורה לערנן. און נאר ביין לוקט
 זאל זיין דר צוי אז דו מוזסט אזואזי וואל צו ירהאויף דר
 וועלט. און אויף ייער וועלט אייביג זאל אימלכר תורה
 לערנן און ארבייטן אין איר. דען עש איז ויער גרויש
 איר ש'ער דאש אפילו איין תלמיד חכם שטארקט יונג
 הייד. און האט אפילו נאר ווייניג תורה גילערענט. אויב

נאף צו זאגן איין נומן פשט פון אפגעזיגט וועגן . אונ
 זאגט אים נישט נאף איז ער מעגב די גאולה אפר דר וואש
 זאגט ווא נאף איז ער מקרב די גאולה אז וויא עש שמיט
 ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי אסתר האט גיזאגט צום מלך
 פון פרדבילש וועגן . אונ דער פון איז גוקומן די גאולה .
 (אביי) זאגט דער וואש האלט זיך גרויט אונ זאגט דעם
 פשט גלייך וויא ער זעלבפרט האט אים גיזאגט דער מומ
 איין עבירה . אונ אזוי אויך מעגב דיא גאולה :

הלכות ספר תורה

עש איז אנרושע מצוה אימלכער יהודי זאל זיך שרייבן
 אספר תורה דרויף צו לערנען קאן אונ נאכט . אז
 וויא דער פסוק זאגט כתבו לכם את התורה שרייבט אייך
 אויף דיא תורה אונ דער וואש קאן נישט שרייבן זאל ער
 זיך לאזן שרייבן אדער ער זאל קויפן איין ספר תורה
 אונ נישט דאש מיינט מען דיא מצוה צואגעבן איין ספר
 תורה אין שול אריין . דען דאש איז אחוץ אנגדר מצוה
 נאר מען מיינט ער זאל האבן ביי זיך איין ספר אין דר
 היים . אונ מיט איין חוקש איז ער נישט זיצט דען פון דער
 ספר תורה קען מען פיל מיין חכמות לערנען וויא פון
 אחוקש . מיטאר נישט פאר קויפן קיין ספר תורה . נאר
 פון צוויי זאכין וועגן . שער לימוד צוא זאלן . אונ איין
 ווייב צו נעמען אבער אז ער האט גפים אנדערש צוא
 פאר קויפן טאר ער די ספר תורה נישט פאר קויפן . איין
 ספר תורה הפילין אונ מצוות : אדער אנברע הייליגע
 ספרים וואש זינען פאר פולט גיזאגט . זאל מען זייא
 אריין לייגן אין איין גרנדע בלי . אונ מיזאל זייא בנראבין
 אין דער ערד בייא איין תלמיד חכם דאש עש זאל נישט
 קוסן הינטער די פיס אבער מיטאר זייא נישט פאר ברענן
 חיי . דען עש איז איין לאו אין דער תורה נישט אויש צו
 מעקן אדר צוא פאר ברענען איין (שם) חיי . אויך טאר
 קען קיין (כתבי קודש) נישט אונעק ונארפן . אונ מען איז
 זייא מחוייב בבור צו האלמין . עש אזאסור צו לייגן
 איין (עשרים וארבע) אויף איין חוקש . דען דער חוקש
 איז העכר דער פון אזוי אויך נישט קיין (כתובים) אויף
 (עשרים וארבע) . אונ נישט קיין גמרא אויף כתובים :
 אויך טאר מען נישט גיין מיט איין ספר תורה אין בית

הכסא אדער אין באר אריין . אויך נישט אויפן בית
 הדינים . היידן זיא אזווייט פיר זיילין פון איין גבר .
 אויך טאר מען נישט אן דריין קיין ספר תורה נאקישער
 הייד . אויך טאר מען נישט ניצן אויף איין באנק אדר איין
 טיש אדער איין בעט וואש ליגט דרויף איין ספר תורה .
 אויך טאר מען נישט וואגן מיטען ווייב אין דעם חדר וואש
 איז דריין דא איין ספר תורה . אונ די אנדערע ספרים מוז
 מען אויך צוא דעקן . אונ זייא זאלן נישט גיין נאדיגט
 לעבין בעט . אויך נישט צו פוסן . קורן פון דער זאך מען
 איז מחוייב נוהי בבור זיין צו די הייליגע ספרים . אזוי
 עש שמיט אין פרק כל המכבר את התורה גופו מכובד על
 הבריות . וכל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות דר וואש
 האלט ערליך די תורה האלמין אים די לייט אויך ערליך
 אונ דער וואש פאר שוועקט דיא תורה פאר שוועקן אס
 די לייט אויך . אונ דער וואש איז טמא גיזאגט פון איין
 (מת) . אדער ער האט (רואה קרי) גיזען . אזוי אויך איין
 גדה . דיא אלע מענן וואל אן ריין איין ספר תורה מיט
 ביינע הענט . דען זיא איז נישט מקבל מוסאפה דער וואש
 זעהט טראגן איין ספר תורה זאל ער אויף שמיין
 פאר איר אונ זאל בלייבן שמיין ביי מען שמעלט זיא
 אריין אויף איר ארש . אדער דאש ער זעקט זיא שוין נישט
 מיטען אויב :

אויך איז אנרושע מצוה מיזאל מאכין צו דער סית איין
 שייין אונ בייין ארש . אונ מיטאר נישט היידן קיין
 שום ווארט מבש קיין אום מרבנות ווארט אונ אויך נישט
 שפייאין פאר דער סית . גלייך וויא אין שול . אויך טאר
 מען נישט אויש שמרעקן דיא פיס . אדער ווענדן דעם
 רוקן צו דעם סית . אויך איז מען מחוייב צו שמיין פאר
 איר אפילו אין זיין היז מיט פארבט אונ אנקסטן . אונ
 נישט קיין קלות ראש צוא שרייבן . אונ אויך נישט קיין
 גילעקשער . דען זיא איז איין עדות צו דר נאנצער זעלט
 וויא דער פסוק זאגט אונ דיא תורה זאל זיין צוא אויך
 איין עדות . דרום איז אימלכר מחוייב דיא ספר תורה
 מקבר צוא זיין . מען איז מחוייב צו לייגן דיא ספרה
 אלע וואך צווייא מאל דעם פסוק . אונ איין מאל תרגום .
 אונ איין מאל אין רשיי . אונ אז ער לייגט איין מאל
 דעם פסוק אין דער היים . אונ דאש אנדערע מאל מיטען

153

תון אין שול • איז ער אויך יוצא אָבער עש איז פיל
בעקער ער זאל צו הערין איםלעךש וואָרט פון תון • אונ
זאל ניט פאר פֿעלין אָפילו אייניש פון ניא :

דער וואש לערינט תורה איז גלייף וויא ער וואלט מקנים
ניוען אלע תרי"ג מצות וואש אין איר יִשְׁמִיאָן •
דען אין עשרת הדביות פון (אנכי) ביו (לרעד) ויניען תרי"ג
אותיות • קעגן די תרי"ג מצות • אונ וויל נאט דאט ליב
דיא ישראל דרום דאט ער וויא גוקעפין פיל מצות • פרי
וייא זאָרין וזכה ניון צוא עולם הבא • אז וויא דער פסוק
זאָנט למען צדקו גדול תורה ויאריר פון וועגן ניון גירעכטיקייט
האט ער גירייסט אונ גישטארקט דיא תורה • פרי מיר
זאלין דורף איר וזכה ניון צו עולם אבא • אונ זיא מאכט
קלוג דעם מענטשין • אונ בריינגט דיא נשמה אויף איר
ארט אונטער דעם כסא הכבוד • אונ זיא מאכט פרייליך
דאש הארץ • אונ דער לייכט דיא אויגן • אונ פירט דעם
מענטשן אין רעכטין וועג אז וויא דר פסוק זאָנט תורת ה'
אמומה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי פקודי ה' ישרים
משמחי לב • מצות ה' ברה מאירת עינים די תורה פון נאט איז
נאָנץ אונ דער קוויקט דעם נפש • די עדות פון נאט איז
וואַרהפטיג • זיא מאכט קלוג די נארין • דיא בפעל פון
נאט ויניען רעכט פארטיג • אונ דער פרייאן דש הארץ •
די מצות פון נאט ויניען לויפר • אונ דער לייכטיג די
אויגן • אונ די תורה איז אייטיל שלום • אז וויא דר פסוק
זאָנט שלום רב לאהבו הורחך ואין כמו מכשול פיל שלום איז
צו דיא וואש דאָבן ליב דיין תורה • אונ עש איז צו וויא
קין שטרויכלונג ניט :

סליק פרק תלמוד תורה

הלכות משא וכתן פרק שנים עשר

דער צוועלפטער פרק דעם וויא מינאל האנדלין באַמנה
אונ קיינער טאר זיין חבֿר קיין אום רעכט ניט טאן •
אָשְׁרֵי כָל יוֹאֵ הַהוֹלֵךְ בְּדרכוֹ וואול דעם וואש פארקט
זיך פאר נאט • דאש ער גייט אין זיינע וועגן •
אונ עש שטייט דאך שזין אויגן וואש עש ויניען די וועגן
פון נאט וויא ער איז איין רחם והנון אום זיקט • אזו זאלקטו
אויך זיין איין רחם והנון אפילו אויף בהכות • מביש אויף
מענטשן וויא ער איז נושא עון ושעו והסחמחלה די עבירות

דרוך תשובה אזו זאלקטו אויך מחיל זיין דיין חבֿר אז ער
בעט פון דיר מחילה • זיא ער איז איין גומל חסד • אזווא
זאלקטו אויך נוקם חסד זיין • גיג כפיך כי תוכל אשרוד
ושב לד אזו דו וועסט דוה כפרנס זיין פון דר מלאכה מיט
דיינע הענט וואול דיר אויף דער וועלט • אונ עש וועט
דיר נוט זיין לעולם הבא • דען דו וועסט מיט קיינס ניט
קריגן • אונ אלע וועלן דוה ליב האבין • אונ שלום
האבין מיט דיר • דען דוא וועסט קיינעם ניט לייקענען
אדר פאלש שווערן אונ וועסט ביי קיינעם ניט באַרנין •
דער פסוק זאָנט אין משלי איש אמונת רב ברכות דער
מענטש וואש האנדליט באַמנה דער פוקמט פיל
פרכות • דען דיא לייט ווילן קיט אים האנדלין • אונ פר
ויכרן זיך אין אים • אונ לייזן אונ גיטריען אים • אונ
לאזן וייער געלט ביי אים • אונ ער האט חן אונ ליבשאפט
אין נאטש אויגן • אונ אין לייטיגש אויגן • אונ ער ווערט
אפילו גירופן איין צדיק • אז וויא דער פסוק זאָנט צדיק
כאמונתו יחיה דער צדיק וואש האנדליט באַמנה דר וועט
לעבין לעולם הבא • אָבֿר דר וואש האנדליט ניט באַמנה
דר האט פיל פינד • אונ פרייעט זיך ניט מיט דעם וואש
נאט האט אים בישערט • אונ ער נערט צום חבֿרש געלט
אונ וויל קיינעם ניט גלייף מאן • זיין חוב וויל
ער ניט בצאלן • אונ אפילו ער בצאלט שזין
יוא • מוז ייערער גרויש מיא אונ נאך לויפניש האבין
דרויף • אונ ער רייסט אים אפֿ דער פון • ער מיינט ער
וועט דר פון רייך ווערין • אָבֿר אַרְבֵּבָה ער ווערט דריבֿר
אָרום • אזו וויא דער פסוק זאָנט ווייטער וואין להעשיר לא
יקהירע דער וואש היילט רייך צוא ווערין פון אום קיין
געלט • דער ווערט קיין מאל ניט ריין פון קיין ביו • דש
עש קוקען אויף אים בלבולים • דאש געלט פאר גייט •
אונ די עבירות דער פון בייבין ביי אים • אז וויא דער
פסוק זאָנט עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעוננו ואחריתו
יהיה נבל דער וואש כאכט זיך עשירות מיט אום רעכט
געלט • אין זיינע האלב יארין וועט ער עש אן ווערין
אונ זיין סוף וועט זיין שאלקהפטיקייט אונ לסוף וועט ער
דארפן צוא די ליימן • אונ זיא וועלן אים פינגט האבין
אָבֿר זיין רשעות אונ וועלן אים ניט וועלן קיין צדקה געבן •
דרום איז צום בעקטין דר מענטש זאל האנדלין באַמנה

אונ

אונ זאל ערליך בצאלין זיינע חובות ניט גיטאן
 מיט אונ גוט געלט. דש'ענער זאל ניט דארפן אן ווערן
 דריין. אונ זענער זאל אים ניט דארפן נאך לויפן. אז וויא
 דער פסוק זאגט אל תאמר לך שוב ופחד אתו. לך זאלקט ניט
 זאגן זייא אנוועק אצונד קום מארגן וועל איה' דיר בצאלין
 גייערסט דו זאלקט אים תיכף ומיד בצאלין. אונ אז אימאנד
 איז דיר שולדיג זאלקטו אים ניט צווינגן. סאמער האט
 ער ניט תיכף. אזא ביקטו דאך עובר אויף איין לאז אן
 דער תורה לא תחיה לו כנושה זאלקט צו אים ניט זיין וויא
 איין מאנדי (רב לוי) זאגט אז דו וועסט האנגליך באמנה
 וועסטו בייך ווערן. אונ אויב ניט וועסטו ארום ווערן.
 דאש איז גידרונג פון דר תורה. עש שמיט לא יהיה וגו'
 זאלקט ניט האבן קיין צוויי אירליי גוויכט. אדר מאסין.
 דש אז דו קויפט קויפטו מיט דער גרוישר מאס. אונ
 פאר קויפן פאר קויפטו מיט דער קליינער מאס לא יהיה
 לך ברשת דיא נקרא אז רוא וועסטו אזו. סאן וועסטו ניט
 האבן. אונ אז רוא וועסט ניט אזא סאן יהיה לך וועסטו
 פיל האבן.

קערין. דער פסוק זאגט לא תעשו על במשפט ביי גוויכט
 אדר ביי מאסין. פרענט די נקרא וויא קומט דר צו דאש
 ווארט פון משפט. ענפט די נקרא דער וואש ווענט אדר
 ער מעסט הייבט ער איין (דיין). אזו וויא דר (דיין) מוז
 רעכט פסקין. אזו מוז מען אויף רעכט ווערן. אונ אזו
 וויא דער וואש משפט ניט רעכט גרינגט ער פינף זאכן
 אויף שונאי ישראל. אויף האט ער פינף זיינע געמען
 על שני משוקן חרם תועבה. אזו איז אויף דער וואש ווענט
 אדר מעסט פאלש. אונ ער מאכט דאש ישראל פאלן
 חז' אי דאש שווערד. אונ מאכט גלות אונ גידושים ריל.
 דרום זיינען דאש ביד דרויף מחוייב השגחה צוא געבן
 אונ לויט דרויף צוא זעצן. אונ זיינען מחוייב צוא
 שטראפן דיא לויט דרויף. דרום אזו אימלכר קרעמער
 מחוייב זיינע וואג אונ גוויכט בייין צוא האלסין. אונ אזו
 זייא מחוייב אפט אויש צו ווישן אונ צוא פארקומן. זייא
 זאלין גיריכט זיין. דער וואש פאר קויפט משקאות. וואש
 פאר איין משקה עש איז נאך ער ניט פר קויפן מיט דער
 שוים. נאר ער זאל דיא שוים אראפ געשען אין אפלי
 צריין. פרי זיין מאס זאל גרעכט זיין. אונ זאל אויף
 אביסל צו געבן. דען עש איז דאך ניט מיגליך עש זאל
 ניט בלייבן אביסל אין דער מאס אויף דער וואש ווענט
 זאל ער אביסל איבר וועגן. רבי יוחנן זאגט ווער עש
 גנבת בייא זיין חבר אפילו נאר וואש איין שולדיגער איז
 ווערט. איז גלייך וויא ער גנבת בייא אים זיין נישקה.
 אז וויא דער פסוק זאגט כן ארחותי וכי' אזא איז דער סדר
 פון דעם וואש גנבת בייא זיין חבר. דאש ער געמט ביי
 אים אנוועק זיין נישקה. אונ דער גנב וואש קערט אום די
 גניבה מוז מען אים מוחל זיין. דען אויב ניט וועט ער
 קיין תשובה ניט מאן. תנו רבנן דיא רבנן האבן גילערנט
 די גנבים אדר גזלנים אדרע דיא וואש געמען ריבית
 פון יהודים. אז זייא ווילן אים קערין געלט פר דער נאך
 סאר מען בייא זייא ניט געמען. אונ דר וואש געמט זא
 האבן אים די חכמים פיינט. אפער אז זייא קערין אום
 דיא געלביגי נאך זעלבסט בעין סאן מען זא בייא זייא
 צוא געמען.

מעשה איינער האט אקאל גיוואלט השוכה סאן. אונ
 אימלכן זיינש אום קערין. האט זיין ווייב צוא
 אים

תנו רבנן די רבנן האבן גילערנט זיין אירלייא גנבים
 זיינען פאר האנגין. דאש ערשטע ווער עש גנבת
 גאלד אונ זילבער. דאש אנדרע ווער עש גנבת די דעה
 פון לייטן. דאש ער זאגט איינס אז ער האט אים אטובה
 גיטאן. אונ באמת איז עש ליגן. דאש דריטע ווער עש
 בעט צו זיך איין אורח. אונ זיין הארץ איז ניט דר ביי.
 דאש פערטע ווער עש שיינקט איין מתנה צו אזא איין
 מענטשין וואש ער ווייכט ער וועט זיא ניט געמען. דש
 פינפטע ווער עש איז איין שיינקער אונ עפינט אויף איין
 פילע פאס מיט משקה אונ זאגט צו איינס. איך עפין עש
 פון דיינט ווערן. אונ באמת וואלט ער זיא בלויז גיעפינט.
 אדר נאך זעלבע גלייכן. דער הייסט אויך אנגב. דאש
 זעקסט ווער עש האט פאלש גוויכט. אדר פאלשי מאסין.
 אדר פאלשי אילן. דאש זיבנטע ווער עש מישט עסוק
 אין בוימל. אונ פאר קויפט עש פאר בוימל. דאש אלש
 איז פאר באסין אין דער תורה. אונ דער ערנסמיר פון
 זייא איז דר וואש גנבת די דעה פון לייטן. דען עש איז
 גלייך וויא ער גנבת דיא דעה פון הקב"ה אויף אנדערן
 גניבות קאן ער אום קערין. אונ דאש קען ער ניט אום

אם נר אגמ וריא קענטסטו תשובה סאן דעם נארטיל וואש
 דא האקט אויף דיין לייב אז דאך אויף גיט דיין אזא
 האט ער קיין תשובה גיט גיטאן דרום האבן דא חכמים
 זל אתקנה גיטאקט דאש סוףאל בייא דא גנבים און
 גולגים און (מלוה ברביבית) גיט מקבל זיין : און דר וואש
 אזי ויא קבל אזי ער עובר אויף די רייר פון די חכמים
 און פון עונש ליידין אזא אזי דר דין קאן ער דא נאך ביי
 זיי מוציא זיין ברונים אקער רוקה אנאנדער אויפן און
 ער האט עט נאך גיט מציאש גיווען קאן ער וואול געמין
 גיצאלט דער פאר און אויב גיט טאר ער קיין גיצאלט
 גיט געמין אבר דא גניבה זעלבסט קאן ער יוא געמין :
 און דער וואש וויל זיין אצדיק זאל איטליכן מוחר זיין :
 אז וויא דא צדיקים און חסידים פון פאר צייטן פלעגן
 טאן אלי נאכט איינדר זייא האבן זיך גלייגט שקאפן האבן
 זייא מוחל גיווען איטליכן אויף אלס וואש ער האט זייא
 גיטאן דאש קיינער זאל קיין עונש גיט ליידין דוקה זיי
 אז וויא דר פסוק זאגט גם עונש לצידיק לא טוב עש אזי גיט
 גיט דער צדיק זאל בריינגן איינס צוא עונש אבער אז ער
 האט עפס פאלארין און זיין חבר האט עש גיפונן און וויל
 עש גיט אפ געבן אדר ער האט גינבין ריבית קענע מוז ער
 עש מוציא זיין ברונים אבר אונער קע עש גיט מוציא
 זיין מוז ער עש מוחל זיין :

איין עצה גינעפין :

דער וואש וויל לייאן געלט בייא איין יהודי אדר ער
 וויל מיט אים חבורתה מאכין זאל ער זיך גוט
 אן פרעגין בייא לומדים אדר בייא דעם אב בית דין
 ווי אזו ער זאל טאן בחיבור דאס ער זאל גיט
 גישטרויבלט ווערן און דער גרוישר עבירה פון ריבית:
 און אין דעם גרויסן עונש דער פון די דינים דער
 פון זיינן פיל צו שרייבין נאר דאש אזי דא בעסטע
 עצה ווען איינער איין זיין חבר שולדיג געלט און דין
 צייט איין גיקומן ער זאל אים בצאלן און דאש בית די
 האבן גיפסקת מוואל ביי אים אמשכון געמין נאר ער
 זאל שטיין אין דרויסן און דר וואש איין אים שולדיג
 זאל אים ארויש טראגן איין משכון און אז ער וויל
 אים גיט ארויש טראגן דארף דאש בית דין שיקן איין
 שליח בייא אים אמשכון צו געמען :

איין פועל וואס האט ביי דיר גיצרפט ביסטו מחוב
 אים זיין שכר צו בצאלן דען דעם זעלבניגן טאג
 איינדר די זון גייט אנטר און אויב גיט ביסטו עובר
 אויף איין לאז אין דער תורה תורנון די רבנן האבן
 גילערנט קיין מענטש זאל גיט קויפן אזו איין סחורה
 וואש איטליכער האט איין אויב אויף איר פון איין עין
 היע ווענין אבר דאש וואש דר מענטש האנדלט בסוד
 איין דריין אייטל פרקה אויך האבן די חכמים זל גואנט
 פיר ערלייא געלשן האבן קין הצלחה גיט דאש
 געלט וואש איין סופר געמט פר ספר תורות און תפילין
 און מחותת שרייבן און דאס געלט וואש איין ברשן
 געמט פר דר דרשה און דאש געלט פון דעם וואש
 בייזט אייבן ים און דר וואש האנדלט מיט יתומים
 געלט פרעגט די גמרא בשלמא דאש געלט פון איין
 דרשן וויל ער געמט שכר שפת אויך דער וואש
 בייזט אייבן ים פון סגנה וועגן דען ער קען חיו דער
 סרוקן ווערן און אום קויפן פון אלע זיין גיטשי אזו
 אויך דר וואש האנדלט מיט יתומים געלט דען זיי
 קעגן גיט מוחל זיין וויל זיי זיינן נאך קליין אבר פר
 וואש האט קיין הצלחה גיט דעם סופרש געלט זאגט
 רבי יהושע בן לוי דא אשוי כנסת הגדולה האבן גיפאסט פיר
 און צוואנציג תעניתים אז די ספרים זאלן גיט רייד
 ווערן

וענין דען וייתא וועלן ניש וועלן שרייבין :
 אויף איין קלייניג זאל קיינער ניש מדקדק זיין מיט
 זיין חסד און זאל עש אים מוחל זיין אויך זאל ער
 קיין פריעמוות ניש האפן אין זיין הארצין אויף זיין
 חבר . מבייש דאש ער טאר זיך מיט אים ניש קריגין .
 תמיד זאל אנטלעך זעקן צו האנדלן באמונה . דען
 עש איז גלייך ווי ער וואלט אויש גילערניט פל התורה
 פולה . און וואלט זיא מקיים גיווען אזו וויא דער פסיק
 זאגט וצדיק באמונתו יהיה דר צדק וואש האנדלט באמונה
 ויעט לעבן לעולם הבא . דר פון לערנן חסד אפ אז דר
 וואש האנדלט באמונה און גלייך ווי ער וואלט מקיים
 גיווען די תרי"ג מצות . און ירושלים איז נאר דרייבן
 חרוב גיווארין . ווייל זיי האבן ניש גיהאנדלט באמונה
 אזו ווי דער פסוק זאגט שומעו בתשובה ירושלים דעו נא ויהו
 ובקשו בתשובה אם תמצאו איש עושה משפט מבקש אמונה ואסלה
 לה שוועבט ארום אין די גאסן פון ירושלים . ווייסט
 און זעהט און זוכט אין די גרייטע גאסן אויב איר וועט
 גיפן אין מענטש וואש טוט משפט . און פנעקט צו
 האנדלן באמונה . אזו וועל איך איר מוחל זיין . אויך
 ווען איינער קומט צום משפט נאך זיין טוט פנעקט מען
 אים צום ערשטן האסטו גיהאנדלט באמונה דאש
 אנדריי האסטו גילערניט תורה . און האסט רעכט מענין
 גיווען . איז זיך קפלפל גיווען אין איר . האסטו דיר
 קיבע גיווען אין צייט צו דער תורה . האסטו קיינדער
 גיהאט לשם שמים . האסטו גיהאפט אויף דער גאולה ;
 אויך ניש ניש דער רענין אין גלות . נאר פון ווענין
 דעם זכות פון דיא וואש האנדלען באמונה . אז

וויינען פאר האנדלן בייא איין מענטשין . אויפן קאפ
 און בארד און אנטער די ארום און אויף דער ערוה
 דער עושר וואש האט אין זיך די צוויי זאכן איז ער
 קעניגן די האר פון קאפ אזו ווי די האר פון קאפ און די
 בארד באשיינען דעם מענטשן אזו ווי די גמרא זאגט
 רבי יוחנן לא היה ליה רבי יוחנן האט ניש גיהאט קיין בארד
 דאש איז די שוניהייט פון פנים אזו אויך מאן זיך דער
 זעלביגער עושר בארימען מיט זיין עשירות . און עש
 ווייזן פאר אנטלעך און זאלן זיך אפ שערין די האר
 פון זיין קאפ כדי ער זאל זיין צום שענקטן . און זאל
 פאר זיי צדקה געבן . און אזו ווי די האר פון אנטער
 די ארום קומט ניש צו ניץ דעם מענטשין . און עש איז
 אים איין שאנד זיי צו ווייזן אזו איז אויך פאר האנדלן
 איין עושר וואש פאר לייקניט זיין עשירות און פתאלט
 דאש געלט אין בוים און זאגט איך האב ניש און ניש
 קיין צדקה ניש . דעם זעלביגן עושר איז ניש ניש דער
 נאך וויינען די האר פון דער ערוה אזו איז אויך פאר
 האנדלן איין עושר איין ערוה דאש ער קריגט מיט זיין
 געלט און טוט משיג . גבול און ניש נאך דעם ניצ דער
 מיט זיין געלט אפ דר עושר וואש האנדלט באמונה
 מיט זיין געלט איז ניש צדקה אויף אים איז גיזאגט
 דער פסיק חסד ושלום אויך זאגט דער פסוק חסד ואמת
 כפשו צדק ושלום נשפו חסד און אמת האבן זיך פנעניגט
 און צדק און שלום האבן זיך באנאנדער גיקושט .

וצדיק באמונתו יהיה :

הלכות משפט צדק פרק שלשה עשר

דר רייצעמיר פרק רעט וויא מיואל רעכט משפט מאן :

עושהו דק ומשפט נבחר לה מוכח דער וואש טוט צדקה
 און משפט איז ער אויש דער וויילט בייא גאט
 מער איינער אלע קרבנות . דען גאט האט קיין שום זאך
 ניש אזו ליב וויא משפט . אז וויא דער פסוק זאגט צדק
 ומשפט מכון כסאד צדקה און משפט איז אן גבויש אויף
 דיין פסא הכבוד . און דער וואש טוט ניש רעכט משפט
 דר חס פינף שלעכטן געבין על שגאו משוקץ חס תועבה על
 איז מייקטש ער טוט אום רעכט שגאו ער איז גיפניגט אין
 גאטש אויגן און אין ליימיגלש אויגן . משוקץ ער איז אום

ווערדיג

ווערדיג חס ער איז אין דעם תרם פון משה רבינו .
 חנכה ער איז גאר אין גאנצן אום ווערדיג . אויך
 בריינגט ער פינף מיני פורעניות אויף דר וועלט . אויף
 דא שונאי וישראל : דאש ערשטע ער איז מסמא דאש
 לאנד . דאש אנדערע ער איז מחלל השם . דאש דריטע
 ער טוט אפ דא שכינה פון ישראל . דאש פערטע ער
 מאכט דאש שונאי ישראל פאלן אין דער שווערד :
 דאש פינפטע ער בריינגט גלות און גירושים ריל . אָבֶר
 דער וואש טוט רעכט משפט . איז ער גליבט אין האַקש
 אויגן . און אין לייטניג אויגן :

איז נישטארבן . ניין צו אים צוויי גינאנגן דא חקמים
 דל . האט ער אן גהויבן צו ווייגן . האבן זייא גיאמט
 צוא אים רבי וואש וויינט איר . איר האט דאך אלע
 אייערע טאג תורה גילערניגט . אונ קצות אונ גמילות
 חסדים גיטאן . אונ אויך האט איר אויף גישטעלט פיל
 תלמידים אין דער תורה . אונ איר האט אויך גיהאט
 אין אייך די גוטי מנה דאש איר האט מיין מאל קיין דיין
 גיט גינאלט זיין . זאגט ער איר וויין דרום . דען נען
 איך וואלט איין דיין גינעווען . וואלט איך בונדא קיין
 אום רעכט גיט גיטאן . אָבֶר אצונד ווייס איך גיט אויב
 מיהאט איסליכן רעכט משפט גיטאן :

דרום זאל מען מאכן דיניגס פרומע לייט און יראי שמים
 אונ זאלן זיין בקי אין אלע דיניגס . אונ זאלן
 אייגעס גיט צו ליב . אָדֶר צו פינגט האבן . אונ זאלן
 לייטניגט גיט ברארפן אזעלכי לייט טרייבן בונדא קיין
 חניפה גיט אונ פארקטין זיך גיט פאר שלעקטע לייט .
 אָבֶר אז מוועצט אזו איין דיין וואש טויג גיט דער צו .
 איז גלייך וויא עבודת פוכבים גירניגט . דאש פיל בייז
 קוקט אויף שונאי וישראל . עש שפייט לא תח שוחד
 קיין דיין זאל קיין שוחד גיט נעמין . פֶּרַעַגְט דא גמרא
 פשיטא טאר מען קיין שוחד גיט נעמן דען מיטאר דאך
 גיט אום רעכט פסקינן . ענפערט די גמרא מיטאר קיין
 שוחד גיט נעמען אפילו רעכט צוא פסקינן . כי השוחד
 יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים דען דער שוחד מאכט
 בלינד דא אויגן פון חקמים . אונ פאר קריסט די הייד
 פון צדיקים . בלומר אפילו דר מענטש איז אום גרעכטי
 דאכט זיך אים ער איז גירעכט דרום איז גיט מיגלייך ער
 זאל אים רעכט משפט טאן . אונ דא עבירה איז זייער
 גרויש . דרום זאלן כל ישראל דריין גינארניגט זיין גיט
 צו מאכן אזעלכי דיניגס וואש טויגן גיט דר צוא . אָדֶר
 דער דיין וואש פסקת איינס אום רעכט אפילו גאר אויף
 איין שילינג . טוו ער עש אים אפ געבן מיט זיין לייב .
 אז וויא דער פסוק זאגט ונתתי את קיבעים נפש איך וועל
 געבן דא דיניגס וואש פסקנן אום רעכט מיט זייער
 לייב טוון זייא עש בצאלין . נון ווייל דער עונש איז אזו
 גרויש . דרום פלעגן זיך פאר צייטן דא צדיקים אונ
 חסידים פארקטין דער פאר . אונ האבן גיט גינואלט זיין
 קיין דיניגס . אז וויא דא גמרא זאגט איידער רב אסי

מאר דער דיין קיין חניפות גיט טרייבן . ער טאר
 צוא איינס גיט ריידן מיט ווייכע הייד . אונ צום
 אַגְדָּרֵן מיט האַרְטֶע הייד . אויך טאר ער איינס גיט אפ
 געבן פרוך גבא אונ דעם אנדערין גיט אונ אפילו עש
 קוקן זיך לאדן איין פלמיד חכם מיט איין עם האַרְץ זאל
 ער זיך הייסן ביי דע זעצין . אונ אז דער עם האַרְץ
 בלייבט שטיין איז אויך גיט קשה . אויך טאר ער צוא
 אייגעס גיט זאגן הייד גישווינד דיניגע רייד . אונ צום
 אנדערין וויל ער זאגן פטרבאכט דיק וואול . קורץ פון
 דער זאך ער טוו טאן צו ביי די גלייך . צום ערשטן אז
 זייא קומען פאר אים . זאל ער זייא ביי דע האלטן פאר
 אום גירעכט . דר נאך אז זיי האבן קאנים גינעווען דעם
 פסק דארף ער זייא ביי דן האלטן פאר גירעכט :
 דער פסוק זאגט ואתה תחיה אנשי חיל דוא זאלשט אויש
 דר וויילן ריכע לייט וואש בארפן גיט צו לייטן .
 יראי אלהים גאטש פארקטיגע אנשי אמת ווארפטמיגע לייט
 וואש קעגן דן זיין איינס גלייך מיט זיין חגר . שונאי כצע
 וואש האבן פינגט זייער אייגן געלט . דאש זיי אכטן עש
 גיט קעגן גאטש פארקט . מביש דאש זייא וועלן קיין
 שוחד גיט נעמן . די גמרא זאגט וועלכר הייסט איין רשע
 ערום קלונער רשע . דער וואש קוקט פריער פארן דיין
 אונ זאגט אים ויינע מענות . אויך דר דיין טאר גיט צו
 הערן איינס אן דעם אנדערן . אז וויא דער פסוק זאגט
 שמוע בין אחיכם איר זאלט צו הערן צווישן אייערע ברידר
 בנאנדי . דער פסוק זאגט לא תגורו מפני איש טייטש דא
 גמרא דער דיין זאל זיך גיט פארקטן פאר קיין שום בעל
 דיין

דין • אפילו פאר איין עושר • אדר פאר איין תקיף • אדר
 אפילו ער זאל אים וועלן אונטער צינדן • אדר פאר מסרן
 אויף ניין לייב און נומש • זאל ער זיך דאך נישט פארקומן
 פאר אים • און זאל אים נישט צוא פסקינען • כי המשפט
 לאלהים הוא דען דער משפט איז צו גאט : דרום מוז דר
 דיין זאגן וויא רעכט איז אבר איי ער נייסט דעם פסק •
 קאן ער וואל זאגן איך וויל מיט אים נישט האבן צוא
 טאן • אויך טארן דיא דיינים נישט מענה דין זיין • דאש
 דיא בעלי דינים זאלן זייא דארפן נאך לויפן נאך זייער
 פסק • נייארט תיבף אז זייא קוכן זאלן זייא אויש הערן
 זייערע טענות • דער נאך זאלן זיי דיינן נומ מעיני זיין •
 און אויב עש איז זיי איין ספק זאלן זיי זיך נומ פמראקטן •
 און מוזן תיבף אויש זאגן דעם דין • און אז דיא דיינים
 וועלן רעכט פסקינן נועט קוכן משיח • אז וויא דר פסוק
 זאגט ציון במשפט תפדה ועביה בצדקה • אויך זאגט דער פסוק
 שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות אמן •

סליק פרק משפט צדק

הלכות אהבת חברים וגמילות חסדים פרק ארבע עשר

דער פערצטער פרק רעט וויא איינער זאל זיין חבר ליב
 האבן וויא זיך זעלבסט • און וואש אים איז נישט ליב זאל
 ער זיין חבר אויך נישט טאן • בפרט נישט צו ריידן אויף אים
 קיין לשון הרע • און זאל אוימליכן גמילות חסד טאן •
 דא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו
 חטא וגו' ואהבת לרעך כמוך אני האלקט נישט פיינט האבן
 דיין חבר אין הארצין • און מיטן מויל וועסטו מיט אים
 ריידן מיט גוטע רייד • ניערט האט ער דיר עפים דער
 וויידער נישטאן • טארסטו אויף אים קיין שנאה נישט טראגן •
 נאר שטראף דיין חבר • און מאגסט אים פיד האלפן
 ווארום ער האט דיר דער וויידער נישטאן • אבר טארסט אים
 נישט מבייש זיין פאר לייטן • אויך זאגט ווייטער דער פסוק
 זאלקט זיך נישט טקם זיין אין דיין חבר • דאש דו טארסט
 אים נישט קיין בייז צוזאלן • אויך טארסטו נישט היטן קיין
 שנאה אין דיין הארצין דאש אז ער וויל בייא אים עפים
 לייזן טאר ער צו אים נישט זאגן דו האכט מיר נישט גוואלט
 לייזן איצונד וויל איך דיר אויך נישט לייזן • דאש איז איין

און זאל קיין שנאה נישט טראגן אויפן חבר פון איין
 נארישקייט ווענין : און זאל אים שטראפן בשתיקה : כפי
 דאש זייא זאלן זיך נישט קריגן און מבוה זיין אייניש דאש
 אנדרע : בפרט אין ישובים וואו צוויי בעלי בתים וואונן
 מיט אנאנדר קריגן זייא זיך אייניש מיטן אנדריין • בפרט
 אין גרוישע שטעט ריידן זייא זקולים איינס דעם אנדריין
 דאש בריינגט זייא צוא שנאת חנם • און על פי רוב
 גיפנט מען עש בייא דיא ווייבר • ווייל דיא מאגן ריידן
 זייא נאך אז דער צוא און דאש ארש קומט פון נאנה :
 דרום זאל אוימליכר זיין איין זא שמים און איין עניו
 אזו נועט ער בנדאי נישט האבן אין זיך דיא בייזע
 מדה פון שנאת חנם אבר ווען איינער שטעלט זיך קעגן
 חבר און זאגט צו אים ווארום דאס • מיר דאש נישטאן •
 אדר ווארום האסטו דאש און דאש פון מיר גרעט • אז
 ער זאל עש אים זאגן בשתיקה אזו וואלט ער זיך פאר
 ענטפערט און זייא וואלטן זיך אייניש דאש אנדרע מוחל
 גינען • אבר פון שנאת חנם וועגן קומט קיין נומש נישט
 דען זיא נוערט אלע סאר גרעסר און דר היצט די הערצער
 דר נאך קומט עש דאך משפחות לייזן זיך אריין רייגן
 און

אז עש ווערט דער פון ח'ו אנרוישי קריג . דרום זאל מען
אפ טאן פון זיך דיא גאנה . אזו וועט מען ניט קומן צוא
שנאת חנם דען דעם עניו פאר דריקט ניט קיין שום זאף;
אז ער פאר הערט אז פאר שוויגים : אבר דעם גוותן פר
דריקט אימליכעש ווארט . דען ער מיינט מען רעט אלש
לנאי דען דיא גאנה איז דער מקור אזו וסוד צוא אלע
הארבע עבירות וואש אין דער תורה זיינען . פון גאנה
קומט שנאת חנם . אונרונ . אונ קריג . אונ גשלעג . אונ
רצויה אונ זנות אונ עש פריינט אויף צו עבודת פוככים
דינן . אונ אויף אפילו דיא גאנה ועלפערט איז ויגליכן
צוא עבודת פוככים אז וויא דער פסוק זאגט תועבת ה'
כל גבה לב עש איז אום ווערדיג צוא נאט דאש הויכע
הארץ . אונ דיא צורת פוככים הייסט אויף תועבה . פון
גאנה קומט לשון דרע . קורץ פון דער זאף אל דאש בייז
קומט פון גאנה . אונ אל דאש גוטש קומט פון ענות :
דא וועל איך אייך לערנען וויא אזו איר זאלט אפ טאן
פון זיך דיא ביינע מרה פון גאנה למשל אז איינר
טוט אים עפיש וואש אים דוקט זיך עש איז אום רעכט
זאל ער גידינגן אין דעם יום המיתה . אונ וויא מיוועט
אים אריין ליגין אין קבר אריין . דען אלע מוזן דאף
שטארבין אונ עש פעלט קיינעם ניט . אזוא וועט אים
בונדאי פאר גיין זיין גאנה אונ דאש איז דאף אויף ידוע
אז דאש וואש מוז זיין . אונ עש קען אנדירש ניט זיין .
איז גלייך וויא עש איז שוין גיווען . אזו אויך קען דאף
אנדערש ניט זיין דאש אימליכער מוז שטארבין . הרום
זאל זיך אים דוקטן גלייך וויא ער איז שוין גישטארבין
אז אז מען טוט עפיש איין מויטן מענטשין אדר מירעט
אים עפיש דא קאן ער דאך ניט ענטפריין . אזו וועט ער
בונדאי זיין איין עניו דרום דיא צדיקים בייא זייער מויט
הייסן זייא לעבדיגע אז וויא דער פסוק זאגט וכניתי בו
היודע איש חי דעם בנהו פאטער איז שוין לאנג מויט
גיוען . אונ דער פסוק רופט אים לעבדיגר מענטש ווייל
ער איז אצדיק גיווען . אונ די רשעים הייסן בייא זייער
לעבין אויך מויט אז וויא דער פסוק זאגט ימות המת אויף
זאגט דער פסוק ויאהי הלל רשע . דער פון איז גידרונגען
אז דער רשע בייא זיינעם לעבין ווערט אויף גירופן
מייטער מענטש . אויך בייא זיין לעבין קריגט ער זיך

אויף אימליכש ווארט אונ נאך זיין מויט נשיקט אים
גלייך וויא ער וואלט זיך אויף גיקענט קריגן . גלייך וויא
בייא זיין לעבין נקצא אז דרום איז זיין מויט מיט זיין
לעבין גלייך . דרום הייבט ער בייא זיין לעבין אויך
אמייטער מענטש . אבר דער צדיק הייבט בייא זיין מויט
אויך אלעבדיגר מענטש . אונ בייא זיין לעבן דוקט זיך
אים ער איז מויט : אונ ענפערט קיינעם ניט . נון ליבע
לייט ווער עש וייל מיד פאקגין זאל ער פון זיך אפ טאן
דיא מרה פון גאנה וועט ער קענן קומען צוא אלע גוטע
מדות . אונ דיא מרה פון גאנה ווערט צום מיינסטן נפונן
בייא עשירים . אזו וויא דער פסוק זאגט כסף וזהב יוכה
לך וים לבבך ושכחת את ה' אלהיך אז עש ווערט דיר
גיסערט גאלד אונ זילבר . ווערט דער הייבט דיין הארץ :
אונ פאר געכט אין גאט דיין גאט אויך האט גאט קיין
שום זאף ניט אזוא פיינט וויא גאנה אז וויא דער פסוק
זאגט איתו לא איכל איך קען ניט וואונן מיט דעם בעל גאנה
אויף דער וועלט :

אויך זאגט הקב"ה דר גאוותן טוט אן מיין קלייד . אז
ווי דר פסוק זאגט ה' מיד גאות לבש גאט דר קייניג
איז אן זיקליידט מיט גאנה . אונ גאט טוט אן דאש
קלייד אז ער טוט אנקמה אין די רשעים די בעלי גאנה .
דאש ער וייל ווייזן אז זייער גיאות איז ניט . אבער
ווייטער שטייט דאך אין דער תורה אונ גביאים אונ
בתוכים . דאש גאט איז איין עניו מידארף גיט מואריך
זיין דרינען . דען דאש גיפנט מען אין ויתול נון וויא
זאל דר זינדיגר מענטש גיט גידינגקן אין דעם מויט .
דאש ער איז קיין שעה גיט זיך . אונ קאן פאר גיין
אין איין רגע אונ דר מענטש וואש גידינגקט דרינען פר
גיט אים בונדאי זיין גאנה . דר נאך קאן ער קומן צו
פיל גומי מדות . אונ ווערט פהיט פר פיל חרבי עבירות
בפרט פון די עבירות וואש צווישן אים אונ זיין חברי
דהיינו לא תקום אונ לא תסור אונ לא תשנא את אחיך בלבבך
אויך אנדרי עבירות דהיינו שילטן אונ קריגן דען דאש
אלץ קוקט פון גאנה . אז ווי דר פסוק זאגט תוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו המא אז דיין חבר האט דיר עפיש
דר ווייר נישאן זאלסטו אים שטראפן . אונ זאגן צוא
אים ווארום האסטו מיר דאש גיטאן . אדער גירעט .

160

אזו וועט ער זיך פר ענטפערן פאר דיר • אונ איר וועט
שלום ווערן:

אָבֵר עִם אִיו צוּם גַּעשְׁטִין דָּאָשׁ עֵשׂ זָאל אַיִם נִיט
האַרִין קִיין שׁוּם זאָך • אונ קיין רייד • אונ זאל
עֵשׂ מוֹחֵל לִיין • אַז ווי די צדיקים אונ חסידים פֿר צייטן
פֿלעגן מאַן • די זעלביג צדיקים היינט ביי זייער טויט
לעבדיג ליט • אונ דאָש קומט אַלץ פֿון דער מִדָּה פֿון
עֲנָוָה • נאָך מער דרִשָׁתָּה דיא גְּמָרָא פֿון דעם פֿסוק הוֹכַח
תּוֹכַח אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא חָשָׂא עָלָיו חָטָא וְעָן דו זעהסט אַיִנִּים
אויף עבִירָה מאַן • זאַלסטו אים שְׂמָרְאפִין בְּשִׁתְּיָקָה
עַר זאַל נִיט מְבוּשׁ וְעֵרִין אָבֵר אַז עַר וויל דִיין שְׂמָרְאָה
נִיט מְקַבֵּל נִיין מַאֲנָסְטוּ אַיִם וואוּל שְׂמָרְאָפִין אונ מְבוּשׁ
זיין פֿר לייט • אונ אַז עַר וויל דִיך נִיט פֿאַלְגִין • הייסט
עַר אַיִן כּסִיל אַיִן נאר אונ אַיִן רִשָׁע • אַזעלכין האַט
שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ פֿר בְּאִמִּין מִיזאַל אַיִם נִיט שְׂמָרְאָפִין • אַז
ווי דר פֿסוק זאָגט באַזוי כּסִיל אַל תּוֹכַח אֶת דִּי אִיוֹעֵרִין פֿון
אַיִן נאר זאַלסטו נִיט ריידן קיין שְׂמָרְאָה רייד • אונ עַר
ווערט פֿר לאַרין פֿון דר וועלט אונ פֿון ייער וועלט •
אָבֵר דיא לייט וואָש גַּעמען אָן שְׂמָרְאָה פֿאַר ליב
אַז ווילא דער פֿסוק זאָגט אַל תּוֹכַח לִיך פֿן ישנאך הוֹכַח לַחֲסֵם
וְאַהֲבֵד זאַלסטו נִיט שְׂמָרְאָפִין קיין לִיך • מאַמער וועט עַר
דִיך פֿינגן שְׂמָרְאָה צו אַיִן חֲסֵם וועט עַר דִיך ליבן • דען
עַר אַז זיך מִשְׁמַח מִיט דער שְׂמָרְאָה • אַז ווי די גְּמָרָא
זאָגט רבי יוחנן בן גוּרִי זאָגט אַיך הָאֵב גִּימאַכְט דָּאָשׁ רבי
עקיבא עִיה אִיו פֿיל גִּישְׁלָאָגט גִּיוואַרין פֿון רבן גמליאל אונ
עַר האַט מִיך נאָך דריבן מער ליב גִּיהאַט • אַיף אַיִם
אונ זיין גלייבן אַז גִּיזאַגט דר פֿסוק הוֹכַח לַחֲסֵם וְגוֹ:

אַלע צייט זאל איטליכר יהודי זעקן אונ אַכטונג געבן
זיך נִיט צווא קריגן מיט זיינע חברים • אונ זאל
איטליכן נומש מאַן אַז ווי זיך זעלפֿרט אַז ווי דר פֿסוק
זאָגט וואַהבת לרעך כּמוֹד זאַלסטו ליב האַפֿין דיין חֵבֵר ווילא
זיך זעלפֿרט מה רעך כּמוֹד לַחֲבֵרְךָ לֹא תַעֲבִיד וואָש עֵשׂ אִיו
אַיף דיר גִּיפִיגט זאַלסטו דיין חֵבֵר אַיך נִיט מאַן ירבי
עקיבא זאָגט עֵשׂ אִיו אַיִן קליינע פֿרשָׁה וואַהבת לרעך כּמוֹד
אונ דריגן היינט פֿל התורה כּולה • אונ אַז עַר שאַפט
מיט דיר עִפִּים זאַלסטו עֵשׂ מאַן • גלייך ווי עֵשׂ וואַלט
גיווען פֿאַר קערט דָּאָשׁ דו וואַלסט מיט אַיִם גִּישאַפט

מְקַבֵּל שְׂפֵן דָּאָשׁ דו זאַלסט ליב האַפֿין דיין בִּשְׁעָפֵר • אונ
זאַלסט מאַן אַלץ וואָש עַר גִּיבִיט אונ שאַפט מיט דיר •
נמציא אַז פֿל התורה כּולה היינט אִיו די דריי ווערטן •
אַז ווי די גְּמָרָא זאָגט אַיִן עובד כּוכָבִים אִיו גִּיקוֹפֵן צו
שטאי אונ זאָגט נִי מִיך מְנַיֵר אונ לערן מִיך פֿל התורה
כּולה וויל אַיך קען שְׂמִיין אַיף אַיִן פֿוס • האַט אַיִם
שטאי אַנוועק גִּישְׂטוֹסן • אַז עַר גִּיקוֹמֵן צווא הלל • אונ
האַט צו אַיִם אַיך גִּיזאַגט די אַיִגני ווערטן • האַט עַר
אַיִם מְנַיֵר גִּיווען • דר נאָך האַט עַר אַיִם גִּילערניט דיא
דריי ווערטן וואַהבת לרעך כּמוֹד • דען דָּאָשׁ אִיו דער כּלל
פֿון כּל התורה:

דְּרוּם אִיו אַיטליכר מחוייב צו גִּידינגן אִיו זיין חֵבֵר
מִדָּבָה גִּלייך ווי אִיו זיין מִדָּבָה • אונ אַז זיין חֵבֵר
אַז עִפִּים אִיו אַסְכָּנָה • אונ עַר קאַן אַיִם גִּיציל זיין •
אונ אִיו אַיִם נִיט כּיציל • אַז גִּלייך וויל עַר וואַלט אַיִם
אונ גִּיבִראַכט מיט זיין האַנט • אַז ווילא דר פֿסוק זאָגט
לֹא תַעֲמִיד עַל דֵם רַעַךְ זאַלסטו נִיט שְׂמִיין ביי דיין חֵבֵר
כּלוּם • דָּאָשׁ רוא זאַלסט אַיִם נִיט פֿאַר לאַזן אִיו אַיִן
צָרָה נִייאָרט דו בִּיפֵּט אַיִם מְחַיִיב צו העלפֿין מיט דיין
לִיב אונ גומש • אונ אַיב דוא ווילסט זאָגן אַיך קאַן
אַיִם נִיט העלפֿין • דרום שְׂמִיט דער בייא ורואת מאלהד
זאַלסט זיך פֿאַרקומן פֿר דיין נאַט • דען עַר ווויסט אַיב
דו קענסט אַיִם העלפֿין • אונ אַיב נִיט • אונ אַזא אַיך
ביי אַלי זאכן וואָש דר מענטש קאַן זיך פֿר ענטפֿערן פֿר
לייטן שְׂמִיט דר ביי ורואת מאלהד דען עַר ווויסט דעם
אַפֿט • אַיִן גר וואָש אִיו מְקַיִם די מצוֹת אִיו אַיך אִיו
כּלל ווי אַיִן רעכטער יהודי:

שְׂמוּנָה אַכְט עֵרֵלִי חֲבֵרוֹת וַיִּינן פֿר האַנדן דָּאָשׁ אַז
מען בַּהעפֿט זיך צו זייא לערנט מען אַפֿ פֿון
ווייער בייני מדות • דָּאָשׁ עֵרֵשְׂמִי ווער עֵשׂ בַּהעפֿט זיך
צו בַּעַל גְּאֻה לערינט עַר זיך אַפֿ פֿון זייא די מִדָּה פֿון
גְּאֻה • דָּאָשׁ אַנדרי ווער עֵשׂ בַּהעפֿט זיך צו רִשָׁעִים •
לערינט עַר זיך אַפֿ פֿון זייא געלט אַיִן צו וואַמלן • אונ
תּעֲנִיגִים זיך אַז צו מאַן דָּאָשׁ דריט ווער עֵשׂ בַּהעפֿט
זיך מיט ווייבֵר לערינט עַר אַפֿ פֿון זייא זִצֵר הרע • אונ
בייני הרחוקים • דָּאָשׁ פֿערטי ווער עֵשׂ בַּהעפֿט זיך צו
זינגי לייט לערינט עַר אַפֿ פֿון זייא דְּבָרִים כּסִילִים • אונ
כ אַלף גלעכט

גלעכטמא אונ קריג אונ איימל ביז דרום האבן די חקמים
 גיזאגט אין פרק די נושא רידן מיט קליני קונדר און
 די נושא זיצן ביי עמי הארצים דאש מאכט אויש ציהען
 דעם מענטשן פון דער וועלט דאש פינפט ווער עש
 בהעפט זיך צו שלעכטי לייט לערינט ער אפ פון וויא
 עבירות און פיל ביז צו טאן אונ קיין תשובה ניט צו
 טאן דאש זעקסטי ווער עש בהעפט זיך צו ליצים
 לערינט ער אפ פון וויא לשון הרע און רבילות און
 שבועות און קללות און ליגן זאגן און גיאוף און
 נאך ועלבי גלייכניש :

דאש זיבטי ווער עש בהעפט זיך צו ארמט לייט
 לערינט ער אפ פון וויא עגרות און גאט צווא
 לזיבן און זיך צווא לאזן פנוגן מיט וואש גאט האט
 אים גיגעבן און פנעקט ניט קיין אייביגש דאס אכטי
 ווער עש בהעפט זיך צו צדיקים לערינט ער אפ פון
 זיי חקמה און פיל מדות טובות און דאש איז אויך
 איין קלל פון אהבת חברים דאש מיזאל דעם חקר בן
 זיין לב וכות אזו אויך שטייט אין פרק והי דן את כל האדם
 לב וכות זאלקט בן זיין אימליבן מענטשן צו זכות דר
 דין איז אזו ווען דו זעהסט איינס עפים איין זאך טאן
 און עש איז דיר איין ספק אויב ער איז אפרומער טאן
 און אויב ניט און אפילו דוא ווייסט גוויש ער איז
 ארשע נאר דו ווייסט ניט טאמער האט ער תשובה גטאן
 ביסטו אים מחוייב בן צו זיין לב וכות אגב אז דוא
 ווייסט גוויס אז ער האט נאך קיין תשובה ניט גיטאן
 מאגסטו אים בן זיין לבף הוברה און אים פיינט האבן
 אזו אויך זאגט די גמרא אפילו דו זעהסט איין חקמיר
 חכם איין עבירה טאן טארסטו אויף אים קיין ביזו ניט
 גידיינקן דען ער האט בנדאי תשובה גיטאן :

און דער וואש איז אים יוא הושר און גידיינקט
 אויף אים ביזו קופן אויף אים יסורים אז וויא
 דער פסוק זאגט החושד בכשרים לוקח טגופ דער וואש איז
 חושר איין פרומן טאן דער ווערט גישלאגן אין זיין
 גוף דען דאש אלש קומט פון שגאת דרום פראכט ער
 אויף אים ביזו חסיד אז וויא אויך האב אויבן גישריבן
 פון וואש עש נעמט זיך פון גאון דען דר בעל גאון
 האט קיין יראת שמים ניט און מיינט מען טוט אים

חסיד דר ווי דער זיין כבוד אויך לאזט ער אנוק פיל
 מצות פון זיין גאון וועגן נאך מער בריינגט אים זיין
 גאון דש ער פאר שווייגט ניט קיין שום מענטשן
 און וויא באלד מעו רעט אים איין ווארט מיינט ער
 מירעט אים דר ווי דר זיין כבוד דרום פאר דריסט עש
 אים און ער קרינט זיך מיט דיא לייטן נאך מער
 בריינגט אים זיין גאון דאש ער איז קיינים ניט מוחל
 אויף אלס וואש ער האט קעגן אים גידיינקט מיט הייד
 אדער מיט חסנת גבול אדר מיט אנגדר נאך און האלט
 די שגאה ביא זיך און וויל אויך זעענס קיין מחילה ניט
 געטין פון זיין גאון וועגן אגב דר וואש איז איין גרא
 שמים און בדיינקט זיך אויך האב דאך גאט אפטר דר
 ווי דער גיטאן נוא וויא זאל ער עש מיר מוחל זיין
 אז אויך וויל זעענס ניט מוחל זיין אזו וועט ער פון
 זיך בנדאי אראפ ווארפן דיא גאון :

אויך דר גאון לייגט אימלכן אויש צוא בייזן אגב
 דער עניו איז אימלכן בן (לבף זכות) דרויף
 איז פאר האנדן דרייא מעשיות איין מעשה אמאל
 האט זיך איין ארומאן פאר דונגן ביי איין עושר אויף
 דרייא יאר איז זיין צייט אויש גיגאנגען אום ערב יום
 פייבור זאגט ער מיין ליבר בעל הפית גיב מיר מיין
 שובר דען אויך וויל פארין אהיים זאגט דר בעל הפית
 אויך האב קיין געלט ניט זאגט ער גיב מיר
 בהמות זאגט ער אויך האב קיין בהמות אויך ניט
 זאגט ער גיב מיר פעלדער זאגט דער בעל
 הפית אויך האב קיין פעלדער אויך ניט זאגט ער
 גיב מיר קליידר אדער געט גיוואנט פאר מיין שובר
 זאגט ער אויך האב קיין שום זאך דיר ניט צו געבן
 אזו איז ער געבד אהיים גיגאנגן מיט טרויאריג גיבט
 און האט ניט גיבראכט אפילו קיין פחות משנה פרוטה
 נאך יום טוב האט דער בעל הפית אן גלאדין דרייא
 אייזלען מיט עסין שפייז און געלט און קליידער און
 האט עש גיבראכט דעם ארומאן און פרעגט אים וויא
 האסטו מיד בן גיווען זאגט ער אויך האב מיר גיבראכט
 טאמער האסטו פקדיש גיווען אלש וואש דוא האסט
 זאגט ער מיזאל דיר אויך בן זיין צווא זכות פון הימל
 וויא דוא האסט מיד בן גיווען :

נאך איין מעשה איין חסיד האט אקאל אויש גלייזט
 איין מזיד פון דער תפיסה. אויף דער נאכט
 האט ער זיך גלייזט בייא זיך צו פוסן אין דער פריא
 האט ער זיך גיטבלת. אונ פרענט זיינע תלמידים וויא
 האט איר מיד בן גינען. זאגן וויא מיר האבן אייך
 בן גינען לקח זכות. זאגט ער נאט זאל אייך אויך
 בן זיין לקח זכות. נאך איין מעשה (רבי יהושע בן
 חנניה) איז גינאנען צוא איין זונה וויא ער איז גיקומן
 פאר איר הויז. האט ער אויש גיטאן זיינע תפילין.
 אונ גייט אריין צו איר אונ סאכט צו די מיר. דר נאך
 איז ער ארויש גינאנגן. אונ האט זיך גיטבלת. אונ
 לערנט מיט זיינע תלמידים. האט ער וויא גיפרענט
 וויא האט איר מיד בן גינען נאגן זיט מיר האבן אייך
 בן גינען צו אלים נוסין. זאגט ער עש איז אמת. נאט
 זאל אייך אויך בן זיין לקח זכות פון הימיל דרום זאל
 זיך אימלכר אפ לערנען פין דיא דרייא מעשיות. דאש
 ער זאל אימלכן בן זיין לקח זכות:

אויך זאגט דיגמרא דער נושא בגיט זיך ערליך מיט
 זיינע שבינים. אונ דער נושא לייזט דיא ארבע
 לייט אין זייערע נויטען. אונ דער נושא נעמט זיין
 שוועסטערש סאכטער פאר אונזיב. אויף זיט איז
 גינאנט דער פסוק. ווען דיא וועסט נאט אן רופן וועט
 ער דער הערין דיין תפלה. אקאל האט איינער מבנה
 גינען איין חסיד האט דר חסיד גינאנען איין שיפל מיט
 נוסע פירות. אונ האט אים גישקט. אונ בפילט צו
 אים דש שיק איך דיר דרום ווייל דו האסט מיד סכבד
 גינען מיט דיין חלק בן ערן. דאש איך האב בקומען
 ווייל דו האסט מיד סכביש גינען. דרום זאל אימלכר
 גינארנינט זיין דרינגן. אויך טוען מיר דרויף דריי מאל
 אין טאג תפלה. דאש מיר זאלן שטיל שוויינגן אונ
 קיינעם גיט מבנה זיין. אז וויא מיר זאגן אלהי נצור
 לשוני מרע ושפתי וכו' מין נאט היט מין צונג פה בייז.
 אונ מיינע לעפצין פון צו ריידן זיינע רייד. אונ צו די
 אלע נושא שעלמין מיד זאל מין לייב שוויינגן. אונ
 מין לייב זאל זיין וויא ער צוא אימלכן מענטשין.
 דען זיינען די נוסע מלאכים זיינע מליצים. אונ זאגן
 צו נאט זעה וויא ער האט מוחל גינען צו די לייט נושא

האבן אים פיל בייז גיטאן. אזו גינערסטו אים אויך
 מוחל זיין:

אזוא וויא מיר גיפינן דאש (רבי אליעזר) האט תפלה
 גיטאן אויף רענין. איז זיין תפלה גיט אן
 גינאמן גינארין. דער נאך האט (רבי עקיבא) תפלה
 גיטאן. אונ האט גינאנט אבינו מלכנו חסאנו לפניך. דא
 איז גיקומן איין רענין. איז אראפ גינאנגן איין (בת
 קול) פון הימיל איר זאלט גיט מיינען דער איז פרויער
 פון דעם נאר ווייל דער איז אימלכן מוחל. דרום איז
 זיין תפלה דער הערט גינארין. אונ (רבי אליעזר) איז
 גיט מוחל. דרום איז זיין תפלה גיט דר הערט גינארין
 דרום אויך ווען ישראל זיינען אייניש. אונ זיינען מוחל
 איינש דאש אנדדע אונ עש איז צווישן זיט מין קריג
 גיט פאר האגדין. זאגט אויף זיט דער פסוק למט אמי
 ורעי ארביה נא שלום בן פון וועגין מיינע ברודער אונ
 גינעלן וועל איך ריידן שלום צווישן דיר. אונ נאט
 וועט אונזאן אלע טובות אונ נחלות וואש די נביאים
 האבן גינאנט. אונ ער וועט אונז שיקן משית במהרה
 גיטנו אמן:

סליק פרק אהבת חברים וגמילות חסדים:

ענין הכעס והחמה שלא לכעוס

פרק חמשה עשר

דער פופציטר פרק רעט דער מענטש זאל גיט זיין
 איז בעס. דען פון קיין בעס קומט קיין נויט גיט:

שכל אדם האריך אמו ותפארתו עבור על פשע דער שכל פון
 מענטשין איז ער זאל דער ליינגרין זיין צארין.
 אונ זיין שייגקייט איז ער זאל איפר פארין אויף דיא
 זינד. אז וויא מיר גיפינען בייא דצחק אבינו ע"ה דאש
 אבימלך האט אים אנוועק גיטרופן. דר נאך אז ער איז
 צו אים גיקומן האט ער אים סכבד גינען אונ האט אים
 גיט גינאלט קיין בייז בצאלין. אזוא אויך יוסף הצדיק
 זיינע ברודר האבן אים פאר קויפט. אונ ער האט
 זיט גישפיינט אונ ערליך גיבאלטין. עש איז אויך
 אקאל גינען איין חסיד. אלע נאכט אייך ער האט
 זיך גלייזט שלאפן האט ער אזו גינאנט. דא בן

איך

איד מוחל איטליכן מענטשן וואש האט מיר דער
 ווידער גיטאן . דאש ער זאל קיין עונש גיט ליידין
 דורך מיר . אידך זאגט דיא גמרא דרייא זייגען וואש
 גאט האט ליב . דער וואש ווערט גיט ברוגז אונ דער
 וואש שיקרת זיך גיט אן . אינ דער וואש איז מוחל
 איטליכן מענטשין . רב אדא האט גילעבט עטליכע
 הונדערט יאר האבין אים זייגע תלמידים גיפרענט
 ליבד רבי דורך וואש פאר איין זכות האט איר זוכה
 גינען איז אלט צו ווערן . זאגט ער אידך האב קיין מאל
 גיט גיזערניט אין מיין הייז . אידך בין אידך גיט גאנגן
 פריער פר דעם וואש איז עלטש אדר קעסטליכר גווען
 פון מיר . אידך האב אידך גיט מוהרהר גינען אין דער
 תורה אידך איין אום ריין ארט . אידך אידך בין גיט
 גינאנגן פיר איילין אן תורה אונ תפילין . אונ אידך האב
 גיט גישקאפין אין שול אונ אין בית המדרש . אידך
 האב מיך גיט גיפרייט אין דער צדקה פון מיין חבר .
 אידך האב אידך קינים גיט גירופין מיט קיין צו גאן :
 דרום זאל איטליכר מענטש גינארניט גיין גיט צוא
 זיין אין פעם דען אין דעם בעל פעם גינעלטיקן
 אלע מיני גיחנם . אידך קומן אויף אים פיל קרייניק .
 גוא פר זינדיגט ער די וועלט אונ יענע וועלט . רבי זינתן
 זאגט עש קימן פיל קרייניק אויף איין רגון אזוי דר פסוק
 זאגט ונתן לה ה' לב רגז וכליו עינים וראבון נפש : גאט וועט
 דיר געבן איין צארינדיג הארץ . אונ פאר גלענטע
 אויגן . אונ ווייטאג צו דיין לייב . אגא בר הונא זאגט
 דער וואש איז אפט אין פעם איז אפילו דיא
 שכינה גיט גיאבט אין זייגע אויגן . אזוי וויא דר פסוק
 זאגט רשע כגובה אשו כל ירוש אין אלהים כל מומתיו דר לשע
 איבך זיין הייך צארין פארשט ער גיט אין גאט מיט
 אלע זייגע מוחשבות . רבי רמיהו זאגט ער פר נעקט
 אידך זיין תורה . אונ ווערט בארישיא וויא דער פסוק
 זאגט כי כנס בלב כסילים ינות דען דער פעם רועט אין
 הארץ פון די נארין אונ רשעים :

זאל איין מענטש גיט צארינדיג זיין וויא שמאי נאר
 אזוא וויא הלל האט קיין מאל גיט גיזערניט . איין
 מעשה איז גינען איינער האט זיך גינעט צו הונדערט
 גילרין . דאש ער וועט קענן הלל אין פעם אריין פריינגן
 אקאל אום ערב שבת שפעט . האט זיך דער הלל
 גינארניט קימט ער צוא גיין אונ האט גירופין צווייא
 קאל הלל אין דער היים . איז הלל אין דער היים .
 האט ער זיך פאר בונקן זיין קאפ . אונ איז גישווינד
 ארייש גינאנגען צוא אים . אונ זאגט צוא אים מיין
 זון וואש ווילקסט . זאגט ער אידך האב עפיים צו פרעגן
 זאגט הלל פרעג . פרעגט ער אים פאר וואש האבין
 דיא לייט פון ככל גלאטע קעפ . זאגט ער דיא האקט
 גיפרענט אנרוישע זאך . דאש איז דרום ווייל זיי זייגן
 גיט קלוג . אינזאין וויילע ארום האט ער ווידר גישריען
 איז חיללה אין דער היים . איז ער ווידר ארייש גינאנגן .
 האט ער ווידר גיפרענט עטליכע מאל אזעלכע זאכן
 לסוף זאגט ער אידך האב פול קשיות צו פרעגן . נאר
 אידך פארקט מיך דאש דיא וועקט ברוגז ווערן . זאגט
 הלל פרעג מיין זון וואש דיא ווילקסט . אידך וועל דא
 פלייבין שטיין . הייבט אן דער מענטש . אונ זאגט
 דיא פיקט דער הלל דער נשיא פון ישקאל . זאגט ער
 וואש פרענטו דען . זאגט ער אידך האב פאר שפילט
 איבך דיר פיר הונדערט גילרין . דאש אידך האב דיר גיט
 גיקענט ברוגז מאכין . זאגט הלל זאיי זייער גווארניט
 מיין זון גיט צו זיין אין פעם יער איז וואול ווערט הלל .
 דאש די זאלקט פרלירן הונדערט אונ פיר הונדערט גילרין
 אונ הלל זאל גיט צערקן :

נאך איין מעשה איין עובד כוכבים איז גיקומן צוא
 שמאי אונ זאגט צו אים וויפל תורות האט איר
 ישקאל זאגט ער צוויי תורות תורה שזכתב אונ תורה
 שבעל פה . דאש איז משניות אונ גמרא זאגט ער זאיי
 מיך מניר אין דער תורה שזכתב וויל אידך גלייבן אונ
 אין דער תורה שבעל פה וויל אידך גיט גלייבן אזוא
 האט אים שמאי איין שמוס גינעבין מיט זיין שטעקן
 איז ער גיקומען צוא הלל האט ער אים זיא מניר
 גינען . אונ האט מיט אים אן גיהויבן צוא לערנן
 (אב גד הו) אין דער פריא לעדיגט ער מיט אים פאר
 קערט

קערט (והרובא) זאגט ער נעכטן האפטו דאך מיך
 אנדערש גילערנט. זאגט הילל דו מענטש מיך גלייבן
 איד קען מיט דיר לערנן. בקיצור דער גר איז גיטארין
 איין גר צדק:

נאך איין מעשה איין עובר סוכבים איז הורה גיטאנגן
 אינטר דעם בית הסדרש האט ער גהערט דאש
 איינער לערנט מיט זיין תלמיד ואלה הגדים ועלכע
 קליינער זאל מען מאכין דעם כהן גדול. אונ דער עובר
 סוכבים האט געהערט צוא ועלכע קליינער אזא איז ער
 גיקמן צוא שמאי. אונ זאגט זאיי מיד מנייר אונ מאך
 מיד פאר איין כהן גדול. האט ער אים איין שטויס
 גיעבן מיט זיין שטעקן דער נאך איז ער גיקמן פאר
 הילל האט ער אים יא מנייר גיווען. דער נאך האט ער
 גיוואלט מיזאל אים מאכין פאר איין כהן גדול. זאגט
 הילל צוא אים עש קען גיט זיין בוי דוא מוזט פריער
 לערנן אלע דינים פון איין כהן גדול. אז ער איז גיקמן
 צוא דעם פסק הדין הקב יומת איין פקעמך וואש איז
 גוט פון ורע אהרן חכהן אז ער גיעהנט צוא טאן דיא
 עבודה קומט אים מיתה. פרענט דר גר אויף וועמן גייט
 דער פסק. זאגט הילל אזילו אויף דוד הסלק זאגט ער
 מביט איד בין פון עובדי סוכבים בין איד בנודאי גיט
 ראוי אריין צוא גיין אין בית המקדש אריין. אדר דיא
 עבודה צוא טאן. הר נאך איז ער גיטארין איין גר צדק
 אמאל איז ער גיטאנגן צו שמאי אונ זאגט צו אים ווארום
 האפטו מיר גיט גיטאנט אז איד קען גיט זיין כהן גדול
 דיין צארין האט מיר שיר אום גיבראנט פון דער יודיש
 אמונה. אונ דיא ענה פון הילל האט מיד יא גבראנט
 דר צוי פיל גברות זאלין קמן אויף זיין קאפ:

אמאל זיינן זיך אלי גרים צום אויף גיקמן בנאנדר.
 אונ זאגן איינש צום אנדרן דר פעס פון שמאי
 תמ אונו שיר אום גבראנט פון אונזר אמונה דרום זאל
 איימליך גיטארנט זיין גיט צו זיין אין פעס. אויף זאגט
 די גמרא דאש דריי מאל שטייט אין דער תורה דאש
 משת רבינו עיה איז ברנן גיווען. אזא האט ער זיך
 טועה בדין גיווען. גוא מביט אנאנדר מענטש. דרויף
 זאגן די חכמים זיל דר בעסן איז גלייך ווי איין משוגע
 בפרט ווער עש מאכט עפיים קיילע אדרר ער שלאנט זיין

קינד אין פעס. האט ער בנודאי גרויש ענש דר פאר.
 די חכמים גלייבן די זאך צו איין מענטשן וואש מראנט
 אין איין האנט איין כלי מיט נוסן אייל. אונ אין דער
 אנדרר האנט איין כלי מיט וואשער. אונ ער דארף
 גייטיג אויש ליידיגן איין האנט אזו גיט דאך מיט דער
 שכל ער זאל אנועק ווארפן דיא כלי מיט וואשער. אונ
 דעם אייז זאל ער האלטן. אונ דר וואש טוט פר קערט
 איז ער דאך אברוסר נאר. אונ איין משוגע. אזו איז
 דאש אויך. ער זאל איין האלטן זיין פעס וואלט ער
 גיקענט האבן עולם הבא. אז ער טוט אבר פר קערט
 פר לירט ער עולם הבא. אונ האלט ביי זיך דאש בייז
 דא האבן די חכמים זיל איין קעסטליכי עצה גיעבן ווי
 אזו מיזאל פון זיך אראפ ווארפן דעם פעס. דאס מיזאל
 גיבריינקן אין טויט וויא אויבן שטייט:

אזו אויך ווען איינער וויל תשובה טאן אויף זיינע
 עבירות. אונ איז אויף זיך מקבל תענית. אז ער
 זאל נאר איין מאל איין האלטן זיין צארין פון נאטש
 ווענין איז גלייך וויא ער וואלט גיפאסט. אונ וואלט זיך
 סינפים אן גיטאן. דען הקב"ה איז אים מוזל אלע זייני
 עבירות. דרום זאגן די חכמים זיל איינדר מיזאל ליידין
 שווערי יסורים. בעסר זאל מען ליידין די גרינגע יסורים
 פון פעס אויף האלטן אויך דאש איז אים גיט כחל פון
 זיין לערנין אונ דאוונן. גיט מער ער דארף פר הערין
 אונ פר זעהן דורך דעם ווערן אים פר געבן זייני עבירות
 אונ ער באקומט דיא זכות פון יענס וואש איז אים
 מכנה. אונ ייענר בקומט דאש גיהנם:

דרום האבן דיא חכמים זיל גיטאנט ווער עש וויל אין
 זיך האבין די בעסטי מדה פון אלי. מדות דאש
 איז די ענה: צום ערשטין מוז ער פון זיך אפ טאן
 דעם פעס. דען איין רגון אפילו ער האט שוין תשובה
 גיטאן וויפל יאר. פר דארבט ער אור מיט איין מאל
 פעס. דאש זי איז פר גישט גיעהנט. דר ראשת אכמה
 שרייבט ווער עש וויל רעכט תשובה טאן זאל ער
 אשכנעה טאן גיט צו זיין אין פעס. אונ אויב ער וועט
 פאר געסן דיא שבעה. זאל ער זיך איין קנס מאכין
 צו געבן אין צדקה אריין. אז ער וועט זיין אין פעס
 אבר אז ער זעהט איינס איין עבירה טאן. אזו וואלט
 ער

ער דאך געענט ברויז ווערין ווייל עש איז פון גאטש
 וועגן . נאר ער טאר דאך נישט עובר זיין זיין שכונע
 דרום זאל ער זיך שפעלן גלייך ווי ער איז ברויז .
 אזוי זאל ער זיך נחמני זיין געלעבע יאר . ביז ער וועט
 באקומן אין זיך דיא מדה פון ענה :

אין איין מעגות איז דר מענטש גרויז ברויז צוא ווערין
 דרום זאל ער זייער גיווארינט זיין דען דעגמאלט
 איז ערער וויא אין אנאנד טאג . דען עש ווארט פיל
 בעסר גווען ער זאל נישט פאסן . אזוי איז אויך דער
 דין אום שבת אונ יום טוב . אזוי אויך אז איינער האט
 בייא זיך אויך דעגמאלט איז אויך פיל גרעסר דיא
 עכירה פון פעס . איינער אנאנד דרמ קאל . דען דיא
 אויך הים מיין ער מאכט דרום איין קריג מיט זיין גוינד
 קדי ער זאל אונ פטרין . דרום איסלוקר מענטש וואש
 וויל האבן אין זיך דאט שמום . זאל ער פון זיך אפ
 טאן די ביזי מדה . אזוי וועט אים גאט מציל זיין פאר
 אלי ביינע פורעניות אונ יסורים אונ פאר איין מיתה
 משונה . אונ פאר דעם גיהנם . אונ ער האט שלום
 אויך דער וועלט . אונ אויך זייער וועלט . אונ קומט
 מיט שלום אין גן עדן אריין . אז וויא דער פסוק זאגט
 או יחוק במעויו עשה שלום לי :

סליק פרק הכעס והחמה :

הלכות שלא לספר לשון הרע וניבור פה
 פרק ששה עשר :

דר נעקציר פרק רעט מיואל נישט ריידן קיין לשון הרע
 אונ ניבול פה :

לכו בניס שמעו לי וראת ה' אלמדם מי האיש החפץ חיים אוהב
 ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה גייט
 קינד דערקט מיד צו . איך וועל אויך לערנען די וראת
 פון גאט ווער איז דער מענטש וואש וויל לעבין בעוהו
 ובעוהיב . אונ ער האט ליב צוא זעהן גוטש אין זיינע
 מעני . היט דין צונג פון לשון הרע . אונ ריינע לעפעצין
 פון צו ריידן שאלקהאפטקייט מעשה איין גוויקן קרעמ
 איז ארום גיפארין פון איין שטאט צו דער אנדר . אונ
 האט אזוי אויש גישרען ווער וויל קויפן דאש לעבין . ביי
 מיר איז דא קרייטיקר פון אייביג לעבין . אז די גאמער

פון רבי ינאי האט אים דער הערט אזו שרייבן . איז ויא
 גיקומען פאר איר פאטער . איז ער גינאנגען צוא דעם
 מענטשין . אונ זאגט אים פאר קויפן מיר ריינע קרייטיקר
 זאגט ער צו אים דו פיר קויפסט ועלכסט אויך די איינע
 קרייטיקר . פרענט אים רבי ינאי וואש איז דאש . זאגט
 ער זאגט דען נישט דער פסוק מי האיש החפץ חיים אוהב וגו'
 נון זעהן מיר וואול אז דאש לעבין הייננט אין דער צונג
 אונ אין מויל פון מענטשין . אזוי אויך זאגט דער פסוק
 מות חיים ביד הלשון דער מוים אונ דאש לעבין הייננט אין
 דער צונג ווען . דער מענטש רעט גוטע זאכן האט ער
 דאש לעבין . אונ פאר קערט האט ער דעם מוים . אז
 וויא דער פסוק זאגט שומר פי ו לשונו שומר מצותו נפשו ווער
 עש היט זיין מויל אונ צונג . היט ער פון צרות זיין
 לייב . דען דער צונג איז גלייך וויא איין האנט . דרום
 זאגט דער פסוק מות חיים ביד הלשון אזוי וויא דיא האנט
 קען אום ברייגען איין מענטשין . אזוי איז אויך דיא
 צונג . אונ די צונג איז נאך פיל ערקער . דען די האנט
 קען נישט טויטן איין מענטשין . סיידן זיא איז נאכהנט
 צו אים . אונ בגרייפט אים . אבער די צונג קען טויטן
 פאר הונדערט מויל . דרום זאגט דער פסוק חז שחוט
 לשונם מרמה דבר אזוא וויא איין פייל אזו מוט קוילין דיא
 צונג וואש רעט שאלקהאפטקייט . אונ לשון הרע קען
 טויטן איין מענטשין אפילו ער איז פאר הונדערט מויל .
 אזוי וויא דר פסוק זאגט שתו בשמים פיהם לשונם חתך בארץ
 זיי מוואן אין הימעל זייער מויל אונ זייער צונג גייט ארום
 אויך דער ערד . בלוקר לשון הרע גייט אזוי וויא פון
 היסל צו דער ערד . נאך איין פשט איז זיא טונען זייער
 מויל אין הימעל בלוקר וויא ריידן פון גרוישע לייט .
 אונ זייער צונג גייט ארום אויך דער ערד . בלוקר זיא
 ריידן אפילו פון שפעלע לייט . דען דר וואש גוויינט זיך
 צו ריידן לשון הרע . רעט ער פון אלע לייט גלייך . אויך
 גוטע אונ שלעכטע אויך נאכהנט אונ ווייטע אונ מאנבלן
 אונ ווייער אויך יונגע אונ אלטע : (כמה) וויא זייער
 גרויש איז דער ענגש פון דיא וואש ריידן לשון הרע .
 לא די זיא פאר זינדליגן זייערע מעני . אונ עולם הבא
 אויך . נאר זיי פאר זינדליגן נאך זייערע ווייב אונ קינד .
 אונ אז איין אשה רעט לשון הרע . פאר זינדליגט זיא איר

מאן

לב הלכות שלא לכפר לשון הרע וניבול פה פרק ששה עשר מוב פר

מאן און קינד' און קוקן אום פון זייער גוטש' אפילו דר
 וואש הערמט נאר צוא לשון הרע מוז אויך גרויש ענגש
 ליידין. דרום האט גאט בשאפין די לעפליך צום אויער
 דאש אז איינער וועט הערן ביינע בייד זאל ער דר מיט
 פאר שטעקן די אויערן. און דרום זיינען די פינגער
 שפיציג. כדי מיזאל זייא קענין אין אויער אריין טאן גיט
 צו הערן קיין ביינע בייד :

דאש הרב קיים פון דער עבירה פון לשון הרע לערנען
 מיר אפ פון מרים הנביאה זיא האט גרעט אויף
 איר ברודער משה רבינו ע"ה. האמשע איר פונגה איז
 דאך גיווען צוא גוטן אים און זיין ווייב. דאך איז זיא
 פארט גשטראפט גיווארן מיט צרעת. נוא וויא גרויש
 איז דער ענגש פון דעם וואש איז זיך סתכונן צוא ביידין
 ביינע בייד. און לשון הרע. דרום גיהער זיך אימליכר
 היטן דער פאר. דא וועל אויך בשיידין וועלכעס הייסט
 לשון הרע. ווער עש דעם פון די לייטן. אין דעם הייז
 לעבט מען וואול. אין דעם הייז קאכט מען וואול אין
 דעם הייז עסט מען וואול. אדער מען גייט אין שיינע
 קליידער וואו נעמען דאש אלש דיא לייטן. אדער ער
 זאגט יענער האט שלעכטן גיטאן. אדער ער זאגט דוא
 קענסט דעם גיט וואלכטו אים אזו קענען ווי אויך וואלכטו
 זיך פאר וואונדערט אדער דעסט גלייכין נאך ועלכע בייד
 דאש איז אייטל לשון הרע קוקן פון דר נאך וואש איינר
 רעט פון חבר אז ער הערמט גיט הייסט לשון הרע :

רבילות הייסט אז איינער קוקט צו זיין חבר און זאגט
 דאש און דאש האט דיר יענער גיטאן
 אדער גרעט אויף דיר. דער פון קוקט רציחות
 ר"ל בפרט אז מיט זיין לשון הרע און רבילות איז ער
 מויק זיין חבר. האט ער בודא קיין חלק לעולם הבא גיט
 די עבירה פון לשון הרע איז הארבר פון אלע עבירות
 וואש שטייאן פאר באטן אין דער תורה אויך איז גאט
 גיכער מוחל דיא עבירה פון זנות מיט איין אשת איש.
 איידר די עבירה פון לשון הרע אזו וויא מיר גיפיגן אין
 דער גמרא דוד הקלף איז גיעסין ביי דיא סנהדרין און די
 סנהדרין האבין גילערניגט אנערע הלכות דא האבין זיך
 אן גירופין (רואג און אחירוכל) ווער עש איז מונגה מיט
 איין אשת איש וואש פאר איין מירה קוקט אים און

זייער פונגה איז גיווען דוד הקלף מבליש צו זיין זאגט דוד
 צו זיי דער וואש איז מונגה מיט איין אשת איש קוקט
 אים חנק אבער ער האט דאך איין חלק לעולם הבא.
 אבער דער וואש רעט לשון הרע. און איז מבייש זיין
 חבר. דער פאר לירט עה"ו און עה"ב. און אויף אלע
 עבירות פון דער תורה דער לייגנרט הקב"ה זיין צארין
 טאכער וועט ער תשובה טאן. און אויף לשון הרע
 שטראפט ער אים באלד אויף דער וועלט אין זיין לייב
 און גוטש און אויף יענער וועלט שטראפט ער זיין גשמה
 און אפילו דיא לייט וואש זיצן לעבן אים און שטראפן
 אים גיט דרויף וועלן זיי אויף ענגש ליידין :

דרום זאל מען אים אן שרייען דוא רשע בייד גיט פון
 דיא לייטן און אז ער קערט זיך גיט דער צוא.
 זאל מען פון אים אנטלויפן און אויב עש איז אזו איין
 מענטש וואש מיהאט מוכא פון אים צוא אנטלויפן זאל
 מען צוא מאכין דיא אויערן און בעויה איינערט אין
 אונזערע דורות איז דאש לשון הרע און רבילות זייער
 נהרבה גיווארן דרום האבין די חכמים איין עצה גינעבן
 וויא מיזאל באהיט ווערן פון דר גרושר עבירה אימליכר
 קענטש זאל זיך גיוויינען ווייניג צוא ריידן אזו וועט ער
 זיך גיט אויש ריידן קיין שלעכטן אויף שטייט אין פרק
 (רבי שמעון) זאגט אלע מיינע טאג בין אויף גינדיגן
 גיווארן צווישן פלמדיי חכמים האב אויך קיין בעסערע
 מכה גיט גיפונען אז שווייגן אויך האט שלמה הקלף
 גיזאגט גס אויל מהריש חכם יחשב איין נאר אז ער שווייגט
 איז ער אויך גידעניגט פאר אהכם און ווען איינר גווייגט
 זיך אין שווייגן ווערט ער באשירקט פל לשון הרע און
 רבילות און ניבול פה. און פל עבירות. און דרויף
 ניבול פה קוקט פיל בייז אויף שונאי ושואל ר"ל. אז זיי
 די גמרא זאגט דאש פיל עבירות דער גיטאן זיך אלי טאג
 איבר ניבול פה. רב נתן זאגט אימליכר קענטש ווייסט
 וואול ווארום די התן און בלה גיען אונס דר חופה. נאר
 דער וואש רעט ניבול פה פל לירט ער עולם הבא. און
 אפילו עש איז אויף אים גינר גיווארן פיל גוטש פל זיבציג
 יאר. ווערט עש פל קערט צו בייזן רבה פל שיגא זאגט
 פון ווענין רב תמרא. מען מאכט אים אויף איין סוף
 גינעם. אזו זיי דר פסוק זאגט שוחה עמוקה פי דות זעום ה'

יכל שם איין מיהם מאכט מען דעם וואש רעם פרעמד
 רייד אונ ניבול פה דר וואש דער צעריגט הקב"ה וועט
 אהין אריין פאלן • די גכרא זאגט אין לשבת פון וועגן
 דער עבירה פון ניבול פה קומן אויף שונאי ישראל פיל
 צרות אונ ביזוי גירות אונ די קינדער שטארבן ר"ל • אונ
 די יחוסים אונ אלקנות שרייאן אונ קינד ענטפערט ווי
 גיט • אזו ווי דר פסוק זאגט על כל כחוריו לא ישבח גו ועה
 דאך די גרויס עבירה וואש דר קענטש טוט מיט זיין
 מויל אונ צונג :

דרום איז ראוי דער מענטש זאל זיך וואול באדיינקען
 איידער ער לאזט ארויש זיין ווארט פון מויל • ער
 זאל בעסער אויש געבין פיל געלט אויף אום נוצליכע
 זאכן • איידער ער זאל ריידן אום נוצליכע רייד • דען
 געלט קאן מען ווייטער גויען • אבער קיין ווארט קאן
 מען ניש צוריק האפן • סידן דורך גרושע תשובה • דען
 אימלקש ווארט וואש דר מענטש רעט ווערט אין גשריבן
 אין איין בוך • אונ אויך רעט ער אגוט ווארט ווערט דרויש
 אנטער מלאך • אונ פון איין שלעכט ווארט ווערט אשלכטר
 מלאך • אונ ווי בצאלון אים זיין שכר אונ עגש • דיא
 חכמים ז"ל שרייבן דאש מויל איז נאר באשפין גווארן
 גאט צו דיבין • אונ תורה צו לערנען אונ מצות צו מאן
 אז וויא איך וועל דא עש בשיידין • דאש איז דאך ודוע
 דאש גאט דאט זיך אויש דער וויילט אין זיבנטן • לשבת
 איז דר זיבטר טאג • שמיטה איז דאש זיבעטע יאר • זיבל
 איז דיא זיבטע שמיטה • אויך דאש זיבטע טויזנט יאר •
 אז וויא אויבן שמיט אין הלכות שבת • אזו אויך דאש
 מויל איז די זיבטע בלי • עש שמיט צווישן צוויי אויגן
 אונ צווישן צוויי אויערין אונ צווישן צוויי נאז לעכר •
 אונ דאש מויל איז דאש זיבטע • דרום האט עש גאט
 אויש דער וויילט מיזאל אים דער מיט לובן :

אזו אויך אין מויל האט ער בשאפין צוויי כלים •
 איינש גיזער צו דעם נוף דאש איז דער וושט •
 ראש אנדרי גיזער צו דער נשמה • דאש איז דער קנה •
 דאש ער איז בשאפין גווארן נאר צוא אייטל געמליכע
 זאכן • צו תורה אונ מצות אונ גאט צו לויבן גוא ווען
 איינער איז מטמא זיין נושט כלים מיט בייזע רייד • ווי

גרויש אונ הארב איז דיא עבירה • אויך האט שלמה
 המלך ע"ה גיזאגט ברוב דברים לא יחדל פשע דורך פיל רייד
 ווערט גיט פאר מיטן די זינד דאש עש איז גיט גימאלט
 ער זאל זיך גיט אויש ריידן קיין לשון הרע אונ רכילות •
 אונ ניבול פה אונ ליגן אונ תנופות • אויך האבין דיא
 חכמים ז"ל גיזאגט וכל המרבה דברים מביא חסא ווער עש
 מערט רייד בריינגט ער זינד • דען עש איז גיט גימאלט
 ער זאל גיט אויש ריידן קיין לשון הרע • אונ בלוז
 איז דאך דברים במלים אויך אגרוישע הארבע עבירה :

דרום האבן די חכמים ז"ל גיזאגט יחסותה רבבל שתקתה
 דער ירום פון בבל איז שווייגן אבר דער וואש
 רעט פיל דאך מען אים וואול בודק זיין אויב ער איז
 איין מיוחס • בפרט דער וואש איז זיך מתכבד מיט דר
 שאנד פון זיין חבר • אדר ער ווארפט אים אויף איין שם
 רע • זאלסטו וויסן אז ער האט דיא זאך אין זיך זעלבסט
 רופט ער אים ממור • איז ער בונדאי זעלבסט איין ממור
 רופט ער אים רשע איז ער זעלבסט איין רשע • רופט ער
 אים גנב איז ער זעלבסט איין גנב • אונ אזו אויך אלע
 זאכן כל המוסל כמומו פוסל דער וואש פסלת יענם מיט איין
 מום • איז ער בונדאי זעלבסט פסול מיט דעם מום •
 אויך האבין דיא חכמים ז"ל גיזאגט דער רבי זאל לערנן
 מיט זיינע תלמידים מיט אקורץ לשון • גון איז דאך שוין
 מב"ש אונ ק"ו דאש מיטאר ניש ריידן קיין איברגע רייד
 גיט אין דער תורה :

די לייט האבין גיפרעגט איין חכם פו וואש שווייגסטו
 תמיד האט ער גענטפרט איך רייד גיט מער נאר
 אין תורה אונ מצות אונ אין דאוונן • אבער גיט אין
 אנדערע זאכן • אויך זאגט דיא תורה פון פיר איקלייא
 זאכן וועגן זיינען ישראל אויש גילויזט גווארן פון
 מצרים • אונ איינש דער פון דאש קיין לשון הרע איז
 גיט גינען צווישן זייא • ווער עש איז דרינען גווארנט
 ווערט בהיט פאר צרות • אונ בייזע בנעניגש אז וויא דר
 פסוק זאגט שומר פיו ולשונו שומר מצות נפשו אונ אויך האט
 ער לאנג לעבן אונ אייטל גוטע מעג • אז וויא דער
 פסוק זאגט מהאיש החפץ חיים וגו' אז וויא אויבן שמיט :

מליק פרק לשון הרע ורכילות וניבול פה

לב ענין הניפות ליצנות שקרים ונרגן פרק שבעה עשר טוב פה

האומרים לרע טוב ולשוב רע ולכן כאלו קש לשון אש ויחייא צוא
 ריא לייט וואש זאנין צום שלעכטין סאן נומש .
 אונ צום גומין שלעכטין פון הניפות ווענין . דרום וועלין
 זייא פאר ברענט ווערין וויא שפראיא אין דעם סייאר
 פון גיהנם :

רבי אליעזר זאגט ווען איינר טרייבט הניפות צוא איין
 מענטשין לסוף פאלט ער אריין אין זיין האנט .
 אז תנגייה דער גבאי שקר האט פאלש גביאות גיזאגט
 דאש ישראל וועלין באלד דער לויז ווערין פון כבל אונ
 ריא כלי המקדש וועלין ווידער גיבראכט ווערין מין
 ירושלים . האט ירמיהו גיזאגט אמן עש זאל אמת ויין .
 נאר איה האב גיהערט אנאנדר גבואה דאש די איבריגע
 ברים וואש זיינען נאך דא וועלין אויך גינומסן ווערין .
 אונ ריא איבריגע ישראל וועלין נאך פאר טרייבין ווערין
 אין גלות אריין דרום קערט אייך גיט צוא דעם גביאות
 שקר אונ טום תשובה . נון ווייל ער האט גיזאגט אמן
 אויך זיין פאלשע גביאות . דאש הייסט הניפות דרום
 איז ער גיפאלין אין זיין האנט אריין . דאש ער האט
 אים גינומסן אין תפיסה אריין . אז וויא ריא גיברא
 זאגט כל המחנה לרשע לסוף נפל בידו ווער עש תנפת איין
 רשע לסוף פאלט ער אין זיין האנט אונ אז איין קהל
 תנפנין איין מענטשין איז דאש ועלביגע קהל מיאום פו
 הקב"ה וויא איין גדה אז ווי דר פסוק זאגט ערות חנה גלמור :
 רבי שמעון בן תלפחא זאגט זינט די בעלי תניפה וייגן
 אויך גישאמען . דא פסקתה מען ריא פאלשע

גם הוא לי לישועה כי לא לגניו חנף יבא נאמש יתברך וועט
 מיר אויך זיין אין מין הילף . דען פאר אים פוסק
 גיט דער בעל הניפה רב חסדא זאגט פון רבי ירמיהו
 ווענין פיר ביהות קומן גיט אין דער מחיצה פון נאט .
 בלומר פאר דער שכניה . ריא בעלי הניפה . אונ בעלי
 שקר . אונ בעלי לשון הרע . אונ ליצנים דר סימן דרויף
 איז (חש"ל) חנפנים . שקרים . מספרי לשון הרע . ליצנים .
 ריא נכרא בריינגט דרויף פסוקים . רכויא ויינען וואש
 נאט האט פיינט . איין תנמן וואש רעם מיטן מויל אונ
 דאש הארץ איז גיט דער בייא אונ דר וואש ווייס עדות
 זיין חקר אונ זאגט גיט : אונ ווער עש זאגט עדות איינר
 אליו דאש זיין חקר האט מונה גיווען . רבי שמעון בן
 יוחאי האט גידרשט וואש מינט דער פסוק אשרי האיש
 אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חסאים לא עמד וכמושב לצים
 לא ישב וואול דעם מענטשין וואש גיט גיט אין ווען פון
 ריא רשעים . אונ אין ווען פון ריא ונדריגע שמיים ער
 גיט . אונ אין דעם זיצונג פון שפעטערש זיצט ער גיט .
 נאר דער פסוק ווייזט אונ אז דר וואש גייט אום מיט די
 רשעים . וועט ער דער נאך מיט ויזא שטיין אונ זיצן .
 אויך אים זאגט דער פסוק אם חכמת חכמה לך ולצח לנכד
 חשא בייסו איין חכם אין דער תורה אונ מצות . איז
 דיין חכמה צוא דיר ועלברט . בלומר עש איין קיינט גיט
 אזוא נום וויא דיר אז וויא ריא גברא זאגט רבא האט
 גיזאגט צו זייגע תלמידים איר זאלט גיט טרייבין מין
 ליצנות אזו וועט אויך אייך מין יסורים גיט פוקן :

רבי קמינא זאגט דר וואש טרייבט ליצנות ווערט גיטיגט
 זיין שפיו אונ פריקה . אז וויא דער פסוק זאגט
 משך ידו את ליצנים . נאט ציהט אונעק ריא פריקה פון דר
 האנט פון ריא שפעטערש . לסוף פוקט ער אין גיהנם
 אריין . אז וויא דער פסוק זאגט ים עברת הים ההוא . אונ
 עברת מינט מען דעם גיהנם . רבי יהושע זאגט איין
 בעל גבואה פאלט אריין אין גיהנם . רבי מנחם זאגט דר
 וואש טרייבט ליצנות . דער פאר לענט די נאנצע וועלט
 אז וויא דער פסוק זאגט ואל תחלוצו כי כלה ונתיח איר
 זאלט גיט טרייבין מין ליצנות : דען איר פאר לענט די
 נאנצע וועלט רבי אליעזר זאגט דר וואש טרייבט הניפות
 פאלט אריין אין גיהנם . אז וויא דער פסוק זאגט חי

דינט ב בית

דינט ער נאר איין עבודת פוכבים • אבר דער חונף דינט
 פיל עבודת פוכבים דש ער הנפת פיל לויט • דאש אנדרי
 די עבודת פוכבים זעלבסט דער צעריגט ניש נאם • אבר
 בייא הניפות • אפילו ווער עש אזו נאר מקבל הניפות
 דער צעריגט ער אויף נאמי דאש דריטע די לויט קענען
 זיך פאר דעם חונף ניש היטן • דען ער גייט צריין אונ
 שטעלט זיך גלייך וויא ער איז אצדיק • אונ קען קיין צוויי
 ניש ציילן • אבער באגת איז נין פונעם נאר דיא • לויט
 מרבה צוא זיין:

אויך הייסט דר חונף איין נכב • דען ער נכבת די דעה
 פון די לויט • דאש מען פר מרויט פר זיי ויערי
 כבודות • אונ דאש איז פיל עקרג נוי דער וואש גנבת
 געלט • דרייא ערלייא הנפנים זינען פאר האנדלן דאש
 ערשטי ווער עש הנפת די לויט • כדי זיי זאלן אים ליב
 האבן • אונ ער זאל זון האבן אין ויערי אויגן אונ די
 הנפה פון חונף ווערט ניש דר הערט • אונ ווערט פר
 שעקט • אונ ער בריינגט פיל צרות אויף דער וועלט:
 דאש אנדרי ווער עש מריקט הניפות פון זיין הנאה
 וועגן • דאש ער הנפת דע עשירים אדר ראש
 כדי ער זאל ביי זיי עפים גיבן • אונ האט זיין בטהון
 דרויף • דר חונף איז נאך פיל עקרג • אויף אים זאגט
 דר פסוק אורח הבר אשר יבטח כאדם פר פלוקט זאל ווערן
 דר מענטש וואש פאר זוכרט זיך אין אטענטשן דאש
 דריטי ווער עש ווייזט זיך גלייך וויא ער איז פרום אונ
 גייט אין שול צריין • אונ בוקט זיך צו מורים • אונ זיין
 פונעם איז דר מיט כדי מען זאל אים מאבן פאר איין
 גבאי • אדר ראש תקהל • אונ זיין פונעם איז מיט זיין
 הניפות איין צוא פירן דאש קהל • כדי ער זאל הוף
 גיהאלטן זיין • אונ ער מאכט זיך לאנג קליידר אונ
 דעקט אבער זיין פנים מיטן טלית • מיזאל קיינן ער
 דאב נט בפונות אונ ער מאכט זיך פר איין צדיק אונ
 חסיד דער זעלבסער חונף איז נאך פיל עקרג פון דיא
 ערשטי • אונ ער פר לירט עולם הבא • אונ עש העלפט
 אים זיט סידרן הויש השוכה • עש שמייט דאך שוין
 אויבן דאש פיר ביהות קען ניש קובן פר דר שכניה
 תבטח שקנים בספרי לשון הרע ליצנים דיא פיר ביהות זיין
 גיטילט אויף עטליכי חלקים • די הנפנים זינן נטיילט
 אויף זיין חלקים:

דאש ערשטי ווען איינר זעהט זיין חבר איין עבירה
 מאן • אדר ער ווייס דאש ער האט איין עבירה
 ניטאן איז ער ניש אים גירעכט • פון זעלבע הניפות
 קוקט פיל ביי • איינש ער מאכט דאש זענר כנעקט
 ניש קיין תשובה צו מאן • דאש אנדער ער איז דאך
 אים מחייב צו שבראפן • אונ ער ניש אים נאך גירעכט
 דאש דריט ער מאכט דאש ער וועט עש וידר מאן •
 דאש פערטי עש קאן דאך זיין דאש מיט דער עבירה
 טוט ער שאדן איין מענטשן אונ ער שטארקט דיא
 עוקרי עבירה • כפ"ש אז די עבירה איז מפורסם פאר
 אלי לויט • אונ דר הנפן מאכט גירעכט דעם רשע •
 אונ אום גירעכט דעם צדיק • דאש איז צווייא ערלייא
 עבירות • דאש אנדרי ווער עש לויקט איין רשע פאר
 לייטן דען ווען עש גיפעלן אים זייני מעשים • כזו
 ער דאך אזו זיין ווי ער • אזו ווי דער פסוק זאגט עובי
 תורה יהלו רשע די וואש פר לאזן די תורה די לויבן דעם
 רשע • דען אויב ניש וואלט ער קיין רשע ניש גילויקט
 אונ וואלט דר ציילט זייני ביניו מעשים • דאש דריטע
 ווער עש לויקט איין רשע פר אים אליין • אונ הנפת
 אים אונ זאגט אים די אונ דינוטי מעשה האכטו גיטאן
 אונ זיינע ביזע מעשים גידיינקט ער אים ניש דר מיט
 מאכט ער דאש ער טוט קיין תשובה ניש • אונ קריינט
 נאך מער נאנה • דאש האבן דיא חכמים זל גיזאנט
 אפילו די נאנצי וועלט זאגן דו ביקט אצדיק • זאלקטו
 דאך דיד האלטן פאר איין רשע • אונ זאלקט פיננט
 האבן די וואש לויבן דיד • דען וויא בריינגן דיד צוא
 גרוישי ליד • אונ צום גיהנם:

דרד הפלד עיה האט אויך גישאלטן דעם חונף • אז
 נוי דר פסוק זאגט וכתה כל שפתי חלוקת לשון מדברת
 גדולות נאם זאל פר שניידן די גלאטי לעפצין • אונ די
 צונג וואש רעט גרושקיים • אויך אמיל לייט מרייבן
 הניפות דר רשעים וואש זיין רייד • דאש זיי ווילן ביי
 נויא געלט אנדער שררה בקובן • אויף אים זאגן דיא
 חכמים זל דאש דר כבוד ווערט פון אים אפ גישויט
 דורך גרוישי שאנד • דאש פערט ווער עש בהעפט זיך
 צוא איין רשע • אונ לויקט אים ניש • אונ שבראפמ
 אים אויך ניש • דאש הייסט אויך הניפות • אז ווי דר
 פסוק

פסוק ואנט ברחבך לרשע פרוץ ה' את מצידך דער נביא
 ואנט צוא יהושפט מלך יהודה ווייל דוא האפט זיך
 בהעפמט צוא איין רשע. האט גאט צו בראבין דייע
 בעשים. בלוצר דו וועסט קיין מול גיט האבין. אויך
 אזיך דו חנה גמאס ביא גאט. אז וויא דר פסוק ואנט
 גבוה בעניו נמאסער אזי קבוזה אונ מאוס אין זייני אויגן
 אויך איז ער גמאס ביא דוא צדיקים. די חכמים ויל
 זאגן אויך אז דר חנה מוז גלייך זיין מיט דעם רשע
 אויך ואנט דר פסוק כל עוף למט ישכון וכן אדם לדומה לו
 אימליכר פייגל רועט ביי זיין מין. אונ דר מענטש ביי
 דעם וואש איז גלייך צוא אים:

דאך ווייל ער ויצט לעפן זיי. איז ער אויך איין חנה
 דען זיי מיינן זיי טוען רעכט. ווייל ער ואנט גיט איה
 ווייל גיט זיצן מיט אונעלבי רשעים:
 דאש זינעט ווער עש אזי סכבד איין רשע. אפילו
 ער רעט אויף אים קיין גוטש גיט. הייבט ער
 אויך איין חנה. דען איין נרא שמוס קרמט אפילו גיט
 אויף קיין רשע. אבך דאך אז ער פארבט זיך פאר
 אים ער זאל אים קיין שאדן גיט טאן אין זיין טה אדר
 געלט. טאג ער אים חנפן אז ווי יעקב האט גיחנפת
 זיין ברנדר עשו. די פיהה פון שדגנים זייגן אויך גטיילט
 אויף זיין חלקים:

אויך איז אפילו איין עבירה דעם רשע אין פנים אריין
 צו קוקן אז ווי דר פסוק ואנט לולי בני יהושפט מלך
 יהודה אם אבטי אלד ואם אראו ווען גיט יהושפט מלך יהודה
 וואלט אויך אפילו גיט ניקומט אין זיין פנים אריין אויך
 זאגן די חכמים ווער עש קוקט אויף איין רשע ווערין
 אים פינגער זייני אויגן. אז ווי יצחק אבינו ווייל ער
 האט ניקומט אויף עשו איז ער בלינד גיטארין. דאש
 פינגער ווער עש איז חשוב ביי קהל. אונ ער פר פירט
 זיין. אונ חנפת איינס אונ מאכט אים פאר איין ראש
 תקהל. אדר צו פר איין גבאי. אדר פר איין אב בית
 דין. אונ דר ועלבינר מענטש איז גיט ראוי דר צו פון
 דעם חניפות קומט פיל בייז. דאש עש ווערט גיט
 רעכט גיפסקנה. דאש ועקסטע ווער עש קען שטרפן
 די לייט. אונ שטרפט זיי גיט. כדי זיין זאלן אים
 גיט פינגט האבין. אזי אויך ווער עש האט בפת דוא
 רשעים טבער צו זיין אונ ער לאזט זיין בלייבן ביא
 זייער מיטווייליקייט דער הייסט אויך ארעכטיר חנה.
 דאש זיכטי ווען אייער זעהט די לייט אום רעכט טאן
 אונ ער גדיינקט זיך ווי קום אויך ניי צו שטרופן אדר
 וואש וועט העלפן מיך שטראף. נוא מאכט ער זיין
 נאך מער זידיגן. דער הייסט אויך איין חנה. דען
 טאסר וואלט זיא ניקאלפן זיין שטראפן:

דאש ערשטי ווער עש פאר לייקנט זיין חבד געלט
 אדער וואש עש איז ווערט געלט דהיינו איין
 פקדון אדר זיין שכר וואש ער האט ביי אים פר דינט.
 אדר ער האט עפנים גיפונן זיין חכרש אונ לייקנט עש
 אים אדר ער ואנט פאלש עדות אויף זיין חבד. אין
 דעם גלל איז אויך ווער עש מיט אונרעכט זיין חבד
 אין האנדיל. דרום ווערט ער גירופן איש רע איש כליעל
 ער איז איין רשע. אונ אזי פסיל געדות. ביז ער מיט
 חטיבה. דאש אנדרי ווער עש ואנט איין ליגן. כדי
 מינאל אים ערליך האלטן. אדר דאש יענר זאל מייני
 ער איז זיין טטר פריינד. אונ זאל פר אים פר מווען
 אלע זיינע זאכן. אונ זיין כונה איז נאר כדי ער זאל
 אים קעגן איין שדן טאן. אויף אים ואנט דער פסוק
 בפיו שלום ידבר את רעהו ובקדושים איתו מיט זיין מויל
 רעט ער פריינטליך מיט זיין חבד. אונ אין זיין הארץ
 איז אייטל רמאות. דר נאך ואנט דער פסוק העל אלה
 לא אשקר בה נאום ה' אם כנו אשר כות לא חתנכם נפשי אויב
 אויף ועלבי בייז שטיק זאל איה גיט גדיינקן אין זיי
 ואנט גאט אונ אויב אין אזי איין פאלק זאל איה ביד גיט
 נאם זיין. די צוויי ערליי עקנים טוען צוויי עבירות
 איינס זיי טוען שאדן דילייטירט אטדרי זיי זאגן ליגן:
 דאש דריטי ווער עש ואנט פאר זיין חבד איין ליגן.
 דאש ער וויל ער זאל אן ווערין דעם רח וואש
 ער וואלט גיגענט גויגן. אדער ער וויל ער זאל אים
 אסתנה געבן. דאש איז אויך גלייך ווא ער וואלט
 עבורת פוכבים גדינט. דאש פערטי ווער עש מיט

יעעם

ייענעם קיין שארין גיט מיט ויין ליגן זאגן . נאר ער
 זאגט פתם איין פאמאשט . דאש איז אויך איין הארבי
 עבירה אויף אים זאגט דער פסוק יסיה כובים עד שפר
 דער וואש זאגט ליגן דער וועט אויך פאלש עדות
 זאגן . אויך ווינען פאר האנדן אטייל לייט אז וויי
 הערן איין פאמאשט ועצן וויי זיך אנדר אונ מראקמן
 נאך אויש פיל ליגן דר צו . אָך פון שלום וועגן קאנ
 קען איין ליגן זאגן . דאש פינאפטי ווער עש זאגט מיט
 ויין מויל צום חבר ער וועט אים עפס נעבן אָדר לייען
 אָדר שייגן . אָדער ער וועט אים אמטובה טאן . אונ
 דאש הארץ איז גיט דר ביי אויף דעם בעטין סיר אלע
 טאנ אלדו נעור לשוני מרע ושפתי מרבי כסמה גאט היט מיין
 צונג פון בייו אונ מייג לעפצן פון צו ריידן פאלשקייט :
 דאש זעקסטי ווער עש זאגט צו ויין חבר עפס צוא
 לייען . אָדר צו שייגן . אונ ער האט זיך פר
 לאגט דרויף דר נאך לייקנט ער אונ זאגט אויך האב
 דיר גיט צו גיזאנטי . אָדר ער זאגט אויך האב דיר צוא
 גיזאנטי אויף אַתנאי . דאש איז גלייך וויא ער וואלט
 עובר ברית גיווען . אונ וואלט גיבראכן ויין גדר : אויף
 דעם זאגט דער פסוק שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
 כזב ולא ימצא במיהם לשון תרמית דאש אויך בלייבונג פון
 ישראל זאלן גיט טאן קיין אום רעקט . אונ זאלן גיט
 ריידן קיין ליגן . אונ עש זאל גיט גיפונען ווערין אין
 זי גר מויל קיין פאלשי צונג . אונ דער זעלביקר וואש
 זאגט עפס צו ויין חבר אונ איז גיט מקנים . איז ער
 איין רמאי . אונ איין בטריר . אזוא אויך ווער עש
 באריקט זיך פאר לייט ווי ער וועט נעבין אָדר לייען
 ויין חבר . טאר ער עש בונדאי גיט ברעכן . דעו ווייל
 ער האט הנאה פון דעם בריקן זיך איז עש גלייך ווי
 איין גדר . אויף אים זאגט דער פסוק נשיאים רוח וגשם
 אין איש סתהל במחת שקר עש איז פר האנדן איין שטורם
 וויגד אונ איין וואלקן . אונ קיין רעגן איז גיטא אזוי
 איז אויך דר וואש בריקט זיך צו נעבין זיין חבר אונ
 גיט אים גיט . אונ יענר האפט דרויף דיא עבירה איז
 נאך פיל גרעסר אונ הארבר פון כל שקרים :
 דאש זעקסע ווער עש זאגט צו ויין חבר אויך האב דיר
 איין מובה גיטאן . אָדר אויך האב גרעט פון ריינט
 וועגן אונ באַקט איז עש ליגן . דאש היקט אויך שקרים

אונ דער מענטש היקט איין נגב דען מיטאר אפילו גיט
 נגבן דיא דעה פון איין עובר כוכבים דאש אַקטע ווען
 איינר באריקט זיך ער הט אין זיך גרוישע מעלות אונ נוסע
 כרות אונ האט עש גיט אין זיך אויף אים זאגט דר פסוק
 לא נאה לנגב שפת יתר אף כי לגיב שפת שקר עש איז גיט
 שייין צו איין שאַלקהאפמאגן מענטשין איבעריגע רייד .
 אויך גיט דאש איינר זאל זיך באריקען ער האט אין זיך
 נוסע כרות . דאש ער וויל זיך הויף האלמין . אונ באַקט
 איז עש ליגן אויך האבין דיא חכמים גיזאנטי ווען מען
 לויקט איינעם דאש ער קען צוויי מסכתות . אונ ער קען
 מיין גיט נאר איינע זאל ער זאגן אויך קען מיין גיט נאר
 איין מסכת . מכל שכן דאש קיינער טאר זיך גיט באריקן
 מיט וואש ער האט גיט אין זיך . דאש האט גאט פינט .
 דען אפילו אויף איין אַקט טאר קען זיך אויך גיט בריקן
 אזוי ווי עש שטייט אין פרק רבי יוחנן זאגט אז דו האסט
 פיל תורה גילעריקט האלט דיק גיט הויף אונ באריס דיק
 גיט . דען דו ביקט דרויף בשאפין גיזאנטי דאש גיינעט
 ווער עש זאגט נאך איין פאמאשט אונ פאר ענדערט זיא
 אביסל האַשע עש שאט דאך קיינעם גיט . דאך ווייל
 ער האט הנאה פון ויין ליגן איז עש אויך אין כלל פון
 שקר אזוי ווי דר פסוק זאגט למדו לשונם דבר שקר זיי האבן
 גיוויינט ויערע צונגן צו ריידן פאלשקייט :
 דיא ביהת פון ליננים איז גיטילט אויף פיגה חלקים -
 דאש ערשטע ווער עש שענר די לייט אונ גיזאנטי
 וויא אויף איין מום . אזוי ווי דער פסוק זאגט השב באחד
 הדבר בכו אמר תתן רומי דוא זעקט זיך אונ דערקט
 אויף דיין ברודער . אונ אויף דיין מוטערש זון גיט
 איין שאנר דער היקט איין . לץ אונ גיינער איז גיט
 גיט בייא אים אין דיא אויגין דאש בריינגט אים
 ויין גאָה . אזוי ווי דר פסוק זאגט דו ידור שמו בעמרתו דון
 דער מוטויליגער מענטש וואש האלט זיך בגאָה . איז
 ויין נאָמען ער מוט דיא עבירות בסויה דיא צוויי ביינע
 מרות מוטויליקייט אונ גאָה . נאָמען זיך איין צוא איין
 בייזין מענטשין דער פון קומט דאש ער שפעט פון דיא
 לייט האַשע ער האט דרינען מיין ריחן גיט . דאך מאַקט
 ער יענעם שפל אונ באַשקירט אים מיט שאנר . אונ אז
 אים מבייש מכל שכן אז יענער הערט דיא עבירה איז
 הארבער

דְרָעַר פּוֹן גְּזִילָה אֹנֵן גְּזִיבָה דַעַן דְּעַר נִבְּב טוֹט פּוֹן גְּעַלְט
 וְנַעֲזֵן אָבַעַר דְּעַר לֶץ הָאֵט גָּאָר נִישׁ דְּעַר פּוֹן . אֹנֵן עַר
 מֵאֵכְט נֶאָה אַנְדֶּרְעֶע לִיט זִיגְרִיגֵן מִיט זִיגְעֶע לִיצְנֹות . אֹ
 עַר וְאֵל זִיךְ אָבַעַר בִּאֲרִיגְקֵעֵן וְוִיא שְׁפֵל עַר אִיז זְעֶלְבְּקֵט
 וְוֵאלְט עַר נִישׁ גִּישְׁפֵּעַט פּוֹן אַנְדֶּרְעֶע :

דְּאֵשׁ אַנְדֶּרְעֶע וְוַעַר עֵשׁ שְׁיִיעַט פּוֹן זִיין חֶבֶר וְוִייל דְּאֵשׁ
 עַר מִינְט עַר אִיז נִישׁ אִיז קְלֹנֵן אָדֶּער אִיז רִיזָה .
 אָדֶּער אִיז חֲשׁוֹב . אָדֶּער עַר לַעֲרִינְט נִישׁ אִיז וְוֵאל וְוִיא
 עַר . דְּאֵשׁ קֹבֶט אִוִּיךְ פּוֹן זִיין גְּאָהֶע . וְוִייל עֵשׁ גִּיט אִים
 וְוֵאל אֹנֵן יַעֲנֵעַם גִּיט אִיבְּל . דְּרוֹם שְׁפֵעַט עַר פּוֹן אִים
 אֹנֵן מֵאֵכְט אִים שְׁפֵל . אֹנֵן זִיךְ מֵאֵכְט עַר הִיזָה . דַּעַן עַר
 מִינְט עַר הָאֵט דְּאֵשׁ אֵלְשׁ פּוֹן זִיין חֶבְרָה אֹנֵן שְׁכָל . אֹנֵן
 גִּידִיגְקֵט נִישׁ אֹ אֵלְשׁ אִיז פּוֹן נֶאָט . עַר מֵאֵכְט רִיזָה אֹנֵן
 אָרוֹם . עַר דְּעַר הִיבְּקֵט אֹנֵן דְּעַר נִדְרָט עַר בִּשְׁאָפֶט דַּעַם
 שְׁיִיעַט אֹנֵן דַּעַם מִנְעִמִין אִינֶם בִּשְׁאָפֶט עַר גְּלִיזָה . אֹנֵן
 דַּעַם אַנְדֶּרִין הִנְקִרִיגִי אִינֶם וְעֶהֲדִיגִי דַּעַם אַנְדֶּרִין בְּלִינְד
 אִינֶם עֶהֲדִיגִיגִי דַּעַם אַנְדֶּרִין טוֹיב . דְּרוֹם לֵאז עַר זִיךְ
 בִּדִיגְקֵעֵן אֹנֵן נֶאָט קַעַן מֵאֵכְט אֹ אֹ עֵנְעַר וְאֵל אִים אַנְדֶּרְעֶערִין
 מוֹם אִוִּישׁ וְוֵארְפִין . אִוִּיךְ אַמָּאל קֹבֶט דְּאֵשׁ עַר שְׁפֵעַט
 פּוֹן תְּלִמְדֵי חֲכָמִים אֹנֵן צִדִיקִים אֹנֵן חֲסִידִים . דַּעַן וְוִיעַר
 לַעֲזֵנֵן אֹנֵן פְּרוֹקִמִישׁ אִיז נִישׁ גִּיאַכְט אִיז וְוִיעַר אִוִּיגֵן .
 דַּעַן עֲבִירָה נִתְרַת עֲבִירָה אִיז עֲבִירָה שְׁלֵעֶפֶט דִּי אַנְדֶּרְעֶע
 עֲבִירָה . אִוִּיךְ דַּעַם זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק בּוֹ לִיעֵהוּ חוּטֵא דְּעַר
 וְוֵאשׁ פֶּאָר שְׁעֶמֶט זִיין חֶבֶר דְּעַר אִיז אִיז וְוִידִיעַר . אִוִּיךְ
 זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק לִיעַג לִישׁ חֶרֶף עִישָׁהוּ וְוַעַר עֵשׁ שְׁפֵעַט
 פּוֹן אִיז אִוִּיךְ אִוִּיגֵט דְּעַר שְׁעֶמֶט זִיין בִּאֲשֶׁפֶר . אִוִּיךְ זָאגְט
 דְּעַר פֶּסוּק אֵם לִלְצִים הוּא יִלִּיץ וְלַעֲנִיִים יתן חן צוֹ דִּי שְׁפֵעַט
 פֶּאָר שְׁפֵעַט נֶאָט . אֹנֵן צוֹא דִּי עֲנִוּים גִּיט עַר חן אִיז גִּיאַכְט
 אִוִּיגֵן אֹנֵן אִיז לִיטְמִיגֶשׁ אִוִּיגֵן :

אֵלְשׁ פּוֹן גְּאָהֶע . וְוִייל דְּאֵשׁ עַר הָאֵט זִיךְ קַעַר חֲכָם פּוֹן
 דְּרִיגְאָנְצֶער וְוַעֲלֵט אִוִּיךְ אִים שְׁטִימִים אִיז פֶּרֶק זְאָלְקֵט נִישׁ
 פֶּאָר שְׁעֶהֲקֵן מִיין טוֹט זָאךְ . אֹנֵן דְּעַר וְוֵאשׁ הָאֵט זִיךְ
 יוֹא אִיז הִוִּיךְ אֹנֵן קְלֹנֵן אֹנֵן בְּרִיגְנֵט עֵשׁ אִים צוֹ מִינֹות . דְּאֵשׁ
 עַר וְוַעַט שְׁפֵעַטִין פּוֹן דִּי מִצּוֹת וְוֵאשׁ זִיין שְׁכָל פֶּר שְׁטִימִים
 נִישׁ . דִּהִינֵג צִיצִית אֹנֵן תְּפִילִין אַתְרוֹג אֹנֵן לֹלֶב אֹנֵן נֶאָה
 זְעֶקְעֶע מִצּוֹת וְוֵאשׁ דִּיא אָמוּנָה פּוֹן יְהוּדִים הִיגְנֵט דִּרִיגֵן
 דְּאֵשׁ אִיז אֵלְשׁ גִּיט גִּיאַכְט אִיז וְוִיעַר אִוִּיגֵן . אֹנֵן עַר אִיז
 אִיגְעַר פּוֹן דִּי לִיצִים וְוֵאשׁ שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ עִיה הָאֵט פֶּאָר
 בְּאִמִּין מִיזָאל זִי גִיט שְׁטִרָאָפִין . אִיז וְוִי דְּעַר פֶּסוּק זָאגְט
 אֵל חוּכָה לֶץ מִן יִשְׁנֹאד זְאָלְקֵט גִּיט שְׁטִרָאָפִין מִיין שְׁפֵעַטֶער
 טָאָפֶער וְוַעַט עַר דִּיךְ פִּינְט הָאָפִין אִוִּיךְ זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק
 יוֹסֵר לֶץ לֹקַח לוֹ קִלּוֹן וְוַעַר עֵשׁ שְׁטִרָאָפִין אִיז שְׁפֵעַטֶער זְעֶמֶט
 עַר זִיךְ אִיז שְׁאָנְדִי דַּעַן עַר זָאגְט צוֹ אִים וְוֵאשׁ שְׁטִרָאָפִין
 מִיךְ שְׁטִרָאָפִין דִּיךְ זְעֶלְבְּעֶרֶט רֹא בִּיטֵט דָּאָךְ עֶהֲנַעַר פּוֹן
 מִיר צוֹ אִיז אִיז מַעֲנֵטֶשׁ אִיז קִיין הָאָפִיגֵט נִישׁ דַּעַן קִיין
 מַעֲנֵטֶשׁ מֵאָר אִים קִיין וְוֵארְט נִישׁ רִיידֵן . עַר מִינְט וְוִיעַר
 רִיידֵן זִיגְעֵן צוֹם בְּעֶסְטִין אִוִּיךְ אִים גִּיט דְּעַר פֶּסוּק רֵאִיה
 חֲכָם בַּעֲזֵינּוּ חֲקוּה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ וְוַעַן רַב זְעֶקֶט אִיגְעַר הָאֵט
 זִיךְ פֶּאָר אִיז חֲכָם אִיז וְוִיעַר אִוִּיגֵן . אִיז צוֹם גָּאָר קַעַר
 הָאָפִיגֵט פּוֹן אִים :

דְּאֵשׁ פֶּערְטֶע זִיגְעֵן דִּיא לִיט וְוֵאשׁ זִיגְעֵן אִיז דִּי קְרֵאָמֵן
 אֹנֵן רִיידֵן מִמִּיד דְּבָרִים בְּטָלוֹם אַדֶּער דְּעַר וְוֵאשׁ
 גִּיט אָרוֹם מִיט אִים גִּוִּזְלִיכֶע פֶּאָטְשֶׁמֶן דְּאֵשׁ הִיטֵט דְּבָרִים
 בְּנִקִּים דְּעַר פּוֹן קֹבֶטֵן צִוִּיגֵיא הָאָרְבֶּע עֲבִירֹות . אִיגְנֵשׁ
 עַר מְרִיבֵט לִיצְנֹות מִיט זִיגְעֶע דְּבָרִים בְּטָלוֹם דְּאֵשׁ אַנְדֶּרְעֶע
 עַר אִיז זִיךְ מִבְּטַל פּוֹן דְּעַר הַתְּרָהֶער גִּיט אִיז וְוֵאשׁ אִיגְנֵר
 אִיז פֶּרִי פּוֹן דְּעַר הַתְּרָה . דְּרוֹם הָאֵט זִיין עוֹנֵשׁ גָּאָר קִיין
 שְׁיַעוֹר גִּיט אִוִּיךְ אִיז אִיז דַּעַם בְּלֹל וְוַעַר עֵשׁ אִיז זִיךְ מִבְּטַל
 פּוֹן דְּעַר הַתְּרָה אֹנֵן גִּיט צוֹם שְׁפִילִין אַדֶּער צוֹ דִּי עוֹבְרֵי
 פּוֹבְבִים אִיז זִיגְעַר פֶּעֶסֶט שׁוֹל דְּאֵשׁ אִיז אֵלְשׁ אִוִּיגְבֵל פּוֹן
 מוֹשֵׁב לְצִים דְּאֵשׁ פִּנְפֶּטֶע וְוַעַר עֵשׁ שְׁפֵעַט גִּיט אָפֶט גָּאָר
 אַמָּאל אִיז עַר אִיז פֶּרִיִלְאָךְ אַדֶּער פֶּאָר מְרִיגְנֵן יִפּוֹן פֶּאָר
 מְרִיגְקֵעֵן קֹבֶט דְּרִיִּיאָרְלִי בִּיז . אִיגְנֵשׁ עַר שְׁפֵעַט פּוֹן דִּי
 לִיט . אִיזוֹא וְוֵאשׁ דְּעַר פֶּסוּק זָאגְט לֶץ הִיין חוּטֵא שִׁכְר דְּאֵשׁ
 שְׁפֵעַטִין קֹבֶט פּוֹן וְוִיין . אֹנֵן דְּאֵשׁ בְּרוֹקֵעֵן קֹבֶט פּוֹן
 שְׁבִיעֶרִין דְּאֵשׁ אַנְדֶּרְעֶע עַר רַעַט שְׁלֵעֶקְמַע רִיידֵן בְּשַׁעַר
 עַר

ער איז פאר מרוגען • און רענקאקט ווערט ער דר קענט
 אז ער רעט פיל איז ער איין נאר • אז וויא דער פסוק
 זאגט וקול כסל טוב דברים דער וואש רעט פיל איז איין
 נאר און איין רשע דאש ריטע ער פו פרינקט זיין שקל •
 און איז מבטל זיין תורה און תפלה :

דרום זאלט איר וויסן אז דער וואש טוט איינש פון די
 פינף זאכן וואש שטייען דא דער זעלביגער
 מענטש וויל אויף זיך נישט האבן רעם יאך פון תורה און
 מצות און אפילו דיא שקינה איז נישט גיאקט אין זיינע
 אויגן • און טוט גלייך ווי איינער וואש האט קיין הערן נישט
 אויב זיך • דרום איז זיין עניש ווייער גרויט • דש ער מוז
 ליידין יסורים מדה פננה מדה • לשון הרע איז גיטילט
 אויף אכט חלקים • דאש ערשטע איטלעכער זאל זיין צונג
 גינעיען צוא היידן אל דאש גופץ און קיין ביז נישט צוא
 היידן אפילו אויף איין בהמה טמאה • אז וויא עש איז
 גינעיען איין מעשה • תמידים זייגן פנאנדער גיאנגן ביי
 איין גיפיררת אייזיל • זאגט איינער וויא שטיינקט דיא
 גבילה • זאגט דר אנדרר זעה דאך זיא האט ווייסע ציין •
 בלאך נוארום האקטו נישט גיזאגט איר שיינקייט נוארום
 שענקט רוא זיא • נון כביש דאש מיטאר קיין ביז נישט
 היידן אויף קיין שום זאך אין דער וועלט כביש אויף
 איין מענטשין • דאש אנדרע ווער עש גינעיען זיך ליגן
 צו היידן און רעט פון די לייט זיין רעם איז שווער תשובה
 צו טאן דען ער ווייסט נישט וועקען ער האט גער ווינדער
 גירעט • ער זאל אים מחילה בעטן :

דאש ריטע ווער עש רעט פון זיין חבר אפילו אמת •
 נאר עש קאן אים איין שארין דער פון ארויט
 קומען • דאש הייסט אויך לשון הרע • דאש פערטע עש
 איז אויף איין לאו אין דער תורה מיזאל נישט מקבל
 זיין קיין לשון הרע אז וויא דער פסוק זאגט לא תשא שמי
 שמו זאלסט נישט הערן קיין פאלשע הייד • אין כלל פון
 דעם לאו איז אויך ווער עש הערט צוא נובול פה • אדער
 שבועות אדער קללות אדער לשון הרע • אדער רבילות •
 אפילו דברים במלים הייסט אלש פאלשע הייד • און עש
 איז גלייך די עבינה פון דער וואש הערט עש צוא • צוא
 דעם וואש רעט עש • דאש פינפטע איז ווער עש כתייבט
 רבילות דאש ער נישט פון איינעם צום אנדרן • און זאגט

ביין חבר האט דאש גיטא • אדער ער האט דאש פון ריר
 גירעט דער הייסט רביל פון רבילות קומט רציחות • דאש
 דרייא מענטשן קענען אום קומן דרייבן דר וואש מיזאקט
 אויף אים און דר וואש זאגט און דער וואש איז מקבל דען
 דער רביל זיט רעם איין שווער אין דער האנט ער זאל
 זענען ברענגן אז ווי דר פסוק זאגט אשי רכל הויבד למען שפד
 דם רבילות מרייבן זייגן געווען צווישן אייך פרי מיזאל פאר
 גיטן אום שולדיג בלום אין רבילות היינט זאך כעס שקיב
 שנאה לשון הרע דברים במלים שבועת שוא רציחות :

און וואו עש איז פאר האנדן לשון הרע און רבילות
 דארטן איז דיא שקינה גיטא • אז וויא מיר גיפינע
 בייא אהאב מלך ישראל אין זיינע צייטן האבן די ישראל
 עבודת פוכבים גיריט • און האבן דאך איין געווען אל
 מלחמות ווייל עש איז קיין רבילות און לשון הרע נישט
 גינעיען צווישן זייא • אז וויא עש שטייט דאש דיא מלכה
 אייכל האט גיטיסן דרענען אלע נביאים • און גינאנגן
 דער נביא עובריהו און האט בהאלטן הונדרט נביאים •
 און פל לייט האבן גיזאקט דער פון • דער גיך האט
 זיך אליהו הנביא גישמעלט פו רעם מלך און כל ישראל •
 און האט גישרען דאש עש איז שוין מער קיין נביא נישט
 גיבלבן בייא ישראל נאר ער • און קיינר האט נישט פו
 משרת די הונדרט נביאים • דרום האבן זייא גיזאונן אלי
 מלחמות • אדער אין שאול המלך צייטן האפשע זייא
 זייגן גינעיען אייטל גרוישי תלמידו תבשים • און האבן
 תורה גילערינט • אינ מצות און קמילות חסדים גיטאן
 און קיין עבודת פוכבים האבן זייא גיש גירינט
 האבן זייא דאך אן גיזארין דיא מלחמה • דאש שאול
 המלך איז אום גיזאקט מיט זיינע זון ווייל עש איז גינעיען
 לשון הרע בייא ישראל און דער תלמיד חכם דואג האט
 רבילות גיזאגט דאש דער האט גינעסן אין דער שקאט
 נוב און דיא שמאט איז גינעיען אייטל פהנים און אויב
 זיין רבילות זיינען גיחריג גיזארין אכציג קעמליכע
 כהנים דרום האבן זייא אן גיזארין דיא מלחמה • ווייל
 דיא שקינה איז נישט גינעיען צווישן זייא • דען רבילות איז
 ערנער פון אלע עבירות אין דער וועלט :

אויך איז אקאל גינעיען איין עושר • ער האט גייהאט
 דריי טעקער איינע איז גינעיען איין גנבתה •

דיא

דיא אנדערע איז גינען איין נאשרין . דיא דריטע
 איז גינען איין רבילות טריבערין . האט ער מירא
 גיהאט זיי חתונה צו מאכן אין אנאנדער שטאט פון
 זייערע חסרונות וועגן . איז גינען איין חכם וואש
 האט גיהאט דרייא פינגע בחורים . איז ער גיבן צו
 דעם עושר און האט פנערט זיינע דרייא טעקער צו
 זיינע דרייא זין . זאגט דער עושר איך וויל פינגע
 טעקער גיט אייש געבן איבער זייערע חסרונות
 זאגט ער מיין ליבער פריינד פארקום איך גיט גיט זיי
 צוא מיר איך וועל זיין אפ גינען דר פון . דר עושר
 האט זיך גלאזט איבער ריידן און האט חתונה גמאכט
 אלע דרייא טעקער פאר דיא דרייא בחורים . און
 דער חכם פארט מיט זייא אהיים . דיא גנבחה האט
 ער גינעבין געלט גינג דאש זיא האט קער
 גיט גינדארפט צוא אנאנקענען . דיא נאשרין האט
 ער גינעבין אקלרייא שפייו . צוא די רבילות טריבערין
 פלעגט ער גיין צו איר אהיים . און האט גיזאגט מיין
 ליבע שונד וואש גיט דיר אפ זאג מיר איך וועל דיר
 אלש געבן . און אלע טאג האט ער דיא גיקוקט און
 גיהאלזט פון ליבשאפט וועגן . אפאל איז דער עושר
 גיקוכן גינאר ווערן צוא זיי . פרענט ער די ערשטע
 טאקער וויא גיט עש דיר מיין ליבע טאכטער . זאגט
 זיא עש איז מיר זייער וואול איך האב אלש גינג .
 דאש איך דארף גיט גנבן . פרענט ער דיא אנדערע
 טאכטער וויא גיט עש דיר זאגט זיא איך האב אלודינג
 איך דארף גיט נאשרין . פרענט ער די דריטע טאכטער
 וויא גיט עש דיר מיין ליבע טאכטער . זאגט זיא מיין
 ליבער פאטער דוא האסט מיר זייער פטריקט איך האב
 גימינגט דוא האסט מיר איין פאן געעבן . גיין
 דוא האסט מיר צווייא פאנגען גינעבין . איז ער
 זייער דער שראקן גינארין און זאגט וואש רעדסטו
 דיר . זאגט זיא שפעל זיך אונטן אויבן וועסטו וערן .
 ער האט אזו גטאן . אין דעם קוקט אריין איר שווער
 און הייבט זיא אן צוא קושין און האלדן וויא זיין
 גוואונקקייט . אזוא איז דער פאטער ארויש גשפרונגן
 און האט אים גיהרגת דער נאך איז איר מאן אהיים
 גיקוכן און האט זיא גיהרגת מיט איר פאטער אזוא

זיינען דרייא לייט אום גיקוכן פון רבילות וועגן פון
 זעקט איר ליבע לייט וואש עש קוקט פון רבילות .
 דאש זעקסט איז אבא לשון הרע גיט גיין רעקטער
 לשון הרע . אז וויא דיא גמרא זאגט צום
 מינקסטן טען דיא לייט דיא עבירה פון זנות . צום
 מינקסטן טען דיא לייט דיא עבירה פון גזילה און די
 גאנצע וועלט ווערן גישטרזיקולט און אבא לשון הרע
 דש איינר זאגט נאך איין פאמישט פון זיין חקר . און
 זיין פונתה איז גיט צוא פייזן אים צוא שענדן דאש
 הייסט אבא לשון הרע . קודן פון דער נאך אלש וואש
 איינר רעט פון זיין חקר און זיין חקר איז גיט גערין
 דרינען . הייסט עש לשון הרע . און אויך אזוא איין
 נאך וואש אים און דיא אויגן רעט ער עש גיט . און
 אונטער דיא אויגן רעט ער עש זיא . הייסט עש לשון
 הרע . אויך טאר ער זיין חקר גיט לויבן פון זיין שונא
 דען ער וועט אויף אים פייז ריידן . דרום אויך קאר
 טען זיין חקר גיט לויבן פון פיל לייט . טאכט גפיקט
 זיך צווייגן זייא איין שונא . סידרין זיין חקר איז איין
 צדיק און האט איין שם פאר אהסיד . טאג ער אים
 וואול לויבן . דען ער האט גינדאיקין שונא גיט און
 אפילו איינער וועט זיא פייז ריידן אויף אים . וועט
 טען אים גיט גלייבן . און דיא לייט וועלן אן שרייאן
 אויף אים . און דאש איז איינש פון דיא נוסע מדות
 וואש טען זאל איין גוטין טענטשין לויבן . און
 אשעקסטן זאל טען לאזן גלייבן :

דאש זיפטע איז גיבור פה . דען ווען אפילו עש איז גינר
 גינארין גוט אויף איינעם פאר זיבציג יאר .
 מיט גיבול פה איז ער קמטל . אויך דער וואש הערט
 גיבול פה איז ער קהויב אונעק צוא גיין . און אז ער
 קען גיט אונעק גיין זאל ער פון שטאפן זינע אושקן .
 אפילו ער מענטש איז קהויב זיין מול צוא גינענען
 עש זאל דער פון גיין פון אהר קיין . אום ריין ווארט
 גיט ארויש גיין אזוא גינען מיר אייך די תורה האט
 אן גישריבן אפריגע עלם אמתות ובהמה אשת אכנה
 שחור זיא קט וואול גקענט שרייבן במאה נאך זיא קט
 קיין אום ריין ווארט גיט גינאלט שרייבן . אויך
 גינען מיר אז דיא חכמים זיינען זייער נודד גינען
 דרינען

דרבנן דרום זאל זיך דער מענטש גוט במראקטין
 איינער ער לאזט ארויף איין ווארט פון מויל דען פון
 איין ביז ווארט ווערט בשאפין איין ביינער מלאך
 און פון איין גוט ווארט ווערט בשאפין אנוסר מלאך
 דרום האפן דיא חכמים גיזאנט דאש קיין בעסקערע
 סכה איז ניט פאר האנדן פון שווייגן :

דאש אקטע איז איין גרנן דאש ער ווארטשיט תמיד
 און אלש וואש מירעט איז ער ניט צו פרידן ער
 מיינט מען טוט אים אלש להקעים און אום רעכט
 און אלע דיא טובות וואש מען טוט אים איז אים
 צוא ווייניג דען ער מיינט מען דארף אים נאך מער
 טאן מיט אים איינער נאר איין וואך וואש גפעלט אים
 ניט מיינט ער יענער האט אים פיל ביזו ניטאן און פר
 קערט אז ער טוט יענס פיל ביזו מיינט ער ער האט
 אים נאר ווייניג ניטאן און תמיד קרינט ער זיך מיט
 זיינע חברים און מיט זיין הויז גיזנד און אז איינער
 טוט אים אטובה אקט ער עש פאר גישט און טוט
 אים אפ ביזו דער פאר מקד שפן ווען איינער
 טוט אים עפים וואס גפערט אים ניט וויל ער זיך נאכס
 זיין און אים אויף אים זאנט דער פסוק וברי נרגו
 כסתהמים וחס ירדו חריו כמו דיא הייד פון דעם גרנן זיינן
 איימיל קריי און זייא נידרן ביז אין בויף אריין דאש
 איז דער קלל פון לשון הרע :

דכיילות ווערט אויך גימילט אויף פיר חלקים דאש
 ערשטע ווער עש זאנט לינן אויף זיין חקר
 דאש אנדערע ווער עש זאנט אביסל לינן און אביסל
 אכות דאש דריטע ווער עש זאנט נאר אמת נאר
 ער ועצט צוא עמליקע ווערקר אדר ער מאכט מיט
 אנאנדר נינון דאש יענער פר שמיט עש איז רכיילות
 דאש פערטע ווער עש זאנט איימיל אמת נאר ער
 מאכט קריי דער מיט אז וויא דאנ האט פאר ספרת
 דוד הקלל פר שאול אזו זיינען פיל כהנים גהרג גיווארן
 איינר זיין רכיילות דאמשע ער האט דאך נאר אכות
 גיזאנט דרום ווער עש וויל בדיט ווערן פון רכיילות
 און לשון הרע זאל ער תמיד תורה לערנן און אין
 וועלטליכע זאכן זאל ער ווייניג ריידן אז וויא דוד
 הקלל עיה זאנט שבת שמים כי נרכזו עבדו ישיח בחוקך אז

דיא שרים זעצין זיך פנאנד ריידן זייא פון מיר אקר
 איך בין ריין קנעכט און טוא ריידן אין דער תורה
 און דער מענטש וואש היט זיין צונג פון לינן און פון
 תניפות און פאר לשון הרע און רכיילות און פון ניבול
 פה און פון שכועות און קללות און פון אלע דיא
 ביינע רייד דער זעלבינער מענטש איז איין פון עולם
 הקא און איז גלייך וויא ער וואלט די גאנצע וועלט
 גימאכט סצות טאן וויא דער פסוק זאנט תורת אמת
 היתה בפיה וועלה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמשור חלק אתו
 ורכים השיב מעון די ווארהאפטניגע תורה איז גיווינטליך
 אין זיין מויל און קיין אום רעכט ווערט ניט גיפונן
 אין זיינע לעפען מיט שלום און גלייכקייט איז ער
 גיזאנען מיט אים און פיל לייט האט ער ווידער
 גיקערט פון זינד און זאט זייא גימאכט סצות טאן :

סליק פירקא

סוד חבירך לא תגלה פרק שמנה עשר

דער אכצינער פרק רעט וויא מוזאל דעם חבירך סוד ניט
 פגלה זיין :

לא תעמוד על רסיעד זאלקט ניט שטיין אויף דיין חבירך
 בלוט רר פסוק זאנט אונז דאש קיינר זאל זיין חביר
 צוא קיין שארין ניט בריינגען סיי מיט רייד אדער מיט
 מעשים און דו ביסט אויף מחוייב צו העלפן אימליכן
 מענטשין מיט דיין לייב און גוטש אן עש קוקט אים צו
 איין שארין און ביסט אים אויף מחוייב צו היטן עש
 זאל אים קיין שארין ניט צוא קוקען אזוא ווי דא ווערט
 באשיידט ווערין איין משל ווען דוא נעקסט איין מענטש
 ווערט דער טרונקען אין וואשער אדער גולנים לויפן
 נאך איין מענטשין אים צו הארנענען אדער צו באגוללן
 ביסטו אים מחוייב צו העלפן ווי ווייט דו קענסט מביש
 דאש דוא טארקט אים ניט מוזק זיין אין זיין לייב אדר
 אין זיין גוטש מביש דאש דו טארקט אים ניט פר מאקרין
 קאמשי עש שמיט דאך אפט פאר באמין אין דער תורה
 איז עש אויף גידרונגען פון דעם פסוק לא תעמוד ובר
 דאש וויא באלד דוא ווערסט נאר גיוואר אז דיין חביר
 קען איין שארין צו קוקען און דוא קענסט אים העלפן
 ביסטו אים מחוייב צוא העלפן און אויב ניט ביסטו

עובר

עובר אויף דעם גרויסן וואס (לא תעמוד וגו') אין דעם כולל
 איז אויף ווען דיין חבר פאר פרויש פאר דיר איין סוד
 טארסטו אים נישט מנהיג זיין. דען עש קען אים דורך
 דעם איין שארין קומען. אין דעם כלל איז אויך דאס
 סיפאר נישט געפענען דעם חברש פרייט. טאמער האט ער
 דרינגן נישט פון איין סוד וואש קיינער טאר פון אים נישט
 וויסן. דען אפאר קען זיין אז עש איז אים אספנה אין
 זיין לייב אדער געלט. אז איבערצו נעמט וויסן פון דעם
 סוד כפי'ש אז ווא איז פון חתמת טאר קען זי פירטא נישט
 געפענען אויך דער פאר תגלה דר רבינו גרשון האט
 דרויף איין תרם גיגעבן:

ער איז עובר אויף חולף רביל מנהיג סוד:
 אויף אים זאגט דער פסוק רוב את רובך וגו' קריג דיין
 קריג און קיין אנדרינגט סוד זאלשטו נישט מנהיג זיין
 גמ'א אז דער רשע איז עובר אויף צעהן הרבע עבירות
 גלייך וויא ער וואלט עובר געווען אויף די עשרת הדברות
 דרום זאל אימלכר ניווארינגט זיין זיין חבר צוקיין שארין
 נישט בריינגען מיט קיין שום זאך. בפרט זיין סוד נישט
 מנהיג צווא זיין. אפילו ער האט דר פון קיין שארין נישט
 אז וויא דר פסוק זאגט ונאמן רוח מכסה דבר דר בגלייבט
 פאר הויכט די זאכן. דער וואש האט איין אויפן מויל
 דער קען בייא זיך קיין סוד נישט איין האלטן. און ער
 הייסט איין רביל: און דר וואש האט איין צו נישלאסקין
 מויל. דער קאן ווא איין האלטן בייא זיך איין סוד.
 און ער הייסט איין נאמן. דרום האבן די חכמים זל פון
 באטן פאר קיינעם קיין סוד נישט פאר מרען סיידן ער
 ווייסט גרויש אז ער האט איין צווא נישלאסקין מויל. אז
 וויא דר פסוק זאגט סוד לאחד מן האלה אל תגלה ריין סוד
 זאלסטו אפילו איינעם צווישן מויונט נישט מנהיג זיין:
 איין חכם האט גזאגט ריין סוד האלט בייא זיך תפוס.
 כלומר אז דוא ביקט מנהיג איין סוד ריין חבר. אז
 ביקטו בייא אים תפוס. דאש דוא האסט מורא ער זאל
 אים פאר קיינעם נישט מנהיג זיין. תמיד זאל אימליכער
 זיין גיהוש נישט צו פון מרוען קיינעם קיין סוד. סייא אויף
 זיך. כפי'ש אויף זיין חבר. רבי יוסי האט זיך בריקט
 אלע מיגע מעג האב איך מיד נישט ארום גיקומט. גרויס
 איך האב קיין מאל קיין סוד נישט גזאגט. דש איך זאל
 דארפן ארום קוקן קיינער זאל אים נישט הערן. עש איז
 גיווען איין בחור וואש האט אויש גזאגט וואש מיהאט
 גרעט אין בית המדרש פאר צווייא און צוואנציג יאר
 האט קען אים צרויש נישטמפט פון בית המדרש
 און מיהאט אים גירופן מנהיג כבודות. קיין מאל זאלסטו
 נישט פאר מרען פאר קיינעם קיין סוד. אז וויא דאש
 צפרוק ווארט גייט דעם סוד וואש דוא ווילסט נישט פון
 מרען פאר דיין פיינט. פאר מרויא אויך נישט פאר דיין
 פריינד דען ער קאן נאך ווערן דיין פיינט:

דער מדרש בריינגט איין מעשה איין מיירל איז געאנגן
 אין ירושלים און האט געפעס גיטראנין אין איין
 שיקל. און אשיסל דריבער צווא גידעקט. האט זיא איין
 מענטש גיפגענט וואש מראנקטו דא. זאגט ווא ווען מיין
 מוסער זאל וועלן אז מוזאל וויסן וואש דא איז. וואלט
 ווא עש דאך נישט צו גידעקט נוא ווארום בגעקסטו צווא
 וויסן דעם אנדרינגט כבודות. דרום ביקטו איין שומה. און
 האקט קיין דרך ארץ נישט. דער פסוק זאגט הלך רביל מנהיג
 סוד ווער עש גייט מיט רבילות דער איז מנהיג סוד דרשת
 די גמרא אזוא דעם פסוק ווען איינער האט איין משפט
 מיט זיין חבר פון דינים און ער וויל ער זאל פאר געסן
 זינע גופע טענות. דא גייט ער און מאכט אים צארינג
 און ווארפט אים אויף אלש וואש ער האט גיטאן. און
 איז אויף אים מנהיג סוד. אויף אים גייט דער פסוק הולך
 רביל וגו' און דאש איז אזו איין דרבע עבירה וואש דרינגען
 היינגען פיל עבירות דאש ערשטע ער איז מנהיג סוד דאש
 אנדער ער איז אים כפי'ש. דאש דרויט ער איז עובר
 אויף לא השנא את אחיך זאלסטו נישט פיינט דאבין דיין
 ברודר. דאש פערטע ער איז עובר אויף לא תלך רביל דש
 פינפטע ער קעט לשון הרע. דאש זעקסטע ער איז עובר
 אויף לא תעמוד על דם רעך דאש זיבטע ער איז עובר אויף
 ואהבת לרעך כמוך זאלשט ליב האבן דיין חבר וויא זיך
 זעלבשט. דאש אכטע ער איז עובר אויף לא תגזול. דען
 אז ער וועט נישט קענען רעכט מענין. דא ביקומט ער זיין
 געלט צו אום רעכט. דאש ניינטע ער איז עובר אויף לא
 תרבוד זאלשט נישט גלושטן דיין חברש געלט דש צעהנגע

כעשה איין חכם האט פאר מרויעט איין סוד פארין
 אנדערין חכם. האט ער צו אים גיזאגט האקסטו

מלאך האם קיין עולם הבא גימ' . אז גדיינקט זיך דער צדיק דרום לאזט ער זיך פנננין . נאר ער זאל קענען זיין נשקבה דער האלמין אין גוף . כדי ער זאל קענען נאט דינען . און אפילו עש גימ' אים איבל אזי ער עש אויף מקבל באהבה . דען ער לעכינט זיך פאר איין נאכט אויף דער וועלט . און גדיינקט זיך אז אויף וועל אהיים קוקן וועט מיר בעסער זיין . אבער דער רשע אין אלש פאר קערט . ער מיינט ער איז דרויף בשאפין גינארין געלט און נומש איין צו זאמלין . און זיך שיינע קליידר מאכין און שיינע הייזער בויאן . און זאל פרעסן . און זויפן ער מיינט די וועלט איז די רעקטע וועלט און ער גדיינקט גימ' דאש דער טויט שטייט דינעטער אים . דאש ער וועט אלש כונען איבער לאזן דרום הייסט ער איין רשע . ווייל ער מוט גימ' זיין שליחות וואש ער איז דר צו גישיקט גינארין .

עש איז איין משל איין מלך שיקט ארויש צוויי שלוחים אזו איז איין שליח גינען איין נאמן . און האט זיך גיט גיזויקט הינטער וועגן און האט גינעסין אלש וואש איז אים צוא גיקומען אפילו מרנקן ברוט . נאר ער זאל קענין זיין לעבין דער האלמין צו טאן דאש שליחות פון מלך . דער אנדערער שליח האט זיך שוין יא גינאכט הינטער וועגן . און איז נאך גינאנגן זיין וואול לויקט מיט עסין און מדינקען און איז גיבליבין ליגן אין דער ארברייג . און האט פאר געסין זיין שליחות . נוא אז דר שליח נאמן קוקט פארין מלך . דא פרייאט זיך דער מלך און בצאלט אים זיין שכר . אבר יענער שליח וואש האט פאר געסין זיין שליחות שיקט נאך אים דער מלך . און זאנט צוא אים אויך האב דיה גישיקט מיינע זאכין צוא פאריכטן און דו האסט דרינגן פאר געסין . און ביסט נאך גינאנגען נאך דיין לוקט . אזו קאזט ער אים היינגן . אזו איז דאש אויף . דער צדיק מוט דאש שליחות פון נאט בקוקט ער עוה'ב' . אבר דער רשע איז פאר קערט קוקט ער אין גיהנם :

דרום ווארום זאל דער מענטש אזוא אלש נאך לויפין נאך געלט . ער מוז עש דאך אלש איבר לאזן . ווארום זאל ער בעקר גיט איין זאמלן זעלבע זאכין וואש ער געמט מיט זיך מיט אויף יעגר וועלט . דאש איז תורה

און

מיה רעקט פאר שטאנען בלומר כאו עש ביי דיר בלייבן האט אים יענער גינעפערט עש איז גלייך ביי מיר וויא אויך האב אים פאר געסין דוא האכט קיין זארג גיט צו האבין . דער וואש איז מגלה זיין חברש סוד אפילו איין אמת . איז גלייך וויא ער וואלט גדיינט עבודת כוכבים כביש ווער עש זאנט נאך איין ליגן . דר איז אום ווערדיג אין נאמש אויגן און אין לויטניש אויגן . אזו עש איז קיין ערנעטע פריאה פון אים גיט פאר האנדלן אויף דער וועלט . אזו וויא דער פסוק זאנט ושבעת שקר אל תאחב כי את כל אלה שנאתים נאום ה' :

סליק פרק הולך רכיל מגלה סוד :

ענין לשמח בחלקו פרק תשעה עשר

דער גינעצער פרק רעט וויא אימליכער זאל זיך באנוגן און זאל זיך משמח זיין מיט וואש נאט שיקט אים צוא סייא נומש סיי ביי :

צדיק אוכל לשוכע נפשו ובטן רשעים תהרהר דער נביא זאנט דער צדיק עקט צו ועטין זיין לייב דאש ער זאל גיזונד זיין צוא נאמש דינסט אבער דער בויה פון רשע איז תמיד גימניערט בלומר דער צדיק לאזט זיך באנוגן מיט וואש נאט באשערט אים ער באגערט גיט קיין איבריג עסין און מדינקן . נאר צוא דער האלמין זיין לייב אויף בגערט ער גיט קיין איברנע קליידר . נאר ווערליג ער זאל גיט מבוויש ווערין פר לויטין . און בגערט אויך גיט קיין שיינע הייזער . דען זיין בונגה איז אלש לשם שמים דרום קוקט ער גיט אויף גאלד און זילבר . אבר דער רשע בגערט נאר איבריג עסין און מדינקן האט ער שיינע קליידער בגערט ער נאך שענרע . האט ער אשיין דויו וויל ער אשענערע האט ער פיל גאלד און זילבער . וויל ער נאך מער . דש גריינגט אים אלש זיין גאדה . אבער דר צדיק גדיינקט תמיד אלש וואש נאט גיט אים דאש גיט ער מיט חסד און רחמים . דען ער איז דעם מענטשן גיט מחוייב צוא געבין . און אלש וואש ער גיט אים איז איבריג :

דען הקב"ה האט דרויף בשאפין דעם מענטשין דש ער זאל אים דינען און זיין תורה לערנען . און זיינע מצות טאן און זאל בעסער זיין פון אמלאך . דען דער

אנן מעשים טובים איבד דער מענטש וויל זיך גיבדיקען
 איה וועל איבך לאזן דאש געלט מיינע קינדך דאש איז
 דיא גרעסטע נארעשקייט אין דר וועלט דען טאכר וועט
 ער ארום ווערן נאך ביי זיין לעבין אזוי ווי דער פסוק
 זאגט בחיי ימיו יעובנו ובחירתו יהיה נבל אין זיינע האלבע
 יארן וועט ער דאש געלט פון לאזן און זיין סוף וועט
 זיין שאלקראפט זעהן מיר דאך אלע טאג דאש איינער
 ווערט הייך און דער אנדער ווערט ארום דאש אנדער
 ווער ווייסט אויב זיינע קינדער וועלן עש פאהאלטן
 דאש דריטע טאכער וועלן זיינע קינדער נאך זינדיגן
 דער מיט דאש זיין וועלן זיך פנאנה האלטן
 אדער טאכער וועלן זיי זיך קריגען דער מיט אדר זיין
 וועלן דער מיט טאן אנדערע דקבע עבירות און טאכר
 אז זיי וועלן קיין געלט נישט האבן וועלן זיי זיין צדיקים
 און אפילו ער וועט זיך שוין ערלאך פירן מיט זיין געלט
 טאכער וועלן זיינע קינדער דער מיט זינדיגן נוא קאן
 דאך זיין ער זאל דריבער עולם הבא און ווערן אזוי ווי דר
 פסוק זאגט יש עושר שמור לבעלו לרעת עש אז פאר האנדן
 אזו איין עשירות וואש אזו גיהנום צו זיין בעלים צו זיין
 בייזיידרום זאך זיך איטליכער מענטש תמיד משמח זיין
 מיט וואש נאט האט אים פאשערט אפילו ער איז נאנגן
 ארום זאל זיך אים דוקמן ער איז רייכער פון מקה און
 זאל זיין פטהון האבן אויף נאט דאש ער שפיינט דיא
 נאנצע וועלט ווי דער פסוק זאגט נתן לחם לכל בשר נאט
 נישט פרויט צו אלע פאשעפניש אויך שטייט מותח את ידך
 ומשכיתו לכל חי רצון ער עפינט זיין האנט און מאכט זעמן
 איטליכן מענטשן נאך זיין רצון נאך דעם מענטשן נישט
 ער פרויט און פלייש און דיא פהמות נישט ער שפיינט
 דרום אזו ראוי אז דער מענטש זאל זיך משמח בחלקו
 זיין אז וויא דיא פהמות און חיות זיינען פרייליך צו זיין
 זייער שפיינט

אין מדרש שטייט איין פשעה עש איז גיווען אהסיד
 בשעת ער האט גיוואלט עסין האט ער זיך אן
 גיטאן טלית און תפילין און האט צום אויף גיזאמילט
 זיינע תלמידים און האט זיי אויך אן גיטאן טלית און
 תפילין אויך זיין גיונד האבן אויך אן גיטאן זייער
 טליתים און תפילין און זיי אלי האבן אן גיהובן צו

זינגן זיינע לויבן גיזאנג צו הקב"ה פאר זיין עסין האבן
 אים די לייט גיפרעגט ווארום טוט איר דאש האט
 ע גיזאנגט ווען איד וואלט זיין אין איין תפיסה און
 וואלט נישט האבן צוגעסין וואלט איד פונדא זינעסין
 דעם סכונה פון דר תפיסה און וואלט אים פיל געלט
 גיגעבן ער זאל האמשי געבן אשטיקל גערשמן פרויט
 דאש איד זאל נישט שטארבן פון הונגר נון מביש וקוי
 הקב"ה נישט מיר עסין און איד זיין אונטן מיין מיש און
 טוט מיר אן מענגי נאך מער ער נישט מיר מיין פרויט
 אן מירקה ווען אפילו איד זאל דארפן אליון אקרין
 און זייען אים שניידן און דרעסין און ווינד שויפלין
 און טאלן און זיפן און קנעטן און פאקן וואלט
 איד דאך דער מיט גרויט מיה גיהאט וואלט איד
 פדארפט צווי לויבן נוא מביש אז ער נישט מיר אלש
 פארמינש און צו דער צייט דארף איה אים דאך
 פונדא לויבן מיט גרויט שמחה אויף דעם גרושן חסד
 וואש ער טוט מיר אלע טאג

נאך איינש איד דארף דאך לויבן הקב"ה דאש ער
 גיטימיר מיין שפיינט און פדערפניש פון זיין מילדע
 האנט נישט פון ליימינש נאב דען זייער נאב איז
 ווינציג און די שאנד אזו פיל דרום לויב איד הקב"ה
 אויף זיין גרויט חסד דאש איד זיין בייא מיין מיש
 און האב נאך אורחים בייא מיין מיש דען דער וואש
 זיצט איבך אפרעמדין מיש און עסט מיט פדעמדע
 לייט דעם אזו די נאנצי וועלט פון פינצטרט רב חסדא
 זאגט זיין לעבין איז קיין לעבין נישט דרום האב איד
 הקב"ה צו דאנקן

תנו רבנן די רבנן האבן גלערינט דביי זיין וואש זייער
 לעבין איז קיין לעבין נישט דער וואש האפט צו
 זיין חקרש מיש דר עסט נישט צו דר צייט און אויך נישט
 די שפיינט וואש אים לוב איז דאש אנדערע ווער עש
 לאזט דאש ווייב גיוועלמקן איבך זיך דאש דריטע
 ווער עש האט יסורים אין זיין לויב אשטיל זאנגן אויך
 דער וואש האט מער נישט איין העמד אן צו טאן
 דאך אפילו ער עסט ביי איין פדעמדין מיש זאל ער
 דאך נאט לויבן און זאל זיך לאזן פונגן גלייך ווי ער
 וואלט הייך גיווען און וואלט גיגעסין בייא זיין מיש
 איטליכר

אמליקל והנדי איז מהוי"ב גאט צו לויבין . אפילו עש
 גייט אים איבל . אדער ער איז ארום . אדער ער איז
 קראנק . אדר אפילו ער איז אין דר תפיסה . אז וויא
 דוד המלך זאגט צוה ויגן אמנא ובשם ה' אקרא צרה אונ
 קלאג האב איך גיפונן אונ אין דעם גאמן פון גאט
 האב איך דאך גירופין . אויך זאגט דר פסוק גדק ומשפט
 אשורה לד ואוסרה נט אזו ווי די עובדי כוכבים טוען ווען
 עש גייט זיין וואול לויבין זיין זייער צורות כוכבים .
 אונ ווען עש גייט זיין איבל פלובן זיין זייער צורות
 כוכבים . ווי דר פסוק זאגט כי דרכ והחזקה במלכו ובאלהו
 אז ער איז הונגרי צערנט ער אויף זיין מלך אונ גאט
 אבר מיר קינדד ישראל זיין מהוי"ב גאט צו לובן אפילו
 עש גייט אונז איבל . דען אפילו ער שקט יסורים אויף
 א מענטשן איז עש אלש למזכה :

ער נעמט ניט אן פר לוב די שמראת פון גאט . דאש
 אנדרי אז ער זאל זיי ווא אן נעמין פר לוב וואלמן זיי
 דאך גינען אין בפרה אויף זייני זינד . ווי עש שטייט
 את אשר יאהב ה' זכות וועמן גאט האט לוב שמראת
 ער . פרי עש זאל זיין אכפרה אויף זייני זינד . אונ אז
 ער נעמט זיי ניט אן פר לוב זיינן זיי קיין בפרה גיט .
 מעשה איין מלך האט זיין זיך גיהאט איין דאקטור
 איין הינדי . לסוף איז דער מלך זייער פרוזן גינארין
 אויף אים . אונ האט אים גינמן אין תפיסה אריין . אונ
 האט אים אן גיטאן איין רני קיטן אויף זייני הענט אונ
 פים . אונ אויפן האלו . אונ האט אים גינעבן אלי טאן
 נאר אשטיקל גערשטין ברויט . אונ אקרנגל וואשר .
 אונ האט אים אן גיטאן גראבן קליידר . דאש ער האט
 אים גינאלט פייניגן . דר מלך האט גינאוסט דאש דר
 דאקטור איז אנרויסר הכסי האט ער אלץ נאך גיפרענט
 וואש ער רעט . אבר דר דאקטור האט גואול גינאוסט
 דאש דער מלך וואלט גערין גיהערט וואש ער רעט .
 אזו האט ער גיט גירעט קיין שום ווארט דיא נאנצע
 צייט אכילו מיט דיא שומרים . אונ האט אפילו גיט
 גינאנט איך בין הונגערני :

אמאל האט דר מלך גשקט נאך זיין ווייב אונ קינד
 אונ זאגט צו זיי זיי זאלין צו אים קוסען אין
 תפיסה אריין . אונ זאלין מיט אים ריידן זיינען זיין
 גינאנין צו אים אונ דר מלך האט זיך צו גיהערט וואש
 זיי וועלן ריידן האבן זיי גינאנט צו אים דוא ביסט
 דאך אין גרוישע לייד . אונ ליידסט גרויש הונגר אונ
 דארשט . אונ דוא ביסט דאך שיין אונ רויט אויפין
 פנים אונ ביסט פעט . זאגט ער מיינע ליבע פריינד
 אין אלע מיין עסן אונ טרינקען טוא איך אריין זיבין
 אירליי קרייטיקער . דרום בלייבט שיין מיין פנים זאגן
 זיין צו אים זאג אונ טאקער וועט אונז אויך אמאל
 ועלכע יסורים צוא קוסען וועלן מיר וויסען וואש צו
 טאן . זאגט ער איך וועל איך זאגן וואש דיא זיבין
 ערלייא קרייטיקער זיינען . דאש ערשטע איז בטהון
 דאש איך האב מיין בטהון צו השי' דאש ער וועט מיר
 מציל זיין פון אלע צרות אונ וועט פר קערן דעם מלך
 זיין הארץ ער זאל זיך מרחם זיין איבער מיר . אונ ער
 וועט

הלכות לשמח בחלקו פרק תשעה עשר

מיר קענן דאך אפ לערנן פון שלמה המלך * ער איז דאך דער רייכסטער מלך ניווען אויף דער ערד * אז וויא ריא חכמים שרייבין * אויף און מלכים שמיים אויף פיל פון ניון עושר * אז וויא דער פסוק זאגט אין ספר נחשב בומי שלמה למאוכה קיין זילכר איז גיט נאכט ניווען אין שלמה צייטן * עש איז גילענין אויף דער נאם * אז וויא איינער ליגן ריא שמייענער * אז שלמה המלך האט געווען דאש ביין וואש עש קומט פון עשירות * דען דער עושר האלט זיך פנאות * און מוט אפ פון זיך דאס שמים * און דורך דעם פר זינדיגט ער עוה"ב אזוא האט ער גבעטן צו הקב"ה ריש ועושר אל תחן לי הטרמיני לחם חוקי קיין ארוםקייט און קיין עשירות זאלקטו מיר גיט געבין * נאר גיב מיר מיין שפיין אלע סאנ * דען דאש עשירות וועט מיר אום בריינגן פון עולם הבא * און אויך דאש ארוםקייט וועט מיר בריינגן צוא גניבה און גלגל השם * נון געהט וויא גרויש איז ריא מצוה פון דעם וואש איז זיך משמח בחלקו און לאזט זיך בננון מיט וואש נאט האט אים גגעבין * דען ער ווערט בהיט פון פיל גרוישע עבירות * פון גניבה און גזילה און קנאה און שנאה * און השגת נבול * און גרוסס גיט צו זיין חברש זאבין * דען דער וואש איז עובר אויף לא תחמוד איז ער פקעט עובר אויף כל התורה כולה * דען אלע עבירות היינגן דריין * גניבה און גזילה און רציחה * און עבודת פוכבים * דען ווען איינר גילוסט צוא זיין חברש געלט * דא איז ער אים מקנא * דער פון קומט שגאת חנם * איין עבירה בריינגט ריא אנדערע עבירה * און דער בעל מקנא האט קיין פאל קיין סנוחה גיט :

איין חכם האט גיזאגט וויא תארב איז דער עניש פון איין בעל מקנא * דען זענער וואש ער איז אים מקנא דר וערט און אים זיין נקמה * דען דרבעל מקנא איז זיך אלע קאל מער מצער פאר וואש עש גייט יענעם וואול * און זיין לעבין איז אייטל צרות און ווייא סאנ * אזוא ווערט ער צאריינדיג איבך השי' דאש עש נופעלט אים גיט וויא ער מוט * דרום ווערט ריא קנאה בייא אים גישטארקט * אזו קומן אויף אים פיל חולאים געים * ער מוז שטארבן אין האלב יארין * אזו אויך שמיים אין פרק רבי אליעזר הקפר

וועט מיר בנדאי העלפין אזו ווי דער פסוק זאגט בירד הגבר אשר יבטח בה' ויהי ה' מבטחו דען ווער עש פר זיכרש זיך אין נאט איז נאט זיין פר זיכערונג * דש אנדערע איז תקוה אימליכר דארף האפן צו נאט דש ער וועט גיט פאר פאלן ווערין אין זיינע צרות :

דאש דריטי איז סיבה עש קומן גיט קיין יסורים אויפן מענטשן סידין איבך איין סיבה דאש ער האט זיך פאר זינדיגט * דאש פערטע איז מה אעשה וואש קען אויך טאן וויא זאל אויך ווענדן ריא גיבאט פון מלך סידן מיט האפונג צו נאט דאש פינקטע איז שמח בייכורים איך פרייא מיר מיט מייען יסורים דאש נאט שטראפט מיר אויף דר וועלט בדי אויך זאל ריין קומן לעולם הבא * וויא דר פסוק זאגט אשרי הגבר אשר תסורנו יה וואול דעם מענטשן וואש נאט שטראפט אים אויף דר וועלט * דאש ער ווערט גיליטערט לעולם הבא * אז נוי די נטרא זאגט רבי יהושע בן לוי זאגט ווער עש פרייט זיך מיט זייני יסורים אויף דער וועלט בריינגט ער די גאולה ווי דר פסוק זאגט בהם עולם נושע מיט דיא יסורים ווערט ריא נאנציי וועלט גיהאלפן * דאש זעקסטע איז שמח בחלקו איך פריי מיר מיט מיין חלק וואש נאט האט מיר גיגעבן * און לאז מיר בננון דר מיט * און פנער גיט נאך וואולקומענ * און גידייניק עש איז נאך פאר האנדין אועלכי וואש לייען נאך ערגרי יסורים פון מיר דאש זיבטי איז ישועה ה' אויך וויים דאש השי' קאן מיר העלפין אין איין אויגן בליק דען ער איז איין רחום והנו ער דער באדיקט זיך איבך דעם מענטשן און מוט מיט אים פיל חסד ער וועט דאש בייז פון מיר אפ טאן און וועט בצאלן מיני פינד וואש האבן מיר פר ספרת זיין דעם מלך :

נון מיין ליבי פריינט אימליכר זאל זיך די זיבן ערלייא קרייטיכר אין מוח אריין געמיין * וועט אים השי' בונדאי גיט פר לאזן אז נוי דר פסוק זאגט ובוטח על ה' ירושו ווער עש פר זיכערש זיך אן נאט ווערט פעט דען ער האט תמיד אגוט לעבין * און איז פרייליך אז נוי רבי אליעזר זאגט ווען איינר האט היונט צו עסיין און פרענט וואו וועל איך מארגן געסן * דער איז מקמיני אקנה ער גלייבט גיט דאש השי' גיט אימלכן מענטשן זיין שפייו :

דער פסוק זאגט והבטחים על הילם דיא וואש פאר זיך
 זיך אויף זינער געלט ווערט עש פאר לארין וויא זיין
 אדלער פליהט אונעק אויף זאגט דער פסוק בחזי מי
 ועובנו אין זיינע האנדע זארין וועט ער ראש עשירות פר
 לאון ואחריתו יהיה נבל און זיין סוף וועט זיין שאלקהאפטיג
 נאך סער מוט נאט דעם וואש פאר זיכערט זיך אין זיין
 עשירות און האלט זיך גרויש דער מיט דאש ער קען
 דער פון קיין הנאה גיט האבן וויא דער פסוק זאגט ולא
 ישלטנו האלהים לאכול ממנו נאט האט אים גיט נכאכט
 גועלט זיגן צוא עסין דער פון :

נאך סער דר וואש געסט זיך איבר מיט זיין געלט דר
 פאר לייקניגט אין גאט חזי וויא דער פסוק זאגט
 כמרים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב דיא וואש פאר
 לייקניגט אין גאט ווערן ארום און הוננריג אבער דיא
 וואש פארשטיין גאט זיינען גיט נכמנט אל דאש
 גומש און דער וואש פאר זיכרם זיך אין זיינע קרובים
 וועלן וויא אים פאר לאון וויא דער פסוק זאגט אח לא
 פרה יסרה איש זיין ברודר וועט גיט אויש לייין דעם אנדערן
 אין זיינע נויטן אזו זאגט נאט ער זאל זיך גיט בריקען
 דער גבור מיט זיין גבורה און דער עושר מיט זיין
 עשירות השכל ידוע אותי ער זאל קליגן אין דער תורה
 און זאל וויסן מינע וועגן אזו וויא איך בין איין רחום
 ורחמן אזו זאל ער אויך זיין :

ווען איינר איז אפידו זיין ארום זאל ער זיך דאך משמח
 זיין מיט זיין בלות גלייך ווי גאט וואלט אים געגענט
 מיט אנרוישע מצוה און ער זאל תמיד איז זאגן מיין
 ליבער גאט ותפרה הוא האקט מיך בשאפן פון ניקט
 און האקט מיך גישפייט אין מיין מוסערש בויה און
 דוא האקט מיך גישפייט אין מיין מוסרש ברוקט און
 אויך פון מיין יוגנט ביו איצונד גיט פון ווערן מינע גוטע
 מעשים דען איך בין איין זינדיר סענטש און בין גיט
 ראוי דאש גומש וואש איך האב גיהאט פון דיר נאט מיין
 גאט גאר פון דיין גרויש גיגאר און בארים הארציקייט
 וועגן דאש דיין חכמה ווייזט אזוא אויש גון איצונד
 האמשע מינע שפייט זיין אבסל פר ענדערט בין איך
 זיך משמח מיט דיין שטראף און בין עש מקבל באהבה
 דען איך ווייס וואול וואש דוא מוסק מיר אלס לטובה :

הקשר זאגט די קנאה און דער תאנה און דער כבוד ציין
 אויש דעם סענטשין פון דער וועלט דרום זאל
 איסליכר גיווארניגט זיין אפ צוא טאן פון זיך דיא ביינע
 סדה פון קנאה און זאל זיך פנוגן לאון און זיך משמח
 זיין מיט וואש נאט האט אים בשערט עושר אדר בלות
 גיוונד אדר קריינג וואול טאג אדר יסורים און זאל קיין
 פעסערש גיט פנערין אזוא טאן דיא רעכטע צדיקים
 וואש האפן זייער בטחון אין השי :

אויך דער וואש גילוקט צוא אלס דער לאזט זיך אויך
 גיט פנוגן אויך דער וואש גנערט כבוד דער
 איז זיך אויך גיט משמח מיט דעם זייניג וואש גאט
 האט אים צוא גיטילט און האט קיין בטחון גיט אין
 גאט דאש ער קען אים געבן כבוד אדר עושר דא
 ועל איך אויך געבן צו פר שטיין וויא מוואל דער קענען
 איין סענטשין אויב ער איז איין בעל קנא בקרם אין
 איין עושר דאש עשירות איז גיטילט אויך צווייא
 חלקים איינע איז איין עושר פון זיין מול ווערן דער
 אנדער איז איין עושר פון זיין זכות ווערן דער וואש
 איז איין עושר פון מול דער האט קיין בטחון גיט אין
 גאט וקא ראה ער איז קארן און וויל קיין צדקה גיט
 געבן דער שטן זיצט אויך זיין געלט ער ואלוועט זיך
 געלבדט אויש צוא געבן אז וויא אויבין שפייט מיל
 דער פון אין הלכות משא ומתן אבער דער עושר פון
 גאט ער גיט צדקה און האט זיין בטחון אין גאט אז
 וויא דער פסוק זאגט סכת ה' חשיר דיא פרקה פון גאט
 סאכט רייד אדר דער עושר וואש האט גיט בטחון אין
 גאט זאגט אויך אים דער פסוק ואני העושר הווא דער
 ועלביגר עושר וועט פרארין ווערן :

דרום זאל איסליכר אויך זיך געמען די מדה פון בטחון
 און זאל זיך משמח בחלקו זיין און זאל מודה
 זיין דאש די השגחה פון גאט איז אויך איסליכר סענטשין
 דאש ער גיט איסליכר זיין שפייט אלע טאג צו דר רעכט
 צייט אבער דער וואש פאר לאזט זיך אויך זיין חכמה
 געסט פייא אים גאט אונעק זיין חכמה וויא דער פסוק
 זאגט לוכר חכמים בעריה ער בצווינגט דיא חכמים מיט
 זיינע ערכות און דער וואש פאר לאזט זיך אויך זיין
 עושר געסט פייא אים גאט אונעק זיין עושר וויא :

דר

דער נאט וואש האט מיך גלייפֿיגס פון מיין יונגט ביו
 אהער : אים לויב איך און בין אים כהחוייב צו לויבן אויף
 דעם אלום וואש ער הט מיר גיטאן . און אויף דעם וואש
 ער טוט מיר און אויף דעם וואש ער וועט מיר טאן . נון
 וויא זיין הייליגער נאמען וויל און גיבט אויף מיר בין איך
 אויף מיר אלס מקבל באהבה און וועל מיך פרייען דער
 מיט . גלייך וויא מיט אגרוישע מצויה :

מעשה איין מלה האט ארויש גיקומט פון פענעמער פון
 זיין שלאס . אונ דער שלאס איז גלייטאמן לעבן
 טיף . האט ער גיזעהן וויא עש איז גיקומען זיין אלטר
 כאן . און האט זיך גיזעצט אויפן זאכר ביי דער וואש
 און האט ארויש גינעסן איין דאךע שטיקל ברויש . און
 האט עש צוא נויקט אין וואשער ביו עש איז צו נויקט
 גיווארין . דר נאך האט ער עש גיגעסין און האט גטרונקן
 וואשער פון טיף . דר נאך האט ער זיך גלייגט שלאפן
 אויפן זאכר . אזוא האט אים דר מלה גישיקט רופן און
 האט אים גיקרענט דו ביסט דא גיזעסין אויפן זאכר .
 זאנט ער זיא מיין ליבער קיניג . זאנט ער איך פאר
 וואונדער מיך דוא אלטער מאן . וויא דוא לאזט זיך
 פונגן און האסט אזא איין ביזו לעבין . זאנט ער מיין
 ליבר קיניג איך בין מיך משכח דער מיט גלייך וויא איך
 וואלט גיגעסין בענגי מלכים זאנט דער מלה איך פאר
 וואונדער מיך וויא דוא ביסט זיך משכח מיט אזוא איין
 ביזו לעבין . זאנט ער מיין ליבער קיניג איך וועל זיך
 זאנין ווער עש האט איין ערגער לעבין פון מיר . זאנט
 דער מלה זאג . זאנט ער ווער עש לויפט נאך נאך געלט
 און נוסח . און וואלט גיזערין בייך גיווארין . דער האט
 איין ערגער לעבין פון מיר . דען ער האט מיין מאל מיין
 דוא גיט אויף זיין הארצין בייא טאג לויפט ער אהין און
 אהער . וויא איין משונגעט און בייא נאכט שלאפט ער
 גיט . און טראכט וויא אזא ער זאל געלט גיוויקן . און ער
 פארט איבער ימים און מןפירות אויף יארדים און טאג
 און נאכט האט ער מוכא און זארגט פאר גזלנים . און אז
 ער קומט שוין אהיים . דא זארגט ער ווידר . און רעכנט
 חשבונות מיט זארג און אנקסט . און עש איז אים מיין
 מאל גיט גינג . ער ריכט זיך תמיד ווידער צו פארין און
 ויא מיין ער טונגט . וויל ער נאך מער האבן . אורב

כסף לא ישבע כסף ווער עש האט ליב געלט . דער ווערט
 גיט זאט מיט געלט . אויך קאן ער מיין מאל גיט שלאפן
 וויא דער פסוק זאנט והשבע לעשר אינגו מניה לו לישון איין
 עושר וואש לאזט זיך גיט פונגן דער קאן מיין מאל גיט
 שלאפן . און זיין סוף איז ער פאר לירט בייזע עולמות .
 דאש ער ווערט אן זיין געלט . און ווערט אן אויך
 עולם הבא :

אז דער מלה האט דאש דער הערט פון אלמין מאן
 הט ער אים מודה גיווען און הט אים זייער גיזויבט .
 און האט אים גגעבן גרויש מתנות . דרום זאל אסליכר
 די מעשה אין מוח ארצין געבן און זאל זיך משכח בחלקו
 זיין און זאל זיין בייטחון האבין צוא הקב"ה . און עש
 איז בעסער ער זאל זיך פהעלפן וויא ווייט ער קאן .
 און זאל אום שבת עסין גלייך וויא אום דער וואכין .
 און זאל צו קיין לייטן גיט ברארפן . וואול דעם מענטשן
 וואש דר גערט זיך פון זיין גיע בפיו וויא דר פסוק זאנט
 גיע כמד כי האכל אשריך וטוב לך אז דו וועסט עסין פון דעם
 וואש דו פאר ארביסט מיט דיין האנט . וועט דיר וואול
 זיין בעולם הזה ובעולם הבא . נמצא אז דער וואש איז
 קיינעם גיט מקנא . און איז זיך משפח בחלקו . דער
 האט איין גוט לעבין . און לעבט מיט שלום און פריידי
 אז וויא דור הקלה ע"ה האט גיזאנט נתח צמחה בלבי מעת
 דגם וחיושם רבו עש גיט מיר איין שכחה אין הארצין
 ווען דאש קארין און וויין פון דיא רשעים טוט זיך מערין
 בלוטר איך בין מיך זיין משכח מיט מיין ביסל . וויא
 דיא רשעים זיגן זיך משמח מיט וויער פיל קארין און
 וויין . דען וויא זיינען זיך גיט משכח . און גלוקסן תמיד
 צוא מער אבער איך לאז מיך באנגן מיט מיין ביסל .
 איך לייג מיך מיט שלום . און שטייא אויף מיט שלום .
 און שלאף במנוחה . און שטייא אויף במנוחה . וויא דר
 פסוק זאנט בשלום יחדו אשכבה ואיש כי אתה ה' לבד לבטח
 תושבני אמן :

מליק פרק לשמח בחלקו

הלכות לקיים המצות פרק העשרים

דער צוואנציגטער פרק דעם וויא מיואל דיא מצות טאן :
 אם בחוקתי חלכו ואת מצותי תשמרו וגו' דאש איז דאך
 ידוע

ידוע אז דיא מצות פון דער תורה זיינן גיטליך אויף
 דרייא חלקים . אטייל הייסן מצות . און אטייל הייסן
 משפטים . חוקים זיינען דיא מצות וואש מיר ווייסן
 אויף זייא קיין מעם גיט . דהיינו ציצית און תפולין
 שעטנני חור . ועלכע מצות וואש דער נצר הרע און
 דיא עובדי כוכבים שפעטין דער פון די הייסן חוקים
 מצות זיינן אונעלכע מצות וואש מיר ווייסן יוא דעם
 מעם דער פון . דהיינו שבת און יומ טובה . משפטים
 דאש זיינען דיא דינים . ווען איינער דעם אנדרין איז
 שולדיג נעלט . אדר . ער טוט אים איין שארין . אדער
 גניבה גולד דאש הייבט משפטים דאש זאגט דיא
 תורה אם בחקותי הלכו אויב איר וועט גיין אין מייע
 חוקים . האמשע איר ווייסט גיט דעם מעם דער פון .
 און מייע מצות וועט איר היטן בלומר אז וויא איינער
 וואש היט און ווארט עש נאל אים צוא קוקען איין
 מצות . דאש ער וויל יוא טאן אום גיזאכט :

דיא גרא זאגט אין עבודת כוכבים אם בחקותי הלכו
 דאש מינט מען איר זאלט זיך מיטן אין דר תורה
 און אלע אייערע עסקים זאלן זיין אין איר . ואת מצותי
 השמחו דאש מינט מען איר זאלט דיא מצות טאן .
 דען ווען איינער לערנט תורה . און טוט קיין מצות
 גיט . איז זיין תורה פאר גישט גירעכניגט . און אז ער
 טוט מצות און לערנט קיין תורה גיט . זיינען זיינע
 מצות פאר גישט גירעכניגט דען ער ווייסט דאך גיט
 וויא אז דיא מצות צוא טאן אז וויא איך וועל דא
 בעטר בשיידין . וויא דער פסוק זאגט וואם לא שמעו לי
 ולא תעשו אויב איר וועט מיר גיט צוא הערין צו לערנן
 תורה . וועט איר גיט בענן דיא מצות טאן . די גמרא
 זאגט ווייטער אויף דעם פסוק דר וואש לערנט גיט
 קיין תורה . דער טוט פיל עבירות . דאש ערשטע ער
 לערנט קיין תורה גיט דאש אנדער ער טוט די מצות
 גיט . דאש דריטע ער האט פינגט די וואש לערנן תורה
 דאש פערטע דיא תורה און מצות זיינען אים ביאום
 דאש פינפטע ער וויל גיט ליידין אנאנדער זאל תורה
 לערנען . אדער דיא מצות טאן . דאש זעקסטע ער
 ווערט אנדרע תורה צוא לערנן . אדער דיא מצות צו
 טאן . דאש זיבעטע ער איז כופר בעקר אבער דער

וואש לערנט יוא תורה אדר ער העלפט תורה לערנן .
 און ער לערנט יוא דרום כדי ער זאל וויסן וויא אזוא
 די מצות צו טאן . און ער לערנט אויף מיט תלמידים
 און מאכט דיא לייט תורה לערנן און מצות טאן . דר
 פקובט לאנג לעפן אויף דער וועלט . און איז אויף
 זוכה לחיי עולם הבא . און דער וואש הייבט אן איין
 סענה צוא טאן זאל ער יוא גוכר זיין . און אויב ער
 איז יוא גיט גוכר איז זיין עונש דאש ער פנראכט
 זיין נויב און קינד דאש לערנן מיר אפ פון יהודה ער
 האט אן גיהזיבן אסענה צוא טאן . דאש ער האט
 זיין פרנדער יוסף מציל גיווען פון טויט . נאר ווייל
 ער האט יוא גיט גוכר גיווען דאש ער האט אים גיט
 אהיים גיבראכט צום פאטער . דריבער האט ער פאר
 זינדיגט זיין נויב בת שבע און זיינע צווייא זון ער
 זאגן . אלע צייט זאל איין מענטש נאך קלערין וואו
 עש איז ערנן דא אסענה צוא טאן . זאל ער יוא טאן
 אום גיזאכט און מיט שפחה גלייך וויא ער וואלט
 אסענה גיפנען . עש איז איין משל איין סלד זאגט
 צוא איינעם גיט און בריינג מיר איין רויז דאש איך
 זאל פון איר הנאה האבין . דא וועל איך דיר בייך
 מאכין . און וועכט בייא מיר נושא חן זיין . דער
 וואש איז קלוג דער גיט מיט שפחה און זוכט אויש
 דיא שענסטע רויז און לייגט יוא אריין אין אנהיגע
 טיכל . און בריינגט יוא פארין סלד מיט שפחה . אז
 גיט אים דער סלד נאך מער וויא ער האט אים צוא
 גיזאגט . אבער דער וואש איז גיט קלוג . טראכט ער
 זיך וואש וועט מיר דער סלד געבין . ער האט וואל
 אנדערע רויז איין זיין גארטין וואש בדארף ער פון
 רויז . און גיט און פאר לאזט דעם סלד גיבאט . דער
 ווייל גיט ער און גיפנט איין פאר שפירטע רויז .
 נעכט ער און בריינגט יוא פארין סלד . אזוא ווארפט
 ער אים יוא דאך אין פנים אריין . און הייסט אים
 ארויש ווארפן :

אזוא זיינען די מצות ווער עש זוכט נאך נאך זי און
 טוט זיט מיט שפחה און האלט דיא גיבאט פון
 הקב"ה אזוא האט ער גרויש זכר אבר דער נאר דער רשע
 גיט נאך נאך וואל טאג און טראכט גיט אויף די מצות
 און

184

אזן או די מצוה קומט צו אים בשנג מוט עד זיא אן פונה
אזן אמאל האט ער נאך בשעת מעשה אין זיגען אויף
אין עבירה דר אזי מטנה זיין מצוה דרום ווערט ער ארויש
נישטויסן מיט איר . דרום זאל אימליכער די מצוה טאן
מיט שמחה און מיט כבוד אזוי וויא אז איינער קולעט
אזיין עוף טאר ער דאש בלוט ניט צוא דעקן מיט דער
פוס אדער מיט אין שטעקן נאר מיט דער האנט אדער
מיטען חליף אזוי זאלן זיין אלע מצות . עש שמיט אין
פרק הו וזר במצות קלה בכחמה וי גווארניגט אין אגרינגרע
מצוה גליקה וויא אין אדברע מצוה דען רוא וויישט
ניט דעם שבר פון קיין שום מצוה יאפט אזי דר שבר פון
אגרינגער מצוה און פון אהארבע גליקה ווא ראה . ביי
פיבור אב שמיים . למסן יאיכו ימיר דאש אזי דאך
די הרבסטע מצוה אין דער וועלט ווי אזו מען דארף זיך
מיט אים טהג זיין וויא עש שמיים אין הלכות פיבור אב
ואם דא שמיים דר שבר דער ביי דאש לאנגע לעבין און
ביי דר גרינג מצוה פון שלוח תקן אז ער גפינט אן כונה
איינעשט מיט פוגל זאל ער די מוסר אפ לאונאון די קינד
זאל ער נעמן דאש גוערט דאך נאר אין רגע שמיים אויף
דער שבר דער בייא והארבמ ימים . דאש לאנגע לעבין :
דרום האבין דיא תכמים זיל גזאנט . אין מעבירין
על המצות . ביזאל ניט איבער פארין אויף
די מצות דאש איינער וועט וועלן זאגן איך וועל
פעסער טאן זיגען מצוה און דיא וועל איך לאזן זיין .
העסק במצוה פטור במצוה . ווען איינר איז עוסק אין איין
מצוה איז ער פטור פון דר אהדרר מצוה אזו אויף וועלכע
מצוה עש קומט אים פריער . די אזי ער מהויב צו טאן .
און זאל ניט זאגן איך וועל דיא מצוה לאזן און וועל
ווארמין אויף זענער מצוה וואש אזו גרעסער פון דער
מצוה זיין ער זאל די ערשטע מצוה טאן אום גינאקט און
אפילו ער פאר זאקט זענען מצוה איבער דער אזי אים
גרעקנט גליקה וויא ער וואלט בייזע גיטאן אבער אז ער
קען טאן בייזע מצות און מוט נאר איינע אזי אים זענען
ניט גרעקינט איר זאלט ניט מיין דאש עש אזו פר האנדן
גרינגע אדער קריינע מצות זיין אלע מצות זיינען הארב
און גרויש און קעסמליך און עש אזי גרויש שבר אויף
זיי נאר וואש דען מינען דיא תכמים זאלקט גווארניגט

זיין אין אגרינגע מצוה דש מיינט מען אזו איין מצוה וואש
קאסט ווייניג זעלט דהיינו ציצית און סוכה אדר אהדרע
מצות וואש קאסטין ווייניג אבער דער תכלית המצוה
אזי ניט גרינג .
דיא מצות פון דער תורה זיינען גיטילט אויף צווייא
חלקים . איין חלק היישט מצות עשה . דער אהדרר
חלק היישט מצות לא תעשה . אזעלכע מצות וואש
הקב"ה האט גיבאמין צו טאן דהיינו ציצית און תפילין
און מזוזה . דאש היישט מצות עשה און אזעלכע מצות
וואש הקב"ה האט גיבאמין ניט צוא טאן דהיינו חזיר
מריפות שעטני דש היישט מצות לא תעשה . ווען איינר
איז עובר אויף איין לא תעשה שמיים זיין עונש אין דר
תורה מלקות אדער מיתה . לקשל ווען איינער אזו
סתל שבת קומט אים סקולה . און ווען איינער אזו מנה
מיט איין אשת איש קומט אים חנק . אז ער עשט חזיר
אדער ער מוט אן שעטני קומט אים מלקות אבר אויף די
מצות עשה שמיים קיין עונש ניט נאר אויף צוויי שמיים
זיא איין עונש דר וואש אזי זיך ניט מל . און דר וואש
גרינגט ניט קיין קרבן פסח איז זיין עונש פרת ווייטער
שמיים קיין שום עונש ניט אויף דיא מצות עשה וזאל
זיך קיין מענש ניט גריינקען אז איך וועל די מצוה טאן
וועל איך שבר האבין און אז איך וועל זי ניט טאן וועל
איך קיין עונש ניט האבין אזו ווי אטייל לייט זיינען זיך
מועה און מינען עש אזי קיין עונש ניט פאר האנדן אויף
די מצות עשה . דרום די מצוה וואש קאסט ווי קיין זעלט
ניט און זיי האבן קיין סירקה ניט טאן זיי און די איפריגע
מצות מואן זיי ניט . דרום זאלט איר ווישן אז דער וואש
נעמט זיך אין מוח אריין אזו איין בייזע מהשבה דאש די
מצות זיינען ניט גיאקט אין זיינע אויגן אזו זיין עונש פיל
גרעסער פון דעם וואש איז עובר אויף איין לא תעשה :
דען ווען איינער איז עובר אויף איין לא תעשה . דא
בצווינגט אים דער יצר הרע דר צו . דש ער זאל
דיא עבירה טאן . דרום אז ער מוט תשובה און תשובה
און נעמט אויף זיך שוין ניט צו טאן קיין עבירות אזו
אים הקב"ה מחיל . אבער דער וואש איז סכאל אין
מצות עשה דהיינו ער לייגט קיין תפילין ניט אין טאן
אדר ער פענשט ניט קיין אהרוג און קיין לולב דא

רייצט

ב דלית

185

ריוצט אים דער יצר הרע גיט אן דער צוא * נאר זיין
 ביטער הארץ איז אזא דאש די מצוה איז ביי אים
 גיט גיאמט * און אז ער פאר זאמט איין מצוה קען ער
 זיא גיט צו ריק האפן * עש איז איין מיטל אפלוך זאגט
 צו זיינע קעקט ווער עש וועט היינט טאן מיין ארבעט
 אין מיין נארטין וועל איה אים געפין הונדערט גילדן *
 אמטיל קעקט ארבעטן ערנסט * און אמטיל קערן זיך
 גיט דער צו * און ארבעטן אנדערן און פאר דיין איין
 האלדן גילדן * נוא זאל דער סלך גיט ברוגז זיין דרוף
 דאש זיא פאר שטעקן זיין ארבעט מיט די הונדערט גילדן
 און ארבעטן פאר אהאלבן גילדן * אזו איז דאש
 אויך ער פאר זאמט דיא מצוה * און גייט נאך זיינע
 עקקים וואש טרעפט גיט אן קיין מוויגט חלק פון דעם
 שוכר פון דער מצוה נמצא אז דער וואש איז מבטל
 איין מצות געשה * איז הארבר ווי דער וואש איז עובר
 אויף איין לא תעשה :

העולם הזה אויף דר וועלט איז צייט דר מענטש זאל
 ארבעטן אין תורה און מצות * און לעולם
 הבא בקובץ ער זיין שוכר פאר דר ארביט * אפר דר וואש
 האט קיין מצות גיט טאן פאר וואש זאל ער שוכר געפן
 דר וואש געמט זיך גיט מיט קיין צירונג אויפן וועג פון
 וואש וויל ער זיך צירן * די וועלט איז גלייך ווי די וואך
 און זיינע וועלט איז גלייך ווי שבת * אזו ווי דר וואש
 גרייט גיט אן פאר שבת דער האט גיט צוא עסקן אום
 שבת * אזו אויך ווער עש מוט קיין מצות גיט אויף דר
 וועלט דר האט קיין שוכר גיט אויף זיינער וועלט * אפר
 דר וואש מוט יוא מצות אויף דר וועלט * דר האט יוא
 שוכר אויף זיינער וועלט * אזו ווי דר פסוק זאגט כל אשר
 המצא ידך לעשות ככתב עשה כו אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה
 בשאל אשר אלה חולך שמה דאש מיינט מען אלץ וואש דו
 קענסט גרייכן מצות צו טאן אויף דער וועלט זאלשטו
 טאן דען אין קבר וועסטו קיין מצות גיט קענן טאן און
 אויך קיין תורה גיט לערנין דרויף זאגט דער פסוק *
 וחסון לא ויכל לחכמה ווען איינר איז אין חכרותה נוש
 טוען מצות און אמאל פאר זאמט ער איין מצוה ווערט
 ער גימירט פון איר * דאש ער ווערט גיט גצילט מיט
 זיין חכרותה צו נעמן שוכר אויף איר :

דרום זאל קיינר גיט פאר זאמן קיין מצוה * און זאל גיט
 זאגן זיינע מצוה איז גרעסר * דען דש איז דאך
 ידוע דאש מיר קענן גיט וויסן פון וועלכר מצוה עש
 איז נאנץ דר זוכר און פון וועלכר עש איז קליין * דר
 פסוק זאגט ושמתם את המצות איר זאלט היטן די מצות *
 דרשית די נמרא אז ווי מען הארף מאכין די מצות אום
 גיאמט * אזו זאלט איר אויך טאן די מצות אום גיאמט
 תיקף ומיד * אז עש קימט איינס צו איין מצוה * זאל
 ער זי טאן אום גיאמט און זאל זי גיט אפ זיינן * דאש
 ער זאל גיט זאגן אויך וועל זי נאך צייט האבין צו טאן
 און זאל זיך גדיינקן אז איין סלך פשר ודס זאל אים
 הייסן עפס טאן וואלט ער עש דאך בונדאי פאלד
 גיטאן * מביש וכו' דר סלך מלכי המלכים הקב"ה גיביט
 אים דארף ער דאך עש בונדאי טאן גישווינד * און
 גיפרישט און מיט פרייליך גימיט דען ער גיבט דאך
 עש פון מענטש'נס מזהב ווענין * דאש ער זאל זוכה
 זיין לחיי עולם הבא ווי דר פסוק זאגט ח חסן למען עדין
 גדול תורה ודארי און כד' דר מענטש זאל אן גיבן זיין
 צו עולם הבא * דרום האט ער די תורה גרינג גימאכט
 און האט פיל מצות גימאכט דאש אמטיליך זאל קענן
 מצות טאן :

און ווען איינר מוט איין מצוה זאל ער זי זעלבסט טאן
 מיט זיין האנט * און זאל זיא גיט תיסין טאן זיין
 זון אדר זיין קעקט * כדי דיא מצות זאלן גליבט זיין
 אין זיינע אויגן * דהיינו ביי חנוכה ליכטליך זאל מען
 קיין געלט גיט ציילן * און אויך קיין אנדר זאך גיט ניצן
 דר ביי דעסט גלייכן די ליכט פון שול דארף מען אויך
 ערליך האלטן אדר דעסט גלייכן אנדרי מצות * אזו ווי
 דיא נמרא פריינגט דרויף איין מעשה * יששכר כהן גדול
 פון דעם דארף פרקאי * ער האט דיא מצות שנואך
 ניהאלטן * בשעת ער האט גיבראכט קרבנות האט ער
 זיינע הענט איין ניוויקלט אין איין זיידן טיכל * כדי ער
 זאל זיי גיט איין שמימן * אמאל האבין זיך דר סלך מיט
 דר מלכה געוועט * דר סלך האט גיאמט איין זיינע ציכלי
 איז נוס צו עסן און די מלכה האט גיאמט איין זיינע
 שעפסלי איז בעסיר צו עסן האבן זיי גיאמט ווי וועלן
 מיר עש וויסן * לאמיר שיקן נאך דעם פון גדול האבן
 זי

וי אים ג' פ' רענט וועלכס איז בעסר איין יוגע ציקלע .
 אדר איין יוגע שעפאלע האט ער ג' שאקלט מיט ניין
 האנט און האט ג' זאנט איין שעפאלע . דען אייב ניש
 ווארס האט מען נ' הייסן מקריב ויין איין שעפאלע
 פר אקד' בן תמיד . אונ ג'ט קין ציקלי . דא איז דר מלך
 זייער פרונו ג' ווארין דאש ער האט אזו ג' שאקלט מיט
 דר האנט . און האט נ' הייסן מיזאל אים אפ האקן די
 רעקטי האנט . האט ער שוחר ג' געבן האט מען אים
 אפ ג' האקט די ל' ג' האנט איז דר מלך ג' וואר ג' ווארן
 האט ער אים ג' הייסן די אגדרי אויך אפ האקן . זאנט
 רב יוסף ג' לויקט איז גאט וואש ער האט דעם יששכר
 זיין שבר אפ ג' געבן אויף דר וועלט דש ער וועט קומן
 ש' ין דעולם הגא . נוא דאש זעהט מען אז דער וואש
 האלט ג' רינג ד'א מצות כונו ער ענטש ל' ווי אויף דער
 וועלט אדר אויף יענער וועלט אויך איז א' מלך כ' הייב
 אלי מצות חשוב צו האלטן ניש פר ג' רינג אונ קיינר זאל
 ג'ט קליגן צו זאגן וואש הארט עש תקב'ה אז אויך וועל
 ג'יין אין שעטנו . אדר אויך וועל קיין שופר ניש הערין
 בלאזן . אדר אויך וועל אין סיבה ניש עסין . אדר אויך
 וועל עסין אן ג' וואשין . אדר אויך וועל קיין ברכה ניש
 מאכן קיינער טאר זיך אזא ניש ג' דינגקען . אונ זאל
 ג' דינגקן ווער עש האט דאש ג' באטן . אונ אפילו ער
 ווייס ניש דעם מעט אונ די מונה פון דר מצוה זאל ער
 זי דאך טאן דען דר וואש האט ג' באטן די מצוה איז
 ער אייטל חכמה אונ עש איז ניש פר האנדן קיין שום
 מצוה אין דר תורה עש זאל אין איר ניש זיין קיין גרוש
 חכמה וויא דער פסיק זאנט כי לא דברק חא מכס משה
 כפינו ע'ה זאנט צו ישראל לערינט די תורה אונ טוט
 די מצות . דען עש איז קיין לער ווארט נישא אין איר
 אונ עש איז גרוש חכמה אונ גרוש סודות אונ אמלכר
 סענה בריינגט דעם מענטשין צום אייביגן לעבן .
 דרויף זאנט דר פסוק אסרת אלה צרופה מן היא לכל החוסים
 ט ד'א זאג פון גאט זיין גלייכרשט אונ לייטרין
 אויך דעם מענטשן צוא עולם הגא אונ עש איז אין
 בשיצונג צו ד'א אלע וואש בשיצון זיך אין חכמה אונ
 איין פסיל איין נאר אונ איין רשע וואש זאנט וואש
 נוצט די מצוה אונ שפעט פון איר זאל ער פר סלוקט

ווערן . דער פסוק זאנט . ואבריל אחכס מן העמים להיות לי
 אויך האב אייך אפ נשייטס פונדי פעלקר איר זאלט זיין
 צו מיר . דרש'ת ד'א ג'רא אויף דעם פסוק . מניין פון
 וואנען איז ג' רינג דאש קיינר זאל ניש זאגן חוור איז
 טאוס אויך קאן עש ניש עסין . אדר מיר איז טאוס
 שעטנו צוא טראגן נאר איר זאלט זאגן אויך וואלט
 חוור ג' געפין אדר שעטנו ג' טראגן נאר אויך וויל
 זיין גאטש קנעכט . אונ וויל האלטן אלש וואש ער
 האט ג' באטן אין זיין תורה ווי דר פסוק זאנט להיות לי
 איר זאלט פון מיינט וועגן מצות טאן אונ ניש פון
 אייערשט וועגן :

אויך דרש'ת דר פון די ג'רא ווען איר טוט ד'א מצות
 דא זייט איר מיין פאלק . נכצא איז דער פון
 ג' רינג ווע איינר טוט קיין עבירה ניש איז זיא אים
 גרעכנט פר איין מצוה למשל ווען איינער איז הונגריג
 אונ וויל עסין זאנט מען אים עס דאש ניש עש איז
 מריפה . אונ ער עסט עש ניש איז עש אים גרעכנט
 פר איין מצוה אדר דעקט ג' הייבן איינר וויל איין סלבוש
 אן טאן אונ מען זאנט אים עש איז שעטנו אונ ער
 טוט עש ניש אזאן עש איז אים גרעכנט פאר איין
 מצוה דר פסוק זאנט למען צדק ויגיל תורה ויארין פון וועגן
 זיין גרוש צדקות פון חכמה האט ער גרוש ג' באטן
 זיין תורה אונ האט פיל מצות ג' באטן . פ'ר כל ישראל
 זאלין קען ו'קה זיין לעולל הגא אונ וועגן זיין
 ל' באטן צו אונ האט ער אונ אליינט מיט זיין מצות
 ציצית אין אונגרי קליינר . הפסוק אויף אונגרי קעט אונ
 אויף אונגרי ארום . מילה אין אונגרי לייב . מונה אין
 אונגרי היינר . אויף דעם זאנט דר פסוק שבע כיום הללתי
 על משגבי צדק פון וועגן זיבן מצות וואש די האטט אונ
 ג' געבן דש מיר טוען זי אלי טאן דרום האבן מיר ד'ך
 צו לויבן דש זיין די זיבן מצות . הפסוק אונ ציצית .
 אונ מילה אונ מונה עש זיין דרום פיל מעסין ווארום
 דש הייבט זיבן מצות . איין מעס איז די פיר פרשיות
 פון הפסוק זיין ווי פיר מצות אונ ציצית אונ מונה
 אונ מילה איז זיבן :

אפטייל לייט זאגן תפילין זיין אכט מצות דען צווייא
 תפילין זיין אכט פרשיות אונ ציצית זייען

אוג תפילין פאר נאכט דארף ער דאווענען מנחה אונ
 מעריבי פארן שלאף דארף ער לייענען קריאת שמע אום
 שפת דארף ער טאן די מצות וואש גיהעריק צום שבת
 אום זכ טוב דיא מצות וואש גיהעריק צוא יום טוב
 ראש השנה דארף ער שופר בלאזן יום כיפור דארף ער
 פאסטן סובות דארף ער בענטשן אחרונא אונ לולב:

קורץ פון דער זאך פון זיין גיבארן ביז זיין טויט איז
 ער גיליבט מיט מצות פארט הורה לערנען איז
 ער כחוייב כל זמן עש רירט זיך נאך איין אבר אין
 אים דאש באטייט דאש ווארט לוח חן דיא מצות
 באלייטן דעם סענטשין מיט אייטל חן אונ חסד אונ
 רחמים עש אז איין מיטל איין מלך האט פיל קנעכט
 אונ אטייל פון זיין האט ער זייער ליב ווי זיין הארץ
 זאגט ער צו זיי מייע ליבע קנעכט זייט מייע גיכרייא
 באדינער וועל איך אייך געבן מיין שילט אונ מיין
 פאנציר אונ מיין חותם וואש איך האב מיך נחתמת
 צוא מיין שתוקה אונ איך הקב"ה איז דער מלך מלכי
 העלבים אונ דיא נאנצע וועלט זינגען זיינע קנעכט
 אונ דיא ישראל זיינען זיינע ליבע קנעכט דרום גיט
 ער זיי זיינע מצות אונ זיין חותם דאש איז די תפילין
 אונ דעם אכט גוא זעהן מיר אז דאש אלש איז איין
 בתורה פון ליבשאפט וועגן :

דיא גמרא זאגט אין מדרשין דר וואש טוב איין מצוה
 מיט דר נאנצער פונגה ווערט אים גיטאן פיל גוטש
 אונ מען דער לייגערט אים זיינע יארן אונ ער וועט
 זוכה זיין ציארבין דאש לאנד ארץ ישראל אבר אז
 ער טוט זיא אן פונגה ווערט אים קיין גוטש גיט גיטאן
 אונ זיינע יארן אונ מעג ווערן דר קורצט אונ ער וועט
 גיט ארבין דאש לאנד אונ דער וואש קען גיט
 לערנען קיין מברא אונ קיין משנה אונ האט אין
 זיך אייך גיט קיין דנד ארץ איז ער גיט
 ראוי מיזאל מיט אים וואונען אין איין עטאט אבר
 דער וואש האט יוא אין זיך די אלע דרייא דעם קוקט
 קיין ביז גיט צו אייך זאגן די חכמים ווער עש טוב
 איין מצוה איין שעה פאר זיין טויט איז גלייך נויא ער
 וואלט פקנים גווען כל התורה פולת אונ פאר קערט

פיר מצות דען פיר ציצית היינען אין איימליכן טלית
 אמיל לייט זאגן פיר ציצית זיינען אכט אונ דרייסיג
 פעדים אז זיינען זיא אכט אונ דרייסיג מצות אמיל
 לייט זאגן ציצית זיינען צווייא אונ פופציג מצות דען
 די צוואנציג קיין זיין אויך צוואנציג מצות נאך איין
 פעט אז אויף דעם פסיק שבע ביזם הלכות לייזן
 עש טובע זאט מען איז מחוייב צוא לייזן הקב"ה ביז
 מען ווערט זאט פון זיין לויב אויף די מצות וואש ער
 האט אונ געגעבן זיי ווייזן אונ דעם רעכטן וועג צו
 עולם הבא ווי די גמרא בריינגט איין מדרש אמאל
 איז דר המלך עליו השלום גינעסן אין באד איז ער
 בנארגט גוען ווייל ער איז גווען אן מצות אן תפילין
 אן ציצית אונ ער האט גידאכט אין דר מילה האט ער
 זיך קעמט גווען דאש ער גייט גיט אמילו איין גנע אן
 אמצוה אז ער איז ארויס גיגאנגן פון באד האט ער
 גילויבט הקב"ה אונ האט גיזאגט דעם מוסור למענה
 על השמינת פון וועגן דר מילה וואש זיא איז גיבאטן
 גיווארן צום אכטן טאג :

דער מדרש זאגט אויף דעם פסוק לוח חן הם לראש
 איין בהעפנתנג פון חן זיינען דיא מצות צוא דיין
 קאפ דרעך דער מדרש לוח מיינט מען דיא מצות
 זיינען מלוח דעם סענטשין וואו אהין ער גייט עש זאל
 אים קיין שארין גיט גישעהן אונ אויך בלייבן אים
 דיא מצות פון זיין גיבארן ביז זיין נשמה גיט אויש
 צום אכטן טאג איז מען אים פל דער נאך טובט ער
 אן איין קלייד איז דער ביי דיא מצוה פון ציצית אונ
 שעטנז שערט ער דך פאר ער דיא פיאות גיט אפ
 שערין עכט ער פאר ער גיט עסין קיין מריפות אדר
 וואש אסור איז אקערט ער זיין פעלד פאר ער עש
 גיט אקערן מיט פלאים דאש מיינט מען איין אקס
 מיט איין פעלד דער נאך זיינען ער זיינע פעלד פאר
 ער זיי גיט זיינען קיין פלאים צוויי מינים באנאנדער
 שנייט ער זיין הבואה אדער בייפער פאר ער גיט
 אפ שניידן אין נאנצן ער מוז לאזן לבט שכחה פיאה
 צוא ענינים גייט ער אין וועט אונ באגעניגט איין נעסט
 מיט פיגור פאר ער גיט נעמען די מוסער מיט דיא
 קינדר איך דער פירא דארף ער דאווענען מיט טלית

188

או עד טומ איין עבירה איין שעה פארין טויט איין גלייך
וויא ער וואלט מבטל גיווען כל התורה כולה :

רבי יגתן ואגם דער וואש טומ איין מצוה רעכט אויף
דער וועלט. דא גייט זיא פאר אים. און בלייבט
אים צו עולם הַבַּיִת אַן גַּן עֵדֶן אַרְיִין. און ווער עשׂ טומ
איין עבירה אויף דר וועלט. און טומ דרויף גיט תשובה
פארין טויט. דא בנדייקט ויא אין אים און לאגט אים
גיט אפ. און שלעפט אים מיט זיך אין גיהנם אריין.
די מצות גיהערין צום בן עֵדֶן און די עבירות צום גיהנם
וויא דער פסוק זאגט אשרי האיש ירא את ה' במצותיו חשן
מאד וואול דעם מענטשן וואש פארקט זיך פאר גאט
און גלוסט ויער צו ויגע מצות. און דר מענטש וואש
בצווינגט דעם וצר הרע קומט אים קיין עבירה גיט צו
האנדן און אז ער טומ זיא איין עבירה טומ ער אויף
איר תיכף תשובה אין נין ויגנט דר הייסט אין רעקטור
ירא שמים. רבי אלעזר זאגט במצותו חשן מאד אין
וויגע מצות בנערט ער ויער אבער גיט אין דעם שׂכר
פון זיי. בלוצר ער טומ זיין פון ליבשאפט וועגן אפילו
עשׂ זאל אויף זיי קיין שׂכר גיט זיין. דר הייסט ארעקטור
ירא שמים. און אפרוקר מאן ער דגט הקב"ה פון
ליבשאפט וועגן וויא איין זון זיין פאטער. גיט פון
שׂכר וועגן. און אזו וויא איין זון ווייסט דאך וואול
אלע זאכן פון זיין פאטער. און כוונט וואש אים
וואול גיגעלט. אזו זאל אויף איינליכער אנוועק
לאזן ויגע עסקים דען הקב"ה וועט זיין אים
פארקטן. און זאל גאט דיין :

דיא מצות פון כל התורה כולה חוץ דעם גרויסן שׂכר
וואש ער האט לעולם הַבַּיִת. אויף דער וועלט עקט ער
די פירות און אויף זיך וועלט באקומט ער דאש קרן
און דער וואש טומ דיא מצות מאהבה גיט פון שׂכר
וועגן דער באקומט פיל טויזנט מאל מער שׂכר פון
דעם וואש טומ זיא פון שׂכר וועגן זיי דער פסוק זאגט
לראי ה' ולחשבי שמי הקב"ה גיט שׂכר צו די וואש פארקטן
זיך פאר אים און גידייקען זיין נאמען דרשית די נמרה
דאש מיינט מען ווער עשׂ גידייקט איין מצוה צו טאן
און ערקען זיא גיט מאן איבר איין אונט רעכניגט אים
הקב"ה גלייך וויא ער וואלט זיא זיא גיטאן :

רבי חנינא בר אבין זאגט ווער עשׂ טומ איין מצוה מיט דר
רעכטור פונעם וויא ער איז גיבאטן גיווארין קומט
אים קיין פריז גיט צו. וויא דער פסוק זאגט שומר מצוה
לא יע דבר רע ווער עשׂ היט איין מצוה וועט גיט וויסן
קיין פריזע נאך. רב אסי און אמיל לייט זאגן רב חנינא
בר פפא דרשית אויף פון דעם פסוק ווער עשׂ טומ אמצוה
מיט דר נאנצן פונעם אפילו עשׂ איז אויף אים גיט גיווארן
איין פריזע גיט דר ח"י איז ער זיא מבטל. רבי יהושע בן
לוי זאגט וואש מיינט דר פסוק אשר אנכי מצוה אתכם היום
לעשותם הקב"ה זאגט זיך גיבט זיך היינט דיא מצוה
צוא טאן איז מען דען מארגן פטור פון דיא מצות נאר
אזא מיינט מען איר ואלט היינט דיא מצות טאן אויף
דער וועלט און מארגן צוא עולם הַבַּיִת וועט איר אייער
שׂכר בקומען דען דארטן קען מען קיין מצות גיט טאן.
נאך מער זאגט רבי יהושע בן לוי אלע דיא מצות וואש
ישׂראל טואן אויף דער וועלט צו עולם הַבַּיִת קומען דיא
מצות זעלבערט און זאגן ערות פר הקב"ה דיא מצוה
האט דר (פלוני) גיטאן און די מצוה האט ויער (פלוני)
גיטאן וויא דר פסוק זאגט יתנו עיניהם ויעדו דשׂ מיינט קען
די מצות זעלבערט זאגן ערות ווער עשׂ האט זיי גיטאן
דער נאך זאגט ווייער דער פסוק ישמעו ויאמרו אמת.
לעולם הַבַּיִת וועלן דיא עובדי מוכבים הערין. און וועלן
אויך כוונן ערות זאגן דאש ישׂראל האבן פקדים גיווען
די מצות. און האבן זיך גילאזט פמית נין אויף קירוש
השם. מיר האבן גילעריגט אין דער מכללתא דרשית
ער דעם פסוק ונושה חסד לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי הקב"ה

מוט הקד צו צנויי מייננט דורות צו די ווש מ'זען די מצות
פון ליבשאפט וועגן ניט פון שחר וועגן און צו די זעלבני
וואש ווארשין דיא מצות ואלץ ויזא צוא קסן און מאן
זיין תיבה ופיר מיט דער רעכטער פונגה און ווער
זינען דיא זעלבניגע לייט דאש זינען דיא צדיקים און
חסידים וואש וואגען אין ארץ ישראל און זינען זיך
מוסר נפש פון דיא מצות וועגן און וויא עש איז גווען
אין דער צייט אז די עוברי בוכבים האבן גוזר געווען
גיווען און מען האט אויש גיפירט איינעם צוא הרגענען
האט מען אויש גירופין דער גייט אויש צוא הרגענען
וויילער האט זיין קינד מל גיווען פאר דעם אנדרן האט
מען אויש גירופין דעם פירט מען אויש צו היינגען ווייל
ער האט מצות גיגעסין דעם האט מען גישטיקן מיט
אזיין רום ווייל ער האט לולב גיבעמטשט דאש אלש איז
גיסקן פון וועגן זייער ליבשאפט וואש זיי האבן גיהאט
הקב"ה האבן זיי מקדש השם גווען וואול דעם זעלבניגן
און וואול זינע קינד ב"ו אייביג :

קיינ מענטש זאל ניט גיריינגען וואש זאל איה מצות
סאן איה בין דאך איין חוטא און האב פיל
עבירות גיטאן וואש וועלן מיר דיא מצות העלפין
אויף דעם זאגט דיא גמרא האסטו גיטאן פיל עבירות
מוי דער קעגן פיל מצות מיט דיא אייגענע איברים
וואש דו האסט די עבירות גיטאן האסטו איין עבירה
גיטאן מיט די אויגן דא לייג תפילין צווישן זיינע אויגן
האסטו איין עבירה גיטאן מיט לייג זאגן ואלסטו תורה
ריידן מיט זיין מול האבן זיינע הענט פאר גאסן
אום זיין בלוט דש מיינט מען דו האסט איינס מבייש
גיווען אזא האסטו אים זיין בלוט פאר גאסן דער
קעגן מאך שלום צווישן מאן און נוייב און צווישן איינס
און זיין חבר און טוא תשובה און תעלה און צדקה
האסטו גיזינגט מיט זיינע הענט לייג תפילין אויף
זיין האנט און גיב צדקה האסטו גיהאט גיזע
מחשבות ואלסטו האבן גוטע מחשבות און אזא אויף
מיט דיא אייביגע איברים אזא און וועסט קומען
צום וים הרין וועלן דיא מצות אפ גירעכניגט זיין קעגן
די עבירות און אויב די מצות וועלן מער זיין וועט דיר
גוט זיין און אויב די עבירות זייגן מער איז חי' שלעכט :

דיא מצות פון דר תורה זייגן תרי"ג זעקס הונדערט מיט
דרייא צעהן דרייא הונדערט מיט פינף און זעכציג
לארין קעגן דיא טעג פון יאר און איסל'בר טאג זאגט
צום מענטשן טוא אין מיר קיין עבירה ניט און ווידער
זיינען צווייא הונדערט מיט אכט און פערציג מצות עשה
קעגן דיא אברים פון מענטשן און איסל'בר אבר זאגט
צום מענטשן טוא מיט מיר איין מצוה גיט קיין עבירה
אויף שטייט אין פרק אל תהי רשע בגוי עצמ דאש דוא
זאלסט קיין עבירות ניט טאן בשתיקה און פר לייטן
וועסטו פרום זיין דר פסוק זאגט כי ישרים דרכי ה' צדיקים
ילכו בם ופושעים יכשלו בם דען עס זייגן רעכט פארמיט דיא
וועגן פון גאט דיא צדיקים זייגן אין זיין און דיא
רשעים ווערן גישטרויבלט אין זיין דיא גמרא שרייבט
דרויף איין משל ווען עש איז איין סעודת מצוה דא
עסט דער צדיק פון מצוה וועגן אבר דער רשע עסט
גאר זיין בויך אן צוא פילן דאש מיינט דער פסוק זייקס
ילכו וגי דרום זאל קיינער ניט עסן פון זיין הנאה וועגן
גאר פון מצוה וועגן דאש גאט האט אזו גכאמן אפילו
ער האט הנאה פון דער מצוה הארט מיד ניט און וויא
מיר עסן שלש סעודות אום שבת האשטע אפאל האט
ער דאך דר פון קיין הנאה גיט דאש ער איז זאמ דאך
מוט ער עש פון מצוה וועגן אזו זאלן אויף אלע מצות
זיין און זאלסט וויא טאן פון דעם זענטסטן און בעסטן
גיטו איין ארוימאן גיב אים פון דעם בעסטן קויפטו
איין אחרונ און איין דולב קויף פון דעם בעסטן און
שענקסטן זאלסט אויך קויפן אשינים סלית און תפילין
און איין שיינע סופה :

אויף ווען איינער האט גיקויפט איין אחרונ דער נאך
טרעפט זיך אים איין שיינעדר צו קויפן איז ער
מחוייב צו קויפן אפילו ער טרעפט אן שיינערער מיט
אשליש פון ערשטין למשל אז דר ערשטער קאסט זעקס
גילדן זאל ער נאך דער לייגן צווייא גילדן
דאש הייסט איין (שליש מלגו) אשיל לייט זאגן
ער איז מחוייב מוסף צו זיין ב"ו איין (שליש גלבר) דש
הייסט דרייא גילדן חוץ יענע זעקס אזא זיינען אויף
אלע דיא מצות אויף איז איסל'בר מחוייב די מצוה צו
טאן לשם שמים גיט פון גאון וועגן זיך צו פרימען פאר
לייט

ליימין • דען דר מיט נעמט ער אפ זיין שִׁכְר אויף דער
 וועלט • אונז וואו ווערט אים נאך צווא איין עבירה • אָבער
 אז זיין פונגה איז לְשֵׁם שָׂמִים • אָפִּילוּ לַיִּימִין וַיִּיטֵן דָּעַר
 פון איז אויף נִישְׁט קִשָּׁה • דען זיין פונגה איז דאָך נִיט
 פון ליימין וועגן • נאר פון נאָמֵשׁ וועגן • אזוא וויא דער
 פִּסְקוּז אָנאָט וואָהַבַת אַח ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל גִּמְשֶׁךְ וּבְאִרְוֹם
 שְׂמִימִים נִיט לִבְךָ דִּיין אִיזן הָאָרֶץ נֶאֱרָ לִבְכָּךְ מִיַּנְט מַעַן מִיט
 דִּינִי בְיַדִּי הָעֵרָצֵר מִיט דַעַם וְצַר מִט אונז מיט דַעַם וְצַר
 הָרַע וְאַלְטִמוּ דִּינֵן הַקְּבִיָּה • אונז וְאַלְטִמַּט מֵאֵן אַלַע דִּי מִצְוֹת
 לְשֵׁם שָׂמִים: הָאָרֶם דֵּר מַעֲנִמֵּשׁ אִיז נִיט בְּשִׂאפִין גִּיוֹאֲרִין
 נֶאֱרָ הַתָּרָה לְעֵרְגֵן • אונז אַרְעֵ מִצְוֹת צווא מֵאֵן • אונז ער
 אִיז נֶאֱרָ וויא אִיזן שְׁלִיחַ וְהֵאֱשֵׁר אִיזן שִׁקֵּשׁ אִים זִינַע
 זאכִין אויש צווא רִיבֵן או ער מוּט זיין שְׁלִיחוֹת בְּאַמְנָה
 דא בִּקְוֵמַשׁ ער זיין שִׁכְר • אונז אִיבֵ עַר פֵּר גַּעֲסֵם דִּרְיֵן
 אונז נִיט נֶאֱרָ וואוּל מֵאָג מִיט פֵּרַעֲסִין אונז זויפֵן • אזו
 אִיז דאָך וויא צו דַעַם שְׁלִיחַ • אזו אִיז אויף דער מַעֲנִמֵּשׁ
 אִיז נִישְׁקֵם פון גַּאֵט צווא פֵּאֲרִיבֵן זִינַע זאכִין • אונז אז
 ער מוּט זיין שְׁלִיחוֹת בְּאַמְנָה • דאש ער לערִיבֵם תּוֹרָה
 אונז מוּט מִצְוֹת לְשֵׁם שָׂמִים • אזו בִּקְוֵמַשׁ ער פִּיל שִׁכְר

לְעוֹלָם הַבָּא • אונז עֲפֹם אויף דִיא פִּירוֹת פִּון דִיא מִצְוֹת
 אויף דֵר וועלט • אָבֵר אז ער נִיט נֶאֱרָ נֶאֱרָ וואוּל מֵאָג •
 אונז פֵּאֲר גַּעֲסֵם זיין שְׁלִיחוֹת אִיז דאָך וויא צווא אִים דאש
 ער פֵּר שְׁעֵהֶם דִּי מִצְוֹת וואש הַקְּבִיָּה הֵאֱמַ גִּינַעֲבִין צווא
 מִשָּׁה רַבִּינוּ עִיה • אונז מִשָּׁה רַבִּינוּ הֵאֱמַ וִיא אִיבֵעַר
 גִּינַעֲבֵרֵם צו הוֹשָׁע • אונז הוֹשָׁע צו דִיא זְקֵנִים • אונז
 דִיא זְקֵנִים צו דִּי נְבִיאִים • אונז דִיא נְבִיאִים צו דִּי אֲנָשִׁי
 פִּנְקַת הַתְּרוּלָה • אונז דער נֶאֱרָ אִיזן דוּר נֶאֱרָ רַעַם אֲנֶהְרִין
 בִּיז דִיא תְּכֵמִי הַמִּשְׁנָה • דער נֶאֱרָ דִיא תְּכֵמִי הַתְּלִמִּיד •
 דער נֶאֱרָ דִיא פּוֹסְקִים • דאש זִינַען דִיא רַעֲבִשֵׁ מִצְוֹת
 וואש דער מַעֲנִמֵּשׁ אִיז בְּשִׂאפִין גִּיוֹאֲרִין וִיא צווא מֵאֵן
 נִיט מִיזן אַנְדֵּר מְלֹאכָה • אָבֵעַר דער מַעֲנִמֵּשׁ מוּז אויף
 הָאָבִין אִיזן מְלֹאכָה צווא זיין פִּרְנָסָה אונז קְלִיִּדֵּר אונז
 וואונגֵן דען אז ער וועט מִיזן פִּרְנָסָה נִיט הָאָבִין וועט
 ער נִיט קַעֲנַען גַּאֵט דִּינַען • אָבֵעַר זיין עִיבֵר הַאֲגִדִּיל זאכִין
 זיין צו תּוֹרָה אונז מִצְוֹת אונז זיין עִסִּין אונז פִּרְיָקֵן זאל
 זיין בְּרִי ער זאל קַעֲנַען גַּאֵט דִּינַען מִיט תּוֹרָה אונז מִצְוֹת
 וִיא דער פִּסְקוּז וְאָנֹט וְהִבַּח בִּם וְאַלְטִמַּט בְּיַדִּין אִין תּוֹרָה
 אונז מִצְוֹת :

תם ונשלם שבת לאל בורא עולם